

Cesta zažehnutí světla

(návod k návratu domů)

miroslav šmída - badatel

2024

Vydání 1.
(11. 4. 2024)

Každé předání vědění je poznamenáno znalostmi a zájmy předávajícího, nedokonalostí, nepochopením a zájmem příjemce. Pojdme se raději ptát, a o podporu žádat přímo nejvyšší instanci ze všech. Místo samozvaných a falešných zástupců, ptejme se přímo Otce Nebes, prapůvodního tvůrce Universa, zdroje veškerého života.

**Kdo text proškrtá a smysl změní, či proti člověku vědomě se zlem užije, tou samou holí jemu měreno bude.
Tak stanoveno.**

Za tento text buď dík a sláva tomu, kdo mne inspirací vedl. Chyby pak jsou mé. Praxe, je riziko hledajícího, neboť jen tak lze dojít ke svému cíli.

*Tento text je originál a chráněn duchem.
Je možno jej používat a šířit zdarma, od srdce k srdci.
Tak jest – tak zůstává*

Bez souhlasu autora není dovoleno překládat, tisknout, kopírovat a šířit výdělečným způsobem!
Všechna tato práva patří autorovi.

//badatel-mysteria.cz/

Prolog	11
Úvodem	22
Několik rad pro začátek	28
Základní pravidlo – přesnost, upřímnost, poctivost	28
Problém jazyka.....	34
Správnost, přesnost, změny a opravy	38
Struktura knihy.....	42
Přednes	47
Dech	53
Pomůcky.....	56
Opakování nácviku – pravidelný trénink	58
Příprava před nácvikem.....	61
Začínáme	65
Příprava	67
Sestup do nitra Země.....	69
Záměr	70
Strom čaker rozkvétá.....	71
Naplnění	73
Žádost k Otci Universa.....	74
Poděkování.....	76
Ukotvení a zpevnění aury.....	76
Prémie pro každý okamžik	78
Neustálé plnění energií.....	79
Základní ochrana od Božské Matky	82
Zklidnění mysli a její pročištění.....	85
Zrušení následků špatných myšlenek	87
Pomoc při hledání řešení.....	88

Koncentrace v sobě samém	91
Hinduistické zahajovací a ukončovací mantry	93
Doporučené mantry před zahájením práce	94
Doporučené mantry po ukončení práce	97
Zažehnutí světla	99
Rady pro začátek	101
Cesta k Matce a její síle	102
Příchod k Matce	104
Pozdravy a komplimenty	105
Představíme se	106
Propojíme se	107
Předneseme žádost (svůj záměr)	108
Záměr potvrdíme	109
Poděkování a odevzdání	109
Varianta s jiným záměrem	110
Pozorování, vyčkání, čas chvalozpěvu	112
Nádech do čaker – „Kvetoucí strom“	113
Naplnění	127
Ochrana těla	129
Cesta k Otci pro světlo světa	129
1. varianta – dálkové vysílání	133
2. varianta – stavba vimany	135
Předletová navigace – uvědomění si záměru	139
Příkaz k letu	140
Pozdravy a komplimenty	142
Představíme se	143
Propojíme se	143
Žádost předneseme (záměr)	144
Potvrdíme svou vůli být součástí realizace	145
Děkujeme a odevzdáme	146
Vnímání a čas chvalozpěvu	146
Nádech do čaker – „Zářící strom“	148
Nové naplnění – fixace a aktivace	151

Otče náš a Matko naše	156
Vzlet Fénixe	159
Aktivace sil.....	160
Nádech do čaker – „Hořící strom“	163
Plný pohár	173
Chvalozpěvy	176
Léčivé působení Božské Matky	179
Léčení a vedení Otcem.....	183
Fixace, parkování, děkování.....	191
Práce, osvobození a očista	191
Zvláštní úkol – scelení své roztříštěné duše	193
Upevnění očistných změn	195
Ochrany a uzavírání po meditaci	197
Zaparkování všech svých těl	198
Zpevnění, uzavření, stažení aury.....	200
Ukotvení se na Zemi	203
Odevzdání výsledků.....	205
Děkování	208

Dodatky

Rituální prostor.....	212
Vymezení a zajištění prostoru.....	213
Nádech před přípravou	215
Genius loci v místě dosud nepoužívaném.....	215
Rituál pro běžně používaný prostor malý i velký, uzavřený i otevřený.....	217
Uvolnění prostoru	222
Trvalá ochrana – „andělský kruh“	226

Status quo	229
Hlavní postup	231
Vybudování kruhu ochrany.....	233
Udržování kruhu.....	235
Zrušení ochrany.....	236
Očista místnosti – „svíčkový rituál“	237
Příprava	238
Provedení.....	239
Jiná varianta – pro odvážné.....	242
Spolupráce s pomocníky	244
Živly a pomocníci - kruh i čtverec.....	247
Přivolání žvlů ku pomoci	249
Propuštění žvlů (pomocníků).....	250
Uspořádání žvlů v prostoru	251
Patron	253
Přivolání svého patrona.....	255
Propuštění patrona.....	256
Spojení se svým vyšším Já.....	257
Ochrana Černé bohyně.....	259
Spojení s Černou bohyní	261
Přivolání pomoci Černé bohyně.....	262
Černá díra a její techniky	264
Přehled alternativních fyzik	265
Základní postuláty potřebné pro praxi	269
Otevření a programování dvojice černých děr	271
Použití černých děr.....	275
Uzavření a zrušení černých děr	277
Cesta světla a použití červího tunelu.....	279
Otevření červího tunelu.....	283
Umožnění průchodu.....	287

Příprava cesty	290
Otevření průchodu v ochraně místa	291
Odvádění bytostí	292
Uzavírání.....	294
Kontroly	295
Uzavření průchodu v ochraně místa.....	296
Uzavření červího tunelu	297
Jména a pravidla jejich užívání	299
Jména osobní, tajná a veřejná.....	303
Přídomky osobního jména.....	305
Jména duchovní.....	306
Jména z jiných dimenzí.....	307
Aura a čakry.....	311
Aura - úvodem	311
Víceúrovňové hladiny aury a jejich dosah	318
„Mnohvrstevnatost“ a strukturovanost biopole.....	319
Prána, nebo volná energie?	321
Důvod existence aurických polí	322
Dopady	328
Efekty živočišné aury nejnižší úrovně	330
Oblast nad povrchem těla.....	332
Povrchová část aury – akupunkturní oblast	333
Rezonátory	335
Čakrový systém.....	338
Smrt a základní aura.....	341
Aura a převtělování	346
Energetické efekty zrodu a umírání	350
Hmotnost duše a co s tím souvisí.....	354
Čakry duše.....	359
Hlavní čakry základní aury	361
Funkce a smysl čaker	362

Obecně k hlavním čakrám dohromady	395
1. Muladhára (kořenová).....	407
2. Svadhisthána (křížová).....	410
3. Manipúra (pupeční).....	413
4. Súrja (sluneční)	416
5. Anaháta (dech lásky).....	419
6. Vadžradhára (síla přeměny).....	423
7. Višudha (krční)	427
8. Ádžňa (třetí oko Šivovo).....	434
9. Sahasrára (koruna)	446
Další čakry	451
Vedlejší čakry.....	454
Čakry rukou.....	457
Čištění periferních čaker	461
Body, vortexy a pečetě.....	466
Vyšší čakry.....	468
Zpevnění aury	471
Stažení aury (zpevnění).....	474
Pročištění aury a aktivace malých štítů.....	475
Varianta očištění aury a lehká aktivace čaker	478
Posílení ochran – technika tří křížů.....	478
O možnostech poznávání – cesta gnose.....	482
Poznávání, učení a rozvoj osobnosti	483
Informace a možnosti poznání	484
Mechanická × logická paměť	487
Mozaika × kamének	492
Vnímání a možnosti poznávání a učení audio × video × prožitkové × intuitivní.....	496
Příklady cvičení.....	503

Tři sestavy nácviku metody zažehnutí světla.....	503
Základní postup celkového nácviku pro úplné začátečníky a samouky	505
Sestava modulů rozšířeného nácviku pro mírně pokročilé ...	507
Kompletní sestava modulů – velmi pokročilí	510
Rituály doplňkové – samostatné	515
Rituál odpuštění	516
Rozpouštění karmy.....	517
Mnohá varování závěrem	518
Slovo ke všem vykladačům písem svatých	519
Také o bozích a uctívání	520
Varování horlivcům všeho druhu	523
Varování před zneužitím	526
Varování rabínům, farářům, pastorům i popům, mulláhům a „akademikům“	527
Ve skříňce utajená naděje.....	529
Příběh z počátku věků	532

*Věnováno všem mým učitelům, se kterými
jsem měl možnost se někdy setkat. Zvláště pak
Učiteli Světla a Pravdy, který se kdysi do mě
nesmazatelně vepsal na uplynulých 2 000 let.*

Prolog

Každá duchovní škola, či alespoň většina, které jsem zatím poznal, má svá úskalí. Ty mají prověřit a vyzkoušet adepta, zda již na své cestě dozrál a může tak ve svém úsilí dále postoupit a vstoupit do další komnaty poznání.

Toto neplatí o služebním postupu na vyšší post (a také moc i plat) u kterékoliv z církví. Tam je postup diktován zcela jinými zájmy než je mravní a duchovní vyspělost jedinců. Postavení v církevní hierarchii lze případně i koupit. Tyto změny pak bývají doprovázeny celou řadou různých rituálů, většinou do jisté míry veřejných. Podobně bývá různými, avšak již neveřejnými rituály prováděno zasvěcování i postup u řady „tajných“ společenství, jež většinou jsou majetkem elit a svým finálním působením ve světě slouží „inverznímu¹ vesmíru“. O těchto obřadech v této knize nebude nic. O nich již psalo mnoho jiných a mnohem povolanějších autorů, než jsem já. A přesto se i tohoto tématu bude nutno občas dotknout. Neboť obřady, ty špatné i zbytečné, ale i dobré a užitečné, provázely lidstvo stále, a budou provázet i v budoucnu. Jen je nutné si v tom udělat pořádek a dále užívat jen to, co je opravdu v souladu se skutečnou „božskou jednotou“ přítomnou v celém Univerzu.

¹ Na tomto místě se dříve užíval termín „peklo“. Aby však mohlo lépe dosáhnout svého záměru, tak toto energo-informační pole, odpojené od Stvořitele a formou „Matrixu“ zařizované v těchto končinách vesmíru v řádu uplynulých několika tisíců pozemských let, vyvinulo mnoho propagandy k tomu, aby na něj lidé nevěřili. Nejlepší způsob zneviditelnění se je zasunout lidem do podvědomí příslušný podprogram, případně přesunout informace o sobě do oblasti pohádek, zároveň se změnou nátěru kulís scény.
Pak již nic démonu nebrání – prohlásit se bohem.

To, co mám nyní na mysli, je postup a vzestup ducha každého jednotlivého člověka (vesmírné bytosti) na skutečnou vyšší úroveň. Tato úroveň je přímo měřitelná. Ne magickými schopnostmi, nýbrž stupněm mravní vyspělosti bytosti. A ta se projevuje ne jen v jejím společenství, ale především ve vztahu k jiným, okolním národům, civilizacím a entitám. To platí i pro „jinovesmírné“ civilizace, se kterými se prolínáme i zde, na planetě Zemi.

Tento postup bývá prověřován zkouškami osudu, vyšším systémem. Je hlídán mnohem vyšší instancí, než jsou nejvyšší církevní autority kteréhokoliv náboženství. Tady se již skládají talentové zkoušky u jiné instance, před kterou se klepou strachy i nejvyšší „velekněží“², neboť dobře vědí, že nemohou uspět. Neboť oni pouze slouží silám destruktivního inverzního vesmíru. Často nevědomě, z „ušlechtilých“ pohnutek.

Každý, kdo se dostane k tajné komnatě vyšších znalostí, skutečně tajné, ne té lidmi utajované, dříve než se počne domáhat vstupu si musí uvědomit, že jakmile vstoupí, bude sám bojovat s mnohem těžším nepřítelem, než tomu bylo dosud. Utká se nejen se zlými silami (nepřátelský postoj Matrixu, který chce utíkajícího otroka zahnat zpět pod svou vládu), ale i s nedávnými přáteli (závist – neboť další a vyšší úspěch se většinou nepřije a neodpouští). Utká se také s církevními hodnostáři (jsou ohroženi ve svém neoprávněně uzurpovaném postavení mezi člověkem a Bohem). Utká se s novými výukovými lekcemi, které na něj po otevření dveří čekají. Také se setká s falešnými posly inverzního vesmíru, poslední pojistkou proti jeho vzestupu a osvobození. Neboť ten kdo je svoboden, je nebezpečný každému zotročovateli. Ve stávajícím systému tím dává příklad a vzor hodný k následování jinými lidmi.³ Nakonec se však musí utkat s nepřítelem největším ze všech, sám se sebou, se svým vlastním nezvládnutým egem.

² Vzpomeň, kdo a o kom řekl: „... běda jim. Klíče od nebes drží, sami nevstupují a jiným vstoupit brání!“

³ Proto také tyto informace bývaly většinou vždy utajeny. Pokud to již nebylo možné, pak byly zfalšovány a modifikovány tak, aby vládce stínů nebyl ohrožen. Tak byly zfalšovány i informace o Učiteli Světla – Ježíši a vytvořena jeho falešná kopie a předložena lidem ke klanění. Smetanu však líže vládce stínů.

Jediné, na co se lze spolehnout je, že opravdový Bůh, kterého Ježíš nazýval Otcem Nebeským, nám nepřipravuje pasti a nepouští nás do zkoušek, na které nemáme. Do zkoušek, které bychom neměli šanci zvládnout. Toto je kotva, víra, na kterou bohužel mnoho nadějných adeptů často zapomene. Zapomínáme na to, že *když je nejhůře, tak Otec je nejbližší. Je jen naší chybou, že jej nevidíme, a v případné zkoušce se necháme zvíkat právě tam, kde naopak máme být nejpevnější.* A tak se často mnohému stává, že couvne. Sejde na scestí před samým vrcholem své cesty, kdy se brána věčnosti a osvětlení již otevírá. Inverzní vesmír potom jásá a za to jej zahrne mnohými dary. Avšak to vše, co poté adept od něj získává, je jen nepatrné smítko z prachu cesty, které obdrží výměnou za nevyčíslitelný poklad, který mu anděl již kladl k nohám. Jediný a veškerý zisk z celé vynaložené námahy, vysoce čistou a jakostní energii, opět získají vládci temna. Díky ní opět mohou prodloužit svůj pobyt zde, na tomto světě, přetrvat ještě chvíli v tomto koutě vesmíru. A světlo duše adepta, oheň jeho srdce, místo jasů vedoucího ostatní, bude opět jen slabě plápolat a živořit v každém záchvěvu temnoty světa a mezisvěta. A pak, až již takřka vše zapomene, opět jej čeká další reinkarnace, další výuková lekce, nový pokus.

To pak „Otcí nebeskému“ nezbývá nic jiného, než dále čekat, neboť v té poslední a závěrečné zkoušce jsme opět neobstáli. Znovu si musíme zopakovat celou školní třídu života. Buď hned, anebo později. Opět fasujeme nový biologický skafandr (tělo) k opětovnému sestupu do výcvikového tábora duší zvaného planeta Země. Protože jsme se dosud neosvobodili z tohoto reinkarnačního výcvikového cyklu, do kterého jsme kdysi dobrovolně či nedobrovolně vstoupili. Dosud jsme ku „praktické maturitě z pozemského žití“ nedozráli. Přesněji, došli jsme až k ní, ale opět ve svých závěrečných zkouškách neuspěli.

A přesto je zde ještě jiná šance. Pokud tvůj postup při zrání tvé duše byl v této inkarnaci poměrně snadný, tedy známka toho, že z minula již máš hodně natrénováno a odpracováno, šance se zvyšují. Není to však podmínkou. Podmínkou je, abys sám sebe ohlídal a nespádl do pastí systému náboženské nesnášenlivosti a nenávisti k jiným lidem, a nevykonal nic, co by ti bránilo v dalším postupu. Avšak chyby zde na zemi konáme také proto, abychom se z nich poučili a již je nikdy neopakovali. Takže

i tak je šance postoupit dál. Vynaložíš více úsilí, vše napraviš a půjde to také. Vše záleží jen na tobě. A jen ty to můžeš vykonat, a za tebe nikdo jiný.

Klíč od „brány nebeské“ byl kdysi „Nejvyšším“ rozlámán na mnoho částí a rozhozen po světě. Stačí pouze střípky najít a poskládat. Znovu vytvořit celý obraz klíče a bránu odemknout. A v každé víře na světě, dokonce i v každém náboženství, v každém poznání a v každém lidském srdci (děti a ženy nevyjímaje!) je skryt jako nejvzácnější semínko právě jeden ze střípků tohoto klíče. *Je ukryt i ve tvém srdci!* To je pravda, o které nic netuší ani nejvyšší strážci církevních tajemství prakticky všech církví.⁴ Hlavně těch, které byly založeny a kodifikovány samotným Ďáblem. Avšak i tam je uschován takový malý úlomek „klíče od Nebe“, jen se hůře hledá.

Zároveň každý takový střípek ukrytý v lidském srdci je vlastně hologram celého klíče. Každý ze střípků si nese kompletní informaci, mapu cesty. Jenže u něj není přiložen návod, jak jej aktivovat. Přece jen se církevním cenzorům, přes jejich častou duchovní omezenost, podařilo leccos důležitého vyškrtat. Proto zbytek informací je nutno hledat jinde, mimo jejich dosah, tedy v jiné kultuře a jiném světonázoru. To proto, abychom odhalili chyby zasunuté do naší vyučované, „zděděné“ víry a chyby napravili. Jedině tak lze postoupit výš.

Lze tedy jít i dále tvrdou cestou jedné z výcvikových škol, kdy se však s touto školou musí adept na konci své cesty rozejít a dále již pokračovat sám. Pak na něj čeká poslední, náročná a samostatná cesta osamělého mystika a alchymisty ukončená závěrečnou mistrovskou zkouškou, jak již bylo předznamenáno.

Nebo je možné pokračovat v hledání v jiné výcvikové škole, v jiném systému. To ale s nenávisť v srdci a nafoukanou a hloupou náboženskou a církevní nadřazeností nelze. Pouze vnitřní pokora k lidem a ne služba uchvatitelům duše, neustálá pozornost a bdělost může dovést člo-

⁴ Anebo že by o tom věděli? To by byl důvod konat vše možné, aby nikoho z lidí tam ani nenapadlo hledat. Proto také existují ty „svaté texty“, o nichž nikdo nesmí pochybovat! Ty nepochází od Otce nebeského.

věka k onomu jádérku pravdy skrytému v jiné věrouce. Když je pak získá a několik takových kaménků z celkové mozaiky spojí, poskládá takto vzniklou křížovku a dořeší ji, pak adept získá klíč od trezoru s nejvyššími znalostmi a smí vstoupit. Je to cesta sběratele vědění a poznání. Ale i tak je nutno dozrát jak slíva v kvasu. Tedy vše vstřebat a vsáknout, získat to, co je nepřenositelné – vlastní zkušenost. Teprve pak, když je již dostatečně vykvašen, tak jej stejně nemine závěrečná alchymistická přeměna, vypálení. Ale nejde do toho již tak zcela naslepo, bude připraven. *Pokud jsi byl pozorný, máš ve svém srdci již celou mapu cesty a k tomu také navigaci napojenou na nejvyšší instanci – přímo na Otce. Když se jí budeš držet a nepůjdeš po cestě jak opilec, od patníku k patníku a ještě napříč, k cíli své cesty dospěješ.*

Celé to vždy počíná prvotním nácvikem – iniciací a aktivačním tréninkem – to je cesta učně. Pak je potřebné nabýt rutiny a jistoty, zkušenost – cesta tovaryše. Na konci se z tovaryše obvykle stane dobrý řemeslník se samostatnou praxí. Může mnohé rutinně vykonávat a přitom tomu mnohdy ani nemusí dobře rozumět.⁵ To však ještě není finále – „život věčný“. To je jen jedna třída ve škole inkarnací a po vykonání postupové zkoušky čeká další třída – další vtělení. Neboť pořád jsme ještě nedošli až k maturitě.

Ale když přidáš ještě další úsilí a konečně „... žák bude připraven...“,⁶ pak přijdou další učitelé. Někteří budou z masa a krve. S některými se někde setkáš jen jednou, aby ti mohli říci jen jednu větu, kterou jsi právě teď měl slyšet. Věř, že náhoda neexistuje – to pouze Bůh si nepřeje být poznán. Někdy to bude anděl, někdy neviditelná inspirace. A přinesou ti dobré i falešné informace. Ty falešné jsou tvou prověrkou, jednou z mnoha dílčích praktických zkoušek na tvé cestě. Když dokážeš oddělit zrno od plev a řídit se srdcem a „vyšším principem mravním“ (také se říká „svědomím“), pak ti budou odhalena všechna další tajemství. Začneš experimentovat, zkoušet a tvořit. Po čase se staneš mistrem,

⁵ Toto je meta, ke které se vůbec ani nedostanou mnozí církevní hodnostáři, bez ohledu na vyznání.

⁶ „Když je žák připraven, učitel přichází“ – přísloví.

ani to o sobě nebudeš tušit. Dokonce i staré postupy pak můžeš změnit či opravit a vědění posunout dál. A připsat poznámky se svými osobními zkušenostmi, určené pro jiné duše jdoucí stejnou cestou.

Jakmile najdeš podobné poznámky někoho, kdo šel před tebou, poč se z nich. Vyzkoušej. Zkušenost je nepřenositelná. Ale varuj se z nich tvořit další systém a šířit další „to jediné správné“ náboženství. To je nejjistější cesta opět zpět do pekla a do náruče Matrixu. Tvá Duše, a každá jiná Duše, všechny jsou svobodné a mají právo volby, kterou jim dal Otec Nebeský. Dokonce i právo zvolit si školu (náboženství, věrouku, rituál), ze které vyjdou. V každém člověku svítí Boží plamen,⁷ a v ženách a především v dětech pak plane ještě silněji.⁸ Každý má od Otce stanovenou svou vlastní cestu k němu. Respektuj tu cestu, i své, i cizí Duše. Svou cestu a volbu si chraň a nikdy ji neměň za prázdné sliby. Nevstupuj do otroctví, když jsi již téměř svoboden.

Špatný je žák, kterému stačí pouze jeden učitel. Špatný žák, který jen věří, nepochybuje, nic si neověří. Nemůže se nikdy stát mistrem, pokud neprojde svou vlastní cestou. A kdo pouze věří, že mu „... říkají pravdu a své svědomí přenesl na řečníka“ – to není žák. Není ani člověk. Právě probíhající školní třídu (život) bude muset absolvovat znovu, za zpřísněných podmínek projít znovu dalším svým vlastním peklem. Neboť je pouze a jen papoušek.

Otec nebeský potřebuje mistry, tvůrce jako je on. Bohatýry, kteří zajistí jeho řád. Dělníky na své vinici, kteří znají, vědí, konají jeho vůli. Proto své děti vyslal na cestu. Nevracejme se tedy jako sluhové a otroci. Předstupme před něj jako jeho milované děti, pevní, silní, vědoucí a oddaní jeho dílu. Děti, na které může být právem hrdý, na které se může spolehnout. Děti, kteří umí naslouchat hlasu svého srdce a svědomí a naplňují celé Universum prapůvodním božským řádem, jednotou a harmonií, láskou a soucítěním, spravedlností i milosrdenstvím. Buďme by-

⁷ „Svíčky jsou různé, světlo je stejné“ – Šrí Káléšvara.

⁸ Uměle vytvořená a pěstovaná mužská „nadřazenost“ je jen projev hloupé závisti ve skutečnosti slabého a ješitného pohlaví, plného strachu před silnějšími.

tosť světla. Bez rozdílu! *Nikdy jako žebráci a zloději pracující pro jiného pána – církve, nebo jiné vládcy stínů!*

Děkuji svým rodičům, děkuji všem mistrům, učitelům a patronům, děkuji Otci Nebeskému i Matce Zemi a také děkuji všem bytostem, kteří mě na mé cestě dosud podporovali. Děkuji také těm, kteří mně kladli překážky. Neboť ty mě nakonec vždy posunuly dále, byly zdrojem mého poučení. Jedině takto mohl vzniknout tento text. Souhrn mých osobních zkušeností a znalostí mě poskytnutých. Ne pro „novou svatou víru“, nýbrž pro inspiraci na další – tvou vlastní cestu.

Nevěřte mi! Ověřte si. A já pak velmi rád zase jednou přijdu k vám, pro své poučení na mou další cestu.

badatel

Poznámka ke vzniku knihy

Tato kniha původně začala vznikat jako stručný informativní postup – osnova pro mne a kolegyni na blízké duchovní cestě. Jako soupis sledu duchovních cvičení (postupů) s využitím a spojením několika různých samostatných jóg. Pro toho, kdo je na cestě svého duchovního rozvoje a má již značné zkušenosti a hodně natrénováno, tomu stačí i jen krátké sdělení, asi jako mapa, a k cíli dojde. Asi jako když starý erudovaný matematik obdrží nový návod (algoritmus, postup) na řešení ... problému, kterým se již dlouho zabýval. Stačí mu to, rychle pochopí a dále již rutinně používá. Ale pochopí totéž i mladý student, který s matematikou teprve začíná?

Pak jsem byl vyzván, abych celý postup a své znalosti sepsal tak, aby podle něj mohl začít pracovat a trénovat i začátečník. Něco jako bezpečný návod⁹ na cestu pro samouky.

⁹ Bezpečný proto, že i cesta ke dnu své vlastní duše může být nebezpečná a plná úskalí. Nejedno „rychlý mystik“ podlehl svým iluzím a zbláznil se, a jiný, který se ne-

A tak se stalo, že něco, co jsem schopen vysvětlit člověku a vše jej naučit během několika dní intenzivní práce – že to vše narostlo do rozsáhlého textu této knihy. Včetně mnoha podrobností nutných k pochopení, *proč to či ono tak a tak*, když jiné školy (a texty) zase mluví jinak. To proto, že *někdo teprve začíná*, jiný však může mít svůj počáteční výcvik již za sebou – podle jiné výcvikové školy (metodologie). Nemusí tedy být vždy snadné a jednoduché vše jednoznačně a přesně pochopit a interpretovat, a hlavně správně provést.

Začal jsem tedy původní krátký text dále rozšiřovat a precizovat. A jak náhle ku mně počaly přicházet další důležité informace, bylo v rámci objektivitu nutné i tyto údaje správně zakomponovat do celku a plně vysvětlit. Navíc se časem ukázalo, že se jedná o celou stavebnici podprogramů se svou vnitřní strukturou (řeceno moderním jazykem – modulů), které lze podle potřeby různě seskupovat, či i vynechávat. I když při nácviku je vhodná jistá návaznost, která zpočátku dobře vede, a postupovat krok za krokem, tak později je možno použít třeba i jen některé „klíčové“ části a zbytek naskočí již automaticky. Tak se tedy stalo, že původně krátký zápis narostl až do dnešní délky.

Tak vznikl tento celý návod k vlastní (osobní) cestě za světlem. Vedlejším produktem ještě je „stručný“ uspořádaný soupis citací jednotlivých klíčů („manter, modliteb, programů ladění mysli ...“, tedy tvrzení nastavující sebe sama). Je určený již pro znalé a zkušené cestovatele svým nitrem – pomůcka pro paměť. Pro nezasvěcené asi jako stará modlitební knížka. Ale klíče k odemčení své duše jsou v této knize, ze které si pak každý vlastně svůj osobní výpis může udělat i sám.

Poznámka k prvnímu vydání

Základní struktura této knihy, tedy postup i mnohé mantry (programy, tvrzení, modlitby) vznikly již před lety.

zbláznil a varoval lidi, ten zase bývá těmi tzv. „normálními (slepými)“ za blázna považován ... viz např. mnoho proroků ... i učitel světla Ježíš.

Jenže stále mě cosi drželo, že „... ještě není hotovo“. A nutilo opakovat, zkoušet, testovat vyslovování a introspekci uvnitř sebe zkoumat, zda je to dobře řečeno, vyjádřeno – a opravovat formulace slov i vět a opět zkoušet a hledat slova přesnější. A k tomu ke mně dorazily ještě další důležité informace vyžadující zapracování do celého postupu a došlo tedy i k podstatnému rozšíření původního rozpracovaného textu. Ne že by to bez těchto rozšíření nešlo, ale nebylo by to celé.
A to i přesto, že vůbec není nutné vždy pronášet všechny „modlitby“ – to je závislé na tom, co kdo kdy právě potřebuje správně použít.

Takto postupně a po kapkách vznikl celý komplet, několik přátel mi jej pomohlo i ověřit a vyzkoušet. Souběžně s tím i malý výtisk – výpis modliteb a zároveň i postup – popsaná struktura „modulové stavby programu“.

Po delší době ověřování i mnohých váháních konečně přišlo sdělení:

„... dopiš knihu“!
Je tedy již čas.

říjen 2023

Informace před cestou

Nacházíme se v mnohem komplikovanějším světě, než jsme dosud poznávali. Jsme pouze částí, výsekem reality. Avšak lze se nejenom pohybovat realitami napříč, lze je také ovlivňovat. Pokud se jimi rozprostřeme, přestávají jejich hranice platit. I časem se lze pohybovat vpřed i vzad.

Zapomeňme na tři směry kartézského souřadného systému a k tomu přidaný jednosměrný čtvrtý rozměr – čas. To nás svazuje, omezuje naše možnosti. Nicméně i tak musí být návod na cestu vyjádřen právě a jen terminologií, kterou jsme nyní přijali v této podčásti Universa, podle pravidel právě hrané hry. Hry na život, ve které jsme jedněmi z hlavních aktivních herců. Jak tedy přesně vyjádřit skutečnost za hranicí

vymezenou naší hrou? Správnými symboly a zároveň ponořením se v ně, jejich plným procítěním a respektováním.

Kde hledat „ducha svatého“ a „peklo“ a „Božskou Matku“ a „Otce“ a ... pravdu? Kterým směrem jít? Kde je Země? A kde Božská Matka? Kde je podsvětí ovládané přírodními silami? Kde jsou spodní světy plné nízkých duchů? Kde je peklo? *Všechno je „dole i nahoře“, na poloze těla nezáleží.* Tedy pod nohama, nad hlavou, v kosmu? *Ano i ne.*

Mnoho je od nás umístěno v „jednom směru“. Jednou chodbou se kráčí, mnoho dveří tam je. Jak se vyhnout těm nebezpečným a otevřít ty správné? Prostě vstoupit tam, kam velí srdce – když víš, kam chceš – jsi tam.

Tento „náš svět“ je nejen dělen na ..., a obýván lidmi a jinými tvory. Je zde přítomno také mnoho tříd mimozemských entit s námi neznámými technologiemi, některými pro nás dobrých, ale i špatných. Ti také patří k jevům hmotným. Přes užívané technologie a možnost procházení mezi dimenzemi – nepatří k bohům. Ale i oni jsou podřízeni duchovním pravidlům hry. A ovlivňováni duchy nízkými, temnými, ale také vyspělými bytostmi světla. Jsou zde i nadřízení a dozor konající Strážci, ale i ..., a právě také ty duchovní entity a energeticko-informační pole.

Vše se vzájemně prolíná a ovlivňuje, promíchává, v jednom kotlíku se polévka života vaří. Když tedy člověk začne „sestupovat dolů“, může se dostat i do středu Země, i do pekla, i do podsvětí, i do spodních světů, také k v podzemí žijícím „mimozemšťanům“, nebo i k srdci Božské Matky (či duchu svatému) ... Ale může zůstat také zde, žít v pekle a stále uzamčen ve strachu a smrti kola života tohoto světa, jen jedné z mnoha realit, a nepoznat to. Ale lze se také z iluzí vysvobodit. Lze si vybrat, kudy jít, kam směřovat.

badatel

Upozornění a varování

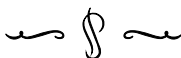
**Kdo z textu ubere, smysl změní či nějakou špatnost přidá,
sám Otec Nebeský jej k odpovědnosti zavolá!
Řečí životních okolností ¹⁰ mu vše jasně vysvětlí.**

Překlady se smí provádět pouze přímo, z českého originálu. Pak musí být proveden reverzní překlad zpět do češtiny pro kontrolu významově správného překladu. Především se zvláštním důrazem na uchopení smyslu manter (modliteb) v cílovém jazyce. Pokud budou srozumitelné a jednoznačné, lze se jimi řídit.

Zprostředkované překlady prostřednictvím jiného jazyka než z češtiny lze provádět pouze prostřednictvím slovanských jazyků. Nikdy nesmí být použit jako prostředník anglický překlad. Anglofonní překlady musí mít vždy souběžně uveden ještě český text všech manter. K použití angličtiny při meditaci není důvěra.

Cokoliv přidávat je možné pouze formou své vlastní osobní a autorizované (podepsané) myšlenky, jako čtenářův, překladatelův či nakladatelův „*doplňkový komentář na okraj*“. Musí být vždy jasné, co je cizí komentář (a čím). Že ten text není původní autorův, shůry diktovaný text.

badatel

¹⁰ *Náhoda neexistuje – to jen Bůh chce být nepoznán.* Proto k nám promlouvá „jazykem životních okolností“ ... takovými přátelskými upozorněními, aby nás posunul na správnou cestu. Když tomu nechceme rozumět – musí nás občas i pořádně „nakopnout“. Někdy i řádně vytrestat – termín, formu i nástroj si vždy určí On sám. Trest je zrcadlem nastaveným naší duši, našemu myšlení. V sobě hledejme příčinu a pátrejme, co jsme kdy dělali špatně.

Vodem

Tuto, původně krátkou ranní meditaci – pročišťování a posilování čakr – jsem prováděl řadu let. Denně, většinou ráno. Dokonce jsem tehdy kvůli tomuto tréninku začal vstávat o cca půl hodiny dříve. Jenže později, jak se po letech prohlubovaly vědomosti a inspirace přinášela další moduly – celé to počalo délkou i potřebou času postupně narůstat.

Pravda, dnes po letech výcviku to již denně po ránu nedělám a užívám i jiná pránická cvičení, kdykoliv, třeba i večer. Vše se někdy těžko stíhá při povinnosti být také v zaměstnání a obecně při starostech o domácnost a děti. A navíc – po jisté době tréninku začátečníka, který trvá nějaký čas, včetně potřebného pročišťování, najednou člověk zjistí, že vše jde náhle mnohem rychleji a stačí se soustředit již i jen na několik vybraných částí celého cyklu a při tom vědomě pronést příslušná tvrzení. A energie rázem protéká celým tělem. I tak je dobré nezapomenout na celý trénink (cyklus) a čas od času, kdy je doma jiný rytmus a volněji, vykonat si pro sebe celý program. Vždy podle potřeby. V každém případě je dobré na tréninky mít vždy vyhrazený a plánovaný čas. Metodologie nácviku je popsána dále.

Původní ranní cvičení, které jsem tehdy prováděl, bylo zcela jiné a kratší. Když jsem je, sedě na zemi, ukončil, tak mě kdysi před dávnými lety napadlo ještě přidat prodýchání čakr s použitím jejich bídža-slabik. Celkem běžné a jednoduché pránické cvičení. Byla to velmi příjemná vnitřní zvuková masáž a aktivovala mě na celý den. A tak jsem toto rozšířené cvičení provozoval nadále. Zároveň se zkušenostmi, které jsem získal na trénincích jiného, i když podobného typu, mi postupně, vždy v hlubokém ponoření do svého nitra a do mnou protékající energie přišla také informace, jak mám dále rozšířit a upřesnit tento postup. Kapku po kapce.

Nakonec se právě toto, původně doplňkové cvičení, stalo mým hlavním denním rituálem. Po delší době jsem pak dospěl k podobě, na které se postup dlouhodobě ustálil. Z původně jednoduchého cvičení se stal propracovaný systém. Tento systém mi tedy byl po kapkách nadiktován samotnou energií, která mnou protékala a inspirovala mě. Celý postup samozřejmě lze dále individuálně rozvést a modifikovat, nebo doplnit ještě dalšími prvky, podle potřeby, k čemuž později i došlo. Původní technika (i zkrácená) může být použita i jako počáteční koncentrace a natažení energií před započítím jiných duchovních cvičení, technik a praktik.

Z hlediska věrouky je technika neutrální.

Zde je však nutno se na okamžik zastavit. Je nutné si opět velmi dobře uvědomit smysl motto zapsaného na úplném začátku, na deskách knihy. Avšak mohu každého ujistit, že pokud již bloudíme, tak zabloudit už nelze. Můžeme pouze nalézt správnou cestu k cíli. Sám Šrí Rámakrišna Paramahansa kdysi dokázal, že pokud člověk jde správně kteroukoliv cestou, nakonec dojde vždy k jedinému, k Otci Všemohíra, stvořiteli všech nebes. Musí se však ptát svého srdce a ne jít podle falešných ukazatelů. Proto také přijímal za žáky všechny zájemce, bez rozdílu rituálu vyznání. Jedině na základě touhy dojít až k Otci Nebeskému. Na ostatním, a církvích – nezáleží.

Zároveň jsem si povšiml, že toto cvičení zvolna rozpouští a vyplavuje mé vnitřní bloky v těle. V těle jak fyzickém, tak i v tělech informačních a energetických, že se promítá až do samé struktury duše. Získával jsem klid, rovnováhu a jakýsi nadhled. Sekundárním vlivem k tomu navíc pak byl i relativně rychlý pokrok v jiných meditačních cvičeních, kterých jsem se tehdy zúčastnil. Během let jsem tak prošel i několika jinými výcvikovými systémy. Ne pro srovnání, i když i to by bylo zajímavé. Ale proto, že jsem se potřeboval posunout dále, když stávající trénink podle dané školy mi již nic dalšího nepřinášel (opět jsem získal a měl na očích nasazený klapky). Prostě „shůry“ přišel příkaz, nebylo možno neposlechnout. Opět pak došlo k posunu ve vykonávaném rituálu na další, vyšší úroveň. Celý pokrok se zároveň kryl a upřesňoval novými poznatky jak vědy, tak i různých dalších duchovních disciplín.

Přibližně před asi devíti lety mi při jiném typu duchovní praxe – užším propojení se s mistrem Šrí Káléšvarem, kterého jsem měl možnost také potkat a poznat jako jeden z davu jeho žáků, tento náhle vystoupil z obrazu a pouze se mně zeptal:

„Proč již nekonáš svá původní cvičení?“¹¹

Poslechl jsem a opět se k nim vrátil. Sice jen občasně, ale v důsledku zkušeností z další jiné praxe jsem procítil jejich novou hloubku. Náhle mi při rutinním provádění přišla vnitřní informace, že to celé ještě není vše. Že nastal čas postoupit dále. „Pokračuj!“

Opět po kapkách a z jiných směrů, odkud jsem to nečekal, počaly přicházet další kaménky do mozaiky. Potom dostaly události rychlejší spád. Seznámení se s novými technikami kvantového unášení a dalšími obdobnými postupy. Nové tréninky. Nové publikace. Odhalení a zveřejnění zlomků prastarých vědění z předhistorických dob, i sdělení z jiných dimenzí a také napojení na Atlantidu, včetně různých channelingů, kterých je na internetu k sehnání více než dost. Praktické zkušenosti, které z dávných dob přežily u šamanů v džungli skrytých kmenů a byly odhaleny pro možnost záchrany celé planety. Zvednutá vlna spolupráce mnoha bojovníků světla a světelných bytostí z vyšších dimenzí a v neposlední řadě příliv nové energie dosud netušené kvality, k tomu účelu seslané Otcem Nebeským až po konci starého světa (21. 12. 2012). To vše rozpouští staré struktury a dává vzniknout nové budoucnosti lidstva. Jiné, než jak si ji vládci stínů a nevědomí dosud představovali (samozřejmě po svém). Budoucnost bude vypadat tak, jak si ji zasloužíme. Jak ji my vytvoříme!

My jsme ti, na které jsme čekali!

K tomu, aby každý, kdo se k tomu cítí, mohl touto cestou také pokračovat, v následujícím textu otvírám praktický návod. Tréninkový postup. Jsou uvedeny jak informace pro samostatný nácvik, tak jsou zároveň uvedeny i stavy pokročilého adepta, umožňující zkrátit celou rutinu

¹¹ 15. března 2012 tento tradicím vymykající se indický světec vstoupil do MaháSamáhí (zemřel). Mne se tedy již ptal – odtamtud.

po jejím předchozím dobrém zvládnutí. Prvotní nácvik je totiž pomalejší a má své fáze. A po jejich zvládnutí, který je u každého individuální proces, se leccos změní. A pak je zase již zbytečné dodržovat stále vše přesně tak, jako při počátečním nácviku.

Vždyť dnes také čteme jinak, než když jsme poprvé drželi v ruce slabikář. Ale bez patřičného úsilí, ke kterému nás rodiče tehdy donutili, bychom dnes rozhodně neuměli číst. Proto také ten, kdo má již něco natrénováno a zvládne, může v některých okamžicích poměrně hodně poskočit, něco i přeskočit. Je to individuální. Energie má svou inteligenci a pozná nás lépe, než my sami sebe. A sdělí nám to v našich pocitech. Nezapomeňme, že jde o tzv. „*cestu prožitku*“.¹²

Bez praktické osobní individuální zkušenosti, kterou každý musí prožít samozřejmě po svém, sám a ve svém těle (senzorický aparát pro poznávání) a ve svých situacích (osobních učebních lekcích) a tedy zcela jinak než ostatní, tak bez těchto zkušeností o tom celém můžeme pouze blábolit v pekle dalších 2 000 let, jako doposud zde. A možná i déle. A opět budeme stále „mimo mísu“, neboť Matrix se již postará o opětné falšování všech textů – jak to již 3× úspěšně učinil během poslední zaznamenané historie lidstva. Je nutné používat jak hlavu, tak i srdce a obě mozkové hemisféry současně. Věřit a pochybovat, neboť kdo pochybuje, prověřuje, chyby odhaluje a již je neopakuje. Pamatujme si – „*teorie bez praxe je utopie, praxe bez teorie je chaos*“. Oddělení vědy a víry od sebe dostalo celou současnou západní civilizaci nejen na pokraj sebezničení, ale již počínáme ohrožovat i poměrně rozsáhlé oblasti vesmíru i jiných dimenzí. A to nám nikdo nebude tolerovat. Je jen jediná možnost – opět vše uvést do souladu s prapůvodním kosmickým řádem.

A tento soulad začíná uvnitř nás samých, u každého zvlášť.

Není problém projít celou cestu zkratkou, v přítomnosti mistra, který za žáka aktivuje a otevře multiprostor. Je tak však pouze ukázáno, že

¹² Na rozdíl od škol, které jsou založeny jen na memorování knih bez jakékoliv potřeby pochopení jejich smyslu. Ba naopak, otázky a správné pochopení jejich smyslu je v nich dokonce nežádoucí, až trestné. Takto to však Otec Nebes nestanovil. To si tam přidali ... taky „lidé“.

to lze. Děje se tak na mnoha školeních a kurzech nejrozmanitějšího typu, a ne jenom duchovních. Ale co pak, v každodenním životě, již bez učitelovy přítomnosti. Tehdy bez samostatného usilovného opakování rychle „naučená“ a prošlápnutá cestička snadno a rychle zarůstá starostmi všedního dne. Se získanou mapou a vlastním pravidelným úsilím však tuto „Matrixem“ zarůstající cestu lze znovu proklesat a udržet. Teprve naše pravidelné individuální úsilí nám ji otevře natrvalo. Prostě bez práce to nejde ani v Ráji.

Proto varuji před zkratkami. Je dobré projít tímto textem postupně a všemi fázemi. Nějaký čas usilovně trénovat přesně podle návodu. Aby se do našeho mozku zapsaly nové mapy, je žádoucí trénovat jednotlivé moduly minimálně 21 dní (podrobněji bude uvedeno jinde). Pokud však musíme zároveň překonávat v mozku kdysi zafixované jiné postupy a myšlenky (programy – viry v podvědomí, které nám vládci stínů implementovali do operačního systému našeho těla – do ega), pak je dobré ještě trochu přidat. Tolik, až člověk ví, že se již ve svém nitru řídí novými pocity. Proto také některé části jsou uvedeny ve variantách. Jedna verze „programu“ slouží pro prvotní nácvik a je uváděna jako první. Až po naprostém sjednocení se s myšlenkou, po jejím prosáknutím celého svého já, pak je možné používat následnou, pokročilejší a kratší verzi. Jak ty sám budeš cítit ve svém nitru.

Teprve pak po jistém mechanickém zautomatizování, po precizním naučení se textu „básničky“, teprve poté začne hlubší uvědomování si tělem tekoucích energií a objeví se rovněž prožitky. Doporučuji všimnout si jich. O mnohém nás poučí. Nejvíce o nás samých.

Pokud se to zdá dlouhé, uvědomme si, kolik staletí a tisíciletí jsme již ztratili ve svých minulých životech na věci jiné a pomíjivé, než jsme se dostali až sem. A i nyní máme na výběr, jak budeme pokračovat dál. Leccos z informací se zachovalo v indických vědách.¹³ Je tam popsáno

¹³ Mnoho informací publikovaných na internetu z různých zdrojů od různých badatelů dnes naznačuje, že tyto vědy převzaté Indy od Árijů jsou dochovanou (byť modifikovanou) kopií vědění Slovanských Volchvů i Keltských Druidů. Že se i na genetické úrovni vlastně jednalo o tutéž rasu příbuzných kmenů příšlých z Hyperboreje, kteří rozeseli své potomky od Sibíře až do Indie a také po pravěké Evropě ještě dlouho

mnoho spolehlivých tréninkových postupů. U většiny, hlavně těch pokročilejších technik (tedy nic pro začátečníky, ale již pro zkušené matadory) je vždy na závěr také přesný předpis počtu opakování manter. A počty *aktivačního opakování v řádu 10 000* jsou ty na spodní hranici určené pro obecné mantry začátečníků. Většinou to však bývá o nulu více, a více.

Mně trvalo více než osmnáct let, než jsem se dostal až sem – byla to cesta osamělého průzkumníka. Ty, čtenáři, máš tento čas ušetřen. Cestička je prošlápnutá, stačí se po ní vydat s otevřenou dětskou otázkou – „kam mě dovede“? A nepředjímat. Je to jako na dovolené. Jdu procházkou, dobrodružství a překvapení na každém kroku, můžu se kochat krajinou. Nebo jedu po dálnici, nic zajímavého nevidím a ani nevím, kde vlastně jsem, nic jsem nepoznal, neužil si. Ale také není nutné stále jen bez mapy bloudit a ani netužit, že jsme onu bránu k věčnosti již tolikrát minuli. A právě toto nejsme schopni poznat bez rozumně vynaloženého úsilí. Proto cestu si užívejme a nezačínejme zkratkou! Ale také na každém rozcestí se dobře rozhlédněme a nechme se vést srdcem a zvědavostí, co nového se o sobě dozvíme.

Jeden z mých dávných učitelů, kterého jsem měl to štěstí na krátkou chvíli potkat při jeho veřejných přednáškách, nám tehdy říkával – „*kdo uvěří ve mě, má život věčný*“. A vůbec tím neměl na mysli báchoriky, které o něm jednou vytvoří falzifikátoři. Pouze říkal, že máme věřit návodu, který nám předal. Řídit se jím (tím návodem) a svým srdcem a vše správně realizovat. Málokdo z nás jej tehdy dokázal plně a hlavně správně pochopit. Mně to trvalo 2000 let. A opět stojím na počátku cesty – pokolikáté již?

před vznikem bible.

Proto jsou zde na některých místech užívány mantry ze sanskrtu. Pro jejich původní zachovalost, čistotu, prověřenou universalitu. Protože nebyly přemodulovány vládci stínů ve prospěch inverzního vesmíru.

Několik rad pro začátek

Základní pravidlo - přesnost, upřímnost, poctivost

Pro ilustraci:

Na počátku každé činnosti se vždy objeví tzv. „šťěstí začátečníka“. A také opojení úspěchem. V jednom z okamžiků cvičení jsem vždy pronášel formulaci, kterou jsem považoval za adekvátní mé potřebě – „... *nabij mě svojí energií ...*“ ve smyslu prosby o doplnění mé prázdné nádrže na životní energii. A vždy jsem pak pocíťoval příliv nové energie zespo-
du do první čakry. Když jsem již začátečníkem nebyl a moje čakry díky neustálým cvičením (i jiným) nebyly již tak zablokovány, tak intenzivní pocit průtoku energie tělem se vytratil. Byl jsem si vědom pořekadla, že „každý den není posvěcení“ a v klidu ve cvičeních nadále pokračoval. A přibližně půl roku poté, kdy jsem již více otevřel i svou vnímavost, náhle, opět po mém hlasitém pronesení oné žádosti, odspodu, z hlubin středu Země, intuitivně vnímám a slyším hlas: „*Opravdu chceš nakopat do prdele?*“ V ten okamžik jsem si uvědomil velmi vysokou důležitost správné formulace každé žádosti (prostě všeho, co člověk vysloví). Změnil jsem ji okamžitě na: „... *naplň mně svojí energií ...*“, a pak se počaly dít zázraky. Protože co žádáme (vyslovíme), to také dostaneme.

Bože, prosím, chraň nás před našimi přáními, i námi samotnými.

Proto vždy je nutné dbát na co nejpřesnější formulaci a vyjádření. I když v modlitbách zde později uvedených je možné leccos změnit a modifikovat, jinak přehodit a jinak a snad i lépe formulovat (zvláště celé

dílčí moduly – podprogramy), tak ale vždy nám musí být jasné, proč to takto měníme a čeho chceme dosáhnout! A překontrolovat jednoznačnost vyjádření svého záměru. Pak to také bude v pořádku a celé to bude fungovat. Pouhé prázdné papouškování čehokoliv je velmi špatné! Podmínkou vždy a všeho je, že tomu všemu co myslíme a konáme náležitě rozumíme a že to tak i cítíme. Ne že jen něco mechanicky opakujeme a ani nevíme co a čeho se tím takto dopouštíme. Zvláště když něco „*jen nepatrně*“ modifikujeme.

Pronášené slovo (řeč) tedy musí být vždy jednoznačné a významově původní (sladěno s naší duší). Smysl musí být jasně a přesně vyjádřen. Vyjádřen v pozitivním tvaru, bez záporů a bez předpon „**ne-**“! Je zakázána jakákoliv dvojnásobnost v jednotlivých slovech (pozor i na dávné pojmy, které dnes již ani neužíváme ... v kosmu však stále platí jejich původní významy). Žádný jinotaj, ani ženská nadsázka¹⁴ není povolena. Podvědomí ani astrál nezná žert! *Na co pomyslíme, co a jak řekneme, to se také stane! Proto si hlídáme i postranní myšlenky ... prostě nesmí být.* V hlubinách podvědomí se totiž slabika záporu „**ne-**“ (předpona i předložka) vypouští při „přejímání“ požadavku. Krásně to bývá vidět na malých dětech (které ještě dlouho od narození „fungují“ v takovém jakémisi „polotransu“): něco se jim zakáže – „*to ne-dělej!*“, a dítě jde a učiní pravý opak toho, co si myslíme, že jsme řekli. Dítě to „**ne-**“ na začátku slova neslyší. Podvědomí totiž slyší a vyhodnotí příkaz „*to dělej!*“ a poslušně jej provede. (Rodič by naopak zasloužil výprask za to, že se již odnaučil správně vyjadřovat.)

Zde se vlastně skrývá ona požadovaná jednota řeči a mysli. Již rozumíme, jak to Ježíš myslel, když řekl: „... *vaše řeč budíž ano ano, ne ne*“? A co když se to ještě vysloví v jiném rytmu, a s jinou intonací? Je to totéž?

¹⁴ Obzvláště ženy mívají tendenci tvrdit opak toho, čeho chtějí dosáhnout – i když s jemnou výhrůzkou ve hlase. Tu však muži nejsou schopni ani vnímat, ani slyšet, a ještě ... pochopit?

Uvědomme si, že stále během toku času dochází v řeči k posunu a tedy ke změně ve vnímání smyslu – obrazu spojeného se slovem. Mění se náplň slov, vznikají jiná slovní spojení, jiný a modifikovaný význam pojmu vedle ještě nedávno platného původního smyslu. Mění se užívané fráze. Děda často nerozumí, o čem mluví jeho vnuk, často ani otec nerozumí synovi. A co teprve nářečí sousední vesnice, kraje, ... A přesto se stále jedná o jeden a tentýž jazyk.

Proto vždy hlavní důraz kladu právě na správné pochopení a přesné vyjádření smyslu. Doslovná citace bez znalosti a uvedení souvislostí či doslovný překlad z cizího jazyka je většinou omylný a zavádějící. *Důležitý je tedy smyslově přesně slovně vyjádřený obrazně-významový výklad – včetně znalostí okrajových podmínek platnosti merita věci.*

K tomu je zároveň důležité též vědět, že v energeticko-informačním silovém poli nad planetou (magickém prostoru určujícím další průběh dějů v čase) je již i celá řada vytvořených (předprogramovaných) dějů čekajících na aktivaci (spuštění) ve prospěch toho, kdo je oživí. Podobně jako když bájný Golem, čekají na oživení – povolání do služby. Stejně jako programy zapsané na disku počítače. A to, stejně jako u počítačů, provede správné „vyvolání jména“ onoho procesu (programu, egregoru, démona či boha). Správné v tom, že jméno musí být správně, tedy *přesně vysloveno*. Ta „mince“ má dvě strany (text a energii) a obě části musí být přesně naplněny. To boží „slovo“ může být i celá „báseň“ (v sanskrtu mantra). A špatně vyslovené některé písmenko ... a proces nemusí být spuštěn, anebo je spuštěn se „špatnými zadávacími parametry“.

Problém přesného a nezkráceného předávání vědomostí byl kdysi v dávných dobách a též v Indii řešen učiteli ¹⁵ požadavkem na přesné memorování textu žáky. Tedy přesné ústní a paměťové předávání znalos-

¹⁵ Tam se učiteli říká guru a podobně jako i slovo láma v Tibetu označuje učitele. Není to však jako u nás jen ve smyslu pedagoga, tedy profesora ve smyslu základního vzdělávání mládeže. Je to již mistr ve vyšších dovednostech práce ducha a zároveň schopný toto své velmi vysoké vědění a schopnosti s tím spojené předávat žákům. A pro společnost též převzít i záruku za budoucí jednání těchto svých žáků. V naší terminologii bych je přirovnal k profesorům na technických školách. Ne však na školách humanitních – tamní posty jsou dnes trvale obsazovány podle požadavků satanistické bažiny a jejího cíle – zotročení lidstva.

tí, neboť písemný záznam bez živého předání by mohl být později nesprávně přečten a změněn. Proto byly texty (znění) neustále memorovány celými skupinami přenašečů vědomostí v rámci prováděných náboženských obřadů (princip denní kontroly a udržování v paměti). A zároveň učitel při tom měl svého žáka bedlivě hlídat a pozorovat, jak mu při tom neustálém opakování manter proudí energie tělem ... a nepustit jej k dalším vědomostem (výcviku), pokud žák veškeré dosud obdržené vědění ve své praxi dokonale nezvládl.

Vědění mělo být předáno nezkráceně.

Vyšší úrovně (stupně) vědění totiž mají kvalitu „brizance jaderných zbraní“ a nepatří do rukou tomu, jehož vnitřní mravnost není na patřičné výši. Učitel společnosti ručil za to, že žák své získané znalosti jednou nezneužije.

Z těchto důvodů pro obřady v Indii (a s tím spojené užívané mantry) je stále dosud používán prapůvodní jazyk – sanskrť, který dnes jinak není živě používán a je proto zdánlivě považován za mrtvý.¹⁶ Jeho velkou výhodou tedy je, že se jím nemůže ani lhát a ani měnit význam a smysl slov (jako by „zamrzl“ v čase).

Jak již bylo výše zmíněno, býval při oněch opakovaných recitacích kladen důraz na žákův prožitek.¹⁷ Neboť zároveň s tím při hlasitém vyslovování mantry docházelo i k požadované modulaci energie v těle žáka ve smyslu a znění jasně definovaného programu (mantry) a zároveň i k čištění jeho ega od dosud nezvládnutých a nežádoucích virů uložených v hlubinné paměti žáka. Tedy pokud právě toto byl schopen mentor kontrolovat a žáka správně uhlídat. Proto také i z těchto „bezpečnostních důvodů“ platil vždy požadavek dlouhého opakování manter při jejich aktivaci a nácviku jako poslední pojistka ochrany systému proti degradaci

¹⁶ Není až tak zcela pravda. Na Sibiři údajně byla zjištěna oblast, kde se sanskrť stále užívá živě, lidově. Navíc nejbližší vazbu na sanskrť Árijů mají právě slovanské jazyky, především ruština. Znalci sanskrťu tvrdí, že ruština je „pokažený“ sanskrť. Je to v podstatě totéž, jako když vynikající znalec staročeštiny odněkud z Afriky, vůbec neznající češtinu, přijede někam k nám na Hanou či Slovácko a bude poslouchat dnešní místní nářečí. Bude lidem rozumět a vyjádří se o jejich řeči naprosto stejně.

¹⁷ Jak je tomu dnes, neodvažuji se odhadovat.

(symbolicky „korozí“). Bohužel však během dlouhých let i veškerá tato snaha o udržení přesného postupu většinou vždy stejně některá vědění nakonec degradují na pouhopouhé opakování. Ale je tam alespoň ona pojistka, ten požadavek velmi dlouhého nácviku. To je ta naděje, že čas od času některý nadaný žák (nové vtělení staré duše), třeba i ne příliš dobrého učitele, přeci jen pochopí a jednou vědění případně opraví – očistí od chyb a nepřesností časem do nich vnesených.

Jednou z posledních pojistek pak je, že většina dlouhodobého praktického výcviku a hlasitého memorování žáků probíhá především na mantrách méně nebezpečných (a když, tak jen pro žáka). Ty nejnáročnější a pro lidstvo nebezpečné techniky jsou tajné a jsou předávány pouze prověřeným a vycvičeným adeptům schopným toto provést i jen ze záznamu ... předaného jim při jejich iniciaci do daného postupu. Prostě výcvik „mačkání červeného tlačítka u jaderného kufříku“ se praktickým ostrým způsobem neprovádí.

Stejnými principy se také řídilo předávání vědomostí kdysi v Egyptě. Přímo z učitele na žáka (z mozku na mozek) a přísné a dlouhé zkoušení. O tomto nejdůležitějším vědění nebyly nikdy nikde vedeny jakékoliv záznamy, nebylo jich třeba. Zaslíbení vše znali a měli neustálé propojení s vyšší instancí – bohy.

Později byly některé (pouze pomocné) texty sepsány a předány k hlasité recitaci pomocnému sboru, který jejich vnitřní smysl ani neznal a nemusel znát. Veškerou hlavní práci konal velekněz v sobě – vnitřním mentálním laděním, a pěvecký sbor se pouze staral o časovanou nápovědu. Byla to taková pracovní pomůcka a pojistka proti vypadnutí některého článku z paměti a obřadu. Prostě všechny ty nalezené staroegyptské texty bez jejich dalšího návodu – klíče ke správnému a přesnému užití (mimochoodem stále ještě zapsaném a přístupném v ákaši) jsou bezcenné a vedou pouze ke zkreslení představ o pravé podstatě skutečnosti u egyptologů plovoucích v písku pouště zapomnění.

Jenže i tak, v dlouhém časovém horizontu, počalo docházet k posunu ladění a ztrátě vědomí o významu celku a též i zapomínání souvisejících znalostí. Přenašeči textů ztráceli svou původní sílu, rozdrobili ji v radovánkách. Přestali vnímat a ctít prožitek energie. Rutina je zahlu-

šila, ztratili své vnitřní spojení s energií a její kvalitou a v důsledku toho i s oněmi vyššími silovými poli. Občas si také něco ulehčili, občas z neznalosti svitky zpřeházeli. V rakvích na pořadí soulepu papyrů přece nezáleží. Hlavně že tam něco bylo uloženo. Navíc opisovači již ani neznali přesný smysl toho, co právě píší. Proto také Starý Egypt postupně ztrácel své výjimečné postavení. Výjimečné vědění se nakonec vytratilo.

Je velký rozdíl mezi účelným zkrácením textu vysloveného mistrem oproti vyslovení téhož někým, kdo neví, o co se vlastně jedná. Mistrovi stačí pronést jen jedno slovo (zkratku) místo celých odstavců, neboť „již má natrénováno“ a v tom okamžiku jím celá kvalita energie projede jak blesk a vyvolá s ní spojený efekt. Když však totéž slyší a provede někdo, kdo neví, o jaký vnitřní prožitek se jedná a jaké má být přesné naladění celé složité vysílačky duše (zvané tělo), tak s tím spojená žádost k „nebesům“ prostě není odeslána. Prostě nemá ten nejpotřebnější klíč, „schází mu PIN od jeho mobilu“. Pak je to jen a pouze kvákání žáby.

Když se tedy chyby ve znalostech příliš nahromadí, vždy čas od času přichází z vyšších míst revizor. Jak jsem již výše předeslal – „žák nad mistra“. Jeho úkolem je vše opravit a zrušit nefunkční litanie. Objeví se Avatár, jehož úkolem je oživit a znovu naplnit učení duchem pravdy a je hlavně rozšířit mezi lidem (viz později). Vysvětlit správný smysl starých původních znalostí a celek doplnit o nové výukové lekce pro všechny. Přichází, aby znovu správně nastavil ladění a mapy, aby předal pro spojení s Otcem Nebeským všechny potřebné nové nosné kmitočty místo již zastaralých a nefunkčních. Někdy dokonce i vadných a škodlivých, neboť byly mezitím v průběhu dlouhých věků falšovány. ¹⁸

¹⁸ Vzpomeňme, jak za války bylo dobré získat nepřátelskou vysílačku, kódové tabulky a radistu, který byl ochoten spolupracovat. Vládcí stínů provedli to samé se všemi náboženskými knihami u náboženství založených na knihách. V sepsaných textech se velmi snadno falšuje. Na „první prioritě řízení“ stačí změnit i jen nepatrný zlomek informace, což z dlouhodobého hlediska později znamená velký následek. Z jednoho zdroje tak vznikla postupně celá řada, zdánlivě „odchylných“ náboženství, založených na knize jednoho jediného autora a nakladatele: judaismus, křesťanství, islám, ateismus, Darwinismus, Marx-Leninismus, rasismus i fašismus, NWO, Globální reset. Co bude další zaručeně pravý a ten jedině správný návod, určený otrokům

Někdy kvůli tomu musí přijít i celé týmy, kde každý přinese jen částku vědění. Naším úkolem je nyní tyto části najít a opět spojit.

Problém jazyka

Pro spojení nahoru k nebesům není vždy nutné používat mrtvý jazyk, který neznáme (a v němž tedy nejsme schopni lhát – viz výše). Jak se tedy můžeme správně vyjádřit a jak, kromě používání tradičních rituálů, lze tvořit i nové postupy? Šamani různých kmenů přece používají svůj rodný jazyk ... a funguje jim to. To proto, že jejich jazyk není ještě znehodnocen médií a reklamou (systemizovanou lží, která přes mysl proniká až do všech buněk těla). Navíc bez ohledu na náš vnější akustický projev máme základní řeč (jazyk) celého vesmíru zakódovánu přímo v genofondu našich těl.¹⁹ Proto v astrálu je možné se domluvit s kýmkoliv svou současnou mateřštinou, tedy tím co myslíme – telepaticky. Se šamanem z opačného konce světa, andělem, UFOunem, dokonce *i s Bohem a to „bez tlumočnicků“!* S mozkiem laděným do pracovního režimu „alfa“. Jen je potřeba se ve svém životě držet pravidla: ano – ano, ne – ne, a tímto pravidlem také plně prosáknout.²⁰

Pozn. 1:

Buňkami těla tekoucí energie se doladí zvukovými vibracemi (přesněji zvuk SLOVA moduluje nosný kmitočet energie). A s tím rezonančně zareaguje DNA šroubovice ve všech buňkách těla a informaci předá do celého vesmíru. DNA našich buněk je fraktální anténa laděná na velmi vysoké frekvence. Ta předává skutečnost, energii a informaci, která jí protéká. Nikdy ne druhotný smysl (jinotaj). Přenos se děje torzními poli (nové výzkumy fyziky).

k jejich cestě ke světlým zítřkům, směřující do slepé uličky? *K povýšení knihy a textu nad Boha?*

¹⁹ Přímo ve všech buňkách těla, je to fraktální anténa i program pro tuto komunikaci – celý řetězec DNA.

²⁰ Vtipy jako koření života a koncentrovaná moudrost jsou v běžném životě samozřejmě povoleny. Naopak, podporují nás na naší cestě ... zrání a vývoji duše. Jen to musí být o nich jasné, že se jedná o nadsázku a vyjadřovací zkratku paradoxu (zapouzdření modulu).

Poslední výzkumy v kódu DNA ukazují, že tzv. „zbytečné“ tzv. nekódované sekvence DNA“ nejsou vůbec zbytečné. Jsou vlastně základními nositeli univerzálního komunikačního jazyka platného v celém kosmu. Jako prostředek dorozumívání byl kdysi prapůvodním Tvůrcem Všehomíra vložen do všech buněk organismů (těl) zcela všude. A ta užitečná, tzv. „kódovaná část“ lidského genomu – ta má vliv pouze na stavbu těla (skafandru pro duši), tedy strukturu biorobota.

Pokusy modifikovat lidskou DNA tedy jsou pokusy vnést poruchu (přerušení) do komunikace Člověka s Bohem a to přímo až na základní, buněčnou úroveň.

Pozn. 2:

Základní jazyk (zvuková verze), se kterým lidská DNA rezonuje je starodávný jazyk potomků Hyperborejců Ářjů, tedy sanskrt, který je základem všech praslovanských jazyků. Všechny Slovanské kmeny jsou přímými potomky pradávných bohů kdysi sestoupivších z hvězd. Proto také ta tisíciletá nenávisť k nim a i neustálé (a dosud neúspěšné) snahy o jejich vyhubení. Neboť v jejich DNA je kromě možnosti přímé komunikace s nejvyšším Otcem Všehomíra skryt i tvůrčí genom svobody, pokroku a vývoje. Božský genom lidí zrozených, který schází lidem stvořeným, upravovaným, modifikovaným.

Tento úkol mezidimenzionálního předání informací však nelze nikdy splnit v jazyku lži. V jazyku lhářů, podvodníků, obchodníků a jazyku reklam. V jazyce lichvářů a uchvatitelů světa. V jazyce umožňujícím každému slovu přiřadit mnoho různých významů, tedy lhát. Každý z velkých světových jazyků má svou historii, svůj význam, svou hodnotu, která je v něm podprahově uložena a formuje i psychiku svých uživatelů. Má tedy i své určení, poslání. Přestože v historii více jak posledních 2 000 let docházelo k přesunům moci ve světě, lze vysledovat toto jazykové určení, či spíše jeho karmické zatížení. Bohužel, jistá morová náka za se nyní šíří celým světem, tedy do všech států, kultur i jazyků. Souvisí s prosazováním bezprávné globalizace, systematického ničení planety Země a s paraziticko-konzumním životním stylem. Přesně v souladu se svým nosným jazykem.

Proto také všechny překlady svatých védských textů do jazyka lži a recitace transkripcí převedených manter je silně diskutabilní. Takovýmto nevhodným zápisem a i nepatrným intonačním zkreslením dochází k silnému poklesu účinnosti vyslovované mantry. Pak tam nebude ono potřebné propojení mezi energií a její modulací podle požadované kvality (potřebná synergie). Lze to odhalit již při tréninku vyslovování manter,

pokud člověk bude dostatečně vnímavý. Tento „falešný zpěv“ lze přirovnat ke stejnému efektu, jako když radioamatér vysílající informaci morseovou abecedou začne měnit rytmy, libovolně přehazuje pauzy a změní tak některá písmena – prostě u příjemce vyvolá zkreslením chaos. Tomu, kdo tuto takto rozbitou vysílanou informaci přijímá je pak zcela jasné, že tam někde u vysílačky²¹ dole na planetě Zemi není jeho člověk, ale že tam sedí diletant, anebo si někdo nezasvěcený hraje, a že tedy na tuto vysílačku (mobil, tělo) nelze reagovat. V tomto spočívá jádro „vědeckých důkazů neúčinnosti pronášení manter, i jiných zaříkávání“.

A to je i hlavní důvod vysílání „agentů vlivu“ mezi jiné národy, kteří se snaží o reformu písem a řeči u cizích národů s konečným cílem jejich ovládnutí a zotročení. Dva takoví „světci“ kdysi přišli i k nám, aby nám vykuchali původní slovanské písmo a hlavně při tom posbírali a spálili prapůvodní knihy na našem území. Bohužel – byli úspěšní.

Pokud se takováto porucha více rozšíří, pak v tomto okamžiku také vzniká reálné nebezpečí, že bude zároveň vypnut monitoring veškerého vysílání na těchto ladicích nosných kmitočtech v dané oblasti. Tedy budou ignorovány i oprávněné požadavky o spojení. Jednoduše dojde k vypnutí celé třídy spojovacích programů, když se v nich ve větší míře vyskytl virus. Bez ohledu na to, že jsme ve všech vysílačích na stejném ladění nasadili čerstvé a silné baterie. Prostě nebesa (konkrétní egregor) již pak neslyší, sledování na daných pásmech bylo vypnuto. Proto jsou také některé staré systémy již dávno mrtvé, anebo uspané a čekají na správný signál k probuzení. Anebo dokonce některé byly kdysi dávno i někým přepnuty (přemodulovány) na opačnou stranu, ve prospěch tzv. inverzního vesmíru – ve prospěch démonů.

Pro trénink manter je mnohem lepší vycházet z odposlechu originálních indických nahrávek. I když tomu člověk nebude přesně rozumět a výslovnost bude z počátku také bídná. Když však žák začne vnímat v so-

²¹ Tou vysílačkou je právě celé hmotné tělo. Funguje však pouze při správném propojení všech obvodů a doplnění energie. Tedy co největším naplnění vnitřních bateriek organismu životní silou – „pránou“. To je také pravá příčina, proč vlastně všechny církve knihy důrazně „chrání“ své ovce před nácvikem všech meditačních technik přímo drakonickými zákazy.

bě zvukem probuzenou energii a nechá se jí vést, tak ona si jej již vnitřně doladí a požadovaný účinek se nakonec dostaví. Proto je také ustavený požadavek na minimální počet opakování manter po dobu aktivačního tréninku celkem oprávněný. Neboť vysílající žák tímto mnohačetným opakováním jednak do toho musí vložit značné úsilí, jednak se takto s touto energií úzce sladí a ta jej zároveň pročistí (vyladí). Takže na druhé straně se podle toho dá poznat, že tento nový vysílač na planetě to s prosbou o spojení myslí skutečně vážně. Že má seriózní úmysl navázat energeticko-informační spojení s vyšší instancí, než kde se právě se svým tělem fyzicky nachází.

Anebo je nutno přejít na náhradní spojení. To, které neseme v sobě již po mnohá tisíciletí a stále je uspáno. Pokusit se znovu zapnout své dlouho mlčící vysílače na plný výkon a začít vysílat přímo ve své mateřštině a správně, podle velmi jednoduchých pravidel. Tak jednoduchých, že je ovládá každé malé dítě, než mu „Matrix“ omotávající svou sítí celou planetu zaviruje operační systém (přepíše podvědomí ... hlubinnou paměť). A protože spojení na těchto frekvencích již dlouho nenastalo, druhá strana komunikačního kanálu bude pozorně naslouchat. Jen se nesmí tento kanál opět nechat zanést smetím – lží a parazitickou ²² mluvou!

Z tohoto důvodu je možné tento text přeložit do kteréhokoliv jazyka za podmínky přímého překladu z originálu (češtiny) a že poté bude proveden ještě reverzní překlad jiným překladatelem zpět do češtiny, pro posouzení správnosti a přesnosti smyslu překladu. Teprve po tomto prověření a případných opravách smí být text zveřejněn.

Hlavní důraz při překladech je pak kladen především na ten text, který bude pronášen jako mantra – modlitba, zároveň v „alfa“ ladění mozkových vln.

Při překladu je zakázáno užívat angličtinu jako můstek pro překlad do jiného jazyka!

²² Například, že je něco „hrozně“ krásné, že „strašně“ tě miluji a ..., tedy nesmysly typu „kulatý čtverec“ a podobné, kterými je naše vyjadřování prosyceno.
Svou řeč i myšlení je nutno pročistit!

Správnost, přesnost, změny a opravy

Přestože při komunikaci s nebeskými úrovněmi je nutné se co nejpřesněji vyjádřit, tak není nutné se rigidně držet nabídnutého textu. Místo bezduchého memorování je přípustné vyjádřit se tak, jak to člověk cítí. Je tedy možné provést v pronášeném textu potřebnou změnu. Třeba i něco přidat, případně v daný okamžik i něco ubrat. Ale zároveň text či vlastně pronášená řeč má být co nejjednodušší. Stručné a jasné vyjádření toho, co člověk právě v tom okamžiku skutečně cítí. Pak to vždy bude mít sílu prožitku. Bude v tom vůně duše a žádost člověka doletí až na konec vesmíru. Otec Nebeský si ji určitě přečte, a rád.

Tyto zde dále zapsané texty (především ony „modlitby“, tedy prosby) jsem mnohokrát změnil. Přestože již měly svou sílu. Po změně však vždy získaly ještě silnější rezonanci a odezvu. Vždy, když jsem pocítil, že ještě to není to správné, že je možno se lépe, stručněji, jasněji a jednoznačněji vyjádřit, tak jsem neváhal a znovu a znovu přepisoval celé litanie (mantry, chvalozpěvy, nazvi to jak chceš, jejich smysl či přesněji náboj – zacílení je důležité). Někdy to byl rytmus, jindy pořadí veršů, které chtěly cizelovat. Pak zase třeba lepší slovosled, nebo zase jiné, přesnější, výstižnější slovo. Nebo se později ukázalo, že některé použité slovo má ještě podprahově uloženu i jinou konotaci (smysl), a z toho důvodu celek je zase oslaben, či dokonce se požadovaný efekt ruší a aktivují jiné „doplňkové virové“ podprogramy inverzního vesmíru. Proto ty také neváhej, pokud budeš mít pocit, že něco máš pronést jinak, a tvé srdce ti to sděluje (ne rozum), učiň tak. Nutno věřit svému srdci a mluvit svým srdcem.

Jedná se o tvůj osobní dialog s Otcem Nebeským, o prosby pro pomoc pro tebe, avšak **nikdy v neprospěch někoho jiného!**

Je nutné vědět, že Otec Nebeský při počátku, tedy tvoření světa, ustanovil základní pravidla konání bytostí v něm. Slované je nazývají **KONY**. Kdo koná podle nich, ten kráčí ve svých životech (inkarnacích –

„vmaseních“, tedy vtělení) cestou evoluce (vývoje, vzestupu duše) a na konci své cesty po vyrovnání všech karmických dluhů, které si cestou kdysi připsal na svůj „účet“ (za vše „zaplatil“), opět dojde až k tomu tzv. Otci Nebeskému, aby mu předal všechny své zkušenosti a splynul s ním opět v závěrečné definitivní jednotě.

Tyto **kony jsou univerzálně platné** všude pro všechny vesmíry a dimenze, všechny civilizace. I když místně v některých civilizacích mohou vzniknout navíc ještě jejich vlastní kulturní doplňky ... pomocná prováděcí doporučení odvislá od jejich specifických životních podmínek v daném prostředí.

Porušením konů, nedodržením některé ze zásad, bytost v kosmu vždy vytvoří nerovnováhu, která jí může dokonce přinést i krátkodobý (většinou zdánlivý) prospěch, ale nakonec stejně vždy vše vrátí a ještě za to zaplatí. Nemusí to být ihned v tom samém životě (inkarnaci), ale nakonec to tak bude. Ale *duše tím získává určitou zkušenost* – od počátku onoho děje až do jeho ukončení – včetně onoho závěrečného karmického vyrovnání. Kdysi vzniklá kosmická nevyváženost musí být nakonec opět stabilizována.

Právě pro možnost získávání různých zkušeností patří mezi velmi důležité kony též kon „o svobodné vůli“, jenž je zároveň vyvažován také konem „o odpovědnosti“ a konem „o vyrovnání“.

Tedy mince „svobodné vůle“ má i svou druhou stranu – tou je odpovědnost za všechno své konání (skutky, činy, nezvládnutá hnutí mysli ...). *Odpovědnost před sebou samým, ostatními bytostmi, vesmírem, i Otcem Nebeským.*

Pokud však bytost učiní rozhodnutí své svobodné vůle a definitivně jednou pro vždy se odpojí od směřování k nejvyššímu principu, zdroji všeho Univerza, tedy odsekne se od Otce Nebeského tím, že kony přestane respektovat a bude konat proti jejich smyslu i významu (tedy v rozporu s nimi) – tehdy vědomě vstupuje na cestu své osobní destrukce – devoluce, pak spěje ke svému zániku, sebezničení. To není téma sebevraždy – tedy ukončení aktuálního vtělení (inkarnace). To je téma nastoupení cesty velmi dlouhé a mučivé vlastní sebedestrukce, cesta stále

dorůstající potraviny pro jiné a též s tím spojené i ztráty naděje. Až do finálního rozpadu v černé díře.

Neznalost konů neomlouvá.

Jak můžeš vědět, zda někým nařízená modlitba neslouží v jiný, v jeho prospěch, anebo i něčí špatný záměr a něčí poškození? ²³

Proto je důležité také vědět, že modlitba „v cizí prospěch“ bez vyjádřeného vědomého souhlasu oné bytosti není povolena. Její život probíhá podle jejího životního plánu duše a to i včetně těžkostí, které ona právě prodělává, aby se naučila a zocelila v prožívaných obtížích, získala sílu i odolnost pro své životní úkoly. Pokud tedy neznáme životní plán té konkrétní duše, tak konání „v dobrém úmyslu“ bez jejího výslovného souhlasu či projeveného přání o pomoc je tedy konání proti životnímu záměru oné bytosti a poškozujeme ji. Ta duše pak v této své inkarnaci svůj úkol nesplní dobře – právě protože my jsme kdysi poškodili její trénink (výcvik a výuku ve škole jejího života). ²⁴ Náš tzv. „dobrý úmysl“ bylo pouze lechtání svého vlastního ega, ne však skutečnou pomocí. Pro-

²³ Například „temný stín z pozadí“ ovládající a jemně a neznatelně s Římskokatolickou církví manipulující více jak tisíc let, kromě neustálého ničení všech dobývaných a podřízených civilizací, tak neustále a znovu vrhá všechny síly lidstva – především směrem k vyhubení všech potomků dávné Hyperboreje (Árjů, ProtoSlovanů a národů z nich vzešlých, Etrusků, Keltů, Slovanů, Germánů ... i mnoha dalších). To proto, že byli vždy nositelé učení, jež kdysi k Židům přinesl učitel světla Ježíš. A proto kdysi „sjednotil“ všechny tehdejší nezávislé samostatné výukové školy prvních křesťanů v jedinou církev pod svou tvrdou mocí (a které se mu nepodvolily – vyhubil) a zaměřil i Ježíšovo učení za bohaprázdné dogma o Ježíši. Jak? Rukama lidí, které ovládl, když sám se postavil na místo boha.

²⁴ Velice častý problém dětí a jejich budoucnosti a nakonec i jejich matek, chování tzv. „opičí mámy“. Totální ochrana dítěte, „aby si neublížilo“ a „umětání cestičky“ ... vede nakonec k tomu, že dítě se nenaučí řešit problémy a vůbec se nenaučí žít!
V čem tkví příčina?
V egu matky a strachu o poškození **její hračky**.
Neví nic o smyslu života a principu a uspořádání vesmíru.

to každý „*nevyžádaný dobrý skutek bude nakonec jednou potrestán*“ – karmický dopad přijde k tomu, kdo jej vykonal.²⁵

Pomoc nelze nutit, lze ji pouze nabídnout – a nejvýše třikrát. Jsme-li vědomě požádáni o konkrétní pomoc, můžeme pomoci pouze v míře žádosti. Případně smíme dát i nabídku navíc (upozornění na další možnosti s ohledem na to, co víme a jsme schopni též poskytnout) a toť vše. Neboť on je příjemcem pomoci a jeho duše se sama musí rozhodnout, co pro sebe nyní potřebuje a jakou pomoc přijme.

Některý text v knize je náповědou pro naše vnitřní ladění. Někdy je to přímo oslovení, konstatování, nebo popis momentálního průběhu „pocitů“ či autosugescí a zároveň uvědomění si dané fáze své komunikace (rozhovoru) s Bohem, jehož učitel Ježíš nazýval Otcem Nebeským. V podstatě celý tento text zde je něco jako „vytištěný“ počítačový program. Ten je také formulován hlavním „zdrojovým textem (povely v příslušném jazyce pro počítač)“ kombinovaným s komentáři a popisuje, co se má daný okamžik stát, proběhnout, k čemu má dojít (podle terminologie programátorů informačních technologií). A není již třeba předepisovat, kde jaký impuls ve kterém drátu a kdy má být – tím programem řízený stroj to již v systému spouští automaticky – systém na to reaguje už sám. A vlastně zároveň my, naše tělo, mozek i mysl jako jeden počítač v síti a zároveň součást celku předává zvolené informace (mozkové impulsy) dále i s potřebnou dávkou energie. K počátečnímu naladění a navázání spojení v komunikační síti je vždy potřebná iniciační energie – soustředění. A celý systém pak podle toho zafunguje, neboť je rezonančně již naladěný na stejné nosné komunikační vlně.
Každá buňka našeho těla je počítačem v síti a zároveň i vysílačem i přijímačem, spojeným s Otcem Nebeským.

Pokud tedy někdy něco momentálně vypadne z hlavy, není třeba hned zmatkovat. Pokud hned – můžeme to znovu a správně zopakovat,

²⁵ Abychom se tomuto problému vyhnuli ... programátoři znají konstrukci zvanou „podmíněné binární větvení“ ... bude vysvětleno později.

anebo příště při opakování to v klidu a na správném místě opravíme a doplníme, žádost třeba i rozšíříme.

Nezapomínejme, že nácvik je dlouhodobější záležitost. A kontrolní systém tam nahoře „v nebi“ si stejně ověřuje, zda to vše je skutečně tak, jak to vyslovujeme. I proto je nutné dlouhodobé opakování – alespoň z počátku nácviků. Abychom byli na druhém konci Univerza vidět a slyšet, musíme napřed sami dozrát jako burčák. V pravý okamžik ono spojení sepne. Až k tomu jednou dojde, každý to sám pozná, ucítí.

Abychom se nemuseli zdržovat vytvářením a laděním těchto programů (postupů), tak základní nosná kostra i dílčí podprogramy (moduly) je již připravena a vyzkoušena. Stačí ji uchopit, dobře se s ní seznámit, pochopit smysl, naučit se používat a pak později lze také modifikovat a doplnit právě o to, co je potřebné. A z počátku si jen podle návodu sugerujeme vize a pozorujeme je a kontrolujeme své vlastní pocity.

*Žádej a bude ti dáno, volej a bude ti odpovězeno,
na dveře bouchej – bude ti otevřeno.*

Struktura knihy

Při všech náboženských obřadech i při magických operacích, z pohledu oboru informatiky, principiálně se vždy jedná o „programy“ či sled programů. Ty pak jsou vždy složeny z dílčích „podprogramů“, vhodně poskládaných. Tyto různé moduly se řadí za sebou, či do sebe vnořují tak, jak potřebuje požadovaný cíl – tedy vždy v souladu s celkovým záměrem. Celý rituál (program = scénář děje) má definovanou strukturu (pořadí modulů) takovou, jak je právě potřebné.²⁶ A tomuto dělení na základní podprogramy je v této knize podřízeno i dělení kapitol. Některé samostatnější návazné celky jsou pak v přílohách (v druhé části knihy, viz dále).

²⁶ Platí pro rituály všech náboženství. I když jejich „svaté“ texty bývají velmi chaotické.

Text je složen ze dvou souběžných částí, které jsou úzce provázané a od sebe neoddělitelné. Proto musely být psány souběžně a v textu propojeny – „promíchány“. Ale zároveň graficky provedeny tak, aby je bylo možné od sebe rozlišit. Základem je hlavní SLOVO (vlastně mantra, modlitba), kteráž povídání bude většinou vždy pronášeno nahlas a zároveň mezi tím se nachází i návod na ladění vnitřního stavu – ladění energie a prožitků. Lze si tedy při prvních trénincích nechat celý text předčítat pomocníkem a nechat se jím tak plně vést a soustředit se především na vlastní prožitek.²⁷ Při této iniciaci je potřebné své prožitky sledovat a zároveň přitom po přečítajícím nahlas opakovat jenom ono SLOVO. Později si již své pocity každý uvědomuje sám a bez nápovědy a na příslušném místě se vždy jen nahlas vysloví dané SLOVO.

Později, až po delším tréninku, až když člověk umí procítovat každé pronášené slovo a slabiku jako vibraci protékající celým jeho tělem, pak lze celý mentorovaný text pronášet i jen mentálně – ty vibrace provázející průtok laděné energie tělem se dostaví také. Právě ty vibrace pronikající tělem, které je možné si uvědomit a pozorovat, to je vlastně ona aktivovaná a modulovaná energie vakua, prána, která svým chvěním rezonančním způsobem předává informaci do potřebné dimenze k realizaci ... rozechvěje torzní pole.

Právě z tohoto důvodu je také hlavní text psán a graficky zobrazen tak, aby při čtení bylo zřejmé, co v daný okamžik je pronášená řeč a co je vlastně doprovodný návod pro ladění své mysli. Co je do „jiných prostorů“ odesílaná informace, tedy SLOVO, a co jsou doplňkové prováděcí pokyny pro tělo a mysl. Na mnoha místech má onen návod jen prvotní doplňkový, informační a popisný charakter.

Nicméně při vedení jinou osobou (předčítajícím pomocníkem – průvodcem) technikou řízené meditace jsou právě tyto doprovázející texty velmi

²⁷ Samozřejmě napřed je potřebné si to sám celé přečíst. Aby člověk věděl, co v tom vlastně je a jak to půjde za sebou. A také posoudit a uvědomit si, *jestli se s tím bude schopen vnitřně ztotožnit*. Později lze používat také jako nápovědu – sám si to číst. Ale udržet se v transu (hladině mozkových vln alfa) zároveň s otevřenými očima, to je již polomistrovský stupeň.

*důležité, neboť právě ony tvoří klíč k provedení celým podvědomím a klíč k pochopení smyslu celého vnitřního děje. Tvoří jakýsi pomocný orientační návod na cestě „snem“. Formují cestu hlubinného prožitku vlastním podvědomím a jako řízená meditace dostanou člověka do dimenzí dané úrovně, kde se pak SLOVO bude pronášet, aby byl dosažen ten patřičný efekt. A později se tam musí člověk do toho prostoru své mysli dostat již sám, pouze svým vlastním soustředěním – vybavením si jej. Prostě si vzpomene na místo, kde již byl a rázem je s ním a jeho energií spojen. Anebo si to po krocích sám zopakuje, když už si to pamatuje.*²⁸

Poznámky a komentáře

Každý odborný text je charakteristický mnoha vedlejšími komentáři, které musí podrobněji osvětlit mnohé okolní okrajové podmínky kolem hlavního tématu. Prostě jsou nutné pro správné pochopení celku, ale hlavní text by přitom činily nepřehledný a zamotaný. Poznámky pod čarou, poznámky, komentáře, poznámky na okraj ... musí být i graficky zřejmé, že se jedná o text doplňující a upřesňující. Většinou je stačí číst jen jednou.

Proto celý text je na potřebných místech proložen číslovanými poznámkami. Jsou uvedeny na místě prvního vhodného výskytu a potřeby, pro čtenáře mají význam při prvním čtení textu právě v tomto místě a pro uvědomění si dalších potřebných souvislostí. Někdy ale mohou ta uvedená sdělení mít i další širší platnost, proto je vhodné jim věnovat trochu pozornosti. Tyto poznámky se samozřejmě při vlastním postupu a opakovacích nácvicích vynechávají. Pro snadné vnímání (a orientaci v textu) jsou poznámky natolik graficky odlišeny, aby je bylo možné při čtení jen hlavního textu snadno poznat a přeskakovat (například pomocníkem –

²⁸ Podobně, asi jako když si člověk vzpomene na svou oblíbenou pláž z dovolené – a rázem „je tam“ a cítí všechno – slunce, zvuky, vzduch, atmosféru místa i své dárné příjemné pocity, které tehdy měl. Ale poprvé – to tam musel dojet, přicestovat po svých. Ten první prožitek vedené vnitřní cesty je nezastupitelný. Povídání známých o jejich dovolené a ukazování fotografií odněkud, o čem ani netušíme, že takové místo někde je – to je bez skutečného prožitku a jen liché vodítko.

předčítatelem).

Za vše vyslovené vždy nese plnou odpovědnost ten, kdo vyslovil.

Pro lepší hutnost vyjádření hlavního textu jsou krátké a drobné dílčí vysvětlující poznámky psány formou poznámek pod čarou. Neruší tak hlavní rytmus celku. Pokud by měly mít podstatně větší rozsah, pak jsou vyznačeny přímo jako vnořené poznámky, anebo jsou uvedeny raději na konci za příslušným oddílem spíše formou samostatných kapitol v datecích. Ještě jednou: všechny v textu vnořené poznámky se z vlastního provádění vypouští. Jsou to okrajové vysvětlující podmínky či doplňky určené pouze pro fázi prvního čtení či učení se (tréninku) a pochopení správného postupu.

Logická struktura celku

Hlavní členění a struktura těchto modulů se shoduje s dělením na kapitoly a podkapitoly, což jsou zároveň pojmenování „programových“ bloků. Tam, kde to bylo vhodné, jsou vloženy i názvy vnitřních dílčích bloků. Něco jako pojmenování dílčích panelů stavby. Ty však nemají status samostatného funkčního bloku.²⁹ Něco jako bývá v počítačových programech tzv. návěští, či název bloku anebo modulu. Tyto jejich názvy se nepronáší, jen si jejich umístění uvědomujeme. Jednou, až budeme mít již skutečně hodně „natrénováno“, můžeme je využívat právě jako ty „zkratky“ těchto úseků k jejich pocitovému vyvolání.³⁰

Všechny tyto dílčí moduly jsou proto napřed definovány a pak použity v definici větších celků (programů) na místě k tomu nejvhodnějším, kde pak zajistí vysokou účinnost celé práce, a lze je na tom místě také dobře procítit a tedy natrénovat. Ale nemusí tam být používány vždy,

²⁹ Samozřejmě výjimky mohou potvrzovat pravidlo.

³⁰ Znamená to, že to již musí být natrénováno tak, že celé větší pasáže formou svého pocitu prolétnou člověkem jako blesk. Rozvibrují v tom okamžiku celé jeho tělo všemi v textu uloženými vibracemi najednou. Taková „salva najednou ze všech zbraní“. To je ten okamžik, kdy si adept sám upřesní výstižný název (propojené heslo) a přišťe si vše vyvolá již pouze tímto slovem. Je to jeho individuální kód.

anebo jenom tam. Některé mají i mnohem univerzálnější platnost a užití. Pokud je někdy momentálně nepotřebujeme, pak je lze z daného místa vypustit, případně umístit jinam, nebo také užít i jinde.

Hlavní jádro celého návodu, tedy kmenový program, tvoří kapitola „Zažehnutí světla“. Tento „program“ v člověku silně aktivuje veškeré zdroje a síly, které je možné využít buď pouze pro sebeléčení (posílení vlastního zdraví, tak byl také původně sestaven), anebo pro léčení jiné osoby, anebo pro vykonání jakékoliv další duchovní či magické práce. V takovém případě je vhodné některé části modifikovat, ale na to již později přijde každý sám.

Za touto hlavní kapitolou je pak v přílohách uvedeno několik samostatných podpůrných celků. Lze je trénovat samostatně, buď dříve, nebo později. A podle potřeby je jednou vhodně začlenit tam, kde je jich třeba. Sice na konci uvádím svůj osvědčený postup, ale každý může mít jinou potřebu.

Pozn. 3:

Protože se vlastně jedná o definované programy, je zřejmé, že později lze při práci začít využívat i vyšší programové struktury. Např. podmíněný příkaz, cykly, a podobně. Těmto pojmům budou rozumět všichni informatici.

Pozn. 4:

Při skládání a kombinování modulů do větších celků je velmi dobré dodržovat další pravidlo z programování, tedy tzv. „nekřížit moduly“. Týká se to především těch rozsáhlejších modulů, které mají zahajovací a koncovou část – tedy „zapouzdření“ do tzv. bloku. Kde uvnitř pak probíhá sled kroků a vnořených modulů jako vnitřní pracovní část onoho bloku. Při kombinování lze tedy moduly do sebe vnořovat jako celky, na rozdíl zase od jiných, které zase tvoří jen základní „sled kroků“. Například v kapitole týkající se černé díry je uvedeno jen otevření a uzavření. Což neznamená, že někde mezi těmito „systémovými závorkami“ by se nesmělo ještě vložit jejich užití, a dokonce třeba i vícekrát (ponecháno na rozhodnutí tomu, kdo toto někdy bude potřebovat). Nebo se tam může klidně vložit i jiný, další, plně zapouzdřený modul.

Viz kapitola „Příklady cvičení“ ke konci v Dodatcích.

Přednes

Tedy vyslovování a hlasitost proseb.

Nejdůležitější text v této knize je psaný tučnou kurzívou a pro snadnou přehlednost je ještě světlešedě podbarvený. Technicky lze o něm mluvit jako o programu vysílaném do multidimenzionálního energeticko-informačního časoprostoru, v němž následně provádí požadované změny. V časoprostoru přestaví energeticko-informační toky. Záleží na finálním obsahu a funkci, kvůli kterému toto vyslovení má modifikovat časoprostor. Svou kvalitou je to vlastně mantra³¹ a vůbec nevádí, že je česky.

Jeho pronesení na daném místě při vnitřním nastavení a vybavení si svých pocitů v těle je potřebné také trénovat a to nahlas. Jako kdysi jsme se ve škole učili přednášet básně. Musí to být vždy prohlášeno jasně, zřetelně, bez kuňkání... a celým srdcem, musí to uvnitř nás znít a vibrovat. Jak jinak by Otec Nebeský měl reagovat na naše prosby, když bychom naše prosby k němu vyslovovali tak, že to zní, jako když to asi vlastně ani vůbec nechceme?

Napřed **trénujeme nahlas**, později v budoucnu stačí trénovat i vyslovovat třeba jen mentálně.³² To je pak výhodné vždy tehdy, když se někdy bude jednat o privátní obřad (třeba modlitbu), avšak vykonávaný právě na veřejném prostoru a není určený pro širší veřejnost.

Při vedení skupiny lidí, tehdy se texty těchto manter samozřejmě musí pronášet vždy hlasitě, pro synchronizaci pocitů u všech zúčastněných. Včetně synchronizačních vět pro nastavení vnímání všech zúčastněných.

Na tomto místě je také nutné se zmínit o různých způsobech tréninků vyslovování manter. Suchý trénink, tedy potichu, je většinou

³¹ Mantra = opakovaný text, jenž se má naplnit, uskutečnit změnu. Obdoba či spíše jiný název pro modlitbu. Nezáleží na řeči (jazyku pronášení). Je to vlastně prosba, požehnání, uzdravování, i třeba prokletí.

³² Umění vyslovit jen v mysli a docílit uskutečnění – to již však je znamení velmi pokročilých adeptů.

k ničemu, obzvláště u začátečníků. Příliš dlouho to trvá a vyžaduje velké úsilí, než to tam niterně prozní celým tělem. Než se v těle vybudí energie a vyzkouší správné ladění – intonace, rytmus, práce s dechem, a podobně. Než ta vibrace mantry (modlitby, prosby) prostoupí celým naším tělem. Je to podobné, jako kdyby se budoucí zpěváci učili zpívat pouze potichu.

Například v sanskrtu je nutno napřed trénovat, a to dosti dlouho, správnou výslovnost jednotlivých slabik. Tak dlouho, až každá slabika skutečně prozní v těle (usadí se) a pocitově projeví přesně tam kde má. Energie se v těle vybudí na správném místě a se správným laděním a intenzitou. Vyslovovaná slabika tedy časem jednoduše náhle prozvučí tělem a vyvolá v něm toky energie i také přesně odpovídající pocity, ale i další, mnohem hlubší jevy s dopadem jak na tělo, tak i na duši. Teprve pak lze začít trénovat jednoduché jednoslovní mantry. Tedy s příslušným prožitkem. Jinak by to opět bylo jen takové dětské žvatlání bez vnitřního rezonančního účinku v hloubi těla.³³ Ba spíše naopak, velmi malé děti tím svým pro nás nesrozumitelným žvatláním se v tom okamžiku opravdu domlouvají s anděly.

(Zde byl popsán nácvik pro pozdější správné vyslovování textů původních hinduistických manter. Netýká se tedy jazykových kurzů pro zájemce, kteří si chtějí pouze pasivně „číst sanskrtem tištěné noviny“.)

Teprve po úspěšném výcviku žák začne pod dohledem mistra pronášet komplikovanější mantry veřejně známé a užívané. Opět nahlas. A teprve po dlouhé době intenzivního výcviku mu pak, když je již adeptem na hlubší znalosti, tehdy mu jsou sděleny mantry tajné. Které nemá nikdo slyšet, pokud nenastal ten správný okamžik jejich přednesení. A ty se již trénují výhradně potichu, mentálně. Avšak teprve tehdy, když žák je již málem mistrem. Tedy umí mantry pronášet s vnitřní rezonancí ve svém

³³ Zde je nutno uvést, že velmi malé děti, které od narození ještě nemají vypnuto své spojení s vyššími světy, a když se učí teprve mluvit, tedy vydávat zvuky a ladit je, intonovat ... těm každý vyslovený tón skutečně vibruje tělem a zároveň tak vlastně vykonává „vnitřní masáž“ jejich organismu. Je možné na nich i pozorovat, jak si to po brukování libě užívají.

Samozřejmě pláč nemluvněte je již něco zcela jiného.

těle dokonce i mlčky ... právě s tou rezonancí (vnitřním chvěním).
(Tajné se většinou vždy pronáší pouze mentálně, jen výjimečně hlasitě.)

Proto je také nutný hlasitý trénink všech těchto českých textů – vlastně manter (modliteb). A pak tyto texty, až jednou budou správně proneseny i s jejich potřebným vnitřním laděním a energetickým nábojem, jsou dokonce schopné přemodulovat třeba i strukturu své vlastní DNA šroubovice. Ta energie i schopnost jejího vyvolání se totiž takto postupně po kapkách aktivuje právě neustálým vyslovováním (tréninkem).

Pozn. 5:

Platí tvrzení (pravidlo): **zvuk – dech – pohyb**.

Zvuk vybudí energii.

Koncentrace na dech přitom pomáhá udržet soustředěnost mysli v sobě a zvýšit propojení se svou duší a zamezit tak rozbíhání myšlenek nežádoucím směrem.

A pohyb, ten pak roznese energii celým tělem. To je také důležité, zvláště při nácviku. Neboť ve svém těle máme mnoho bloků rozmístěných na různých místech. A právě pohyb usnadní roznášení energie celým systémem a po kapkách bloky rozmělní a vyplaví a později také rozezná buňky v daném místě tou správnou vibrací (přirovnám to k čištění a doladění dalších strun klavíru přímo za provozu). Asi podobně, jako když u stroje za chodu ťukáme na potrubí, aby se v něm zvolna rozvolnily a vyplavily všechny úsady. Po malých částech, neboť větší uvolněný shluk nečistot by mohl ucpat jemnou hydrauliku. V medicíně se pak v takových případech „ucpání potrubí“ mluví o infarktech, náhlých mozkových příhodách a pod. Proto není při nácviku nutné pouze nehybně křečovitě sedět, lze se při tom i pohybovat. Tak, jak nás energie sama povede. Vliv pohybu využívá princip dynamických meditací v mnoha školách, např. ve cvičeních podle mistra Osho, ale třeba i systém tajči, Či-kung a i jiné – např. bojové sporty vrcholné úrovně.

Pozn. 6:

Ty bloky v nás lze jednak přirovnat ke klubku zamotaných drátů se zkraty v počítači ... energetické shluky – žmolky v biopoli, tedy bránící správnému toku energie auru na daném místě (je vnější, ale i vnitřní rozložení aury a toků energie tělem) ... tedy naším hardwarem (tzv. tělem). Tyto efekty dnes již lze částečně fotograficky zachytit pomocí principu Kirlianyvy fotografie. A ty druhé typy bloků, kterými jsme také prošpikováni skrz na skrz, méně hmotné, nicméně neméně účinně nás brzdicí, ty pak lze přirovnat k počítačovým virům v operačním systému (implantované vadné struktury v mysli, vědomí a podvědomí – software). S vědomím, že každá buňka těla je vlastně jako když autonomní počítač v internetové síti se svým vlastním procesorem, ale i s pevným diskem, a kromě zajišťování

své funkce zároveň spolupracuje i s ostatními buňkami na přenosu energií a informací, pak je to jejich vzájemné spolupůsobení pochopitelnější.

Pronášíme tedy vždy jenom slovo (mantry, prosby), pocity ne. V textu popsané pocity, vnímání energií a pohyb časoprostorů a prolínání dalších dimenzí – to vše je s těmito mantrami svázáno, ale rutinně se pocity nevyslovují. Tyto pocity, naše vnímání vnitřního ladění, to vše v nás na daném místě pronášených manter automaticky vzniká. Přesněji svým vnitřním laděním se v nás vyvolají (vybudí) a prožíváme je. Než prožitky vzniknou a naučíme se je plně vnímat, to také chvíli trvá. To je vlastně ta koncentrace – plná pozornost, soustředění a uvědomování si). Proto text k nebesům vysílaných manter i prožitky s nimi spojené je tedy potřebné trénovat vždy současně. Ty pocity totiž našim slovům „zajistí energii k letu“.

Pozn. 7:

Pokud však vedeme trénink nebo obřad nějaké osoby, či skupiny osob, které toto ještě „nemají natrénováno“, pak je musíme samozřejmě navést na uvědomění si právě té kvality energie a jejího prožitku. Tedy provádíme tak neustálé „dolaďování vysílačů ostatních osob“ – sjednocení těla s myslí během vysílání. Toho docílíme souběžně pronášeným a vhodně zkráceným popisem onoho ladění, tedy vyslovováním vedlejšího popisného textu. Nesdělujeme co přesně a jak mají účastníci cítit, ale snažíme se vhodně podpořit jejich introspekci – zaměření se na vnitřní vnímání jejich individuálních pocitů. „Vše je dobře“, i pokud ty pocity někdo zrovna nemá. Může to být třeba i důsledek dnes nevhodné snídaně, příště to může být jiné.

Je to zde uvedeno proto, že společná skupinová práce se vyznačuje lepšími výsledky, snazším dosahováním úspěchu. Dochází k synergii polí účastníků se společným záměrem.

Pronášené mantry (*smysl textu, jeho informační náboj*, na jazyce nezáleží) mají několik souběžných významů. Jednak slouží jako do časoprostoru odesílaný příkaz a program k realizaci. Definují, k čemu dochází a co se stane (již nyní probíhá i proběhne) a určují tak finální stav. Zároveň vytváří energii, uvádí ji do toku tělem a ladí tělo i vybuzenou a protékající energii na požadovanou kvalitu – celé „pásmo frekvencí“. Bez této připojené energie (nosné energie pro přenášený signál) by to mělo sílu pouze běžné říkanky z dětského slabikáře, tedy téměř žádnou. Dále později při plném pronášení manter fungují zároveň jako náповěda pro vybavení si onoho ladění na daném místě (platí pro již vytrénované).

Navíc nás vedou při obřadu časem a případně ještě slouží i ke vzájemné synchronizaci vnitřních prožitků při společně prováděných obřadech již trénovaných účastníků.

Maximální účinnost pronášených manter je právě svázána se správným vnitřním naladěním celého člověka a celé jeho psychiky, sjednocené s myslí i srdcem a s tekoucí energií ³⁴ prožívanou v celém těle (vnímáno jako vibrace). Vnímání a pocity se propojují. A k tomu dochází právě na daném místě textu a v daném okamžiku. Proto si k tomu vždy rezervujeme na daném místě textu potřebný čas (měříme dechem, nádech či výdech je tím základním časem). Ten zážitek, či pocit, je nutné si vždy na tom daném místě vybavit. A pokud by se nedostavil dostatečně rychle, tak při nácviku je vhodné si dopřát třeba i několik nádechů a výdechů navíc a stabilizovat se. Avšak nezaseknout se zbytečně dlouho na tom místě a pokračovat dále. Později to jednou začne probíhat synchronně a také plynule a rychleji, a jednou to bude dech za dechem a ve svižném tempu, jako když vojáci pochodují. Skutečně bez vlastního usilovného tréninku budeme jen a pouze pasivními diváky. Při aktivním samostatném zvládnutí pak můžeme zvládnout i více a dokonce i pomáhat dalším lidem.

Je to stejné, jako když jsme se kdysi v první třídě učili číst – po jednotlivých písmenech. Než jsme se nakonec naučili nečíst písmenka, ale ... a nakonec i vnímat smysl celého textu.

Text, tedy hlavně ten nahlas vyslovovaný (modlitby), má svůj rytmus, má jistý smysl a gradaci. Prodlěvy jsou naznačeny na vhodných místech grafikou textu (vhodné i pro nádech). Není to ryzí báseň. Ta grafika má také pomoci usnadnit pamatování, pomoci pochopit vazby a ulehčit rytmus vyslovování. Když se to procítí – lze to podle potřeby změnit. Procítěně si upravit po svém. I text je možné rozumně modifiko-

³⁴ Tuto energii lze dnes již zaznamenat odpovídající fotografickou a záznamovou technikou – fotografováním aury. Slyšel jsem, že dokonce jsou vyvinuty i přístroje na měření kvality a síly aurických polí (biopolí). Není to tedy jen výhradně záležitost pocitů, tedy halucinací. Dnes již to je objektivní a změřitelná realita kvantové fyziky. Vlastně vždy byla, pouze oficiální věda a úřady měly nařizeno tu realitu popírat a dehonestovat.

vat. Jednak energie si sama leccos řekne (napoví) a jednak bude možné připsat mnoho dalších souvisejících potřeb ... veršů. Jednak i text pronášených mantramů (litaní) může být vhodně doplněn, či upraven. Jen je nutno vždy dávat pozor na jednoznačnost a přesnost ve vyjádření a bez záporů. Tedy vypustit slova a programy zavírované jiným určením a smyslem. Dosti již bylo falešných slov.

*To co řekneš a jak řekneš, bude také patřit tobě.
Co si navaříš, to si taky sníš.*³⁵

Delší pauzy, zvláště mezi slokami, jsou místem pro procítění. Pokračujeme dále, až když to tak cítíme. Je to okamžik nádechů a často také vlastně čas potřebný na přestavení časoprostoru a někde i pro vypnutí programů, které již v obecném systému nemají nadále platit, neboť jsou nahrazovány požadovanými novými programy! Nový program musí být náležitě včleněn do celého systému. A i když čas je jen iluze, tak přece jen je potřebné s ním rozumně pracovat podle pravidel platných pro pozemskou hru iluzí.

Pozn. 8:

Hlavní řídicí frekvencí celého toho děje jsou pracovní frekvence „alfa vln“ mozku. To je ten pravý bubeník udávající rytmus veslařům (buňkám) v těle. Nikdy ne rytmus moderní hudby ... „rozbíjí celou loď v příbojových skaliscích“.

Varování před použitím doprovodu moderní hudby při meditacích.

Takže lze shrnout. V této knize zde jsou sepsány hlavní texty – mantry (litanie). Ty je nutno vždy náležitě vyslovit, a to se správným energetickým i pocitovým naladěním pronášejícího. Toto naladění a popis případných pocitů je druhý text, kterým je hlavní zvýrazněný text proložen. Text manter sám o sobě bez tohoto prožití, tedy bez správného vnitřního ladění, nemá prakticky žádný velký dopad.³⁶ Trénovat se to má dohromady a řídicím textem, kolem kterého se tento celek točí, jsou prá-

³⁵ Staré přísloví, jehož pravdivost jsem si nejednou vyzkoušel na vlastní kůži a v mnoha formách.

³⁶ Pocity musí odrážet protékající energii, být s ní v souladu. Ne, že cítím, jak mnou „něco“ protéká, a při tom myslím na včerejší film ... to je zcela špatně!

vě ony mantry (modlitby) jasně a srozumitelně vyjádřené. Bez delšího nácviku a zautomatizování celého postupu to nebude tak účinné. Prostě je nutné to dostat do paměti, těla i duše, prosáknout a sjednotit se s tím. *V takovém stavu těla i myslí pak i jedno jediné správně vyslovené slovo převrací vesmír.*

Pozn. 9:

Celé to vlastně využívá stejných efektů, jako kvantová fyzika. Pokud nebudeme v laboratoři myslet na to, co a proč měříme, tak zapojíme přístroje jinak a i čtení z nich a také měření bude o něčem zcela jiném.

V meditačním ladění si tedy nakonec vyvoláváme jistý sled prožitků a pocitů zároveň s hlasitým (a jednou v budoucnu i jen mentálním) pronášením jistých textů (manter). Ale je také možné se pouze nechat pasivně vést někým jiným, kdo bude svým slovem celý průběh naší meditace řídit. Lze tak případně konat i ve skupině. Tam pak pro synchronizaci všech zúčastněných musí vedoucí, alespoň heslovitě (když již jsou účastníci s technikou alespoň částečně seznámeni) vždy upozornit na každou další fázi. Informovat, který modul právě začíná. I v tomto případě bude důležité hlasité vyslovení manter i doprovodného textu oním předčitatelem (celebrantem). Ostatní účastníci většinou pak mantry jen mentálně opakují a procit'ují.

Pozn. 10:

To je tzv. řízená meditace. Většinou mají účastníci zavřené oči (vypnutí dominantního sensorického aparátu – očí), aby se mohli lépe svým vědomím ponořit do „hladiny alfa“ a zlepšit tak své vnímání na ostatních smyslových kanálech.

Pokud cítíme vibrace jak kdekoliv v těle, celém i nebo jen části, a zároveň také vibraci ve své hrudi, v „srdci“, tehdy je to dokonalé. Ale musí to přijít samo, nesmíme se soustředit právě na toto! Samo to jednou přijde.

Rovněž důležitý je správný dech, jeho hladké a plynulé ovládní. Pokud by při hlasité recitaci (při mentální rovněž tak) dech byl přepínán

a křečovitý, docházelo by k zablokování toků energie tělem. Jak by potom všechna pronášená slova nám mohla pomoci, když si přidáváme problémy navíc, když tomu sami bráníme?

Proto je potřebné dýchat volně a klidně. Na počátku několik vědomých (tedy pozorovaných) delších volných a hlubokých nádechů a výdechů a pak již vždy přejít na plynulý, hladký, volný, a hlavně klidný rytmický dech. Perioda se počne sama natahovat. Lze doporučit jógový trénink, není však bezpodmínečně nutný.

Jedná se o tzv. brániční dech, který ovládají všechny malé děti. Nádech začíná zvedáním břicha, kdy bránice jde dolů k pánvi a zároveň se nasává vzduch dolními plicními laloky. Pak se začíná rozpínat hrud', žebra se roztahují – vzduch naplňuje prostřední část plicních sklípků – střední plicní lalok. Následuje rozpínání hrudního koše směrem vzhůru do oblasti klíčních kostí, ramena se zvedají – plní se horní plicní laloky. Výdech pak počíná opačně poklesem, ale opět od spodu nahoru. Celé to připomíná vlnu vycházející vždy z břicha. Takto se plíce plní na svou maximální kapacitu, takto vzduch naplní všechny plicní laloky a setrvává v nich potřebnou rozumně dlouhou dobu.

Může také docházet k efektu, kdy dolní část, bránice již zahajuje výdech, zatím co horní část teprve dokončuje nádech. Základní dech lze tak svým průběhem přirovnat k opisování číslice „0“. Tedy nádech a hned výdech. Pokud se podaří lehce prodloužit intervaly mezi nadechnutím a vydechnutím nahoře a dole, tedy na cyklus podobný více písmenu „O“, bude to lepší. Je to přiblížení se tzv. čtvercovému dechu. Není to však dogma, než "ideální čtvercový" dech s křečí, tak lépe ten lehký převalující se kruhový. Především to musí jít lehce, hladce a plynule.

Čtvercový dech pak nastává, když výdech doprovázený pohybem břicha čeká až po ukončení nádechu do „ramen“ (a nádech až po výdechu z ramen), a ještě mezi oběma fázemi se vloží prodleva na výměnu plynů v plicích. Ideálně všechny čtyři fáze (*nádech – zádrž – výdech – zádrž*) stejně dlouhé. Ne však každý zvládne tento čtvercový dech bez problémů. Než křečovitý čtvercový dech, tak raději plynulý a hladký úzký obdélník (čas zádrže dechu je kratší). A pokud přestaneme jednotlivé fáze

hlídat a od sebe striktně oddělovat, tak se to tak nějak zaoblí a na tom režimu „O“ se to nakonec ustálí samo.

Pránajáma – jóga dechu zná i jiné verze dechu a někdy je používá. Např. typ dechu trojúhelník na špici (asi jako písmeno „V“), tedy prodleva (zádrž) především po nádechu a po výdechu následuje ihned nádech, a i jiné způsoby. Avšak opět bez křečí. Pro různé účely se používají různé typy řízeného dechu. Včetně řízení ústy či nosem (dokonce i kterou nosní dírkou), rychle či pomalu, se zvuky i mentálním pronášením specifických manter, různými zádržemi, různým střídáním cyklů, se současným upřením pozornosti na nějaké konkrétní místo ... Tato cvičení jsou však určena pro specifické užití a je nutno pečlivě dodržovat individuální doporučení stanovená mistrem. Jinak může hrozit i poškození organismu. Platí, že jakýkoliv disharmonický pocit při cvičení je varováním. *Ale plný jógový dech a pravidelný rytmický dech je každým snadno zvládnutelný, vždy bezpečný a každému jen prospěšný. Je přirozený a fyziologický.*

Po nějakém čase pak zjistíme, že při meditaci již lépe hospodaříme s dechem a jeho cyklus se prodloužil. A pak si jednou můžeme všimnout i efektu, jako bychom prováděli nádech a případně i výdech úplně jinými částmi svého těla či celým tělem. Naučíme se sledovat tok prány svým tělem a budeme jej vnímat více než svůj plicní dech. To však již je jen ta malá třešinka na dortu – nyní není důležitá.

Při hlasitém pronášení textů pak tyto samozřejmě vyslovujeme s výdechem. To je doporučeno i při pozdějších, pouze mentálních trénincích, tedy potichu. A pokud to někdy nebude právě dechově vycházet, klidně si tam vložme volnější „odpočinkový mezidech“. Než něco pronášet na jeden výdech v křeči, raději s vhodně vloženým a třeba i krátkým mezinádechem.

Avšak začátečníkovi, který se teprve nechává do pocitů uvést recitací textů od jiné osoby, lze pro počátek doporučit pouhé sledování pocitů a nenechat se rušit usilovným sledováním vlastního dechu. Stejně se to časem zklidní a správně spojí. A jednou pak nakonec dojde k tomu, že si uvědomíme neustálý tok energie tělem a jemné vibrace, které je doprovází jak při výdechu, tak i při nádechu, i v čase mezi nimi – prostě stálý tok

energie. Stálé naplňování jak proudem zdola, tak ze shora. Energií i světlem. A andělé se slétnou ku pomoci.

Pozn. 11:

Jedno doporučení navíc. Je dobré si občas při kontrole dechu uvědomit i vnitřní pocity v hrudi, v Anaháta čakře. Přesněji někde v prostoru uvnitř za srdcem, před páteří. Pokud se to tam člověk naučí vnímat, pak takto opět získal kontakt na svou duši. Kontaktní místo ke komunikaci s ní. Duše zde s námi mluví prostřednictvím pocitů.

Pomůcky

Indičtí bráhmani se vždy učili veškeré texty z paměti. Mělo to výhodu, že nemuseli tahat s sebou celé knihovny. A než se to celé naučili opakovat a správně vyslovovat, byla to doba jejich tréninku. Tedy po předchozích dlouhých univerzálních trénincích od útlého mládí. V okamžiku nácvičku se již dokázali účinně propojit s danou kvalitou energie a veškerá práce měla onen požadovaný, moderně nazývaný „synergický efekt“. Tedy, pokud se vždy dokáží udržet v potřebné kvalitě přípravy a neskloznou do pouhého rutinního předříkávání pro pobavení turistů. Ale folklorní „divadelní“ skupiny pro turisty – to je námět na jiné publikace.

Podobnému typu výcviku jsou podrobováni také učni šamanů u kmenů schovaných před civilizací. Opět talentové zkoušky, síto přísného výběru, dlouhý tvrdý výcvik, náročné a neustálé přezkušování... Na schopnostech šamana v divoké přírodě závisí, zda kmen přežije v drsných životních podmínkách. A to vyžaduje jinší sílu, než jen pouhé opakování nějakých textů. To je dennodenní prožívání skutečného života. Proto narušení této přípravy misijními kněžími se rovná realizaci plánované genocidy daného lidu.³⁷

Skuteční šamanští mistři staré školy žádné texty nepotřebují. Díky zkušenostem a neustálému žití v této energii, která je jejich přirozeností a

³⁷ Každý misijní kněz nakonec stojí před Bohem pouze coby hromadný vrah a v pekle má již dávno rezervovaný vlastní „přehřátý kotel“.

stálou součástí denního života, jsou již o několik úrovní výše, než my zde v té naší, námi samolibě a neoprávněně oslavované civilizaci. Z hlediska jejich schopností a moci s tím spojené jsou něco jako andělé, prozatím ještě přebývající v těle. Mám samozřejmě na mysli skutečné šamany. Ne ony turistické „polocivilizované“, divadelně folklorní atrakce.

Protože naše těla jsou přeci jen již civilizací zlenivělá, mozek zanešen destrukční chemií (fluor a pod.), neustále ničen elektromagnetickými zářeními, a paměť je zasažena cíleným programovaným rozkladem,³⁸ je vhodné si pro účel nácviku připravit vlastní pomůcky. Ve škole se tomu říkalo tahák. I zde je to možné. Každému doporučuji si jej vytvořit sám, podle svého dechu a svou rukou. Případně si v něm nastavit i zlom v textu ... procítěná recitace. Takové „pamatovák“ bývají obzvláště účinné.

Avšak nezapomeň: tahák musí být vždy vlastní a musíš jej znát (cizí je nečitelný, nesrozumitelný). Tedy trénovat pomocí něj. Tak také vše velmi dobře poznáš. A také je vhodné jej občas přepsat, neboť energie ti sama řekne, kde máš ten zápis špatně provedený a že od nynějška dále to musí být vyslovováno trochu jinak. Například jinde nádechy ... prostě jsi v tréninku již pokročil dále. Toho lze docílit opět jen neustálým užíváním. Tedy učením se a opakováním. Nakonec pak jednou zjistíš, že tahák vlastně nepotřebuješ. Ale budiž mu chvála, bez něj by ses to tak dobře a rychle nenaučil. Bez pravidelných tréninků s ním je jinak každý taháček bezcenný³⁹ a zbytečně vynaložená práce. Samo jeho vytváření a používání je i trénink.

Tento tahák bude mít formu textu. Sám jsem jej v letech prověřování všech „litanií“ pro sebe vytvářel a mnohokrát jej celý přepsal, než se

³⁸ Vládci stínů a nevědomí a jejich satanistický Matrix pro svůj úspěch a nastolení světovlády potřebují vymazat paměť jak jednotlivců, tak i celých národů – ještě stále na tom usilovně pracují. Ještě jim odolává asi tak 1 % lidí.

³⁹ Denně to vidím na studentech v hodinách výpočetní techniky – všechny taháky mají neustále před očima na monitorech a vůbec o nich nemají nejmenšího tušení. Ani vlastně neví, na co se to dívají a co vidí, a hlavně vůbec netuší, co jim to má sdělit. Ptám se jich na to, co mají před očima – oni to neví, náповědu nevidí. Tak s čím to vlastně pracují? A kde je v tom okamžiku jejich mozek?

podoba textu definitivně usadila a přestala měnit. Jeho užívání má jistou nevýhodu, že člověk musí občas otevřít oči a tím přerušit či částečně oslabit své soustředění, tedy výrazně oslabit svou hladinu alfa mozkových vln. A přijít tak o část soustředění a energie – proto doporučuji jen částečné, přimhouřené pootevření očí. *Očima nám uniká velmi značné množství energie!*

Nicméně zkušenější šamani i léčitelé umí již udržet svůj mozek v režimu „alfa“ mozkových vln a uhlídat a řídit tok energií, i když mají oči otevřené a dokonce při tom ještě něco celým tělem konají. Je to jen jejich další trénink navíc.

Jiná forma je doprovodné audio. Prostě si ten text namluvit na „mp3 přehrávač“. Poté při nácviku pouštět a s tímto vedením souběžně pronášet. Fixovat v paměti stejně tak, jako když zpíváme oblíbené písně spolu s rádiem.

Opakování nácviku - pravidelný trénink

Pokud člověk chce cokoliv úspěšně realizovat a vykonávat, musí se to napřed naučit. To platí pro každého a pro každou činnost, dokonce i pro mimořádné talenty, okamžiky „božské inspirace“ nevyjímaje. Někdy se zdaří pouze první pokus. Když pak máme to samé dokázat znovu, tak se již bez dalšího usilovného nácviku této dovednosti neobejdeme.

Proto i v praxi rozvíjení schopností duše a lidského ducha – stále opakování je nutné. Jak pro trénink vnitřního ladění, tak i pro správnou výslovnost. To samozřejmě platí pro každou činnost. Neustálé opakování nakonec žákovi umožní pokročit na tovaryše a jednou jej nakonec přetaví třeba i v mistra. Ale bez nácviku a stálého pravidelného opakování to nejde. I každý mistr svého oboru musí své dovednosti denně utvrzovat neustálým opakováním a cvičením – na oboru nezáleží.

To platí i v případě, když již pokročíme dále a později v sobě dokážeme zrealizovat některé moduly v jednom okamžiku na „lusknutí prstu“. Například s jedním nádechem současně natáhnout odspodu sílu Země a zároveň od Otce se shora přijmout světlo do všech čaker najednou. Pak

takovouto zkratku, přesněji získanou a natrénovanou dovednost, lze využít i při konání jiné komplikovanější práce. Ale i tak je pro další rozvoj takového pokročilého adepta velmi potřebné, alespoň občas, to „jednoduché“ cvičení si opět zopakovat postupně celé krok za krokem. Po čase pak zjistí, že jej právě toto opakování posunulo ještě dále. Odkryjí se najednou další možnosti, které ani nebyly předpokládány. Tedy přijde další božská inspirace. Ale bez dlouhého a pravidelného „rutinního“ provádění odhalit to, to není možné.

Z počátku to opakování a prožívání hlavního textu v nás současně vyvolává odpovídající euforické pocity a zároveň také buduje (vytváří) průchody a stavby v astrálu. Později opakování textu vede k uvědomění si odpovídajícího pocitu a tím k okamžité aktivaci související energetické kvality a jejímu průtoku tělem. Opakováním se to stále posiluje. Ještě později se to zkrátí jen na pocit a dech a vyslovení manter (textu). A jednou bude stačit již jen jeden nádech kombinovaný zároveň s názvem kompletního sjednoceného pocitu, a kol tebe „již sbor andělů pěje celý doprovodný text“.

A nezapomeňme na již dříve zmíněný a potřebný efekt postupného rozpouštění všech bloků přítomných v našem těle (i nemocí), poruch v uchu, programů ve vědomí a podvědomí, potřebnou opravu mysli. Ten nácvik nás postupně léčí a posiluje přesně tak, jak je na příslušném místě popisováno.

Přesně tak!

Pozn. 12:

Výzkumy mozku i struktur vědomí a podvědomí, které byly prováděny, ukázaly jejich vrstevnatost a uplatňování principu priority při realizaci programů zapsaných v podvědomí (tedy paměti) na té či oné úrovni. Dále pak platí, že pro jakékoliv krizové situace, důležité právě z hlediska přežití, jsou důležité právě programy zapsané v hlubokém podvědomí (paměti). To, co je zapsáno (naučeno) v oněch lehkých vrstvách vědomí, tedy často běžné denní a pracovní rutiny, ty jsou v ten okamžik jako nedůležité odsouvány mimo hru právě těmi programy s mnohem vyšší prioritou – z podvědomí.

Proto pokud i jen kousek sebe sama chceme zdokonalit, naučit se něco nového, na co se později potřebujeme spolehnout, pak to musíme trénovat minimálně 21 dní. Po tomto intenzivním prožitkovém opakování dojde k tomu, že se nově vkládaný program (nová dovednost) prokopíruje do všech úrovněových hladin mozku (významových priorit), až do nejhlubšího

podvědomí a stane se tak samozřejmou přítomností. Musí takto naší usilovností obdržet punc nejvyšších priorit.

Pozn. 13:

Pokud zároveň potřebujeme přepsat nějaký jiný starší program či zvyk v našem egu (což je základní operační systém pro přežití těla ve hmotné realitě), anebo kdysi dávno někým do nás implantovaný program v cizí prospěch, pak to bude trvat ještě déle. Ten výše uvedený minimální limit 21 dní v takovém případě je jen počátek pro vybudování stejně vysoké priority pro nový program, jako měl ten původní. Zvláště při vědomí, že doposud jsme se něco „učili přesně opačně“.

Pak se však v případě akutní potřeby řešení konkrétní situace mohou hlásit (aktivovat) dva, zcela různé programy. Použit bude ten, který je více zažitý. Vždy vítězí ten vlk, kterého více krmíme.

Proto pro upřednostnění nového programu musí být nácvik ještě delší.

V mantrajóze bývá pro nácvik jednodušších manter častý požadavek 42 dní. Náročnější techniky (či problémy) duše vyžadují samozřejmě delší nácvik.

Pozn. 14:

To však ještě neznamená úplný výmaz nějakého starého programu. Ten je pouze zatlačen do pozadí, uspán. Avšak někdy může být probuzen také, a to se pak člověk sám sobě nestačí divit.

Pokud tedy potřebujeme vymazat onen obdobný starší program hluboko uložený v našem podvědomí, pak je zapotřebí ještě více tréninkového času na přepsání svého hlubinného podvědomí při jeho eliminaci. Neboť tento, v budoucnu již nežádoucí program musí být postupně zcela vymazán ze všech paměťových úrovní a v dalších širších vazbách. Na to pak jsou další postupy a techniky. Zde se tak dotýkáme dalších, jiných oborů.

Uváděná technika „zažehnutí světla“ způsobuje jednak léčení na duševní a následně i na fyzické úrovni. Zároveň posiluje biopole (auru) a poskytuje vysokou ochranu před nejrůznějšími škodlivými vlivy prostředí. Postupně širokospektrálně zvyšuje imunitu. Pokud po úspěšně ukončeném nácviku přestaneme alespoň občasně trénovat, pak dopad je takový, že v současném agresivním prostředí panujícím na planetě Zemi se posílená aura kolem nás na povrchu opět postupně pozvolna naruší (jako když naleptá), dříve vyspravený skafandr se opět stane děravý. Protože v oblasti mimo běžně lidskýma očima viditelné světlo svítíme více jak ostatní lidé, začneme silně přitahovat nejrůznější astrální havěť. Ta se nám pak časem snadno dostane do „skafandru“ a pochutná si na nás (naší

energii) s o to větší chutí. Abychom se tomu ubránili, doporučuje se celé cvičení pravidelně opakovat v týdenním intervalu.⁴⁰

Pozn. 15:

Je dobré si uvědomit stejný požadavek pravidelnosti uplatňovaný (doporučovaný, někde i přímo nařizovaný) i v jiných náboženských systémech. Týden co týden se při návštěvě chrámu takto očistit, posílit a doplnit své vnitřní baterky – to je skvělé. Anebo alespoň občasně, dle potřeby, ale stačí i pravidelný privátní domácí trénink. Důležitý však je postoj, že člověk to tak sám chce. Pokud je ta návštěva povinnost – účinek jde silně dolů.

Ještě se při nácviку objevuje jeden dílčí problém. Celek je složen z řady dílčích modulů, některých i delších. A některé z nich jsou navíc zapouzdřeny svým začátkem a koncem. Zvláště ty dlouhé může být obtížné si zapamatovat v celém rozsahu. Proto lze doporučit nácvik po menších částech, a vždy třeba po týdnu opakování pak přidávat další sloku, atd.

A ty zapouzdřené moduly, např. černou díru, tam je potřebné trénovat vždy obě hlavní části, zvnějšku dovnitř a zevnitř ven. Tedy symetricky, současně. Abychom po dvou týdnech nácviků nebyli překvapeni, že kolem nás poletuje množství divokých a bezprizorních černých děr.

Příprava před nácvikem

Každá činnost počíná již svým úmyslem, včetně prvotního formulování záměru, tj. cíle. Pak následují přípravné fáze a zajištění pomůcek a prostoru. A po práci pak je nutné po sobě vždy řádně uklidit. Vlastním prostorem se zde zabývá kapitola „Rituální prostor“ v dodatcích.

Avšak k přípravě se již počítá i kromě chystání jiných pomůcek, také připravení sebe sama. Vyjádřeno slovy jednoho z mých učitelů – již v okamžiku, kdy se dotkneme svého modlitebního roucha (magického oděvu), tak o nás nahoře vědí a sledují nás. Dodávám, nejen nahoře, ale

⁴⁰ Kerstin Simoné: THOVTH projekt lidstvo; kapitola „Účinky vysokofrekvenčního záření na lidské tělo“.

také i pídívajzlíci a fujtajblíci v podsvětí. A toto si lze též i procítit. I podporu i překážky, které se v tomto okamžiku začnou projevat.

Tuto fázi tedy již začíná rituální mytí a odívání. Bylo tomu tak již od dob Starého Egypta a platí až po současnost. Samozřejmě existují v životě okamžiky, kdy tato pravidla také porušujeme. Ne vždy lze lpět na všech těchto doporučeních. Jinak se z nich stane metla, bič na nás samé. Tedy když něco zrovna nejde, tak není nutno dramatizovat. To prostě jen nějaký pídívajzlík nám chtěl hodit klacek pod nohy. Přece mu tu radost neuděláme, prostě se přes to s lehkostí dětí božích přeneseme. Výsledek bude stejně dokonalý, jako bychom to celé fyzicky udělali. Nám to stačí v případě naléhavosti provést již i jen mentálně, za pochodu. Můsím opět ocitovat učitele světla – Ježíše: „... *Otec stvořil sobotu pro člověka, ne člověka pro sobotu ...*“.

Pouze pro inspiraci zde popíšu svůj osobní postup, který jsem kdysi z počátku užíval. Samozřejmě vznikal postupně, podle nálady. A i nálada se mění ze dne na den a čas je také velmi silně proměnný. Doma je to vše jednodušší a kratší. Zde uvádím trochu v obecnější rovině. Každý si však musí vytvořit svůj vlastní systém, který je „jeho“. Nemusí být za každou cenu zcela originální, ale je nutné být s ním ztotožněn.

Základní pořadí jednotlivých částí (návěk ráno):

Na konci ranní hygieny lze doporučit rychlou studenou sprchu celého těla, vyjma hlavy. Pak „pomazat čakry“ malinkou kapkou oleje na prstě, s koncentrací mysli na „pomazání“, tedy probuzení a aktivaci každé čakry. Stačí nepatrná kapka na prst (prostředník) a ťuknout na čakru, případně učinit kroužek ve směru hodinových ručiček (při pohledu směrem prstu na bod těla). U nás je ideální běžný slunečnicový olej pro vaření. Dražší olivové oleje jsou často přibarveny a pak nevratně zmažou

košile... Může být použit i parfém. ⁴¹

Provádíme od první čakry na hrázi až po nejvyšší korunní čakru. ⁴²

Samotné cvičení je možné vykonávat nahý, nebo mít speciální vyčleněný volný oděv na holé tělo (třeba i jen prostěradlo). Pomáhá to uvědomit si, kdo jsme a jak jsme přišli na svět a jak z něj také jednou odejdeme a opět staneme před nejvyšším (ze světla je utkán náš šat, vše ostatní je pouze závoj iluze). Pro začátečníka se tak nenarušují toky energií tělem v době, když je ještě nedokáže libovolně řídit a vést. Z počátku bude dlouhodoběji docházet k vymývání programových bloků nahraných na nejrůznějších místech těla (v auře), a proto je vhodné se nerušit škrcením toků energie v těle různými pásky, gumami atd.

Pozn. 16:

K oděvu – usedneme-li na zem a ovineme-li přes sebe prostěradlo, vzniká tak nejjednodušší varianta pyramidy – kužel. A máme o „technickou podporu“ více.

Pak se odebrat na místo své meditace a toto si připravit. Dobré je zajistit si nerušenost tohoto místa po dobu meditace, budeme mluvit nahlas. Proto zavíráme za sebou dveře (trénovaný již někdy bývá schopen tuto činnost provádět též kdekoliv na veřejnosti i v běžném prostředí ... sám a potichu – pouze mentálně).

Lze k tomu mít i různé rekvizity, koberec, deku, polštářek, stoličku ... podle své potřeby. Pokud možno používat stále stejné místo (samozřejmě na cestách tak, jak je to právě možné).

K tomu cestování drobná rada: v jakémkoliv prostředí a kdykoliv si lze ve své mysli vybavit i svůj posvátný prostor, kde trénujeme. Mentálně se do něj přenést, představit si usednutí v něm, a ...

Pozn. 17:

Ideální je sedět na zemi. Kdo nevládne, tak na stoličce. Nohy by se neměly křížit.

⁴¹ Skvělou kombinací pro tento účel je kapka „oleje devíti andělů“ ředěná se slunečnicovým olejem. Tato vůně se prodává v Indii pod jménem „Majmua“ (čti madžma).

⁴² Začínal jsem kdysi cvičit se sedmi čakrami. Později byly zveřejněny ještě další dvě čakry na centrální ose (dříve před námi utajované) – proto již dlouho konám cvičení pro devět čaker. Záleží na každém, kterého počtu se přidrží, všechno je správné.

Provedeme zahajovací rituál vymezení a očisty prostoru.

Provedeme případná i jiná cvičení (tibet'any, pozdrav slunci, ...).

Provedeme vlastní meditaci.

Provedeme rituál uvolnění prostoru pro jiná užívání. Pokud k těmto cvičením nemáme vyhrazen vlastní speciální a uzamčený rituální prostor typu „soukromá kaple“, neblokujme jej. I jiní mají právo používat celý vesmír.

Posbíráme všechny potřebné rekvizity, které jsme použili, a uklidíme po sobě.

Prostor opouštíme s mírem v duši, neboť v tomto okamžiku vycházíme z chrámu, který pro nás na tomto místě vznikl a po nás zůstává. Ale není již náš.

Rituálním prostorem a jeho podmínkami se zabývá samostatná kapitola.

Znovu je nutné zdůraznit – „hlavně žádná křeč“. Tělo i mysl se snažíme uvolnit, na nic jiného nemyslet. Pozorujeme jen klidný tok energií a informací našim tělem. Potom se to všechno samo srovná, neboť ta energie je inteligentní. Ví mnohem lépe než my, co je pro nás v daném okamžiku nejlepší (vidí do nás). Netřeba se stresovat, s nadhledem necháme vše volně plynout tak, jak to samo potřebuje, tak jak má.

Začínáme

Pro úplné začátečníky, kteří ještě nemají zkušenosti se žádnou meditační školou, je určena tato kapitola k prvnímu vyzkoušení, prvnímu ověření svých možností. Není to sice podmínkou, ale každému doporučuji napřed vyzkoušet tento starší postup. Na to pak v další kapitole naváže specifický a užitečný praktický benefit pro každý den. Až pak následuje hlavní meditační technika popsaná v následující kapitole „Zažehnutí světla“, kde však opět začneme od tohoto důležitého počátku.

Původně jsem kdysi začínal, avšak jen krátce, s relaxacemi v kurzu jógy. Vždy na závěr cvičitel zařadil také něco z dechových a pránických cvičení vleže. Později při studiu a v práci jsem vždy při řešení zadaných technických problémů nevědomky toto koncentrační (a vnitřně harmonizující) cvičení neustále nevědomě automaticky vykonával. Víceméně intuitivně, avšak prakticky vždy v plném ponoření se do zadání jsem se s řešenou konstrukcí, zadaným problémem domlouval. V podstatě jsem tak intuitivně užíval zenbuddhistických technik typu kóan, jen s tím rozdílem, že výsledek musel být reálný a v krátké době realizovatelný a musel jsem jej v termínu odevzdat šéfovi, abych obdržel výplatu.

Za skvělou přípravu pro západního člověka pak považuji Šulcův autogenní trénink, ze kterého je do jisté míry odvozena řada jiných škol a zkratk jako „modrá alfa“ a mnohé další, podobné varianty. Kdo prošel tímto nádherně snadno zvládnutelným cvičením Šulcova autogenního tréninku, jednak výrazně prospěl svému zdraví a psychice, a jednak se naučil dobře vnímat celé své tělo a pocity v něm a hlavně nevědomě se opět napojil ke své duši – naučil jí i naslouchat. Poznal tak snadnost ovládnutí celé své univerzální vysílačky, kterou duše vlastní – svého vlastního těla. A díky tomuto tréninku je pro něj každá jiná další výcvi-

ková duchovní škola již velmi snadno zvládnutelnou modifikací. Přirovnám: abychom jednou mohli číst odborné texty, napřed jsme museli v první třídě kdysi zvládnout základní slabikář. Buď tedy chvála panu Šulci za techniku, která jednoduchým nenásilným způsobem pomůže každému se srovnat se svým životem a otevřít své vnímání své duše, tedy sebe sama. Naučit se pracovat se svým vlastním mozkem, zlepšit své vnímání a následně pracovat též se svým podvědomím.

Opět se, jako stále i v jiných školách, jedná o řízenou relaxaci spojenou s vizualizací a z toho plynoucí prožitek. Prožitek spojený zároveň s vlastním čtením textu odborného návodu – to je již záležitost mistrů.⁴³ Proto pro začátečníka je vhodné, aby alespoň při prvním uvádění do techniky byl přítomen průvodce, někdo, kdo bude pomáhat, kdo mu bude tento text nahlas číst. Volným rytmem předčítat tento text a zároveň hlídat klid a pohodu relaxujícího.

Případně je možné si tento zkrácený postup zapamatovat jako návod a pak si jej v duchu předříkávat a podle něj si tak sám vybavovat své vize a pocity. To pro úplného začátečníka však již bude trochu náročnější.

Tento zcela první, ochutnávací nácvik je vlastně záznam mých prvních samostatných a intuicí vedených cvičení. Může se také použít samostatně. Obsahuje počátek, jakousi přípravu a otestování, že „to jde“. Kompletní iniciace již propracovanějších postupů jsou vlastně další náplní celé knihy. Výsledek tohoto cvičení se však neztrácí. Je to jako první zatnutí sekery do stromu. Jednou prošlápnutá cestička dále zůstává a buď ji dalšími cvičeními a technikami rozšíříme, nebo jako kůra tisíciletého stromu znovu zaroste.

⁴³ Je zajímavé, že při čtení beletrie to „vniknutí do časoprostoru popisovaného děje“ a jeho vizualizace lidem již většinou takové problémy nedělá. Tak je to snadné. Bohužel lidé vychovaní na filmových efektech dnes již nedokáží otevřít svou vlastní vrozenou bránu průniku časoprostorem – vlastně již neumí číst, neumí se ponořit do podstaty. Drží se kolejí jak ohrady a cestu samu, ani krajinu kolem – nevnímají.

Příprava

Před vlastním začátkem si zajistíme čas a prostor, abychom nebyli po stanovenou dobu cvičení rušeni. Vše počká, pokud neskončíme. Uvědomíme si, že my sami to celé řídíme a kdykoliv můžeme celý tento postup přerušit a ihned být opět zde. V tomto okamžiku a s plným vědomím. Jsme v naprostém bezpečí.

Dále se doporučuje rozhybat se a protřepat tělo, klouby a svaly. Krátce uvolnit ztuhlosti těla. Také si povolit na těle všechno oblečení, kde nás něco škrtí, svírá. Zajistit si maximální pohodu. I tepelnou! Pokud budeme trénovat vleže, pak je velmi vhodná lehká pokrývka.

Protože se bude sestupovat dolů do země a také vystupovat nahoru do vesmíru, je kvůli směru šikovné první nácvik dělat vsedě (vleže lze také). Tedy pohodlné, pevné a stabilní usazení na židli s páteří kolmo k zemi. Aby páteř byla rovně a svislá, je potřebné se posadit co nejvíce vzad. Tedy pevně vzadu opřít hýždě, ale nahoře zády se neopírat! Nohy mít po mužsku rozkročené kvůli stabilitě, chodidla pevně spočívají na zemi (dámám doporučuji kvůli uzemnění sundat lodičky a být raději bosky a natáhnout si teplé ponožky). Pokud by židle byla příliš vysoká a její hrany tlačily zespod do zadní strany stehů (zmačknuté žíly), pak je lépe sedět na židli raději více vpředu, jakoby „na hraně“ židle, bez opírání zad.

Ruce buď spočívají volně na stehnech, nebo volně složené ruku v ruce v pozici misky na klíně. Dlaně na stehnech uzavírají energetické okruhy a částečně tak uzavírají (zpevňují) aurické vajíčko. Pokud dlaně na stehnech směřují vzhůru, zůstane aura otevřená pro příliv další energie. Polož rukou tedy volíme podle okamžitých pocitů, můžeme měnit. A hlavu, aby se nám nehýbala, zlehka svésit vpřed tak, jako by se brada měla zlehka opírat o prsa. Oči zlehka přivřeme. Mozek se tak ladí na tzv. hladinu „alfa“, což je přechodová fáze mezi bděním a sněním.

Pozn. 18:

Zde počíná případný pomocník předčítat.

Zlehka, zvolna, aby relaxující dobře slyšel.

Větu za větou postupně a přibližně v rytmu dechu.
Netřeba spěchat, je nutno dopřát čas na prožití.

Před vlastním započítáním je ještě dobré v této pozici provést propínacích dechové cvičení podle metodiky *progresivní svalové relaxace*. Je to izometrická střídavá kontrakce a uvolňování svalů spojené s dechovým cvičením. Volný nádech s propnutím svalů následovaný výdechem s jejich uvolněním. Se stále se zvolna prohlubujícím nádechem zatnout ruce v pěst, rovněž tak zatnout svaly chodidel. Zároveň s tím se napínají i ostatní svaly těla. A z počátku s výdechem to napětí rázně uvolnit (jako-by odfouknout).

Uvědomit si, že s dalším nádechem se zapnuly do součinnosti další svalové skupiny, o kterých jsme ani netušili, že v těle jsou. A opětný výdech s celkovým uvolněním. Několikrát opakujeme až do napnutí všech svalů těla a následným posledním hlubokým uvolněním.

Celý dechový rytmus se takto začne pozvolna prodlužovat. Řídíme se svým dechem, aby příjemně probíhal. Asi po třech nádeších uvolňování ještě více zvolníme. Tedy s výdechem nebudeme spěchat a napětí svalů budeme zvolna povolovat. Budeme si uvědomovat, jak všechno napětí zvolna a zlehka opouští naše tělo a že s ním odkládáme také všechny momentálně nedůležité a malicherné starosti. Vnímáme, jak se krásně uvolnilo napětí ve svalech i kloubech. Ramena svésíme dolů, neboť mnoho zbytečné tíhy a starostí z nich v tomto okamžiku takto může sklouznout dolů. Takto alespoň na chvíli odložíme svůj „batoh starostí“. Celé tělo je již příjemně uvolněné a v pohodě, stabilně spočívá na židli. Tělo je uvolněné, příjemně ztěžklé a zvolna se jím s každým nádechem vždy od konečků prstů rozlévá končetinami do celého těla příjemné teplo. Uprostřed hrudi nasloucháme tlukotu svého srdce. A příjemný dech nás jak lehký vánek zcela naplňuje.

(Kdo zvládá, může sedět na zemi, případně když mu to nečiní potíže, tak i v lotosovém sedu.)

Sestup do nitra Země

Uvědomíme si znovu své srdce v hrudi a také svůj dech. Cítíme, jak dech zvolna plní hrud'. A s výdechem si představíme, jako by náš výdech šel tentokrát tělem dolů. Do břicha a ještě níž, až do naší pánve. S dalším výdechem náš dech a s ním i naše vědomí proniká ještě níže, pod stoličku, vidíme, chvíli si uvědomujeme a pozorujeme, co je pod námi pod židlí. Poté naše vědomí pronikne i podlahou a jako blesk prorazí i případnými ostatními patry budovy, až do sklepa pod námi. Co se pod námi nachází v případných jednotlivých patrech nás nyní nezajímá.

Opět se zvolna a hluboce nadechneme a uvědomíme si svůj výdech, který nyní jako kladivo, jako špičák tou samou cestou, tím samým směrem, dolů pronikne i podlahou sklepa a hluboko vniká do hlubin země. A vždy s každým dalším výdechem proniká hloub a hloub, ke středu země. Naše vědomí vždy společně s výdechem je směřováno dolů do nitra země stále hloub a hlouběji.

Jako bychom tam dolů kopali studnu.

Usilovně jako krtek se noříme dolů, potřebné nářadí máme ihned – jen na ně pomyslíme. Uvolněný materiál jen odsouváme – sám mizí a my kopeme a hrabeme dolů, stále hlouběji.

Vykonáme ještě několik podobných výdechů dolů, vždy hloub a hlouběji. Uvědomujeme si, že jsme takto pro sebe dolů vytvořili již hlubokou šachtu. Vznikla, a my jí nyní již procházíme dolů zcela snadno. Pokaždé pak pronikáme ještě hlouběji, s každým výdechem. Pokud budeme mít pocity vzrůstající teploty v zemi, či vidění lávy zemského magmatu, je to v pořádku. Je to tam někde, našemu vědomí to nemůže ublížit a tělo máme bezpečně zaparkované někde nahoře na židli. Avšak naše vědomí prochází vytvořenou šachtou dolů a nachází se hluboko v zemi. Pozoruje, vidí, co se tam nachází.

Kam jsme se dostali, tam nyní jsme. Pro tento okamžik to stačí. Příště pak můžeme jít ještě hlouběji. Někde tam v té největší hlubině pod námi je před námi prozatím stále ještě ukryté jádro, samotné srdce Matky Ze-

mě, kterou však již nyní můžeme oslovit a ona nás uslyší – ví o nás.
A nahlas k ní vyslovíme svůj záměr – svou žádost – prosbu.

Záměr

Nahlas vyslovíme svůj záměr – svou žádost – svou prosbu k Matce Zemi:

*Matko Země,
která jsi nás zrodila,
která nás nosíš,
která nás živíš.*

*Prosím Tebe, pošli mi svůj oheň,
necht' spálí všechny mé neduhy.
Napln' mě svojí hojivou a léčivou silou,
necht' je uzdraveno mé tělo i duše.*

*Dej mi také svou energii
a poskytni svou ochranu,
ať mohu vykonat,
co vykonat mám.
Děkuji.
Namahá. ⁴⁴*

Právě pro tento okamžik, pro tu možnost vyslovení a odeslání této své prosby jsme vynaložili tolik práce – aby nás Země uslyšela. A ona nás již slyšela. ⁴⁵

⁴⁴ Závěrečné slovo „**namahá**“ má význam „*ukončení hovoru a odeslání k vybavení s návratkou*“ ... dáváme na vědomí, že jsme domluvili a jsme otevření přijmout kladné vybavení našeho odeslaného požadavku. Stručně ... „*výsledek ke mě, prosím*“.

⁴⁵ Proto také mluvíme nahlas, abychom byli se svou žádostí slyšet, a abychom i my slyšeli, oč žádáme. Podle potřeby lze i něco konkrétního přidat, ale bez práce nic

Strom čakr rozkvétá

Pozn. 19:

Hlavní tok energie do těla bude přicházet od spodu, z nitra Země, ten budeme sledovat a vnímat.

A nyní se se svým vědomím, během jediného nádechu, jediného okamžiku, rázem vracíme zpět do svého těla. Uvědomíme si (vizualizujeme, tedy představíme si), že s námi stejně rychle dorazil proud temně rudé energie Země. Tato energie do nás vtéká jednak chodidly a rychle proudí nohama vzhůru. A také tato energie zároveň s nádechem přímo plní naši první *čakru* „*Muladháru*“ v místě hráze mezi nohama, kde se všechny tři přitékající proudy jedné vlny spojují. Tam ji nadechneme a s výdechem tam také ponecháme.

S dalším nádechem přichází další vlna temně rudé energie. Projde již naplněnou *Muladhárou* a naplní druhou *čakru* „*Svadhsthánu*“ nacházející se v prostoru podbříšku, mezi stydkou a křížovou kostí pánve. A tam ji s výdechem ponecháme.

Pozn. 20:

Pokud by v kterékoliv *čakře* energie měnila barvu, nevšímáme si toho. Ona dobře ví, co dělá a my jí můžeme důvěřovat.

S dalším nádechem opět vnímáme přicházet energii ze středu Země. Prochází již naplněnou *Muladhárou* i *Svadhsthánou* a naplňuje v místě pupku – třetí *čakru* „*Manipuru*“. Necháme *čakru* a střed břicha zcela naplnit tou přitékající energií. S výdechem ji tam ponecháme.

Pozn. 21:

Pokud bychom kdekoliv měli pocit, že naplnění je slabé, klidně přidáme další nádech do téhož místa a pak teprve pokračujeme dále.

Pokud nám tento text někdo předčítá, v takovém případě mu třeba pozvednutím ruky dejme na vědomí znamení, ať chvíli posečká. A potom i znamení k pokračování. Není vhodné dobíhat rychlík.

neobdržíme. Obdržíme vždy jen tolik, kolik si zasloužíme. Podmínky pro to však vzniknou.

Další nádech opět vedeme ze středu Země, i s vlnou její energie. Opět přes již naplněné čakry Muladháru, Svadhishthánu a Manipuru, ještě výše do oblasti solar plexu (za žaludkem), do čtvrté čakry „*Súrja*“ (pod bránicí). Čakra se zcela naplní energií, s výdechem ji tam ponecháme.

Teprve pak táhneme další nádech zemské energie ze středu Země – Muladhárou, Svadhishthánou, Manipurou a *Surja* čakrou ještě výše, do srdeční čakry „*Anaháty*“ (dolní hrot srdce nad bránicí, dolní hrot prsní kosti). Opět necháme to místo zcela naplnit energií, tam ji vydechneme a energii v tom místě ponecháme.

Následující nádech opět přitáhne energii ze středu Země Muladhárou, Svadhishthánou, Manipurou, *Súrjou* a *Anahátou* ještě výše až do místa brzlíku a větvení průduškového stromu a tepen srdce. Tam s našim výdechem temně rudá energie Matky Země zcela naplní naši „*Vadžradhára*“ čakru.

Sedmý mocný nádech opět přitahuje vlnu další energie z nitra Země všemi již naplněnými čakrami – postupně Muladhárou, Svadhishthánou, Manipurou, *Súrjou*, *Anahátou* a *Vadžradhárou* do prostoru štítné žlázy a hlasivek. Plní oblast krku v její spodní části (oblast krční jamky a ohryzku) zvanou „*Višuddha*“ čakra. Vnímáme, jak energie zároveň s našim výdechem čakru zcela naplní a posiluje.

Pozn. 22:

Může se zde vyskytnout i kašel, někdy nečekaně prudký.

Je nutné zvolnit, prodýchat a zklidnit. Teprve pak lze pokračovat dále.

Možná bude potřebný i doušek vody.

Opět volným a hlubokým nádechem nasáváme energii zesponu ze středu Země. Uvědomujeme si, jak proud přitékající energie stoupá již naplněnými čakrami – Muladhárou, Svadhishthánou, Manipurou, *Súrjou*, *Anahátou*, *Vadžradhárou* a *Višuddhou*. Zalévá a rozjasňuje uprostřed naší hlavy mezi a za očima prostor třetího oka Šivova – „*Adžňa*“ čakru.

Posléze devátý hluboký a zároveň i volný hladký nádech přitahuje temně rudou energii z centra Matky Země nahoru do celé naší bytosti. Vede ji všemi dosud naplněnými a propojenými čakrami – Muladhárou, Svadhishthánou, Manipurou, *Súrjou*, *Anahátou*, *Vadžradhárou*, *Višuddhou* a *Adžňa* čakrou. Energie vytéká temenem naší hlavy ještě výš. Vzhůru

nad naší hlavu tryská energie Matky Země – plní naši devátou *čakru* „*Sahasráru*“. Tísíciplátkový lotos – koruna se každým dalším nádechem plní a s výdechem více a více rozkvétá.

Doplnění

Pozn. 23:

Zde ve čtení kratší pauza a dále zvolnit!

S dalšími nádechy si opět uvědomíme celé své tělo. Cítíme své tělo naplňovat se energií, jež přichází ze středu Země. Energie nás plní – léčí – harmonizuje. Užíváme si tento stav i pocit protékající a jemně jiskřící energie. Vnímáme, jak energie námi odspodu prochází nahoru celým tělem, čistí nás. Vše špatné, co bylo v nás, se spaluje, ven z těla vyplavuje. Po našem povrchu těla ta energie pak opět dolů stéká a zpět do Země se vrací. Veškeré naše zapomenuté neduhy, choroby a psychické bloky pak dolů do nitra Země – s sebou odnáší. Tam je Země všechny spálí, v novou čistou energii transformuje. A zevnitř nás pak svou léčivou a hojivou silou opět plní, vně pak do své ochrany halí. Pod nohama ochranu a naše spojení se Zemí ta energie otevírá, upevňuje, ukotvuje a naše chodidla čistí. Čakry kotvení pod chodidly natrvalo otvírá.

Prociťujeme, jak k nám energie Matky Země našimi chodidly přitéká a stále nás plní a vždy již bude naplňovat. Chodidla a oběma nohama, i Muladhára čakrou nás její energie vždy a stále plní. Stačí si jen znovu uvědomit, že jsme s ní nohama navždy a stále ve spojení. Kdykoliv poprosíme – a od spodu s hlubokým vědomým nádechem – v ten ráz energií a silou Matky Země – celé své tělo a všechny čakry – naplníme. Tím momentem k nám přes chodidla i Muladhára čakru energie Země ihned přitéká – plní nás, celé tělo vždy naplní. V každé pozici těla, v klidu i za pohybu. Všude kde jsme, je toto spojení vždy stále s námi, energií a silou nás plní. I tehdy, když si to neuvědomujeme. Kdykoliv při pocitu nedostatku – stačí si uvědomit své kdysi otevřené spojení s Matkou Zemí, propojení svými chodidly. V ten okamžik pak cítíme, jak do nás její energie odspodu vtéká – plní nás.

Pozn. 24:

Při pravidelném cvičení jednou toto naplnění opravdu proběhne vždy jen na jeden jediný nádech, na jedinou myšlenku.

Zároveň cítíme a prociťujeme, jak proud temně rudé energie Matky Země, jenž z nás korunní čakrou vzhůru tryská, po nás dolů zpět k Zemi stéká, do jejích hlubin vsakuje. Naši auru ode všech cizích elementů čistí – spaluje je, auru nám opravuje, sceluje – zpevňuje. Do své ochrany jak do ochranného pláště nás halí. A vše co bylo špatné – to je spálené, dolů do nitra Země k novému přetavení – odneseno.

Žádost k Otci Universa

Setrváváme v blažené a léčivé energii Matky Země. S každým nádechem sledujeme její energii, jak nás stále plní. S každým výdechem se v nás stále více zhušťuje. Celé tělo čistí, uzdravuje, novou silou nás plní – až po konečky vlasů na hlavě, a ještě dál – všude, i po povrchu těla.

Nyní vyprázdníme svou mysl ode všech myšlenek. S opětným nádechem energie ze srdce Matky Země a výdechem vzhůru nad hlavu od-foukneme všechny myšlenky, které by nás chtěly rušit. Mysl zůstává prázdná. S pozorností upřenou do své hrudi (srdce) – opět se zhluboka nadechneme, a s dalším výdechem svou pozornost vnitřním zrakem a se zavřenýma očima obracíme vzhůru nad hlavu – k Otci Universa. Vzpomínku své duše na něj stále nosíme ve svém srdci. Tentokrát se tedy nadechneme i přes své srdce a výdech vedeme nahoru korunní čakrou. Svůj dech nasátý z hloubi svého srdce takto výdechem jako paprsek s telegramem – posíláme až do nejzazších končin vesmíru a ještě dál. Lze ještě zopakovat, není nutné. Již je tam, pouze si to uvědomujeme. Je u cíle! Jen si uvědomíme, že s každým dalším výdechem, směřovaným vzhůru temenem hlavy, se tento paprsek neustále obnovuje a posiluje. Zároveň je nositelem naší žádosti – prosby, kterou hned vyslovíme.

S tímto vědomím a výdechem nahlas vyslovíme slova své žádosti – záměr svého léčení:

***Zdravím a prosím Tebe,
Tvůrče vesmírů,
Vládče nebes,
Otče Bohů a Prapůvodče všeho,
sešli mi své světlo.***

***Nechť duši mou očistí,
starou karmu spálí,
srdce mé rozsvítí
a mysl uklidní.***

***Nechť Tvé světlo mou duši i tělo uzdraví
bloky mé mysli rozpustí a harmonii obnoví.
Nechť Tvé světlo mne vede cestou mou.
Děkuji.
Namahá.***

Následně jen vnímáme či představujeme si, jak shůry na naši hlavu padá světlo. Temenem hlavy do nás vstupuje – celé nás uvnitř prozařuje. Prosvěcuje nás celé, až ke konečkům prstů, až do poslední buňky těla. Každým nádechem světlo do nás shůry vstupuje temenem hlavy – až do srdce je nasáváme. S výdechem to světlo pak ze srdce do celého těla rozpouštíme.

Světlo nás čistí, harmonizuje. Všechny bloky duše i těla osvětluje, rozpouští. Klid, mír, lásku a soucítění nám přináší. Do svého jasu nás halí. A světlo shůry k nám i nadále proudí, celé nás zalévá. Vždy, kdykoliv si na toto vzpomeneme. Otec o nás ví a plamen v našem srdci stále vidí. Pokud jej udržujeme, vždy jej posílí. Stačí k nebi vnitřním zrakem pohlédnout a již s nádechem cítíme, že jeho světlo v odpověď k nám přichází.⁴⁶

⁴⁶ Správný „pohled k nebi“ se realizuje vždy vnitřním duchovním pohledem, svým tzv. „třetím okem“ a to soustředěním zevnitř vzhůru na temeno hlavy. Skrz lebku nad temeno, vzhůru „až do nebes“. Jednou to půjde dokonce i s otevřenými očima. Můžeme při tom i jazyk vzhůru špičkou obrátit a jeho spodní část špičku nahoře o měkké patro opřít a vzhůru zatlačit, co nejdále vzadu, až kam to pohodlně jde.

Poděkování

Nyní ještě jednou obrátíme svou pozornost svým vnitřním zrakem dovnitř sebe a svého srdce. A pak svým srdcem pohlédneme jako oknem dolů až do nitra Země. Ta šachta, to propojení pro nás zůstává nadále již stále otevřené a můžeme kdykoliv použít. Pohlédneme vnitřním zrakem i nahoru a vidíme světlo. Přichází vždy, když požádáme a kdykoliv potřebujeme. Uvědomíme si, komu vděčíme za ty dary, které jsme právě obdrželi, a opět hlasitě poděkujeme:

*Matko všeho živého,
Otče všech vesmírů,
děkuji Vám.*

*Děkuji za Vaši pomoc,
děkuji za Vaše dary.
Děkuji za dar dnešního dne
a spojen(a) s Vámi zůstávám.*

Tak jest – tak zůstává!

Ukotovení a zpevnění aury

S nádechem si opět uvědomíme celé své tělo, kde se nacházíme. Zvolna vědomě prohlubujeme dech, zlehka rozhýbáváme tělo a vnímáme opět své okolí. Otvíráme oči a můžeme povstat (lze zůstat i vsedě). Ještě učiníme několik dalších, stále hlubších nádechů, ruce, nohy zvolna rozhýbeme.

S některým dalším hlubším nádechem složíme ruce na prsou (nebo je zkřížíme a sevřeme v pěst), zpevníme tělo a nohy a s prudším výdechem směřovaným k zemi (či dolů do břicha) trochu přidupneme oběma

nohama a celým zpevněným tělem trochu přičapneme (třeba i na židli).
Uvědomíme si svou sílu.

Ještě jeden nádech – a uvědomíme si:

Jsem tady a teď!

Přidáme ještě příkaz ke stažení aury:

Auru na vzdálenost 90 cm stáhnout, teď!

Pokud jsme dosud neotevřeli oči, tak nyní již tak skutečně učiníme a rozhýbeme tělo, protřepeme končetiny, svaly a klouby, jako na počátku tohoto cvičení. Uvědomíme si všechny své pocity. Cvičení je u konce.

Pozn. 25:

Pro připodobnění: naše aura je po tomto cvičení roztažena a silně energizovaná, asi jako přefouknutý balónek, jenž je citlivý na první sebemenší ostrý hrot. Když jej trochu vypustíme – sice trošku splaskne, ale nebude na povrchu již tak napjatý a jeho povrch se stane měkce pružný – avšak mnohonásobně pevnější a odolnější.

Proto na závěr před odchodem ven mezi lidi je vždy potřebné „zatahnout“ svou meditací značně rozšířenou auru a zpevnit ji na jejím okraji. K tomu slouží ta poslední věta – příkaz. Může být pronesena nahlas (doporučeno), i jen mentálně (až když máme natrénováno).

Je to na vzdálenost od povrchu těla, o něco větší než je dosah natažených rukou.

Lze doplnit i gestem: ruce volně zvednout nad ramena mírně vpřed a roztahnout (i prsty), asi jako bychom pod balkonem chtěli do náruče chytat padající peřinu. S vyslovením příkazu stažení aury a **s prudkým výdechem**, jako když tu peřinu jsme právě chytili, ruce prudce před sebe (před hrud) stáhnout a do X překřížit a při tom i ruce do pěstí sevřít. Jako bychom auru přímo za nějaké vnitřní úchyty k sobě stahovali (anebo tu zachycenou peřinu do náruče balili) – zmenšovali. Tím prudkým výdechem tlak v balonu částečně upustili.

Prémie pro Každý okamžik

Navazujeme ihned na předchozí cvičení. Dokud je všechno vnímání otevřeno. Také si takto lépe uvědomíme tu věčně opakovanou pravdu, že „vše souvisí se vším“. Můžeme tak v návaznosti a bez problémů hned zvládnout ještě několik dalších, jinak samostatných nácviků – delších právě vždy o jejich přípravu. Tedy potřebné počáteční vnitřní naladění člověka v tomu odpovídající hloubce jeho prožitku (vnímání energie). A to je uvedeno a hlavně procvičeno (aktivováno) již v předchozí kapitole „Začínáme“.

Pak to prvotní ladění k aktivaci čehokoliv dalšího jiného nového již probíhá o to rychleji a snáze. Vždy se tedy jedná o počáteční zvýšení hladiny energie v sobě, což je potřebné jak pro jakékoliv konání, tak i pro stálé zvyšování odolnosti těla vůči chorobám. A také pro lepší prožívání každého okamžiku svého života. Pro mnoho duchovních technik je toto zvýšení hladiny energie v těle přímo nutnou podmínkou, včetně léčitelství.

Toto navýšení energetické hladiny je také součástí magických ochran nižšího stupně. Jednak zvedne naše sebevědomí, např. když jdeme jednat s nějakým nepříjemným úředníkem. A jednak pro přivolání pomoci a zajištění našeho klidu, pokud se cítíme něčím nějak ohroženi (i neznámým, nejasným, nedefinovaným).

Pozn. 26:

Té první aktivaci, iniciaci se také říkává **zasvěcení**, často doprovázeno různými obřady (rituály) podle té které výcvikové školy. Je to vždy první uvedení do tématu a hlavně praktické protažení psychiky přesnou cestičkou do hlubin podvědomí. Tu mapu má mít již „natrénovánu“ i ten, kdo adepta do onoho stavu změněného vědomí doprovází. Má mít, ne vždy tomu tak je. Často to v minulosti zajišťoval tzv. „strážce vědění“, který o

tom věděl a postup znal, i když on sám ty schopnosti neměl. Ale tvořil s jinými strážci celé generace, které musely stále čekat, až se jednou v budoucnu dostaví nadějný adept, kterému to celé vědění musí v utajení předat (anebo dalšímu strážci). Nesměli zemřít dříve. A také nesměli to vědění předat jinému, kdo k tomu poznání ještě nedozrál, i kdyby je to mělo stát život a ztrátu kontinuity předávání daného konkrétního vědění (znalostí).

Celý děj hlubokého ponoru do podvědomí (a často s tím spojeným i výstupem do mezihvězdných prostorů) nesmí být v jeho průběhu nikým cizím narušen ... je to práce v hlubších vrstvách podvědomí a hlubinné paměti aktuálního inkarnáta (vtělení duše). To jsou bezpečnostní pravidla – aby pak zde nezůstalo ležet *tělo nemrtvé-neživé a duše nezůstala viset někde v meziprostorech*. Duše musí být vždy bezpečně přivedena zpět, anebo přesněji – zajištěno nehýbání s tělem. To pak je již na adepty, aby se vrátili do svého dočasně odloženého těla zpět a sám bez pomoci jiných.

A proto také byl tehdy takový spěch se sejmutím Ježíše z kříže a bezpečným uložením jeho těla hned vedle místa ukřižování. Aby ani jeho učedníci jej neodnesli někam a neuschovali ... měl by pak po návratu problémy s hledáním svého transformovaného fyzického těla. Ještě je potřeboval, ještě všechny úkoly od Otce nesplnil.

Neustálé plnění energií

Pokud navazujeme v podstatě nedlouho po předchozím cvičení (a studiu kapitoly „Začínáme“) – pokračuje se a naváže hned dále. Pokud však mezitím uběhl nějaký delší čas (den až dva), je potřebné si to cvičení v pocitech rychle připomenout – zopakovat jako praktickou rozcvičku. Tedy podkapitoly „*Sestup do nitra Země*“ – „*Záměr*“ – „*Strom čaker rozkvétá*“ – „*Naplnění*“.

Poté pokračujeme dále, třeba i vlastním úsilím – čtením v režimu „polotransu“ (bez předčítajícího pomocníka), a hlavně přitom pomalu zvolna dýcháme a přitom si stále uvědomujeme a sledujeme své pocity v těle.

Čteme velmi pomalu, stále sledujeme své pocity.

Přestože jsme ve zcela vědomém a bdělém stavu, stále si uvědomujeme zvláštní pocit v našich chodidlech i celém těle. Bez ohledu na obuv, bez ohledu na polohu těla, můžeme vnímat pocit neustálého toku energie

chodidly do našeho těla. Pocity blízké slabému brnění, jakési chvění. Ty pocity mohou být i libovolně jiné. Je to každého individuální pocit.

Znovu si je tedy uvědomíme a budeme si je již stále pamatovat. Od tohoto okamžiku energie přichází vždy, kdykoliv budeme chtít. Tento pocit je spojen s pokračováním vnímání toku energie Matky Země celým tělem.

Dále tedy vnímáme, jak se tento příjemný a zároveň i trochu podivný pocit stále šíří nahoru do celého těla. A když budeme ještě chvíli v klidu, je možné průtok energie sledovat zcela celým tělem. Cítíme, jak energie přitéká ze země chodidly, stoupá nahoru nohama až do břicha a naplňuje postupně celé tělo jako velkou nádrž. Až po ruce a ramena. Ke konečkům prstů, ke kořenům vlasů. Je dobré tento **pocit podporovat svým „vědomým“ nádechem, tedy uvědoměním si, jakoby jsme nadechovali chodidly ze Země.**

Dokonce je to možné kdykoliv, i při chůzi. V jakékoliv pozici těla. K přivolání energie a jejímu rozproudění celým tělem stačí jediný vědomý nádech chodidly vytažený až do trupu, především do hrudi (možno i do celého těla).

A tak se pocit naplnění celého těla stále více prohlubuje, plnění se zesiluje. To Matka Země nám, svým dětem, svou silou vždy přes chodidla posílá. Ta nás plní, posiluje, zdraví upevňuje, před nepřízní prostředí ochraňuje. Jen si to musíme chtít uvědomit, nezapomínat na tu možnost, otevřít se jí a častěji si ji ověřovat. Vždy si stačí pouze uvědomit, že čakry chodidel máme otevřené, s Matkou Zemí stále spojené. Dokonce i obutí, i za chůze, bez ohledu na podrážky, stále do nás přitéká prostřednictvím chodidel a vzhůru celé tělo plní – energie Země. Pokud jsme bosí – je to ještě lepší, intenzivnější.

Jen je potřebné si to uvědomit a únava mizí. Je to stálý přítok energie a síly, které jsou nám dávány k našemu prospěchu. Pouze sami si jej svým nevědomím uzavíráme. A přitom stačí jen málo, kdykoliv si jen znovu uvědomit a připomenout svá otevřená chodidla a jak jimi přitéká a v celém těle nás neustále plní proud energie Matky Země. Kdykoliv a kdekoliv, co nejčastěji si to znovu připomínat. Jen zábleskem vědomí si

uvědomit, že je stále otevřeno. Tak jak dýcháme vzduch, tak při každém nádechu také chodidly přijímáme čistou energii Božské Matky Země. A tak jako nepotřebujeme již dávno vědomě řídit svůj dech, jen občas se chceme vědomě plněji nadechnout, tak po nějakém častém opakování zjistíme zvýšený stálý tok zemské energie do našeho těla. Vždy a stále jí budeme mít dostatek, a dokonce i přebytek energie. Při všem, co konáme.

A pokud se někdy cítíme unavení, vyčerpání, stačí si znovu s nádechem pouze uvědomit – „*ono to teče, přitéká, naplňuje nás*“!

Právě čakry chodidel jsou ty, které nás kotví, stále s Matkou Zemí spojují. Dokonce i v jakékoliv zvednuté poloze. Nepotřebují přímý kontakt. Právě ony jsou vybaveny „vstupním ladicím filtrem“ nastaveným na frekvenci Matky Země.

Právě zde nám byl kdysi implantován destrukční program, který nám zablokoval průtok této energie, „síly Matky Země“. Nyní je průtok opět a trvale otevřen a onen program (blok) – je tím zrušen. Jsme napojeni k nevyčerpatelnému zdroji energie. A znovu si uvědomujeme a stále již uchováme tok energie celým tělem. Jak proudí tělem a po páteři, nahoru – do břicha – do hrudi – až nahoru k hlavě.

A nad tím vším na krku sedí naše hlava a její chladné jasné čelo. Hlava je jasná, mysl klidná, všechny smysly otevřené. A v okamžicích klidu dokonce lze vnímat jemné chladivé světlo dopadající odněkud shůry na naše temeno. Je to světlo Otce Nebeského, které přišlo, neboť energií Matky Země bývá vždy přitahováno. Aby léčilo a posílilo jeho děti sestoupivší do fyzických těl.

Uvědomíme si tuto skutečnost a s dalším nádechem vedeme toto světlo dolů po páteři. Světlo, které nás inspiruje, vede, posiluje, léčí a ochraňuje. Uvědomíme si, že vše dokážeme jednou zvládnout, když budeme chtít.

Konec této textem řízené meditace.

Pozn. 27:

Čím častěji si toto uvědomíme, i jen krátce, čím déle si to budeme uvědomovat (kalendářně), tím lépe se nám tato realita vryje do podvědomí a

stane se naší trvalou součástí a bude probíhat neustále, i bez onoho uvědomování. Vždy bude dostatek energie na cokoliv. Kdykoliv chceme, tak se dokážeme rychle zaktivizovat. Opět najít nové rezervy. Je to jen vědomý dech, vědomá kontrola jeho průběhu. Ta kontrola jej vlastně spouští a řídí přesně podle zásad kvantové mechaniky. Po delším tréninku dokážeme jediným nádechem natáhnout energii i světlo plně do celého těla na jediný vědomý nádech. Jednou pak tento dech bude stejně samozřejmě přirozený a trvalý, jako cokoliv jiného, co jsme se kdysi dobře naučili.

Základní ochrana od Božské Matky

Naše duše vždy na krátký okamžik své existence vstupuje do své hmotné projekce, aby v ní nabrala svou další potřebnou zkušenost. Vchází do iluzorního světa omezených podmínek, který poté opět opustí, bohatší o mnohá svá vlastní poznání. A také zkušenější o všechny životní zkoušky prožité při své cestě bioskafandrem zvaným tělo, v divadelní hře zvané škola života. Aby mohla vše úspěšně zvládnout, vchází sem skrze svou matku a neustále po celou dobu své „životní“ cesty má její ochranu při veškerém svém konání, pokud žije v souladu s božským řádem platným v celém kosmu. Od prvního okamžiku vytváření (modelování) své venkovní tělesné podoby a spojení se s hmotou, až do okamžiku ukončení své zkušební lekce a opuštění hmoty (těla).

Pouze pýcha na své schopnosti a nevědomost v konání nám brání tou cestou projít správně a se slávou. A též strach. A tak jako malé dítě, když má s něčím problém, intuitivně ví – kam se má uchýlit ku ochraně a pomoci, tak později jedinec ve své povýšené samolibosti zapomíná na to, kdo mu neustále se vším pomáhá, půjčuje mu a chrání jej. Zapomíná, na svou rodnou matku i kde má nyní svou Božskou Matku, která mu kdykoliv pomůže – pokud požádá.

Tyto znalosti, jak požádat o pomoc a ochranu v těžkých životních lekcích jsou uloženy v nenápadných říkankách v Indii. V jazyku sanskrt – prapůvodním jazyku slovanských prapředků – v mantrách. Nemusí být vysloveny jen v sanskrtu – lze použít i svůj mateřský jazyk naprosto stejným způsobem. Ale proč znovu vyvíjet kolo, když již tu je?

Jen je nutno si na ně vždy vzpomenout a hlavně umět je řádně vyslovit. Tedy naplnit se energií – pak s vnitřním rezonančním prožitkem vyslovit, tedy vypustit svou prosbu z úst i mysli (jako když šíp vypustíme z luku) – tedy v tom okamžiku zapomenout (vyprázdnit mysl). A pokračovat ve své činnosti – a vnímat, jak vše kolem nás se náhle mění. Změní se přenastavení energií časoprostoru kolem nás – přesně v souladu s učebním a životním plánem duše (který si pohříchů většinou ani neuvědomuje a často jedná sama proti sobě). A náhle je vše tak jak má – dokonce i když se nám něco nedaří. Mnohokrát ani nevíme, jak nás před námi samými a ještě něčím mnohem horším zachránila docela „obyčejná smůla“.

Pozn. 28:

Mantry uváděné dále v této knize jsou převzaty z hinduistických zdrojů a sepsány tak, aby je Čech mohl bez problémů foneticky přečíst podle pravidel české výslovnosti českých písmen. Možná nejsou graficky vyjádřeny přesně podle pravidel transkriptu, ale když jsem je dlouhodoběji trénoval a sledoval jejich vibrace a působení – takto nakonec ke mě promluví. V žádném případě nedoporučuji mechanicky přebírat jakékoliv mantry z anglických prepisů a s anglickou výslovností. Tehdy jejich účinnost výrazně padá. Prostě Čech je schopen vyslovit sanskrť lépe a přesněji než Angličan.

Pozn. 29:

Pár poznámek k fonetickému českému zápisu manter.

Znění jsem získal v ášramu v Penukondě od svámího Šrí Kaléšvary.

Bohužel jsem neměl kvalitní záznamy někde snad i publikovaných originálů a jejich kvalitní české překlady a musel jsem se řídit pouze mnohočetným odposlechem v terénu a anglickými transkripcemi manter od svámího, které nám tehdy byly poskytnuty, a též i dotazováním u kolegů.

* Problém zápisu známého prodlouženého znělého „m“ s tečkou užívaného na konci slova je zde řešen zápisem pomocí horního indexu ... jako **m^m**.

* Zápis vnitřního písmene ve slově s velmi nezřetelnou výslovností a hláskou takřka spolknutou je řešen zápisem pomocí dolního indexu na jejím místě.

* Časté užití jakoby spojení slov do sousloví (po vzoru německých složenin, anebo též i spolknutí mezerníků mezi slovy) a z toho vyplývající nejasnost s výslovností, důrazem a rytmem – to je řešeno vyjádřením skladby složeného a těžko vyslovitelného nepřehledného slova tak, že jednotlivé rytmické dílky (snad i slova) jsou zde psány – začínány vždy velkým písmenem i uprostřed složeného slova. K tomuto způsobu záznamu mě dovedla vlastní zkušenost při laborování s výslovností a hledání rezonanční odezvy v těle při hledání jejich správné výslovnosti. Tak, jak mi

v meditačním pohroužení prostě sepnuli a energie náhle začala proudit tělem.

Pozn. 30:

U manter (modliteb) přebíraných z cizích jazyků je vhodné i důležité znát jejich smysl, význam a dopad. Aby se nestalo jako u církví křesťanského ritu, kdy na závěr každé modlitby se veškerá aktivovaná energie zvoláním předává démonu Amonovi na znak věrnosti a poslušnosti.

Podrobný rozbor hinduistických manter by byl příliš specifický a nad rámec této knihy. Zde tedy uvádím pouze ty obecné a rozšířené mantry, které jsem si ověřil sám svou praxí a je na ně spolehnutí. Některé pak vysvětluji žákům pouze osobně při kompletním uvedení do těchto postupů.

Nácvik i přivolání ochrany Božské Matky Země plynule navazuje na předchozí plnění celého našeho těla její energií. Uvědomíme si, že zemská energie do nás proudí chodidly a stoupá nahoru do celého těla. Naplňuje celé naše tělo.

V tomto okamžiku si stačí s pozorností upřenou dolů do nitra Země uvědomit a nahlas či i jen mentálně, stručně pronést základ – mantru:

***Božská Matko, matko Země,
poskytni mi energii a ochranu,
necht' mohu vykonat, co vykonat mám.
Děkuji – Namahá.***

Ihned lze také vnímat temně rudou energii Země, jak nás celé odspodu plní. Dodává nám klid, lásku a sílu, umožňuje nám soustředit se na to, co máme udělat. S ukončením nádechu si s následujícím výdechem uvědomíme, jak přebytek energie vytryskl naším temenem nahoru jako vodotrysk a stéká po nás dolů zpět k zemi. Božská Matka nás halí do pláště ochrany z hutné a teplé, černo-rudé barvy. ^{47. 48} Pouze si to stačí

⁴⁷ Lze užít i jinou představu – žhavé magma zemského jádra. Pokud se nám právě zjeví i jiné barvy, je to v pořádku, neboť Matka Země sama nejlépe ví, co potřebujeme právě v tomto okamžiku.

⁴⁸ Je to sama Kálí, v Evropě uctívaná na mnoha místech ve svém civilním zobrazení jako tzv. „Černá madona ...“. V Indii je známa jak v civilním a radostném všedním oděvu plném ozdob, tak také ve své bojové podobě – coby vítěz nad všemi démony. A v plesové róbě se bojovat nechodí ... vysvětlující poznámka pro neznalé mýtů.

uvědomit. Jsme pod její ochranou a pomáhá nám, abychom v míru a s klidem naplnili svůj úkol. Máme pracovat, řešit a tvořit, ne bojovat! Bojujeme až když jsme napadeni a přímo ohroženi.

Pokud bychom i nadále byli vnějšími okolnostmi tlačeni k boji, kterému je lépe se vyhnout konstruktivním řešením daného problému, pak lze posílit svou ochranu ještě opakováním další mantry – při neustálém udržování energetického přítoku z nitra Země (lze pronášet i jen mentálně):

***Óm^m Krím^m Kálikájej Namahá,
Káli Má, Rakša Rakša, RakšaMám.***

Mantru stále opakujeme podle potřeby a snažíme se vyhnout přímé fyzické konfrontaci (boji) tak dlouho, jak jen to jde.

Pokud však k němu přeci jen dojde a jsme fyzicky napadeni, pak s plným vědomím Káli bojující uvnitř nás a s výdechem vyrazíme k drtivému protiútok, který útočnicka zastaví. Pak raději opět jedneje, neboť boj přináší opět jen boj a prospěch z něj, energii vysátou ze všech zúčastněných získá jen démon, který právě pro tento účel celý spor vytvořil.

Pozn. 31:

Tento návod platí pro užití v běžném životě a styku s lidmi. Proti útokům vedeným přes astrál jsou pak určeny ochrany jiného druhu.

Zklidnění mysli a její pročištění

Často lze pozorovat vnitřní neklid a vířící myšlenky, které nás ruší a k ničemu dobrému nevedou. Brání našemu soustředění, nebo usnutí. Lze použít techniku natažení energie Země v následující modifikaci.

Buď nasajeme do celého těla chodidly pouze energii Božské Matky, nebo již máme natrénováno a jsme již také schopni současně při nádechu natahovat temenem hlavy světlo Otce do svého srdce, případně naplnit tak i celé tělo. Stačí jeden vědomý nádech pro rozproudění energie i světla (další nádechy pak již probíhají automaticky). A vždy s výdechem pak hned opakovaně, tak dlouho jak potřebujeme, s vnitřní

rezonancí nahlas pronášíme dvojitou mantru přivolání pomoci bohů Kálí a Durgy (které žádný z démonů nechce potkat):

***Óm^m Krím^m Kálikájej Namahá,
Óm^m Dúm^m Durgájej Namahá.***

Lze pronášet i mentálně a může se stát, že za nějaký čas bude námi mantra proznívat v libovolném rytmu i při nádeších. Tedy nemusí to pak být vždy jen a pouze při výdechu. Ale při prvním vyslovení je dobré to provést zároveň s výdechem.

Jakmile se vnitřně zklidníme, tak při posledním vyslovení a s výdechem pouze doplníme krátký dovětek:

***Matko Země,
tobě odevzdávám své starosti.
Děkuji za pomoc – Sváhá.***

A pak již jen krátce pozorujeme prázdnou mysl, ticho a klid uvnitř sebe a příjemnou „tíhu“ a teplo energie v těle.

Někdy to rušení je závažnější a hlavou se nám neustále honí hodně špatné a zlé myšlenky. Velmi často pod dojmem negativních a destruktivních zpráv a komentářů medií, z filmů a reklam, anebo jsou na nás i elektronicky vysílány ... nové 5G věže již dávno pracují s frekvencemi blízkými vnitřním frekvencím lidských mozků (tehdy se v nás nečekaně objeví). *Bohužel bojem s nimi v naší mysli jim takto poskytujeme svou energii pro jejich ukotvení v infopoli Země a potenciál jejich budoucí realizace. Když si jich nebudeme všímat – tak nás pozvolna ničí a rovněž naši energii vysávají.*

V takovém případě je možné provést pročištění své psychiky prakticky stejným postupem. Opět je důležité si napřed uvědomit svůj stav, tedy přítomnost neodbytných a špatných myšlenek, které nejsou naše a nemůžeme se jich zbavit – stále se k nám v různé podobě vrací. Na několik hlubokých nádechů se soustředěně naplníme energií Matky Země a pak použijeme (opakovane vyslovujeme) mantru:

Óm^m

ŠivaÁtmané ParamÁnandája Namahá.

Otevřeme se tak tvořivé a zároveň na výsledku nezávislé energii „Otcе všech nebes“ realizovanou prostřednictvím jeho aspektu známém ve formě transformujícího Šivy. Získáme prapůvodní klid a naplníme se jeho blažeností, která spálí vše rušivé v nás (což je v podstatě volný významový překlad slov).

Opět nahlas opakujeme stále dokola rezonančním způsobem tak dlouho, až se celí pročistíme. Tedy až to v nás zní jak ve starém kolo-vrátku a zjistíme náhle, že neodbytné špatné myšlenky jsou pryč. Tato mantra je vhodná zároveň jako vnitřní očista před jakýmkoliv jiným obřadem ... záměr vědomí určuje vše.

Zrušení následků špatných myšlenek

Často se nám i stane, že než si uvědomíme příčinu našich děsivých myšlenek a než požádáme podle výše uvedeného postupu o pročištění a zklidnění naší mysli, mezitím nás již na delší dobu ovládl nějaký ten démon strachu a obav. Většinou strachu o naše blízké. A fantazie začne vytvářet spletitá klubka pohrom a neštěstí, která číhají ... Naše myšlenky se k tomu neustále vrací a množí varianty, kombinují neodůvodněné obavy a nelze se jich zbavit. *A co horšího se již ještě může stát?*

Na co myslíme – tomu dáváme energii pro realizaci. Čím déle – tím více energie dáváme k tomu, aby se ty katastrofické scénáře vepsaly do matric budoucích dějů. To je vlastně o kvantových polích – jichž jsme také součástí, v jejichž prostředí žijeme. Pokud dojde k nějakému problému (v jakékoliv modifikaci) – my jsme jej naplánovali – promysleli – naprogramovali – aktivovali – přivolali. Říkali jsme si: „*Jen aby se (ne)stalo ... to a to!*“ To k tomu již stačilo. Již víme, že podvědomí i astrál zápor „**ne**...“ nevnímá, realizuje vždy pravý opak.

Proto je nutno mít své myšlenky vždy pod dohledem a svou vládou!

Co však, když si uvědomíme, že opět jsme podlehli svým nezvládnutým emocím a právě promysleli a upletli „klubko budoucích problémů a potíží“?

V první řadě se musíme zastavit a vše si uvědomit, čemu jsme podlehli a jaké scénáře jsme ve své mysli právě vytvořili – a že právě toto všechno doopravdy nechceme. Uvědomíme si též – co bylo tím spouštěcím momentem nezvládnutých emocí, obav, strachů, zlosti ..., kde jsme psychicky selhali a vůbec, že to vše může být zcela jinak.

Pak opět posílíme své vnitřní baterie a pomocí několika málo nádechů se připojíme k síle Země a natáhneme do srdce její energii a když to jde, též i světlo z Nebes. Poté jednou a rozhodným způsobem prohlásíme:

*... to vše ruším,
mažu – mažu – mažu !*

A když to lze, zároveň ono „mažu“ doplníme i gestem ruky před sebou 3× vodorovným mávnutím asi ve výšce obličeje ... jako když tabuli mažeme. Rušíme to vše ve třech úrovních bytí. A pak již jen na závěr s posledním výdechem se doporučuje tlesknout rukama (potvrzeno) a tím jsme se od právě zrušených problémů odpojili a věnujeme se něčemu příjemnějšímu ... třeba i v předchozí podkapitolce uvedené mantře pro urovnání svého nitra.

Pomoc při hledání řešení

Pokud potřebujeme pomoci s řešením nějakého složitého úkolu, se kterým si nevíme rady, nebo si nejsme jisti výsledkem našeho snažení, pak si lze pomoci přivoláním jednoho z aspektů Otce Nebeského, který nosí s sebou všechno vědění a má sloní paměť (proto je i správce ne-

beských archívů), ve hmotě s klidem proráží cestu a překoná všechny překážky – Ganéša.⁴⁹

Na počátku je potřebné mít dobře promyšlen a specifikován problém, který potřebujeme řešit, tedy zformulovaný předmět své žádosti a prosby o pomoc. K řešení musíme být již připraveni. Nutno formulovat krátce a v pozitivu ve formě podoby následně již vyřešeného problému, tedy konečného výsledku (používá se technika tvorby sankalpamu). Nelze prosit o pomoc a nevědět jakou pomoc vlastně potřebujeme!

Pak je nutné provést natažení energie Matky Země, čili spojit se se Zemí (*hutnou energií hmoty pro možnost realizace ve hmotě*) i s Otcem Nebeským (*jemnou energií světla*) tak, jak již bylo popsáno a vyzkoušeno dříve. Následně několikrát vyřknout Ganéšovu mantru pro jeho aktivaci, jeho přivolání (například 12×):

Óm^m Gum^m Ganapatájej Namahá.

Pak s výdechem vyslovíme prosbu – sankalpam. S plným soustředěním tuto prosbu (myšlenku) vydechneme (vystřelíme vzhůru k nebesům). Jako když lukostřelec vystřelí šíp, tak pustíme „vystřelenou“ myšlenku a již se jí nevěnujeme. Pustíme ji, aby mohla letět k cíli (princip lukostřelecké meditace). Tedy zcela vyprázdníme mysl, uvědomíme si prázdno v ní – „šíp“ *s myšlenkou byl již vystřelen a jeho let již nelze měnit a opravovat. Pouze, aby se to lépe povedlo, tedy aby šíp s naším vzkazem doletěl kam má, pošleme za ním na jeho let „požehnání“* ... opět ještě několikrát vyslovíme Ganéšovu mantru s uvědoměním si energie v těle. Vlastně i jako poděkování.

Pak již zbývá jen se zkoncentrovat na svou práci a věnovat se pouze jí, ponořit se do ní, do problému a své vedení ponechat na intuici ... většinou začnu uklizením pracovního místa, než budu v činnosti pokračovat dále. Intuice nás přivede ke správnému řešení, objasní nám, čeho je

⁴⁹ Je to hinduistický specialista projevu Boží vůle a jeden z aspektů jeho projevu podobně, jako ve všech náboženstvích jsou různí specializovaní svatí či andělé. Pokud je kýmkoliv požádán, přinese Otcovu vůli a o věrouku a rituály žadatele (jeho původní výchovnou školu) se vůbec nestará, neboť je to zcela bezpředmětné.

třeba a bývá to za chvíli. Myšlenka náhle vznikne – jen si ji uvědomit. Tedy uvědomovat si, že se v naší vyprázdňené hlavě cosi náhle objevuje a všimnout si toho.

Tohoto veselého chlapíka se sloní hlavou mají rádi studenti – zvláště ve zkouškovém období.

Pokud řešíme nějaký komplikovanější problém a především potřebujeme napřed především uklidnit a vyprázdňit roztěkanou mysl (ve skákavé mysli asi pořádná myšlenka nevznikne), můžeme se obrátit o pomoc k jinému aspektu hinduistického pantheonu – Hanumanovi. Je to král opic a tedy vládce i nad roztěkanou skákavou opičí myslí.

Základní postup je stejný jako s Ganěškem. Napřed je nutné natáhnout energii a pak opakovat základní Hanumanovu mantru.

Óm^m Hūm^m Hanumane Namahá.

Opět vyslovujeme vícekrát a nejlépe vždy s výdechem. Tolikrát, až zjistíme, že mnoho myšlenek se tak nějak samo ztratilo ... běžely skákat po jiných stromech.

A protože Hanuman je i patronem netradičních a neobvyklých řešení a postupů, lze tuto jednoduchou mantru použít i při prosbě o pomoc a hledání nápadů vedoucích k cíli. Podobně jako tu prosbu ke Ganěšovi. Postup je vlastně stejný.

Pouze si napřed musíme chvíli lámat vlastní hlavičku, jestli na to nepřijdeme sami ... tedy promyslet, v čem je věcný problém a co vlastně nám brání či co je nám nejasné a hlavně co potřebujeme vyřešit. Tedy stanovit si zadání a zformulovat onen problém, který musíme vyslovit. Ten bude řešen – *inspirace přijde právě k vyslovenému problému.*

A pak již jen otevřít hlavu a pozorovat – ta božská inspirace vždy odněkud přijde. Jen ji musíme zachytit, až kolem nás bude chvíli poskakovat (něco nás náhle zaujme, inspiruje, v naší mysli se vylíhne nějaká asociace).

To zklidnění opičí myslí na počátku jakékoliv zamýšlené práce – jako základní metoda přípravy a soustředění se před nastávající práci, je metoda každému snadno dostupná.

Pozn. 32:

Obě mantry lze bez problémů vyslovit i několikrát ještě dříve, v procesu „přípravy“, ještě než promyslíme svou formulaci problému a připravíme se k jejímu odesílání. Čistě jako rozcvičku hlasivek předem.

Pozn. 33:

Obě tyto mantry, jak ke Ganéšovi, tak i k Hanumanovi jsou celkem rytmické a i melodické. Velmi často jsou zpívány v různých intonacích a rytmech (společný zpěv bhadžanů ve chrámech) a dokolečka opakované. Celkem jsou radostné. Nemusíme je tedy pronášet nijak moc sveřepě a vážně. Oba boží projevy volejme jejich jmény jako naše „bratříčky“ či kamarády ku pomoci.

Výslovnost těchto manter lze trénovat i bez konkrétní potřeby o pomoc – čistě jen pro radost a pohodu sobě i posílení oněch bytostí (principů, energeticko-informačních polí). Hinduisté většinou k počítání opakování používají málu se 108 kuličkami, tedy 108× opakování. A při jiném počtu opakování se na člověka vůbec nezlobí.

Koncentrace v sobě samém

Někdy však bývá před plněním obzvláště důležitého (náročného) úkolu ještě potřebné se sám v sobě maximálně zkoncentrovat a „doladit“. Natáhnout energii do sebe, psychicky se zpevnit. K tomu se využívá technika vyslovení „osobní mantry“. ⁵⁰ Technika je shodná s předchozím postupem. Avšak místo sankalpamu (prosby k řešení) si uvědomíme svůj aktuální záměr, tedy to, co a proč budeme nyní dále konat.

⁵⁰ Pozor – vyslovuje se **vždy pouze mentálně**. Osobní mantru nesmí nikdo slyšet, jinak ztrácí účinek. *Jedná se vlastně o něco jako-by osobní „zaklínadlo“ své současné inkarnace.* Pak po jeho prozrazení bychom si totiž museli aktivovat novou osobní mantru, a to vyžaduje vždy další, déletrvající úsilí. Některé hinduistické obřady dokonce ve svém postupu rituálu vyžadují mezi ostatními mantrami i vyslovení osobních manter (mentální) ... něco jako stvrzení účastníka obřadu jeho „osobním razítkem“.

Provede se nádech energie Země a světla Nebes do celého těla se zvláštním důrazem především na střed hrudi, za srdcem před páteří.⁵¹ Tam v hrudi pak zadržíme dech, uvědomíme si tam své pocity a pak **s výdechem 1x mentálně** (tedy pouze ve své mysli) vyslovíme svou osobní mantru. Toť celé.

Aby to mělo bleskový efekt, musíme mít svou osobní mantru již nacvičenou, musíme s ní být sjednoceni. Návčik, aktivaci lze provádět neustálým mnohočetným opakováním. Anebo také v naznačeném sjednocení se s Božskou Matkou Zemí a Otcem Nebeským podle již uvedeného zkráceného návodu a docílit tak mnohem rychlejšího a účinnějšího propojení se za mnohem kratší čas (silně individuální). Postup je stejný. *Tréninkové aktivační vyslovování mantry bývá v pramenech uváděno v počtu mnoha dní, minimálně cca 42 dní (což stačí již pokročilým, pro začátečníky je však málo), a mnoha celých „mál“ (108x). Při návčiku i užití „osobní mantry“ je kladen důraz na pouze mentální přednes.*

Pozn. 34:

Mála – hinduistický a budhistický modlitební nástroj – počítadlo, obdoba křesťanského růžence. Šňůra navlečených korálek či semen lotosů, rudrakší, perel ... Neustálým užíváním se z mály stává osobní „silový“ předmět, kterého by se měl dotýkat pouze její majitel.

Dotek dětí, zvláště malých, je tolerován.

Činných je 108 korálek, a 109. tzv. mistrův je koncový, vymezovací, navlečen jiným způsobem, aby jej bylo možné poznat hmatem i ve tmě jeskyně. Užívaný počet 108 je třetím číslem z velmi silné číselné řady 1, 4, 108, ...

⁵¹ Je to místo komunikace s naší vlastní duší. Je velmi dobré, když se jednou naučíme vždy kotvit se i tam a tam také neustále ponechávat část své vědomé pozornosti. Tedy neustále sledovat a vnímat, co nám říká naše srdce. Většinou na tuto důležitost neustále zapomínáme – k naší velké škodě.

Hinduistické zahajovací a ukončovací mantry

Téma této kapitoly tak trochu souvisí s předchozím tématem. Protože je důležité pro úspěch v každé práci, je zde uvedeno samostatně.

Přestože se jedná původně o hinduistické mantry psané v sanskrtu, bývají užívány i buddhisty. Jejich určení je samozřejmě posvátné a mají hlavně napomoci k hladkému průběhu zamýšlených obřadů, ale i jakýchkoliv jiných činností.

Pragmatičtí Indové je užívají, kdykoliv mohou, neboť jejich účinnost mají ověřenu staletými ve své každodenní praxi již od dob, kdy je tam kdisy v balíku véd donesli Árijové z Hyperboreje.

Na své cestě v Indii jsem si všiml, kdykoliv jsem vstoupil do někteřého obchodu, že na pozadí velmi jemně hrály právě tyto mantry, především ta Ganéšova. Samozřejmě že z CD přehrávače. Avšak příznivě působily při zahajování kontaktu mezi obchodníkem a zákazníkem či zvědavým turistou.

Bylo to rozhodně lepší a pro uši i duši mnohem příjemnější, než ony d'ábelsky rafinované a vtíravé melodie používané západními obchodními řetězci v jejich marketech (i u nás). V nich jsou tyto zvukové kulisy používány s úkolem jednak zamaskovat šum subliminálních reklam, ale hlavně bez vědomí zákazníků otevřít jejich podvědomí a tyto reklamy a jiné programy myšlení jim takto zasunout nenápadně do podvědomí. Prostě sprost'árna, která jinak je formálně zakázaná.

*To jejich anglické kňourání pak sleduje ještě jeden důležitý cíl z programů tajných výzkumů CIA zvaných MK Ultra ... infikovat náš slovan-
ský jazyk anglikanismy a pokazit tím myšlení a vyjadřování a především
pak na tom závislou schopnost komunikovat s Nejvyšším – s Bohem.*

Doporučené mantry před zahájením práce

Podle jejich funkce nazývaných též **otevírací**. Používají se při zahajování obřadů, ale i při počátku nácvičku kterýchkoliv duchovních technik. Bráhmani jimi zahajují obřady, v ášramech je vyslovují členové komunit před začátkem společné práce (možná budou i nějaké rozdíly podle té které školy) – a podobně. Jsou dobré také třeba před poradou, nebo před zahájením jakékoliv důležité práce, zvláště když ji děláme poprvé. Ze své praktické zkušenosti doporučuji pronést je vždy při zahájení jakéhokoliv důležitého konání – pro jeho zdar a úspěšné završení. *Samozřejmě pronést hlasitě, nejlépe sborem, všemi zúčastněnými.*

Mají za úkol přizvat ku pomoci svaté síly velmi vysokých kvalit a též k ochraně záměru a celého pracovního prostoru. Přivolávají pomoc všech dávných mistrů a učitelů a vytváří kolem nás i našeho díla ochranu – tzv. „*ochranné kruhy*“. Potom již jde vše hladce a plynule. Začátečníci je mají pronést 3×, když je již natrénováno, postačí i jednou a případně i jen mentálně.

Naučil jsem se je kdysi recitovat z paměti a po osobních zkušenostech s nimi je začlenil i do svého osobního repertoáru. Zvláště dobré je vyslovit je na počátku něčeho nového, práce na něčem, kde člověk nemá vůbec žádné zkušenosti, anebo když se dostane do fáze, že se prostě přestane dařit (zřejmě nějaký rarášek nás přišel pozlobit a překážet nám). A užívám je třeba i při práci v dílně, když si nevím rady ... ještě než následně ku pomoci a také o radu případně přivolám i samého Ganéšu, někdy také i Hanumana (viz výše kapitola „Pomoc při hledání řešení“).

Před jejich vyslovením je samozřejmě na počátku vhodné, pokud člověk to má již natrénováno, použít zkoncentrování se pomocí nádechu a přivolání síly Země a světla Nebes – v míře takové, jak to člověk již zvládá. Jen na jedno nadechnutí. A v tomto pozitivním vnitřním rozpoložení, podle mé zkušenosti, skutečně pak stačí vyslovit tyto mantry i jen jednou. I když tam, kde jsem se je učil, tam jsme je vyslovovali sborem

vždy 3× každou z nich.

Postupně v daném pořadí za sebou následují tři mantry, které mají ku pomoci přitáhnout energii, každou její odpovídající kvality (tedy pásma frekvenčního ladění).

Ty další mohou být také, nemusí.

Guru mantra

Přivolává ku pomoci a k našemu vedení celou linii mistrů a všech učitelů. Počínaje samotným Bohem od prvopočátku věků (tvůrce celého kosmu a vlastně i prvotní učitel) a všechny jeho žáky ... tedy linii všech učitelů od prvopočátku božských linií a linií předků, až k těm posledním, kteří nás osobně učili a na jejichž vědění jsme nyní napojeni i my.

*Óm^m,
Guru Brahmá,
Guru Višnuhů,
Guru Dévo MahéŠvaraHa,
Guru Sakšát ParaBramham,
Tasmajé Srí,
Guru Vén Namahá.*

Ganěšova mantra

Přivolává ku pomoci nejen Božský aspekt udržovatele vesmírů Višnuva ve všech jeho podobách (známých inkarnacích), ale také Ganěšu a jeho znalosti, moudrost a sílu potřebnou k překonání všech překážek. Svojí silou pomůže prorazit cestu překážkami jako když slon ji proráží pralesem. Dává tedy pomoc a sílu k překonávání všech překážek. Ganěša je navíc správcem nebeských archívů, tedy všech vědomostí.

*Óm^m,
Suklam^m, Bharadaram^m, Višnum^m,
Sašívarnam Čatúr Bhũdžam^m,
Prasanⁿ Navadanam^m Džájé,
Sarva Vignópa Šántajé.*

Gájátrí mantra

Přivolává pomoc bohyně Gájátrí, která nám poskytne svou energii a sílu (šakti) a nic za to nechce. A hlavně nezatíží nás žádnými iluzemi. Dodá potřebnou energii zrodu, abychom mohli úspěšně vše dokončit. Proto vyslovujeme její mantru jako prosbu o poskytnutí čisté pomoci a energie („neplacené“ a bez podmínek), s o to větším vděkem.

**Óm^m BhúrBhuVa, Su,ahá,
That Savitúr Varénjam_m,
Bharghó Dévasja DhímaHí,
DhiJó Jó Naha, Pračódaját.**

Šanti mantra

Bývá velmi často ještě přidána k předchozím „3G mantrám“ (vyslovuje se jen 1×). Je to mantra míru. Vyvolává klid mysli a přináší mír nám, našemu snažení i celému prostoru kolem nás. I různé entity kolem jsou takto ztišeny, zklidněny.

Óm^m Šánti, Šánti, ŠántiHí.

Šiđžamantra Korunní čakry

Tuto jednoslabičnou mantru spojenou s korunní Sahasrára čakrou může použít spíše ten, kdo v daném okamžiku se ještě více chce koncentrovat. Jejím vyslovením se snažíme otevřít příjmu „informací z nebes“. Ještě více svou intuici směřujeme a sebe otevíráme ke spojení k prapůvodnímu Zdroji Veškerenstva. Je to taková „tečka obřadu zahájení práce“. Je individuální a není povinná, může být pronášena i jen mentálně.

Áúm^m

Dále pak následuje již další duchovní práce a vlastně i jakákoliv další práce.

Osobně ještě před jejím zahájením, tedy především při běžné manuální práci a i jakékoliv jiné činnosti pronáším většinou také své vlastní zvolání ... pro hladký průběh práce a i úspěšné a včasné dokončení:

Necht' dílo se daří a dílo se zdaří!

Toto užívám i jako vhodnou formu požehnání práce pro kohokoliv, s kým jsem si právě povídal, já odcházím a on se chystá pokračovat ve své další práci.

Doporučené mantry po ukončení práce

Také se jim říká **závěrečné**.

Pronáší se (používají) na závěr při ukončení práce, především vždy při meditacích a obdobných duchovních dílech, např. obřadech, ale i nácviků. Ale jsou vhodné k užití vlastně i kdykoliv, jako taková „konečná tečka“. Tím je celé dílo ukončeno, uzavřeno a nemůže se do toho již žádná entita či egregor namontovat. Zároveň se tím uzavřeme i my. Tak zvaná „negativita“, tedy nejruznější negativní a destrukční pole a programy a další astrální havěť takto nemají žádnou šanci se připojit k vykonané práci (dílu), ani se dostat do našeho vnitřního systému a ukotvit se v nás a nějak nám pak škodit. Prostě při ukončení duchovní práce „oblékáme ochranný kabát z Božího světla“ a pod jeho ochranou odcházíme.

Přesnější smysl i význam je ještě ten, že s přáním míru zároveň předáváme část z nahromaděné energie do tří úrovní existence (světů), zároveň i s požehnáním oněm bytostem a jejich rozvoji. Tedy světům vyšším, světu našemu a světu spodnímu. Co se týče i těch bytostí onoho spodního světa ... ony se vrhnou na energetické zbytky takto rozhozené v okolí obřadu a my jim zatím v klidu a potichu zmizíme ze zorného pole.

Je to proto, že v místě (prostoru) naší činnosti zároveň vzniká i značná koncentrace prány, jejíž část si i odnášíme v sobě a pak hodně

„záříme“ do okolí. A tato okolnost místně zesílené koncentrace energie vede i ke stahování se různých energeticky hladových astrálních entit. Ony nejsou schopny koncentrace prány a jejího přetvoření v „živou energii“, kterou ke své existenci potřebují. To umí pouze biologické bytosti. Ta koncentrovaná energie tam vlastně po našem odchodu zůstává a my ten přebytek takto vlastně věnujeme všem bytostem ku prospěchu (prostě jsme něco předhodili i hladovým psům).

Óm^m Šánti, Šánti, ŠántiHí.

***Lóka Samastá Sukinó B_havantú,
Lóka Samastá Sukinó B_havantú,
Lóka Samastá Sukinó B_havantú.***

Óm^m Šánti, Šánti, ŠántiHí.

Použily se dvě mantry. Již známá mantra míru a k tomu též i mantra požehnání všem bytostem – do úrovní všech tří světů (proto 3×). Prostě pozitivní výsledek naší snahy je předán a ukotven takto i ve všech třech úrovních bytí.

Samozřejmě pro specializovanější akce a obřady mohou zahajovací i ukončovací rituály vypadat i jinak. Ale to již bývá jejich součástí a většinou vychází z tradic té které věrouky a výcvikové školy. Tyto zde uváděné základní doporučení jsou kdykoliv univerzálně použitelné i ve kterémkoliv jiném výcvikovém systému duchovních schopností vyjma satanismu. Vychází z hinduistických véd, jež jsou kopií vědění dávných Árijů (ProtoSlovanů) a ve své podstatě jsou shodné i s praslovanským védismem.

Zažehnutí světla

Zde začíná stěžejní jádro celé knihy. Nosná páteř celého meditačního postupu. K celé komplexní metodě jsem se promeditovával dlouhou řadou let. Vyrostla na základě jednoduché techniky určené pro doplnění vlastních energetických baterek a léčení sebe sama (viz kapitola „Začínáme“). Postupně se cvičením a vždy zvládnutím – zautomatizováním dosavadní „sestavy vnitřního ladění“, náhlá inspirace – jakýsi vnitřní hlas mi „přihodil další námět“. Anebo jsem náhle byl před něco postaven ... a hned jsem věděl, že to není náhodné, že toto mám také ještě doplnit, celek rozšířit právě o toto... A opět prověřování v denních meditačních cvičeních. Tak dlouho, až se vše ustálilo do dnešní podoby. Tak vznikl programový komplet pro vlastní práci člověka s jeho vlastním podvědomím a rozsvícení sebe sama. Je to systém vnitřní práce na sobě.

Metoda v sobě zahrnuje aplikaci celé řady vybraných postupů a cvičení z několika druhů jógy. Výběr, který v našich podmínkách je schopen zvládnout každý Evropan – pokud bude chtít. Jak je ve webové podobě na každé stránce zcela dole psáno motto – *jednou vyzkoušet je lepší než o tom stokrát číst*. Teprve potom, až to člověk vyzkouší, teprve pak je oprávněn tvrdit, že poznal... Ale nikdy ne dopředu o něčem tvrdit, že to nejde. Nejvýše může prohlásit, že to ještě nezkoušel či dosud nezvládl. Asi jako každý jiný předmět ve škole života.

Kolem tohoto hlavního základu pak pro adepty dalšího poznání je přibalena ještě řada doplňků důležitých pro vyšší úroveň práce (např. léčitelství – i když zde se přímo léčitelstvím samostatně nezabývám – to je již záležitostí individuálního poznání anebo předávání vědomostí toho kterého postupu mistra jeho žákům). Ale tento zde zveřejněný základ pomůže každému na jeho další libovolné cestě v jeho životní duchovní specializaci projít mnohem rychleji – žák již bude připraven.

Toto rozvinutí významných nástaveb je pak i se všemi podrobnostmi rozpracováno v kapitolách připojených na závěr ... dodacích. Ale vždy v sobě mají vkomponováno toto hlavní jádro. Kdo je má již nacvičené, tomu pak často stačí jen několik vědomých nádechů a je naladěn a připraven konat to, co potřebuje – základní a zároveň ty největší božské síly již stojí při něm, aby mohl lidem pomoci. Zdánlivě nic neudělal – jen se „několikrát nadechl“. Ale ví jak a to již na čele napsáno nemá ... pro „vědce a církevní hodnostáře starého odcházejícího věku“ ... stejně by neuvěřili, neboť mají nařízeno – nevědět.

Začínám pracovat vždy tak, že podle okamžiku začínání tohoto meditačního cvičení a momentálního denního světla čelím buď k východu (za světla), anebo za tmy k severu. Konám v sedě, aby páteř byla kolmo k zemi.

Sedím uprostřed vymezeného místa,⁵² lze na stoličce i na zemi či na podušce. Pokud na stoličce, nohy se nemají křížit – mohou tak být již od chodidel aktivním prvkem nasávání energie země. Lze sedět i na zemi se zkříženýma nohama (lotosový sed není podmínkou), pokud tak vydržíme v klidu a bez bolestí sedět cca ½ hodiny. Ruce mohou být složeny v klíně v jednoduché meditační mudře – ruce tvoří miskou, pravá vložena v levé, palce se zlehka dotýkají bříšky nebo nehty. Uzavřou se tak okruhy meridiánů a scelí se aurické pole a izoluje nás od okolního rušení. To pomáhá soustředit se dovnitř sebe.

Kdysi se mi také osvědčila pozice v tureckém sedu, kdy jsem prsty rukou položil přes prsty nohou pod sebou (ze strany nártů). Pravá ruka levou nohu a druhá obdobně. Bříška palců ruky a nohy jsem vždy spojil. Úloha pro čtenáře, pokusit se přijít na to, co to udělá. Nápověda: meridiány; a kde se také nachází aktivní body Šivova oka? Tato mudra vykonaná celým tělem, tedy vlastně jógový ásan je nevhodnější hlavně ve fázi nazvané „vzlet fénixe“, není však podmínkou.

⁵² Může to být třeba i jen složená deka.

Pokud jsme při této meditaci nazí a není-li příliš teplo, doporučuji přes sebe zavinit prostěradlo – vzniká tak trychtýř (kužel), v němž se nacházíme. Smysl a efekt kužele – viz obor „rezonance těles a tvarů“, působí podobně jak pyramidy.

Řady pro začátek

Celek se skládá z mnoha jednotlivých dílčích modulů. Z počátku je vhodné se tohoto dělení držet, neboť se nacházíme ve fázi iniciace a počátečního tréninku. A zároveň léčení sebe sama. Znovuožívujeme energetické kanály našeho biopole (aury) a pozvolna je čistíme ode všech úsad a bloků, které kdysi byly do nás někým vneseny. A to je velmi důležité. Proto nespěchejme a opakujme tato jednotlivá dílčí cvičení co nejvíce. To není dogma, ale doporučení – já tak z počátku dělal cca 8 let a teprve po asi 12 letech praxe mě energie dovedla k prozatím mně známému vrcholu tohoto postupu, který je zde dále popsán, který chceme zvládnout. Dnes již rychleji, neboť výzkum již byl ukončen a nyní je to již jen metodicky propracovaný zvládnutelný postup. Ale každá duše dostala do vínku své vlastní tělo, se kterým musí být ve své vlastní rovnováze. Proto se musí každý především držet svých pocitů a podle nich zvolna postupovat.

Bez náležitého pročištění a posílení všech našich alespoň hlavních čaker a pročištění všech nádí (Číňané ty povrchové nazývají akupunkturními drahami) se podobáme kapesnímu rádiu, které pro větší výkon chceme připojit na vysoké napětí. Každému je zřejmé, jak by to dopadlo. Proto doporučuji trpělivý pravidelný denní nácvik – po kapkách. Energie sama při cvičení později sdělí, že lze pokročit dále. Pravidelně denně věnovat tréninku rozumný čas a vždy po delší dobu trénovat jeden z celků (doporučeno minimálně 21 dní).⁵³ Až k automatickému zvládnutí

⁵³ Těch 21 dní jako minimum je dáno tím, že naše hlubinná paměť, kterou si neuvědomujeme a ve které jsou i základní automatické programy duše, má až tolik vrstev. Je-li potřebné něco dokonale zvládnout, musí se to postupně prokopírovat odshora až do spodních úrovní.

tohoto modulu. Poté přidat další modul a opět 21 dní trénovat. Až nakonec zvládneme celý systém. Jedná se nám o sjednocení se s cvičením, ale ve finále nakonec vlastně o *energetické a informační propojení s Matkou Zemí a Otcem Stvořitelem*.

A po jisté době nácviku pak lze upozorovat tzv. generální nástup. Je to efekt, kdy již jen pomyslíme, který modul (programovou část) nyní budeme konat a v celém těle ucítíme proudící energii daného a již vyzkoušeného ladění. Tehdy můžeme začít užívat zkratky (jako svůj vyzkoušený klíč, osobní mantru, vyslovit jen název onoho modulu a procítit stav naladění). Nicméně i tak je doporučeno vždy občas provést celé cvičení podrobně a podle kompletního postupu jako formu opakování a upevnění svých získaných schopností.

Spěch je špatný rádce.

Některé části mohou být někdy vynechány. Záleží na hlavním záměru prováděného obřadu a podle toho také na celkovém poskládání celého programu z dílčích programových modulů. Zde je to uvedeno tak, jak jsem to dlouhodobě užíval pro své léčení a posilování vlastního zdraví a zdokonalování sebe sama (a netušil, až kam v tom dojdu). Či přesněji tak, jak mi to bylo prostřednictvím intuice sděleno postupně a po kapkách do současné podoby. Pokud kdokoliv budeš něco z toho potřebovat použít k léčení pro někoho jiného, lze dílčí moduly použít a vhodně modifikovat. Nezapomeň však na další pravidla platná pro léčení druhých – viz techniky „kvantového unášení“ a jiné podobné.

Hlavně „nepáchejme dobro“!

Cesta k Matce a její síle

Před zcela prvním zkoušením, pokud jsme ještě nikdy nic podobného neprováděli, doporučuji minimálně jedenkrát provést totéž cvičení v jednodušší a kratší variantě, popsané v předchozí kapitole „Začínáme“. Není to však podmínkou. Vícekrát již netřeba a příště lze nacvičovat už podle tohoto dále uvedeného popisu. Zde v hlavním textu je to metodika již o několik let propracovanější.

Poznámka na okraj:

Ještě jednou ke grafice textu o jeho různých *významových hladinách*.

Celý text je doplněn jednak o poznámky pod čarou a hlavně mnoha rozsáhlejšími, graficky oddělenými číslovanými poznámkami „na okraj“, přesně tak, jak vypadá tato poznámka. Jsou zde z důvodu jejich potřeby při prvním čtení – mají objasnit mnohé vazby a důvody – proč právě to či ono. Nalezení a pochopení těch souvislostí (přes jejich nynější naprostou zřejmost) bylo záležitostí dlouhodobého hledání, bádání a ověřování a vývoje celé techniky až do její dnešní komplexnosti. Pokud se na tyto *okrajové podmínky platnosti* zapomene a něco nevhodně mění – vede to časem ke ztrátě účinnosti celé práce. Prostě pokud se duše do tohoto cvičení správně neopře – nemůže duše očekávat výsledky ... když již svým laxním přístupem tak jen dokazuje, že o výsledek vlastně ani nestojí.

Prostě když člověk zapomene – proč to tak dělá – tak to tak přestane dělat – a potom ani nepozná, jakých chyb se při tom dopouští.

Poznámky tedy téma sice jen „dokreslují“, ale vědět o nich je důležité.

Nejsou určeny k meditaci – při čtení „návodu“ pomocníkem (nápovědou) při prvních ponorech do hlubin schopností duše – k tomu je určen hlavní nosný text.

Matka vždy poskytne svému dítěti pomoc, podporu, ochranu, energii a sílu, když ji požádá, poprosí. A stejně tak i „Božská matka“, jež je jen druhou částí, rukou toho nejvyššího ze všech – Otce stvořitele. Bez její pomoci se nelze nikam dostat, ani Otci Nebeskému doručit jakoukoliv žádost. Ona je jeho silou, realizátorem a vykonavatelem všeho, co On

určí.⁵⁴ Je to hmota – sama planeta Země. Jsme s ní spojeni stejným základem – hmotou. Nosí nás, živí nás ... děti bohů příšlých z hvězd. Je to živá bytost. Nezapomeň, jsi jejím milovaným dítětem, má tě ráda. Buď uctivý a slušný, rovný k ní jak k sobě samému. Netřeba se ponížovat, ale nesmíme se vyvyšovat, neboť bez ní nejsme nic, ani ten prach. Uctivost a slušnost ještě nikdy nikomu neublížila. Nikdy si však nesplést slušnost s ponižeností.

Pozn. 35:

Dýchání budiž pravidelné, rytmické, hlubší a volné. Extrémně nenatahovat. Ruce na počátku lze na chvíli volně složit na hrudi (dotek). Pomůže to koncentrovat vědomí v hrudi. Sestup vědomí pak začíná přes srdce a dolů. Následně necháme ruce volně sklouznout dolů a složíme je v klíně podle předchozího doporučení.

Příchod k Matce

Vydechneme, vědomě se nadýcháme a své vědomí zkoncentrujeme ve hrudi. Další výdechy i se svým vědomím (soustředěním) pak směřujeme přes 1. čakru dolů do země, kde jsme již minule vyhloubili hlubokou studnu. Procíťujeme, jak každý náš další výdech i naše vědomí proniká tou šachtou hlouběji a hlouběji ke středu Země. Ještě hlouběji, než pronikl ten předchozí. Svě vědomí stále směřujeme dolů do hloubky, postupně míříme až ke středu planety Země. Chceme proniknout až ke krystalovému srdci Matky Země. Z počátku to jde těžce, proto to tedy provedeme jen několikrát. Kam se dostaneme, tam to pro tentokrát stačí. Příště to půjde ještě hloub a jednou na to třeba bude stačit i jen jeden výdech. A později i jen pouhé pomyšlení, a budeme tam.

Pozn. 36:

Vytvoření této cesty se zpočátku může zdát těžké (z důvodu naší představy o neproniknutelnosti hmoty), ale nakonec to jde celkem snadno. A tento průnik pro nás pak zůstává dále otevřen, průchozí a fixován, pokud ale-

⁵⁴ Je jedno, zda se obracíme k levé nebo pravé ruce nejvyššího Boha. Je jedno, za kterou ruku se jej držíme. Avšak urazit jeho levou ruku (ženu), znamená urážku celého Stvořitele všech vesmírů.

Cti Matku svou, chval Otce svého!

spoň občas trénujeme a nenecháme cestičku v naší mysli příliš zarůst. A příště se pokračuje hned dále, tedy hlouběji. Je to jako když děláme studnu. Je pak kdykoliv vždy s námi, pod námi, pohybuje se prostorem s námi. Stačí pouze pomyslit, okamžitě sjíždíme „výtahem“ dolů. Těmi opakovanými průchody se to vlastně postupně vymetá, jako komín. I krtek rází svůj tunel postupně a neustále jej musí vymetat.

Jakmile jsme pro tento okamžik dosáhli právě tohoto nejhlubšího možného bodu – v tomto okamžiku pro dnes již dna šachty, provedeme ještě jeden větší nádech a s výdechem přes první čakru do středu planety, dolů k Matce Zemi, začneme mluvit (případně se mezitím i znovu nadechneme). *Ona již ví, že tam jsme. Vidí nás, slyší nás a pozoruje, zkoumá naše nitro. A hodnotí naši dovednost, naše schopnosti a také čistotu našeho srdce a úmyslů.*

Pozdravy a Komplimenty

Naši komunikaci zahajujeme zvoláním, kterým oznamujeme náš příchod – „tlučeme na bránu paláce a domáháme se vstupu“. Nadechneme se a s pozorností stále upřenou dolů tam, až kam se chceme postupně dostat (a možná tam již i někdy byli), středem první čakry a také výdechem tam vedeným, k samému „srdci Matky Země“ nahlas pronášíme otevírací řeč (je to mantra, musíme to slyšet i uvnitř sebe):

***Bud' pozdravena
Šakti⁵⁵ – Bohyně – Matko Země,
která jsi nás zrodila,
která nás nosíš,
která nás živiš.
Tvůj syn^{*}) tě zdraví.***

**) ... též Tvá dcera; Tvé děti*

Pokud to nejsme schopni napoprvé vyslovit na jeden výdech, klidně se můžeme nadechnout. Hlavně žádnou křeč, která by nás rušila

⁵⁵ Šakti ... síla, nezdolná ženská síla a energie.

v meditačním nalažení.

Po vyslovení chvílečku sledujeme a vnímáme své pocity.

Představíme se

S dalším výdechem se řádně představíme.⁵⁶ Musíme dokázat, že jsme důstojný partner, hodný obdržet to, pro co jsme si přišli. Konec konců toto představení se je nejen slušnost, ale ve všech kulturách přímo i povinnost. Pouze nezralé osobnosti tak nečiní a ani si tak neuvědomují, jak se tím vlastně již i představili a sami stanovili, jak s nimi má být jednáno.

Proto opět nahlas, abychom to slyšeli i my v sobě, vyslovíme jako mantru:

**Zdravím tebe,
Božská Matko,
jsem tvůj syn^{*}) ...jméno⁵⁷**

^{}) ... tvá dcera ...jméno*

A opět po vyslovení chvíli pozorně sledujeme a vnímáme své pocity v celém těle – nejlépe právě s nádechem. Jako bychom vůni Země celým svým tělem do sebe nadechovali.

Pozn. 37:

Jak je zřejmé, je potřebné vše vyslovovat správně i s ohledem na svůj aktuální zrod ... muž či žena. Či pomnožně jako „děti“ – pro případ jednotného přednesu pro celou skupinu lidí při společném obřadu. V tom okamžiku si to každý při společném vyslovování podle předčitatele toto vysloví mentálně podle svého pohlaví. *Při společném vedení skupiny je totiž důležité, aby všichni účastníci toto vše také vyslovovali a procíťovali – i když vyslovovali jen mentálně. **Jedná se vždy o nastavení svého vnitřního nala-***

⁵⁶ Při této komunikaci se stačí jen představit. Matka nás dobře zná a ví, odkud jsme. Při telepatické komunikaci s jinými vesmírnými entitami (i mimozemšťany) definujeme také celou svou adresu – má to svůj postup.

⁵⁷ Pozor na pravidla o pronášení tajných jmen – samostatná kapitola „Jména a pravidla užívání“. Pokud již máš své duchovní jméno, představ se jím.

dění – a to lze provést pouze vyslovením mantry. Předčítající tedy udává svým přednesem společný rytmus pro synchronizaci pocitů všech lidí. Ale i oni se musí aktivně účastnit – uvědomováním si, tedy plným prožíváním vyslovování oněch textů.

Týká se i koncovek ostatních slov – ženy si tedy ten text na vhodném místě samy správně opraví.

Aby toto bylo zřejmé, nadále v textu těchto manter pro upozornění budu na tom místě dávat pouze značku *).

Propojíme se

Následujícím konstatováním otevíráme své srdce a sjednotíme se s Božskou Matkou Zemí. Zároveň sdělujeme, jak hodláme naložit s dary od ní obdrženými. Vhodně hospodaříme s dechem, dýcháme podle rytmu řeči, svého vyslovování. Při svém samostatném provádění – opět nahlas, aby nás slyšela jak Matka Země, tak i my uvnitř sebe.

Varianta počáteční (tou jsem začínal):

***V tvé krystalové srdce se nořím.
S tebou se spojuji – sjednocuji.
Tvou energii se naplňuji.
Tvou silou se stávám.***

Varianta pokročilá (užívám dnes – po letech tréninků):

***V tvém krystalovém srdci ponořen,
s tebou spojen – sjednocen,
tvou energií naplněn,
tvou silou jsem (se stal).***

Následuje zdvořilostní pauza (a také pro náš nádech a pro naši stabilizaci). energii i sílu již v čakrách a celém těle v tomto okamžiku můžeme pociťovat. A to je zatím pouze jen pronikavý a zkoumavý pohled Božské Matky.

Citlivost svého vnímání posílíme svým dechem – při nádechu se zároveň nadechujeme jakoby celým tělem – ze všech stran můžeme pociťovat působící sílu Země. Neboť naše vědomí v tomto okamžiku je stále

ještě někde hluboko na dně šachty.

Dáme si k tomu procitování čas, asi tak na dva až tři plné nádechy.

Předneseme žádost (svůj záměr)

Následuje přesná formulace naší žádosti v pozitivním vyjádření. Je možné něčím dalším doplnit, případně něco z toho také vypustit. Žádostí může být i vícero variant (ocení především léčitelé při své práci).

Mně se osvědčuje univerzální prosba pro léčení, sílu a ochranu pro mě – proto na daném místě vyslovuji přímo text uvedený v závorkách. Je to vhodné především pro začátečníky a hodí se vlastně vždy. A většinou také jako počátek práce na čemkoliv jiném. Tedy i v rámci „rozcvičky“ a přípravy pro jiné složitější obřady. Tak, jak je zde uvedeno.

Anebo namísto textu uvedeného v závorkách lze na tom místě též přednést jiné požadavky, například i totéž v prospěch konkrétního nemocného. *Pozor, toto není kurz léčitelů, pro ten účel je toho nutno vědět mnohem více ... není to tedy kompletní ... například viz hned další poznámku č. 38.*

O ... (mou) ... očistu a spálení

všeho špatného ... (ve mně) – žádám.

O uzdravující, léčivou a hojivou energii

a také sílu a ochranu,

žádám tebe – Božská Matko,

pro ... (mne, mé tělo a mou duši),

(nebo ... jiné jméno, záměr)

(... případná další, jiná doplnění).

Právě tady – a teď – a vždy.

Pozn. 38:

Lze žádat pouze pro sebe, nebo také o pomoc při kvantových technikách léčení ve prospěch jiného člověka. Podmínka – musí s tím být srozuměn, souhlasit, nikdy to nesmí být proti jeho zájmu, přesněji proti plánu duše ... Co když duše již odchází z tohoto světa, protože již vykonala vše, co měla a na nebesích ji čekají další úkoly? Někdy se totiž jedná o ... „dalším neúčinným léčením zbytečně neprodlužovat trápení“ toho, kdo k Otci Nebeskému spěchá, na posledním nástupišti čeká a jeho vlak stále ještě nejede.

V takových případech, pokud nelze s dotyčným komunikovat, lze používat programovací podmínku:

... je-li to vůle Boží,

necht' ...,

jinak necht' je pomozeno ...

a tak, jak on sám potřebuje a v souladu s vůlí Otce Nebeského.

Zdůrazňuji – to není o tématu eutanazie – to je o modlitbě k Otci Nebeskému o odpuštění a seslání anděla posledního milosrdenství.

Nebo také pro jinou magickou operaci.

V takovém případě se pak přeskočí další prosby o naše léčení.

Záměr potvrdíme

Požadované dary nám již byly odeslány a jsou již na cestě. Brzy nám budou doručeny. Proto po nádechu ještě hlasitě potvrdíme náš úmysl jejich správného použití.

*Tvá síla a energie skrze mě proudí
pro dobro mé a bytostí kolem mě.*

*Necht' se naplní ... (vše), (... anebo konkrétní záměr)
co vykonat mám.*

Tady a teď!

Poděkování a odevzdání

Toto poslední hlasité zvolání ukončí a definitivně odevzdá naši žádost. Pronášíme zároveň s posledním výdechem. Směřujeme ještě dolů, spodní čakrou. Pokud jsme skutečně v křišťálovém srdci Matky Země, pak se to poděkování z nás rozstříkne na všechny strany. Jinak směřuje dále, hlouběji do nitra Země. Tyto podrobnosti však vůbec nejsou důležité, Země nás prostě slyší.

Děkuji.

Sváhá.

Posledním slovem vlastně celou svou žádost odevzdáváme a odesíláme a stvrzujeme, že takto to bude. Pokud jsme na něco zapomněli, požádáme o to až příště.

Zůstáváme v klidu a pouze pozorujeme „oknem otevřené první čakry“, jak náš posel, „paprsek našeho výdechu“ s naší žádostí odletěl někam do hlubin srdce Božské Matky (pocit většinou na počátku nácviků – později, až budeme mít přímý přístup do jejího krystalového srdce – pak s Božskou matkou mluvíme přímo).

Nic tedy již nepřidáváme a odcházíme zpět k sobě. Požadované dary na nás již čekají, až si je ve správný okamžik a na správném místě (adrese) vyzvedneme.

A v tomto okamžiku své vědomí opět rázem přenášíme do své hrudi – můžeme si na své hrudi při nádechu složit prsty rukou (dotknout se prsní kosti pro své snazší opětné ukotvení se v těle) a více vnímáme. Opět jsme ve svém těle a na židli. A s dalšími nádechy zvědavě (nezaujatě) pozorujeme své pocity v celém těle.

Pozn. 39:

Slovo „sváhá“ energii odesílá. Pochází ze sanskrtu a užívá se ve smyslu odevzdání, odeslání od nás k adresátovi. Používá se také i v obřadech při obětování. Zpečetuje, co jsme již odevzdali (odeslali), definitivně uzavírá.

Varianta s jiným záměrem

Toto je odbočka navíc – nyní přeskočit a pokračovat další podkapitolou!

Místo výše uvedených proseb o léčení může být někdy použita následující varianta obecnější žádosti o pomoc při konání konkrétního jiného díla. Včetně ukončujícího potvrzení záměru, poděkování a odevzdání. V tomto případě také nebudeme recitovat chvalozpěv uvedený v samostatné kapitole.

***Prosím Tebe, Božská Matko,
umocni mou energii i sílu,
poskytni mi pomoc a ochranu
pro ... (magický záměr).***

***Nechť správně vykonám,
co vykonat mám.***

Tady a teď.

–

Děkuji.

Sváhá.

Pozn. 40:

Tento jiný cíl návštěvy u Matky Země a komunikaci s ní je potřebné mít dobře domyšlený až do konce! Je-li cíl nesobecký, obecně prospěšný, v souladu s Božským řádem, jednotou a prapůvodní harmonií, láskou a soucítěním, pak pomoc bude rychlá a účinná. Je-li cíl sobecký a malý, do-
staneš – a také zaplatíš.

Neboť Božská Matka nejen dává, ale také bere. Půl na půl.

Není nutné se bát. Většinou vždy přijdeme především o to, co by nám později stejně překáželo a v další cestě bránilo. Takže vlastně i to, že o něco přicházíme, i to je dar. Jinak bychom náš záměr ani nebyli schopni realizovat, to však zatím ještě netušíme. Prostě potřebujeme mít pro další cestu volné ruce, a ne se vláčet s již nepotřebným smetím, které jsme na své dosavadní cestě všude posbírali.

Nedivme se, že se pak náš život radikálně změní. Sami jsme o to žádali.

Pozn. 41:

Velmi důležité:

To se však netýká černomagických smluv. Je nutno si uvědomit, že smlouvou s ďáblem píše vždy on a vždy ve svůj konečný prospěch. Tedy že nejen vše se mu jednou musí vrátit, ale i bohatě zaplatit, včetně nehorázných úroků. Ten, kdo mu jako číšník slouží – na závěr hodokvasu svého temného pána – on sám je tou poslední třešinkou na ďáblově dortíčku a tu si on vychutná. Vyhnutí není, ani naděje.

Pozorování, vyčkání, čas chvalo zpěvu

Jak jsme své vědomí vrátili do své hrudi, „z výšky“ nyní pozorujeme dění pod námi a také své pocity v otevřené první čakře. Vnímáme také to, co se děje uvnitř nás.

Další nádechy nyní provádíme vždy zespu, otevřenou první čakrou, pocitově anebo si to jen představíme a pocity pak budou následovat. Energie, tedy prána, vždy následuje naše pozorování – teče (koncentruje se) vždy tam, na co myslíme, kam se díváme skrz zavřené oči svým vnitřním zrakem.

Vnímáme a sledujeme.

Dopřejme nyní Šakti (energii a síle Božské Matky), aby měla čas proniknout naším tělem a celé je naplnit. Pokud nemusíme nikam spěchat, je vhodné tomu věnovat několik celých dechových cyklů (nejlépe 4 či 6) a plně je procítit, tedy vnímat své pocity.

Po procítění prvních přítoků energie ze Země je také zároveň vhodný okamžik pro další upřesnění požadavků na osobní léčení a k těsnějšímu propojení se s Matkou Zemí, k dalšímu otevření se této energii a jejímu cílenému „programování“. Pro tuto možnost jsou formulovány další prosby, avšak tento původně krátký text mezitím narostl (tak, jak přibývaly další poznatky). Protože tento balíček našich přání nemusí být vždy a celý použit, pro udržení přehledu nad hlavním postupem je uveden až dále. Viz samostatná kapitola nazvaná „Chvalo zpěvy“. Pokud je použijeme, celé či jen jejich část, opět doporučuji dopřát si pak několik plných dechů (cca 4) na procítění, a sledovat, kudy a jak energie proudí v našem těle. Když budeme pozorní a vnímaví, leccos se o svém těle a zdraví dozvíme.

Nyní však po onom prodýchání těla je nutné napřed získat další zkušenost a tím hlavně posílení energetického plnění a i pročištění důležité části těla ... stromu hlavních čakr. Bude to devět hlavních čakr na centrálním páteřním kanálu ... další podkapitola.

Vádech do čakr - „Kvetoucí strom“

Pozn. 42:

Další postup a nácvik vnímání je nyní popsán z pohledu prvního, tedy aktivního tréninku určeného jak pro úplného začátečníka, tak i pro znalé adepty z jiných výcvikových škol a neměl by být přeskóčen. Je to základ hluboké energetické aktivace potřebné pro následné praktické postupy.

Jako i dosud předtím – předčítající pomocník je velmi vhodný a vítán. Musí číst zvolna, pomalu, sledovat cvičícího, případně dělat vhodné pausy.

Čtení textu pouze vede cvičícího jeho „vnitřním časem i prostorem“ a informuje jej o průběhu dění. Jedná se o prožitkové cvičení a jeho průběh, tedy i rychlost prožívání, si určuje sám cvičící a ten se řídí především **rytmem svého dechu a svými pocity**, aby se také naučil řídit sám sebe. (Svou vnější „náповědu“ – pomocníka může i pozastavit ... řídit jej.)

Vědomí a pocity stále koncentrujeme na „nasávání energie ze středu Země“, od toho se vždy vychází.

Důležitá poznámka:

Již před řádkou let Boris Tichanovský přinesl informace o odtajnění dalších dvou důležitých čakr na páteřním energetickém kanálu a i přesunu jedné z dříve známých čakr na jinou pozici. Čakrám bude později věnována samostatná popisná kapitola. Důležité je, že toto cvičení již respektuje nové **uspořádání devíti čakr**.

Pokud někdo chce trvat a posilovat si postaru jen sedm čakr jemu dříve známých – není problém a může tak dělat – je to jeho vůle a rozhodnutí. Myslím však, že zbytečně se takto ochuzuje. Ale v takovém případě je to pro něj rozhodně lepší, než by s vnitřním odporem cvičil něco, čemu nevěří, že má. Nicméně doporučuji vyzkoušet a pak teprve se rozhodnout.

Pozn. 43:

V rámci tohoto kompletu na sebe navazujících částí celého cvičení se u každé čakry užívá vždy s výdechem 4× po čtyřech vysloveních příslušné mantry. Vyplývalo to tak z numerické symboliky, ale pokud náhodou zapomeneme přesně počítat, opět se nic neděje. Matka Země není účetní, aby nám počítala „zlomky chlupů“.

A pokud máme pocit, že chceme vyslovit i více – klidně tolikrát, kolikrát člověk chce a cítí, že potřebuje. Ono při správném vyslovení to v těle dělá docela příjemnou zvukovou vnitřní masáž.

Pro první uvádění do pocitů:

Dále v této kapitole, při vedení pocitů meditujícího při plnění čakr energií ... vždy po textu řízené meditace předčítaném pomocníkem, následuje číslovaná „poznámka na okraj“. Je to zároveň místo prožívání, tedy nutný čas či pauza ve čtení potřebná pro meditujícího. Čtoucí v tom okamžiku meditujícího pozoruje, a teprve po krátké chvilce pokračuje dále. Po dobu, než si sám v rychlosti potichu přečte onu poznámku. Čas asi tak jednoho odstavce.

Po několika dalších nádeších přichází k první čakře silný příval temně rudé energie Matky Země. Ale je možné, že již tu i je a čeká na nás. Pokud jsme seděli na židli s nohama na zemi, uvědomíme si, že v tomto okamžiku energie země již také proudí chodidly vzhůru – celýma nohama až do pánve a spojí se s energií přímo nadechovanou základní čakrou – tři energetické přítoky. Tato ze tří směrů přitékající energie nyní plní tuto první čakru, na níž si my na židličce sedíme, zhluboka se jí nadechujeme, zároveň s mentálním uvědoměním si slova její vibrace „LAM“ v místě čakry. Energií zkoncentrujeme a vědomě ji ponecháváme na místě v první čakře. Přitékající energie čakrou víří, čistí ji, posiluje, naplňuje a stabilizuje. Při výdechu tu energii necháme čakrou rozplynout a zároveň s tím výdechem a s myslí soustředěnou v čakře nahlas 4x na jeden výdech rezonančně (s vnitřním chvěním) vyslovíme bídžaslabiku čakry:

Lam – Lam – Lam – Lam^m

Vnímáme, jak se čakra ještě více roztáčí, vibruje. Ještě více energie (prá-ny) laděné na daném kmitočtu tudy do nás přitéká. Čakra zůstává nadále zvýšeně aktivní.

A znovu s plným uvědoměním nadechujeme odspodu z nitra Země její energii, vnímáme jak do nás odspodu vtéká a opět hlasitě vyslovujeme její rezonanční slabiku Lam^m.

Celkem 4x, na čtyři nádechy a na čtyři vyslovení.

Pokud jsme bídžaslabiku Země správně vyslovili, celý prostor základní čakry se rezonančně již rozvibroval a tyto vibrace mohou někdy prolétnou i celým tělem. I to je znamení správného vyslovení. Počátkem této vibrační vlny je právě ona základní Muladhára čakra, kde je tato kva-

lita „doma“. Avšak není nutné to tak cítit hned napoprvé, tedy nesoustředíme se na tento jev ve smyslu jeho úzkého vymezení a „ovládnutí“. Tím bychom energii v jejím působení pouze rušili. Stačí pouze „nezúčastněně pozorovat“, co se tam někde v nás v tom místě děje.

Pozn. 44:

S ohledem na to, že Matka Země ovládá vlastně všechny čtyři živly (prvky: země – voda – oheň – vzduch; tedy skupenství: tuhé – kapalné – plazma – plyn) a její číslo je 4 ... s ohledem na primární natahování energie z jádra planety Země, vždy mě to automaticky a intuitivně vedlo ke cvičení 4× po čtyřech.

Je možné z počátku opakovat i vícekrát, než si uvědomíme všechny své pocity související s první aktivací této čakry a jejím počátečním čištěním. Pocity mohou být někdy i velmi intenzivní. Pokud by to někdy někde až páliło, je nutno postup trochu zvolnit, a toto místo chvíli zlehka jen prodýchat. V takovém případě výdech pak směřujeme zpátky dolů do země, neboť to špatné, co nás tam blokovalo a omezovalo, to z nás odchází a Božská Matka to z nás dokáže vytáhnout a neutralizovat. Pokud by to nepolevovalo, tak zbytek cvičení pak přerušíme a pokračujeme, až se stav zklidní. Matce Zemi poděkujeme. Prostě nesmí dojít k příliš silnému a zbytečnému napětí – nepřehánět – není to kulturistika. Žádné násilí.

Pozn. 45:

Při tomto cvičení – tedy natahování temně rudé energie Matky Země do jednotlivých čaker je dobré vypnout naše představy o barvách čaker. Ta z nitra planety přicházející není čistě čakrová „zemská“. Je to barva velmi silně bohyň – vítěze nad demony. Pokud však při práci v některé čakře dojde k vyčištění, prosvětlení a jakémukoliv probarvení – nechme tak. Zřejmě to místo právě potřebuje přesně tuto – pro ně léčivou frekvenci.

Pozn. 46:

Přestože každá čakra má svou vlastní rezonanční frekvenci a bídžaslabiku, tak při cvičení s léčivou energií Země pro některé čakry vyšší úroveň se osvědčilo, místo jejich domovských rezonančních slabik pro ně používat jiné, vhodnější mantry. Pro jejich pročištění a opětnou aktivaci. Kromě čaker elementů důležitých pro základní zachování existence nám totiž většina horních a duchovních čaker byla kdysi deaktivována a i ty spodní byly výrazně oslabeny.

Pozn. 47:

Pokud při roztáčení kterékoliv z čaker někdy energie v tomto okamžiku prostřelí i někam jinam do těla, třeba i do sousední čakry, nebo právě pro nepozornost jsme se dívali (soustředili) v těle jinam, necháme to také tak. Ta energie je inteligentní a zřejmě to tak bylo právě nyní dokonce i potřebné a tělo tam přitáhlo naší pozornost. Velmi rychle se to samo uklidní, srovná, zharmonizuje a stabilizuje tam, kde má. Jen pozorujeme, nesnažme se to řídit násilím. Potřebujeme se v klidu stabilizovat a vypnout při tom

zbytečnou mysl.

Po nějaké době tréninků se vše usadí tak, jak má.

Pozn. 48:

Již v okamžiku nadechování se do čakry, mentálně vyslovíme (pomyslíme) na její mantru – tedy již při nádechu přitékající energii takto „ladíme“. Pomáhá to při koncentraci na dané místo v těle. Avšak není to bezpodmínečně nutné. Teprve pak, již při výdechu, normálně provádíme ono více-násobné hlasité vyslovení mantry v její domovské čakře.

Další pomůckou pro uvědomění si polohy čakry v těle pak je se toho místa třeba i lehce dotknout prsty své ruky – abychom přesně věděli, kam, do kterých míst svého těla se dovnitř soustředíme.

Pozn. 49:

Pokročilý adept, který již delšími opakovanými energetickými cvičeními dostatečně pročistil a zprůchodnil své čakry, může tyto nádechy a vyslovení provést vždy i jen jednou a pokračovat hned další čakrou.

Pozn. 50:

Tyto poznámky platí opakovaně i pro všechny další čakry.

Tento text je již sepsán v jeho poslední verzi, s posledními zkušenostmi.

Poté si uvědomíme další nádech a pozorujeme, jak další silnější vlna temně rudé energie přichází zespodu z nitra Země a přitéká k nám Muladhára čakrou a protéká jí výše a zastaví se až ve druhé čakře – podbříšku za stydkou kostí, kam jsme nyní přesunuli i svou pozornost a vnímání pocitů v tomto místě těla. Stejným způsobem jako dříve, i nyní provedeme hluboký volný nádech i s příchozí energií do tohoto místa, zároveň při nádechu pomyslíme na slabiku vody „**VAM**“. Energii ponecháváme všechnu v čakře a při výdechu, stejným způsobem, nahlas a rezonančně a s pozorností soustředěnou do tohoto místa, 4× na jeden výdech vyslovíme bídžaslabiku této čakry:

Vam – Vam – Vam – Vam^m

Ta energie se zároveň Svadhsthána čakrou rozlévá, víří a čistí ji, energií plní a v tomto místě dále setrvává a stabilizuje. Bídžaslabika elementu vody Vam^m z tohoto místa svou rezonanční silou rozlévá své vibrační vlny do těla. Celé tělo tak čistí a posiluje.

Celé to učiníme jako dříve 4×.

Pozn. 51:

Pokud by to bylo moc rychle za sebou, lze mezi jednotlivými čakrami proložit i volný nádech-výdech pro stabilizaci svého dechu. Při výdechu si lze

opět představit, jako by část přebytečné energie, která v nás něco pročistila, tak s tímto „znečištěním“ odtéká a „všechno špatné“ z nás odnáší zpět dolů do nitra Země. To, co nás trápilo, tam bude přetaveno, v novou čistou energii transformováno, která nás opět posílí. Prostě dýcháme tuto pránu ve sjednocení s dechem Matky Země. Božská Matka Země si s tím již dokáže poradit.

Uvědomíme si další nádech. Stejným způsobem jako dříve, i nyní provedeme hluboký volný nádech s mentálním soustředěním se pomocí slabiky ohně „RAM“. Pozorujeme při tom, jak další ještě větší vlna energie, která k nám přichází z nitra Země, opět přitéká první Muladhára čakrou a pokračuje výše a projde také druhou Svadhishhána čakrou, aby postoupila ještě výše. Dosáhne prostoru hlubiny břicha uvnitř za pupkem – místa třetí čakry – Manipúry. Tam jsme nyní s přitékající energií přesunuli svou pozornost a energii Matky Země tam ponecháme. Při výdechu pak v čakře opět 4x na jeden výdech nahlas a s rezonancí vyslovíme bídžaslabiku ohně:

Ram – Ram – Ram – Ram^m

Vyslovujeme stále s pozorností soustředěnou do tohoto místa. Zároveň energie Manipúra čakrou víří a rozlévá se, čakru čistí, posiluje. V místě dále setrvává a vše v břiše stabilizuje. Rezonanční vibrační vlny, laděné živlem ohně rezonanční slabikou čakry – Ram^m, pronikají i celým tělem, všechno v těle čistí a posiluje, léčí.

Opět provedeme 4x, tedy čtyři plné dechy s vyslovením manter.

Pozn. 52:

Abychom se vnitřně pocitově neroztrhli, je důležité si vždy při dalším postupu do vyšší čakry uvědomit, že je to vlastně pořád ona stejná prvopočáteční energie, prapůvod všeho. Jen tak jak stoupá výše a výše, mění svůj kmitočet, tedy ladění a řízení v nás. Přesněji je na tom místě vstřebávána ta část celého frekvenčního pásma Matky Země, která je v souladu s danou čakrou (je laděná právě na ní). Ale prapodstata námi stále volně proudí, z čakry do čakry, a jen jedna jest.

Kdyby někde neproudila, je to chyba. Znamenalo by to, že na tom místě máme umístěn destrukční program – blok. Ten je nutno rozpustit. Energie i naše tělo jsou však natolik inteligentní, že to poznají a ví, jak to nejučinněji provést a v náš prospěch správně obnovit energeticko-informační toky všemi těly.

Je jisté, že to nebude hned napoprvé. Někde ano, jinde bude nutné častější opakování. Někdy si to třeba vyžádá pomoc i zkušeného léčitele. Jen pozorujeme a nepřekážejme. Nesnažme se toto v nás sami řídit – vytvořili

bychom tak nové a ještě horší bloky. Chce to trpělivost. Pokud bude někde průtok zúžen, energie je schopna blok také „přemostit, přeskočit“ a pokračovat tělem úspěšně dále. A pokaždé při dalším tréninku tam znovu trochu onu starou blokaci uvolnit, karmu trochu více rozpustit, uzel více uvolnit a pokračovat dále. Dobře ví, kdy by nám razantnější průřez mohl ublížit. Já jsem některé úsady rozpouštěl 12 let, a je to také vždy i za více inkarnací. Přesto všechno ve svém úsilí jsem postupně konal pokroky úměrné aktuálním možnostem těla i zralosti duše.

Pozn. 53:

Abychom si to zbytečně neprotahovali detailním sledováním celého průtoku energie čakrami, stačí si jen uvědomit, že energie Božské Matky přitékající ze středu Země rychle protéká prvním a ostatními čakrami až do místa, kam jsme právě nyní soustředili svou pozornost a kam právě přitéká.

Pozn. 54:

Pokud bychom měli někdy někde pocit, že energie ještě nedorazila, zřejmě měla cestou více práce, nevádí. Klidně přidáme jeden nádech navíc, ona to určitě stihne. A ihned však dále pokračujeme s představou, že energie – dar Božské Matky je již na místě a pokračujeme dále podle návodu. Nemusíme mít vždy v místě velmi intenzivní pocit hrubého kartáče. Energie ve zdravém a průtočném místě zase není až tak moc cítit, i když je průtok mnohem mohutnější, než v jiných místech, kde to škrábe a drhne. Tam, kde byly problémy, musí být „potrubí“ pročištěno, a to může také způsobovat ty značně intenzivní pocity. Zůstaňme proto stále v klidu a důvěřujeme Matce, že se vše děje tak jak má.

Při novém nádechu přesouváme svou pozornost do oblasti solarplexu v místě za žaludkem a slinivkou. Do horní části břišní dutiny, pod bránicí. Zároveň sledujeme, jak přitékající mocná vlna temně rudé energie Matky Země rychle a již snadno protéká a plní všechny předchozí čakry (Muladháru, Svadhishánu a Manipúru) a vystupuje sem – do Šurja čakry. Toto místo vířivým způsobem naplňuje stejně, jak tomu bylo u předchozích čaker. I zde s přitékající energií provádíme hluboký volný nádech, zároveň s mentálním soustředěním se na čistící slabiku „AJM“ a energii tam ponecháváme. Hned poté, s vnitřní rezonancí nahlas 4× na jeden výdech vyslovíme mantru čištění této čakry:

Ajm – Ajm – Ajm – Ajm^m

Veškerou pozornost přitom upíráme do místa čakry, takže tam můžeme vnímat třeba i lehké chvění. Tato čakra souvisí s pátým elementem. Energie Matky Země se nyní Surja čakrou rozlévá a víří, všechno čistí a

harmonizuje a v místě čakry dále setrvává. Svou rezonanční silou odtud pak může vibrovat dokonce i celým tělem, které rozsvěcí a harmonizuje. Jako u předchozích a i následujících čaker provádíme 4× čtyři vyslovení manter.

Pozn. 55:

Mantra Ajm^m použitá v této čakře ji nyní čistí – není však její rezonanční mantrou. Mám zkušenost, že vnitřně-rezonanční mantra příslušná zde k této čakře se dlouho nerozezná, pokud se čakra alespoň částečně nepročistí a touto „rozcvičkou“ před jejím dalším užitím nedoladí. Alespoň vždy před závěrečným cvičením, které bude naplní jiné kapitoly. Je to z důvodu, že nám tato čakra byla dlouhodobě přeprogramována na rezervní režim ohně životně nutného pro režim trávení potravy – což mělo význam odpoutat naši pozornost od existence pátého živlu.

A při dalším nadechnutí přesouváme svou pozornost ještě výše, do hrudního koše – nad bránici. Do míst volného konce prsní kosti, přibližně v úrovni prsních bradavek (u mužů) a vlastně prostoru mezi dolními plicními laloky. Někde tam těsně pod srdcem. Zároveň vnímáme, jak přitékající temně rudá energie Matky Země, která prošla již všemi dolními čakrami (Muladhárou, Svadhishánou, Manipúrou a Súrja čakrou), jak nyní vystoupila až sem. Do čakry Anaháty. Toto místo opět vířivým způsobem naplňuje. A stejně jako všude dříve, tak i zde ji do tohoto místa přijímáme hlubokým volným nádechem s mentálním soustředěním se na rezonanční slabiku čakry „JAM“. Energii ponecháváme tam na místě. Opět při soustředění na čakru a při výdechu 4× nahlas vyslovíme bídžaslabiku vzduchu spojenou s čakrou:

Jam – Jam – Jam – Jam^m

Celkem 4×4. Svým vnitřním zrakem se zavřenýma očima pozorujeme – vnímáme, jak se rozlévá energie Anahátou čakrou. V tomto místě nás energie prohřívá. Zde víří, vše čistí, láskou a vděčností nás naplňuje. Energie zde setrvává, stabilizuje nás. Svou rezonanční silou vibruje a proniká celým naším tělem. Až do každé buňky v nás, léčí je, i všechny orgány těla. Všechny molekuly a každý atom našeho těla naplňuje novou silou, novou vitalitou, zároveň s mantrou Jam^m.

S novým nádechem nyní přesouváme svou pozornost v těle opět o něco výše, na střed hrudní kosti. Do místa prvního větvení průduškového stromu, někde tam, kde také bývá brzlík, kde ze srdce nahoře vystupují všechny tepny. Zároveň cítíme, jak ještě mocnější vlna temně rudé energie přitékající ze Země, kterou jsme zachytili svým mocným nádechem, toto místo plní. Energie rychle prošla již vyčištěnou Muladhárou, Svadhsthánou, Manipúrou, Surja a Anaháta čakrou a nyní plní tuto novou Vadžradhára čakru. Stejně jako dříve, s hlubokým a zároveň volným nádechem ji do tohoto místa přijímáme zároveň s mentálním soustředěním se na potřebnou čisticí slabiku „**HŮM**“. S nádechem tam energii ponecháváme a hned s plným soustředěním na tuto čakru s výdechem 4× nahlas vyslovíme čisticí mantru rozpouštějící úsady:

HŮm – HŮm – HŮm – HŮm^m

Na jeden výdech, celkem čtyři plné výdechy. Zároveň se mocná energie Vadžradhára čakrou rozlévá, víří, setrvává a čakru stabilizuje. Svým tónem může rezonančně rozvibrovat i jiná místa našeho těla. Zatřese všemi bloky a destrukčními programy do nás někdy dávno někým uloženými. Sílu transformace a moc změny v nás slabika HŮm^m probouzí na všech úrovních.

Pozn. 56:

Čakry Surja a Vadžradhára byly dříve utajeny. Pro těsné sousedství s centrální čakrou srdce se také daly snadno přehlédnout. Prakticky ve své minimalizované (zablokované) činnosti byly podporovány anebo snad nahrazovány Anahátou mezi nimi. Ale jejich pročištění a přímá stimulace vede podle jejich specializace k výraznému nárůstu dalších našich schopností, které však mohou být hůře zvládnuty. Snad i proto byly utajovány. O existenci těchto čaker svědčí i jisté tibetské prameny, popisující nádi ldu a Pingalu, které právě v oblasti srdeční čakry vytvářely nepochopitelný uzel, který je přítomností těchto čaker po rozpuštění bloků v těch místech takto zcela rozpleten.

Pro začátečníky může z počátku stačit i jen aktivace a pročišťování pouze srdeční čakry – Anaháty – pomocí její mantry JAM. Pokud však někdo chce začít i s probouzením staronových čaker – z počátku namísto jejich posilování je potřebné jejich pročištění uvedenými mantrami Ajm^m a HŮm^m – jinak to značně drhne a energie neproudí. Teprve později po delším tréninku doporučuji přidat i jejich přímé posilování jejich rezonančními mantrami.

Toto je jen doporučení, ne dogma. Je nutné se řídit pocity srdce, ne chťením rozumu, a postupovat pomalu.

Po aktivaci hrudních center můžeme přesunout svou soustředěnou pozornost s dalším nádechem a tažením energie z nitra Země opět o čakru výš. Uvědomíme si znovu, jak temně rudá energie Matky Země vstupuje do nás třemi toky – oběma chodidly a nohama a spojují se s třetím proudem energie vtékajícím přímo Muladhárou, a pak jako mohutná vlna protéká dále Svadhistánou, Manipurou, Surja čakrou, Anaháta a Vadžradhára čakrami. V každé čakře se ta energie ladí na příslušnou frekvenci a předává té čakře maximum své rezonanční síly potřebnou právě pro ni. A s další částí dosud nevyužitého potenciálu stoupá výše. A přesto, čím výše dostupuje, tak síly té vlně energie neubývá. S každým dalším nádechem v nás hladina této energie roste a mohutní a zvedá se a naplňuje naše tělo výše a výše.

Již dosáhla až ke krku, do místa krční jamky nad prsní kostí v blízkosti štítné žlázy a ohryzku – Višuddha čakry. Toto místo je kromě jiného označované též za čakru osudu. Necháme energii toto místo při nádechu naplnit, třeba i několika nádechy. Není to již tak snadné, jako tomu bylo u čaker v nižších úrovních. S představou nádechu do místa čakry si zároveň tam mentálně uvědomíme čisticí slabiku „**ĚJM**“.⁵⁸ I kdybychom si nebyli zcela jisti úspěšností naší snahy, pokračujeme hned dále. Při výdechu stále stejným způsobem 4× nahlas vyslovujeme čisticí mantru pro tuto čakru:

Ějm – Ějm – Ějm – Ějm^m

Opět vždy na jeden výdech a celkově opět 4×.

Na tomto místě se již nesnažíme o rezonanční vibrace procházející celým tělem. Necháme slaběji vibrovat především Višuddha čakru. Krční čakra se energií zlehka čistí, plní a stabilizuje. Přesně tolik, kolik jsme nyní schopni unést. Když to půjde dobře, příště lze přidat na síle vyslovení manter. Stále si však budme vědomi naplnění hrdla energií, kterou jsme dovedli až sem a nesnažme si „ucpat“ své fyzické hrdlo.

Pozn. 57:

Zde by již nemělo dojít k rezonančnímu rozvibrování celého těla. Naopak, průtok energie musí být velmi hladký a bude směřovat ven. Toto je zvláštní ohnisko celého těla. Sem se pak jednou soustředí vnitřní rezonanční sí-

⁵⁸ To písmeno **Ě** je přehlasované, tvrdé, spodní výslovnost, jakoby spolknuté ... **Ějm^m**.

la ostatních čakr a mění se na zvuk, slovo – logos měnící svět. Dávej pozor!

Co vyslovíš, to se také stane!

Pozn. 58:

Opatrně, zvláště pokud by to v krku až přímo fyzicky drhlo. V tomto případě z počátku tréninků vyslovujeme i jen mentálně. Může dojít i k prudkému až těžko uklidnitelnému kašli. Je to projev mnoha dosud nevyřešených osudových problémů, které nás ještě pronásledují a stále čekají na naší cestě na úspěšné vyřešení. V takovém případě nespěchejme, před dalším pokračováním se v klidu rozdýchejme. Násilně nepřepínejme sílu vyslovování. Sledujme své pocity v tomto okamžiku, neboť pravděpodobně je to pro nás právě ta důležitá informace o tom, co jsme dosud ještě nezvládli a nesplnili. Ten pocit (pokud se nějaký objeví) nám přináší potřebnou informaci a je nutno o tom přemýšlet právě intuicí a srdcem.

A budme i nadále opatrní. Je lépe s dalším pokračováním tréninku posečkat, až po delším nácviku tento problém v tomto bodě pomine, a kdy již tažení energie až sem a její další průchod bude bez problémů.

Sleduj své pocity!

Tato mantra pomáhá pročistit i naši řeč a tedy i myšlení od jalových, hrubých a nesprávných či lživých slov (uvědomit si a vyškrtnout je ze slovníku) a od nepřesného vyjádření.

Pozn. 59:

Je potřebné si uvědomit, že mnoho mistrů obdařených jasnozřivostí a často vedoucích i léčebně veřejné meditace se této oblasti v detailu vyhýbají a pracují v těchto hladinách souhrnně a velmi opatrně. Tedy nechávají energii, aby u každého jedince sama prošla optimální cestou a opravila co je potřeba tak, aby to léčený člověk „přežil“. Energie je skutečně inteligentní, sama ví, co je v tomto okamžiku třeba. Často tam nechá pro léčení jen potřebnou malou kapku, místo obteče a pokračuje dál (již bylo jednou zmíněno v předchozích poznámkách). Násilné řízení energie v těchto oblastech je možno přirovnat „k pokusu o operaci člověka odpálením bedny granátů pod stolem“, či „výtěru krku záchodovou štetkou“.

Proto do těchto čakr vyšších duchovních úrovní by se každý měl odvažovat vstoupit pouze s pokorou, když již předchozími stupni prošel bez problémů a když mu jeho srdce říká, že může postoupit dál. Je nutno odložit pýchu, povýšenost, strach a chtivost, závist, nenávisť a zlobu. Pokud zde budeme násilně vyvolávat čištění, pak toto vše se k nám velmi rychle vrátí prostřednictvím zrcadla našeho života. To, co se nám pak špatné stane, nikdo jiný nám neučinil, než my sami. Ostatní lidé jsou jen zrcadlem, ve kterém pozorujeme sami sebe.

Hlavně nespěchat!⁵⁹

⁵⁹ Sám Šrí Rámakršna Paramahansa prý, když přijímal nové žáky k výcviku, dbal na pečlivé lékařské vyšetření krku. Prostě je tady hodně úzké místo, kde probouzející se kundalíní se vždy „velmi ráda zakousne a drží“.

Pozn. 60:

Problémy zde, v krční čakře, byť je to čakra i slovní komunikace (vyjadřování), mohou být často vázány na problémy v sexuálním, druhém čakramu. Mezi těmito čakrami bývá jakési propojení. A se Svadhishthanou má problémy víceméně každý. Právě do druhé čakry církevní otcové kdysi nasadili destrukční programy blokuující přirozené toky energie. Cílem toho bylo usnadnit ovládání lidí právě přes druhou čakru (Svadhishthánu). Vytvořit z lidí slabé a poslušné otroky. Tudy také, druhou čakrou odsávají z lidí životní sílu a moc změnit svůj osud a stanout po boku Otce Nebeského. Tu sílu odsávají ve prospěch některých astrálních polí,⁶⁰ kterým oni zde ve hmotném světě slouží a které je za toto odměňují vytvářením dalších iluzí.

Pozn. 61:

A protože byla narušena vnitřní rovnováha v lidské populaci, tak dnes slovo člověka nemá sílu, kterou kdysi mělo. Nemá tu sílu, jaká byla u Otce Nebeského, který svým slovem stvořil vše – veškeré vesmíry. Proto pročištění Svadhishthány a Višuddha čakry, ale i myslí a srdce, je prvořadou podmínkou pro kultivaci lidské sexuální energie. Následná její aktivace a správné nasměrování je pak schopno přetvářet vesmíry. Zde, v míšení obou základních kosmických energií, v okamžiku tzv. kosmické svatby a v harmonii obou polarit jin a jang je skryt pramen jedné z nejvyšších vesmírných tvořivých sil. Skrytý základ nejtajnějších tantrických obřadů všech vyspělých kultur. Jejich správné provedení vyžaduje dlouhou přípravu všech zúčastněných. To není porno, to je aktivní svaté spojení dvou rovnocenných kosmických polarit.⁶¹ „Orgastický tanec Šivy a Šakti“ v jejich sjednocení, mající dopad na hmotnou realitu ve velmi širokém okruhu. Proto tyto obřady jsou vždy nejvíce utajeny a jejich provedení bývá před veřejností skryto. Podobně, jako rituál „malé smrti“.
Pozor!

⁶⁰ Astrální pole (i larvy a ...) nejsou schopny energii prány samy koncentrovat. Toho jsou schopni lidé a další bytosti (vědomí) ve hmotě. A jen lidé jsou ve hmotné dimenzi schopni provést její transformaci – pozvednout na vyšší duchovní úroveň. Proto larvy a jiní dravci zde na lidstvu pouze parazitují a snaží se o zachování stávajícího satanistického Matrixu jako zdroje svého žrádla. Jejich síla je jen ta, kterou z člověka vysají.

⁶¹ To je také pravý smysl slov „*co bůh spojil, člověk nerozlučuj*“. Právě toto spojení, tento okamžik. Pokud je to správně a obapolně svobodně a s jejich plnou vůlí a koncentrací prováděno, jedná se o nejsvatější akt, který nesmí být narušován. Bůh vůbec neměl na mysli právně-společenský náter manželských vztahů. Tento význam tam připojili později démonické vlastnické síly prostřednictvím svých nastrčených figurek v církevních hierarchiích.
Opět upozornění – toto není výzva k prázdné promiskuitě. Toto je základ toho, o čem učitel Ježíš tehdy mluvil s „prostitutkou“, kterou mu přivedli k odsouzení. A jen oni dva věděli, o čem byla řeč.

Celibát a uzavření mnichů v kláštorech také nic neřeší. Podobně jako překroucená „sexuální revoluce“. Pořád se jedná o vědomím nezvládnutou a neovládanou energii tvoření, schválně někým směřovanou až do extrémů. O to snadněji pak člověk velmi často „zakopne“, ač původně měl úmysl sebelepší. A takový jedinec je jen snadno ovladatelnou hříčkou v ruce kohokoliv druhého. Obě ty krajní varianty chování člověka v této rovině (a stejně tak i veškeré úchyly mimo Bohem danou „jin – jang“ rovnováhu a jednání) vždy energeticky destabilizují – odsají z něj takřka veškerou životní sílu. Silnější je pak již jen smrt.

Jestliže energie bez problémů vystoupila až sem do krční čakry a nejsou žádné další jiné problémy, lze postupovat dále. Jen pokud nemáme žádné myšlenky a žádná přání a očekávání. V pokoře vše přijímáme, co k nám přichází. V takovém případě pak posuneme svou pozornost a vědomí ještě výše – do místa 3. oka Šivova. Je to prostor uprostřed mozku, prostor hypofýzy, epifýzy, hypothalamu, spojení mozku s míchou, propojení levé a pravé mozkové hemisféry, centrální bod vše-smyslové komunikace. Nejlépe se tam dostaneme opět se zavřenýma očima a s „obrácením vnitřního pohledu“ (vědomí) dozadu, dovnitř hlavy. Tímto „očním cvikem“ se zároveň více prohloubí naše „alfa“ ladění mozkových vln do ještě hlubších (nižších) frekvencí, přestože u toho „nespíme“.

Sledujeme, jak i zde nás energie přitékající z nitra Země a procházející všemi předchozími čakrami naplňuje. Temně rudá energie prochází Muladhárou, Svadhishánou, Manipurou, Súrjou, Anahátou, Vadžradhárrou a Višuddha čakrou a stoupá nahoru a nyní naplňuje též Ádžňa čakru. S nádechem (třeba i postupně několika) a zároveň s mentálním soustředěním se na čistící slabiku „**DŽÍ(M)**“ si uvědomíme, kam energie vystoupala a kde nyní víří a září, a tam ji ponecháme. S několika výdechy ji tam potichu napřed necháme zhutňovat a vířit. A následně opět po hlubším nadechnutí, s dalším výdechem pak razantně a s vědomím tam upřeným někde uprostřed hlavy, nahlas s rezonancí 4× s výdechem vyslovíme mocnou čistící slabiku Ádžňa čakry:

Džím – Džím – Džím – Džím^m

Opět 4× provedeme toto čtvero vyslovení mantry – vždy s výdechem. Jakékoliv přemýšlení nyní není vhodné. Jen sledujeme, vnímáme, pozorujeme co vidíme, procítujeme.

Pozn. 62:

Při správném vyslovení (až zadržení) této Šivovy čistící mantry by to mělo za očima vytvořit teplo – **nesmí však žhavit**. Pokud by to teplo bylo příliš silné – je nutné přestat a jen zlehka s upřeným pozorováním to místo uvnitř hlavy hlídat a jen tak soustředěním chvíli, jako když přes zavřené oči – zlehka prodýchat. Mělo by to během chvilky ustoupit a pak můžeme pokračovat, dnes již jen slaběji.

Časem se to pročistí a problém se ztratí.

Pokud jakoukoliv formou nyní přijde informace „dále nepokračovat“, poslechneme. Neboť i tak jsme napoprvé dospěli dosti daleko a zřejmě ještě nenastal náš čas, dosud možná nejsme plně připraveni. Dbáme, aby nás cvičení neohrozilo (nedočkavostí a velkým přísunem energie, na kterou nejsme dosud zvyklí) a mohli jsme příště (zítra) pokračovat dále. Což znamená – pokračování zítra, opět od začátku (zatím trénujeme coby začátečníci – a ještě delší dobu jimi stále budeme).⁶²

Pokud tedy nepřišla nyní taková informace, „že nyní stačí“ a energie neblokuje další postup, je nám dovoleno stejným způsobem pokračovat dále a stejným způsobem vstoupit do poslední, korunní čakry, zvané Sahasrára.

Opět si uvědomíme, jak energie Země s našim jediným nádechem přitéká až z jejího středu a vtéká do nás oběma nohama a první čakrou a prochází postupně i všemi dalšími čakrami, až do našeho třetího oka. S vnitřním pohledem a zavřenýma očima svou pozornost i s nádechem nyní obrátíme hlavou vzhůru – do temene hlavy. Jako když se díváme ze středu hlavy, tzv. „třetím okem“, vzhůru, zevnitř na temenní kost naší lebky a skrz ní ještě výš, až nad hlavu. Opět se tak ještě více prohloubí hladina „alfa“ mozkových vln.

⁶² I když lze provést i jen kteroukoliv část z tohoto celku uváděného v této kapitole, tak nejméně jak léčení sebe, aury i těla a posilování duše je samozřejmě to celé. Samostatným opakováním (a řízením sebe sama – když již známe ty postupné kroky) se to vše postupně bude urychlovat – časově zkracovat. I počet opakování pak lze snížit dokonce i na jen jeden výdech a vyslovování. To léčení nás, těla i mysli (psychiky) probíhá pozvolna, ale důkladně.

S dalším nádechem se vlna temně rudé energie, zvednutá z nitra Země, zároveň s naším mentálním uvědoměním si rezonanční slabiky „AŮM“, jako silná přílivová vlna zvedá ještě výše a proráží nahoru temenem lebky. Zastavuje se několik prstů nad naší hlavou, v místě zvaném Sahasrára. Zde se energie točí, víří a svítí stejně jako u ostatních čakr. Upíráme svou pozornost na tento bod nad temenem hlavy a sledujeme, jak se toto místo s naším nádechem naplnilo přitékající energií. Stejným spolupůsobením výdechu a hlasu opět 4× v klidu proneseme bídžaslabiku otevírající tuto čakru:

AŮm – AŮm – AŮm – AŮm^m

Sledujeme, jak se toto místo upevnilo a rozsvítilo a otevřela se brána této čakry. Rozsvítla se naše „koruna mága“. Energie z naší čakry tryská a svítí na všechny strany. Jako jiskry a světla ohňostroje, jako láva vytékající ze sopky a po nás stékající dolů po úbočí – po povrchu našeho těla. Příště se takto stane již na jen jeden, první a vědomý nádech směřovaný tělem postupně až sem, do tohoto místa.

Pozn. 63:

Na tomto místě končí fáze „kvetoucí strom“ a pokračuje další plnění energií Matky Země a posilování naší ochrany. Anebo rovnou přeskočíme k dalšímu pokračování – vydáme se na cestu k Otci, za jeho světlem. Nebo také můžeme připravit létací stroj a vydat se, kam budeme chtít. Nebo také ještě chvíli setrvat v tomto příjemném stavu a nechat energii na nás dále léčivě působit (viz následující text).

Doporučení:

Několik plných dechů setrvat, vnímat, nechat se naplňovat energií a nechat léčit své tělo – zdejší pozemský chrám své duše.

Pozn. 64:

Po delším výcviku se toto urychlí a časem se objeví tzv. „efekt generálního nástupu“ – znamení zručnosti – pokročilejšího výcviku. V tom okamžiku to pak vypadá, jako-by nádech energie ze středu Země proběhl do všech čakr a celého těla současně. Zároveň s tímto nádechem se v ten ráz všechny čakry prudce aktivizují.

Je to onen „vědomý nádech před přípravou na ...“ zmíněný v pozdější kapitole „Rituální prostor“. Zde však nejprve pro snadné zvládnutí trénujeme rozfázovaný postup.

Doplnění

Nyní opět sledujeme, jak energie Matky k nám přitéká ze středu Země, vtéká do nás chodidly a nohama a první čakrou a prochází postupně všemi ostatními čakrami až do naší koruny. Je otevřen (rozkvetlý) celý náš čakrový strom. Energie proudí do všech čaker a naplňuje celé tělo. Energie všude volně protéká a víří, všechno čistí a léčí. Harmonizuje všechny části těla, posiluje orgány a buňky našeho těla. Jen sledujeme, pozorujeme, nepřekážíme. Je to nejvyšší síla vesmíru, síla hmoty, síla Země, která nás nyní naplňuje a léčí. Posiluje náš imunitní systém.

Vyzkoušíme znovu hluboký nádech ze středu Země, který v tomto okamžiku nás celé naplní od chodidel až po konečky vlasů. Stačí jeden vědomě sledovaný nádech do celého těla, i najednou do všech čaker. Zapamatujeme si nově nabytou zkušenost a díky ní to bude příště snazší, jednodušší, celé rychlejší.

Je vhodné v tomto okamžiku setrvat minimálně po dobu 4 až 6 vědomých hlubokých cyklů dýchání (nádech + výdech) a přitom si to plnění energií při nádechu a její rozpouštění v těle při výdechu uvědomovat. Čtyři jsou čtverec, symbol Země v rovině, symbol naší současné reality. Odtud vše pochází a tvoří základ. Hrany pak odpovídají čtyřem základním živlům, elementům – zemi, vodě, ohni a vzduchu. Odpovídá to také čtyřem skupenstvím hmoty: pevnému, kapalnému, plazmě a plynu. Zároveň takto kolem sebe vytváříme ze živlů magický ochranný čtverec.⁶³

Při uvědomování si těchto zákonitostí se můžeme při každém výdechu vždy mentálně potočit o 90°. Tedy výdech vést postupně do čtyř směrů. V tomto okamžiku zde neřešíme umístění živlů, energií, sil. To je záležitostí jiného pojednání, jiných knih, jiného záměru.

Je možné pozvednout tento symbol z plochy také do třetího rozměru našeho prostoru – do kostky (což je také symbol Země). Přidáme tedy

⁶³ Uzavřený čtverec tvoří pevnost, zajistí nedotknutelnost. Kruh vytvoří neviditelnost.

ještě další dva dechové cykly, s výdechem mentálně vedeným dolů pod nás a nahoru nad nás. Jsou to směry uctívající brány do „dolních“ a „horních světů“, se kterými jsme také svázáni. A také uznání minulosti, která nás přivedla až k tomuto okamžiku a rovněž tak i budoucnosti, ke které směřujeme.

Když jsme zcela naplněni energií Božské Matky, vnímáme, jak z tohoto místa nad naší hlavou tryská její temně rudá až černá energie země jako ohňostroj a stéká po nás k zemi a halí nás svou ochranou. Vše špatné z nás je vyplaveno a my si užíváme stav plné ochrany Božské Matky, jaký jsme zažívali ještě před porodem a samostatným vstupem do našeho současného těla. Jsme plně v břiše i srdci Božské Matky Země, která nás hýčká a chrání, jsme s ní pevně spojeni.

Užijme si tohoto stavu blaženosti a bezpečí. Jsme silní a zdraví, v naprosté pohodě. A toto s námi dále zůstává, i když tato meditace později skončí. Energie Božské Matky Země, její síla (Šakti) nás provází dalším životem a kdykoliv, když toho bude potřeba, opět nás posílí. Stačí si to celé jen znovu připomenout.

Pozn. 65:

Tato vizualizace nemusí být vždy prováděna. Zvláště pokud za chvíli budeme stavět „vimanu“ (popsáno dále). Ale je velmi vhodná, zvláště v období počátečního nácviku, kdy zřejmě z časových důvodů nebudeme najednou trénovat celý meditační komplet.

Pozn. 66:

Tyto dílčí vizualizace – spojení s Matkou Zemí a naplnění její energií má za účel vybudovat a upevnit naši sílu a ochranu. A v energii se stabilizovat před pokračováním na našich dalších úkolech. Vysoká hladina vnitřní energie odráží mnohé útoky na nás z vnějšku zacílené.

Nikdy nás však nebude chránit před námi samými a před naším osudem. Většinou dojde k urychlení vlastního osudu, avšak tentokrát již budeme mít sílu všechny krize ustát – pokud budeme chtít a sami v sobě zůstaneme ukotvení a pevní a spojení s naší Matkou, po které kráčíme až do konce funkčnosti našeho „bioskafandru“ duše.

Schřana těla

Naše vědomí se za chvíli bude odpoutávat. I když zůstane stále s tělem propojeno, tak abychom na cestách nebyli rušeni, je potřebné tělo zanechat dobře garážované a do návratu spolehlivě hlídané. K tomu postačí vyslovit několik následujících vět. Mají stejnou sílu jako sanskrtem pronesené mantry.

Své tělo v ochranu Božské Matce dávám.

*Energie a síla Matky
stále mne naplňuje,
stále mnou protéká.
Tak jest – tak zůstává!*

*Mé tělo Božská Matka chrání,
na můj návrat čeká.
Ať jsem, kde jsem,
se svým tělem stále spojen jsem.
Energii a sílu Matky naplněn,
vždy zpět do svého těla se vracím.
Tak jest – tak zůstává!*

Pozn. 67:

Toto prohlášení je pojistka pro zajištění pokračující ochrany těla. Doporučuji použít před jakoukoliv cestou mimo tělo. Je také dobrou pojistkou k návratu zpět před zahájením jiných cvičení typu astrální cestování, ponor ke dnu duše apod. Je možné a vhodné, pro případ delších cest mimo tělo, ještě přidat také časové omezení ve formě příkazu – pokročilý žák si jeho správné znění již domyslí sám.

Pozn. 68:

Sílu mantry má v principu každá věta i sama o sobě, když je správně vědomě (soustředěnou myslí) pronesena. Tedy s energetickým naplněním a výdechem.

Ta poslední věta je pak vždy závěrečné zpečetění.

Ta první věta po dlouhodobém tréninku (opakování) se nakonec stává i jen zkráceným zněním celého vyjádření.

Cesta k Otci pro světlo světa

Pokud máme „baterie plné energie, tedy nádrže plné paliva“, máme šanci dospět až k Otci Nebeskému. Ke skutečnému tvůrci a prapůvodci všeho, co bylo, je, a bude!

Celou cestu přitom musíme dávat bedlivý pozor na vše, s čím se setkáváme. Abychom „při své jízdě, letu mezi hvězdami“, mohli vše správně rozpoznat a neskončili na vrakovišti hned u první křižovatky. K tomu nám mají pomoci všechny senzory (smysly), kterými jsme byli na cestu po planetě Zemi vybaveni. Ty nám dají prvopočáteční informaci. Proto je nesmíme nikdy při žádné práci vypínat, tedy ani při práci mystické. No a k tomu se navíc hodí i mapa a průvodce na cesty s mnoha cennými radami. Ty oceníme nejvíce tehdy, až když jsme na ně zapomenuli – a ony se nám proto opět zlomyslně samy připomenuly.

Druhým požadavkem pak je dovednost všechny signály správně vyhodnotit, abychom cestou nezbloudili či neskončili podobně jako Titanic. K tomu je nutné napřed získat hodně zkušeností. Opět jen přes chrám duše, tedy své tělo. Vždyť také toto je smyslem inkarnace – vtělení se, prozkoumat svět iluzí a naučit se odlišovat skutečnost od iluze a posbírat své vlastní zkušenosti. To je to, co nás má Božská Matka, planeta Země a příroda naučit. Jedině tak nám může předat svou sílu.

Abychom neskončili podobně jako mnoho jiných „mystiků“, kteří se zastavili na své pouti u prvního astrálního pidiavajzlíka a nechali se jím ošálit. Protože nebyli ukotveni v zemi a v těle a neměli potřebnou energii a sílu, tak nedokázali ani prokouknout lež, ani najít cestu a doletět až ke skutečnému cíli svého putování. Prostě neprošli branou do skutečných nebes, nechali se chytit hned u „vstupní pasové kontroly“ při první „výletní hospodě na cestě“ a pak se snadno nechali zavřít do sálu iluzí. Prostě tzv. „na to ještě neměli“.

Ale i tak měli dostatek síly, aby přivedli celé zástupy nadšených následovníků k onomu astrálnímu pidiavajzlíkovi přímo na talíř. Tu sílu pro ten účel, tu od toho filuty zase obdrželi, avšak smyslu dění neporozuměli. Nemohli poznat pravdu, neboť nebyli náležitě ukotveni, propojeni s Božskou Matkou a nadšení z jejich „letu“ bylo příliš velké a opojné. Neuvědomili si, že kromě Otce Nebeského – jediné Božská Matka (hmota) zná ještě vše. A že právě ji Otec ustanovil strážcem nejvyšších tajemství v této naší aktuální realitě. Ve své nabubřelé ješitnosti pohrdali Božskou Matkou ve všech jejích formách (a především ženami, které jsou jejími prsty a květy na tváři Boží). Neboť kdo vztáhne ruku na ženu,⁶⁴ ten ji svatokrádežně pozvedl proti Bohu, Otci nejvyššímu. Trest jej nemine.

Historie je plná těchto příkladů. A inverzní vesmír, ovládaný démonickými silami, tyto jemu podléhající mystiky velmi oslavuje, světí, jejich obraz zkresluje a dává za vzor.

Právě proto je při mystické práci velmi potřebná vysoká hladina energie Božské Matky v nás a naše ukotvení v její hmotě a energii. Neboť ta nám dává jak sílu, tak kolem nás vytváří velmi silné ochranné pole, které také všechny tyto astrální larvy již zdaleka varuje: „*Jsem tvůj zánik!*“ Sice by se na nás velmi rády nažraly naší energie, ale zároveň ví, že je to zničí. Neboť ony dobře vidí a vědí, že jsme zahaleni do energie Kálí – vítěze nad démony.⁶⁵ Raději uhnou z cesty. Nicméně než tohoto stavu člověk dosáhne, napřed se sám musí nějaký čas pracně prokousat různými svými iluzemi a dobře je poznat. Teprve pak se dostane k Matce. Anebo jde k ní přímou cestou podle předchozí kapitoly. S bezelstností a otevřeností dítěte. Děti a vůbec všechna mláďata mívají od ní vždy jednu z nejvyšších ochran. Avšak pozor, nezaměňovat s hloupostí a naivitou, jak to má ráda a hlásá katolická církev a mnohé jí podobné „křesťan-

⁶⁴ Řeč je o skutečných ženách a matkách ... v žádném případě ne o zblblých a za-komplexovaných feministkách a mnoha jim podobným dosud nedozrálých tzv. „moderních“ nesmyslech, vlastně v ženských tělech pouhých prázdných biorobotů, bez duše.

⁶⁵ Tato definice z Indické mythologie je velmi výstižná a dobře charakterizuje celý efekt.

ské“ sekty, většinou kromě označení nemající nic společného se skutečným Kristem, ani skutečným Ježíšem!

Není pravda, že nevědomost hříchu nečiní – nýbrž nevědomost sama jest těžkým hříchem.

Tady se nabízí hned několik možných variant dalšího postupu. „Kvantový výtah“, „skok červím tunelem“, „vystřelení telegrafního paprsku až za konec vesmíru“, „příprava a použití létacího vybavení a cesta celým vesmírem“. Když jsem jednou prováděl toto cvičení během jednoho dne již poněkolikáté, obdržel jsem pak další informaci a ihned ověřil, že k projití všemi úrovněmi a několika dalšími vícedimenzionálními prostory stačí jen „rozhnout závoj iluzí“. A byl jsem přesně tam, kde jsem měl být. Tato „cesta hyperprostorem“ však již žádá předchozí dlouhodobější trénink některé z uvedených technik, kvalitní přípravu a také velmi naplněné „palivové nádrže“. Pak proletíme s nulovou spotřebou, ba naopak, na cestě vesmíry si je ještě více naplníme.

Použití červí brány a tunelu vyžaduje umět je vytvořit a otevřít podle potřeby. To není úloha pro začátek a je popsáno v samostatné kapitole „Červí díra, brána, tunel“ v oddíle dodatků.

Většinou jsem od samého počátku svých nácviků používal techniku „vyslání jednosměrného komunikačního paprsku“ – pro začátek velmi vhodné a bezproblémové. S ohledem na poslední informace a techniky předané šamany, ale i poznatků příšlých z jiných a velmi dávných směrů, dnes s ohledem na potřebu dalšího rozvoje používám techniku „kosmického korábu“. Je určena pro pokročilejší praktikanty. Cítím, že má svůj praktický význam i pro další jiné pokročilejší techniky duchovní práce, které snad ještě ke mně přijdou. Proto zde uvádím obě metody a je na čtenáři, kterou bude používat. Obě varianty cesty se pak opět spojují v komunikaci s prapůvodním Zdrojem, Otcem Všemíra (Otcem Nebeským – jak jsem již vícekrát předeslal).

A ještě je jeden důležitý problém při každé mystické cestě k nebesům ... znalost adresy a vědět, „kdo na ní bydlí“. Pokud toto nevíme –

opět můžeme cestou zbloudit a nechat se někde „opít rohlíkem“. Je nutno přesně vědět, kde je cíl té mé cesty ke hvězdám. Vědět, za kým jdu na návštěvu a proč. Důvod nechám na každém – aby si to sám promyslel. Kardinální otázka tedy je, kdo nás tam někde nakonec bude skutečně čekat, s kým budeme jednat. Hledání odpovědi a jeho mnoha jmen by mohlo být i samostatnou náplní další bohaprázdné filosofické knihy. To jen pro uvědomění si důležitosti správného a přesného vymezení adresy.

Ať cíl své cesty nazveš jak chceš – dostaneš se tam, ale... ? Proto ze svých zkušeností doporučuji, nevěřit knihám, tedy rozhodně ne textům ze tří „náboženství knihy“. Za všemi třemi se totiž skrývá ten samý darebák a iluze JHVH a je falešnější než „děravý pětník“.

Proto také není dobré chodit po malých kovářčcích – i když i jim budiž chvála. Všichni světci a andělé jsou specialisté a prsty dlaně Boží a když je umíme požádat – rádi pomohou a nic za to nežadají. Ale když jsme děti boží – proč tedy nejít rovnou ke kováři? K Otci Nebeskému – jak jej kdysi pojmenoval učitel světla Ježíš (ten skutečný). A toho se v této knize budu i nadále držet.

Kdo chceš – nazvi jej po svém, bud' však obezřetný.

Aby jsi se nakonec nesetkal se svou vlastní iluzí – s tou se nejhůře bojuje.

1. varianta - *Dálkové vysílání*

Navazuje na předchozí „naplnění se“ energií Božské Matky. Je to bezpečné, nikam necestujeme. Pouze odešleme fonogram naší žádosti vzhůru „přímou linkou“. Vystřelíme jako šíp se vzkazem, vzhůru až do nebes. Již jsme si to vyzkoušeli v průpravném cvičení v kapitole „Žádost k Otci Universa“. Zde je tentýž postup, jen nepatrně modifikovaný. Pro drobné žádosti je tento postup dostatečný a po delší dobu vhodný pro všechny začátečníky. Umožňuje jak své osobní čištění a léčení a rozpouštění karmy z vůle Otce Nebeského, tak umožní i vyslání prosby ve prospěch kohokoliv jiného. Pouze se nedostaneme do blízkosti Otce a nezažijeme jeho přítomnost, což i tak pro začátek stačí.

(Tento blok lze přeskočit a pokračovat hned dalšími moduly – 2. variantou.)

Napřed zopakujeme „*Cestu k Matce*“ až včetně „*Naplnění*“ se její energií.

Po chvíli setrvávání v blažené a léčivé energii Božské Matky směřujeme svou pozornost k Otci Universa. Mysl vyprázdníme ode všech myšlenek, opět se zhluboka nadechneme. Tentokrát se nadechneme přes své srdce a výdech vedeme nahoru prozářenou korunní čakrou. Jako paprsek s telegramem vystřelený až do nejzazších končin vesmíru a ještě dál, posíláme náš výdech z hloubi svého srdce a s výdechem nahoru svou korunní čakrou. Lze ještě dvakrát zopakovat, není to však nutné. Již je tam. Jen si uvědomíme, že s každým dalším výdechem, který směřujeme vzhůru temenem hlavy, se tento paprsek neustále obnovuje a posiluje. Zároveň nese naši žádost, kterou při tom nahlas vyslovíme.

A s výdechem postupně pronášíme slova naší žádosti od úvodního pozdravu (modul „*Pozdravy a komplimenty*“) až po závěrečná „*Děkování*“ tak, jak je dále popsáno. Tedy zarámováno mezi těmito dvěma prohlášeními:

***Bud' pozdraven
Tvůrče vesmírů,***

...

až po

...
***Děkuji.
Sváhá.***

Po pozdravu tedy následuje vyslání dalších „paprsků“ s našimi přáními a požadavky, tedy včetně dalších modulů popsaných pod názvy „*Představíme se, Propojíme se, Žádost předneseme, Potvrdíme záměr ..., Děkujeme a odevzdáme*“ a další.

Samozřejmě, i když se vše snažíme vyslovit nahlas a vždy s výdechem,

tak ale celé to vyslovit na jeden výdech, to není v lidských silách. Hovoříme rozvážně, promyšleně a pomalu – hospodaříme s dechem.

Je to ta jednodušší varianta vhodná pro začátek. Prováděl jsem to několik let. Předtím však jsem delší dobu vykonával pouze cestu k Matce, než mi intuice nadiktovala toto pokračování. A opět nějaká léta trvalo, než mi vnuknutí přineslo jiné další varianty přímého cestování a komunikace. A k tomu návdavkem i další užitečné techniky.

Pokud tedy takto provedeme odeslání žádosti k Otci Universa, pak přeskočíme následující bloky s názvy „*Stavba vimany ... , Ukotvení těla, Předletová navigace ... Příkaz k letu*“, avšak lze pokračovat moduly „*Nádech do čaker – zářící strom*“ a dalšími.

Doporučuji někdy vyzkoušet jednu, pak druhou variantu. Pak se rozhodnout, kterou používat častěji. Já osobně rád užívám tu druhou variantu, ale občas z časových důvodů a podle okamžité potřeby se někdy hodí též i tento kratší postup. Proto se vyplatí jej znát a začít ponejprv s touto variantou jen „pouhého odeslání svého požadavku“.

2. varianta - stavba vimany⁶⁶

K použití této techniky je vhodné být již dostatečně vnitřně pročištěn a připraven.⁶⁷ Jedná se o silný prostředek pro průlet vesmírem, prakticky kamkoliv. Zároveň zajišťuje ochranu naší pozemské schránce po celou tuto dobu. Přesto doporučuji při cestování vesmíry vždy jistou opatrnost a obezřetnost. Pokud se jen chceme toulat, tak pro začátečníky je dobré si s sebou vzít kouzelný prsten návratu (téma pro jinou kapitolu do

⁶⁶ Symbolické přirovnání. Jedná se o prastaré bájně létající stroje popisované ve védských textech.

⁶⁷ Proto z počátku je dobré provádět nějaký čas samostatné nácviky a cvičení podle 1. varianty. A až nám intuice řekne (ne pýcha a ego), pak teprve přejít na 2. variantu. První iniciace a ochutnávka této druhé techniky pod dohledem dobrého učitele je však již něco jiného.

jiné knihy).⁶⁸ Ten však není nutný, pokud se pohybujeme pouze po přesně vymezené trase, která je popisována v této knize.

Podmínkou úspěchu je mít již zvýšenou hladinu energie a otevřený „zemský kanál“ – energetické propojení se Zemí. Proto se tento modul začíná až po propojení s Božskou Matkou a završení nádechu energie Matky do čakr. Když rozkvetl strom, jsme dostatečně naplnění její energií a všechny naše čakry páteřního kanálu jsou vysoce aktivovány a hlavní páteřní kanály jsou v potřebné míře také otevřené. Na podprogram „naplnění“ nyní úzce navazuje tento další postup, ve kterém stavíme „spojovací kabinu“, loď, která nás pronese všemi vesmíry.

Práci zahájíme jednak upevněním se ve svém soustředění, potvrzením (konstatováním) svého aktuálního stavu naladění. Pronášíme pomalu s výdechem, z počátku třeba i několika. Následuje asi tak jeden plný dech (možná na to bude stačit i pouhý nádech), kdy si uvědomíme celé své pocitové rozpoložení, že to tak je a že jsme tedy připraveni pokračovat. Pak vyhlásíme záměr ... co nyní budeme dále dělat. To vše slovy:

***Mysl prázdná,
srdce otevřené,
vnímání rozšířené.***

—

Chrást duše stavím.

Malé zpřesnění:

Naše duše těchto chrámů může mít i několik. Některé dočasné, jiné trvalé. Některé na „nebesích“, dokonce mohou být i veřejné, některé patří jen nám. A zde nyní kolem těla tvoříme pevnou základnu, dočasně potřebnou ke startu na cestu k Otci Nebeskému, anebo i jinam. Zde v pyramidě a v naprostém bezpečí bude tělo čekat po dobu našeho letu – na návrat vědomí.

Podrobněji je postup dále rozveden.

Navazujeme na okamžik, kdy naše korunní čakra nad temenem hlavy je otevřená, korunní čakra se stále více rozsvěcí energií Země pro-

⁶⁸ Za jistých okolností v astrálu číhají mnohé pastičky.

tékající námi ze srdce Božské Matky, se kterou jsme stále úzce propojeni. Místo dýchání do čtverce či kostky popsané v předchozím modulu „naplnění“ svým dechem z prány nyní vytvoříme pyramidu.

Jakmile jsme dosáhli stavu naplnění celého těla energií Země, jen si to znovu uvědomíme a chvíli necháme naplňovat všechny své čakry přitékající energií. Již bez kontroly. Svou pozornost, své vědomí opět otočíme dolů ke středu Země. A s dalším hlubokým a dlouhým nádechem nasáváme do sebe další energii a sílu. Protáhneme ji tělem až nahoru do Sahasráry. A odtud pak, zároveň s následným výdechem, tuto energii „nad hlavou“ vydechneme vodorovně do jednoho ze čtyř hlavních směrů od nás. Není potřebné se při tom otáčet, stačí si to jen představit. Výdech může být hlasitý, jako odfouknutí.

Zároveň s tím si představujeme, jak tato energie vytéká bokem z korunní čakry a jako když zemské magma z vrcholu sopky stéká požadovaným směrem šikmo po úbočí a trojúhelníkovitě se roztahuje. Tato stékající energie svým povrchem, tak jak klesá až k zemi, na které sedíme a spojuje se s ní, vytváří od země až k temeni naší hlavy šikmou lichoběžníkovou stěnu pyramidy – s nahoře seříznutým vrcholem.

Pozn. 69:

Je to stěna vymežující a chránící prostor bezprostředně našeho těla a tvořící bezpečný předěl mezi námi a okolním blízkým prostorem daným směrem. Má podobu souměrného lichoběžníka s dolní základnou asi metr od nás a délkou asi 2 m (rámcově), nahoru se zužuje. Výška bude po vrchol naší hlavy (temeno). Dobře pomáhá představa vržené lávy stékající po šikmé stěně kopce jedním směrem, kde tuhne. Nemusí být hned ideálně rovná a přesná, to vše dorovná pátý výdech.

Pozn. 70:

Pořadí stavby stěn doporučuji takto: první výdech směřovat vždy směrem k jihu – elementu země (jsou pro to i další důvody, mimo rámec tohoto textu). Druhý směr by měl být západní. Poslední, čtvrtý výdech, který pyramidu dokončí, by měl směřovat před nás.

Proto třetí směr je závislý na našem posazení vůči světovým stranám, tedy vůči dennímu světlu. Za světla tedy třetí směr je vlevo k severu a čtvrtý směřuje k východu (čelím východu). A za tmy třetí výdech směřuji vpravo k východu a čtvrtý severním směrem, neboť za tmy čelím severu.

Tedy ještě jednou. Za denního světla čelím východu a vytvářím pyramidu v pořadí: vpravo – vzadu – vlevo – vpředu, tedy jih – západ – sever – východ.

Za tmy při meditaci čelím severu, a proto používám pořadí tvorby stěn: vzadu – vlevo – vpravo – vpředu, tedy jih – západ – východ – sever.

Pozn. 71:

Pyramida je nahoře rovně seříznutá, nemá vrchol!

Pokračujeme tedy dalšími třemi hlubokými a dlouhými nádechy a výdechy a pozorností opět vnitřně upřenou postupně do dalších tří směrů kolem nás postavíme ještě zbývající stěny mentálně-energetické pyramidy. Ta na výšku našeho těla vzniká z energie Božské Matky a je s námi spojená. Ta pyramida je nahoře seříznutá, uvnitř ní se nacházíme – sedíme a tvoříme její osu. V prvním okamžiku možná je i částečně zaoblená a nepřesná – nevadí. Náš tisíciplátkový lotos Sahasrára čakry je rozprostřen na horní základně pyramidy.

Další náš pátý volný a hluboký nádech opět natahuje sílu Země a všech jejích elementů. Přivádí ji k nám v podobě mohutné vlny energie Matky Země, přitékající již celou základnou vzniklé pyramidy. Zcela ji vyplňuje, zpevňuje, stěny dorovná. Hrany vystupují, pyramida krystalizuje, její povrch se leskne. Nacházíme se uprostřed pyramidy, jsme její součástí, ona je součástí nás. My sami jsme se stali pyramidou. Její stěny tu přitékající energii Matky Země odráží a koncentrují uprostřed v nás. Tato energie je v nás neustále zesilována a koncentrována. Všechny naše čakry se ještě více roztáčí a plní energií.

Ještě jeden, šestý, pomalý, hluboký a volný nádech přivádí z centra Země, z krystalového srdce Božské Matky, stále zesilující trvalý proud energie. Vede ji skrze nás a pyramidu nahoru do korunního lotosu, který leží na vrcholové rovině pyramidy, nad naší hlavou. Všechny plátky korunní čakry se přitékající energií nalévají a zvedají, náš korunní lotos rozkvétá, na pyramidě vytváří mísu. Lístky lotosu září, jiskří, chvějí se a pulzují. Setrváme v tomto stavu. Lehce a zvolna dýcháme. Energie námi dále již sama a nezávisle na našem dechu protéká a bude tak až do ukončení obřadu. Světlo nad námi zesiluje. Necháme energii dále proudit. Energie Země zespodu stále přitéká, naplňuje nás, zbytek nahoře jako ohňostroj – až k nebi tryská.

Prociťujeme neustálý proud energie protékající námi vzhůru a pozorujeme jej svým vnitřním zrakem – vzhůru hledíme skrz své temeno

nad hlavu s tím proudem ohnivé svítící energie. Po chvíli si začínáme uvědomovat, jak v prostoru nad námi, někde tam vysoko nad vrcholovým bodem pyramidy, jako neviditelná bublina spočívá ještě jedno, průzračně čiré a dosud ještě neviděné světlo – bod opalizujícího světla. Je zářícím lotosem naší Sahasráry silně přitahováno, přilétá a v jeho ohnisku, vrcholu sbíhajících se hran pyramidy se koncentruje. Velká, ohromná perla zářivého světla zlehka dosedá na náš rozkvetlý korunní lotos. Propojuje se se všemi okvětními lístky naší korunní čakry. Je to naše nesmrtelná duše, jež se prostřednictvím světla lotosu spojuje s ohněm našeho života tryskajícím z hloubi pyramidy a našeho srdce a rozzáří se novou silou, novým jasem.

Ponecháváme krátký okamžik několika dechů na stabilizaci spojení. Ta zářivá perla nás počíná zvedat a vtahovat do sebe. Naše vědomí vstupuje do středu jejího světlého prostoru. Opět jsme celiství a tento stav sjednocení potvrdíme hlasitým prohlášením – mantrou:

Vědomí a duše – jedno jsem.

Předletová navigace - uvědomění si záměru

Po propojení se se svou podstatou můžeme startovat na let časoprostorem, napříč dimenzemi. Tento okamžik uvědomění je potřebný pro zaměření cíle následující cesty. Vždy je nutné přesně vědět, kam směřujeme, kam se chceme dostat. *Je to počátek našeho záměru, který máme, se kterým jsme do všeho vstupovali. První cíl cesty, kde pak budeme dále konat.*

Pokud se chceme dostat kamkoliv jinam, než bude dále popisováno, je potřebné zde správně a předem formulovat cíl a jeho lokaci. Včetně přesně vymezujících podmínek. Neboť hrozí riziko navedení do inverzních vesmírů, kde vládnu zcela jiné entity a záměrně falzifikovaní virtuální bohové. Uvědomme si podstatný a zásadní rozdíl mezi Ježíšem, jenž chodil po Jeruzalémě, a Ježíšem stvořeným křesťanskou církví. První nás dovede k Otci Nebeskému a druhý je pouze virtuální literární fikce – billboard u bran pekla. Až budeme mít později více zkušeností a více

znát multidimenzionální časoprostor, pak se lze také pouze jen tak toulat, jako turista, avšak vždy jen s maximální obezřetností.

Pokud však pokračujeme podle tohoto nácviku dále k Otci Nebeskému, je již záměr proveden a obsažen v následujícím letovém příkazu. Stačí jej jen vyslovit a již se letí. Neboť tato loď má velmi jednoduché ovládání – tvou vůli, tvůj hlas, tvé slovo (i jen mentálně vyslovené, myšlené). Tvá duše má potřebnou navigaci k Otci Nebeskému již dávno uloženou ve své paměti – ve tvém srdci, zapsanou ve strukturách tvé DNA. Baterky jsou naplněny, cíl je známý, bezpečnost letu je zajištěna.

Příkaz k Letu

Chceme se dostat až tam, kde všechno počíná. Ke Zdroji. K prvo- počátku všeho. Okamžiku, kdy z ničeho ze své vlastní vůle povstává nejvyšší vědomí a vytváří vše. Všechny vesmíry a všechny dimenze i všechny „bohy“. K Otci Nebeskému, o kterém mluvil skutečný Ježíš.⁶⁹ Vyslovíme řídicí program směřující k cíli:

⁶⁹ Byla „prapůvodní nezrozená podstata“, z níž na počátku věků ve veliké záři vystoupil „první zrozený“. Toto je „Zdroj“, z něhož vše vzniká a k němuž se vše navrácí. „Otec“, jenž jméno nemá, nade vším stojící. Je to podrobně probráno v jiných pramenech a lze se o tom přesvědčit. Stačí jen vstoupit do onoho místa a okamžiku. O bozích a uctívání – již jiná témata a jiné knihy.

K Otci nebeskému – spěchám.

S pomocí ... (Krista), *(předků, ...)*

***jenž ctí a naplňuje prapůvodní božský řád,
jednotu a harmonii, lásku a soucítění,***

***–
k prvopočátku veškerého stvoření,
na samý počátek všech světů i věků,
v lůno prapůvodního božského řádu,
jednoty a harmonie, lásky a soucítění,***

***–
až k záři Prvního Zrozeného a
v prapůvodní sílu Nestvořeného
má duše – let'!***

(– vchází)

Právě teď !

Pokud následně zavřenýma očima vidíme vířící světla, pouze vyčkáváme a jen pozorujeme svůj průlet celým Universem a nikde nestavíme. Naše duše již dávno tu cestu zná a letí zpět, letí domů. V našem srdci nosíme mapu. Prolétáme galaxiemi, míváme hvězdokupy, letíme „červími děrami“. Je to jak výtah na samou hranici všech vesmírů, a ještě kousek dál.

Cíl cesty. Jsme v srdci a myslí Prvního Zrozeného, na samém počátku první „doby snění“. Nesmírná záře, nezměrný jas. Chvíli si užíváme přítomnosti. Krátce vyčkáme – dle zkušenosti.

Přistávat vlastně ani není kam. Jsme tam a jsme součástí všeho. A vše je také v nás. Je pouze „jsem“. Sjednocení. Prožijme toto poznání. Je to pro nás do budoucna něco jako naše kotva, hologram, který jednou, za jiných okolností, může posloužit pro ověření pravosti spojení. A také klíč od této brány, kompas a také mapa na cestu. Přímá linka pro stav nouze a také ochrana pro duši.

Prožíváme . . .

Pozn. 72:

Tak cestují začátečníci, kteří se chtějí cestou kochat. Později, až budeme procházet již pokolikáté, to bývá takový fofr, že to ani nezaregistrujeme. Než se nadechneme, jsme tam! Tak rychle, že cestou není ani čas pozoro-

rovat krásy a barvy vesmíru. Podobně jako při sestupu k Matce. Než byl vytvořen první průchod, chvíli to trvalo. A jeho další užívání je pak později již rychlost blesku.

Pozn. 73:

Teprve po delším nácvičku lze zjistit, že lze vlastně projít přímou branou. Rychleji než létat „červí dírou“. Stačí jen odhrnout „závoj iluzí“ a stojíme před Otcem. Ale musí se to chvíli trénovat, než tato skutečnost nastane. To je každého individuální skutečnost a zkušenost.

Pozdravy a Komplimenty

Zvolání, kterým oznamujeme svou přítomnost a svůj vztah.

I když jsme v Něm a On v nás, jedině slovem lze vytvořit a měnit vše. Neboť jak praví staré texty:

„na počátku bylo slovo, a to slovo bylo ...“

Uvědomuji si a vyslovuji:

K Otci Nebeskému – vstupuji.

Nahlas ohlašuji:

***Bud' pozdraven,
tvůrče vesmírů,
vládcе nebes,
Otče Bohů.
Tvůj syn*) tě zdraví.***

**) ... též Tvá dcera; Tvé děti*

Představíme se

Pronášíme s výdechem a sdělujeme, kdo jsme. ⁷⁰

Rada – chovejme se velmi slušně a uctivě. Neboť i my chceme být vážení, respektováni a ctěni. Rovný mezi rovnými, svůj mezi svými. Pevní a mocní, důstojní i laskaví, slavní a také skromní, se silou andělů. S láskou v srdci a radostí dítěte. A vědomi si toho, kdo jsme, a také vědomi toho, kdo je nejvyšším pánem nad všemi vesmíry. Čí vůle všude platí. Vnímáme jedinečný okamžik.

Oslovíme Zdroj Všemohíra a představíme se slovy:

***Zdravím tebe,
Otče náš a prapůvodče všeho,
jenž jsi bez počátku – bez konce,
nade vším stojící.***

Jsem tvůj syn^{*}) ...jméno

^{*}) ... tvá dcera ...jméno ⁷¹

V klidu setráváme, jsme děti bohů.

Propojíme se

Hned jak se nadechneme, můžeme opět nahlas pokračovat:

***Ve tvé záři spočívám.
Tvým jasem naplněn jsem.
Tvá přítomnost ve mně přebývá.
Tvá láska a soucítění mnou proniká.***

⁷⁰ I když On nás velmi dobře zná a ví, kdo jsme (dokonce lépe, než tušíme), tak představení se je vždy základním a prvním pravidlem slušnosti. Především před zahájením dalšího hovoru (žádosti). Potvrzujeme, kdo skutečně jsme.

⁷¹ Pokud již máš své duchovní jméno, prones je. Pozor však na pravidla pronášení (vyslovování) tajných jmen!

*S tebou stále spojen jsem
a tvým světlem naplněn,
pro dobro mé, a bytostí kol mne.*

Zdvořilostní pauza – nádech pro ustálení. V tomto okamžiku procitujeme svou průhlednost. Záře námi prochází a my expandujeme přes celý vesmír. Jsme ve všem a vše je v nás. Nic není odděleno, nic není ohraničeno.

Žádost předneseme (záměr)

Doporučuji tuto univerzální a téměř vše zahrnující prosbu, podobně jako u Božské Matky.

*O moudrost a čiré vědomí tě žádám.
Dovednost respektu a tolerance,
umění pochopit a soucítění – mně dej.
Tvé světlo o pomoc a ochranu žádám
pro ... (mého ducha, duši i tělo).*

(... jiné jméno, ... jiný záměr)

Právě tady – a teď – a stále.

Lze také konkretizovat další, jiný záměr pro jiné i pro sebe. Nejčastěji jako součást obřadu léčení. Možno doplnit, změnit či něco vypustit. Podle momentální potřeby tak, jak právě říká duše a srdce. Vyžaduje se formulace žádosti v pozitivním, přesném a komplexním vyjádření.

Můžeme jej také žádat o jeho vedení. Viz také kapitolu „Chvalozpěvy“.

Pozn. 74:

Je nutné to mít předem celé dobře promyšlené, včetně všech následků! Abychom vůbec byli jednou **schopni unést vše, co obdržíme**. Netřeba být příliš skromný, ale nežádejme hlouposti. Pokud to jen jde, je potřebné upřesnit hlavně míru, jednotky a čas. Jako první vždy to primárně důležité, příčinné. Teprve pak doplňkové a související potřeby.

Pozn. 75:

Nejsme-li si žádostí zcela jisti, tedy její oprávněností, a že nenarušíme vyšší záměr, použijeme tzv. „podmíněný příkaz“ z programování počítačů. Formulace začíná slovy:

„Je-li to vůle Tvá, necht' ...“

Pozn. 76:

Žádostí může být i více variant a je možno zde podle uvážení doplnit, přidat. Ale nepřehánět, aby jsme si netříštily síly! Tedy nesouvisející, jiné žádosti je vhodné nechat na příště. Cestu známe, již je otevřena a k Otci lze přijít kdykoliv.

Podotvrdíme svou vůli být součástí realizace

Všimneme si také jedinečného vnitřního naladění v sobě. Otevíráme tím všechny své vnitřní energetické kanálky a dráhy, aby pak nic neblokovalo silný průtok světelné energie. Jsme vůči ní průzrační.

Pokud podle předchozího postupu stojíme před Otcem Nebeským, pak vyslovení této velmi důležité části našeho programu je potřebné sladit s výdechem a vyslovit celým srdcem – tedy být koncentrován v sobě ve hrudních čakrách. Anebo je možno zůstat též dále roztažený prostorem přes celý kosmos. Má to stejný dopad, zůstáváme i nadále v plné rezonanci a sjednocení.

Pokud jsme užívali techniku 1. varianty „dálkového vysílání telegramového paprsku“, pak vedeme (odesíláme) i tuto součást svého úmyslu vzhůru korunní čakrou, stejně tak, jako jsme odesílali i ty předchozí části (prohlášení).

Je to stvrzení.

Konstatujeme tím, že jsme připraveni konat a všechny výsledky odevzdat tomu, komu patří. V takovémto okamžiku při nesobeckých žádostech a realizaci ponechané na jeho vůli (musí být též vysloveno) – si již nevytváříme další karmu, neboť se již přesouváme mimo kolo karmy. Pak vše bude správné a takové, jaký je záměr Otce, před kterým nyní stojíme. Bude to takové, jak chce On, a my jsme jen vykonavatelé jeho vůle. A my to tak přijímáme.

Vyslovujeme:

Jedno jediné jest a jedno jediné koná!
Jedno jediné jest – jedno jediné koná.
Jedno jediné jest.
Jedno jediné koná.
Právě tady, právě teď – je vůle Tvá.

Děkujeme a odevzdáme

Pozn. 77:

Zde mohou být dvě varianty.

Pokud jsem byl ve vysílacím módu podle 1. varianty odesílání prosby pomocí paprsku, či prosba byla osobní – děkuji a odesílám.

Pokud jsem stál přímo před Otcem z nesobeckých důvodů – pouze odesílám a pečetím (jen Sváhá).

(I když si myslím, že poděkování ještě nikdy nikomu neublížilo.)

Tímto dalším výdechem komunikaci končíme tak, jak je zvykem mezi slušnými bytostmi. Proneseme nahlas, stejně, jako dosud. Směrujeme vzhůru korunní čakrou, nebo vyslovíme srdcem (podle varianty). Opět pronášíme s výdechem, především to koncové slovo, které zpečetuje naši žádost a odesílá, nese ji prostorem.

Děkuji.
Sváhá.

Pozn. 78:

Pokud jsme celou komunikaci dosud vedli mentálně anebo nahlas, ať již pro sebe či v rámci léčebného působení pro jinou osobu, tak toto proneseme stejným způsobem.

Onímání a čas chvalozpěvu

Pokud jsme to správně provedli, a bez jakýchkoliv jiných rozptylujících myšlenek, dorazí k nám takřka ihned velmi silná světelná vlna a zatřese všemi buňkami našeho těla. Celý vesmír na tuto vyslanou informaci reaguje a plní ji, představuje se nastavení časoprostoru.

To světlo ponese pak v sobě i nadále a bude se z nás šířit a vše měnit. Avšak nezapomeň člověče, *čí je to světlo a kdo je jen jeho nositel (posel s lucernou)*. V pokoře a oddanosti, v lásce a víře, silní a mocní stojíme před Otcem – v živoucí přítomnosti Zdroje všeho života, jehož jsme součástí. Užíváme si tento jedinečný okamžik. Několik plných nádechů a výdechů.

Pozn. 79:

Máme vypnutou mysl a vědomí i vnímání máme ukotveno ve svém srdci, případně ještě v korunní čakře (1. varianta). *Pouze pozorujeme*. Veškeré snahy o hodnocení, posuzování, analyzování a soudy a staré myšlenky, pokud by se náhodou někde zjevily, protože sem nepatří, vypneme speciální mantrou „**Porucha**“⁷² a pozorujeme, jak se rozplývají a mizí.

Pokud nespěcháme, je nyní vhodný okamžik na další upřesnění a modulaci do nás světlem vstupujících programů. Jak pro léčení duše i těla, tak pro nastavení svého dalšího života. Na vyšší úrovni ruší příčiny chorob do takové míry, že energie Matky Země již vše snadno a v krátkosti dočistí. Je to chvalozpěv, který zároveň provádí korekce našeho osudu.

Opět jsou to univerzální a obecné a vždy pozitivní prosby, podobně jako ve chvalozpěvu Božské Matky. Lze užít podle potřeby, kdykoliv,

⁷² Toto je převzatá technika od jiného mystika a léčitele Z. Kotvana a funguje na principu, jenž je tím slovem plně charakterizován: Jakmile zjistí jakýkoliv cizí „myšlenkový program“ narušující hlavní děj (proces) a poutající prostředky a výkon hlavního „počítače a měřících čidel“ (... tedy práci mozku a smyslu těla) ... pak jeho „označením“ **oně falešné myšlenky za poruchu dochází k okamžitému pozastavení (přerušení) jejího zpracování a výmazu jejích dat z aktuálního umístění v krátkodobé operační paměti centrálního zpracování.**

Na uvolněné místo v operační paměti pak ihned dochází k opětovnému natažení (obnovení) kopie hlavního programu (který tam má běžet) a jeho opětovnému spuštění chodu a obnovení činnosti všech funkcí od bodu, kdy došlo k poruše. Tímto je automaticky provedena oprava a pokračuje se dále v práci (zpracovávání hlavního děje - úkolu). *Tento modul si lze pro nácvik rozfázovat jako program na sled dílčích kroků.*

Je to analogie postupu z kybernetiky a řízení chodu dílčích programů v dnešních paralelních multiprocesních počítačích. Ale ony vlastně pracují dnes již stejně, jako náš mozek při zpracovávání myšlenek. Pokud si to člověk uvědomí a takto i nacvičí – je to účinné a jednoduché.

třeba i jen část, konkrétní odstavec či větu, lze doplnit a konkretizovat. Jsou to vlastně mantry (totéž jako modlitby) a vnitřním představováním nás samotných pomáhají měnit i svět kolem nás. Neboť svět je holografické zrcadlo odrážející to, co je v nás.

Aby tyto mantry byly účinné, musí se vždy pronášet s vnitřním naladěním se. Tedy s aktivací energie v sobě a pak koncentrací na smysl vyslovovaného textu a jeho hlasitý „rezonanční“ přednes.

Jsou uvedeny v samostatné kapitole „Chvalozpěvy“.

Vádech do čaker - „Zářící strom“

Pozn. 80:

Po nějaké době pravidelného provádění těchto cvičení lze zpozorovat efekt „generálního nástupu světla“. Prostě světlo nás rázem celého prozáří.⁷³ Později tohoto lze využít jako součást aktivace světelných sil v sobě při provádění jiných, účelově zaměřených meditací, či magické práci podle jiných škol.

Avšak během aktivačních nácviků (tréninková fáze tohoto výcviku) je dobré si následně vždy vědomě řídit tento zde uvedený postup tak dlouho, dokud se to plně neautomatizuje. Tedy, i když ucítíme a uvidíme světlo v celém těle, přesto při dalším programu zářícího stromu budeme vždy trpělivě a pozorně přesouvat svou pozornost z čakry na čakru se současnou její aktivací odpovídající mantrou tak, jak bude dále popsáno.

Pozn. 81:

Pokud jsme komunikovali pomocí vyslaného paprsku, jsme soustředění právě ve své korunní čakře nad temenem hlavy a pozornost máme upřenu vzhůru až na konec vesmíru a ještě dál. Tehdy další postup začíná vždy vnímáním světla přicházejícího na nás ze shora a postupně sestupujeme přes čakry dolů – vlastně opačně, než postupovala energie Země.

Pozn. 82:

Pokud jsme letěli až za hranice všech vesmírů, jsme nyní ještě stále celou svou bytostí naplněni světlem a propojeni s Otcem. A opět nic nebrání přesunout svou pozornost na svou korunní čakru. A pomocí vyslovování manter tak docílit ještě vyššího naplnění a rozvinutí světlem. Tedy opět

⁷³ Je to vnímatelné především vnitřním zrakem. Také to přímo vnímají ti vidoucí, kteří mají schopnost vidění širší části spektra, než je u lidí obvyklé, například i psi a kočky. Ale již se objevují i fyzikální přístroje schopné zaznamenat a měřit toto světlo vycházející z buněk. I když zatím to je jen výzkum a vývoj.

stejný postup prodýchávání čakr tak, jak jsme již konali s energií Božské Matky. Pouze v opačném sledu, shora dolů. Mantry jsou prozatím stejné (některé jsou čistící). S každou čakrou pracujeme vždy na nový samostatný nádech. Někde nahoře nad námi svou myslí uchopíme přitékající světlo a s mentálním uvědoměním si příslušné slabiky je protáhneme sebou vždy níž a níž, do příslušné čakry. A tam mantru vždy při jednom výdechu natřikrát vyslovíme.

A do každé čakry tentokrát dáme tři výdechy.

Není to dogma, když zapomeneme počítat, můžeme klidně i přidat. A když náhodou bude méně – také se nic neděje. Hlavní je setrvávat v neustálé pohodě.

Pozn. 83:

Lze provádět v rychlém sledu, jednu čakru za druhou. Ale je také možné si to užít a vždy přidat v čakře nějaký ten dech a mantry navíc, tedy případně provést i několikrát. Záleží na nás a na času, který máme k dispozici.

Pro toto „prosvětlování“ mě kdysi napadl rytmus 3× po 3 mantrách.

Vždy s nádechem přijímáme shůry z nebes přicházející světelný paprsek – prochází hlavou a vnitřkem našeho těla dolů a postupně se bude zastavovat vždy v čakrách a čistit je, aktivovat:

Vnímáme, jak se koruna (Sahasrára čakra) rozzáří přicházejícím světlem. S uvědoměním si řídicí slabiky „**AŮM**“, ze shora do tohoto čakramu provedeme vědomý nádech a pak s jedním výdechem a plným soustředěním v něm 3× nahlas rezonančně vyslovíme její bídžaslabiku **AŮm – AŮm – AŮm^m** a necháme doznít, energii v čakře ukotvit a vříit. Celkem 3×.

Přesouváme pozornost dovnitř hlavy, do čakry třetího oka (Adžňa čakry). Pozorujeme světlo, světelný paprsek, který tam z výšin dorazil, a stejným způsobem s mentálním uvědoměním si mocné čistící slabiky „**DŽÍ**“ světlo v tom místě současně s hlubokým nádechem přijímáme. Opět s výdechem 3× nahlas rezonančně vyslovíme mantru **Dží – Dží – Džím^m**. Pozorujeme, jak se prostor v hlavě ještě více vyčistil a rozzářil, jak nás světlo zalévá, prozařuje.

A stejným postupem, který již známe, vždy nahoře nad hlavou uchopené světlo vedeme dolů. Současně s nádechem sledujeme jeho průtok k nižším čakrám postupně tam, kam nyní patří (má dojít). V každé provedeme tedy nádech světla s uvědoměním si příslušné mantry. Pak

následuje výdech s koncentrací právě na tuto čakru. A zároveň při tom výdechu vždy 3× nahlas vyslovíme odpovídající mantru, směřovanou přímo do čakry. Celkem provedeme vždy tři výdechy, tedy vyslovení sérií slabik.

Poté chvíli sledujeme své pocity.

Tabulka dává přehled o umístění čaker i manter potřebných v této fázi tréninku:

(V tomto okamžiku máme za sebou první dvě řádky a podle návodu pokračujeme dále.)

AŮM	Sahasrára	koruna	AŮm – AŮm – AŮm^m
DŽÍ	Ádžňa	střed lebky	DŽí – DŽí – DŽím^m
ĚJM	Višudha	krk – ohryzek	Ějm – Ějm – Ějm^m
HŮM	Vadžradhara	v průduškách	HŮm – HŮm – HŮm^m
JAM	Anaháta	pod srdcem	Jam – Jam – Jam^m
AJM	Surja	za žaludkem	Ajm – Ajm – Ajm^m
RAM	Manipura	za pupíkem	Ram – Ram – Ram^m
VAM	Svadhithana	v podbříšku	Vam – Vam – Vam^m
LAM	Muladhara	hráz – perineum	Lam – Lam – Lam^m

Prodýcháváme celé své tělo a vnímáme zavřenýma očima, co se v nás děje. Sledujeme a pozorujeme, prožíváme své pocity. Užíváme si přítomný okamžik. Není nutno posuzovat a hodnotit. Všemmu necháváme volný průběh. Nelze být moudřejší než Otec Stvořitel. Jeho světlo ví, čeho je nám nyní třeba. Dopřejeme světlu čas – působit v nás. Světlo nás stále prozařuje, naplňuje.

Pozn. 84:

Mantry nyní používané ve vyšších a nových čakrách, kromě korunní, nejsou prozatím bídžamantry těchto čaker. Tyto čakry jsou totiž u většiny lidí velmi zanesené – zablokované. Nedaří se je bez problému rozeznít v jejich vnitřních tónech. Proto jsou pro trénink vybrány pro tyto čakry vhodnější čistící mantry. Po čase, až dojde k pročištění čaker, pak je lze trvale zaměnit za jejich správné rezonanční mantry. Jejich přesný soupis je uveden v kapitole „Vzlet fénixe“ a také v dodatcích.

V rámci tréninku začátečníků se toto cvičení dělá zásadně až po předchozím „rozcvičení“, tedy po spojení s Matkou a spojení s Otcem. Tehdy se to zdaří vyslovovat i od začátku.

Dové naplnění - fixace a aktivace

Můžeme sledovat, jak se světlo v nás rozpouští a proniká do všech buněk našeho těla, do všech orgánů našeho těla. Nese s sebou barvu celé duhy a mísí se v nás a spojuje s energií Božské Matky. Toto světlo prapodstaty má ohromnou moc i sílu a po spojení s energií Matky v nás se ty účinky umocňují. Světlo Otce nám přináší všechny informace potřebné pro nás i naše tělo a energie Matky podle nich koná. I kdybychom je neviděli,⁷⁴ jsou zde a působí v nás. Působí všude, v každé čáře, v každém orgánu našeho těla, v každé jeho buňce, v každém atomu.

Mění i náš další osud, nad kterým nám světlo Otce navrácí vládu a tu nám již nikdo nevezme. Osvobozuje nás z otroctví a iluzí cizí mysli.⁷⁵ Nyní jsme sami tvůrci svého osudu a plně za něj odpovídáme. Sobě i Bohu, i lidem kolem nás. Již není žádného prostředníka mezi námi a Otcem.

My jsme v něm a on je v nás.
On i my, jedno jediné jsme.
Jsme ti, na které jsme čekali.

Naplněn je příkaz:
„Nepostavíš nic mezi sebe a mne!“

⁷⁴ Většina lidí má centrum vnímání nazývané „třetí oko Šivovo“ překryté závojem. **Ten spuštěný děj může zastavit opět jen naše mysl – nevíra a pochybnosti v něj.**

⁷⁵ Neosvobodí nás však od našich vlastních iluzí, které jsme přijali a na nichž sami lpíme a trváme. Ty jsou náš kdysi přijatý boj a musíme v něm sami zvítězit. Ale můžeme pozorněji naslouchat náповědám, které k nám od něj v náznacích přichází.

„Ani kněze ne!“
„Ani knihu ne!“⁷⁶

Vnímáme, jak energie Matky nás zesponu naplňuje, jak světlo Otce nás ze shora celé prosvětluje. Pozorujeme, jak se měníme, plníme novou září, jednotní ve světle. Ze světla je utkáno naše tělo i náš šat. Naše smysly se zdokonalují. Světlo rozpouští staleté závoje iluzí na nich ležící.

Na jediný nádech jsme nyní schopni táhnout energii Matky vzhůru celým tělem až do koruny mága a zároveň světlo Otce v protisměru dolů, do chodidel, do země.

Užíváme si plně nové poznání. Vždy je můžeme znovu prožít. Celkový účinek v sobě podpoříme vyslovením další mantry, se kterou se tento stav a prožitek bude postupně propojovat a kdykoliv později nám pomůže tento stav v nás rychleji oživit (lze pronášet zároveň s doprovodnými gesty).

*Prapůvodní energie a čisté informace,
v souladu s prapůvodním božským
řádem, jednotou a harmonií,
s láskou a soucítěním
od Otce přichází.*

*Světlo Otce
nové programy duši i tělu dává.
Kde mají být, tam je vkládá,
ukotvuje,
aktivuje.*

*Tímto okamžikem a navždy,
ve všech úrovních mého bytí,
napříč časem i prostorem,*

⁷⁶ První věta byla připsána poslu – Mojžíšovi. Protože to nařízení nebylo dodržováno, učitel světla Ježíš přinesl potřebné první upřesnění, za které jej přitloukli na kříž. Nyní je zde i další upřesnění ... neboť mnozí postavili *falešné texty a všechny své sepsané texty* – nad Boha.

vždy a stále platné jsou.

Právě tady – právě teď!

Tak jest – tak zůstává!

Tento okamžik vnímání doporučuji ještě doplnit vhodnými gesty – kdysi mi tělo při hlasitém vyslovení těchto veršů samo začalo takto reagovat. Po jistém nácviku pak tato mantra doprovázená gesty umožňuje rychlejší plné propojení a obdržení potřebné energie na jeden vědomý nádech, kdykoliv je to potřebné a nutné. Po řádném nácviku je to tedy jakási užitečná rychlá zkratka. Zdárný výsledek zajistí již dřívější zvládnutí spojeného plného nádechu energie Matky i světla Otce podle předchozí metodiky ... lze provést již i se zvednutýma (či zvedajícím se) rukama.

Konáme ve stoje či vsedě.

Osvědčilo se mi – první sloku zahajovat s rukama zvednutýma již při předchozím nádechu v gestu „*přijímání světla*“. Ruce i prsty jsou volně rozevřené, paže rozpažené a pozvednuté mírně šikmo před sebou – až nad hlavu. Dlaně směřují také šikmo nahoru, přibližně někam nad nás (volně, bez napínání). I hlava je zvednuta a hledíme lehce vzhůru. Vytváříme tak z těla jakýsi trychtýř pro nalévání a příjem energie v těle (jako písmeno Y). Asi jako kněžka Libuše na starých obrazech.
S nádechem natahujeme do těla i energii a světlo a vyslovíme první sloku.

Hned po jejím vyslovení a s probíhajícím nádechem, ještě před vyslovením druhé sloky, se ruce stahují dolů k srdeční čakře a prsty se jí zlehka dotýkají. Následuje gesto „*vkládání*“. Se zahájením a během vyslovování druhé sloky jsou ruce v protipohybu (prsty kloužou po oděvu). Levá ruka automaticky jde dolů, asi tak k pasu, pravá ruka nahoru k rameni (klíční kosti). A obě ihned zase kloužou opačně do druhé pozice (levá nahoru k rameni a pravá dolů k pasu) ... poté a obě zase ihned jdou k sobě. Prsty se spolu dotknou na srdeční čakře již v okamžiku vyslovování slov „...*ukotvuje, aktivuje*“ a setrvávají tam.

Poslední sloku pak provází gesto „*otvírání srdce*“. Ruce na konci prostřední a počátku třetí sloky se dotýkají spolu hřbety prstů a také dolní části hrudní kosti (srdeční čakry Anaháty). A my je během přednesu třetí sloky od sebe a před sebe, mírně do stran oddalujeme – otevíráme svou náruč i sebe a necháváme světlo proudit od sebe do světa.

Zcela poslední dva verše můžeme v rytmu přednesu a svého dechu vhodně doprovodit *tlesknutím rukama (... pečet')*.

Gesta jsou doporučení z mé osobní zkušenosti, nejsou dogma ani povinnost – pokud to člověk zrovna necítí. Jde o zvyk.

Ještě si dopřejme další čas ke vnímání tohoto jedinečného prožitku, jehož význam pro nás si dosud v tomto okamžiku ani nedokážeme uvědomit.

Pozn. 85:

Při dobrém a pilném tréninku se toto propojení jednou otevře nastálo. Pak všechny tyto dílčí fáze proběhnou vždy na jeden nádech a výdech. Na jediný individuální povel, který při tom bude jednou každému individuálně sdělen jeho vyšším „já“, až dozraje čas.

Nácvik celé techniky může být prováděn postupně a po jednotlivých dílčích modulech.

Pozn. 86:

Podle okamžité situace tak, jak diktuje intuice, lze v daném okamžiku i některé moduly vypustit či vhodně upravit, ale až to budeme zvládat. To znamená celé hlavní jádro této techniky umět prožít a procítit a tu kostru té cesty si také pamatovat. Ne pouze opakovat slova nazpaměť. Slova jsou jen doplňkovým návodem vnitřního ladění a časovou nápovědou pro naši paměť. Ty mantry – české „litanie“ či „provolání“, ty jsou k tomu hlavní záchytné body (kotvy, ukazatelé) umístěné již v energeticko-informačním silovém poli a pomáhají duši ve směřování na její cestě. Je potřebné se umět naladit právě na ty přesné pocity, které to vše doprovází, a pak budou všechny energie systémem také správně protékat. Slovo i energie (projevená v pocitech) musí být v jednotném souladu.

Je čas působení a prožívání. Chvilí vyčkáváme a vnímáme, jak námi proniká světlo čiré, mocné, živé, vševědoucí. Světlo nás čistí, léčí, karmu rozpouští, chyby napravuje. Prosvěcuje, posiluje, novými programy a potřebnými instrukcemi plní. Jsme průsvitní a procházíme bez překážek celým kosmem.

Volně a pravidelně dýcháme. Při každém nádechu si uvědomujeme energii zdola nás naplňující a světlo shora nás zalévající. A pozornost zvolna přesouváme z čakry na čakru. A vždy v každém nádechu vnímáme tu ze spodu přitékající energii matky Země a jak nás se shora tam v té čakře zalévá světlo Otce nebes. Vnímáme, jak v čakrách to víří, oba principy se spojují a při výdechu pak naplňují celé tělo. Tentokrát již bez manter. Procházíme jednu čakru po druhé, dolů a zase nahoru, vědomě nadechujeme do jednotlivých čaker *vždy najednou z obou dvou směrů* – principů.

Pokud to ve své mysli zvládneme, můžeme vnímat všechny čakry najednou. Na světelném sloupu všechny čakry ve společném rytmu s nádechem natahují energii i světlo najednou z obou dvou směrů. Tuto směs při výdechu posílají do celého těla. Do každíčkého místa těla, do každého koutu duše. A tato energie i světlo nás přesahuje a tryská z nás ven a naplňuje ochranný obal naší duše, naši auru. I zde opravuje všechny rány, všechny záznamy. Všechny vadné programy jsou rozpouštěny. Všichni paraziti k nám napojení se pouští a utíkají pryč od nás, neboť toto světlo je a zůstane pro ně nestravitelné. Naše aura se čistí, zaceluje.

Pozn. 87:

Nyní se nacházíme ve stavu vysoké excitace vědomí, napojení na energii Matky Země, která nám dává sílu měnit svět. Zároveň jsme naplnění světlem a láskou Otce. Cokoliv nyní řekneme, stane se. Počíná se realizovat. Měníme současnost, opravujeme minulost, tvoříme budoucnost. Jsme součástí kvantové existence vesmíru, nacházíme se v bodě jeho singularity, která může zasahovat i paralelní a vícedimenzionální vesmíry. Nyní můžeme měnit vše najednou. K lepšímu i horšímu. A také neseme následky každého svého činu – jsme za něj odpovědní. Máme spoluodpovědnost za budoucnost.

Platí *„jak pro mne, tak pro jiné, jak pro jiné, tak pro mne“*.

Pozn. 88:

Jsme v okamžiku, kdy máme konat, ne myslet! Proto vše musí být řádně promyšleno vždy již dříve dopředu a správná formulace pro tento okamžik bude již nachystána. V okamžiku pronášení pak musí být v hlavě – myslí: **„NIC“**.

Pozn. 89:

Dobře předem promyslíme každé slovo i větu, než nyní vyslovíme. Co vyslovíme, to bude, to se již stává, to je. To je okamžik počátku nových pro-

gramů, jsme programátorem. Je potřebné, aby námi vyslovený program i jeho záměr a idea byl čistý a v souladu s mravností, morálkou, etikou a především s vůlí nejvyššího – Otce Nebes. Diktován „vyšším principem mravním“ – musí být vždy v souladu se záměrem Otce.

Proto pokud si něčím nejsme stoprocentně jisti, pak raději vždy vložíme podmínku pro vykonání: „**Je-li to vůle Tvá, pak ...**“
anebo „**Je-li to vůle Otce Nebeského, necht' ...**“

Pozn. 90:

V tomto okamžiku, v tomto stavu máme nyní naprostou svobodu. Nejsme ničím povinováni těm, kteří nás doposud ovládali, kteří nám přikazovali, co máme a musíme konat. Jsme osvobozeni od vůle církevních hodnostářů a jiných otroků temných vládců inverzního světa a stínů z jiných vesmírů. Jsme „tady a teď“, jsme spojeni s Otcem, stojíme zcela nad všemi náboženstvími. Za všechno, co vykonáme, odpovídáme Otcovi Nebeskému.

Pozn. 91:

Musíme dávat pozor, abychom vždy opravdu slyšeli a vnímali intuici – hlas od Otce. A ještě jednou si to jiným způsobem musíme vždy ověřit. Zda to není našeptávání našeho vlastního ega či „čerta jakéhosi“, jak se nejednomu „uznávanému a obdivovanému svatému“ občas stávalo. Nikdo, ani Otec z nás nesejme odpovědnost za naše činy a jejich dopad. A již vůbec ne za to, že jsme si neověřili informace. **Víra není omluva za špatné činy, automatické odpuštění se nekoná. Naopak, bez ověření skutečné podstaty všeho je „víra“, a hlavně „slepá víra“ vždy velmi přitěžující okolností.**

A neseme i jistou část odpovědnosti za pozdější skutky svých žáků. Jak pochopili nauku a jak ji použili, anebo zneužili.

Pozn. 92:

Poznámky pro užití této techniky při léčení a léčitelství:

Tento stav, kde se nyní nacházíme, je bodem vyvrcholení naší přípravy pro cokoliv dalšího, co přichází a co ještě přijde. Pro účinné provedení jakéhokoliv dalšího rituálu či konkrétního úkolu praxe podle kterékoliv výcvikové školy, který má být vykonán. Sám nejvyšší koná prostřednictvím nás, našeho těla.

Jemu patří za vše dík a chvála.

Až daný úkol vykonáme, můžeme vše završit správnou modlitbou.

Pozn. 93:

Anebo hned pokračujeme ještě dále a další léčitelskou práci ponecháme až po „vzletu fénixe“. V konkrétním okamžiku je vždy nutné řídit se svou intuicí.

Otče náš a Matko naše

Přichází okamžik poslední prosby této meditace – modlitby, kterou nám kdysi předal Učitel Světla – Ježíš. Je úplná, necenzurovaná a aktualizovaná (smysl a duch modlitby přeložen na dnešní aktuální význam slov a užívanou frazeologii).

Svou pozornost nyní přesměrujeme do své hrudi a s dalším mocným nádechem opět vnímáme ze zdola přitékající silný proud energie Božské Matky Země a zároveň ze shora stálý tok světla Otce Nebeského, jenž nás prosvěcuje. S nádechem přijmeme oba proudy energií i informací do své hrudi i celého těla a necháváme je v sobě rozplynout. A s tímto vědomím můžeme pronést, či i jen naslouchat a procítit dávnou modlitbu sjednocení se s oněmi dvěma základními principy Všehomíra v jejich harmonické kosmické rovnováze.

*Otče náš,
jenž jsi na nebi,
svaté je jméno tvé.
Je království tvé.
Je vůle tvá,
jak na nebi – tak na zemi.
Chléb náš dáváš nám i dnes
a odpouštíš všechny dluhy naše,
jak my odpouštíme dlužníkům.
Zbavuješ nás pokušení,
chráníš nás od zlého.
Tvé je království,
moc i sláva,
navěky.*

*Matko naše,
jež jsi na zemi,
svaté je jméno tvé.
Je království tvé.
Je vůle tvá,
jak v tobě – tak v nás.
Své anděly posíláš k nám
a odpouštíš nám hříchy naše,
jak napravujeme provinění k tobě.
Chráníš nás od nemocí,
zbavuješ nás utrpení.
Tvá jest Země,
tělo i zdraví,
navěky.*

Tak jest – tak zůstává.

Pozor na obvyklou závěrečnou frázi – raději ani nemyslet.⁷⁷

Pozn. 94:

První sloku doporučuji pronášet s myslí a vědomím upřeným vzhůru. Druhou část pak s vědomím směřovaným dolů. Neboť na to naváže následující fáze popsána v kapitole: „*Hořící strom – vzlet fénix*“.

Uvědomme si, jak kdysi provedená „nepatrná změna“ a drobný významový posun některých slov podstatně ovlivnily celý smysl i účinnost, zvláště pak s vyškrtnutím celé druhé sloky. Jaký ta nepatrná změna a to neustálé lidmi prováděné hlasité opakování nakonec mělo hluboký dopad na další vývoj lidstva, celého našeho světa.

K lepšímu nasměrování přemýšlení jen několik drobných pomocných poznámek:

Pozn. 95:

Napřed si nutno povšimnou, že se jedná o textové vyjádření symbolu čínské monády Jin – Jang a její rovnováhy. Včetně jejich provázanosti, tedy který princip co řídí. Vše vyjádřeno ve slovech.

Pozn. 96:

Škrtnutím jinového principu kdysi došlo i ke značné nerovnováze jak ve společnosti (*zotročení žen a destrukci jejich psychiky*), tak i k devastujícímu drancování planety – základních zdrojů i bohatství života na Zemi. To naše tisícileté provinění vůči Božské Matce i Zemi je veliké. *Vzniklé škody musí lidstvo co nejdříve vyřešit a začít rychle a řádně obnovovat biosféru v její symbiotické rovnováze všech druhů (včetně podmínek pro přirozený život druhu člověka samého) – jinak těžko přežijeme.*⁷⁸

⁷⁷ Závěrečná pečeť modlitby – zcela jiná, zásadně odlišná od tradice. *Církví původně nařízené ukončující a stvrzující slovo modliteb jest jen neznatelně změněným (avšak lidem utajeným) jménem principu staroegyptského skrytého boha zmaru Amona. Jednomu ze vtělení Satana – kterému je křesťanskými věřícími vždy takto odesílána energie a všechny benefity toho, co si právě od Univerza vymodlíli. Za to on jim pak z toho do jejich života vždy zlomeček zpětně vrátil – jen almužničku pouhou, aby i příště takto s nadšením činili.*

⁷⁸ Zde je nutné si uvědomit, že veškeré snahy tzv. „zelené agendy“ politiků jsou jen pouhou imitací satanistů, zavádějících lidstvo do slepé uličky a vedoucích k dalšímu průmyslovému totálnímu zničení celé planety. Pouhá duchaprázdná demagogie využívající a používající tu nejsnáze manipulovatelnou a dosud velmi debilní část lidstva – mládež. Ovládnutou emocemi s pomocí „rozumu“, tedy pouze levé mozkové hemisféry – jež s vypnutím intuice (pravé mozkové hemisféry) a citu srdce – se stávají aktivním nástrojem ďablovým. Na vyvrácení všech blábolů, kterými nás nyní všichni politici krmí, stačí pouze shromáždit jimi úmyslně opomíjená fakta, přidat

Pozn. 97:

Odpouštění „vin“ ... tedy „karmických dluhů“ vůči Univerzu je tak vázáno na **odpuštění dluhů dlužníkům**. Což bylo a je pro Židy něco naprosto nepředstavitelného. Na této lži satana – „vládnoucího démona víry“ (úrok jako základní článek jejich víry a principu jejich parazitického způsobu života), na tom a ještě řadě mnoha dalších postulátů – na tom visí jejich další osud.⁷⁹ A Dábel si svůj úrok vezme vždy – především od všech svých služebníků. Tento požadavek na mazání dluhů byl také další z důvodů té maximální snahy sanhedrinu – proč dostat Ježíše na kříž.

Pozn. 98:

Dne 21. července 2015 mě byla v meditaci nadiktována poslední změna této modlitby – přítomný čas. Co člověk vysloví – to se již děje. Ta tvrzení tam kdysi pradávno změněná na slovní tvar „pro budoucnost“ vedly k odkladu plnění základních životních proseb a potřeb člověka na neurčitou dobu ... až jednou ... do daleké budoucnosti. Vedlo to tedy k neustálému tlaku a zvyšování aktuálního utrpení a nutnosti žít v nedostatku, tedy i zadlužování se na úvěr (včetně pádu do neviditelného ekonomického otroctví). Což vedlo ke stálému podřizování se momentální nadvládě někoho jiného. Implementaci psychiky otroka do hlubinné paměti člověčenstva a stabilizaci davoelitárního uspořádání světa.⁸⁰

zkušenosti předků a podrobit to vše řádnému rozboru pod dohledem kritického myšlení. Pak se hned ukáže, že většinou je potřebné: sice se *chovat více v zájmu přírody (šetrně k životnímu prostředí)*, avšak jinak a **hlavně ne tím směrem**, kterým nás oni vedou – ten směřuje vždy jen do propasti, ke zkáze a opačnému efektu, než proklamují.

⁷⁹ Platnost této věty se ukazuje právě v dnešní době, kdy v říjnu roku 2023 Satan sečetl účet svých služebníků a inicioval jeho splacení. Sionfašisté útokem na Gazu nastoupili ke své zkáze (což jim ještě nedochází), se svým záměrem zabít co nejvíce nevinných obětí (pro potěchu svého démona). Rozdíl mezi smrtí aktérů genocidy Palestinců a jejich oběťmi během tohoto masakru je v cílové stanici jejich následné cesty po smrti. Satanova smlouva se však musí vždy splatit včetně úroku a především podle jeho kalendáře – odklad je u něj již nemožný.

⁸⁰ Není již žádných pánů – všichni jsou něčí otroci. I ten zcela na vrcholu je jen otrok někoho, kdo jej skrytě ovládá a nemusí to ani tušit. Otroek pověřený dozorem nad otroky je opět jen otrok, i když je na tom zdánlivě o „něco lépe“. I on však musí jednou vše vrátit – o to horší je jeho probuzení při placení karmických dluhů.

Vzlet Fenixe

Teprve zde na tomto místě a po nějaké době pilných tréninků jsou tělo i mysl připraveny na další pokračování – postup poznání (gnosi). Předchozím cvičením jsou čakry již pročištěné a aktivované, energií tělo – naplněné ... smysly otevřené.

Aktivace sil

Několikrát se volně zhluboka nadechneme a vydechneme a znovu si uvědomíme, jak do všech čakr a najednou zespondu přitéká energie Božské Matky Země a shůry přijímáme záři a jas Otce Nebeského – zdroje života a prapůvodní podstaty všech vesmírů. Vnímáme, jak nás tato jeho dvojitá síla naplňuje, čistí, léčí, harmonizuje a ochraňuje. Posiluje nás.

Pozn. 99:

Pro začátek technická prováděcí rada.

První nádech směřujeme do srdeční čakry Anaháty a najednou nasáváme do hrudi z obou směrů, to se již dá zvládnout. S dalšími nádechy si uvědomujeme, že oba protiběžné proudy se nesráží, nýbrž sebou vzájemně prostupují, prolínají se, ovlivňují, spolu tančí. Asi jako světlo slunce shůry prozařuje vodu ve studánce, proudící zdola, vzhůru z pramene na jejím dně. A spojují se v novou kvalitu – energeticko-informační jednotu (prosluněnou čerstvou vodu země plnou potřebných minerálů).

V principu, jako když jednou trubkou proti sobě proudí dvě různá media a obě jsou schopná sebou navzájem bez rušení projít, ale někde se dokonce i spojit v novou jakost a tu pak tam v místě čakry zanechat.

Obě tyto energie, energie hmoty i energie světla, námi procházejí, prostupují celým tělem i všemi otevřenými hlavními čakrami umístěnými na páteřní ose a taktéž tam nacházejícími se energetickými kanály: sušnou nádí s její vnitřní čitránadí a oběma kolem ní vinoucími se nádí – idou a pingalou. Vše se plní a čistí a odtud se ta směs obou energií rozlé-

vá všude do celého těla. Proudění energií do nás vstupují každá ze své strany a její dominantní čakry, aby jejich přebytek pak po průchodu námi ještě vytryskl na druhém konci těla ven. Světlo Otce letí dále dolů do srdce Matky Země a energie Matky Země stoupá vzhůru nad naši hlavu, někam až k Otci Nebeskému. Obě směřují ke svému druhému protipólu. Kam až doletí – to již je na nich.

My jsme nyní tady a teď. Sami v sobě – svým vědomím plně zkoncentrovaní, pozorující a bez myšlenek – vědomě dýcháme.

Dýcháme a přijímáme pránu najednou celým svým fyzickým tělem i vědomím. S každým nádechem vnímáme přítok obou mocných energií i síly a světla do nás, které pak s výdechem rozptýlíme v celém těle, zůstávají v nás, čistí nás a léčí, harmonizují a posilují. Jejich přebytek z nás zároveň ještě tryská i ven, do prostoru, všude kolem nás. Oba principy – obě energie nás plní, zároveň skrz nás prochází a směřují ke svému druhému protipólu. Naučili jsme se „celostnímu nádechu“ do těla i všech čakr a zároveň je vhodné tuto novou vnitřní zkušenost ihned propojit s její novou mantrou.⁸¹ Po delším čase si hlasitým cvičením takto vybudujeme automatický reflex vázaný k pronesení věty:

⁸¹ **Mantra** je de-facto „název programu“ a zároveň vlastně i celou větou shrnutý stručný a srozumitelný popis celého smyslu přivolávaného energeticko-informačního děje, který je vyslovením onoho „názvu“ spouštěn (to aby byl ten název srozumitelnější). Toto musí být napřed vždy sestaveno (naprogramováno) a pak do obecného kosmického systému vloženo ... zapsáno. Pokud to pak někdo chce použít (vyvolat, přivolat), musí napřed svůj aktuální nástroj (tělo) k tomuto programu děje připojit (doladit) častým užíváním (tréninkem) a před vlastním užitím naplnit své vnitřní baterie energií. Aby jeho „mobilní vysílačka = tělo“ se frekvenčně synchronizovala s oním naprogramovaným dějem (procesem). Potom správné a vědomé vyslovení mantry spouští přenastavení probíhajících dějů v energeticko-informačních silových polích planety tak, aby v následném čase došlo k realizaci konkrétního záměru s tím spojeným.

Ten princip platí i pro prastaré mantry zapsané v sanskrtu. Kdy „zápis onoho textu“, tedy „spouštěcí jméno procesu“ (= aktivační klíč) býval autory též i zestručněn. Text ze zkratek bývá vždy značně nesrozumitelný (ztrátou smyslu některých pojmů, frází a zkratek) a působení je nutné potom dešifrovat na základě delšího praktického používání a prožívání a sledování tekoucích energií i informací s tím spojených. Obdobně fungují i komplexnější delší texty: „modlitby“ a „chvalo zpěvy“.

Čtení některých textů je velmi nebezpečné, čtou se jen jednou – při vyvolání!
Není dobré číst nahlas něco, co nevíme – co to znamená, co to provede!

***Otče Nebes a Matko Země,
váš syn *) ...jméno⁸² vás ku pomoci volá.***

**) ... tvá dcera ...jméno*

Po něm pak vždy následuje ještě jeden další vědomý, dlouhý a hluboký nádech spojený s natažením obou energií z obou směrů najednou do celého těla i všech čakr najednou – jsou to síla Země a světlo Nebes.

Pozn. 100:

Tato mantra zde je bonusem „navíc“.

Její aktivace vyžaduje přípravu v celém „balíčku dosavadního cvičení“, tedy plnění čakr podle této metodiky, až do kvality zážitku tohoto místa.

Teprve nyní je adept připraven k dalšímu „hladkému nácviku“ této dovednosti a jejímu pozdějšímu užívání.

Lze trénovat případně i po následujícím „rozhoření“, pokud nebudeme konat plnění poháru – jenž je však nejlépe provádět až následně po cvičení tohoto nádechu pro celkové naplnění čakr.

Pozn. 101:

Technická poznámka:

Použití se pak později vlastně skládá ze dvou plných dechů ve fázích. Při prvním nádechu (teprve počátečním „slabém ... pokusu“ o naplnění) si uvědomujeme potřebu doplnění svého energetického potenciálu „mentálním upomenutím se na větu mantry“ – tedy mentální koncentrací na to, co uděláme. Tím již vlastně nacvičenou dovedností nevědomky otevíráme zároveň i koncové čakry pro přítok energie. Při výdechu pak hlasitě vyslovujeme prosbu – mantru. A ihned vnímáme, jak hned dalším hlubokým nádechem ty energie do nás vstupují oběma směry a plní nás a při výdechu v nás již jsou a rozplývají se do celého těla. Nebo **koncentrují právě tam, kde potřebujeme, na co právě myslíme**, třeba do dlaní.

Po delším tréninku pak časem dochází ke sjednocení do jediného okamžiku, kdy již při prvním nádechu a jen v mysli proběhlém vyslovení oné mantry (prosby, volání o pomoc) se celý proces v těle spustí a energie do těla již ihned při nádechu přitéká a je všude a právě tam, kde je to potřebné.

Poté, co jsme si uvědomili tento efekt a získali zpět další dovednost, kterou jsme kdysi uměli a dávno pozapomenuli (při svém prvním nádechu v tomto světě), budeme dále pokračovat principem spojeného dýchání do čakr.

⁸² Osobní jméno, lze užívat i komplexní jméno s rodem. Máme-li již své duchovní jméno – použijeme je.

Nádech do čakr - „Hořící strom“

Budeme pokračovat společným nádechem obou principů (energií obou kvalit), společně z obou směrů – a postupně do jednotlivých čakr **následujícím postupem**. Účelem již je plnit čakry „směsí“ z obou krajních pólů spektra prány (obrazně řečeno), tedy současně energií síly hmoty i energií světla s informací. Tedy prány jak hrubé, tak i velmi jemné.⁸³ A zároveň *specifickým postupem* docílit i scelení naší vnitřní energetiky v další pevný celek.

Nyní již budeme používat v každé čakře její vnitřní rezonanční mantry – neboť po předchozí přípravě a čištění čakr (hlavně oněch nově odhalených a před chvílí dosud silně zablokovaných vyšších čakr) by již měly být pro tuto chvíli prozatím uvolněny pro hladký průchod energií. Hladké a plynulé hlasité vyslovování s rezonančním prožitkem (vnitřní masáží) a schopnost koncentrovat se do jednotlivých míst těla by již v tomto okamžiku nemělo činit problém, mělo by již být samozřejmostí. Je tedy nutné mít předchozí cvičení již zvládnutá.

Pozn. 102:

Poznámka pro začátečníky:

Je zde možno přidávat „mezi-dech“ pro přesun své pozornosti mezi čakrami a vnímání prožitků s tím spojených. Prostě přidat si k tomu (vložit) navíc vždy ještě jeden dech. Pokročilejší adept, který již zvládne vizualizaci výdechu energie v místě čakry spolu s vyslovením dané mantry, a zároveň s tím je schopen v závěru svého výdechu i vedení části energie do dalšího místa v těle, může tento „mezi-dech“ později vypustit.

Tento text je zde veden i s oním vloženým „mezi-dechem“.

9. Sahasrára čakra (Korunní)

Svou pozornost nyní přesouváme na korunní čakru Sahasráru, kde se pozorností ukotvíme, vnímáme tam i proud z Nebes přicházejícího

⁸³ Z fyzikálního pohledu se vlastně jedná o energii vakua, ale frekvenčně nastavenou pro jinou hustotu dimenze (zahuštění, tedy „pásmo frekvenčního ladění“).

světla. Zároveň z výšky své Sahasráry vidíme a vnímáme i spodní čakru Muladháru, jak do ní zesponu, z nitra a srdce Matky Země přitéká její energie – Božská síla. Tuto přitékající energii svou myšlenkou uchopíme a táhneme po zádech nahoru přímo k nejvyšší korunní čakře, kde je při tom neustále ukotvena naše pozornost (vědomí).

Stále klidně dýcháme, a postupně třeba i několikrát si to uvědomíme a prožíváme. Je nutné se při nácviku a vlastně vždy řídit rytmem svého vlastního dechu. Být s ním v plném souladu.

A zároveň s tímtež nádechem tu energii v korunní čakře společně i se světlem přijímáme – nasáváme do ní, zároveň i s mentálním vyslovením (uvědoměním si) odpovídající bídžaslabilky této čakry „**AŮM**“. Provádíme tedy současný nádech energie Země, přiváděné odsponu, a zároveň i světla, které Otec do čakry z nebes stále posílá. Tuto „směs energií“ při nádechu nasátou, „jednotu v čakře“ zkoncentrujeme (krátký okamžik zádrže dechu mezi nádechem a výdechem) a pak vydechneme zároveň s trojitým hlasitým rezonančním vyslovením mantry:

AŮm – AŮm – AŮm^m .

Vnímáme, jak se čakra znovu prudce roztočila s novou silou a rychlostí, jak se její jas zvětšuje a svítí do okolí.

(Lze to i několikrát zopakovat.)

Nyní tento jas, tuto sjednocenou energii Otce-Matky-Syna (našeho koncentrovaného vědomí) šířící se do okolí zároveň s posledním znějícím závěrečným „**m^m**“ uchopíme jako světelné vlákno (paprsek) a svou myšlenkou nyní vedeme (táhneme) po přední straně těla dolů, až do míst dolní čakry Muladháry, do svého základu, od sponu do perinea (příčný sval).⁸⁴

(Lze se stabilizovat „mezi-dechem“ navíc.)

⁸⁴ Do místa hráze mezi řití a pohlavím.

1. Muladhára čakra (kořenová)

Nyní svou pozorností zůstáváme upřeni na dolní Muladhára čakru zároveň s mentálním vyslovením (myšlením) její bídžaslabiky „LAM“. S hlubokým nádechem v tom okamžiku tam do ní současně nasáváme – jak energii Země a i světlo Nebes, jež tam také již dorazilo, ale zároveň též i světlo vlákna, které jsme tam svým vědomím přitáhli z horní Sahasrára čakry. Zkoncentrujeme se v Muladhára čakře i se třemi energiemi tam přivedenými (opět krátkým okamžikem zádrže dechu mezi nádechem a výdechem). V tomto okamžiku se všechny tři energie spolu v rotující Muladhára čakře spojují a sváží. S následným mocným výdechem pak tu „směs energií“ vydechneme zároveň i s trojitým hlasitým rezonančním vyslovením mantry:

Lam – Lam – Lam^m .

Vnímáme, jak i Muladhára čakra se rovněž prudce roztočila s novou silou i rychlostí a jak se její jas zvětšuje a svítí do prostoru všude kolem nás.

(Lze to i několikrát zopakovat.)

Tento jas, toto kolem se šířící světlo sjednocené energie Otce-Matky-Syna (našeho vědomí) pak opět s posledním závěrečným znějícím „**m^m**“ ve své čakře uchopíme a jako silné světelné vlákno svou myšlenkou tuto novou kvalitu opět vytahujeme vzhůru po zádech. Až do čakry třetího oka v hlavě – Ádžňa čakry – až tam to vlákno během doznívajícího výdechu zezadu přitáhneme.

(Lze se stabilizovat „mezi-dechem“ navíc.)

8. Ádžňa čakra (3. oko Šivovo)

Opět s plnou pozorností to od spodu z Muladhára čakry přitažené vlákno světla nyní soustředěně držíme a od zadu vkládáme – připojujeme ve svém třetím oku – Ádžňa čakře – s uvědomováním si tam vázané a přítomné bídžaslabiky „**ÓM**“. Také s hlubokým nádechem v tomto okamžiku vnímáme, jak sem do čakry třetího oka někde za očima uprostřed naší hlavy stále přímo přitéká a koncentruje se tam jak energie Země, tak je tam v ní též stále přítomno i světlo Nebes a zároveň se obě

spojují i s naším vláknem světla, které jsme sem přitáhli po svých zádech až z Muladháry. Všechny tři energie v Ádžňa čakře během krátké zádrže dechu mezi nádechem a výdechem – ty se tam právě nyní spojují a promíchávají, zesilují. S následným mocným výdechem a zároveň též i s trojitým hlasitým rezonančním vyslovením mantry:

Óm – Óm – Óm^m

Ta sjednocená energie Otce-Matky-Syna čakru intenzivně roztáčí a na všechny strany intenzivně září.

(Lze to i několikrát zopakovat.)

A opět s posledním znějícím „**m^m**“ pak v této čakře uchopíme ještě jinější svazeček paprsků světla a přesouváním své pozornosti jej rychle vedeme a stahujeme po přední straně těla dolů. Až k podbříšku a stydké kosti – kde na něj již čeká dřívějšími cvičeními pročištěná a roztočená Svadhishhána čakra. Tam ten svazek světla během doznívajícího dechu zepředu přitáhneme a předáváme.

(Lze se stabilizovat „mezi-dechem“ navíc.)

2. Svadhishhána čakra (Přížová, podbříšek)

Nyní stejným způsobem, s nádechem a mentálně vyslovenou, či uvědomělou si bídžaslabikou „**VAM**“ platnou pro Svadhishhána čakru uchopíme a koncentrujeme jak energii Božské Matky Země a světlo Otce Nebes již déle naplňující tuto čakru, tak zároveň i právě přivedený svazek světelných paprsků – světla před chvílí vytaženého nahoře z Ádžňa čakry. S nádechem ten přivedený svazek světla zepředu vkládáme do již čekající Svadhishhána čakry. Opět jen krátká zádrž dechu – kdy můžeme vnímat a prociťovat, jak se ve Svadhishhána čakře všechny tři energetické kvality spolu mísí a spojují a čakra se přitom plní novou silou a rozsvěcí ještě větším jasem. Což ihned podpoříme výdechem společně s trojitým hlasitým rezonančním vyslovením mantry této čakry:

Vam – Vam – Vam^m

Tato sjednocená trojitá energie čakru intenzivně roztočila a ta září do všeho prostoru kolem nás.

(Lze to i několikrát zopakovat.)

S posledním ještě doznívajícím „**m^m**“ mantry – svou pozorností a myš-

lenkou zezadu v čakře uchopíme ze Svadhishthány ještě silnější svazek světelných paprsků a jako silný svazek světelných vláken, jako provaz to světlo táhneme po zádech a po páteři nahoru, až do čakry hrdla – Višuddha čakry. Pokračujeme stále stejným postupem.

(Lze se stabilizovat „mezi-dechem“ navíc.)

7. Višuddha čakra (krční)

S dozvukem poslední mantry jsme přivedli „provaz“ energie světla i svou pozornost vzhůru po zádech do krční – Višuddha čakry. Ta je již dávno plná energie Matky Země a světla Otce nebes a čekají na odevzdání a připojení světelného svazku energie ze spodní Svadhishthána čakry. To světlo spolu s mentálním pomyšlením bídžaslabiky „HAM“ Višuddha čakry do ní zezadu s nádechem vkládáme. S tím nádechem tam zároveň zdola přitéká ještě více energie Země i shora zároveň dopadá světlo Nebes a Višuddha čakru tak ještě více plní. Vše v čakře zkoncentrujeme krátkou zádrží dechu se současným pozorováním, jak tam ta energie tančí a víří. Tím se tam opět všechny tři principy spojují a mísí – našim přičiněním posilují. Výsledek podpoříme opětným výdechem spojeným s trojitým hlasitým rezonančním vyslovením mantry Višuddha čakry:

Ham – Ham– Ham^m

Čakra se ještě více roztáčí a na všechny strany intenzivně září sjednocenou energií Otce-Matky-Syna.

(Lze to i několikrát zopakovat.)

S výdechem a dozníváním mantry posledními tóny znějícího „**m^m**“ pak opět zepředu svou myšlenkou z Višuddha čakry uchopíme ještě silnější svazek světelných paprsků a tento po přední části těla táhneme jako světelný provazec dolů – až do oblasti pupku – Manipūra čakry.

(Lze se stabilizovat „mezi-dechem“ navíc.)

3. Manipūra čakra (pupeční)

S doznívajícím posledním „**m^m**“ výdechu jsme opět přesunuli pozornost po hrudi dolů až do pupku a tou pozorností přitáhli též i silný svazek světla k čakře Manipūry. S nádechem do čakry vědomě natahujeme zdola přitékající energii Matky Země a shora až sem pronikající světlo Otce Nebes a zároveň zeředu přes pupek přijímáme energii poslanou svazkem světla od krční Višuddha čakry. Zároveň s nádechem a také mentálním uvědomováním si slabiky ohně této Manipūra čakry – „**RAM**“ . Energii sjednocenou zde po hlubokém nádechu v Manipūře koncentrujeme pomocí vědomé krátké zádrže dechu spojené s jejím pozorováním, ponecháme ji tam. S následným výdechem a trojitým hlasitým rezonančním vyslovením mantry Manipūra čakry pomáháme všechnu shromážděnou energii roztočit v jejím víru:

Ram – Ram– Ram^m

Necháme ji tam v místě čakry rozplynout. Čakra se ještě více roztočila a v ní soustředěná energie i síla se ještě více koncentruje, mohutní. Manipūra čakra silně září do všech stran a my to sjednocené světlo vnímáme a pozorujeme.

(*Lze to i několikrát zopakovat.*)

S posledním, při výdechu vysloveným znělým „**m^m**“ mantry svým vědomím vzadu na páteři – myšlenkou z Manipūra čakry vytáhneme ještě silnější ohebné svítící lanko plné jiskřivých paprsků světla čakry a tento proud opět táhneme po páteři vzhůru – až k Vadžradháře čakře. Nachází se mezi lopatkami přibližně uprostřed jejich výšky – ze ředu asi tak na středu prsní kosti v místech brzlíku a větvení průduškového stromu.

(*Lze se stabilizovat „mezi-dechem“ navíc.*)

6. Vadžradhára čakra (hrudní horní)

Při zaznívání koncového znělého „**m^m**“ poslední vyslovené mantry vnímáme, jak s naší pozorností a vědomím stoupajícím vzhůru po zádech jako svítící lano se vzhůru po páteři táhne i část energie z naší Manipūra čakry. Přichází nahoru do horního hrudního centra nad srdcem, do Vadžradhára čakry. Zároveň s nádechem tam vnímáme do čakry vstu-

pující mocnou energii jak Matky Země, tak i velký proud a jas světla Otce Nebes, do kterého se zezadu přímo vlévá i naše sem dotažená zavinutá energie našich čakr. S nádechem a mentálním vnímáním rezonanční slabiky „**HRÍM**“ této Vadžradháry čakry, přijímáme do ní všechnu tu energii a světlo. S tím zároveň na konci nádechu se koncentrujeme na přicházející krátkou zádrž dechu a spolu v mysli znějící řídicí mantrou čakry se tak všechny tři proudy spojují – víří – svazují a tancují a mění opět v novou tvůrčí kvalitu energie. Celý děj nyní podpoříme výdechem s hlasitým a rezonančním trojitým vyslovením mantry Vadžradháry čakry:

Hrím – Hrím– Hrím^m

Tato čakra je takto posilována a energie v ní nyní tančí, víří a září na všechny strany. S ní září i naše posílená a silně roztočená Vadžradhára čakra, vnímáme ji a pozorujeme její šířící se jas.

(Lze to i několikrát zopakovat.)

A s posledními dozvuky znělého „**m^m**“ na konci mantry opět svým silným vědomím ve Vadžradhára čakře uchopíme a vytáhneme z ní dopředu silné lano stočených vláken světla a táhneme je i se svým koncentrovaným vědomím před sebou dolů až do míst horní části břicha. Tam, kde se pod bránicí nachází náš žaludek, slinivka a vzadu za nimi sluneční nervová pletěň, tam všude se rozprostírá již roztočená a čekající mocná Surja čakra. Až sem to lano stočeného světla přitahujeme, abychom jí zde zepředu všechnu tu přiváděnou energii i světlo odevzdali.

(Lze se stabilizovat „mezi-dechem“ navíc.)

4. Surja čakra (sluneční za žaludkem)

S posledním dozvukem znělého „**m^m**“ naše pozornost již zůstává soustředěna pod hrudním košem, hned pod bránicí, v místě žaludku, slinivky a sluneční nervové pletěně, v místě Surja čakry. Zde s hlubokým nádechem a mentálním uvědoměním si sluneční slabiky „**SUM**“ plně vnímáme Surja čakru stále ještě naplňovanou energií a silou Božské Matky Země za současně stálého a mocného přílivu energie a světla kosmu od Otce Nebeského. Zároveň s posledními tóny té slabiky tam

zepředu přivádíme a k Surja čakře svými myšlenkami připojujeme lano stočené ze světelných vláken. Vkládáme tam takto své světlo, svou energii, které jsme právě přivedli shůry od své Vadžradhára čakry. A hned s následujícím volným nádechem – čakru vědomě plníme všemi třemi energiemi. Všechny tři principy se v čakře spojují a tančí kosmický tanec radosti. S krátkou zádrží dechu mezi nádechem a výdechem vnímáme, jak se Surja čakra ještě více rozhořela, roztočila, jak žhne a svítí do okolí. Účinek spojení podpoříme následným volným dlouhým výdechem spojeným s hlasitým a rezonanční silou vibrujícím, trojitým vyslovením mantry Surja čakry léčivých sil:

Sum – Sum– Sum^m

Surja čakra se ještě více roztočila, ještě více energie přijímá od Matky Země i Otce Nebes, ještě více svítí na všechny strany sjednocenou energií a světlem Otce-Matky a jejich dítěte. My to vnímáme – pozorujeme. *(Lze to i několikrát zopakovat.)*

S posledními dozvuky znělého „**m^m**“ na konci mantry, opět svým pevným vědomím a svou myšlenkou, ze zadu od páteře nyní uchopíme velmi silný svazek světelných paprsků vycházející z naší Surja čakry a stáčíme jej v silné lano – kabel světla – do širokého potrubí plného světla, které vědomě táhneme a zvedáme po zádech a po páteři o stupeň výše. Abychom je mohli ze zadu připojit a to světlo vložit do své Anaháta čakry, která se nachází ve spodní části hrudi. V hrudním koši hned nad bránicí mezi dolními plicními laloky u dolního hrotu našeho srdce.

(Lze se stabilizovat „mezi-dechem“ navíc.)

5. Anaháta čakra (srdeční, dolní hrudní)

Zároveň s tímto posledním zněním koncového mantrického „**m^m**“ již jen středem svých zad trochu pozvedneme toto ze Surja čakry vzadu vedené široké potrubí plné spojené a vířící sjednocené energie – až k srdeční čakře – Anahátě a napojujeme je. Naše pozornost a vědomé soustředění se tím nyní plně přesunuly do našeho středu – Anaháty čakry. Vnímáme do ní neustále proudící – jak energii i sílu Božské Matky Země – tak i energii, světlo a informace od Otce všech nebes, zdroje veškerého Univerza. A s mentálním připomenutím si zde domovské bídžaslabiky a

mantry vzduchu „JAM“ provádíme další, hluboký a dlouhý nádech. Jím přijímáme do Anaháty čakry pod naším srdcem jak oba dva hlavní principy našeho kosmu v jejich jednotě, tak zároveň již i silný tok svého vlastního světla. Světla, které bylo za pomoci síly Matky a světla Otce postupně vygenerováno ve všech našich hlavních čakrách páteřního stromu a nyní jako mocný tok energie, světla a informací všech našich čaker vtéká do naší ústřední čakry. S mentálním soustředěním na řídicí bídžamantru Anaháty a silným nádechem přivádíme všechny přitékající energie, které během krátké zádrže mezi nádechem a budoucím výdechem tančí, spojují se v jednotu, zhutňují, aby ihned na to s výdechem vyrazily všude kolem nás.

Následuje dlouhý volný výdech podpořený rezonančně hlasitě trojitě vyslovenou mantrou Anaháta čakry:

Jam – Jam – Jam^m

Stále s vědomím upřeným do spodní části své hrudi. Energie zde protékající stále sílí, točí se, naše Anaháta žhne a svítí.

Nyní své nádechy s nasáváním energií můžeme několikrát opakovat i s tou krátkou zádrží dechu mezi nádechem a výdechem a potom hned provedeme plný výdech vždy s trojitým vyslovením mantry „JAM“.

Každý nyní opakuje, kolikrát to sám cítí – poté zvolní svůj dech, mlčí, sleduje, vnímá.

Jsme v cíli tohoto cvičení, pravidelně plynule a lehce dýcháme.

Energie i světlo, které námi proudí, se z naší rozzážené Anaháta čakry kolem nás šíří všemi směry ... celým prostorem. Jeho dosah je stále větší – již jsme prozářili celou místnost – celý dům – celé město – prosvěcujeme i celou planetu Zemi.

Energie Matky Země i světlo Otce Nebes na toto reagují a přidávají se k nám. Jejich energie již námi stále plně proudí i mimo rytmus našeho dechu a ten tok je stále silnější. Protéká námi toho tolik, kolik náš organismus vydrží a zbytek několiknásobně převyšující možnosti našeho těla teče a víří kolem nás, šíří se dál. Ten proud je stále větší a silnější. Víří kolem nás, energie se spojují s našim světlem v jednotném tantrickém tanci a zároveň se rozplývají všemi směry. Energie víří a září novou

silou, rozlévá se i celým našim tělem. I do celé naší aury, za hranice hmotného těla. A pak i dále za hranice aury, do širého kraje, do celého kosmu. Jen pozorujeme, prožíváme.

Extáze, sjednocení.

Prožíváme a prociťujeme rozšiřování svého vědomí.

Všechna slova jsou zbytečná. Božská Matka Země i Otec Nebes vědí, co potřebujeme my i lidé kolem nás – vše v pravý čas přichází. My uhýbáme Boží vůli, pouze sledujeme a vnímáme své pocity.

Nadešel čas usazení, působení, vyzařování. Čas eucitů (euforických prožitků a pocitů): ticho – klid – mír – harmonie – radost – štěstí – vše objímající láska – soucit – blaženost – jednota a sjednocení ... duchovní extáze.

Pocity tohoto okamžiku jsou v tobě uloženy, vždy jsou pro tebe i zdrojem síly.

Pozn. 103:

Důležité varování:

„Když Bůh Otec i Matka Země pracují – uhní a nepřekážej!“

Jen se dívej, pozoruj a mlč.

Radujeme se, že jsme mohli být zápalkou tohoto ohně.

Myslet na cokoliv nízkého – spálilo by nás to.

Plně prožíváme svou další podobu své nekonečné vědomé existence spočívající v náručí Tvůrce Všemohíra. Prožíváme svou podstatu – čiré vědomé energetické pole. Energeticko-informační silové pole, jehož plné rozvinutí nastalo zásluhou spojení tvůrčího záměru – světla Otce s energií Božské Matky a jejím informačním potenciálem. Jež k nám přišly a setkaly se v naší Hrudája čakře – ve společném vířivém tanci se spojily v jednotu. To setkání utvořilo (obnovilo) mohutný energetický vír kolem nás – toroid soustředěný kolem naší Hrudája čakry, podle v ní uložené informační matrice. Pole naší podstaty, jež je mnohokrát větší, než je jen jeho nynější hmotné jádérko. Byli jsme sami v sobě a všude – ve všem kolem nás – tady a teď. V jednotě všeho. Vědomí prochází vším

a bez omezení.⁸⁵

Vnější podoby – formy jsou nyní nepodstatné.

Proběhl okamžik našeho úzkého spojení se svou duší a v jednotě s Matkou Zemí a Otcem všech vesmírů. Prozatím na krátký okamžik jsme se opět stali světlem, zářící bytostí naplněnou světlem.

Je čas návratu. Můžeme se nyní pozvolna rozdíchat, uvědomit si opět celé své fyzické tělo, prostor i čas, otevřít oči, pohnout se, zlehka a zvolna rozhýbat své tělo.

Anebo se jen nadechnout a slabě pohnout a hned pokračovat ještě i další prací.

Pozn. 104:

Pokud je vše potřebné již vykonáno, ještě chvíli procitujeme svou jednotu s Matkou i Otcem všech vesmírů. Vnímáme, jak energie a síla Božské Matky a světlo Otce Nebeského naším srdcem do kosmu září. Spojujeme se s bytostmi světla, stáváme se Sluncem. Opět pouze pozorujeme, vnímáme. Nehodnotíme, neposuzujeme. Přemýšlet o pocitech a co nám ještě aktuálně mají sdělit, to si zrekapitulujeme později. Až si znovu uvědomíme své prožitě pocity s otázkou: „co mně to má říct a sdělit?“

Pozn. 105:

Doporučuji – jednou si někdy promeditovat smysl a dopad tohoto postupu (i vícekrát a opakovaně). Je mnoho úhlů pohledu na tuto skutečnost – mohou se i značně lišit.

A přesto mohou být všechny ... správné i zároveň nepřesné a matoucí.

Pozn. 106:

Po krátkém procítění této nové kvality, pokud máme ještě nějakou další práci k provedení (záměr dalšího díla), vykonáme je.

Plný pohár

Toto cvičení slouží pro načerpání a koncentraci energie pro obřad konkrétního záměru, např. pro léčení. Je vhodné jej konat ve stoje, vsedě

⁸⁵ Jediná omezení jsou ta, která jsme si dali my sami a přijali je. Na kterých jsme se dohodli s ostatními, stejnými jako my.

lze případně také. Vhodná gesta rukou prováděná při hlasitém přednesu jsou popsána.

Trénink tohoto cvičení či případné použití, ať již v rámci přípravy pro jiný obřad či přímo v jeho rámci je nutné provést právě v okamžiku návaznosti na vykonané předešlé cvičení „hořícího stromu“. Když jsme na maximum nejprve aktivovali všechny své čakerní zdroje hlavního stromu, a zároveň se zpevnili ve své energetické podstatě. Byť třeba i jen „rychlým navinutím spirály procházející všemi hlavními páteřními čakrami“.

Navazujeme tedy na stav mysli i energetické aktivace cvičení „hořící strom“. Je potřebné, abychom měli své „vnitřní baterie“ plné. *Chvilí pouze vnímáme a koncentrujeme se v sobě a ustálíme se ve své energii.*

Nyní je mysl prázdná, srdce otevřené a smysly rozšířené.

Ve svém těle i mysli jsme v předchozím cvičení dosáhli bodu singularity a jsou nám otevřeny mnohé brány. Je zde okamžik i věčnost. Kapka i moře. Jedno jsme.

Až to budeme cítit, s případným gestem, vyslovíme následné prohlášení.

(Gesto není povinnost, pokud tak necítíme.)

Před prohlášením – ruce volně předpažíme mírně šikmo před sebou, tak asi do výše ramen, s dlaněmi otočenými vzhůru. Jako bychom do rukou chytali z balkonu padající peřinu. I hlavu (pohled) mírně pozvednout, záda narovnat. S nádechem a následným pronášením první sloky vnímáme, jak náhle v rukou držíme kouli jemné energie a světla (prány).

Se slovy „... vše zalévá“ dlaně volně stáčíme dovnitř dolů (či jiným potřebným směrem) a tu pránu ze své náruče a dlaní vyléváme. Je to střed a čas výdechu a dalšího nádechu.

Ruce tak ponecháme a ještě dokončíme hlasitým vyslovením druhé sloky, po které pak po chvíli zvolna stáhneme ruce opět k tělu.

.

*Světlo prapůvodní lásky
a prapůvodní harmonie,
vše čistí, narovnává.
Jas Boží milosti
vše zalévá.*

*Tady a teď,
jedno jediné jest,
a jedno jediné koná.*

 Vykonáno jest.

Pokud máme vyslovit ještě nějaké další konkrétní požehnání, pak nejlepším okamžikem je právě nyní – onen věnec růží.⁸⁶ Něco lze pouze procítit a mentálně vyslovit, něco nutno vyslovit nahlas (to je vždy nejlepší). Buď stručný a jasný.

Zároveň je to vhodný okamžik léčitelského působení nebo i další praxe. A v případě takového vnoření dalšího individuálního krátkého a zde nyní neuváděného individuálního obřadu (zatím neznámého), pak na jeho závěr hlasitě pronášíme stvrzení o jeho ukončení: „*Vykonáno jest.*“

⁸⁶ Rébus k řešení – kde je zobrazen ten okamžik?

Pozn. 107:

Po obřadu „*vylévání poháru požehnání*“ se většinou pokračuje již jen ukončovacími kroky modulů (magických obřadů), v nichž byl tento vrchol práce vložen jako součást hlavního modulu. Následuje například úklid, propouštění andělů, otvírání prostoru, a podobně.

Úžeji jsme se spojili se svou podstatou, se svou duší a v jednotě s Matkou Zemí a Otcem všech vesmírů. Stali se opět světlem, zářící bytostí plnou světla.

Nyní se opět přibližuje okamžik, kdy po dokončení následných uzavíracích krocích svého meditačního bloku převezmeme znovu moc jak nad svým tělem, tak též dalším svým osudem v děních vnější iluze hry na jevišti „školy života“. Chaoticky propletené hry o velmi mnoha měnících se dějstvích, které mají jediný cíl – naši **gnosi**. *Rozšíření našeho poznání, zkušeností, vědomostí, získání dovedností, odolnosti i síly, načerpání moudrosti, i posílení své vlastní mravní vyspělosti. Abychom se naučili rozdávat lásku i odpuštění a svým vzorem pomáhali dalším božím dětem nalézt jejich vlastní správnou cestu ve hmotné světské iluzi – projekci všech myšlenek do hmotného světa.*

Abychom poznali vyšší pravidla hry – kony vesmírů; abychom pochopili obecná pravidla koexistence (respektování a nezasahování), a pak i konsensu (domluvy) a kooperace (vzájemně výhodné spolupráce).

A přitom nezapomenuli – čím vlastně jsme a jaký je smysl života.

Chvalozpěvy

Sem na toto místo jsou přesunuty dva rozsáhlé texty, jež svým zařazením vlastně patří do předchozího textu – rozsáhlých kapitol Matky a Otce. Původně to byly pouze krátké upřesňující žádosti, fixované na dílčí aspekty léčení – dílčí prosby o uzdravování těla (tzv. „samoléčbu“). Sloužily ku přesnějšímu nastavení – zacílení přitékajících energií. Jako upřesnění je bylo možné pronášet formou žádosti před dýcháním do čaker, tak i po něm formou potvrzení. Byly to jednoduché a krátké věty, jež se v transu podle momentální potřeby náhle zformulovaly. Jejich častým opakováním se ohladily, učesaly.

V okamžiku dalšího vyzrávání textu této knihy, kdy jsem je neustále v meditačním rozpoložení opakoval a naslouchal jejich inspiraci, náhle se rozrostly o další rozsáhlé požadavky. Najednou jsem věděl, že je nutno zde ještě zaznamenat ... a přidat to..., a ještě... Mnohokrát jsem je opakoval, přehazoval, snažil se o jejich správné a výstižné zaznamenání. A znovu v meditaci recitoval, prověřoval. Postupně tyto stesky a prosby narostly do rozsahu a charakteru dlouhých „chvalozpěvů“.

Je možné je užít jako celek, nebo jen aktuální a nejdůležitější potřebné části. Anebo třeba i jen některé věty. Pokud něco z toho zrovna není aktuální, lze vynechat.

Anebo je možné je použít a opakovat si je jako krátké prosby a modlitby, vlastně kdykoliv je potřebujeme v praxi běžného dne. Když si je po delším meditačním tréninku pak stejným způsobem připomeneme a vyslovíme – působí na člověka stejně, jako mantry vyslovené v sanskrtu.

Je možné je doplnit též dalšími konkrétními a přesně formulovanými vlastními prosbami. Budou splněny.

Pozn. 108:

Vždy je velmi důležitá správná formulace celé věty. Vlastně vytváříme krátký sankalpam – příkaz, program k realizaci pro své podvědomí, ke kte-

rému nám z vesmíru bude poskytnuta maximální podpora. A tvorba těchto sankalpamů má svá přesná pravidla. Jinak můžeme obdržet také pravý opak toho, co jsme si mysleli, že žádáme. Dostaneme vždy přesně to, co vyslovíme a jak jsme to skutečně vyslovili (pozor na nepřesné vyjadřování – kosmos je ze všech počítačů největší pedant a puntičkář – realizuje *co jsme vyslovili a ne co si myslíme, že jsme řekli*).

V okamžiku propojení se s Matkou Zemí a Otcem Nebeským se nacházíme ve kvantovém prostoru a vytváříme program své budoucnosti. A také se to ve stavu meditace ihned zapisuje jak do kosmických struktur, tak i do naší hlubinné paměti duše.

Proto doporučení – opatrně s vágními formulacemi. Podrobněji toto vysvětlují v různých přednáškách a lze k tomu na internetu vyhledat i podrobnější vysvětlení od různých dalších autorů.

Přesněji právě v tento okamžik meditačního pohroužení vznikají všechny podmínky pro úspěšné naplnění takovýchto proseb a modliteb. Jen je potřebné pak jít, a to, co právě bylo zaseto, dokončit! Tedy vypěstovat a nakonec také sklidit plody svého *správného* úsilí.

Pozn. 109:

Například žádost o očistu těla vytvoří skutečně podmínky pro mnohonásobně účinnější působení léčivých očistných čajů a procedur, ve spojení s vhodnou dietou a aktivitou. Pokud však pro to nic neučiníme a ještě organismus dále budeme zasypávat chemickou potravou a jedy podle těch úžasných⁸⁷ televizních reklam, pak se samozřejmě nic nezdaří. Ba právě naopak, následná destrukce organismu bude ještě mnohem větší, rychlejší.

Musí nám být jasno:

„Chceme se uzdravit?

A k čemu a proč?

Co s tím pak zamýšlíme dělat?

Které špatné návyky jsme ochotni pro své uzdravení obětovat?

Pak tedy začněme hned!“

Hodně mě potrápila otázka *správného* zařazení tohoto poměrně rozsáhlého recitačního bloku v konceptu celé meditace. Teprve po delší době a ověřování mi přišla informace, že tyto prosby mohou být při běžném kompletním užívání celé meditace (podle návodu), nejlépe uplatně-

⁸⁷ Pozor například právě na toto slovo, že je něco „**úžasně**“. Význam slova je původně ... **u dása, u běsa** ... to mě polekalo tak silně, že jsem užasle zůstal stát, ani pohnout jsem se nedokázal ... úplná šoková paralýza těla i myšlení. S tímto pochopením smyslu ... ano, ony reklamy skutečně jsou odporně úžasně!

ny ihned po hlavní žádosti. Tedy ihned po prvním setkání s Matkou Zemí či Otcem Nebes, kdy jsme se představili a právě požádali o ty největší dary, které můžeme pro sebe obdržet. V okamžiku, kdy po prvním setkání a oslovení a zpečetění a odeslání žádosti, po slově „sváhá“ – chvíli posečkáme.

Jakmile pocítíme přítok energie a světla a necháme se jimi prvotně celí prostoupit a prozářit, pak formou „oslavné řeči“ je možné se s těmito energiemi ještě účinněji propojit a dostat tak přídatkem to vše ještě navíc. Pokud si zasluhujeme a budeme s tím i správně hospodařit – obdržíme. A pak už jen zbývá vše nechat usadit všude tam, kde je potřebné. Vlastně si jen vědomě upřesňujeme další doplňující programy, se kterými ty energie přijímáme. A opět krátce procítíme jejich účinek v nás. Pak hned může následovat další práce s čakrami.

Tolik z hlediska pohledu léčivého působení modlitby na člověka v meditačním stavu jeho mysli.

Léčivé působení Božské Matky

Vše uvedené v této podkapitole **spadá do kompetence hmoty**. Tedy podléhá působení informačně-energetického pole této naší planety. I když na počátku byl plán, jeho vyjádření slovem. Bez onoho impulsu by nic nevzniklo. Právě Matka má potenciál vytvořit to, co Otec vymyslel.

Celý tento blok (chvalozpěv) se dá použít jako obecná prosba za své zdraví a léčení. Jak již bylo mnohokrát zmíněno, lze doplnit dalšími konkrétními požadavky. Nutno formulovat především v pozitivním konstatování výsledného budoucího obnoveného stavu **coby již přítomnosti** ... to co žádáme, to začalo již nyní. Děkujeme za to, co se našim rozhodnutím a vyslovením již realizuje, myslíme na to a oslavujeme ... budoucí stav, trvalou fixaci tohoto nového nyní zformulovaného stavu.

Úspěšné léčení totiž již začalo a probíhá!

Léčení, to je již probíhající přeměna z nemoci ve stálé zdraví ... proto musíme požadovat cílové parametry zdraví. Popisujeme a zaměřujeme se tedy vždy na stav a popis dosaženého zdraví (namísto na podrobný popis

svých dosavadních neduhů – fuj). Ten potenciál zdraví totiž již vznikl, přichází a mívá k nám, již se počal realizovat, již se to v nás bude jen nadále zahušťovat a realizovat na hmotné úrovni. *Máme a držíme postoj ... „dnes je vše podstatně lepší než včera ... uzdravuje se to, zhojilo se to, vyléčilo! Co bylo včera – to je již nepodstatné.*

Častá chyba je formulovat svou žádost „... o budoucí uzdravení“. V takovém případě ano, bude nám vyhověno a v některé příští inkarnaci se tedy někdy v budoucnu toho možná snad jednou i dočkáme. Proto nepopisujeme to co máme – tím bychom své dosavadní problémy nadále jen a pouze fixovali. Bereme (formulujeme) požadovaný budoucí stav a přitahujeme jej již do současnosti. Tím se tato žádaná změna již realizuje. *To je základní zákon „kvantového ovlivňování dění ve hmotném časoprostoru“.*

Chce to jen ještě trochu trpělivosti ⁸⁸ a jít tomu vstříc. Ne jen a pouze doma čekat a ve svých bolístkách se masochisticky vrtat. To bychom pak snadno mohli přehlédnout, že „námi požadované zdraví nám bylo na stříbrném tácu servírováno“ – a my to neviděli a neuchopili.

To co doposud bylo nemocné, to nás již nezajímá ... na to již nemyslíme ... tedy nepřivoláváme to tímto způsobem takto zpět! V žádném případě již nezkoumáme ... „ještě to bolí? A kolik, jak moc? ...“

Pozn. 110:

Pokud konáme některý typ kvantových technik léčby, může tato litanie být použita a následována cílovým záměrem léčení jako rozšířením textu (Matku nutno vždy napřed oslovit). Samozřejmě lze ještě více upřesnit. Případně použít pro léčení i bez dlouhého rozsvěcení čakrového stromu – trénovaný léčitel již zvládá generální aktivaci celého svého energetického stromu.

Pozn. 111:

Pokud máme jiný záměr a konáme pro jiný účel, lze při práci tuto pasáž chvalozpěvů vynechat a rychle pospíšet dále, třeba k Otci pro jeho světlo.

⁸⁸ Každé uzdravování chvíli trvá – obvykle je to cca 1/3 délky dosavadní doby nemoci, včetně i předchozího latentního stavu choroby (tedy skrytého, kdysi na počátku neuvědomovaného).

Božská Matko – Matko Země

***Ty všechny buňky těla čistíš,
jedy z těla odstraňuješ.
Tělo úsad a škodlivin zbavuješ.
Rány těla ihned hojíš a
léčivou energii tělo doplňuješ.
Právě teď – a tak jest!***

***Vůči všem jedům prostředí
a vnějším ničivým vražedným chorobám,⁸⁹
škodlivým parazitům a škodlivým plísním,
škodlivým bakteriím i veškerým virům,
zlovolnému očkováním a
zlovolným genetickým pokusům,
zlovolně šířeným zdravotním nákazám,
včetně vysílání zhoubných frekvencí,
...
existujících či budoucím,
a na všech úrovních bytí,
tělo i duši člověka – odolné činíš.
Právě teď – a tak jest!***

⁸⁹ Řada chorob ve skutečnosti nejsou choroby, ale očištná reakce organismu na námi vytvořenou nerovnováhu v organismu ... velmi často vzniklou nesprávným a zdraví poškozujícím životním stylem a špatným stravováním (byť z nevědomosti). Tehdy se vždy jedná o ozdravný proces těla a jeho imunitního systému, opětne nastolující rovnováhu v organismu.

*Chorob, neduhů a bolestí těla zbavuješ.
Činnost tělesných orgánů harmonizuješ.
Acidobazickou rovnováhu těla obnovuješ.
Celé tělo ve všech jeho funkcích posiluješ.
Smysly zdokonaluješ, vnímání rozšiřuješ.
Šišinku ode všech úsad a nánosů – čistíš.
Spolupráci mozkových hemisfér aktivuješ.
Právě teď – a tak jest!*

*V kostech další kmenové buňky tvoříš,
kde jsou potřebné – tam je usadíš.
Nové buňky pak z nich stvoříš,
nefunkční a vadné tak nahradíš.
Ty celé tělo uzdravuješ,
regeneruješ,
omlazuješ.
Právě teď – a tak stále jest!*

(... zde je místo pro vložení dalších podobných proseb ...)

*Všechno co k životu potřebuji,
a k realizaci všeho, co vykonat mám,
dostatkem prostředků mě vždy podpoříš,
svou nevyčerpatelnou energii mě posílíš,
svou ochranou mě při tom zaštitíš
a spravedlnost – naplníš.⁹⁰
Právě teď – a tak jest!*

⁹⁰ Matka Země je milostivá ke všem svým dětem. Aby mohla dávat, musí i brát (půl na půl). Mezi základní postuláty koloběhu života ve hmotě patří i pravidlo – co vzniklo – musí jednou i zaniknout. *Co se zrodilo, musí i zemřít.* Nic netrvá věčně a vše běží v cyklech.

Důležitá je naše správná cesta vědomí za poznáním a udržování harmonie.

***Různé tvé pozemské formy
v jejich plné harmonii vnímám,
v úctě, respektu a toleranci mám.
Tvé dary s vděčností přijímám.
O svěřené prostředky pečuji,
řád tvůj dodržuji – udržuji.
Tak jest!***

***Až se zde můj čas naplní,
bez trápení a s radostí
vše zpět – tobě vrátím.
Tak se staň!***

**Božská Matko – děkuji tobě.
Namahá.**

Okamžik působení. Dopřejeme Božské Matce i nám čas na procházku celým chrámem naší duše – tělem. Ať v nás může léčit, co je potřebné.

Asi 4 či 6 plných dechů, lze i více.

Léčení a vedení Otcem

Podobně jako ve fázi žádosti o léčení těla oslovujeme Božskou Matku řadou dílčích požadavků, tak i zde, při komunikaci s Otcem Nebeským se vhodnými podprogramy upřesňuje naše léčení na vyšší úrovni – především ve způsobu našeho myšlení, dále pak v hladině duše a rovině ákašických i karmických záznamů. Zároveň si také ujasňujeme a hlavně upřesňujeme svou cestu životem.

Pokud však je potřebné spěchat za jiným záměrem, pak lze tuto část, tento balíček podprogramů vynechat a přeskočit, anebo použít

z nabídky jen část. Podobně, jako to je možné a poznačeno výše u chvalozpěvu k Božské Matce.

Jako příklady žádostí o léčení pro sebe i pro jiné a i v rámci jiných léčitelských technik mohou, ale nemusí být na tomto místě použity následující texty. Sice je lze modifikovat a rozšířit v případě potřeby o další konkrétní body, ale pořadí doporučuji rámcově dodržet.

Tuto část jsem musel mnohokrát přepracovat a zpřeházet, než jsem se od své intuice dozvěděl, že takto nějak to již je vyhovující.

V přidávání dalších požadavků je potřebné být ještě obezřetnější, než při předchozím Chvalozpěvu Matce. Abychom jednou dokázali unést tíhu splnění našich přání. Neboť jak kdysi jeden z dávných klasiků prohlásil: „pokud Bůh chce někoho potrestat – splní mu jeho hloupá přání“. „Bože – prosím – chraň mě před mými neuváženými přáními.“

Pokud chceme využít tohoto okamžiku i pro léčení a řešení jak svých zdravotních problémů, ale též problémů své psychiky a i osudu (tedy vše, co se týká kromě těla i duše), případně i jen preventivně, pak pokračujeme stejně jako dříve. *S nádechem si znovu uvědomíme celé své tělo naplněné energií a především všechno to světlo, které námi všemi směry prochází. Stojíme v záři světla Otce nebeského, které nás naplnilo. V rytmu dechu zvolna pronášíme tyto programy stálého uzdravování a regenerace těla i duše a rovněž i Otcovy pomoci a vedení cestou života.* Je to druhý velký bonus v celém meditačním cyklu.

Touto hlasitou recitací tohoto textu chvalozpěvu Otce nyní vlastně pouze popisujeme, co světlo Otce v nás, našem duchu, duši i těle, co právě dělá a opravuje. Co se bude v nás i našem prostředí realizovat.

Pokud někdo s něčím z jakéhokoliv důvodu nesouzní – sloku prostě vynechá.

Otče všech nebes – stvořiteli všeho

*Tvé světlo a energie
ke mně stále proudí,
duši mou čistí,
karmu spaluje,
srdce mé rozsvěcí
a mysl zklidňuje.*

Právě teď – tak jest!

Od cizích programů osvobození:

*Tvé světlo a energie
ze mě odstraňuje všechny
cizí a destruktivní programy,
které kdykoliv a kdekoliv,
někdo do mne vložil.*

Právě teď – a tak zůstává!

*Tvé světlo a energie,
ze všech úrovní mého bytí,
napříč časem i prostorem,
ode všeho cizího a špatného
mě nyní osvobozuje,
navždy osvobodilo.*

Právě teď!

Tak jest – tak zůstává!

Těla léčení:

*Tvé světlo a energie
ve mně všechny příčiny chorob
a jiné škodlivé bloky – rozpouští.*

Právě teď!

...

(zde vložit další osobní prosby)

*Tvé světlo a energie
ze všech úrovní mého bytí,
napříč časem i prostorem,
všechny škodlivé bloky
a příčiny chorob ve mně,
rozpustilo,
odstranilo,
mne vyléčilo,
odolnost mé duše a těla – posílilo.
Právě teď – tak jest!*

Těla zdokonalení:

*Tvé světlo a energie
mou šišinku čistí,
úsady rozpouští – vyplavuje,
ze tmy – osvobozuje.
Její funkce v plném rozsahu – obnovuje.
Součinnost mozkových hemisfér aktivuje.
Právě teď – tak jest!*

*Tvé světlo a energie
strukturu DNA a RNA
všech buněk mého těla
nyní opravuje a mění,
vadné a cizí programy
ted' provždy maže a ruší.
Právě teď!*

*Tvé světlo a energie
novými programy a novými instrukcemi,
DNA i RNA a jiné programové struktury
všech mých buněk, orgánů i těl,
zdokonaluje – rozšiřuje.
Právě teď – tak jest!*

Ochrana:

*Tvé světlo a energie
v mém srdci stále žhne,
před všemi útoky mne chrání.
Necht' i přede mnou samým
mě vždy – ochrání.
Právě teď – tak se staň!*

Potřeby:

*Tvé světlo a energie
cestou mou mě provází a
pro vše, co vykonat mám,
dostatek sil i prostředků
vždy včas mně přináší.
Právě teď – tak jest!*

Učení a chyby:

*Tvé světlo a energie
stále mě učí,
mé chyby i nedostatky – osvětluje,
v novou budoucnost přetavit – pomáhá.
Tak jest!*

Paměti otevírání:

*Tvé světlo a energie
mou paměť otevírá,
obnovuje a posiluje,
vybavování urychluje.
Vždy ve správný okamžik
všechny potřebné znalosti
oživuje – upřesňuje.
Právě teď – tak jest!*

Informacím porozumění:

***Tvé světlo a energie
potřebné informace vždy a stále
a ve správný okamžik mi přináší.
S tvou pomocí jim vždy rozumím,
jasným zřením vše důležité zvím,
vůli tvou rozpoznám – pochopím.
Právě teď – a vždy tak budu!***

Tvoření:

***Tvé světlo a energie
vždy mne inspiruje,
jasné vědomí mi přináší,
všechny mé smysly bystří a
schopnost komunikace posílí.
S tvou pomocí překážky překonávám,
s tvou inspirací nové cesty nalézám,
a všechny úkoly – správně řeším,
Právě teď – a vždy tak budu!***

Pravdy hledání:

***Tvým světlem a energií
a pouze jimi veden,
iluze rozpouštím,
klam i lež odhalím,
skutečnost poznávám,
pravdu vždy nacházím.
Právě teď – a vždy tak budu!***

Pravdy žití:

***Tvým světlem a energií veden,
pravdivou řečí i svými činy,
správnými argumenty,
ne mou – nýbrž tvou pravdu,
Otče všech nebes – uhájím.
Právě teď – a vždy tak budu!***

Cesty směřování:

***Tvé světlo a energie
mi stále jasně svítí.
K lásce a soucítění,
k jednotě a harmonii,
ke správnému konání,
ke spravedlnosti a milosrdenství
a v prapůvodní božský řád,
tvé světlo – Otče všech nebes,
stále mě přivádí.
Tak jest!***

Návrat:

***Tvé světlo necht' vždy stále a jasně zřím!
Jím veden, překážky života zdolám.
Ve tvou náruč – Otče – zpět se vrátím.
Necht' můj návrat lehký a rychlý je,
tvou září – světlem provázen.
Tak se staň!***

Poděkování:

***Tvůrče všech vesmírů,
vládče všech nebes,
Otče bohů – děkuji tobě.
–
Tvá vůle se staň.
Namahá.⁹¹***

Následuje okamžik působení. Dopřejme sobě i Otcí Univerza čas, naplnit naši duši i tělo jeho světlem a energií. Prochází námi ze všech stran – vše v nás osvětluje – čistí – léčí. Staré programy a destrukční karmu rozpouští. DNA opravuje – imunitu proti nemocem světlo pro-

⁹¹ Slovo „Namahá“ k nám energii přitahuje. Pochází ze sanskrtu a užívá se ve smyslu nasměřování na nás. I při různých obřadech. Zároveň nás otevírá právě přicházející energii, o kterou jsme právě žádali. Přijímáme ji.

gramuje – posiluje. Matka Země to již pouze svou silou a energií dokončí – podle záměru a programů vložených Otcem Nebeským.
Čas asi tak na tři plné volné dechy – lze i více.

Pozornému čtenáři jistě neušla prosba zaměřená k našemu konci, kterým jednou budeme procházet. Prosíme, abychom na konci své cesty byli ušetřeni zbytečného a dlouhého utrpení. Neboť dlouhé čekání na černého anděla milosrdenství je skutečně peklo. Komu tato sloka nesedí a tohoto tématu se bojí, může ji vynechat.

Fixace, parkování, Děkování

Dosavadní text byl věnován především hlavní linii celého meditačního kompletu. Pozornost byla upřena k celému nosnému ději členěné meditace a důležité podrobnosti a zkušenosti byly komentovány vždy bezprostředně tam, kde to bylo potřebné. Jenže součástí meditační práce je i její správné zakončení. Prostory ani tělo či duše nesmí zůstat bez ochrany a napospas všeliké astrální havěti. Proto nyní bude popsáno ještě několik dílčích modulů určených právě pro tento úkol.

Další rozsáhlejší moduly, které v případě potřeby mohou být do celkového pracovního postupu správně včleněny – včetně jejich otevíracích i zavíracích částí a dalších podrobností, budou uvedeny v pokračování – „Dodacích“. Tam také budou i mnohé další drobnější rady a i jiné doplňkové účelné postupy. Včetně výsledků výzkumu a objasnění mnohých „novinek“, tedy rozvrácení dalších oblíbených iluzí. To si již musí domyslet a posoudit každý sám.

Práce, osvobození a očista

V okamžiku, kdy jsme se pomocí síly a energie Božské Matky Země dostali až k samému Otci Nebes a jsme s nimi oběma ve spojení, tehdy lze již snadno řešit mnohé své problémy. Tedy především ty, které spočívají právě v nás. Především naše iluze nám brání vidět příčiny našich neúspěchů takové, jaké skutečně jsou. Je nutné vědět, že ostatní lidé na našich neúspěších obvykle nemají žádnou vinu, pouze nám a našemu chování a jednání nastavují zrcadlo, ve kterém vidíme především své vlastní nedostatky.

A tyto my můžeme řešit a jejich pravou příčinu odstranit – především u sebe.

Varování:

Kdo tyto vědomosti zneužije k ublížení jiným – ten se ze svých skutků později bude odpovídat Otci Nebeskému. A bude mu naměřeno opět jeho vlastním metrem. Neboť čím vyšší vědění, tím vyšší je i odpovědnost za veškeré své skutky.

Tento následující modul však nenahrazuje práci ani lékaře ani lékaře. To je opět téma na jiné odborné výcviky a knihy.

Je to završení jejich práce.

Pokud se tedy stále ještě po předchozí průpravě nacházíme ve spojení a sjednocení se dvěma základními principy Univerza, stále jsme ve svém rozpoložení mozku v hladině alfa mozkových vln, můžeme také leccos řešit. Napřed však musíme přesně vědět, co to má být a znát příčinu (následky se nezabýváme – ty při správné znalosti a odstranění příčin pak mizí samy).

Návod je nyní nasměrován opět ku univerzální pomoci vyřešit nás samé.

Práci zahájíme pevným vyhlášením:

***Vůlí Otce Nebes,
vůlí Božské Matky
i vůlí mou – nařizuje se!***

A dále musí následovat předmět rozkazu:

***Ve prospěch ... (mého) bytí,
všechny mé inkarnační vazby a dluhy,
všechna omezení a destrukční formy,
dávné smlouvy včetně nezrušitelných,
a škodlivá depozita co rozvoji brání,
a jejich příčiny, průběhy a následky,
a vše s tím propojené a uschované,
nyní se rozvazují – okamžitě se ruší,
právě teď!***

Dupneme pravou nohou!

Tímto můžeme udělat tzv. tlustou čáru za mnohými pradávnými problémy, které nás ještě z minulých inkarnací mohou blokovat – pokud již nadešel čas na jejich rozvázání. Na to již dohlíží nejvyšší instance – sám Otec Nebes.

Je dobré pak sledovat, co vše se náhle v nás a kolem nás začne měnit.
Je vhodné po čase ještě někdy zopakovat, celkem asi třikrát.

Zoláštní úkol – scelení své roztržité duše

Tato práce není pro každý den a není pro úplně začátečníky. Tento modul je určen pro již vyspělé adepty s praktickou zkušeností s meditací této úrovně. Slouží k jejich dalšímu zrání a osobnímu postupu. Leccos se může zhoršit ... přitahujeme si totiž další své karmické vazby a dopady, které prozatím ještě někde „spaly“ a čekaly, až bude jednou jejich čas.

Provádíme výhradně pro sebe, pokud se domníváme, že jsme k tomu již zralí.

Protože každý máme za sebou velké množství inkarnací a tedy i v časoprostoru zanechané značné množství svých stop, zbytků energií a informací (strašidel), je potřebné je na konci věků všechny posbírat. Vznikly jak naším dávným působením, tak ale třeba i naší násilnou smrtí a podobně. Toto nalézání těchto úlomků a zbytků a opětovné scelení se své duše je standardní součástí výcviku šamanů. Může být i časově náročné, ale je možné to vykonat i rychle bez dlouhého pátrání – pomocí přivolání. Pokud nepotřebujeme zrovna pátrat po tom a vědět, co to kdy bylo.

Proč ty kousky musíme sesbírat?

Protože prostřednictvím těchto astrálních stop jsme dálkově přes časoprostor kdykoliv někým ovladatelní a stát se nástrojem v cizí prospěch.

Opět silně energetizovaní a ve spojení s Matkou i Otcem, ve stavu alfa ladění mozku pronášíme toto volání (po předchozím třířádkovém vyhlášení o vůli):

***Všechny úlomky ... (mé) duše,
Kdykoliv ztracené,
kdekoliv zanechané,
zpět k sobě volám.
Dávné části mé duše nyní se vyvazují – osvobozují,
zpět ... (ku mě) – se vrací,
se mnou v jedno – opět se spojují.
Právě teď!***

Dáme krátkou pauzu. Proneseme to 3× za sebou (tři úrovně bytí). Dáme si pauzu a nazíráme, co se děje a sledujeme, jaké máme pocity. Několik plných dechů. Vnímáme. Další dny pak budeme velmi pozorní, co vše se nám v životě ukáže a projeví, co vše nečekaného ještě budeme řešit.

V tomto okamžiku většinou zjistíme, že stále ještě máme na čem na sobě pracovat a co řešit. Nyní se opět hodí – viz výše: „*Ve prospěch ... (mého) bytí...*“.

Toto svolávání částí a úlomků své duše lze nejdříve zopakovat tak asi až za rok. Není snadné se stát svatým člověkem.

Ještě důležitá douška,

týkající se „Zaparkování všech svých těl“ popisovaného v samostatné kapitole o kousek dále. Pokud jsme provedli toto přivolání starých a ztracených úlomků své duše, pak před moduly ukončení práce musíme svá těla správně zaparkovat právě s ohledem na tuto skutečnost. Proto se to o něco dále uváděné „volání“ musí protentokrát modifikovat do podoby:

Všechny části ... (mé) duše

kdekoliv se nalézající,

všechna ... (má) těla

inkarnace současné,

včetně všech úlomků duše

ze životů minulých,

kdesi dávno ztracených,

ke mně domů – teď!

Upevnění očistných změn

Tento modul je potřebný především po léčení – kohokoliv. A také po léčení sebe sama, ke kterému dochází během celého postupu zde dosud uvedeném, i jen kterékoliv z částí.

K závěru práce je potřebné konstatovat změnu, ke které již vlastně došlo. Nový stav potvrdit a tím jej stabilizovat. Důležitý je osobní vnitřní postoj, že to již proběhlo, že se tak již skutečně stalo (pravidla „kvantového programování“ reality). Protože ta změna již proběhla na jemné úrovni, právě v energeticko-informačních polích řídicích hmotnou realitu. Zbytek, tedy zpětné promítnutí do hmoty, to již je otázkou jen krátkého času. Změna ve hmotě již započala, i když ji prozatím ještě nevidíme.

Jako vše dosud, i toto pronášíme v meditačním rozpoložení mysli – tedy v polotranzu, kdy náš mozek je naladěný na frekvence polospánku (v režimu alfa mozkových vln). Ale stále ještě jsme schopni myslet a mluvit, či konat i jinou potřebnou činnost, dokonce i fyzicky, i když dosud ještě ne tak zcela. Vyslovujeme:

***Ze všech úrovní ... (mého) bytí,
napříč časem a prostorem,
staré stíny se uvolnily,
stíny se rozpustily.
Všechny stíny
(mé) ... tělo – auru – duši – opustily.***

***Světlo Otce a energie Matky
uvolněné místo zaplnily – opravily.***

Tak jest – tak zůstává!

Opět jako vše dosud provádíme stále stejně. S nádechem do celého těla natáhneme energii a pak s výdechem nahlas a procítěně (vnímáme,

jak to námi uvnitř zní) proneseme následující tvrzení. Je to formulováno pro 1. osobu jednotného čísla.

Pozn. 112:

Text je psán univerzálně tak, jak jej většinou pronáším ve své meditaci sám pro sebe. Při řízené meditaci vedením skupiny ... napřed všechny vyzvu, včetně upozornění, že mohou i jen mentálně (procítěně vyslovovat jen pro sebe, v duchu) – formulací:

„procítuj a opakuj si po mě ...“

V případě závěru léčení konkrétní osoby, tehdy jako součást závěru léčebného terapeutického bloku lze pro klienta text pronášet hypnotickým – sugestivním způsobem a upravit jej, coby „posthypnotický příkaz“ platný pro klienta ... Bez ohledu na to, je-li při vědomí, vnímá a poslouchá, anebo mezitím skutečně i usnul. Jeho podvědomí je otevřené a tu informaci přijímá a jeho aurické biopole podle něj všechny provedené léčivé změny přijímá a fixuje je v sobě.

První sloka je zaměřena především k léčení. Pokud se jednalo o práci tematicky jinak zaměřenou, třeba ke konkrétním životním těžkostem, pak je potřebné ji vhodně modifikovat. Tedy rozšířit ještě ve smyslu, že např. *„překážky byly a jsou rozpuštěny, úspěšné dosažení cíle se přiblížilo, cíl již je před tebou, tvá cesta je volná“* (což bylo vlastně náplní předchozí a již vykonané práce: například léčení těla, psychiky, či rozpuštění již dozívajících karmických bloků, ...)

Důležité je, že prostor po předchozí práci rušení škodlivých programů uložených i v hlubinné paměti duše a také vyčištění od blokujících energetických shluků – ten uvolněný prostor nezůstává prázdný, nýbrž je zaplněn novým funkčním programem od vyšších úrovní bytí – což zajišťuje druhá sloka.

Třetí sloka (nejkratší) – ta pak již vše jen pečťí.

A tak také je – nadále vždy tak bude!

Ochrany a uzavírání po meditaci

V průběhu celého cvičení jsme sice mohli vnímat a sledovat, kde jsme nechali zaparkované tělo a co se s ním děje – málo kdo to však dělá. Svěřili jsme je pod ochranu Božské Matky a případně i některého hmotného strážce a ochránce hlídajícího klid našeho uloženého těla a víme, že po našem návratu z hvězd bude naše tělo v naprostém pořádku.

V případě první iniciace pod vedením zkušeného učitele se o prvotní bezpečnost jak celého pracovního prostoru, tak i začátečníků má postarat právě on. A pro samouky jsou ty potřebné vědomosti k ochranám sepsány v následujících „Dodatcích“ v kapitolách „Rituální prostor“ a „Spolupráce s pomocníky“.

Avšak po našem letu vesmíry a plnění svých čakr energií a světlem, které na nás ve všech úrovních (tělech) léčivě působily, nyní nastává čas návratu zpět k jeho plnému ovládnutí v běžném provozu. Jedná se o několik dílčích modulů následujících po sobě.

Zaparkování všech svých těl

V této hmotné realitě se naše tělo skládá kromě fyzického korpusu – biorobota, také ze silových polí různých vibračních hladin ... několika dalších těl.⁹² Sice v celém našem těle i prostoru kolem nás se prolínají (asi jako bychom měli v ruce zapnuto současně několik zvonících mobilů), ale zároveň mnohé literatury je popisují nepřesně jako „vrstvy“ „na sobě“ (pod dojmem jejich běžně viditelného dosahu je popisují jako-by

⁹² Různé výcvikové školy a literatury je popisují po svém způsobu, např.: fyzické (hmotné); energetické; emocionální (psychické); mentální; informační; duševní; duchovní ... a mají i své podkategorie.

„cibuli“). Je zbytečné při návratu z cest s těmito těly pracovat individuálně – nicméně jsou „rozlítnutá“ prostorem (roztažená) a potřebujeme je stáhnout a zaparkovat opět ve funkční harmonický celek. Abychom později, až půjdeme po ulici či budeme řídit auto, neplavali přitom celým vesmírem.

Doporučuji při tom užít toto gesto: ruce s prvním veršem uvolněně zvedáme nad hlavu a roztahujeme (do polohy **Y**), dlaně otevřené a prsty mírně roztažené – necháme je tak. Současně se zahájením posledního verše prsty a dlaně sevřeme v pěst – jako když jsme právě něco uchopili. Se závěrečným slovem „**ted’!**“ a prudkým výdechem je pak zároveň přitáhneme pevně dolů k tělu tak, že obě předloktí i se sevřenými pěstmi zkrřížíme na prsou do pozice písmene **X**.

Uvědomíme si – „*jdu zpět k plnému ovládnutí svého těla*“, uvědomíme si okolí a tlak podložky pod tělem (židle, zem, deku), nadechneme se a s prováděním gesta prohlásíme:

***Všechny části ... (mé) duše
kdekoliv se nalézající,
všechna ... (má) těla
inkarnace současné,
ke mně domů – ted’!***

Otvíráme oči, nadechneme se, ruce uvolníme.

Uvědomíme si: „*jsme plně spojeni se svou současnou fyzickou realitou*“.

Pozn. 113:

Pokud máme náhodou pocit, že nejsme ve své kůži a stabilní, tzv. „v pohodě“, mohlo se stát, že některé tělo se nám zatoulalo někam dále a nestíhalo se vrátit. Kdysi jsem byl toho svědkem, ale jednalo se o výjimečnou záležitost a také o vědnu s mnoha dalšími schopnostmi a jedno ze svých těl skutečně měla v okamžiku běžného probouzení ještě v pilné práci v jiném prostoru – takže se její těla poskládala v „nepřesném pořadí“. Což hned poznala podle svých podivných pocitů.

V tomto případě je nutné si stoupnout, s výdechem nadskočit se současným rozhozením rukou vzhůru – s myšlenkou, že všechny své „aurické vrstvy“ najednou vyhadujeme nahoru (jako když náruč papírů či prádla). A jak dopadáme dolů na nohy i s rukama ponechanýma zvednutými nad hlavou – necháme svá jemnomotná těla na sebe znovu spadnout – a pak

již v klidu opět své ruce stáhneme zkříženě na prsa. Nyní již budou jednotlivá těla správně poskládaná. Hluboký nádech a výdech – je opraveno.

Pozn. 114:

Z vlastní zkušenosti vím, že když jsem po hodinovém léčebném působení mé léčitelky na mé tělo vstával z lůžka, tak jsem byl „dost mimo“. A musel se „zatáhnout“ zpět. Doprovázel jsem to jednak gestem a jednak hlasitým dechovým projevem (prudký výdech), zbytek mentálně. Protože ona na mne působila také v transu, ve kterém se stále ještě pohybovala, tak jsem ji tím často nechtěně polekal.

Zpevnění, uzavření, stažení aury

Naše aura po ukončení těchto meditací je značně rozšířená v prostoru kolem nás. Vyjít takto hned ven na ulici – sice tělem projdeme, i když auru máme na šířku celé ulice. Avšak zároveň budeme s naší aurou jako s koštětem vymetat všechna zákoutí a budou se na nás lepit všelijací nechutní astrální pidivajzlíci, pro něž jsme v tomto okamžiku vítaná energetická pochoutka, přímo chodící bufet.

Proto je dobré, ještě ve svém dosud aktivovaném stavu posílit povrch své aury, preparovat a zpevnit. Proběhne to postupně na několik fází tak, jak je dále uvedeno. Řídíme se svým dechem. V každé fázi je samostatné gesto i prohlášení. Vizualizace je v souladu s daným vyhlášením. I když budeme po bocích vedle sebe pohybovat nataženými rukama (uvolněnými, ne napnutými), jako bychom „mávali křídly“, s prsty volně roztaženými jako peřím křídel, uchováme si v mysli při tom myšlenku, že se to děje po celém obvodu (a povrchu) naší aury. Tedy jako by ta naše „peříčka (prsty)“ byla roztažená plně kolem nás, až i dopředu i dozadu – kompletně dokola kolem nás. Mysl a představa to zvládne, když nad tím nebudeme přemýšlet ... stane se tak.

Ke zpevnění povrchu celé aury mentálně použijeme diamanty.⁹³ Vizualizace odpovídá slovnímu vyjádření a vnímáme, jak se tento

⁹³ Jsou čiré podobně, jako ve východních kulturách vysoce ceněné a oblíbené křišťály, ale oproti křišťálu jsou tvrdší.

z nebes na nás sypající se „diamantový prach“ nalepuje na povrch naší aury a celý povrch aury se tím vytvrzuje. Světlo nebes k nám nezakresleně odevšad proniká a na povrchu naší aury si ta havěť tak akorát obrousí zuby jako na brusném plátně.

Doprovázíme gestem, pohybem obou rukou – od shora ze vzpažení nad hlavou – podél boků až k upažení – roztažené prsty zároveň kmitají a chvějí se (napodobují padání a rozsypávání tohoto prachu po povrchu aury). Pronásíme:

***Démantový prach z nebes padá.
Auru plní – povrch zpevňuje.***

Při tom si představujeme, jak zároveň se shůry padajícími drobnými jiskřícími diamanty se na nás sype i zlatý a stříbrný prach v podobě světelných fotonů. Ty naplňují a posilují celou naši aurickou bublinu. Nej hustěji nasycený je pak povrch aury – zářící jiskřivý pancíř zpevněný diamanty. Odolný proti nežádoucím vnějším vlivům a zároveň propustný pro posilující Božské světlo.

Pozn. 115:

Podpora (posílení) aury zlatým a stříbrným světlem má svůj silný ochranný magický i praktický význam ve frekvenčním ladění.

Ve starém Egyptě bylo stříbro považováno za kosti bohů, zlato pak za maso těla bohů. Cennější tam tehdy kupodivu bylo právě to stříbro.

Další fází je uhlazení povrchu aury a vyhlazení ještě různých nerovností povrchu, aby celá aura měla opět jednoduší a hladký povrch, na kterém se nemůže nic uchytit. Vytváříme tak vlastně pevné aurické vejce, s pevnou jiskřivou, odolnou a hladkou skořápkou.

Opět použijeme gesto: nyní s pozvolným nádechem zvedáme ruce s roztaženými prsty až nad hlavu dvěma širokými oblouky (vpravo a vlevo), s představou zevnitř uhlazování povrchu aury – všude po obvodu kolem celého těla. Opět se stejným vědomím současného uhlazování po celém „kruhu“ povrchu ... jako v předchozím kroku.

Nahlas prohlásíme:

Auru uhlazují.

Protože naše aura byla během cvičení hodně otevřená a v jejím prostoru bylo provedeno mnoho změn, je potřebné ji ještě uzavřít. Gesto pohybu rukou tedy nad hlavou pokračuje dále – přes hlavu je překřížíme a stahujeme před tělem dolů až tak do úrovně břicha (pravá ruka „zavírá“ po levé straně těla a levá naopak) – s vizí zavíraných dvoukřídlých vrat. Provádíme s výdechem a nahlas přitom pronášíme mantru:

Auru uzavírám.

Pocitově to působí, asi jako když zevnitř zavřeme dveře domu, nebo třeba divadla (anebo lze symbolicky přirovnat k zabalení výrobku k expedici).

Naše aura je stále ještě velmi rozšířená, roztažená. Proto je nutné opět provést to co jsme již zkoušeli na počátku všech cvičení, zpevnit auru jejím stažením – zároveň s prudším výdechem na konci (jak to půjde).

Protože předloktí máme právě překřížené někde dole před břichem a směřují jakoby dolů (vytváří tak písmeno **X**) – využijeme toho. Dovnitř k tělu je nahoru přetočíme, jako když zavazujeme uzel. Ruce se zároveň při tom opět překlopí (překříží) vzhůru až před naši hrud' opět do podoby **X**. S tím zároveň i sevřeme obě ruce v pěst. Prohlásíme při tom:

Auru na optimum stahuji – ted'!

Zároveň tím provádíme částečné „ufouknutí přetlaku“ energie z aury do prostoru zde – na místě naší meditace. Podrobněji to bylo již vysvětlováno při stahování aury v kapitole „Začínáme / Ukotvení a zpevnění aury“ a budeme se k tomuto cvičení ještě vracet i v Doplňcích.

Někdo svůj optimální rozměr zná, někdo ne. Lze si nyní dát i rozměr 90 cm, jak jsme již použili ve zmíněné kapitole „Začínáme...“. Navíc aktivita ... naplněnost naší vnitřní baterky neustále mírně kolísá. Proto si s „přesným“ rozměrem nedělejme starosti a ponechme přesnou míru stažení na inteligenci aury samé (slovo „optimum“). Důležité pro nás je, že jsme trochu té energie z naší aury odfoukli, „upustili z balónku“ a povrch aury již není tolik napjatý, ale je trošku měkký, poddajně pružný a

pevný (právě podobně jako u nafukovacího balónku). Již nejsme přetlakovaný papíňák bez pojistky.

Pozn. 116:

Tyto jednotlivé fráze mohou být vysloveny zvolna nebo i rychle po sobě, záleží na trénovanosti. Ta gesta mohou i nemusí být. To si již musí procítit každý sám, individuálně.

Ukotvení se na Zemi

Po předchozím zpevnění své aury je velmi potřebné se ještě ukotvit ve hmotě, tedy propojit se Zemí. Jinak ještě hrozí jev charakterizovaný úslovím „*ustřelili mu kecky*“.

Po ukončení práce a uzavření všech dosud otevřených meditačních modulů a návratu vědomí ke svému tělu, i stažení a zpevnění své aury, okamžik vyčkáme a prodýcháme se. Vrátili jsme se časem a prostorem zpět a své tělo vnímáme opět plně a pod svou vládou, vědomou kontrolou, víme kde a kdy jsme. Pokud již nic jiného naléhavého nemáme k vykonání, tehdy nadešel okamžik ukotvení se a setrvání ve svém dalším spojení s Matkou Zemí – jež nám poskytuje základní servis těla i pomoc a stálé dodávky energie. Po letu kosmem se v ní a jejím prostoru musíme opět trvale a pevně ukotvit.

Vědomí koncentrované v srdci opět přesuneme v tom okamžiku dolů pod sebe, hluboko, až do středu planety Země a znovu nahlas oslovíme Bohyni Matku Zemi:

Božská Matko –

a jakmile pocítíme, že už jsme celí u ní, v jejím krystalovém srdci, s výdechem dokončíme své kotvení prohlášením:

– v Tobě se kotvím.

Pak vědomí zároveň s nádechem zvedneme ihned vzhůru pod sebe – do země pod naše chodidla, do hloubky asi na dlaň (cca 10 cm). Zastavíme se vědomím tam (koncentrací) a s výdechem se stabilizujeme (ukotvíme) zároveň se slovy:

Tělo uzemňuji.

S dalším nádechem pak svou pozornost (vědomí) přesouváme do svého srdce a v tomto okamžiku můžeme použít i doprovodné gesto: otevřené dlaně s volně roztaženými prsty složíme na svém srdci (dolní polovina hrudní kosti). Pomáhá to uvědomit si srdce – místo svého soustředění – někde tam v oblasti zvané hrudája.

S výdechem vyslovíme:

***Energii a sílu mi dáváš,
vibrační úroveň mého těla
na potřebné hladině – stále udržuješ.***

(Případně stačí vyslovit i jen první řádek.)

A následně vědomí již jen zlehka posuneme ještě výše, až ke krku – a prsty se zlehka dotkneme spodní části krku, někde tam, kde se u krční jamky nad hrudní kostí setkávají klíční kosti. Je to oblast Višuddha čakry, ovládající naši schopnost komunikace, víru i osud.

Prohlásíme:

***Podporu a ochranu
stále mně poskytuješ.***

A z korunní čakry vnímáme opětně vytrysklou temně rudou energii Matky Země a necháme ji po sobě volně stékat na ramena a záda a dolů po těle, opět až k zemi. Tento kouzelný plášť naší ochrany splývající až na zem zároveň doprovázíme gestem pravé ruky nad hlavou. Uděláme nad sebou pravou rukou jako když kroužek doprava ve směru hodinových ručiček (kdybychom měli hodinky položené na hlavě ciferníkem nahoru) a následně s lehkým překrutm ruky a pohybem symbolicky dolů a opět doprava až za záda, jako bychom kolem sebe zavinovali tento kouzelný plášť ochrany a síly i s fixací – slovy:

***Vůči zlým úmyslům
v plášť neviditelnosti mě halíš.***

Tak jest – tak zůstává!

Tato slova je možno doplnit vizualizací přehozeného pláště, zapnutí u krku a zahalení se. Tento neviditelný královský magický plášť bude dále po nejbližší čas zajišťovat naši nedotknutelnost a hlavně neviditelnost ze strany různé astrální dravé havěti. Neboť v tomto okamžiku vysoké aktivace naší aury velmi svítíme a byli bychom zdaleka viditelní a přitahovali tak jejich zbytečnou pozornost.⁹⁴

⁹⁴ A matrix inverzního (destrukčního) vesmíru o nás stejně již dobře ví, že se mu opět jedna duše vymanila z jeho moci. A bude se snažit nějakými kličkami nás nalákat zpět. Často i formou „*mocí obdařeného*“ v jeho systému. Tomuto lákadlu – iluzi své výjimečnosti podlehnou mnohé srdce, jež není dokonale čisté. Dokonce takto podlehly i mnohé uměle vytvořené národy, počínaje tím „nejstarším“ zapsaným.

Odevzdání výsledků

Pokud jsme prováděli něčí léčení, tedy přesněji jsme byli poctěni tou možností někomu potřebnému pomoci, musíme si být vědomi zásadního omezení, které vždy musíme respektovat. Je to kon svobodné vůle duše a také kon respektování životní cesty té bytosti. Tedy pokud třeba z karmického důvodu je chronicky nemocen a má si něco odpracovat anebo poznat a ..., tak přestože již přišel a vědomě by chtěl pomoci a žádá o pomoc – víme my, jestli je to již povoleno i v plánu dalšího osudu té duše? Každý léčitel si musí napřed na „nebesích“ zjistit, zda daná konkrétní pomoc je povolena.

Pokud ne (*pozor na své ješitné ego*), pokud bude provedeno i zázračné vyléčení – problém se nemocnému možná již nevrátí – avšak léčitel na sebe přivolal značný problém. Třeba rozbitím nezrušitelné magické smlouvy.

Bezpečným řešením této otázky je, že nedáváme svou energii a posloucháme intuici a jsme jen pouhými prostředníky. A hlavně poprosíme, oslovíme Otce Nebeského a Matku Zemi o léčení té dané osoby v jejím problému „...*popis...*“ s podmínkou – že „...*je-li to v souladu s plánem její duše a jejího osudu a v souladu s vůlí Otce Nebeského, tak...*“. Jedná se o tzv. *podmíněné programování*, tedy napřed se vyslovují podmínky, pak co se má dít, případně co se má stát, není-li to možné (programátoři znají) ... koncentrovaná energie někam musí dojít ku pomoci.

V tom okamžiku přes nás jde energie Matky Země i světlo Otce Nebeského – přesně tam kam má a tolik, kolik je potřebné. My se tím tokem necháváme vést a jen reagujeme, intuitivně směřujeme své ruce i myšlenky na poskytovanou pomoc. Víme, že my jsme jen hmotným nástrojem tady a teď, pouhým prostředníkem Vůle Otce. Na protékající energii a světlo reagujeme, s jejich zdroji se domlouváme a je ve prospěch nemocného o pomoc prosíme. My jsme pouze rourou a potrubím tohoto toku pomoci. Dílo je konáno někým mocnějším než jsme my, byť

naším prostřednictvím (a pouze za tento náš kvalifikovaný čas nám patří odměna – ta síla a moc nebyla naše vlastní).

Až své působení ukončíme (že ten okamžik nastal – poznáme), odpojíme se od protékajícího proudu (*odpojujeme se my, neodpojujeme klienta od jeho léčení, které bude ještě i dále probíhat podle vyšší vůle a potřeby i bez nás*) a děkujeme v duchu (mentálně) jak klientovi, že nám dal svou důvěru, tak především Otcí Nebes a Matce Zemi za pomoc poskytnutou ve prospěch této potřebné bytosti. A svého klienta předáme do této nejvyšší péče slovy:

***Otče náš a Matko naše
do vaší péče a ochrany
nyní odevzdávám ... (jméno léčeného).
Tvá vůle se staň.
Právě teď!
Tak jest – tak zůstává.***

Neboť nejsme to my, kdo léčí, není to naše energie, my jsme pouze prostředníky. Formy odpojení a další potřebné kroky (manipulace, gesta a pod.) jsou již záležitostmi té které výcvikové školy.

Víme, že dotyčný klient dostal maximum toho, co mohl obdržet (ta energie tekla kolem nás, mohli jsme ji vnímat), nadále zůstává pod další potřebnou vyšší ochranou a pomocí. A co je důležité, my jsme do jeho karmických vztahů nezasahovali – zbytek již je mezi klientem a Otcem nejvyšším v míře takové, jak je potřebné.

Toto odevzdání se užívá při léčení anebo při obřadu v něčí prospěch. Pronáší se v okamžik podle situace, na závěr přímého působení. Nejpozději však před moduly děkování, propouštění pomocníků, závěru a odemykání (viz dále).

Můžeme ještě vše stvrdit a dílčí připojenou pomoc uzavřít jakousi tečkou, pro koho jsme vše, celý obřad vykonali. Ještě než začneme děkování podle veršů následující kapitoly. Završíme slovy:

*Otče náš a Matko naše – vykonáno jest.
Co bylo vykonáno,
do vaší péče a vám je (bylo) vše odevzdáno.
Právě teď!
Tak jest – tak zůstává.*

Tímto se od aktuálně vykonaného díla odpojujeme a to již bude dále probíhat tak jak má. My u toho nebudeme překážet. Jen bychom to ještě pokazili. My dále budeme reagovat pouze na to, co bude zase aktuální a potřebné.

Po tomto následuje pouze děkování.

Děkování

Navázané spojení s Matkou Zemí a Otcem Univerza nebudeme rušit. Kdykoliv se nám pak snadněji daří navázat s nimi spojení. Podruhé je to vždy mnohem snadnější. Kdysi zavřené okno je již nastálo otevřené – jen je potřeba jej v tom stavu udržovat.

Nyní jimi v meditaci posílení, i dále setríváme pod ochranou vysokých energií a sil. Napojení na nekonečné zdroje síly a lásky a pod jejich vysokou ochranou (pokud si to napojení budeme stále ve svém srdci držet), se můžeme vydat za svými dalšími povinnostmi všedního dne. Chovejme se tak, aby ten, kdo nám poskytl tyto dary na naši další cestu, mohl být na nás hrdý.

Okamžik poděkování:

Otče náš a Matko naše.

–

Děkuji za vaši pomoc.

Děkuji za všechny dary.

Děkuji za dar dnešního dne.

Spojen s vámi zůstávám.

–

Tak jest – tak zůstává!

Lze případně ještě pokračovat i jiným duchovním cvičením anebo další duchovní prací. I podle jiných výcvikových škol. Nebo si také stanovit dnešní plán. Pak zbývá již jen vstát a úklonou také poděkovat přítékající energii ze směru, kterému jsme seděli čelem. Neboť nás po celou dobu naší meditační práce tato po povrchu Země tekoucí energie podpořovala a posilovala (za denního světla bohatství všeho druhu přitéká od východu, za tmy pak ze severního směru přitéká moudrost).

Uchopíme případné pomůcky a uvolníme celý prostor podle návodu v kapitole „Rituální prostor – uvolnění prostoru“.

Malá douška na závěr

Pro úspěšné a pevné udržení tohoto již navázaného kontaktu – spojení s Matkou Zemí a Otcem Univerza, je doporučeno tomuto cvičení (vnitřnímu obřadu) se věnovat přibližně jednou týdně. To je zkušenost mnoha civilizací ... pravidelné navštěvování chrámu.

*Tedy jednou týdně věnovat asi hodinu času sobě a svému vnitřnímu spojení se sebou samým a sjednocení se s Matkou Zemí a Otcem Univerza. Může ti někdo pomáhat – hlídat čas a předčítat ti verše litaní – ale to hlavní, tvůj prožitek a kontakt onoho spojení – to je jen v tobě a na tobě. **Nic nesmí ležet mezi tebou a Otcem Nebeským** (jak jej kdysi nazýval skutečný učitel světla Ježíš).*

***Ani kněz ne,
ani svatá kniha ne,
ani vykladač písma ne,
ani umělá inteligence ne!***

Když znáš a máš takové silové místo (výronu pozitivních telurických sil), je to pro tebe skvělé. Nemusí to být jen oficiální chrám⁹⁵ – stačí i jen kámen u cesty, kde můžeš usednout. A taktéž i místo doma upravené, např. domácí oltář „předků“ – i to je dobré.

Cestu znáš – zbytek je již jen tvůj.

⁹⁵ V naší krajině pohřichu většina silových míst našich dávných předků byla člověku uloupena a přeměněna na svatyně satana – s líbivým maskováním. A ten není tolerantní, jako tomu bývá u védských národů. Proto dokud ta místa a stavby na nich nebudou očištěny – **do cizího chrámu svou víru nevnášej**.

Zde jsou podrobně zpracována témata:

Rituální prostor

Pomocníci

Černá díra

Červí tunel

Jména

Aura a čakry

Gnose

Sestavy tréninků

Varování

Příběh z počátků věků

Rituální prostor

Každý prostor či místo, kde konáme jakoukoliv duchovní práci, opakovanou i jednorázově, je potřebné napřed řádně připravit a očistit. A před vlastní prací také uzamknout proti vnějším a rušivým vlivům. Lze rozlišit několik různých typů prostoru a také hladin a účelu užití.

Jednak je tu nejnaternější svatý prostor – naše srdce a mysl, kde se odehrává to nejdůležitější – přímá komunikace s Bohem. Srdce i mysl čistíme a připravujeme dlouhodobými tréninky a cvičeními. Každá výcviková škola má své osvědčené metodiky. Dále je to naše tělo (tělo je chrám duše) a oděv. Proto různé systémy používají nejrůznější metody přípravy a očisty těla. Od stravy a půstu, přes rituální koupel, zvláštní oděv pro danou příležitost a další přípravy. Již tímto vždy začíná vlastní obřad, i když jsme zatím ještě doma. Proto od tohoto okamžiku zahájení příprav je nutno se vždy plně soustředit na vše, co vykonáváme, a v myslí i srdci držet lásku, víru, pokoru a oddanost. Prostě řečeno – naladit se.

To však neznamená, že dobrou práci nemůžeme konat, pokud toto vše ještě není připraveno. Již Ježíš říkal „čistému vše čisté“. Znamenalo to, že pokud jsme uvnitř své duše již pročištěni a připraveni, tedy máme již něco natrénováno, a hlavně náš úmysl je „čistý“, můžeme konat i bez dalších složitých příprav a oblékání speciálního roucha a jiných přípravných rituálů. Neboť „Bůh je již v našem srdci stále přítomen a stále vše kolem nás pročišťuje svým jasem. Tehdy stačí i jen jedním výdechem odfouknout vše špatné kolem nás a jediným hlubokým a vědomým nádechem jen ještě více zkoncentrovat vědomí Jeho přítomnosti v nás. A již lze konat.

Dále to potom je venkovní prostor. Tedy místo, místnost, ale i chrám či příroda. Je potřebné si uvědomit, zda je to prostor pro podobný

účel vyčleněný, opakovaně používaný, a tedy již do jisté míry užíváním připravený, aktivovaný a od okolí oddělený a ochráněný, anebo bude použit poprvé. A zda poté bude již užíván pouze pro obdobné účely (třeba posvátný háj), anebo zůstane volný a přístupný k obecnému užívání.

Také nutno vzít v úvahu, zda celá práce bude vykonávána jedincem, malou skupinou, nebo velkým shromážděním. To vše má vliv na další potřebné rituály.

Pozn. 117:

Pro potřebu čtenářů je zde uvedeno několik postupů, který kdo kdy použije již záleží na něm. Důležité je si uvědomit, že mají vždy svou počáteční (zahajovací) a i ukončovací fázi, které rámují vše, co se mezi nimi děje. Tedy zajišťují ochranu nad účastníky a dílem. Pokud použijeme i několik různých postupů, které podle jejich počátků jsou do sebe určitým způsobem vnořeny – pak ukončování a rušení „závor“ musí probíhat v opačném sledu a nepřeskakovat. Je to stejné, jako u vnořování programových modulů do sebe při programování počítačů.

Vymezení a zajištění prostoru

Vždy před zahájením jakékoliv operace podobného charakteru (obřad, magický úkon, duchovní cvičení) je potřebné vymezit a připravit si celý prostor. Přípravný rituál může být různě komplikovaný podle toho, co zamýšlíme vykonat. Pak se samozřejmě prováděný rituál řídí příslušným předpisem jako součást obřadu. Protože celý program (obřad) kdysi připravil některý z dávných mistrů a nemáme důvod pochybovat o jeho účinnosti (jinak bychom jej neprováděli), v tom případě se raději budeme držet celého postupu.

Na tomto místě je vhodné si připomenout příběh – legendu o obřadu kdysi vykonaném při vymezení městských hradeb a bran budoucího věčného města Říma. Poučení z této legendy: *vymezení prostoru je dílčí obřad a velmi důležitá součást každého většího díla, které připravujeme.* Pokud se vymezení nezdaří, či je něčím narušeno, pak ani nemá cenu v čemkoli dalším dále pokračovat.⁹⁶ Musí se to případně vykonat celé znovu a řádně a ve vhodnější okamžik.

Co ale konat, pokud to vše ještě neznáme, anebo se pouštíme na pole námi dosud neprobádané? Anebo když se nechceme držet postupů spojených se systémy, ke kterým již nemáme důvěru? Anebo informace o přípravě místa jsou ztracené (prostě nebyly v pramenech popsány z důvodu, že „přeci je každý zná ...“.

Pozn. 118:

Uvědomme si, že věci samozřejmé, které se na počátku neuvědomí (nezapomínají), se později vždy stanou zdrojem chyb a nepochopení, které v budoucnu přerostou v problémy velké.
(zkušenost kantora z výuky žáčků)

⁹⁶ Těmto „podivným náhodným projevům“ se také říká „jazyk životních okolností“ a tím nám „vyšší síly“ naznačují, že asi to takto, jak zamýšlíme, není zrovna ten nejlepší nápad, a zároveň předzvěstí, že další potíže asi brzy přijdou. Pozor, je to *řeč symbolů a je nutné ji vnímat především intuitivně, pocitově.*

Nádech před přípravou

Aby celková příprava proběhla co nejlépe, je potřebné ještě před vlastním zahájením tohoto „před-obřadu“ posílit sebe sama a aktivovat svou sílu. „*Natáhnout do sebe energii.*“ Pokud již máme něco natrénováno a zvládáme „rychlé spojení s Matkou a Otcem“, použijme je. Protože již propojovací kanály máme vytvořené a neustálým užíváním jsou aktivní, stačí k tomu i jen jeden jediný vědomý hluboký nádech – viz kapitolu „Prémie pro každý okamžik“. V ten okamžik svým náhlým rozsvícením se se všem duchům v okolí podstatně zviditelníme. Hned jim bude zřejmé, jakými silami vládneme, a že se bude komunikovat na mnohem vyšších úrovních, než je jen pouhá materie. Nám se tím rovněž posílí intuice. Neboť vnímání prostředí a všech okolností a náznaků z astrálu bývá v tom okamžiku rovněž důležité. Tato zvýšená citlivost nás optimálním způsobem v daném místě i okamžiku vede.

Genius loci v místě dosud nepoužívaném

Pokud budeme zamýšlený obřad konat na místě vybraném právě k tomuto účelu, ale jinak veřejně přístupném a volném, jakým pak má prostor opět zůstat, je vhodné napřed po příchodu na místo pozdravit a oslovit „genia loci“ onoho místa a požádat jej o svolení a případně též požádat o pomoc v našem díle. Toto oslovení neprovedeme přímo uprostřed budoucího magického prostoru, nýbrž se stavíme trochu bokem, nejlépe u příchodu na místo a čelem ke středu tohoto místa, kde nyní právě cítíme a ctíme pána tohoto prostoru (stojíme v „bráně místa“).

Doporučuje se také na tomto místě, někde bokem poblíž, zanechat duchům toho místa malý obětní dar. Je potřebné s tím dopředu počítat a

pro jistotu s sebou nosit vždy něco vhodného a přijatelného, tvořícího příznivou náladu (např. ostré koření určitě není vhodné).⁹⁷

Položíme připravený dárek na vhodné místo se slovy:

Dar pro Vás, bytosti tohoto místa.

Pak se postavíme, čelíme ke středu prostoru a zvoláme:

***Ochranný duchu a strážci tohoto místa,
genie loci a všichni jeho obyvatelé.***

Jménem Otce Univerza,

já ... jméno

vás žádám o otevření prostoru,

a svolení a podporu k obřadu,

který zde vykonat mám.

Děkuji.

Chvíli počkáme, nadechneme se, soustředíme se ve svém srdci, sledujeme a pozorně vnímáme své pocity.

Pozn. 119:

Pokud by se po tomto oslovení genia místa dostavil náhlý prudký pocit nesohlasu, tak je nutné respektovat tuto vůli. Místo nutno zanechat čisté tak, jak jsme je našli, dar již ponechat na místě, a s pozdravem odejít. Avšak pokud se již při výběru místa budoucího obřadu řídíme intuicí, k této variantě ani nedojde. Toto zkoumání konec konců můžeme provést ještě dříve dálkově, než místo konání definitivně určíme a přijdeme tam s veškerým svým vybavením.

Pozn. 120:

Někteří specifičtí duchové vázaní k místu (hlavně gnómové), obvykle požadují peníze, ale uznávají jen stříbro a zlato. Moderní náhražky je akorát rozezlí. Proto lze doporučit raději něco jiného, co na místě není až tak moc obvyklé. Např. trocha surového tabáku, nebo čokoláda... Obaly používat jen ekologicky vstřebatelné – raději vůbec žádné.

⁹⁷ Zažil jsem situaci, kdy jsem na to nebyl připraven. Kolegyně, která měla lepší dar vnímání než já, se pak s bytostmi rychle domluvila. Bylo požadováno něco osobního a postačilo hodit do keře několik vlastních vlasů.

Při odchodu pak samozřejmě je potřebné také poděkovat duchům místa za jejich vstřícnost, pomoc a případně je propustit ze služby (pokud jsme je předtím angažovali ke spoluúčasti na našem díle). Případně ještě znovu na stejném místě zanechat dárek, či úlitbu.

Na tyto dary je potřebné dopředu pamatovat při přípravě všech nutných rekvizit.

Na místě jsme svou činností soustředili značné množství energie, která tak rychle nemizí a s námi neodchází. Je vhodné ji věnovat „geniu loci“ a ostatním bytostem, jež tam také přebývají – slovy:

***Genie loci tohoto místa
a všichni jeho obyvatelé.
Za vaši shovívavost, trpělivost
a pohostinnost vámi projevenou,
veškerou energii zde vám na oplátku,
k vašemu užítku a prospěchu ponechávám.
Děkuji a v míru odcházím.
Sváhá.***

Jaká použít slova většinou vyplývá ze situace na místě samém. Je potřebné se řídit intuicí. Přirovnám tuto situaci k účelovému setkání s někým známým na ulici. Je nutno jednat slušně a korektně. I když tyto bytosti jsou pro většinu z nás neviditelné. My taky, až jednou odložíme hmotný bioskafandr duše zvaný tělo, tak také nebudeme v hladině hmoty tak snadno k vidění.

Rituál pro běžně používaný prostor malý i velký, uzavřený i otevřený

Pokud konáme standardní činnost a na místě k tomu obvykle vyhrazeném, většinou postačí krátký udržovací zahajovací obřad. Může být několik různých verzí a mohou se od sebe různě lišit – podle okamžitých podmínek.

Můj standardní rituál bývá následující. Vstoupím do místnosti – ideálně překročit práh pravou nohou, a zavřu za sebou dveře. Zanechám případně u dveří papuče a vše nepotřebné a bos vstoupím do středu místnosti se vším, co budu potřebovat. Pokud to lze, snažím se, abych z jakékoliv příčiny později nemusel odbíhat a přerušovat práci a své plné soustředění. Snažím se řídit též zásadou „co nemám, nebudu potřebovat“. *Nebývá vždy nutné vykonat vše přesně na chlup podle původního scénáře, pro naplnění cíle bývá mnohem důležitější čisté srdce, otevřená a klidná mysl a jasný záměr. Pak je také povolena i rozumná míra improvizace.* Nezapomeňme, že i astrologická situace se neustále mění a důvěřujme svému průvodci, svému „vyššímu já“. V důležitých okamžicích nám vždy i pomáhá. Často za nás, a nejednou, leccos uhladil, dokonce třeba pro okamžitou nevhodnost dal zapomenout něco učinit – prostě klid, nestresujme se. I rutinu je nutno trénovat se stejnou lehkostí, jak vždy jednou budeme konat.

Položím co právě nepotřebuji, roztáhnu deku... a postavím se do prostředí.⁹⁸ Za denního světla se stavím čelem k východu, za noční tmy čelím severu. Zklidním se a sepnu ruce na prsou a krátce hlavou provedu mírnou úklonu. Zdravím tak přítomnost a poddávám se momentálně tekoucímu proudu energie.⁹⁹ Pak provedu počáteční výdech a nádech s natažením síly a eucitu lásky, energie a světla (viz kapitola „Neustálé

⁹⁸ Z hlediska koncentrované prostorové síly a také její neutrality živlového zabarvení je vždy nejvýhodnější místo uprostřed vymezeného prostoru (pokud předpisem rituálu není určeno jinak).

Případně i místo výronu pozitivních telurických sil (často to je křížení pozitivních! pásů). Avšak na takových místech již většinou bývá instalován nějaký konkrétní zářič – fraktální anténa již naladěná na konkrétní informační (frekvenční) pásmo. Třeba socha.

⁹⁹ Za denního světla je převládajícím proudem energie bohatství všeho druhu tekoucí od východu k západu. Za tmy je to pak energie světla moudrosti, přicházející od severu. Při obřadech tedy čelíme právě těmto směrům, východu či severu. *Bývá dobré též čelit severovýchodnímu směru v severovýchodním koutě prostoru ... z hlediska vastu to je také dobré místo pro oltář (hlava Puruši). Energie z tohoto směru je neutrální.*

V případě samostatné meditace vleže se mi osvědčilo ve dne směřovat nohama k východu – energie zároveň se silou Země do mě vstupuje chodidly. A za noci se pak točím hlavou k severu – moudrost a požehnání přichází korunní čakrou.

plnění energií“). Případně i „Zklidnění mysli a její pročištění“ eventuálně i „Koncentrace v sobě samém“ ... uvedeno tamtéž.

Následně pak s gestem a nataženou pravou rukou vykonám celým tělem tři kruhy (otáčky) doprava ve směru hodinových ručiček. Bez ohledu na denní dobu, začínám se otáčet vždy od východu.

1. kruh:

Vytrčím vodorovně pravou ruku východním směrem, držím ji volně napultou v úrovni ramene. Dlaň pevnou a obrácenou prsty nahoru a malíkovou hranou natočenou ven z kruhu, jako když ruka tvoří radlici pluhu. Otáčím se doprava za rukou a nahlas při tom vyslovuji mantru:

Čistím tuto místnost. ¹⁰⁰

Pozn. 121:

Pokud by se jednalo o větší prostor venku, dosud nepročišťovaný, nebo situace si toho žádala, projdu napřed s rituální metličkou tento vymezovaný kruh po jeho obvodě (opět dodržuji směry obcházení doprava ve směru točení hodinových ručiček). Vymetám prostor točením metličky ven z kruhu. Směr obcházení je vlastně dán směrem oběhu Slunce kolem nás a také pohybu vrženého stínu zapíchnuté tyče slunečních hodin.

Tento větší kruh procházím po jeho obvodu z místa brány celého vymezovaného prostoru. Pokud jsem však započal uvnitř ze středu vymezovaného kruhu, pak obejítí je delší o pravotočivou spirálu, kterou vykonám z počátku, abych se tak dostal až k vnějšímu kruhu, který musím obejít a uzavřít. Pak se zase vlastně vracím zpět ke středu – opět ještě jedním okruhem (spirálou), stále postupuji stejným směrem.

V případě hodně velkého prostoru, který by bylo komplikované a časově náročné v tomto okamžiku celý obcházet po obvodu, pak v časové nouzi provádím vymezení hranice a očistu mentálně, symbolicky, ze středu místa. Po celou tuto dobu pohledem sleduji perimetr (vnější obvod) vymezovaného „pozemku“, jako bych po něm právě fyzicky kráčel.

Řeč je stejná, lze pronášet i mentálně. Pokud známe jiné očistné mantramy (mohou být i delší), můžeme je také používat.

Úkol pro čtenáře:

– meditovat o efektu a smyslu spirál a vlnvodů a přijít na to, co se tím vyvolává a jak fyzikálně působí.

¹⁰⁰ Místo slova „místnost“ v otevřeném terénu používám slovo „místo“. Venkovní místo se vymezuje kruhem. V obdélníkové místnosti se zdmi se tím, zda kruh protíná i zdi – nezabývá – dotvaruje se to samo.
V tomto případě – kruh je symbol.

2. kruh:

Stojím přibližně uprostřed místa. Pravou paži ve sklonu cca 30 až 45° zvednutou nahoru tak, aby dlaň byla výše jak hlava. Povolím napnutí paže (mírně pokrčím) a dlaň přetočím takřka vzhůru, volně, bez křeče. Prsty mírně roztáhnu a slabě pokrčím – v gesto pozývání Otce, který se na nás z nebes dívá. Vzhůru zvednutým pohledem se dívám na ruku. Opět se točím v kruhu za pravou rukou a pronáším mantru:

Bohu do ochrany dávám tuto místnost.

3. kruh:

Pravou paži opět napnutou skloním šikmo dolů před sebe (cca ve sklonu 30° od horizontály) a dlaní otočenou k zemi s prsty u sebe napnutými (*celá ruka vlastně koná funkci meče, či vysílá paprsek světla*) a vykonám („kreslím“) po obvodu kruh se slovy:

Uzamykám tuto místnost!

Pozn. 122:

Lze použít i skutečný normální či krátký meč, anebo athame (svěcená rituální „dýka“). Ten nástroj je pak nutno skrýt do pochvy, pokud zůstává v kruhu a odkládáme jej buď na zem za svoje záda, anebo lépe složíme před oltář – nikdy na zem. Neměl by být použit během rituálů k ničemu jinému, než ku obraně kruhu před vnějškem, namířením proti démonickým silám snažících se narušit klid obřadu. Platí pro menší prostor, když člověk je sám.

Pro vymezení ochranného kruhu lze použít stejným způsobem i hůl, ta se však nemá pokládat na zem, ale měla by pak zůstat po celou dobu o něco opřena, či zapíchnuta v zemi.

Pro případ větší skupinky účastníků, případně pokud je uzamykaný prostor větší a pro více lidí, tak podobně jako při prvním čistícím kruhu pomocí rituální metličky, tak i nyní – s taseným mečem obejdeme kruh (obvod) a s hrotem skloněným k zemi před sebou šikmo vlevo „kreslíme“ ven od sebe kruh. Nezapomeňme nést pochvu s sebou.

Ten kruh je symbolicky vyrýván v prostoru, proto běžně nemusíme tu čáru hrotem po zemi přímo vyrývat. Pokud si však některý návod žádá přímo například kresbu svěcenou křídou, neváhejme a učiňme tak.

Pozn. 123:

Větší prostor většinou mívá také svou bránu, kterou se prochází dovnitř a ven. I kdyby to byly jen dvě svíce či dva kameny položené na zemi na znamení vytyčené brány. A tato brána musí být definována ještě před začátkem kreslení ochranného kruhu. Tradičně tuto funkci mívaly dva menhiry, sloupy, obelisky, či také pylony. Tehdy kreslení ochranného kruhu mečem počíná a končí u brány. A při tomto obcházení kolem dokola

s kreslením této ochranné hranice se buď nahlas, nebo v mysli stále pronáší výše uvedená mantra (namísto slova „místop“ uijeme slovo „místo“). Na závěr se brána mečem také uzamkne – meč se zasune napůl do pochvy a položí se na „práh“ brány jako zámek se slovy:

„Prostor je uzamčen“.

Zde leží až do konce obřadu, neměl by být nikým překročen! Pokud někdo musí projít ven či dovnitř, je potřebné zvednout strážcem brány tento meč (zámek brány), dotýčný musí projít pod mečem a pak strážce meč položí opět na práh.

Pozn. 124:

Kolem velkých a napůl civilních shromáždění toto vymezení však většinou neděláme, leda v předstihu. Místo toho také stačí jen sepnout ruce, pohledem obkroužit perimetr (obvod) prostoru a mentálně pronést (případně 3×):

„Volám tebe Archanděli Michaeli,
kterýž ctíš a naplňuješ božský řád,
jednotu a harmonii,
volám tebe ku pomoci.

Ochraňuj nás a tento prostor,
před vším, co by náš obřad mohlo rušit.

Tak se staniž, tak se staň!

Právě teď!“

Je také možné toto uzamčení provést dopředu, bez přítomnosti veřejnosti, Pro tyto varianty je dobré mít pomocníky. A jednoho pak ustanovíme strážcem brány. A jeho povinností pak je celou dobu stát u brány a pouštět lidi. Po dobu obřadů pak on sám dělá zámek, tedy stojí či sedí uprostřed brány tak, aby jeho funkce byla všem jasná.

Na závěr tohoto vymezení prostoru pak opět sepneme ruce na prsou (nebo jen složíme křížem dlaněmi na prsou) a provedeme úklonu hlavou stejným směrem, kde jsme začínali, případně směrem k oltáři (středobodu pozornosti). Tímto gestem je předána ochrana nejvyšším silám a uvnitř kruhu jsme chráněni. I když je „kruh“ neviditelný, a prostor může být tvarově jakkoliv omezen, tak přesto je to magický kruh jdoucí prostorem a sceleným přes jakékoliv překážky. Je tak velký, jak je potřebné. Do ukončení práce by se magický kruh neměl opouštět jinudy než branou, neboť jej to napíná a deformuje. Po ukončení obřadu jej bude potřebné také zrušit (viz další podkapitola).

Důležité pravidlo:

pokud se v tomto prostoru pohybujeme (chodíme), tak pokud je to jen trochu možné, měli bychom se snažit chodit po kruhu ve směru hodinových ručků (symbolicky položených na zemi ciferníkem nahoru). Dopo-

ručuje se dodržovat stále stejný směr točení. U velkých shromáždění se toto nedá vždy dodržet. Ale v tom případě se účastníci většinou dělí na diváky a aktivně vykonávající. Aktivní osoby by měly toto pravidlo v místě akce dodržovat. Samozřejmě že ve stísněném prostoru provádíme vždy tak, jak je to jen možné. Proto si raději prostor připravme vždy dostatečně velký.

Voolnění prostoru

Po ukončení meditace či jiné duchovní operaci je potřebné vždy vše uklidit a co bylo přineseno odnést (až na výjimky). Zda napřed zrušit hranici a pak uklízet, nebo napřed vše poklidit a nachystat na odnesení, a pak teprve otevřít ochranný kruh a při odchodu vše najednou odnést? Rozhodnutí pořadí dílčích činností je na nás a povaze vykonaného díla.

Hranice prostoru by však měla být respektována. Pokud byl prostor vymezen přesně a ostře, např. kruhem plnou čarou na zemi, provedenou svícenou křídou (některé operace to vyžadují), pak je nutno tuto hranici dodržet velmi striktně. Pokud hranice byla vymezena symbolicky ukázáním (gestem napřaženou paží či hrotem meče, kterým se ale čára po zemi neryla), pak se jedná o kruh dynamický, ležící cca krok od nás směrem ven. V tomto případě „mírný krok bokem při úklidu“ není až tak závažné provinění. Například při vymezení ochranného kruhu ukázáním kolem nás, pro meditaci v místnosti, kde se pletou židle, skříně a jiné předměty, probíhá kruh skrze tyto překážky a protíná i zdi a je dynamicky vytvářen. A za kruh je považována vlastně celá hranatá místnost.

Některé speciální rituály mohou být vázány přesným předpisem jak pro uzamčení prostoru, tak i jeho odemčení. V takovém případě je nutno se daných pravidel přesně držet, neboť je to součást celé operace (řeceno moderní mluvou – velmi důležité podprogramy v rámci chodu celého programu).

Pokud se jednalo o vymezení prostoru místnosti pro náš klid při meditačních cvičeních provedené třemi gesty rukou (tři kruhy), tedy bez jiných pomůcek, osvědčil se mi následující rychlý postup.

Opět se postavím přibližně uprostřed chráněného prostoru, čelem stejně, jako když jsem začínal s rituálem vymezení prostoru (východ).

Volně nataženou levou rukou přibližně ve výšce hrudi učiním gesto, jako když smetám vše před sebou z pomyslného stolu a zároveň při tom konám *celou jednu otáčku doleva*, proti směru hodinových ručiček, se slovy:

***Odemykám tuto místnost,
uvolňuji tuto místnost.***¹⁰¹

Načež vše dokončím úklonou se sepnutýma rukama směrem, odkud na nás proudila po celou dobu energie, tedy v okamžiku počátku. Uctím tak energii v jejím směru, neboť napomáhala k úspěchu celého snažení.

Ruší se jen třetí – ochranný kruh. První dva kruhy, „čistotu místa a Boží požehnání prostoru“ ponecháváme dále na místě, ku prospěchu každému, kdo zavítá na toto místo.

Není to dogma, je to návod k přemýšlení – vždy dělej jak to cítíš.

Pokud by se však jednalo o větší vymezený prostor, případně o práci skupiny, či většího shromáždění, kdy na počátku jsme vymezovali ochranný kruh a případně také měli bránu se zámkem, pak musíme toto vymezení v prostoru zrušit. Není dobré nechávat na místě astrální zdi. Jednak by tříštily prostor a navíc by narušovaly energetické toky krajinou. *Rušení těchto hranic p rovádíme vždy opačným směrem, než jsme ty ochrany vytvářeli.*

Pozn. 125:

Pokud bylo prováděno zamčení prostoru mečem, je potřebné provést vždy v opačném pořadí, než bylo provedeno zajištění. A to podle použité varianty.

Pozn. 126:

Pokud byla brána a v ní ležel zámek, napůl vytažený meč v pochvě, musí strážce brány jej takto zvednout, zasunout do pochvy a nahlas pronést:

„Prostor je odemčen!“

Od tohoto okamžiku se smí branou volně chodit oběma směry, ne však jinudy, pokud není dokončeno zrušení celé ochrany po jejím obvodu.

¹⁰¹ Viz poznámka pod čarou č. 100.

Pozn. 127:

Ještě zbývá zrušit kruh ochrany. Prochází se opět stejná trasa po obvodu, jako při definici ochrany, ale proti původnímu pohybu (tedy proti směru točení hodinových ručiček). Nese se meč zasunutý v pochvě v levé ruce a druhou rukou se mává střídavě do boku, jako bychom rozmetávali hradbu postavenou z dětských kostiček – to je vizualizace. Pokud v pravé ruce držíme rituální metličku, používáme ji na toto rozmetání virtuální kruhové bariéry. Zároveň lze mentálně, nebo případně i hlasitě pronášet:

**„Ruším tuto ochranu,
na počátku postavenou.“**

Takto obejdeme celý kruh.

Na závěr proneseeme nahlas do středu prostoru slova:

„Prostor je uvolněn – vše volně plyne.“

Pozn. 128:

Pokud byl skutečně na zemi nakreslen kolem prostoru kruh, pak je nutné jej obejít opět proti směru, ve kterém byl kreslen, stále se nacházet uvnitř kruhu a rozmést kresbu čáry. Alespoň několikrát na různých místech. Nejlépe k tomu určeným koštětem, které musí být dopředu připraveno uvnitř kruhu v místě brány.¹⁰² Jinak to musíme udělat rukou!

Pozn. 129:

Pokud byl prostor velký a ochranu jsme svěřili Archanděli Michaelovi, je nutné ukončit jeho práci a propustit jej – stačí mentálně:

„Archanděli Michaeli, ochránče náš.

Za pomoc a ochranu tobě děkuji.

Propouštím tě. Volný jsi – jdi v míru.“

A v duchu se mu uklonit. Lze při tom použít gesto na prsou zkřížených rukou (prstů a dlaní) a stát a dívat se pohledem nad střed shromáždění (prostoru).

Tady je nutné přidat ještě krátký dovětek, týkající se změny kvality místa v důsledku provedených obřadů. Pokud na venkovním přírodním místě je proveden řádně obřad, tak na toto místo bude nasměrován proud „božského světla“, který tam zůstane proudit i dále po ukončení celého obřadu. Pokud se takových obřadů tam bude dít více, časem se toto místo může stát svatým. Tedy energetická hladina tohoto místa se začne zvyšovat. Běžným lidem se tak bude jevit a začnou tam chodit pro své posílení a uzdravení.

¹⁰² Koště postavené u brány má funkci ochránce a strážce a zahání vše nečisté. Pokud by nebyl meč na zámeček brány, pak lze v bráně položit právě toto koště.

Již z principu, dobrý žák či adept vysokých umění si pro vykonání obřadů vždy najde vhodné místo, které tento potenciál v sobě již má. Nebo naopak, takové místo si jej k sobě i přitáhne. Prostě náhoda neexistuje – to jen Bůh si přeje být nepoznán. On sám si určí, co od koho chce, kdy, kde a co má vykonat syn člověka.

A pak se může velmi dobře stát, že si tohoto posvěceného místa všimne některý člen kterékoliv ze států protěžovaných démonických církví. Další děj pak bývá prostý – honem spěchají takové místo „přesvětit“ a zablokovat je pro sebe, nainstalovat na něm některé ze svých symbolů moci. Prostě na něm vztyčit anténu svých vysílačů a symbolů nadvlády nad lidmi. Jak se vlastně dosud stále děje již od okamžiku, kdy křesťanství opustilo Ježíšovo učení a vydalo se cestou moci. Tehdy církve započaly všechna silná a svatá místa blokovat pro sebe pod heslem boje proti pohanství. Ale to by bylo téma na další samostatnou knihu o zločinech církevních administrátorů a fanatiků proti lidu i Bohu. A o tomto dění má Otec Nejvyšší sám velmi dobrý přehled a evidenci. A již to také řeší. Jen oni stále ještě nechápou, že opravdu je již po konci světa. Že již jsou na odchodu ke svému poslednímu soudu.

S tímto je nutné také počítat a případně již dopředu správně řešit, pokud takový úkol přijde. Jinak nechme další vývoj na nejvyšším. Víím z několika případů, že skutečně velmi silná místa jsou pod tak silnou Boží ochranou, že zůstala utajená dodnes. I když kolem chodí lidé, a mají z nich prospěch, tak si jejich působení ani neuvědomují. A pokud po sobě člověk v přírodě uklidí a nezanechá po sobě stopy, tak takto zůstanou čistá i nadále.

Trvalá ochrana - „andělský kruh“

Máme-li potřebu stabilního místa pro své meditace a modlitby coby duchovního pracoviště, případně také pro svůj domov vytvořit trvalou ochranu před vnějšími silami a poli, které by mohly rušit náš klid a soustředění, lze použít postup, který jsem získal od skvělého učitele a znalce různých terapeutických technik Zdeňka K. Je to vytvoření trojité ochrany zvané „andělský kruh“. Pro očistu prostoru a zajištění jeho ochrany pro účel standardního občanského života pak slouží jiné techniky.

Andělský kruh slouží pro ochranu prostoru a všeho nacházejícího se v něm, tedy i tvorů našeho světa – před průnikem nezvaných entit z prostorů jiných a také před rušivými poli a různými útoky, i magickými.¹⁰³ Platí však pravidlo, že sebesilnější zeď pevnosti neodolá času a jednou se rozpadne. Rovněž tak ani žádné hradby nevydržely příliš dlouhé ostřelování, pokud nebyly ihned opravovány. A tak jako dům vyžaduje pravidelnou kontrolu a údržbu, tak to potřebuje i toto vytvořené ochranné pole.

Proto je nutná pravidelná (občasná, dle situace a pocitů) kontrola neporušenosti a pevnosti této ochrany a její občasná zpevnění, tedy znovupostavení. V případě, když zjistíme porušení celistvosti ochrany, je nutné ihned zjistit příčinu a případnou přítomnost jiné entity, ať je jakéhokoliv typu. V takovém případě je nutné ji napřed vyhnat pryč. To je již samozřejmě silně specifická záležitost. Je nutné se vždy řídit doporučeními podle pramenů, které se daným fenoménem blíže zabývají. Hned poté tímtéž obřadem, který je dále popsán – znovu vybudovat ochranu. A samozřejmě po zajištění bezpečnosti prostoru ještě provést i jeho očistu (další kapitola), případně i nové vysvěcení celého prostoru.

¹⁰³ Mezi ně patří z hlediska těchto kategorií i ty „primitivní“ neuvědomělé psychické útoky, např. vyslaná nenávisť, přání zlého, vztek na úspěch ...

Tato ochrana se staví mezi námi vymezeným prostorem pro náš život a duchovní práci – a vnějším prostorem plným astrálních a především démonických sil. Tedy proti různým rušivým a destruktivním silovým polím. Tím se ale také stává nepřekonatelnou hranicí i pro jiné elementární síly typu trpaslíků, víl a pod. A také pro andělské bytosti. Proto je tam také vložena ta klausule zajišťující prostupnost ...

Tato ochrana slouží pro ochranu místnosti, bytu, domu, pozemku a lidí a živočichů a věcí uvnitř se nalézajících, a to ve výše uvedeném smyslu. Tedy jak již bylo výše zmíněno, proti vnějším magickým a psychickým útokům. Jenže *každá pevnost je vždy jen tak pevná, jak pevní jsou její obránci. Proto ani ochrana andělského kruhu nechrání a **nemůže chránit nikoho proti němu samotnému. Proti jeho vnitřním démonům v duši, škodícím jemu samému, které si tam dovnitř sám ve svém nitru přinesl, ani proti osudu jeho samého.***

Rovněž se nejedná o tzv. „hermetický uzávěr“, ani to není tzv. „ochrana svatyně“. Na to jsou určeny jiné techniky. Je to pouze vymezení svatého pracoviště pro nerušený kontakt se silami světla a místa klidného žití.

Protože ochranný kruh se buduje po obvodě, vzniká tak ochranná astrální zeď (kupole), především proti, symbolicky řečeno, „horizontálnímu“ pohybu entit. Z hlediska síly Země a světla Nebes ... vůči těmto směrům je prostor stále otevřen a z tohoto směru je ochrana zajištěna pouze touto vyšší mocí (skutečný prostor Univerza je vícedimenzionální – což si většina z nás dosud neuvědomuje). Pokud bychom prostor uzavřeli také z těchto dvou směrů, vytvořili bychom takto pro sebe kryptu, jako když „hrob“. Což vůbec není dobrý nápad.

Případná patra nad a pod námi touto ochranou nejsou dotčena. Je to již jiný prostor. Proto pokud by bylo potřebné je také chránit, je to nutné učinit na daném podlaží znovu. Anebo rovnou definovat andělský kruh pro celý dům.

Stále je nutno mít na paměti, že toto není ochrana proti hmotě přírody ani jiným živlům. A ochranu proti lidskému faktoru je také nutno zajistit jiným způsobem. Avšak pokud do tohoto prostoru vejde člověk, tak vejde bez posily svého vnitřního démona, pokud s nějakým přicházel – ten zůstává venku. Anebo mu „něco“ zabrání, aby vůbec přišel. A po-

kud potřebujeme při práci povolat andělské síly, tak na ty bylo již dopředu pamatováno při vytváření ochranného kruhu. V případě potřeby je možné takovýto prostor pro kohokoliv otevřít zvoláním:

„Pro ...(jméno) a pouze pro něj a jeho volný průchod dovnitř i ven pro ...(účel), ochranný andělský kruh otevírám!“

Také je pak potřebné na závěr provést opětovné uzamčení – jmenovitě. Stejnou formulací, pouze se změnou posledního slova.

Praktická poznámka k provedení:

Není nutno obcházet uzavíraný prostor přesně po obvodu, zvláště u menších objektů. Anebo tam, kde by se tato procházka obtížně prováděla (např. zeď z vnějšku po obvodu bytu v paneláku v pátém patře). Lze to celé provést ze středu a pouze mentálně. Prakticky pomůže, vytvoříme-li si pomocný půdorysný nákres pro snazší vizualizaci. Tím je také provedena symbolická redukce 3D prostoru na plochu – je to pro nás názornější a na papíře i jednodušší. A stejnou techniku lze užít třeba i pro rozsáhlý pozemek – tedy použít mapu. Ale pokud je to možné, alespoň než započneme s takovým usnadněním, např. právě pro pozemek, je vhodné tuto hranici fyzicky projít a seznámit se s prostorem a různými detaily po jeho perimetru (obvodu). Pozdější vizualizace při provádění rituálu je pak snazší. Směr obcházení je ve směru hodinových ručiček, tedy jak Slunce obíhá kolem Země.

Pokud takovýto pracovní nákres bude existovat, bude později skvělou pomůckou při kontrole neporušenosti kruhu, případně k lokalizaci místa, kde k poruše došlo. A při kontrole neporušenosti ochrany pak lze použít při pohledu na plán jako detekční pomůcku – například siderické kyvadlo.

Status quo

Než se pustíme do vytvoření celé ochrany, musíme si ujasnit podmínky. Zda nám celý prostor již patřil, či teprve nyní budeme jeho vlastníky. Zda je to interiér či exteriér. Zda v tomto prostoru nekoexistují jiné entity. A také, zda se jedná o opatření trvalé, či pouze jen přechodné.

Pokud nám tento prostor dosud plně nepatřil, je potřebné, dříve než jej „vezmeme pod svou vládu a vyčistíme“, obřadně a nahlas v něm oznámit svůj úmysl. A požádat bytosti, které zde dosud přebývaly, o na-
lezení si jiného prostoru a přestěhování se, a to do ... *termín*.

A také tento obřad přerušit až na dobu po určeném termínu.

Následně pak (i obecně) je ještě více důležité, před započítím jakýchkoliv jiných aktivit v tomto pro nás novém prostoru, jehož budeme majiteli – vykonat vlastní obřad jeho převzetí a stát se jeho skutečným svrchovaným pánem. Dříve o tomto obřadu „andělské ochrany“ nemůže být vůbec uvažováno.

Pozn. 130:

Jediná andělská ochrana, kterou bychom mohli v tom místě použít a byla by naplněna, by byla pouze obligátní prosba na posteli před usnutím, kterou bychom měli znát již od dětství. „*Andělíčku – můj strážníčku – ochraňuj mi mou dušičku.*“ I když pro mnohé to asi je úsměvné – ale ono to skutečně funguje. Dokonce i pro dospělé – pokud si z toho nedělají legraci a berou vážně své prosby. Spočívá to pouze v soustředění, ve vědomí a dovednosti správného vyslovení.

V rámci přípravy ke spánku si tam ještě před touto prastarou modlitbou (mantrou) mohou dokonce k realizaci ve svůj prospěch vložit i více svých přání. Vše má svá pravidla, i toto.

Pozn. 131:

Obřad převzetí místa, bytu, domu, majetku – je velmi důležitá záležitost, na kterou se dnes také zapomíná. Pokud jsme to prostoru neoznámili – a pokud jsou tam jakékoliv jiné nepříznivé síly ... ani si nemusely všimnout, že již tam není ten, kterému měly důvod znepříjemňovat život. Že je tam místo něj již někdo zcela jiný. Děje prostě pokračují.

Proto je potřebné to místo vyzvat, a i případné další neviditelné bytosti, které tu ještě jsou, ke koexistenci, respektování a pomoci.

Dříve, než cokoliv začneme dělat.

Formu a podrobný návod, jak to provést – zde neuvádím. Kdo bude cvičit tato cvičení v knize uvedená, po jisté době mu intuice sama napoví, anebo k němu potřebná sdělení v pravý čas sama přijdou. Zasloužil si to.

Pokud však přebíráme prostor jen dočasně pro účel nějaké jiné práce a pak jej budeme opět vracet jeho původním bytostem a majiteli, zvláště když se jedná o venkovní prostor, pak je nutno toto řádně oznámit. Tedy oznámit dočasnost tohoto opatření, požádat tyto bytosti o trpělivost a také se s nimi řádně vyrovnat. Viz zde o něco výše kapitola „*Genius loci v místě dosud nepoužívaném*“.

Teoreticky by bylo možné prostor převzít i s existencí oněch skřítků a jiných entit za předpokladu mírového soužití, případné vzájemné spolupráce a respektování a nerušení se. Například zahrada u domu a podobně. Avšak vzhledem k tomu, že v astrálu (prostoru energeticko-informačních silových polí) vytvořením „andělského ochranného kruhu“ vytváříme hradbu, tak jim takto samozřejmě nadále zablokujeme jejich dosud volný pohyb. Takže nakonec to zase až tak dobrý nápad není. Zvláště pokud budeme v tomto terénu konat pravidelně náročnější duchovní práci a potřebovat pro sebe skutečnou a pevnou ochranu. Anebo se s maximální ochranou uskromníme jen na prostor pro naše aktivity nezbytně nutný (místnost, svatyně, altán), a zahradu například pak ponecháme volnou přírodním silám.

Glavní postup

Přesný postup je následující, i když nemusí být uděláno zcela vše. Některé body lze vypustit, záleží především na vnitřní síle a postoji toho, kdo to provádí.

V první řadě je potřebné si uvědomit záměr. Co přesně budeme dělat, za jakých podmínek a proč.

Pokud máme pocit, že je zde něco, co by nám mohlo v díle bránit, anebo že sami dosud ještě „nejsme dost pevní v kramflecích“, je možné napřed použít, pokud ji ovládneme, hinduistickou techniku přivolání pomocí 3G: Guru, Ganěš a Gajátrí mantry, i se Šanti mantrou (popsáno v kapitole „Doporučené mantry před zahájením práce“). Což bychom podle mých zkušeností, měli provést vždy, když zamýšlíme dělat něco nového a důležitého.

Pokud máme pocit, že se na nás stále ještě něco lepí, provedeme zpevnění a očistu vlastní aury. Případně postavíme boční a zadní ochranu (technika „tří zlatých křížů“). Vše je popsáno v kapitole „Zpevnění aury“.

Následně je vhodné propojit se a sjednotit, byť i jen jedním nádechem, s Božskou Matkou a Otcem Universa, požádat o pomoc, sílu, energii a světlo, a to vše naráz natáhnout do sebe z obou řídicích směrů (z nitra Země a z výšky Nebes). To v případě, že již máme natrénováno. Pokud ještě ne, je potřebné to učinit celé alespoň v základních bodech. Pak teprve máme potřebnou sílu k další práci. Tento nádech je již popsán v kapitole „Prémie pro každý okamžik“.

Pokud máme pocit, že prostor není dost čistý a že se tam ještě cokoliv nepříjemného skrývá, je možné před vytvářením „andělského kola“ provést očistu celého prostoru. V místnostech je možné použít např. „svíčkový rituál“ popsany v další kapitole, je časově náročnější. Nebo i jinými technikami podle jiných autorů. Tyto techniky jsou samozřejmě vhodné i později po uzavření prostoru na jeho další dočištění – vlastně kdykoliv.

Pokud máme a známe svého patrona z vyšších světů (úrovní), je dobré se na něj obrátit s prosbou o pomoc.

Je vhodné přivolat ku pomoci čtyři živly. Jejich rozmístění je podle účelu různé a předmětem jiných textů. Pokud však není zvláštní požadavek z naší strany, pak je vhodné jejich rozmístění ponechat na živlech samých.

Musíme:

Zkoncentrovat se ve své energii.

Provést rituál podle návodu – viz dále.

Poděkovat všem bytostem světla, lásky, harmonie, které andělské kolo drží, za držení a další udržování tohoto andělského kruhu.

Rovněž tak požádat živly o stálé plnění prostoru a udržování pevnosti tohoto kruhu svojí silou. Poděkovat jim a v míru uvolnit.

Poděkovat svému patronu za pomoc a propustit jej.

Pokud prostor nebyl na počátku dostatečně čistý a vyskytovala se tam rušivá pole, tak provést ještě jedno čištění (platí pro trvale vyhrazené prostory).

Stvrdit výsledek a poděkovat Otci i Matce. A pokud jsme na počátku použili hinduistické otevírací mantry, je dobré pronést také mantry závěrečné.

Tím je ochrana vytvořena a na závěr lze vše potvrdit prohlášením:

Ochrana je aktivní – vykonáno jest!

Vytváření kruhu ochrany

Postupně se vytváří tři magické kruhy. Vždy větší a větší, zevnitř ven. Pro byt v nájemném domě tedy místnost, vnitřní obvodové zdi bytu a vnější obvodové zdi bytu. Pro celý dům (rodinný domek) pak místnost, fasádu domu a plot kolem pozemku.

Koncentrace v sobě a svém dechu.

Provést ze středu prostoru (kdo již zvládá, lze i mentálně).

Začíná se od východního směru.

S koncentrací na vymezenou hranici (linii obvodu), zvednout svou dominantní ruku k rameni s dlaní otočenou vpřed (jako na přísahu), 3× se zvolna otáčet doprava (za pravou rukou) a současně při každém otáčení nahlas přednést následující formulaci.

Pak znovu totéž pro další linii ochrany – celkem tři linie ... tedy odříkáme 9×:

***Vytvářím Tě kruhu magického umění,
aby ses pro nás stal hranicí mezi
vnějším světem lidí a tímto, zde
vymezeným duchovním světem
andělů, archandělů, serafů a
bytostí světla, lásky, harmonie,
a abys ochraňoval tento prostor,
kde se potkává láska, harmonie a mír.***

*Volám na pomoc
anděly, archanděly a serafy,
božské bytosti světla, lásky a harmonie,
dokonalé projevy nezrozeného
i nejvyššího zrozeného,
jež se projevují na
východní straně,
na jižní straně,
západní straně,
i severní straně,
na nebi i na zemi,
k vytvoření mocného
magického andělského kruhu.*

*Ve všech oknech a všech dveřích,
stěnu z protékající energie tvořím,
průchodnou pouze pro
bytosti z masa, krve a kostí,
a průchozí pro všechny bytosti
světla, lásky a harmonie,
na dobu ...*

(... celé fyzické existence domu)

**Jménem Božím
si udržíš sílu,
která je ti dána.
Staň se – teď!
Jak nahore, tak dole,
tento kruh pečetím!**

... dupnout pravou nohou!

Držování kruhu

Dnešní doba po konci světa je velmi turbulentní, co bylo včera, dnes již není.

Údržba se skládá ze dvou částí. Nutno tedy, vždy nejlépe pravidelně v čase, který člověku bude většinou vždy vyhovovat (třeba v rámci večerního obcházení a „uzamykání“ svého obydlí, provádět i kontrolu magické ochrany a pak i její posílení.

Kontrolu lze provádět různě, je to individuální, každý může mít svůj vlastní systém. Jednodušší je, pokud při vytváření ochrany andělského kruhu existoval již půdorys bytu, který byl i pro svou názornost použit pro soustředění při vytváření kruhů ochrany. A když se zvládá práce se siderickým kyvadlem (minimálně 40 % populace to umí, i když o tom třeba neví). A postupně se jej ptáme:

Je 1. andělský ochranný kruh pevný a stabilní?

Je 2. andělský ochranný kruh pevný a stabilní?

Je 3. andělský ochranný kruh pevný a stabilní?

Změnilo se něco od poslední kontroly, a jak?

Pokud je odpověď 3× **ano** (ptáme se na každý kruh samostatně) – pak již následuje jen druhá fáze – upevňování a posilování všech kruhů najednou („án blok“).

Pokud někde byla odpověď **ne** – je nutné zjistit (postupně se kyvadla ptát) – typ poruchy, případně příčinu, míru ohrožení a nutnost opětného čištění prostoru ... až po nejlepší způsob opravy a zda oprava je proveditelná.¹⁰⁴

Tu potom postupně provést.

¹⁰⁴ Může být, že třeba soused za zdí si instaloval novou 5G wifi ... tak tady to asi tak snadno odstranit nepůjde. A přitom je to frekvenčně-biologická zbraň připravená a namířená právě proti každému jejímu vlastníku (nositeli 5G mobilu).

Posílení kruhu pak lze snadno udělat: Sedět či stát ve středu (nejlépe tam, odkud byl kruh vytvořen) a „*pohlédnout k nebi*“ (viz poznámka pod čarou 46). A s nádechem a plnou koncentrací vyslovit:

***Andělé ochránci a strážci – za sílu,
se kterou udržujete pevnost tří andělských kruhů
nad námi a naším prostorem – děkuji vám.
Sváhá.***

Zrušení ochrany

Pokud ochrana byla pouze dočasná, anebo ji rušíme proto, že prostor opouštíme a předáváme jinému účelu, je nutné ochranné kruhy zrušit. Oslovit všechny bytosti světla povolání k ochraně, ukončit jejich službu a poděkovat za ni. Prohlásit prostor za ochrany zbavený a otevřený všem bytostem. Pokud se jednalo o venkovní prostor, znovu oslovit bytosti, které zde žijí a vrátit jim prostor s věnováním veškeré nahromaděné energie.

Opět se postavit uprostřed prostoru a zkoncentrovat energii a sílu (sílu živlů, energii Země, světlo Universa – jak umíme). Zvednout dominantní ruku a s postupným soustředěním se na tři okruhy, opět zevnitř ven, ale s otáčením se tentokrát opačným směrem doleva kruhy postupně smazat. Pro každý kruh pronést formuli:

***Jménem Božím,
ruším magický andělský kruh
zde dříve vytvořený.***

***Ze služby uvolňuji všechny
anděly, archanděly a serafy
a bytosti světla, lásky a harmonie,
kteří nejvyšší silou a mocí
chránili tento svatý prostor.***

*Za vykonanou práci děkuji a žehnám Vám.
Volní jste – v míru se rozcházíme.*

*Prostor je ochrany zbaven,
všem bytostem otevřen.
Energie zde nahromaděná
každému necht' ke světlu pomáhá.*

Jménem Otce i Matky, tak se staň!

Pak na stvrzení – 3× rukama tlesknout, anebo případně i jiné vhodné zvukové znamení.

Očista místnosti - „svíčkový rituál“

Tento návod na očistu místností a bytů prý pochází z Polska a kdysi jsem jej četl v jakési knize, jejíž název si dnes nemohu vzpomenout. Několikrát jsem jej vyzkoušel a je jednoduchý, laikem snadno zvládnutelný a celkem účinný a dobrý. Především je účinný proti běžnému typu psychosmogu podobně, jako bývá velký jarní úklid. Entitám silnějšího kalibru jeho opakování zase může natolik zlepšit prostor, že se mohou rozhodnout odejít. Eggregory velmi silného kalibru však musíme vymést jinými specifickými postupy. Ale i pak je vhodné, pro finální dočištění prostoru, použít tento rituál. Také je možné jej nahradit použitím vhodně modifikovaným postupem tzv. „černé díry“.

Příprava

Bude potřeba především čas. Dále sůl a role bílého toaletního papíru a nádoba na sběr zbytků, stačí kastrol, lavor nebo kyblík. Je dobré mít v záloze připravený vysavač, kdyby se nám třásly ruce a sůl jsme rozsyпали. A ještě dostatek svíček čajovek a talířky pod ně, v počtu na každou místnost jednu, může být i více.

Pozn. 132:

Pokud bude možné a seženeme tzv. kumkum – červený prášek v Indii používaný pro vytvoření tečky na čele, můžeme jej smíchat se solí. Toto však není nezbytné, stačí sama sůl. Mohla by také být použita třeba mletá paprika. Hlavní trik použití červeného barviva v soli spočívá v tom, že mnoho elementálů a astrálních larev lační po krvi, coby velmi vydatném zdroji životní síly (prány). Orientují se podle sytě červené barvy. Jsou touto barvou přitahovány a následně je sůl začne rozleptávat – sůl na tuto havěť působí jako žíravina.

Dále musí být jasný záměr očisty celého uzavřeného prostoru vymezeného jeho zdmi. Proto musíme také dopředu zajistit bezproblémový

přístup do každého kouta místností a ke každému rohu zdí. Tedy ke každé svislé zděné hraně. Ideálně na zemi, ale může to být třeba i nahoře na skříni. Proto je dobré mít přichystánu židli nebo nějaké štafle. A pomocník, hlavně ve fázi úklidu, je rovněž vítán. Nejlépe sám majitel bytu (pokud toto pomáháme provádět u někoho jiného).

Provedení

Uvědomíme si záměr a provedeme své naladění. Nejlépe s nádechem natáhneme do sebe sílu živlů, energii Země a světlo Nebes. Je také vhodné na počátku pronést modlitby, záleží na vyznání majitele bytu. Případně i jen mentálně ... ony hinduistické modlitby (mantry) před zahájením práce.

Budeme dávat bedlivý pozor na všechny závěsy a záclony. Také je nutné mít zavřená všechna okna, aby průvan neohrožoval jednak správné a pečlivé provedení rituálu (vítr by mohl hýbat s papíry a vysypat sůl) a bezpečnost práce (otevřený oheň). Rovněž musíme uhlídat psy a kočky.

Začneme u vchodových dveří do bytu a budeme sledovat všechny zdi kolem dokola, až opět skončíme u vchodových dveří. Protože byt čistíme, obcházíme jej půdorysně proti směru otáčení hodinových ručiček. Začneme a skončíme vždy u dveřních zárubní. A pak u každého rohu či koutu zdi na zem položíme jeden útržek toaletního papíru a na něj nasypeme špetku soli (nábytek v místnosti se nepočítá, ale vestavěné skříňe lícující se zdí lze považovat za zeď). Nejlépe na zem, ale v případě nepřístupnosti to lze dát třeba do výšky na skříň.

Pomocník, který nám v tomto okamžiku drží táč s pomůckami, může nahlas pronášet vhodné modlitby či mantry. My zatím své vědomí soustředíme na pečlivé provádění, aby *žádné zrnko soli nespadlo mimo papír*.

Pozn. 133:

Na hranách, tedy na rozích a v koutech stěn je zvláštní, jako koncentrovaný a zakřivený prostor. A v jeho blízkosti se tyto pro nás nežádoucí entity často zdržují. Pro vlastní studium je dobré se podívat na fyziku a jevy zva-

né ohyb vlnění na hraně a štěrbině, interference vlnění, a také teorii vlnodů – vlny velmi vysokých frekvencí se spíše šíří po hranách a na rozhraní dielektrik, než v samotné hmotě. Proto jsou především ošetřována tato místa. Pro přirovnání – jako kdybychom ocelovým kartáčem čistili zrezivělou mříž nějakého anténního systému.

Pozn. 134:

Ten útržek papíru je pro pozdější snadné sbírání soli. Nikde nesmí zůstat ani zrnko. Proto je v rezervě ten vysavač.

Vždy, jak dokončíme místnost, tedy obejdeme ji a vrátíme se na její práh, ještě tam zůstaneme a přibližně uprostřed místnosti na talířku postavíme a zapálíme jednu čajovou svíčku (pro delší anebo zahnuté chodby i více svíček). A proneseme vhodnou modlitbu. Pak vyjdeme z místnosti tak, abychom práh překročili, a pokračujeme dále vpravo, tedy po obvodu polygonu zdí, opět stále obcházíme místnost proti směru točení hodinových ručiček. Tedy při obcházení vlastně máme zeď stále po své pravé ruce.

Pozn. 135:

Ty talířky proto, abychom nenatropili více škody jak užítku. A aby pod nimi nezůstával příliš stín, lze talířky otočit opačně. Pod svíčku či kolem ní lze na talířek také nasypat špetku soli. Potom pozor při sbírání.

Takto pokračujeme dále a do dalších místností, až skončíme opět u zárubní hlavních vstupních dveří. Tím končí první fáze čištění.

Druhá fáze je čekání. Trávíme ji v prostoru bytu v meditačním naldění. Můžeme pronášet očistné modlitby a mantry, pálíme vonné tyčinky či některé kadidlo (pozor na možné alergie majitele bytu, ne každý snáší jejich vůni a dým). Případně procházíme znovu celý prostor ve stejném směru a můžeme všechny rohy a kouty okuřovat máváním vonnými tyčinkami. Avšak ještě lepší než vonné tyčinky je okuřování šalvějí – šamanská technika. Avšak je nutné mít k tomu potřebné vybavení a bezpečně ovládat mávání dýmajícím svazkem travin (opět nebezpečí velmi razantního čištění bytu požárem za pozdější asistence hasičů a zcela nechápavých novinářů).

Občas procházíme všechny prostory a kontrolujeme hořící svíce. Pokud některá svíce zhasla, znovu ji zapálíme. Všechny musí zcela vyho-

řet! Také pozorujeme jejich plamen. Pokud by byl některý plamen výrazně neklidný, je to známkou silného znečištění v této místnosti. Proto v ní počneme pronášet čisticí mantry, aby se plamen svíce takto uklidnil. Pokud to nepomůže, tak v této místnosti bude vhodné rituál čištění co nejdříve zopakovat ještě jednou (asi tak za týden). Případně se lze ještě s prosbou o pomoc obrátit také ku černé Matce, vítězi nad démony, bohyni Kálí modifikovanou mantrou:

**„Óm^m Krím^m Kálikájej,
Húm^m Dravja Šuddhája Sváhá!“**

Až svíce zhasnou, nastává fáze třetí, úklid. Opět začneme u vchodu a obcházíme celý byt stále stejným směrem, tedy proti hodinovým ručičkám. Pomocník nese sběrnou nádobu, do které sbíráme a odhazujeme všechny papíry se solí. Na místě nesmí zůstat ani zrnko soli, v případě nutnosti použijeme vysavač a nezapomeneme jej pak také co nejdříve vysypat.

Nakládání s odpady: posbíranou sůl spláchneme do záchodu, papíry případně spálit nebo také po částech spláchnout. Prázdňé kalíšky od svíček do sběru či do popelnice, případně zbytky vosku také spálit či odložit do popelnice.

Po úklidu všeho použitého materiálu nastává poslední okamžik. Zastavit se uprostřed celého čištěného prostoru a znovu pronést případné modlitby a závěrečné modlitby po práci a zpečetit závěrečným hlasitým tvrzením:

***Prostor je vyčištěn,
vykonáno jest!***

A zcela na závěr poděkovat Matce na Zemi a Otci na Nebi za poskytnutou pomoc.

Pokud neznáme jiné mantry a modlitby pro očistu předmětů, pak je zde vhodná:

Óm^m Húm^m Dravja Šuddhája Sváhá.

Nebo také jiná, pro tento účel též případně použitelná mantra:
Óm^m ŠivaÁtmané ParamÁnandája Sváhá.

Pronášet je nutno z hloubi své duše tak, aby tělo uvnitř rezonovalo (pokud to již takto umíme, pak lze i mentálně). Jinak nahlas a nebojme se do toho pořádně opřít. Musí v tom znít síla a ne pouhé kuňkání žáby.

Jiná varianta - pro odvážné

Dozvěděl jsem se ještě jinou modifikaci. Základem je opět sůl a oheň, proto opět zdůrazňuji potřebu **maximální bdělosti. V dosahu nesmí být nic hořlavého, lehce vznětlivého. Je nutné také dávat pozor na závěsy i ubrusy povíjající v průvanu.** Rovněž tak pozor na domácí mazlíčky.

Pozn. 136:

Ještě jsem neprováděl, nemám vyzkoušeno.

Pouze na vlastní odpovědnost!

Doporučuji napřed vyzkoušet někde venku na bezpečném místě. Hlavně množství alpy a dobu hoření.

Je to řešení pro jednu místnost.

Nejlépe přibližně uprostřed místnosti. Bude nutná dobrá tepelně-izolační podložka! Dolů dospod třeba starý plech na pečení a na to pak na boku postavené cihly. Na tom pak spočívá nádoba, třeba starý kastrůlek. Žádné uši z plastů – může se to dosti rozpálit! Celé to musí být pevné, stabilní.

Do nádoby – ohniště – nasypeme asi 0,5 kg soli (dle uvážení třeba raději méně) a zalijeme (rozumně) alpou či slivovicí.

Zapálíme.

Stále sledujeme, hlídáme, nikam se nevzdalujeme. V tom takřka neviditelném plameni se realizuje naše vůle, magická síla.

Pronášíme modlitby, mantry.

Čekáme až samo dohoří.

Uklízíme až zchladne.

Můžeme později i zopakovat, ale **až vše vychladne.**

Nikdy se nesmí alkohol přilévat do ohně, ani do rozpáleného nevychlad-

lého ohniště.

Použitou sůl pak vysypeme do záchodu.

Spolupráce s pomocníky

Během své dočasné existence v tomto koutě Universa, po dobu série našich učebních lekcí v biologickém skafandru duše zvané tělo, ve výcvikovém táboře zvaném planeta Země, kde se máme v tzv. „škole života“ mnohé naučit, mnohému porozumět, posbírat co nejvíce poznatků a vědění, tak také si to máme přiměřeně vychutnat a s radostí si též i něco užít. A tak také spolupracujeme s řadou dalších různých bytostí. Některé nám prospívají, jiné pomáhají, další nám zase mají trochu škodit. Jiné jsou pro nás více méně něco jako očkování.¹⁰⁵ Některé jsou maturitní zkušební komisí. Nakonec to stejně celé záleží jen na nás, jak se s tím dokážeme poprat a jaké přátele ze všech možností si vybereme a jak sehraje svůj part na zdejší scéně.

Tak, jako během života spolupracujeme s mnohými lidmi, a často musíme vycházet i s velmi protivnými jedinci, i když bychom nejráději utekli, tak obdobně jsme ve stálém kontaktu s celou řadou bytostí, které se tu pohybují mimo naše obvyklé viditelné spektrum. *Přeloženo do normální řeči: jsou zde a pohybují se naším prostorem zcela volně jako to dělá například elektromagnetické vlnění – avšak pro jejich značně odlišnou frekvenční hustotu je nemůžeme vidět.* Někdy si je uvědomujeme, častěji vůbec ne. Často jim také velmi škodíme. Od různých přírodních sil a zvířat i rostlin, řady elementálů, přes různé trpaslíky, víly a

¹⁰⁵ I když mnoho různých očkovaní, zvláště v řadě mnoha posledních desetiletí se ukazuje většinou silně neúčinné a škodlivé, bráno z nejrůznějších úhlů pohledu. Zde to však berme v duchu přísloví „co tě nezabije, to tě posílí“.

(Začínal jsem tento text psát, když jsem ještě neměl nejmenšího tušení, že jednou to „očkování“ budou velice rafinované genocidní jedy zaměřené proti celé populaci planety a zároveň i dálkově ovládané biologické zbraně umístěné v tělech obětí.)

duchy, nešťastně v bardu zbloudilé lidské duše, UFOuny, až po řadu andělů různé hierarchie včetně andělů strážných, patronů a strážců planety a dalších bytostí světla. Je mezi nimi mnoho různých specialistů. A i když tato kniha popisuje především cestu opětného účinného a rychlého napojení se ke dvěma nejvyšším silám a principům Universa (dvěma projevům téhož), jehož my jsme právě oním třetím dílkem,¹⁰⁶ tak je velmi dobré při této své práci využít ještě i některé další pomocníky-specialisty. A vůbec není potřebné se obávat spolupráce, ani to není od nás drzost či troufalost. I oni si z této spolupráce velmi často odnesou svůj díl zisku. *Pouze si musíme být vědomi toho, že každý z nich, každá ta neviditelná bytost má své kvality a ty se mohou přenášet i na nás. Tedy že za výběr přátel si odpovídáme vždy my sami. Důvěřuj a prověřuj.*

Pozn. 137:

Pozor, něco jiného je kategorie zvaná „smlouva s čertem“! V pohádkách bylo mnohokrát popsáno, jak to většinou dopadne a také, jak tyto „lákavé a výhodné smlouvy“ vypadají. Jenže lidé jsou nepoučitelní a opakují stejné chyby i v reálu mimo pohádku (příklady podvodných smluv by vydaly na hodně rozsáhlou knihovnu).

Právě z tohoto důvodu musíme být ve styku se všemi „nehmotnými“ bytostmi velmi obezřetní (pozorní a všímaví) – neboť *nejsou všechny jen bytostmi světla*. Což neznamená, že se jich musíme bát ... svým strachem bychom je jen posilovali.

Lidský život lze opět přirovnat ke škole. Jsou tam žáci a pak ti protivní kantoři. Nebo snad nejsou protivní? Nebo že by to bylo pouze o našem pohledu? Že by opravdu ten kantor nám nechtěl pomoci, když jej požádáme? A troufli jsme si vůbec někdy, místo neustálé nepozornosti a vyrušování a nepřátelského brblání, o něco *rozumného* požádat? A co také ten další školní kompars, který ani nevidíme a jejichž činnost si v tom celku ani neuvědomujeme – asistenti, pomocníci, školník, úklid, sekretariát. A doma rodiče, babičky... Zasloužili jsme se vůbec někdy o jejich pomoc my sami a poděkovali za ní? A jsme vůbec schopni zvládnout

¹⁰⁶ Otec, Matka, syn (dámy prominou, jsou zde zařazeny v kategorii synů). Někde se to podává také v označení Otec, syn a Duch svatý. Ale je to pořád totéž! Duch svatý je právě ona Matka („Velká matka“, příroda, hmota, ale také všechny její dcery). Důležité je, abychom se všichni chovali tak, jak máme, a ne jak by si někdo přál nám předepisovat.

nout vše sami? Víme vůbec, kolik našich chyb a provinění všichni ti obětváci za nás v našem životě „vyzehlíli“?

Proto se neobávejme v pravý čas a hlavně vědomě požádat o podporu v našem snažení. Až jednou na své cestě dospějeme do vyšších hladin bytí a nebudeme již zde muset neustále opakovat tyto zdejší školní třídy a lekce, sami také jednou budeme v té samé pozici někomu někde pomáhat. Co jsme ze srdce obdrželi, to také jednou rozmnožené předáme dále i my. Vždy však za vše poděkujeme a vhodným způsobem Univerzu splácejme co lze – ve prospěch dalších bytostí kolem nás.

Je zcela jedno, zda tyto entity budeme povolávat jako čisté živly, nebo ve stejné funkci si pozveme totemová zvířata, či podle pravidel tibetského buddhismu povoláme ku pomoci čtyři hlavní dhjá nibuddhy, anebo je nazveme archanděly. Neboť i oni jsou specializovaní a každý je propojen na svůj hlavní nosný živel. Hlavně že nám dodají energii požadované kvality a pomohou nám pohlídat a vhodným způsobem zajistit celý náš stávající pracovní prostor a případně pomohou v rámci své kompetence i někde něco „dotáhnout“, kde jsme prozatím ještě nebyli tak dokonalí. Když je máme za přátele, tak nám často pomohou, aniž to vždy víme.¹⁰⁷ Necht' si proto každý tyto pomocníky povolá jmenovitě podle toho, jakého je založení a z jaké výcvikové školy vyšel, výsledek je stejný. Já zde budu psát o všeobecně známých pojmech – živlech a jejich základních energiích. A co a koho si kdo přivolá, to přijde.

Tito různí specialisté, ať již jsou užíváni ve kterékoliv výkladní skříni libovolného věroučného systému (výcvikové a názorové školy) – jsou univerzální a vůbec je nezajímá, že zrovna nejsme z jejich náboženské či církevní obce. Nicméně umění požádat spočívá v tom, že se také přesně vymezí, co žádáme a také i případná „platba“ – byť i jen vděčné poděkování.

¹⁰⁷ Zde musím vzpomenout na slova jednoho ze svých kamarádů, jenž kdysi své ratolesti na počátku jejího působení na střední škole řekl: „Uvědom si, že za několik let budeš maturovat. Žádný učitel se nemstí a nechce žáka potopit. Ale může – a také nemusí chtít ti pomoci.“

Hlavně pozor na všechny nabídky z astrálu – není to vždy nezištné a dobrosrdečné, a jak se ví – Lucifer je velmi sličný mladík. Proto pozor na vzhled, zdání krásy a jiné klamy a přesvědčování o výhodných nabídkách. Je to podobné jako s podomním obchodníkem – *přeci nedá slevu zadarmo* – a nakonec zjistíme, že náš místní obchodník by nám dodal totéž, kvalitnější a levněji, i se zárukou. Pokud tedy něco já nepotřebuji a nejsou zcela známé a jasné veškeré podmínky smlouvy (včetně nevyslovených ... tedy místních zvykových a nám neznámých pravidel) – stále platí doporučení základního pravidla bezpečného cestování po hvězdách: **nebrat nic nabízené, nedotýkat se.**

Dodržování smluv totiž patří mezi vyšší **kony** kosmicky platného **přirozeného práva** platného i ve vyšších nebeských sférách. Jsou v podstatě čtyři druhy smluv (formy) – o dvou z nich lidé ani netuší, jakou mají závaznost a jak jsou tyto formy **v nevědomosti zákeřné**. Na tomto místě vřele doporučuji si pozorně přečíst krátké pojednání „System současného otroctví – (2) – smlouvy“ (<https://kob-forum.eu/2022/05/29/system-soucasneho-otroctvi-2-smlouvy/>).

Pozn. 138:

I výrazná postava Starého zákona, král Šalamoun – dokázal svou silou tím, že donutil i špatné astrální bytosti přiložit ruku k dílu při stavbě chrámu (pozor, měl o nich mnohem hlubší znalosti než máme nyní my). My sice nejsme o nic horší než byl on, ale musíme být mnohem opatrnější. My musíme vládnout jim a donutit je konat věci správné, a nikdy ne, aby tomu bylo naopak!

Raději si s nimi nic nezačínat!

Živly a pomocníci - Kruh i čtverec

V zásadě lze ku pomoci přivolat jak živly (přeci jen stojíme na Zemi), tak anděly, duchy a strážce směru, temné síly nedoporučuji. Přírodní a totemové bytosti také, lze se opřít také o sílu předků. A samozřejmě i o ty nejvyšší instance z bytostí světla – ty však volám jen v případech vážných úkolů. Nikdy pro ochranu pracovního místa a jeho kruhu.

Pracovní prostor by měl být vždy vymezen svou hranicí. I kdyby jen namalovanou, či jen mentálně stanovenou (myšlením ve vzduchu kreslenou). Pokud se obvod shoduje se zdmi – je to o to lepší. Vytváří se tak uzavřený rezonanční prostor, jenž může zesilovat to, co se uvnitř děje – ale hlavně vše uvnitř chránit. Ideální je **kruh** – poskytuje maximální plochu při nejkratším možném obvodu, navíc je pevný, odolný. Neutrální vůči směrům, údajně poskytuje neviditelnost toho, co je uvnitř. Symbol uzavření, také opakování, kruh nemá začátek ani konec.

Čtverec také definuje pevnost, nedotknutelnost a stabilitu, vyváženost. Zajišťuje rovnováhu dvou směrů – v jejich směrech vzniká vždy kolmo na stěny stojaté vlnění – oba směry je mají stejné (stejnou frekvenci, tedy je tam jen jedna). Půlvlna je dána hranou čtverce. Vyvážený poměr jin a jang (vodorovná a svislá hrana). Pokud hrany jsou ve směru světových stran anebo vůči horizontále a svislici – je stabilní, symbol stability. Pokud je natočen o 45° ... je dynamický, vše bude v pohybu a neustálých změnách. Poměrem plochy ku obvodu je od jiných obrazců nejbližší ke kruhu.

Obdélník již není v rovnováze, může převládat jin či jang. Nese sebou již dvě různé základní frekvence a jejich vyšší harmonické se v nějakých poměrech mohou skládat do zánějí (a ty vůbec nemusí působit harmonicky). Ideální obdélník by měl poměrem svých stran vyhovovat pravidlu zlatému řezu.

Řivolání žlvů ku pomoci

Pokud tedy nemáme předepsánu jinou speciální potřebu a postup, jak máme pracovat se žlvly či jinými pomocníky z neviditelné říše? Stačí je pouze řivolat prohlášením podle dále uvedeného návodu, zároveň spojeným s mentální vizualizací. Žlvly nám pomohou jak svou energií, tak zároveň i svou ochranou.

Pozn. 139:

Zdeněk K., který mě tuto techniku naučil, povolává ku pomoci konkrétní anděly. Proto si v myslí „kreslí“ (vizualizuje) čtyři stříbrná andělská křídla. Mně, ať jsem se snažil jak chtěl, z toho vždy vzniklo gesto i obrazec srdce. Ve svém finálním efektu je to jedno. Zůstal jsem u srdce, neboť je univerzálnější a propojení přes něj je snad účinnější. Určitě i žlvly je mají (i když nehmotné, alespoň se domnívám).

Podobně jako při technice „tří zlatých křížů“ (viz kapitola „Aura – Zpevnění aury – Posílení ochrany“), i zde je doporučeno, po čas nácviku, před sebou ve vzduchu vytvářet – kreslit tuto symbolickou kresbu fyzicky, rukama. Alespoň na počátku nácviku. Později pak na to stačí jen pomyslet a již to takto vzniká. Kdo nemá problémy s vizualizací, může to trénovat ihned od počátku pouze mentálně. Tuto kresbu srdce je důležité vytvářet oběma rukama, i virtuálníma a to symetricky, současně. Pak je to také automaticky plně spojeno s naším vlastním srdcem.

Ve směru cca 15° vpravo před sebou nakreslíme (vytvoříme) stříbrným světlem srdce. O dalších cca 30° ještě více vpravo pak kreslíme druhé srdce – opět stříbrným světlem. Aniž se nějak zbytečně otáčíme, totéž symetricky vlevo (15° od našeho přímého směru vlevo a pak ještě dalších 30° více vlevo). Tedy ještě dvě stříbrná srdce, celkem čtyři. Následně po vytvoření čtvrtého, hned z této pozice svou aktivní (dominantní) rukou gestem lehkého mávnutí zleva vpravo přes všechna srdce, je začneme jako když rozhánět kolem sebe (při mentální vizualizaci provádíme pouze pohledem – pohybem očí). Celkem čtyřikrát. Tedy mávneme vpravo, vlevo, vpravo a opět vlevo. Tím jsme je z původní pozice navazování kontaktu „rozmístili“ ve čtverci či kruhu kolem nás. Od počátku vyslovujeme průvodní text tohoto obřadu se snahou, aby poslední slova padla

přibližně s posledním, čtvrtým mávnutím.

Já přivolávám živly, místo nich lze povolat anděly, duchy, bytosti ... jak to kdo cítí.

***Čtyři ... živly
ku pomoci volám.
O ochranu, podporu a pomoc žádám.
Aktivuji – teď.***

Krátce vyčkáme a snažíme se vnímat proměnu kvality prostředí kolem nás, i v nás. Tak se v krátkém okamžiku dozvíme, že jsou již připraveni a na svém místě. V tomto okamžiku jejich přesné rozmístění nechme plně na nich. Můžeme pokračovat další prací podle našeho záměru a plánu celého obřadu.

Propuštění živlů (pomocníků)

Vždy po ukončení práce je nutné zbývající energii a na počátku přivolané pomocníky uvolnit, vyvázat ze služby a také jim poděkovat. Neblokovat je v prostoru a čase. Nevyplatilo by se to ... podle potřeby je dokážeme kdykoliv opět zavolat. Vzhledem k tomu, že již provedeným rituálem přivolání jsme s nimi stále ještě ve spojení (kontaktu), tak nyní stačí pouze verbálně, nahlas, pronést slova uvolnění této vazby (lze použít i gesta – každý podle svých pocitů):

***Čtyřem ... živlům
za ochranu, podporu a pomoc – děkuji.
Uvolňuji a propouštím Vás.
–
Žehnám Vám!
Volní jste.
V harmonii a míru zůstáváme.
Sváhá.***

A pak již jen chvíli posečkat a případně krátkým úklonem hlavy, či jiným vhodným gestem, takto ukončit. Je to individuální, jako rituál dočasného loučení s kamarády, po práci.

Uspořádání živlů v prostoru

Nezapomeňme, že živly působí jednak celkově v prostředí kolem nás, ale také i interně, tedy uvnitř nás samých. Každý z nich má svou kvalitu a ovládá jednu fyzikální hladinu hmoty. On prostě je, existuje, a je jedno, jestli dobrý či škodlivý. Tyto nálepky dáváme až my a pouze z našeho úzkého aktuálního pohledu, jenž je většinou zcela neobjektivní a tedy chybný. A právě v jakém okamžitém rovnovážném poměru jsou – toto posouzení nyní není účelem tohoto textu.

Podle různých výcvikových škol také existují různé techniky na jejich zvládnutí. Jak živlů vnitřních (v těle i psychice), tak i venkovních. Záleží jen na tom, jakou cestou ke světlu právě kráčíme. Zda šamanskou, podle jógy, náboženskou kontemplací, anebo jakkoliv jinak. Pokud však zrovna nepotřebujeme specifický efekt, doporučuji povolat všechny čtyři zkladní živly (síly) a oni naší snaze dodají ve vzájemné souhře přesně právě tolik všech dílčích aspektů energie, kolik je jí právě v tom okamžiku potřebné. Jejich síla je značná. Proto i s těmito bytostmi je potřebné jednat ve vší úctě a slušnosti, ale jako rovný s rovným. Požádat a poděkovat. Netřeba uctívat, a v žádném případě se nesnažit upláct! V tom okamžiku totiž pak často přiletne některý z pidiťavajzlíků a o problémy spojenými právě s těmito entitami je postaráno! Samostatná práce se živly je téma již na jiné učebnice.

Pro základní meditační techniku popsanou v této knize vzájemné uspořádání živlů není podstatné. Ony jsou také inteligentní a samy se správně poskládají.

Pokud budeme porovnávat různé systémy, můžeme si v mysli vytvořit trošku chaos. Některé směry a živly podle různých škol se někdy

shodují, jindy rozcházejí. Pokud bychom je chtěli porovnávat, je nutné napřed vzít v úvahu účel, pro který je voláme, proč se k nim obracíme a aktivujeme je. Zda se pouze jedná o nastolení přírodní rovnováhy na místě někde v terénu, anebo budeme s některým živlem něco výrazného konat. Nebo potřebujeme jen vyrovnat živly ve špatně postaveném bytě, a podobně.

Dále tedy musíme vzít v potaz také pozadí konkrétní výcvikové školy, která je většinou vázána na planetě na danou lokalitu. Tedy může být jiné požadované uspořádání u šamanů kanadských či peruánských nebo u amazonských, anebo australských šamanů, a pod. Jinak bude do jednotlivých směrů skládat živly africký a jinak sibiřský šaman. Jinak zase příznivci evropského neošamanismu. Jiné skládání živlů vůči hlavním směrům světových stran bylo užíváno ve starém Egyptě, jiné je v dnešní Indii či Číně. A mezi nimi ležící tibetští budhisté to poskládají opět trochu jinak.

Nabízí se proto domněnka, jako by toto vzájemné uspořádání bylo odvislé od polohy na planetě a že by také mohlo souviset s nastavením magnetického potenciálu Země v daném místě a hlavně siločar elektromagnetických toků planetou. Neboť přes všechny mapy a místní deklinace, některé výsledky výzkumů občas naznačují, že toto globální magnetické pole není tak jednoduše tvarováno, jak je zobrazováno u jednoduchých magnetů školních fyzikálních úloh, ale že je hodně komplikované. Jako by se mělo v prostoru a výšce přetáčet. Nevím, nyní je těžké říci, jak to přesně je, ale tyto otázky by rozhodně chtěly podrobnější fyzikální rozbor. Proto doporučuji vždy se raději držet především místních praktických zkušeností té které školy, jejíž rituál budeme právě provádět.

Jeden z postřehů: největší síla toho či onoho živlu na daném místě jako by přicházely vždy z jednoho hlavního směru. To je vhodné vědět pro jeho účinné využití. Něco jiného je však domovské umístění živlu. Konkrétní příklad – indické Vastu, nauka správné architektury a uspořádání ohraničeného prostoru, definuje ve vymezeném obdélníkovém prostoru (ne ve volné krajině) jejich sektory právě ve směrech diagonálních. Země na jihozápadě, voda na severovýchodě, oheň na jihovýchodě, a vzduch na severozápadě. Znovu zdůrazňuji, je to jejich prostor v uzavře-

ném rovnovážném prostoru, který vyžaduje respektování s ohledem na ladění celkové rezonanční kvality z hlediska žití. A užívají totéž schéma i pro ohrazenou zahradu (ploty v Indii jsou většinou právě vysoké zdi).

Proti tomu, když jsem hledal živly a jejich barvy a směry působení na tibetských mandalách, pak bylo rozmístění jiné. A přitom tibetský buddhismus hodně využívá nejrůznějších podkladů příšlých právě z Indie. U nich používaný živlový kříž podle jejich vzoru tedy má jinou dynamiku. Země na jihu, voda na východě, oheň na západě a vzduch na severu. Toto právě protikladné uspořádání živlů je zdrojem jistého napětí mezi nimi a vyrovnáním uprostřed vede k alchymistické přeměně kvality. Střed je pak (i jen pouhý bod) vyhrazen pátému elementu, který ve veřejně uváděných podkladech většinou bývá nepovšimnut. V tomto případě tedy ten bod je spojen se světlem a na mandalách bývá symbolem hory Méru.

Ještě jednou závěrečné doporučení – je nutno se vždy řídit individuální situací a také vlastní intuicí, případně doporučeními té školy, ze které daný rituál vzešel. Začátečnickům pak doporučuji při vážnější a náročnější práci držet se striktně daného návodu. Ale někdy na tom dost často až tak moc přesně zase nezáleží.

A pak si vyber.

Hlavně se nestresovat a zachovat si klid.

Patron

Při duchovní práci je dobré mít také svého patrona. Je to vlastně některá z vyšších duchovních bytostí, přesněji bytost z vyšších úrovní bytí, která je ochotna nám kdykoliv přijít ku pomoci radou (projeví se intuitivním vnuknutím a směřováním), když je takřkajíc „nouze nejvyšší“ a my se na ni obrátíme. Většinou proto, že náš hlavní životní úkol, který zde na Zemi ve hmotě plníme právě nějakým způsobem souzní se specializací (odbornou profilací) onoho patrona. A prakticky všechny lidské pracovní obory mají své patrony a profesní strážce.

Patří sem od totemových zvířat u přírodních kmenů, přes význačné učitele v dějinách lidstva, až například po archanděly či jiné Mistry z jemných dimenzí, ale samozřejmě i světci kterýchkoliv náboženství. Prostě byli výjimeční a projevíli se tak. A o tento jejich projev (funkci) my nyní prošíme.

Tyto bytosti mívají často i více specializací (funkcí). Vždy je proto nutné o hlavních pravomocech (charakteristice, funkcích) patrona, alespoň rámcově a stručně vědět. Alespoň při svém prvním kontaktu s ním.

Patronů můžeme mít a případně povolát najednou i více, i když většinou je jen jeden náš hlavní (osobní, pokud o něm víme) – ke kterému se obracíme automaticky i bez pojmenování. Musíme jej a jeho jméno znát, bez znalosti jména není možno se s ním spojit (i když je později nebudeme vyslovovat ... v tom okamžiku na něj totiž již myslíme). Pokud právě potřebujeme dočasně pomoc dalších jiných specialistů podle typu našich aktuálních problémů – lze je také poprosit jejich jménem, hned po oslovení svého hlavního patrona.

Protože se nacházíme v centru Evropy, mnoho lidí se zde obrací k literární fikci zavedenou satanisty pro účel ovládnutí lidí. Pro ně doporučuji raději oslovit toho, se kterým se vlastně chtějí spojit – a oslovit jej trošku jinak: „*učiteli Ježíši, který jsi skutečně chodil po Zemi a učil nás,*

jakou cestou se máme životem ubírat ...“ a zkráceně pak již jen „Učiteli Ježíši“. Zaručuji – dostaví se ten pravý.

Patron, coby bytost světla velmi vysoké hierarchické úrovně, vždy funguje nezištně (má to v popisu práce) – ale naše úkoly za nás plnit nebude. Je nám zde ku pomoci pro vážné okamžiky naší cesty, když nevíme jak dál. Proto jej volejme v naléhavých případech a ne pro hlouposti a z rozmaru. Děkovat však můžeme kdykoliv a za cokoliv, když se nám něco podařilo a „... nemuselo to přitom tak dobře dopadnout“, ... byl určitě od nás nedaleko. ¹⁰⁸

Je potřebné patrona umět jak zavolat, tak mu i poděkovat a propustit jej, když už pominula potřeba jeho pomoci a dalšího dohledu.

Získání povědomí o jménu patrona a jeho specializaci a také výběr toho svého – to je již naplní a záležitostí jiných knih.

Přivolání svého patrona

Předpokladem přivolání je, že již svého patrona máme a především známe jeho jméno, případně funkční titulaturu. Tu ani nemusíme vyslovovat, když víme, o koho se jedná – později pak stačí již jen volat přímo jeho jméno (v programování počítačů to je „volání jménem funkce“ – ale ta napřed musí být vždy předem řádně definovaná). Nicméně je alespoň na počátku vždy nutné vědět o funkčním včlenění dané bytosti v nebeských strukturách. Neboť právě to je pojistkou, aby k nám místo ní „náhradou“ nepřišel někdo jiný a falešně se neprohlašoval právě za toho, koho my chceme vidět.

Pozn. 140:

Byť by nás tak úmyslně uvedl v omyl, ale později uzavřené smlouvy jsou pak již platné – i k naší věčné škodě. Proto je tak velmi důležitý ten požadavek té přesné adresace.

Dokonce se při komunikaci s bytostmi můžeme s nimi telepaticky bavit.

Žádejme vždy – **necht' se představí svým pravým celým jménem** –

¹⁰⁸ Příklad – třeba patron cestujících a ochránce na cestách sv. Kryštof, i když ochránce podobných zaměření je určitě i víc.

svým skutečným jménem. A pokud máme pochybnost – žádejme, aby to 3× vyslovil (stvrdil), že je ... Pokud se začne vykrucovat ... raději jej od-
mítnout a požádat, aby odešel. I kdyby nechtěl – na třetí výzvu musí vždy
odejít a nechat nás již na pokoj. I když mluví jak vystřížený z televizní re-
klamy (tím spíše již musí být podezřelý).

Pozor na bytosti s chováním a přesvědčováním – jak to činí tzv. „podomní
obchodníci“.

Přivolání obvykle děláme na začátku nějaké práce, když jsme si již
zajistili pracovní místo (aktivovali rituální prostor), vyslovili zahajovací
mantry, nastavili (ošetřili) svou auru a osobní ochrany, a přivolali i jiné
potřebné pomocníky. Než se pustíme do hlavní práce – je okamžik vhod-
ný pro posílení své duše a svého ducha.

Stojíme (sedíme) na svém stanovišti (většinou uprostřed toho prostoru) a
po nádechu energie (základní naplnění) s plným vědomím a nahlas pro-
hlásíme:

Tituly a Jméno,	(... další upřesnění)
můj ... (patrone),	(učiteli, ochránče, ...)
tebe ku pomoci volám.	
O tvou ... (podporu)	(ochranu, vedení, ...)
– žádám.	
Tady a teď!	
Namahá.	

Nejlépe se zavřenýma očima s jedním až několika nádechy vnímá-
me změny svých pocitů. Patron jako bytost jemně-hmotných úrovní se
vůbec nemusí projevit – ani nemusíme tušit, že již je u nás – že již nám
naslouchá, ale někde poblíž tam je.

Pokračujeme další prací.

Propuštění patrona

Po ukončení hlavní práce a uzavření všech otevřených programů,
v závěru, ještě před poslední tečkou a otevíráním rituálního prostoru je
potřebné také začít s propuštěním pomocníků. Uvolnit ze služby všechny
bytosti, které jsme si povolali ku pomoci. A jako první propouštíme by-

Spojení se svým vyšším Já

Problém herce v roli života na planetě Zemi je ten, že neustále setrává v iluzi jedinečnosti. Do té byl uvržen po své fixaci v těle (po dozrávání dětského těla) a po připravení se na svou životní roli a svůj životní úkol, které zde má splnit – ze kterých má zpět přinést zkušenost. Kdo a komu?

Malá částička vědomí, která byla vyčleněna ze svého většího celku a oddělena iluzí „samostatnosti“. A pod tímto dojmem, když se tato entita nedokáže spojit s informačním polem vyšší úrovně (svého hnízda) ... většinou chaoticky dělá všechno špatně a sama sobě i jiným – škodí. Když svůj úkol nesplní – na konci cesty (výsadku na planetě Zemi) ji opět čeká – opakování úkolu ... další inkarnace a s ní všechny dosud nedořešené problémy. A k nim ještě náklad dalších úkolů nových.

Z tohoto důvodu je dobré, pokud se jedinec dokáže propojit se svou vyšší instancí – do které patří. Pak může získat radu a nasměrování k cíli své cesty a snah. Přestat bloudit. A tato pro něj „služebně nadřizená instance“ je právě ono „vyšší Já“, jehož je stále součástí. Lepší název prozatím neznám.

Proto umíme-li se spojit s nezávislým patronem – není důvod, abychom neuměli se připojit i ke svému „hnízd“u“, ze kterého naše duše vyšla na Zemi. Postup je celkem jednoduchý.

Napřed musí být zabezpečen rituální prostor a jeho ochrana. Následuje očištění a zpevnění svého aurického pole. Pomoc živlů je žádoucí a rovněž tak i dozor patrona v obdobích nácíků. Pak po nádechu a s koncentrací nahlas 1× vyslovíme mantru (volání):

***Mé vyšší Já – těsněji s tebou se spojuji.
Tak jest!***

A setrváme chvíli v klidu a pozorujeme. Vnímáme svůj dech a pozorujeme své pocity, především při nádechu. Jen několik plných dechů, stačí tři, to se již projeví v pocitech těla. Podrobnosti neuvádím, musí si to v pocitech svého těla odhalit již každý sám.

Po nějaké době tréninků se to stane mnohem intenzivnější a když budeme sžití s tím svým „hnízdem“ (budeme mít natrénováno) – lze volat i přímo kdykoliv i jen mentálně (vyslovit v „duchu“ – pomyslet). Efekt se pak dostaví ihned. Stačí si to jen uvědomit.

Pozn. 141:

Pro celý tento nácvik i užívání tohoto spojení je důležité být napřed pročištěn předchozími nácviky spojení s Matkou Zemí a Otcem Nebes a mít již rozvinuté tyto zkušenosti. Pak budeme i cítit a vědět, že to, co k nám přichází, je skutečně naší součástí a ne cizí astrální a démonická struktura.

Po ukončení aktuální práce – vlastně je zbytečné se odpojovat od spojení s „vědomím svého vyššího já“, propouštět je někam „do pryč“, jak to děláme s nezávislým patronem, či se živly. Byla by to od nás hloupost – ono se to spojení stejně samo oslabí v důsledku naší postupně ochabující rozptylované pozornosti. Proto, po ukončení veškeré práce, ještě než začneme ostatní síly s děkováním propouštět – pouze opětně stvrdíme pokračování našeho spojení s vyšším Já – opět hlasitým prohlášením:

***Mé vyšší Já,
spojen s tebou – stále zůstávám.***

Ochrana Černé Bohyně

V dějinách této planety mnohokrát docházelo k boji mezi silami evoluce a devoluce. Tedy mezi našimi předky (bohy Slovanů) a demony destrukce.¹⁰⁹ Tehdy z energie oněch strašných bojů se objevila Kálí – vítězka nad demony a ochránkyně slabších, utlačovaných (když žádají).

Pozn. 142:

Kdysi, když v jedné válce všichni bohové již byli tzv. „na lopatě“ – v kruhu spojili sílu svých třetích očí (šišinek) a z jejich soustředění se v jejich kruhu a v plné zbroji zrodila Černá Bohyně – ochránkyně Kálí. Ta pak v nastalé lité bitvě porazila a pobila všechny demony dříve, než se její kolegové a bratři stačili sami rozhlédnout. V Indii (Bhárátu) ji znají i v jiném, slavnostním oděvu, než jen v její děsivé bitevní uniformě.

Byla zmíněna již několikrát, např. pozn. pod čarou č. 48 v kapitole „Základní ochrana od Božské Matky“.

Spojení s touto silou je důležitá dovednost, především pro léčitelskou praxi. Je to velmi silná ochrana před útoky a přesuny astrální havěti z aury klienta na léčitele. Zároveň s tím je dobré ovládat i své frekvenční ladění (vibrační úroveň svého těla) – to již souvisí s biopolem (aurou) – jiná kapitola. Proto ji také voláme k ochraně základu podstaty struktury našeho života.

Samozřejmě přátelství s Černou Matkou je výhodné i při mnoha běžných činnostech, pohybu právě v očkováním zamořeném prostředí, rovněž tak v prostoru zamořeném astrálními entitami. Jen si na ni vždy vzpomenout.

¹⁰⁹ Mívali vícero různých názvů, pojmenování, nyní nedůležitých. Nyní ani není důležité, ze kterých hvězdných systémů se sem dostali a kdo je jejich potomkem. S ohledem na silné promíchání těchto ras v průběhu mnoha katastrof, kterými planeta prošla, jsme již dávno genetickou směsí.

Každý v lidském těle má šanci se svým úsilím pozvednout mezi bohy, anebo spadnout opět mezi demony a nakonec skončit destrukcí. Rozhodnutí a jeho další úsilí i osud je jen na něm, na jeho rozhodnutí a konání.

Spojení s Černou Bohyní

Spojení s touto bytostí je také napřed nutno vícenásobně aktivovat, než s ní budeme natolik sžití, že si ji dokážeme přivolat ku pomoci kdykoliv a za různých situací. Teprve později to budeme zvládat i bez všech ostatních příprav a vymezování prostorů.

Proto také toto cvičení (trénink) je zařazován teprve až po dobrém procvičení a zafixování svého spojení se Zemí a cvičeních „kvetoucího stromu“, kdy se kotvíme ve spojení s Matkou Zemí a budujeme její první ochrany našeho těla.

Ve stavu meditačního rozpoložení a plní propojení na energii Božské Matky Země provedeme následující trojitě volání. Po něm pak závěrečnou fixaci. Je mezi nimi vždy jen jistý posun.

Po každém zvolání a i na závěr si dopřejeme čas, spojený s hlubokým dýcháním, především však s pozorováním svých pocitů v celém těle. Nespěcháme, postupně jedno po druhém.

***Božská Matko – Černá Bohyně,
k mé ochraně
vstup do mých kostí,
vstup do mé krve,
právě teď!***

Prodýcháme.

***Božská Matka – Černá Bohyně,
k mé ochraně
vstupuje do mých kostí,
vstupuje do mé krve,
právě teď!***

Prodýcháme.

***Božská Matka – Černá Bohyně,
k mé ochraně
vstoupila do mých kostí,
vstoupila do mé krve,
právě teď!***

Prodýcháme.

Tak jest – tak zůstává!

Prodýcháme, pozorujeme, vnímáme.

Po tomto nácviku pak většinou následuje pokračování dalšího základního cvičení, spojení se s duší a vědomím a cesta k Otci Nebeskému.

S ohledem na zkušenosti z jiných nácviků doporučuji cvičení spojení se s Černou bohyní nějaký čas trénovat, až bude automaticky následovat specifický vnitřní prožitek. Pro základní upevnění to celé cvičení doporučuji začátečnickům opakovat asi tak 12× až 16× (při stanovení počtu opakování je dobré se držet magie čísel). Nemohu nyní odhadnout – počet nutných opakování je individuální – vždy podle aktuálních schopností konkrétního žáka.

Aktivace pod vedením někoho, kdo tu cestičku má již prošlapanou je mnohem výhodnější, neboť v jeho blízkosti se ty mezidimenzní brány otvírají samy. A když je z počátku intenzivní prožitek – pak již samostatné navázání na prožitou zkušenost pomocí vzpomínky je vždy jednodušší a snazší.

Přivolání pomoci Černé Bohyně

Pokud již máme vybudováno spojení s Černou bohyní, není problém ji zavolat a poprosit o pomoc a ochranu, kdykoliv je to potřebné. Při nácvicích to zařazují mezi přípravou sebe sama k následným cvičením či rituálům a před povoláním pomocníků.

V takovém případě se však již nedělá opakování nácviku tohoto propojení, situované mezi cvičeními Matky a Otce.

Opět s nádechem a nácvičky hlasitě vyslovujeme.

*Černá Bohyně – Božská Matko,
tvůj syn ...jméno – tě volá,
o tvou pomoc tě žádá.
K mé ochraně
vstup do mých kostí,
vstup do mé krve,
právě teď!
–
Tak jest!*

Její přítomnost je v těle výrazně cítit.

Volání o pomoc k Černé Matce je možné provést kdykoliv, když je to nutné.

Černá díra a její techniky

Upozornění:

Dostali jsme se k tématu svým principem zajímavému i užitečnému. Pro dobré zvládnutí potřebujeme jednak jistotu ve své možnosti a v to, že to prostě tak jde. To zjistíme tím, že to vyzkoušíme, ověříme si to. Pochybnost – ta zablokuje cokoliv. Také důležitou podmínkou je, že člověk v tomto okamžiku přeci jen již něco dokázal. Tedy že dobře zvládl a hlavně si ověřil všechna předchozí cvičení a ví, že svým duchem je schopen přetvářet především svůj vnitřní svět. Ten vnější se pak tomu podrobí.

Černá díra je zvláštní fenomén, o kterém vědci rozprávají mnoho diskusí a teorií, většinou založených na 3D+1 představách, tj. třech směrech a jednom prý „jednosměrném“ času námi dosud poznaného hmotného vesmíru. Nejsm astrophyzik ani jaderný fyzik, avšak ze svých meditačních zkušeností vím, že onen oficiální vědou uznávaný Einsteinův prostor a jeho matematický popis je jen zvláštní variantou (a to ještě asi dosti nepřesnou) skutečného a obecnějšího vícedimenzionálního prostoru, ve kterém dokonce dochází ke vzájemnému prolínání a také ovlivňování většího počtu podobných specifických podmnožin. A vzájemné prostory jsou možné, o čemž svědčí velké množství důkazů nejrůznějšího druhu, před kterými současná věda raději zaujímá politiku pštrošího postoje – s hlavou zanořenou hodně hluboko v písku. Včetně jejího nereagování na mnoho nalezených prastarých hmotných artefaktů – důkazů po kosmickém cestování. Neboť pak by oficiální věda musela prohlásit, že vlastně toho o skutečnosti opravdu mnoho neví, že však *jediné je zcela jisté, a sice, že vše je vlastně zcela jinak.*

Kvantová fyzika již dlouho otřásá základními postuláty zkosnatělých oborů fyziky, hlavně fyziky mikro- a makro-světa. Na jejím základě vyrostla řada dalších hypotéz a již je v nich místo právě i pro vazbu mezi psychikou a realitou. Mnohá pozorování dávají za pravdu i jiným modelům reality. Což vše je právě o posunu vědění o zcela nové možnosti. Zároveň to vůbec neznamená, že bychom museli vyhodit mnoho dosud velmi dobře a do praxe dobře dovedených fyzikálních základů pro veškeré inženýrské obory. Ty samozřejmě platí a dále pokračují ve své užitečné práci.

Přehled alternativních fyzik

Za posledních asi tak 50 let se ve světě objevilo vícero prací, zabývajících se snahou o pochopení a výklad mnoha mechanismů působících v kosmu – vždy mimo „klasický“ výklad konzervativní vědy. Většinou také poukazují na demagogický podvod a neplatnost teorie a především některých prací A. Einsteina, jež tvoří základ současného oficiálního myšlení – jež takto brání rozvoji technologií tím správným, pro lidstvo užitečným směrem.

Vzhledem k tomu, že jsou oficiální vědou popírány, či raději ignorovány, doprovázené snahou úřadů o jejich umlčení a zastavení výzkumů zakázaným směrem, asi na nich je něco hodně důležitého a pro vládnoucí hmyz finančnický velmi nebezpečného. Tato kniha si neklade za cíl jejich porovnávání a rozbory, nýbrž pouze užití tohoto tématu v metafyzice, tedy v duchovních oblastech. Proto nyní jen pouhý výčet jmen a pojmů pro jiné vážné zájemce hledající odpovědi na své otázky. *Cesta výzkumníků bývá zajímavá. Veškeré teorie vždy stejně nakonec prověří až čas a praxe.*

* Dílo Nikolaje Levašova – Anizotropní vesmír – zabývá se propojením mezi kosmickými hladinami různé hustotní úrovně právě prostřednictvím černých děr v jedné vrstvě – rovnající se slunci v systému sousední hustotní vrstvě. Důležitá je v tom i myšlenka, že kosmos své vakuum nemá homogenní.

* Další zajímavý postoj k problému černých děr zaujala také kniha AllatRa, právě z hlediska univerzálnějšího kosmického nadhledu. Kromě mystických pohledů také bere i v úvahu kvantový pohled na realitu. Podle této názorové základny se v rámci Univerza u černých děr v podstatě jedná o „kosmický vysavač s drtičem“ spojený s jakousi tavební pecí.¹¹⁰ Základním úkolem tohoto „kombajnu“ je již nepotřebné a dosloužilé kosmické smetí odepsaných makro-systémů totálně rozebrat na elementární stavební kameny. Tedy na základní energetická a také informační kvanta. Takto recyklovanou energii a informační moduly pak znovu vrátit zpět do kosmické hry k vytváření nových a čistých komponent – základních stavebních prvků pro další pokusy tvůrců. Tedy, že naše nejmenší dosud poznané částice jsou vlastně z tohoto úhlu pohledu již poměrně hodně velké konstrukce složené z mnohem jemnějších a dosud neprobádaných elementárních dílů.

Toto jsou fyzikální náhledy společnosti AllatRa, a ty v podstatě nesouvisí s jejich další zvláštní snahou o vybudování nového „světového“ náboženství pracujícího opět pro jiný cizí zájem ... náhradou za starý rozpadající se systém. Či spíše to vypadá, že fyzikální pravda je v této jejich hře opět jen trojským koněm dosažení jiných cílů a zájmů ve snaze získání moci v řízení světa. Podle základního propagandistického modelu ... *když máme pravdu v jednom tvrzení – tak tedy bude pravdivé i naše druhé tvrzení.*

Ty dva výše uvedené zdroje tedy přes mnoho pravdivých či věrohodných fakt však v některých kruzích budí jistou nedůvěru právě kvůli jejich jiným zájmům a aktivitám. Hlavně ten druhý případ. Zda oprávněně – nevím, prozatím jsem neměl možnost vše ověřit.

Zde tedy ještě další a snad ještě mnohem více důležitá jména a práce:

* *Genadij I. Šipov a A. J. Akimov (a další jejich spolupracující kolegové) – teorie vakua a teorie torzních polí.*

* *Podobně výzkumy Nikolaje A. Kozyreva s jeho zrcadly zakřivující*

¹¹⁰ Popisují tak, jak to chápu. Každý necht' však studuje a bádá sám. Nevěřte mi, prověřte si!

prostor i čas.

** Georgij A. Sidorov objasňující fyzikální podstatu Slovanské mystiky popisující strukturní uspořádání vesmíru.*

** Amatéřský fyzik Nassim Haramein a jeho nové axiomy fyziky, práce s vakuem, geometrie hyperprostoru, jednotná teorie polí, fraktální teorie.*

** Prstencová teorie zcela likvidující dvě dříve užívané „základní fyzikální síly silné a slabé interakce“ a plně je nahrazující elektromagnetickým polem.*

** Holografické uspořádání vesmíru.*

** N. Tesla ... jeho utajená, před lidstvem uschovaná (ukradená) práce o volné energii (technickém využití éteru).*

To je jen krátký výčet hlavních témat a jejich autorů. I když se každý tou problematikou zabývá po svém, z hlediska svého úhlu pohledu a analyzuje fakta získaná jejich osobní praxí – tak všichni oproti oficiálně uznávané „vědě“ mnohem lépe popisují a vysvětlují, jak vlastně fungují základy kosmu. Myslím si, že jejich názory se navzájem vůbec nekříží – spíše se budou doplňovat do komplexního pohledu na fungování celého vesmíru (ne pouze toho, co vidíme pouhým okem).

Zde všude se již počíná objevovat vazba mezi fenoménem prány a elementárními kameny hmoty, ale také vazba na informačně-energetická pole jako součást systému hmotě nadřazenému. A tedy vlastně také vztah vědomí vůči podvědomí a nadvědomí.

Stačí si pouze uvědomit věcně a funkčně vysokou blízkost (podobnost) popisů těchto pokusů jejich výzkumu a závěrů z toho plynoucích s mnohými prastarými mystickými texty véd. Vyměnit jen slova, jako vakuum a prána, či jiná ... a uvědomit si, že přes značnou propast času vlastně všichni popisují zřejmě totéž. A ještě to doplnit již jen sdělením, že původně se sem lidské rasy dostaly formou meziplanetárních výsadků ... Zřejmě tedy ty staré texty naprosto přesně popisují skutečnou kosmologii, kterou my se snažíme teprve odhalit. Opět a znova objevujeme kolo.

Kdysi pradávny člověk díky svým praktickým zkušenostem bez problémů dokázal ohnout větev, spojit oba konce vláknem a pomocí to-

hoto „naprostého nesmyslu“ pak na dálku ulovit zvěř a nasytit rodinu – bez matematicko-fyzikálních analýz posvěcených naší „vědeckou společností“. Kdyby se na problém tehdy šlo podle dnešních postupů – „civilizace“ by vyhynula do konce první zimy. Tím nechci vůbec říkat, že jen praxe je potřebná (tomuto bludu věroučné ideologie jsme již jednou, nedávno podleli a opět na to dopltili). Ale dnešní postupy ovládání vědy (řízení) jsou veskrze špatné. Matematici, fyzici a ... jsou skvělí – pouze jim poroučí diletanti pracující proti zájmům lidské společnosti.

Teorie bez praxe je utopie.

Praxe bez teorie je chaos.

Praxe inspiruje teorii – teorie musí pracovat pro praxi a obě společně povznášet člověka k nebesům a lidského ducha k Bohu. Vše musí být v rovnováze a důležité je všimati si a témata spojovat. Veškerá dělení a oddělování jsou cestou do slepé uličky u většiny oborů – jen je otázka, jak dlouhá ta ulička vždy je, než poznáme, že tudy dále již cesta nevede.

Stejně tak i dnes, díky inspirací shůry seslaným – byť i jen částečným vědomostem, s použitím některých dalších poznatků podle stupně našeho rozvoje, smíme toto „zařízení černých děr“ prakticky využívat. ¹¹¹

Černé díry se ukazují jako velmi mocný prostředek právě při práci ve vícedimenzionálním prostoru. Tedy na hraně a pomezí těla, nemoci a zdraví, vědomí, podvědomí a nadvědomí, uzdravujících energií a destrukčních energeticko-informačních podprogramů implantovaných do člověka. A též i na pomezí interakcí s astrálními larvami, dravci a jinými pidiavajzlíky občas se prohlašujících za bohy. Také na hraně styku s vyššími bytostmi světla a jiných vyspělých entit. A i obecně, neboť kulturnost civilizace ve vyšším kosmickém pohledu se nehodnotí podle

¹¹¹ Vůbec se při tom nemusíme trápit, že vědátoři ukrytí v podzemí CERNu si s tímto úkolem zatím neví rady a mnohé jejich pokusy selhávají, případně s tím pro matičku Zemi zatím vyrábí jen problémy. Naštěstí vyšší úroveň Strážců planety je hlídá a ty jejich nebezpečné snahy blokují ochrannými mechanismy.
Prostě je realita, kterou dosud nejsou schopni vidět, neumí se dívat, správně přemýšlet a jejich duch ještě nedozrál, nevyspěl.

technické vyspělosti a podle velikosti smetišť, která po sobě zanechají, nýbrž podle velikosti ducha a právě toho, jak po sobě uklízí.

Ten, kdo dokáže zkoncentrovat takový energetický náboj, který dokáže svým božským jasem v člověku spálit všechno nahromaděné smetí a při tom člověka v jeho hmotné existenci nespálit, nýbrž při tom jej ještě duchem nasměrovat k vyšší úrovni – takových mistrů po světě mnoho nechodí. Rozhodně ne tolik, kolik by jich bylo potřebné. A není jednoduché se to vše naučit. Ježíš to také musel nějaký čas v Indii trénovat, než se mohl ze svých studijních cest vrátit domů a předvést, co se ve světě naučil.

Ale na planetě je i tak hodně různých a dobrých léčitelů, i když slabších a bez schopnosti spálit všechno to špatné a již nepotřebné smetí, které se při léčení uvolní. Také dokáží zkoncentrovat hodně síly a správně nasměrovat a očistit nemocného člověka, ale zároveň hodně onoho vyhaného a uvolněného balastu se pak často zase přestěhuje na nové místo. Tyto energeticko-informační viry opět snadno ulpí na někom jiném (anebo se opět vrátí), pokračují ve vyživování astrálních bestí a není konce béd. A v takovém okamžiku je nástroj černé díry – drtiče tohoto smetí, který lze mentálně ovládat a vhodně programovat, velmi cennou pomůckou.

Černá díra vlastně je jakýsi alchymistický kotel, který veškeré uvolněné a i neviditelné svinstvo rozdrťe a rozebere na elementy a znovu přemění na základní energii, kterou vrátí ke Zdroji Všemohýra, do kamen k Nejvyššímu Stvořiteli všech vesmírů. Ten dokáže již znovu vše správně využít, když my jsme to nezvládli. A proto je černá díra skvělý doplněk pro léčitele pracujícího se světelnou energií lásky. Láska je skvělá pro léčení a povznesení člověka, ale nepřetěžujme ji prací v kanalizačním systému. To by pak rychle mohla přijít o svou sílu i nadšení.

Základní postuláty potřebné pro praxi

Protože „černá díra“ je černá, není vidět. Avšak ne vše, co není vidět, neexistuje. Je to zvláštní realita jiné dimenze a může být poznatelná

jen podle svých specifických vnějších projevů. ¹¹² Pracuje na jiných hladinách existence, než je hmotný 3D prostor a prostor našich dosavadních vědomostí a neznalostí.

Má vysokou specifickou přitažlivost pro objekty, které jsou s ní v interakci, tedy pro „hmotu“ stejného druhu – stejných frekvencí. Takovéto útvary, které se dostanou do kritického dosahu černé díry svého typového druhu jsou „černou dírou“ nezvratně zachyceny, pohlceny a zcela rozebrány. Jsou transformovány na základní energii a ta je pak vyzářena – převedena k základnímu potenciálu pro další užití ve formě čisté energie. Toto jejich záření a energie se však projevuje již na jinodimenzionální hladině (na hladině vakua), než působily pohlcené objekty. Z našeho pohledu černé díry mohou sloužit především pro likvidaci již nepotřebného a škodlivého „smetí“.

„Černá díra“ rotuje. Rotace jí dává její sílu a stabilitu a zároveň je prostředkem jejího řízení. Jsou dva typy, či směry rotace, které se v součtu navzájem nulují. Nastavením své rotace vůči potenciálu vnějšího prostředí může toto prostředí také v jistém dosahu specificky ovlivňovat. Protože se jedná o jev vysoké singularity vícedimenzionální reality, tak naše představa disku rotujícího kolem osy zářícího paprsku (jak to na internetu tak rádi kreslí), ta je zrovna tak „přesná“, jako přirovnání chování lopatky v leteckém motoru Rolls-Royce k principu působení mixéru na jahody v představách mravence uskakujícího před ramenem zahradní sekačky. Ale nám již výše naznačená představa principu rotace černé díry pomůže se s ní mentálně domluvit.

Černou díru lze působením z vyšší úrovně vytvořit a také zrušit. Lze ji přesně nastavit na určenou hladinu „hmoty“ (lépe vyjádřeno reality), na které má pracovat. Je tedy programovatelná a mentálně ovladatelná svým tvůrcem. Z toho také plyne povinnost tvůrce (člověka) zrušit každou takovou díru po splnění daného úkolu, pro který ji vytvořil. Tedy nenechávat za sebou pracující neinteligentní a bezprizorní objekty. Moh-

¹¹² Neviditelné radiační záření je také neviditelné, a přesto je reálné a poznatelné. Řídí se svými zákonitostmi, a běda člověku, který jeho pravidla neuznává, staví se před rentgen anebo před mikrovlnku, má mobil u hlavy a podobně.

ly by zdivočit, narůst a později napáchat značné škody. Nechtějme, aby Otec Nebeský neustále po nás musel něco uklízet.

Lépe se ovládá dvojice černých děr, opačně rotujících (protisměrně). V celkovém nadřazeném systému se ve větší vzdálenosti od sebe ve svých účincích vyvažují a neohrožují vzdálenější prostor. A podle charakteru své vnitřní rotace každá působí trochu jinak, a tak se navzájem ve svém žádoucím působení doplňují. A pokud se k sobě přiblíží na kritickou vzdálenost, vyruší se.

Černé díry, které budeme používat, vznikají v našem mentálním prostoru, kde se střetává řada kosmických vlivů. A jejich výsledný vektor působení se nakonec prokopíruje do hmotné reality. Proto jejich účinek zde je zásadní, výrazný a okamžitý, i když poznatelný projev a finální dopad může mít jistou časovou setrvačnost.

V blízkosti takovéto dvojice děr vznikají zvláštní příznivé podmínky pro vytvoření a řízení tzv. „červího tunelu“ meziprostorem, a spojujícího dvě „červí brány“. **Neplést si červí bránu s černou dírou! Je mezi nimi zásadní rozdíl!**

Černá díra je určena pouze pro smetí, není určena bytostí, i kdyby byly na nižším stupni vývoje, než jsme my. Pro odvedení bytostí se zase užije červí tunel se svými branami. Otec pak již ví, co ony potřebují a kam patří. Pokud však do černé díry některá astrální larva sama spadne, není nutné ji za každou cenu zachraňovat. Osud je osud.

Otevření a programování dvojice černých děr

Z počátku, hlavně při nácvičku jsem zároveň používal gesto rukou tak, jak mně to intuitivně naskočilo. Samozřejmě později to lze užívat i pouze počátečním vyslovením, i jen mentálně – ta gesta mi však stále ještě pomáhají. Tato gesta jsou silně individuální záležitostí a musí si je procítit každý sám.

Vytváří se a ruší vždy najednou celá dvojice děr.

Jednu černou díru otevíráme od nás na dosah ruky šikmo vlevo před námi a rotuje vlevo (proti směru hodinových ručiček). Druhou otvíráme opět na dosah ruky před sebou šikmo vpravo, rotuje vpravo (ve smyslu hodinových ručiček). Prostě obě ruce od sebe vpřed a do boků zatočit a oblouky zase k sobě. Rukama (uvolněnými prsty jako „štetci“) tvoříme vodorovné „kroužky“, jako kdyby odpadkové koše, ve výšce asi tak našeho pasu.

Najednou.

Zároveň s plným soustředěním pronášíme tato slova **vytvoření černých děr**:

***Vlevo a vpravo,
dvě černé díry*** (... na veškeré smetí ...)
na dobu ... (trvání tohoto obřadu)
tvořím – roztáčím – otvírám – teď.

Tím jsou v mentálním prostoru vytvořeny dvě černé díry. Je tam formulována také jejich důležitá **časová podmínka autodestrukce**. To pro případ, že bychom je na konci práce opomněli zrušit. Lze stanovit pevnou dobu aktivního trvání obou děr buď v délce přesného času (vymezit je), či nastavením konkrétního přesného okamžiku – času jejich uzavření (zrušení), anebo je možné použít dynamickou podmínku formulovanou např.:

„... na dobu trvání této ...“

„... do konce tohoto obřadu ...“

tak, jak to také často dělávám (nemusím se stresovat hlídáním hodinek, zda náhodou již nejsou uzavřeny). Nicméně i tak, v okamžiku, kdy jich již není potřeba, je vhodné je raději co nejdříve vědomě zrušit (viz dále). Samozřejmě pak je možno, pokud si toho vyžádá změna situace (potřebnost), stejným způsobem kdykoliv znovu otevřít nový pár černých děr a okamžitě jej začít používat.

Skutečně fungují stejně jako odpadkový koš – likvidátor.

Pozn. 143:

Černé díry po svém vytvoření se chovají jak dobře vycvičení psi. Sice zůstávají na místě, kde jsme je vytvořili, pokud si třeba jdeme právě něco podat, avšak pokud třeba při práci s klientem se kolem něj pohybujeme – jakmile je potřebujeme – jsou na dosah. Asi jako pouzdra koltů „zavěšených u pasu proklatě nízko“. Prostě nestaráme se, kde jsou – jsou právě

tam, kde potřebujeme, aby právě byly.
Je dobré o tom vědět.

Takto vytvořená dvojice děr je ve stavu obecně surovém. Aby „nezdivočely“, proto je potřebné je co nejdříve po jejich otevření předprogramovat. Stanovit, jakým způsobem se budou chovat, jak mají pracovat. Ihned po nezbytném nádechu pokračovat a vyslovit následnou formulaci, kterou se černé díry funkčně doladí, nastaví jejich pracovní režim.

Zároveň při tom užívám gesto:

Obou dvou se při tom seshora v klidu zlehka dotýkám jako by nad středem (kroužků) tam, kde jsem je vytvořil, každé díry dvěma prsty. Rovným ukazovákem a prostředníkem (vzduch a oheň) těsně u sebe, ostatní tři prsty složené vedle sebe a skryté v dlani.

Pro léčitelské účely i univerzálně se osvědčuje toto **programování**:

*Vše cizí a negativní,
energie destrukční,
čipy a implantáty,
falešné částice,
falešné kódy a falešné informace,
staré programy a staré vzorce,
—
role a postoje minulé i současné,
všechny příčiny, průběhy a následky,
všechna depozita a příležitosti
a vše s tím spojené a skryté,
—
vlivy disharmonické a závoje iluzí,
a všechno co jinak omezuje
a svobodnému rozvoji brání,
a vše co nařídím,
—
ze všech úrovní bytí,
napříč časem a prostorem,
včetně vazeb na pozadí utajených,*

–
to vše černé díry uchopí – pohltní!

To je základní univerzální program, jednotlivé sloky i verše mají svůj smysl a význam. Tímto je oběma černým díram upřesněn jejich automatický pracovní režim. Tedy nastaven jejich vstupní filtr. Všimněme si, že je tam také detailně rozvedena i již nepotřebná karma, včetně souvislostí.

Ještě je nutné upřesnit, co se s tím vším má v dírách stát – příkazem **určení**:

–
**V černých dírách vše se rozpadá,
v čistou energii transformuje.**

–
**K prapůvodnímu Zdroji,
k Otci nebes – vše se navrátí.**

Nyní teprve ukončím gesto doteku – ovládání a programování obou černých děr.

První a třetí blok (vytvoření a určení) je podstatný, musí být vysloven vždy.

Prostřední blok v podstatě může být podle potřeby i upraven (možná i rozšířen). Pokud budeme dlouhodobě používat tento univerzální standard, který již máme jaksi „zafixován“ a jinou variantu neužíváme, pak v případě nutnosti je možné „tělo programu“ při otevírání černých děr třeba i takto **zkrátit**:

**Vše podle mého univerzálního nařízení,
a vše co nařídím,
to černé díry uchopí – pohltní a rozdrtní
v energii transformuje – čistou Otci vrátí!**

Pozn. 144:

Mistr Zdeněk K. při terapii klienta si vytváří svůj pár černých děr podle návodu a pro každého klienta v jeho blízkosti „klientův pár černých děr“ – určený pro všechno to, co z klienta odstraní. Tam to ihned likviduje. Prostě třídí odpad.

Pro tento případ bych klientův pár černých děr doporučil z pohledu klienta roztočit vůči němu stejně jako u sebe (od těla a ven), takže z mého vlastně pohledu opačně ... z důvodu symetrie ve čtverci.

Použití černých děr

Dále se již můžeme spolehnout na automatický provoz dvojice černých děr vytvořených v naší těsné blízkosti. Zvláště pokud pracujeme pouze na sobě (osobní trénink). Automatická likvidace smetí uvolněného naší meditací je zajištěna.

Nebo v případě náročnější práce, anebo práce na někom jiném, většinou k závěru léčebného působení, kdy jsem sice něco odstraňoval a čistil a ne vždy to ihned mentálně přesouval do černých děr – lze na závěr ještě jednou posbírat všechen uvolněný a kolem v uzavřeném rituálním prostoru vířící balast a uklidit prostor před jeho odemknutím.

K tomu je vhodná následující modifikace recitace z předchozí podkapitoly (samozřejmě, lze vhodně rozšířit a upřesnit).

Tento úklid lze provést také i během práce a rovněž tak i mezi jednotlivými různými obřady, pokud díry nejsou již zavřené. Není však problém je kdykoliv opět otevřít.

Celé se to skládá ze tří fází:

- 1) vysloví se „odkud se odvádí ...“, tedy který prostor se čistí, kde to je (každý si upřesní vždy podle svých podmínek a své práce);
- 2) co se uklízí;
- 3) s gestem se to vloží (odhodí) do děr.

Druhá fáze (gesta si každý stanoví sám) – **úklid a zametání:**

*Do rukou беру
vše uvolněné
i dosud ulpívající,
–
vše cizí a negativní,
energie destrukční,
čipy a implantáty,
falešné částice,
falešné kódy a falešné informace,
staré programy a staré vzorce,*

–
*role a postoje minulé i současné,
všechny příčiny, průběhy a následky,
všechna depozita a příležitosti
a vše s tím spojené a skryté,*

–
*vlivy disharmonické a závoje iluzí,
a všechno co jinak omezuje
a svobodnému rozvoji brání,*

–
*ze všech úrovní ... (mého) bytí
napříč časem a prostorem
včetně vazeb na pozadí utajených,*

–
to vše sbírám – odvádím.

Třetí fáze (s gesty odhazování smetí do černých děr) – **likvidace**
(vždy vyslovit):

*Všechno to špatné,
anebo již dosloužilo,
do černých děr vkládám.*

–
*Černou dírou pohlceno, tam se rozpadlo.
V čistou energii transformováno,
ke Zdroji se vrátilo.
Právě – teď!*

Pokud z celého textu náhodou něco vypadlo, není nutné se hned stresovat. I tak byla účinnost tohoto smetí vážně narušena. Spolehněme se na svou intuici, na její vedení. Nechme také trochu práce i jiným bytostem, ochranným a strážným andělům blízko nás. A když, tak zameťme ještě jednou.

Pokud jsme v průběhu např. léčení již použili to hlavní koště, a chceme-li, můžeme ještě jednou zamést okolí již **zkráceným postupem**, například:

*Všechno špatné při léčení uvolněné,
do černých děr vkládám.*

–
*Černou dírou pohlceno, tam se rozpadlo.
V čistou energii transformováno,
ke Zdroji se vrátilo.
Tady – a teď!*

Uzavření a zrušení černých děr

Pokud jsme při otevírání stanovili dynamickou časovou podmínku omezující funkčnost černých děr na dobu práce, v podstatě není nutné nic dělat. Nicméně i tak je vhodné, již z výcvikově metodických důvodů, když jsme díry vytvořili, vždy po ukončení práce je řádně uzavřít a zrušit (tedy vysavač po sobě uklidit).

Pokud jsme v průběhu práce nepoužili předchozí text a hlavně kolem sebe vidíme ještě nějaké dírami nepohlcené pozůstatky „černých shluků“, je dobré použít k zametení „koště“ předchozí recitace. Teprve pak je uzavřít.

Podobně také např. jasnovidný léčitel, když pozoruje ještě nějaké energetické špinavé chuchvalce poletovat kolem léčeného klienta, může je i jen gestem ruky a mentálním nasměrováním postrčit stejnými slovy do onoho gravitačního kotle na smetí.

Vlastní ukončení činnosti dvojice černých děr a jejich zrušení pak zajistí vyslovení formulace:

**Černé díry uzavírám,
uzamykám – destabilizuji.
Díry v sebe navzájem se hrouťí.
Černé díry ruším – teď!**

I v tomto okamžiku používám vlastní gesta – která mi kdysi intuice přinesla. Ani jsem si tehdy neuvědomoval, co jsem začal automaticky dělat. Jinak je to individuální záležitost, může si je vytvořit každý sám. Po delším tréninku pak již jednou budou stačit dokonce provést i jen gesta bez vyslovování ... avšak s plným vědomím toho, co právě děláme.

Gesta se mi navázala na jednotlivá slova:

„**uzavírám**“ ... ruce s roztaženými prsty pokládám ze shora na „vrchol“ černých děr (jako-by míčů) tam, kde jsem si je na dosah vytvořil, asi jako bych je položil na kompotové sklenice ležící na stole;

„**uzamykám**“ ... prsty zahnu asi tak, jako bych ty sklenice s kompotem chtěl uchopit;

„**destabilizuji**“ ... dlaně „s kompoty“ začnu stáčet k sobě – opačně proti původní rotaci černých děr (pravou doleva, levou doprava);

„**Díry ... se hroutí**“ ... obě sevřené ruce „i s kompoty“ (dírami) vodorovně přesouvám před sebe, až se ruce přede mnou „překryjí“ – tedy obě proti sobě rotující „koule“ se spolu prolnou, spojí, jedna druhou pohltí, rozruší.

„... **ruším – ted**“ ... z toho místa pak s lusknutím prstů obou rukou je „roztřelím“ do stran.

Složité popsáno a při tom je to jeden plynulý rychlý symetrický pohyb oběma rukama.

Pozn. 145:

Protože černé díry jsou útvar dislokovaný v mentálním prostoru, je při této činnosti vhodné mít mozek naladěný v hladině alfa. Nejsnáze zavřenýma očima. Kdo zvládá vidění jemnohmotných útvarů i otevřenýma očima, nemusí je zavírat.

Cesta světla a použití červího tunelu

Upozornění:

Téma není ani tak těžké, avšak pro zvládnutí potřebuje pevnou víru v sebe a pak to prostě tak je. Ta víra, přesněji jistota, musí být uložena v nejhlubších hladinách paměti. Teprve pak je vědomí skutečně nadřazené nad hmotou, jež se mu podle zásad kvantového nastavení plně podřídí. Nevíra podrazí a zablokuje cokoliv. Ještě další důležitou podmínkou je, že člověk přicházející až k tomuto tématu přeci jen již něco zvládl. Že dobře ovládá všechna předchozí cvičení a tak je již svým duchem schop přetvářet svůj svět.

Tato technika „cesty světla“ ještě vyžaduje zvládnutí předcházející techniky „černých děr“, které v našem prostoru pomáhají stabilizovat vstupní červí bránu.

V okamžiku meditačních cest ke středu Země, k Božské Matce a k Prvnímu stvořenému, jenž sám ze sebe a své vůle povstal, aby stvořil vše – k Otci Všehomíra, při cestách Universem a časem a setkávání se s jinými entitami, a ne jen s mimozemskými UFOny, je každému zřejmé, že realita je skutečně více vícedimenzionální, než se současná fyzika vůbec odvažuje fantazírovat. A protože vědci se neodvažují ve svých rovnicích počítat se Všemohoucím, nemohou nikdy rozluštit paradoxy, které On před ně postavil, sám jsa nepozorován a stojící v pozadí toho všeho. Naši předci z dob Atlantidy, ale i ti mladší z Egypta, Árijové, Keltové a Slované a mnozí jiní, protože ještě neměli na očích nasazeny klapky materialistické vědy, ¹¹³ všechny tyto skutečnosti znali a dokázali s nimi

¹¹³ Kdysi bylo nejvyšší poznání jednotné a vyžadovalo dlouhou přípravu. Mnoho průběžných talentových zkoušek a průběžné testy vyzrálости osobnosti. Teprve pak

pracovat. Dnes tyto vědomosti a dovednosti mají již jen málo kteří. Bud' Bohu díky také za to, že pro nás na okrajích „slepé civilizace“ ještě zacho- val několik skrytých oblastí se šamany ze staré gardy, s původními a tisí- ciletými prověřenými znalostmi a postupy. A také mnoho dalších vědění, které jsou útržkovitě roztroušeny v různých systémech po celém světě, kam byly uschovány před „šířiteli falešné víry“. Neboť v tzv. „západní civilizaci“ již nejenom vědci, ale ani kněží dávno nemají správné pově- domí o skutečnosti a raději se klaní svým utkvělým představám (iluzím) a falešnému Ježíši.

Při práci s dvojicí černých děr jsem si po nějakém čase uvědomil změnu kvality prostoru v jejich blízkosti – a tedy i v mé blízkosti. A také získal možnost otevření dalšího jevu, který je s černými dírami do jisté míry v interakci a hlavně je jimi po celou dobu jejich existence stabilizo- ván. Je to červí díra, přesněji brána do červího tunelu.

Celé to probíhá v energeticko-informační hladině vícedimenzionál- ního prostoru, ve kterém je 3D hmotný prostor se svým časem jen jednou ze specifických podmnožin. Proto tento následující popis je podobně jako popis chování dvojice černých děr pro snazší pochopení transformován (hrubě, ale snad názorně, tedy zkresleně) do tří a dvourozměrných před- stav. Jak jinak se vyjádřit i o dosud neprobádaných jevech než pomocí slovníku současného poznání. Může to být špatně, ale lepší možnost za- tím není.

Podle vzájemného natočení „os rotací“ obou černých děr, které jsou stejně silné (mohutné), ve vzdálenosti, kde jsou jejich účinky v rovnová-

mohl kandidát postoupit k dalšímu, ještě náročnějšímu výcviku. Kdo neuspěl, končil a dále k vyšším tajemstvím a zasvěcením nepostupoval. A pokračování se nedalo koupit. To platilo i v Pythagorově škole.

A jednou se taková skupina bohatých propadlíků ve své ješitnosti uražené zlaté mládeže namíchla a se svými dosud částečnými znalostmi se osamostatnila. Odtrhli a oddělili od sebe poznání materiální a duchovní a začali ostatní své bývalé kolegy – Pythagorejce veřejně šikanovat a pronásledovat. To pak vedlo k nutnosti jejich osobního ukrytí, ale také i skrytí jejich nejhlubších znalostí v ilegalitě.

Lze tedy shrnout tvrzením: „současná věda stojí na hliněných nohou nedokončené- ho vzdělávání klasiků a tento svůj stín stále ještě nedokáže překročit, až na světlé výjimky. Bůh se našťástí jich na jejich názor neptá, a ani kněžů ne.“

ze (na vrcholu rovnoramenného trojúhelníka), v rozumné vzdálenosti od obou černých děr (ani moc blízko, ani daleko), tak tam prostor výrazně mění svoji kvalitu. V tomto místě je vysoký potenciál pro vytvoření další singularity zvané „červí díra“.

Tento jev obdržel svůj název podle rozšířené fyzikální představy červa prokousávajícího se jablkem jako zkratkou jeho cesty na druhý konec vesmíru, místo aby tam lezl pomaličku oklikou po jeho povrchu (toho jablka). Toto by mělo umožnit jak cestu prostorem, tak také i časem. V této představě má dosud fyzika ještě mnoho, zatím nezformulovaných otázek, natož aby si kladla otázky následné, jako například „jak se na druhém konci vesmíru červ otočí a pak poleze tunelem zpátky domů. Nebo snad jinak?“

Inspirován tímto zjištěním, pokusil jsem se tento jev vyvolat. Zjistil jsem, že to tak skutečně funguje a že mě inspirace neklamala. Takto lze v jednom okamžiku vytvořit celý transportní tunel vedoucí jak informace, tak i vyšší celky tam, kam je potřebné. Tunel má brány na obou koncích a funguje jednosměrně, a proto ta druhá brána, výstupní, vzniká automaticky. Obdobně jak tunel vzniká, tak i trvá podle potřeby tak dlouho, dokud není na vstupu uzavřen. Druhá, výstupní brána vzniká na svém místě přesně tam, kam je **lokalizována programem při otevírání** vstupního portálu. Protože se vlastně jedná o celou soustavu složenou z dílčích částí, píšou ne pouze o červí díře, ale též o červí bráně a vlastně celém červím tunelu. Je to celek, a funguje komplexně, ať již použijeme kterýkoliv z pojmů.

Velmi zásadní problém v tomto okamžiku je správné zacílení, tedy naprogramování cíle letu, *kde že má být ta výstupní brána* – tedy o adrese místa určení. Trošku to připomíná střelbu naslepo. Ale je to v naprostém souladu s tvrzením platným ve všech mystických naukách – „**co žádáš, přesně to dostaneš**“. Můžeme chtít z tunelu vystoupit až u samotného boha. Ale nesmíme být překvapeni, když tam na trůně potom sedí sám Belzebub. Nebo některý jiný z jeho pobočníků, ať již to je Je*o*a, někdy zvaný také J*h*e, nebo A*I*h, potažmo i falešný J*ž*š. *Když my vlastně ani*

přesně nevíme, ke kterému „bohovi“, ke kterým z našich iluzí to chceme dojít?

Celý problém spočívá v tom, že církevní představitelé již velmi dávno, ve spolupráci s necírkevními představiteli moci, prodali svou duši i duši národů a lidstva nejružnějším astrálním dravcům. A za to od nich na dobu svého pobytu v těle obdrželi iluzi všech možných výhod (stejně nakonec vše vrátí a ještě draze přeplatí). Aby se v tomto podvodu páchaném na lidech udrželi, zcenzurovali a zfalšovali mnohá stará učení a texty. Překroutili obraz skutečnosti, vyhradili si právo správného výkladu reality, vytvořili pokřivené obrazy pravdy. Svatokrádežnou ruku vztáhli dokonce i na slova samotného Ježíše a vytvořili jeho změněný obraz, který nařídili uctívat, namísto následování vzoru jeho cesty svým životem. Kodifikovali (zafixovali) změněný text a všem nařídili jej vyznávat. A tímto způsobem vedou lidstvo již velmi dlouhou dobu do záhuby, do náruče „d'ábla“. Neboť sami se nechali touto entitou zhloupnout tvrzením, že takový d'ábel vlastně ani neexistuje, že bůh je on, a on je přeci vede správně a neomylně.

On je o tom vlastně ani nepřesvědčoval – není vinen.

Pouze nastavil zrcadlo jejich iluzím.

Viděli to, co chtěli vidět, jen ne pravdu.

Jenomže skutečný Otec Nebeský to vše ví a každému měří.

Pozn. 146:

Na jaře roku 2001 jsem ve velmi hlubokém meditačním pohroužení náhle uslyšel slova „Mene, teke!“. Můj tehdejší učitel mi vysvětlil, že sčítání účtu teprve počalo. Až bude sečteno, dozvíme se to, neboť výsledek bude 2x podtržen. Pak dojde k vystavování účtů a započne jejich splácení. Výsledek byl podtržen 11. 9. téhož roku.

Druhý závěrečný balík účtenek byl sečten a podtržen 7. 10. letošního roku (2023) a doručen k okamžitému splácení. Platit bude ten, kdo „si nyní myslí, že vyhrává a bude inkasovat platby z celého světa“.

Se stavem svého účtu bude každý včas seznámen. A tentokrát se nesplácí částí naloupeného zboží, jak v současném světě tomu bývalo dosud zvykem. Tentokrát neúčtuje a neinkasuje podplacený Satan, ale instance tak vysoká, že i sám Satan z ní má strach.

Jak se tedy správně zaměřit k cíli?

Nesmí se užívat profláknutých jmen používaných inverzním vesmírem pro jeho falešné ikony. V kosmu, astrálu a mantrách je nutno použít „celou adresu“, včetně případně možných a známých upřesnění. Pokud se chci dostat ke skutečnému Ježíši, musím volat:

„... k tobě, Ježíši, jenž jsi skutečně před necelými dvěma tisíci lety chodil po Judeji a Jeruzalémě, hlásal slovo Otce Nebeského, slovo pravdy a lásky a také vypráskal kněze z chrámu. K tobě, který jsi byl za hradbami města všem na očích přibit na kříž.“

Tato adresa je zcela přesná a stále platná.

Podrobněji bude uvedeno v kapitole věnované problematice jmen.

Ještě je tu drobný problém v pojmosloví.

Slovo „červí díra“ je terminus technicus z fyziky. Tam jako pracovní název při vytváření teoretických hypotéz pro svou obrazovou názornost vyhovuje. Pak jsem si ale uvědomil, že pokud by mě po smrti někdo chtěl pomoci a odeslat až k Otci Nebeskému a cpal mě přitom někam do díry k „červům“, že by se mně asi moc nechtělo. Ve správný okamžik mi proto do rukou náhle přišla jiná publikace.¹¹⁴ Tam jsem zjistil, že již ve Starém Egyptě byl používán jiný, mnohem výstižnější název pro tuto cestu. Proto při recitaci v meditačním naladění od té doby již nadále používám tento staronový název. Právě s ohledem na výstupní portál v cílové stanici, a také pro efekty, které tento jev doprovází. (Při výkladu v textu pro fyzikální jasnost principu funkce používám i onen fyzikální termín.)

¹¹⁴ Jaromír Kozák: *Iniho papyrus, nejkrásnější egyptská kniha mrtvých; VOLVOX GLOBATOR 2006.*

Otevření červího tunelu

V první řadě je nutné si uvědomit, proč tento červí tunel chceme otevřít. To pomůže k určení směru a cíle výstupu. Zda se pouze někam chci sám dopravit – přemístit své vědomí. Nebo budu jen posílat informaci? Nebo budu zajišťovat přepravu? A proč? Tyto odpovědi také odpoví na otázku „kam?“.

Protože při léčebném působení je z nemocného kromě destrukcí a různého smetí mnohokrát uvolněno i mnoho parazitujících bytostí nižšího řádu, je potřebné jejich nastalý problém také řešit. Jinak hrozí nebezpečí jejich opětovného zahnízdění se ... Problém se pak po nějaké době vrátí opět zpět. Drtiče černých děr jsou určeny jen pro smetí, ne pro samostatné bytosti s vědomím. Protože jsem při tom právě zároveň trénoval napojení se na nejvyšší autoritu celého Universa, která bude v tom okamžiku působit (někoho léčit), tedy působit prostřednictvím mne coby jakési „provozní antény“, a aby se tato autorita také mohla uplatnit, proto jí nesmím překážet.

Kam tedy s tou havětí?

Odpověď nakonec jako vždy byla jednoduchá, i když mi nějaký čas trvalo, než jsem na ni přišel. Všechny tyto elementály, larvy a rarášky a bůhví co ještě, je potřebné někam odeslat. Pošleme je proto k raportu té nejvyšší – absolutní autoritě. Ten již o všem ví, a o nich také všechno ví, sám si je postaví do latě a „šupito presto“ odešle tam, kam patří.

Jenže máme tu ještě jeden mírně filozofický problém. Opravdu chci Otce Nebes a jeho pomocníky zahltit prací úklidem po mě? Posílat mu veškeré smetí?

Bytosti mají vědomí – i když je mohou mít na nízkém stupni vyspělosti, podle toho, do které úrovně patří. A pokud měly úkol nám zde pomáhat tím, že nám budou klást překážky důležité pro náš rozvoj – určitě i ony obdrží tu šanci dostat se domů – pokud i ony samy projdou svým testem

a vstoupí do brány světla.

Neboť to spojení je vytvořeno pro bytosti.

Pokud tam nepatří, to světlo je do tunelu nepustí, anebo je rozloží ještě před vstupem do brány tunelu. Tuto kategorii pak není nutno zachraňovat a mohou zůstat až do závěrečného úklidu smetí do černé díry. Protože to světlo přicházející tunelem je rozpustí dříve než budu zametat a rušit černé díry. To světlo procházející tunelem totiž tvoří filtr - síto.

Delším vývojem (ověřováním) vznikl tento text na tři fáze:

Odsunutí svých vlastních **iluzivních závoju** bránících vidění reality. Doprovázet gestem své aktivní (vysílací) ruky šikmo vzhůru před čelem (soma čakrou).

Závoj iluzí světa – rozkrývám.

Otvírání brány a adresace cílové brány červího tunelu.

Počátek začíná gestem ruky směrem vzhůru vpřed (od soma čakry), v místě „po odhrnutých závojích iluzí“. Otevřenou ruku (prsty, dlaň) držet stále stejně po celou dobu otvírání – ukazují kam (vzhůru k nebesům). *Při posledním verši pak nutno provést gesto otevření (viz dále).* Vědomě (soustředěně) při tom pronést:

Bránu ke Světlu světa
a prapůvodnímu Zdroji všeho,
k božskému řádu,
k jednotě a harmonii,
k lásce a soucítění,
–
na dobu ... (trvání tohoto obřadu),
–
až k samému Otcí,
k tvůrci všech světů,
–
cestu světla – otvírám.

Gesto otevření udělám tak, že v místě otvírání této červí brány, volně prsty a dlaní zlehka natažené ruky, kroužením v zápěstí vytvořím před sebou zvolna jeden malý kroužek po směru točení hodinových ručiček tak, jak zápěstí dovoluje (vymezuji symbolický kruh brány). Začínám nejnižším místem a točím doleva nahoru. Jakmile dokončuji kroužek (opět dole), a hřbet ruky při tom směřuje nahoru, již předem volně spojím palec s konečky některých prstů. Stačí, když ke konci kroužku ohnu prsty a palec přidrží z boku některé prsty za nehty. Jakmile dokončuji kroužek, tak se slovem „otvírám“ se palec sesmekne a všechny prsty volně roztažené vystřelí středem vytvořeného kroužku vzhůru vpřed. Jako když do dveří strčím, aby se otevřely. Tedy otáčením jedné otáčky doprava uvolním kruhovou bránu („odšroubuji poklop“) a následně do ní strčím ... uzávěr brány se „rozplyne“.

Závěrečné **stvrzení**:

Cesta k Otci – jest otevřena.

Samozřejmě gesta si lze s rozmyslem individuálně modifikovat. *Jen je nutné při tom dát velký pozor a vyhnout se některým satanistickým „mudrám“, ve dnešní mediální scéně velice oblíbeným (hlavně u nevědomé a neznalé mládeže).* Ty otvíráš tunel a ručíš za něj všem pro tebe neviditelným bytostem, které jím budou procházet, že cesta je bezpečná. Jinak trest na sebe nenechá dlouho čekat, ani nebudeš tužit zač. Je nutné se vždy řídit vlastní intuicí. Pak to funguje.

Ty jsi nyní v tomto okamžiku tvůrce této brány a také tedy „**Strážcem brány**“, až do jejího opětného uzavření! Je důležité vědět/znát její orientaci. Směr pohybu je od tebe do brány a do červího tunelu. *Uvědom si nyní směr otáčení při jejím otvírání vůči vektoru tunelu a vůči sobě. Bude důležité to znát.*

V tomto okamžiku, když je spojení navázáno – lze si usnadnit cestu k Otci Nebeskému. Místo přípravy „hvězdoletu“ a dlouhé cesty až na konec všech vesmírů (viz kapitoly od „Cesta k Otci pro světlo světa“ až po „Příkaz k letu“) – nyní stačí včas si otevřít bránu „cesty světla“ a v potřebný okamžik již jen vstoupit.

Protože černé díry vytvářím obvykle trochu dole, šikmo před sebou vlevo a vpravo, na úrovni boků na dosah rukou, tak tuto bránu jsem původně začínal otvírat uprostřed před sebou, asi tak ve výši hrudi a výše, až ramen. V posledních letech to vykonávám spíše šikmo vzhůru, vlastně až nad čelem (nad hlavou). Tam, kde jsem před chvílí odsunul závoje iluzí. Což mi následně odhalilo tu již výše zmíněnou zkratku. Byl to postupný vývoj.

Pozn. 147:

Pokud vedu týmovou práci, tehdy mohu stejným postupem otevřít „Cestu světla“ pro celé shromáždění. Otvírání se provede nad středem shromáždění a vzhůru. Důležité je si nyní uvědomit správný směr otáčení při otvírání brány! Ne každý má schopnost vidět směry prostorem.

Rada: dívej se nad sebe.

Povinnost vedení obřadu z pohledu strážce:

... před uzavřením brány musí všichni, kteří jí procházeli vzhůru – také se celí vrátit zpět (stáhnout svá jemněhmotná těla) a opět se ukotvit v Zemi. Tedy je potřebné vždy v pravý okamžik vydat celé skupině správné příkazy.

Vmožnění průchodu

Nějaký čas jsem pouze prověřoval vytvořené spojení a využíval je především ke zkrácení své cesty – k přímému vstupu k Otci a pokračoval meditacemi se světlem. Po letech tréninků je můj prostor dosti čistý a nebylo bytostí, které bych musel odvádět.

A pak jsem si povšimnul jistého „neklidu“ v okolí vždy v době mých meditačních cvičení. A zjistil, že lidé, kterým „upadlo tělo“ (zemřeli, avšak stále se ještě pohybující v naší realitě již jen jako „stín“) reagují na tento mnou otevřený tunel. Přišli totiž za světlem – avšak nemohli se k němu dostat. Ochrana prostoru je nepustila dál.

Pozn. 148:

Je potřebné si uvědomit, že nejenom řada astrálních bytostí nižšího řádu se potřebuje odtud vrátit pryč, domů. Také především mnoho lidí. V dnešní moderní době je mnoho lidí, kterým náhle upadlo tělo a ani si toho nevšimli. Často z nepozornosti a neuvědomělosti promeškají svou možnost odejít na druhou stranu právě pro ně v tom okamžiku otevřeným tunelem. Často bývá následný obřad vykonán nedbale, špatně, anebo vůbec ne ... tedy opět pro zesnulé není z naší strany správně otevřen průchod tam, kam by měli jít. Anebo je, ale oni nevědí, že zrovna tam, kam směřuje, že právě tam mají vstoupit, především z důvodu svého předchozího silného materialisticko-ateistického programování, jehož se stále ještě nemohou zbavit. Prostě neví, že jsou především duchovní bytosti. Anebo jsou zdržování pozůstalými – což jim brání v odchodu a svazuje v našem časoprostoru, a pak již je pozdě a bránu nenajdou, nevidí. Tito lidé pak zde v meziprostoru zamrznou, místo toho, aby šli tam, kde jsou již očekáváni. Místo toho se tu potulují, nikdo si jich nevšímá – neodpovídá jim..., podléhají smutku a snižují si vibrace – o to hůře pak hledají cestu domů.

A pak náhle uvidí světlo meditující osoby, ke kterému je jak magnet navíc přitahují ještě vše pohlcující černé díry. A nahoře nad tímto nebezpečím ještě ústí nějaký tunel, kde mizí jakási světélka – kdo by se nebál, i když již nemá tělo. „Kdyby je to alespoň tak nelákalo a nepřitahovalo.“

Je potřebné si uvědomit, že je málo kultur, kde se skutečně odpovědně pomáhá lidem s přechodem přes „řeku Styx“. Tedy rozhodně ne zde, ve vychvalované západní civilizaci. Kdy v potřebném čase jak umírající a později tedy již zemřelí, tak ale taktéž ošetřující a pozůstalí, kdy by dostávali správné informace. Přesné informace o tom, co se to nyní s nimi vlastně děje. Naopak, zesnulí jsou zde ještě násilně zadržováni pláčem a nářkem blízkých pozůstalých. Nikdo jim ani nechce odpovědět, koho že to pohřbívají. Mluvit na ně také přestali, neodpovídají jim ..., neboť je nevidí a neslyší. Totální ignorace.

To vše je důsledkem cíleně pěstovaného strachu ze smrti a jejím vytěsněním mimo život. A zamezením pravdivých vědění o tom, co se vlastně děje. Neboť uměle pěstovaný strach je základem biče moci nad otroky.

Jak jsem si toto vše uvědomil, věděl jsem zároveň, že na této úrovni vědění je potřebné také i jim poskytnout pomoc odejít tam, kde se jich ujmou další čekající pomocníci. Opět bylo nutné celou práci s tunelem cesty světla překomponovat, doplnit o další funkce (rituál a mantry). *Cílem se stalo, umožnit těmto bloudícím lidským bytostem přímý odchod cestou světla až k Otci Nebeskému. U něj je již dost pomocníků, aby se o ně postarali a doručili je až domů.*

Příprava cesty

Z toho důvodu také hned po otevření tunelu je přidáno předurčení (programování funkce) této otevřené brány. Stavím vlastně směrovky, ukazatele cesty, zároveň svým hlasitým voláním podobně jako dávný herold, do širého okolí dávám na vědomí zprávu se slovy:

*Všechny bytosti
z hmoty uvolněné a od těl oddělené,
cestou světla – k Otci nebes odchází.*

*Tam jsou osvobozeny, očištěny,
prapůvodní láskou naplněny,
osamostatněny – a požehnány.*

*Tam kam patří,
domů – jsou dovedeny.*

Vím, že všichni, kterých se týká, tu výzvu zaslechnou.

Po celou dobu gestem zvednuté ruky zároveň ukazuji na otevřenou, aktivní bránu světla, v podstatě se jí jako když „dotýkám“.

Tento text definuje a rozšiřuje program červího tunelu a zcela vystihuje, co se děje. Uvolněné vědomé entity mohou odejít samy, nebo je na tu cestu také mohou trochu postrčit. Další dění u Otce Nebeského je již v jeho režii.

Pozn. 149:

Poté může následovat již má zamýšlená hlavní práce (osobní meditace či něco jiného) a nemusel bych se již o nic starat. Pokud bych byl ve volném neuzamčeném prostoru a byl pouze sám a chráněn bezprostředním kruhem osobních ochran a brána světla ležela mimo tento můj vliv.

Pokud však sedím i s červí bránou světla uprostřed uzamknutého prostoru – duše zemřelých osob ještě nemohou vstoupit a odejít.

Otevření průchodu v ochraně místa

Proto po nádechu je nutné vykonat ještě jedno – výběrově otevřít vnější ochranný bezpečnostní kruh pro všechny ty, kteří jsou již k odchodu připraveni a skutečně chtějí odejít za světlem k Otci Nebeskému – když již vidí bránu, ke které se zatím nemohou dostat. Pro všechny ostatní entity vstup do mého chráněného prostoru musí zůstat uzamčen.

Stále se jedná o hlasové programování energeticko-informačních silových polí působících v obecném prostoru všude kolem nás. *Aby se to zdařilo, je tu trvalý požadavek zvýšených energetických toků tělem a mozkem nastaveným na pracovní „alfa režim“.*

Proto, pokud tedy zamýšlíme umožnit bytostem vstup (pokud by naše práce je neohrozila a pokud tento zabezpečený transport přes náš vymezený a uzamčený rituální prostor nezpůsobí narušení naší práce), je nutné nahlas vyslovit ještě jeden doplňující program:

*Pro bytosti od těl oddělené,
od hmoty osvobozené,
k Otci nebes – cestu hledající,
jenom pro ně a tento okamžik
v ochraně tohoto místa
–
vchod nyní otevírám.
Směle vejdi – koho srdce přivádí!*

Tuto meditační recitaci opět provázím gestikulací:

* ruku ukazující k zářící červí bráně přesměřuji volným pohybem ke vchodu – kde zároveň v první sloce ukazuji, kde bude průchod a kudy a jak se bytosti budou k bráně přesouvat (svými volně roztaženými prsty trasuji a umetám stezku). Zároveň je to program doplňující nastavení ochran celého rituálního prostoru – pro koho a za jakým účelem platí povolení průchodu dovnitř.

* se slovy „**vchod nyní otevírám.**“ provedu gesto symbolizující odhrnutí

závěsu nad vstupem do „symbolického stanu“ rituálního prostoru. Poté pak s posledním veršem „**Směle vejdi ...**“ dokončím opětným nejkratším máchnutím (poukázáním) k červí bráně cesty světla. Tím jsem vlastně bytostem vymezil přímou trasu jejich přesunu.

Pozn. 150:

Je vhodné též vědět, že obvyklá poslední cesta odešlých bytostí bývala nejčastěji směrem k západu. Je tedy vhodné jejich vchod do prostoru mít situován přibližně od východu. Aby cestou od vchodu přibližně do středu vymezeného prostoru (kde obvykle konám svou hlavní duchovní práci, tedy kde ve svém dosahu jsem i otevřel „červí tunel“), aby se vlastně mým rituálním prostorem **pohybovaly přibližně stále západním směrem**.

Pozn. 151:

Více se nemusím starat, bytosti již samy zástupem jdou vstříc ke světlu, jež tak dlouho hledaly a které jim nyní září vstříc.

Obvykle se věnuji svému naplánovanému úkolu. Většinou celý cyklus Matky a Otce, nebo i jen část těch cvičení. Což vyvolá další světelný tok a příchod – průchod dalších bytostí.

Nijak mě neruší, pouze kolem tiše prochází.

Odvádění bytostí

Po ukončení všech hlavních pracovních bloků, dříve než se začnou uzavírat ostatní otevřené procesy, zavírat černé díry, rušit ochrany a propouštět pomocníci ..., *je potřebné ještě před uzavíráním brány tunelu „cesty světla“ dokončit odvod příšlých duší jdoucích zástupem*. Poukázáním na průchod k bráně světla a také výzvou – že „bude se zavírat“.

Přestože jsme na počátku naší konkrétní duchovní aktivity naším rituálním prostorem k otevřené bráně cesty světla již předem a včas otevřeli speciální průchod pro duše, tedy bloudící duše již mohly procházet a mnohé také již i prošly, tak mohlo se také stát, že průchod se pozastavil. Kterákoliv z procházejících duší mohla reagovat na naši činnost, anebo z jakéhokoliv jiného důvodu známému jen jí – a tím tak zastavit pohyb celého zástupu. Je tedy nutné všem již dostaveným se dalším duším – také jim umožnit projít cestou světla tak, jak je nyní budeme vést. Nesmíme je zde u sebe uzamknout.

Doprovázím volným gestem ukazováním ruky „jako když vedením duší“ od vstupu ochranou dovnitř – cestou průchodu rituálním prostorem, až k poukázání na bránu světla. Přitom hlasitě vyslovuji:

***Všechny bytosti
z hmoty uvolněné a od těl oddělené,
dle své vůle a svobodně,
v míru a svorně,
k božskému řádu,
k lásce a soucítění,
k jednotě a harmonii,
ke spravedlnosti i milosrdenství,
k prapůvodnímu Zdroji a Stvořiteli,
branou a cestou světla – k Otci odchází.***

Udělám krátký nádech a znovu dělám gesto natažené ruky k průchodu – gesto pozvání a ukázání směru a dokončím pozvání pro poslední váhající:

–

Pospěš – kdo ještě ku světlu cílíš.

Brána k Otci – bude brzy uzavřena.

Po této poslední výzvě je potřebné ještě chvíli posečkat a kontrolovat, zda bytosti ještě prochází, anebo jejich proud již ustal. Dáváme tak šanci odejít ještě i těm, kteří dosud otáleli.

Uzavírání

Pokud jsme tedy při jakékoliv své vlastní duchovní činnosti otevřeli průchozí cestu ke Zdroji všeho Univerza, k Otci Nebeskému, kterou kolem nás jako majáku mohly procházet zde nešťastně uvíznuté a bloudící duše – vždy tuto cestu musíme uzavřít s vyloučením toho, že by některá nám zde v prostoru uvízla. Za chvíli totiž, až budeme celý prostor rušit, mohla by nedopatřením zůstat zde uzamčena. To by na naši hlavu dopadlo jako velmi těžké provinění a mohlo by být velmi náročné, skoro až nemožné tuto chybu napravit.

Proto pečlivě dodržíme následný postup.

Kontroly

Pozn. 152:

Kdo bytosti vidí – sleduje.

Ideální na tento úkol je siderické kyvadlo.

Jinak je nutné užít tu diagnostickou techniku, kterou kdo ovládá.

Je potřebné čekat a hlídat, dokud pro tento okamžik neprojde poslední odcházející duše. Až do okamžiku, kdy kyvadlo přestane ukazovat. Základní mentální otázka pro kyvadlo v tomto okamžiku zní:

Již všichni prošli ? ? ?

Pozn. 153:

Na to je možná pouze odpověď „ANO“ anebo „NE“, více možností v podstatě není.

Pozn. 154:

Pokud by to trvalo příliš dlouho a odpověď kyvadla byla nějaká nejistá, nebo se stalo, že vůbec přestalo odpovídat ... mohlo se stát, že sice někdo zvědavě vešel, ale na poslední okamžik před vstupem do brány světla dostal panický strach, anebo něco jiného mu ještě brání odejít a vstoupit do světla.

V takovém případě pro dnešek je nutno zastavit proud odcházejících – slíbit pokračování v blízké budoucnosti (nejlépe zítra ... **dodržet – takový slib je svatý a závazný**) a požádat všechny k odchodu.

A pak řešit „zamrzlý případ“ dotazováním a pokusit se o domluvu a pomoc. Třeba nemá ještě něco dořešeno – stává se to, řeší se individuálně a s citem! Pokud však nechce vejít – nesmí být k odchodu do světla nucen! Tehdy je nutné jej vyzvat k odchodu – tedy ven mimo rituální prostor – to odejít musí.

Dokud nebude jasně rozhodnuto o vyřešení tohoto stavu – brána se nechává stále otevřená.

Pokud je již zřejmé, že poslední duše již odešla a další duše k odchodu do světla se již nedostavila, je čas konstatovat stav a také ihned stvrdit, že tu po nich nic jejich nezůstává. Pokud by i ano, stejně se nebude již nic zjišťovat – v závěrečném úklidu a bez kontroly bude všechno zameteno při dokončení rituálu uzavírání černých děr.

Hlasitě stvrdíme:

***Všichni co přišli – odešli,
vše své s sebou – odnesli.***

Uzavření průchodu v ochraně místa

V tomto okamžiku ještě musíme ihned zacelit – uzavřít vstup do rituálního prostoru a zároveň stvrdit, že se tu již nikdo jiný nezdržuje. Prostor bude později celý uvolněn a rušen v jeho závěrečné fázi užívání.

Doprovázíme vhodným gestem ruky, symbolizující zavření dveří či zatažení závěsu „pomyslného stanu“.

Průchod ochranou místa – zavírám.

–

***Bytosti světlem uvolněné,
osvobozené, radostí naplněné,
cestou světla – k Otci – odešly.***

Doporučuji ještě jednou otestovat, pro sebe pro kontrolu, že opravdu mezitím již nikdo nevešel a pokud ano – ještě chvíli počkat a pak

znovu překontrolovat a potvrdit skutečnost – předchozí bod ... „**Všichni co přišli ... odnesli.**“

Uzavření červího tunelu

Podmínka:

V uzavřeném rituálním prostoru se nenachází žádná duše, viz předchozí texty. Pokud od začátku naší práce až do tohoto okamžiku nebyl ke světlu otevřen žádný průchod pro duše a červí tunel sloužil výhradně a pouze pro náš obřad, provede se toto *uzavření tunelu* samozřejmě přímo, bez předchozího bloku – rituálu „Odvádění bytostí“.

Mantra zavření brány světla se opět vyslovuje zároveň s vhodným gestem ruky.

Ve stejném místě před sebou, kde jsme předtím otvírali tunel pro odcházení, prsty napnutými u sebe, v rozsahu zápěstí, opět symbolicky a od spodu provedeme malý kroužek, jako-by po obvodu kruhové vstupní brány – avšak tentokrát proti směru točení hodinových ručiček. Tedy opačným směrem, než jsme ji otvírali. Pěkně zvolna, během pronášení slova druhého verše „... **zavírám** –“. Zároveň v posledním okamžiku, když je ruka a prsty již dole takřka v pěsti a hřbet ruky již také směřuje vzhůru, prsty rychle zvedneme vzhůru, otevřeme a zpevněnou dlaní vytrčenou vpřed krátkým rázným pohybem bránu „prudce“ zabouchneme se slovem „– **ted’!**“.

Celé je to mnohem rychlejší, než jsme četli tento popis.

Jakmile je s tímto gestem zavřen vstup, tímto okamžikem vše, „co snad možná ještě mohlo být na cestě uvnitř tunelu (ach ty naše představy)“, je zavírajícím se tunelem právě vyloženo před jeho východem přímo na místě určení. Výstup je uzavřen a druhá brána i s tunelem jsou také zrušeny. Tedy, kdo ještě stihl vstoupit, ten v tom okamžiku také právě vystoupil u cíle. Tedy bez ohledu na „dálku“ – již je tam, kde má být.

Bránu světla k Otci směřující zavírám – teď!

Pozn. 155:

Celé to zní velmi krátce – první verš nepatrně pomalejší a druhý rychlý, vše během jednoho výdechu.

Při všech těchto obřadech odvádění je dobré se nechat vést intuicí – ne vždy můžeme vykonat vše podle kompletního scénáře. Občas musíme improvizovat, vybrat jen to potřebné právě v tom daném okamžiku. Nezapomenout, že dvojice černých děr pomáhá celou soustavu stabilizovat. Proto před rušením černých děr je napřed vždy nutné uzavřít komplex červího tunelu. Avšak teprve až po dokončení posledního průchodu.

Důležitý dovětek:

*Jednou jsem při větším převádění kontroloval, kdo všechno k bráně světla přichází. Jakmile padlo slovo „terorista“ – rázem došlo k uzavření celého tunelu a prostorem zazněla slova: „**teroristé ne!**“ Dozvěděl jsem se tak, že tato kategorie „také bytostí“ je již jimi samými vědomě trvale odpojená od Boha, od Zdroje. Je již na své vlastní cestě definitivní destrukce – nezachrání ji ani předchozí „nadšené svaté vykřikování ... jménem kterého boha-démona tak činí v domněnce, že později za to všechno učiněné zlé bude odměněna. Nebude. Platí sám sebou, celou svou duší.*

Jména a pravidla jejich užívání

Jméno je zvuková vibrace, která nás jednak charakterizuje, ale také i ovlivňuje. Námi užívané jméno je vlastně „rámcový“ název životního programu, má své frekvenční ladění, svůj dešifrovatelný význam (vysvětlení bukvice), vnitřní smysl i cíl našeho života. Jsme s ním spojeni pro danou etapu svého života. Minimálně v každé inkarnaci máme alespoň jedno jméno, se kterým jsme se propojili. Úzce souvisí s naším vývojem, postojem k životním úkolům, ale i ostatním lidem, ovlivňuje komunikaci ... Prostě nás svým způsobem ladí a tím před-nastavuje náš život.

Protože námi užívané jméno je s námi velmi úzce spojeno, je také navíc nástrojem našeho ovládnání někým jiným. Pro ilustraci: když uslyšíme kohokoliv zavolat své jméno, tak z celého davu se ozveme vždy právě my, připraveni někoho poslechnout. A naše jméno (dokonce i to dávné, z naší minulé inkarnace) je zároveň také naše stopa v astrálu, pomocí které se na nás může kdokoliv a kdykoliv, i na dálku napojit a nějakým způsobem nás ovlivnit – aniž my to můžeme i jen tušit. Nebo si také od nás může vyžádat pomoc. Nebo také nás vyhledat a poskytnout pomoc on nám.

Takto např. lze žádat o pomoc různé světce ¹¹⁵ i andělské bytosti. A samozřejmě také všechny mistry a lidmi uznávané učitele, bez ohledu na duchovní školu, ze které oni kdysi vzešli a ke které názorové škole zrovna nyní patříme my sami. Ne však, pokud se s nimi diametrálně rozcházíme v názorech na život a na mravnost (tedy lidsky) – to by ta po-

¹¹⁵ Jsou většinou specializovaní, mají svůj obor působnosti a moudrost, kterou kdysi obsáhli. A to je univerzálně platné a nezávislé na tom či onom náboženství, ze kterého kdysi vzešli. Bez obav tedy volej kteréhokoliv světce – nyní již jsou na rituálu nezávislí. Pokud jsou opravdu dobří, pomohou všem, kdo si pomoc zaslouží.

moc nám pak byla blokována, právě jen a pouze námi samými (a opět by se dostavil pouze démon). Žilo také i mnoho jiných mistrů, kteří byli nenápadní a zůstávali před lidmi utajeni právě proto, aby ve skrytu mohli snadněji pracovat. A jiní, malí a nenápadní, kteří dali slib, že pomohou každému, kdo je o pomoc požádá.

Uvědomme si hlavně, že který boží posel má nám právě nyní pomoci či předat vzkaz a je k tomu právě ten nejvhodnější – o tom stejně nakonec rozhodne vždy ten Nejvyšší – Otec a prapůvodce všeho. A posel přijde vždy nenápadně – námi nepoznán a projde jen nenápadně kolem.

Na Zemi žily i velmi vyspělé duše, ¹¹⁶ poslové Otce Nebeského, jejichž všeobecně poskytovaná pomoc byla posléze zneužita. Později byl vytvořen jejich pokroucený, falešný obraz sloužící temnu (satanistickému matrixu s jeho umělou inteligencí). Tento plagiát potom jako nános překryl a modifikoval původní svatý princip s cílem přesměrování chování lidí jiným směrem. Takto bylo třemi náboženstvími knihy docíleno nasměrování cesty vývoje lidstva do náruče démonických sil. Abychom do této skryté pasti nespadli a nežádali o pomoc „vládce stínů a nevědomí“ právě prostřednictvím pokroucených **falešných kopií** světců a proroků, proto **je nutné použít ještě doplňkového „upřesnění jména“**. Abychom byli schopni se spojit se skutečným původním originálem a došli vždy právě až k jeho principu. Odlišit je a naučit se nastavit správně adresu spojení – to je náš úkol.

Příklady:

„Otče, který jsi stvořil všechny vesmíry, ...“

„Kriste, jenž ctíš a naplňuješ prapůvodní božský řád, jednotu a harmonii, ...“

„Ježíši, který jsi chodil po Jeruzalémě a z chrámu vypráskal penězoměnce, ...“

¹¹⁶ Myslí se svého času ve hmotném těle. Oni ještě stále jsou a žijí a působí, avšak z jiné roviny bytí. Přesto však stále ještě mají či mohou mít na nás svůj vliv.

Právě z důvodu možnosti dálkového napojení se a především magického ovlivnění jedince prostřednictvím jeho jména – v historii lze vysledovat vždy dodržovanou snahu o utajení osobního jména právě u vysoce postavených osobností, mágů, veleknězů, faraonů a podobně. Právě z bezpečnostních důvodů se pro veřejnost používaly pouze tituly opisující danou osobu její funkcí, neboť s tím také byla spojena i příslušná magická a egregatorická ochrana této funkce a automaticky se tedy vztahující i na osobu, která ji vykonává.¹¹⁷ Např. jména faraonů vytesaná na stěnách chrámů a určená pro veřejné čtení a vyslovování jsou jen pouhým dlouhým titulárním soupisem jeho úkolů a funkcí, nikdy ne jeho osobním jménem. A pokud přeci jen bylo někde nutno uvést jeho jméno, tak vždy pouze neúplné (veřejná část z celého jména), částečné jméno a navíc ještě chráněné specifickou grafickou magickou ochranou (uzavřeno v kartuši).

*Jejich osobní jména i z bezprostředního okolí málokdo znal.
A pokud ano, běda mu, pokud by je někde veřejně vyslovil.*

Tento zvyk dlouhého seznamu funkčních titulů byl později převzat šlechtou ve středověku a i v dobách ještě mladších (novějších), ale již z neznalosti principu, tedy v jiné konotaci ... chlubení se. Tedy již jen jako prostředek jejich nafouknutého primitivního ega a nárokování si a uplatňování společenské prestiže v davu, kdy osobnostní kvality nositele titulů většinou zcela chybí. Již to byl jen pouhý „soupis majetků“.

Proto také není jedno, jaké jméno máme, přesněji používáme. Ono staré latinské „*nomen – omen*“, mající podle úhlu pohledu hned několik mírně se odlišujících výkladů, je vcelku velmi výstižné tvrzení. Proto dobře važme jméno a přezdívky pro sebe, pro jiné a především pro děti. Zvláště děti celý život nesou následky neuvážené volby svého jména

¹¹⁷ Právě z tohoto důvodu většinou všechny pokusy o magické odstranění některé dějinné postavy vždy již předem jsou odsouzeny k neúspěchu (A. Hitler, Stalin, ...). Mají příliš silnou magickou ochranu egoru. A i kdyby osoba byla odstraněna – nic to výrazně nezmění na dalším běhu dějů. Rychle bude nalezena a na uvolněné funkční místo dosazena náhradní osoba pokračující v úkolech egoru.
S egorom může bojovat vždy pouze egor.

svými rodiči.

Dobře si tedy rozmysleme, na jaké volání, na jakou **přezdívku** budeme reagovat. A jak také budeme oslovovat své přátele a blízké. *Kdo na „vo-la“ slyší – ten se jím i stává! Libě znějící jméno cizokrajné – doma jen pouhým exotickým šaškem jest a v cizině – opět je jen cizincem.*

Bud'me pamětliví toho, že ve skutečnosti nám děti nikdy nepatří. Není to náš majetek, nejsou naše. Patří Tvůrci Všemohíra (stejně jako my). U nás jsou prozatím na návštěvě, než půjdou vykonat své úkoly, kterými je pověřil Otec Nebeský. Jsou to nám zcela rovnocenné svobodné duše, které nás poctily svou návštěvou a přinesly nám božskou milost a požehnání, abychom jim směli poskytnout svou pomoc. Pomoc po dobu zrání jejich biologického skafandru zvaného tělo, určeného pro pobyt zde na zemi.

Tak, jak i nám kdysi bylo umožněno, abychom mohli získávat své první poznatky a zkušenosti.

A mějme je rádi a bud'me vděční svým rodičům i my – neboť nám tehdy poskytovali vše to nejlepší, co sami znali a mohli dát – i když to kolikrát bolelo. Jak nás, tak i je. Vše, co jsme pro náš další rozvoj měli v budoucnu jednou potřebovat, jsme obdrželi přesně tak, jak to bylo kdysi námi samými naplánováno. My sami jsme si své rodiče tehdy vybírali.

Proto také budoucím maminkám doporučuji v době těhotenství, aby si místo prohledávání kalendářů a sledování módních trendů raději se svým budoucím potomkem každá povykládala ve stavu rozšířeného vědomí. Raději se jej rovnou zeptala na jeho jméno, které bude jednou používat. A věřte, že on vám to nějakým způsobem sdělí. Když vypnete své ego a také mysl, tak potom v blízké budoucnosti přijde od vašeho ještě nenarozeného andílka vhodně zprostředkovaná informace s jeho budoucím jménem. *Neboť jméno – to je základní vibrace prostupující a ladící celou bytost.* Pokud však ovládáte některé formy komunikace se svým vyšším Já, jeho jméno zjistíte rychleji a bez čekání a bez pochybností. A také bez ultrazvuku, kterým se jej, ještě nenarozeného, snažíte přímo

vařit ve vlastní šťávě! Ultrazvuk není zase až tak neškodný,¹¹⁸ jak se veřejnost domnívá. Tuto pravdu se od lékařů nedozvíte, neboť i oni již dávno mají svůj mozek přeprogramován ziskuchtivými prodejci veškerého nemocničního vybavení.

Jména osobní, tajná a veřejná

Kdysi matka po porodu, v prvních okamžicích nového života, ihned na svých prsou, pošeptala svému dítěti jeho niterné jméno – intimní vazbu mezi nimi dvěma. Bylo to první slovo, které nově narozený člověk slyšel, a spolu s hvězdami mu určilo budoucí základ jeho osobnosti. Vtisklo se do něj jako pečeť do vosku. Toto jméno svého dítěte matka tajila. Bylo to tajné jméno a umožňovalo jejich komunikační vazbu po dobu jejich další pozemské pouti. Matky tak mohly svému dítěti kdykoliv účinně pomoci, zvláště když se jednalo o kritické situace. Neboť správně vyslovené slovo má moc přetvářet vesmír. Zvláště pak právě v okamžiku zrodu – tehdy má slovo přímo magický význam a velmi silný dopad. Neboť právě v tomto okamžiku je v prostoru kolem rodičky velmi silná Božská energie a je také přítomno více pomáhajících andělů.¹¹⁹

¹¹⁸ Neviditelné ponorky lze v oceánu celkem jednoduše nalézt. Stačí sledovat stopu mrtvých ryb, kterou za sebou zanechává jejich ultrazvukový sonar. Ten způsobí v rybách v dosahu sonaru jev kavitace. Tato kavitace způsobená ultrazvukovým vyšetřováním plodu obdobně narušuje a rozbíjí přímo buňky nově tvořícího se těla. Rozvibruje i nitrobuňčnou plazmu. *Pro použití ultrazvuku v diagnostice by měly být stanoveny bezpečnostní limity podobné, jako jsou pro rentgenová vyšetření!*
Do té doby maminky – je to jen na vás.

Hleďte také pojem „kavitační eroze“.

Když se to tak silně projeví na oceli, myslíte si, že lidské buňky budou ušetřeny?

¹¹⁹ V Indii se konává v okamžiku telení krávy obřad zvaný pradakšína (tedy ne vždy a všude – my v rámci výcviku a poznání to však tehdy měli). Rituální obcházení kolem krávy s cílem jednak poznat a také na sebe přijmout něco z té ohromné čisté a koncentrované Brahmovy energie, která v tomto okamžiku proudí z meziprostoru ve prospěch nové bytosti a do prostoru kolem ní. Podobné obcházení se stejným cílem se provádí i kolem silových míst, předmětů, oltářů. Zvláště ve spojení s duchovními obřady. Dokonce i v křesťanských kostelech – stáncích „modloslužebníků“.

Ostatními členy společenství pak bývalo později přiděleno novorozenci jiné, veřejné jméno dětské. Pro tento okamžik mají různé kultury také různé rituály. Zároveň byl jedinec takto přijímán jako nová bytost pod ochranu kmene.¹²⁰ Později toto jeho dětské jméno po složení příslušných zkoušek bylo měněno.

Změna jména není nic neobvyklého. Jen si uvědomme, kolik nej-různějších jmen jsme za ta tisíciletí, během mnoha našich předchozích inkarnací obdrželi a nosili. Kolik to bylo charakteristik. V některých kulturách má člověk za svůj život postupně i vícero jmen. Vždy, když dospěje do daného bodu svého vývoje a poznání, či projde odpovídajícím rituálem přeměny, **získává jméno nové**. Pak staré jméno, např. dětské již pozbývá účinku a člověk je již dále osločován novým jménem, jehož je hrdým nositelem. Jsou to jména lovců, bojovníků a hrdinů, ctěných stařešinů kmene proslulých svou moudrostí, proslulých šamanů – léčitelů. Drobná provinění předcházející životní etapy zrání „malin nezralých“ jsou v tomto okamžiku mazána, jako loňské špatně napsané domácí úkoly. Člověk dostává nové jméno a to jej i zavazuje jít životem tak, aby nepošpinil zvuk svého nového jména. I dnes se tato zvyklost změny jména udržuje i u nás, např. v profesi křesťanských kněží. Ale třeba i v občanském životě funkčním přídomkem ke jménu – např. pan ředitel ..., která se užívají v komunikaci místo jmen. Odděluje se tak bytost od vykonávané egregorické funkce.

Máme jména občanská, rovněž tak různé přezdívky. Záleží na tobě, jaké jméno si vybereš, použiješ, pod kterým se proslavíš a budeš vážen. Kde jaké jméno použiješ a na jaké budeš slyšet. Neboj se toho. Veřejně užívané jméno ti má pomáhat splnit tvůj životní úkol. To jen krávy uvázané

¹²⁰ Stejný rituál se pořádá i v církvích. Tam je také pod pláštíkem ochrany zároveň ihned implantován program otroctví příslušnému Matrixu. Vzpomeňme také zlovolného zvyku misijních kněží, ihned všechny na jimi obsazeném území přejmenovávat. Právě aktem přejmenování tak vlastně ty lidi definitivně okradli o jejich svobodu. Nejen svobodu těla, ale **zmrzčili jim i jejich duši**. **Totéž platí i pro země, státy, národy – pokud přijmou za své to jméno, které jim přidělí někdo jiný – z vnějšku**. Tím se stávají ovládanými otroky. I národy, státy také.

u žlabu mají po celou dobu své existence jen jedno a stálé evidenční číslo. Tak, jak to jejich vykořisťovateli (průmyslu) vyhovuje.
A co ty, jsi spokojen se svým rodným číslem? Nejsi pro někoho jen a pouze číslo, kus? Není to náhodou číslo nesvéprávného otroka, mluvícího dobytka? O čem svědčí forma předepsaná úředním zápisem tvého jména – co ta znamená?

Přidomky osobního jména

Protože osobních jmen pro rozlišení toho velkého množství lidí zase není až tak tolik, kolik by jich bylo potřeba (tedy zcela individuálních), tak bylo nutné vždy rozlišit – o kterého Honzu se vždy jedná. Jaká je jeho skupinová příslušnost, případně rodový původ (rodinná linie). V rozporu se starým latinským příslovím „mater semper certa pater incertus“ (matka je vždy jistá, otec nejistý) se kupodivu jména rozšířila nikoliv o jméno matky, nýbrž o jméno otce. Tedy „Ježíš syn Josefův“, čili krátce Ježíš Josefův, rusky Ježíš Josefovič. A to dokonce i u děvčat – avšak místo jména matky to bylo opět vždy jen jméno otce. Z jakého důvodu?

Princip spočíval v energiích. Ženská shromažďující energie působí dovnitř a bývá ukryté přirozenosti. Pro zajištění dětí matce vyhovuje úkryt a venkovní pomoc mužů – jejichž energie je expanzní. Dům byl navenek právě z tohoto důvodu reprezentován vždy mužem, který jej ochraňoval. Takto k němu tedy byly přiřazeny i děti. Protože charakter i schopnosti otce z hlediska vnějších vztahů (a také způsoby myšlení a jednání) se přenášely na potomky žijící a rostoucí v jeho dosahu – formovaly je.

Toto je i důvod, proč děti poražených vládců vždy musely jít na výchovu do rodiny dobyvatele. Jednak jako rukojmí, kterým v případě neposlušnosti porobených správců nyní vlastně již „cizího území“ hrozila kdykoliv poprava. Hlavně však po návratu do „rodného hnízda“ takový jedinec hájil již zájmy jiného pána.

Dnes je to stále uplatňováno ... zasílání vybraných dětí do cizích škol je

vždy zárukou jejich odrození, psychického přeprogramování. Již dopředu jsou určeny stát se nepřítelem a budoucím zrádce svého lidu a takto jsou i vychovávány. Jsou otroky zájmu cizího pána.

Až teprve mnohem později a s růstem městských aglomerací přistoupila potřeba jemnějšího rozlišení ... ze kterého rodu či kmene či skupiny pochází či k nim patří. Tedy odpověď na otázku, jaké zájmy podle svého otce a jeho příbuzných (rodu), anebo profese, bude daný člověk prosazovat. Co je však důležité – **jméno osobní je vždy základem** a zbytek pak již je jen připojený původ, nějaké zpřesnění. A toto je zakotveno i v kanonickém právu (Vatikánské církve a jejích právních předpisech).

Člověk je tedy charakterizován primárně svým osobním jménem a měl by je nosit se ctí a v souladu s jeho vibrací a významem. A tímto by se měl vždy a všude představovat – a zároveň si být vždy vědom i všech svých předků. Neboť i oni za ním stojí a on může čerpat jejich společnou sílu a dědictví jejich zkušeností, má se o co opřít. Má své kořeny.

Z hlediska genetiky – a kosterních pozůstatků, tedy toho posledního, co po nás ještě chvíli může tady na světě vydržet – z kostí lze získat jediné DNA a její Y-chromozóm – tedy průkaz otcovství. Nikdy ne DNA matky. Tato stopa, DNA mateřské linie je vždy pouze ve zbytcích masa. Zjednodušeně řečeno – kostra je po otci, tělo po matce. Zřejmě i proto se užívá na druhém místě vždy jméno otce. A vše další ve jméně pak již je jen jeho doplněk a sdělují – **kdo, čím a odkud je.**

Jména Duchovní

V duchovní praxi se pak vyskytují ještě další jména. Může to být duchovní jméno přidělené žákovi učitelem (avšak dosud nenahrazující jeho jméno veřejné), adeptovi duchovních nauk také může být zjeveno ve stavu hlubokého meditačního pohroužení. Tato jména je nutno rozlišit a užívat podle míry jeho závažnosti:

1. Jsou *jména duchovní veřejná*. Můžeme je pronášet veřejně v rámci společenství, kde jsme tímto jménem v úzkém okruhu známi a váženi. Někdy dokonce i na veřejnosti, mimo toto společenství.
2. Jsou *jména duchovní tajná*. Toto jméno je již koncentrátor značné síly a musíme je držet v tajnosti. Zná je jen jeho nositel a ten, kdo je žákovi přidělil. Něco jako osobní mantra ve východních učeních, avšak ještě závažnější. Pokud je máme někdy pronést, vyslovuje se pouze při obřadu a většinou pouze mentálně. Pro ostatní posluchače to zní jako pomlka. Jeho veřejné vyslovení obvykle bývá spojeno se značnou ztrátou energetického magického potenciálu jeho vlastníka. Obdobně jako veřejné pronesení osobní mantry. Pak je to nutno budovat vše znovu.
3. *Jméno zjevené*, seslané adeptu od Boha ve stavu zvláštní excitace vědomí. Toto jméno se nesmí nikomu sdělit ani nikdy vyslovit, a je o řád výše nad osobní mantru i nad jméno přidělené guruem. Slouží ke komunikaci s nejvyššími bytostmi, počínaje archanděly a výše.
4. A poslední, nejvyšší možné je *jméno naší duše*, které nesmíme znát dokonce ani my. Jeho pronesení má v podstatě v našem hmotném reálu za následek okamžitě rozplynutí. Co se děje dále, nevím, tam mé vědomosti nesahají.

Pokud tedy nejsme nositeli vyšších typů jmen, stačí s mantrami uváděnými v této knize pronést pouze své aktuálně užívané osobní občanské jméno a to může být veřejně a nahlas. Anebo to necháme jen na standardně neutrálním označení (... syn, ... dcera, Tvé děti...).

Jména z jiných dimenzí

Vždy v určitém okamžiku, při komunikaci jak mezi lidmi, tak i s anděly, ale také i mimozemšťany, je nejen slušnost, ale přímo povinnost se představit. V případě kontaktu s vybranými entitami v astrálu, nebo mimozemšťany v jiné dimenzi, bývá také potřebné co nejvíce upřesnit i

svou adresu, abychom i my mohli později být zpětně nalezeni, kontakto-
váni. ¹²¹ Aby k nám vyslanci mohli najít cestu. ¹²²

Stejná pravidla pro jména platí i pro astrální bytosti. I tam pronese-
ní jména vlastně znamená otevření komunikačního kanálu a také i proká-
zání jisté míry důvěry v druhého a důvěry i ve svou vlastní sílu a demon-
straci připravenosti k rovnoprávné komunikaci. *Znalost něčího jména
totiž dává možnost jeho ovládnutí (té dané entity)*. Proto řada elementálů
tak nerada sděluje své jméno a pokud je někdy řeknou, je to projev ob-
zvláštní důvěry. *Pak je nutno si ji také zasloužit především tím, že toto
jméno udržíme v důvěrné tajnosti.*

Další specifickou skupinou jsou kontaktéři. Na nich záleží, zda
svolí se zveřejněním svého jména.

Existuje též mnoho bezejmenných andělů strážných, pomocníků,
ochránců ..., souhrnně bytostí světla. Je to jejich služba a lze je volat ku
pomoci jejich funkcí, kterou vykonávají a kterou právě potřebujeme (tře-
ba „andělé bezpečných cest“). Většinou své jméno nesdělují a slouží a
pomáhají v utajení. Kdybychom kolikrát jen tušili, co vše museli za nás
dodělat a udělat.

Dále existují jména archandělů a jim na roveň postavených. Tyto
bytosti světla mají zvláštní status a ochranu a jsou z nižších úrovní nedo-
tknutelní. Proto jejich jména jsou také veřejná, neboť zároveň jsou spoje-
na s jejich danou specifickou funkcí.

Pak existuje *jméno Boží* neskonale síly, které naznají ani archandě-
lé. Jeho vyslovení boří i tvoří celé vesmíry. *Lze se k Otci dostat, mluvit
s ním, avšak nikdy nelze poznat jeho jméno.* ¹²³ Proto v našem měřítku

¹²¹ Při komunikaci s mimozemskými entitami je nutno po představení se ještě připojit
též svou adresu směřovanou od entity k sobě (galaxie – Sluneční soustava – třetí
planeta od Slunce zvaná „Země“ – světadíl – stát – obec ...). Aby také mohli před-
pokládat náš styl komunikace, případně přizpůsobit potřebný zdvořilostní protokol.

¹²² Steven M. Greer: Utajovaná pravda – zapovězené poznání; 2006
V této publikaci autor uvádí pravidla pro tuto adresu.

¹²³ *Jak již bylo naznačeno, lze se dostat do Jeho blízkosti a tímto jsme se zabývali
v jiných kapitolách této knihy. Za jistých okolností dokonce lze s ním i komunikovat –*

jsou užívány opisy. Někdy kombinovány se zápořem (nepojmenovatelný, nepoznatelný, nepochopitelný, ...), ale často také pozitivní (vševědoucí, spravedlivý, milosrdný, ochraňující, ...). Ale všechna tato jména jsou pouze našimi slovy vyjádřená stávající neuchopitelnost tohoto fenoménu. Přes to vše s námi velmi často komunikuje prostřednictvím svých posílů a obrazových projevů – částečných odlesků sebe (například Brahma, Višnu, Šiva – i s jejich ženskými protějšky – tři základní, pro nás poznatelné aspekty téhož jediného nejvyššího, tedy jeho „specializované ruce“). Ale ten pravý, ten je schován vždy až za nimi. Proto obrátit se k němu jednodušším přímým způsobem lze většinou prostřednictvím těchto jeho známých „public relations“ specialistů.

Tak, jak byl jmenován hlavní trojlístek z hinduistických véd, existují i védy slovanské se svými bohy na stejné úrovni. Jsou to opět ruce toho nejvyššího tvůrce a zdroje existence všeho. První naši prapředkové, jejichž jsme děti. Ve kterých spočívá i jejich tvůrčí síla a jiskra. Za hlavního prapůvodního prvního hybatele všeho byl následně později označen ROD a z něj pak opět vznikali vyčlenění specialisté ... pojmenované základní kosmické principy řídící základní vesmírné děje. Zbytek je prozatím zastřen mystickými závoji. Pro praktické užití v běžném životě nám ostatním prozatím neznalých základů slovanské kultury postačuje jejich Indické přetlumočení.

*Pokud některá entita má jméno či funkční zařazení, i když se snaží o utajení a jeho nevyslovování, a prohlašuje se za boha nejvyššího, nikdy jím není – na rozdíl od Otce Nebeského, který **prostě je a nepotřebuje to o sobě vyhlášovat!** Takováto entita tedy je jen pouhopouhý astrální démon, i když se snaží vypadat mocně a budit hrůzu. Lze jej velmi snadno poznat a někdy i ovládnout, a dokonce donutit i k práci. Veškerou jeho sílu mu dáváš pouze ty člověče, svým uctíváním a tím, že se jej bojíš. Tím však urážíš především toho pravého, skutečného Otce Nebeského,*

či spíše s jeho vysokými zástupci.

Většinou je komunikace jen jednosměrná. Sdělení které obdržíme je vždy pouze niterné, pro každého jiné. Kdo někdy obdržel odpověď – nepochybuje o ní. Někdy se týká nás, někdy našeho veřejného úkolu. To již musí každý poznat sám a jak se s tím má vyrovnat.

rozprostřeného ve všech vesmírech a zároveň živou jiskru ve všech zrozených bytostech, i jeho levou ruku – Božskou matku.

Aura a čakry

Aura - úvodem

Aura – zářivý obal našeho fyzického těla. Anebo snad přímo podstata naší existence? Má mnoho „vrstev“ a projevů, podle toho, ze kterého úhlu našeho dosud nedokonalého poznání posuzujeme tento celý komplex jevů, a také ze které hladiny vícedimenzionálního prostoru Univerza na ten či onen projev nahlížíme. Jaký je vlastně její smysl, kam aura zasahuje a jak se projevuje?

Proto i když zde bude nadále psáno o vrstvách či hladinách a probírán ten či onen efekt, je nutné mít stále na paměti, že to je jen momentální myšlený a zkoumaný malý výsek z celku. Část, nad kterou sice právě uvažujeme, je jen malou částí, která sama o sobě by byla bezvýznamná a k ničemu. Teprve v součinnosti s tím vším ostatním, o čem právě nepřemýšlíme, ba nemusíme ani tušit, že to existuje – teprve pak v celku to dává smysl. Asi jako když jedeme autem a budeme se zamýšlet jen nad motorem, či převodovkou anebo brzdami ..., které všechny jsou důležité, ale automobil ještě neutvoří, nenahradí. Automobil je vyšší funkční celek a ten a jeho správná činnost je důležitější. I když bez správné funkce všech, i mnoha dalších dílčích celků se neobejde, fungovat nebude. Problém našeho zkoumání spočívá v tom, jako by se jeden šroubek v motoru pokoušel poznat své místo a význam v tom motoru ... a toužil poznat i konstrukci celého auta, a i jeho smysl.

S aurou to bude ještě složitější. Což však neznamená, že bychom to neměli poznávat a učit se s tím i správně pracovat.

Aura je spojena s fyzickým tělem, ale také s vyššími úrovněmi naší podstaty, tedy s našim vědomím, duší, duchem. Skládá se z mnoha druhů energií (přesněji různých frekvenčních pásem) a informací, které jsou spolu provázány v důmyslně promyšleném funkčním komplexu, bez kterého by ve vesmíru neožila a nefungovala ani jedna buňka. Lze dokonce tvrdit, že aura je hlavní projev života, tedy sám život. Dokonce každý atom ji má, každá molekula, buňka, každý tvor, každá bytost. Bytosti „neviditelné“ se také projevují optickými projevy prostoru svého těla v zářivém okolním prostředí a interakcí s okolními energiemi.

Jistou část vědomí, energie a informací ve vesmíru v sobě nese každé zrnko prachu a má své pole, které je drží pohromadě. A není jeho vinou, že my, namyšlení lidští tvorové, mu nerozumíme. To jiné existenční formy se dovedou domlouvat podstatně lépe. Tak kdo je na tomto světě vlastně nedokonalý a hloupý?

Každá hladina aury má své dílčí struktury se svými odlišnými vlastnostmi, které se specificky projevují a spolupůsobí v rámci svého celku. Jak ve své hladině, tak samozřejmě energeticky i informačně spolupracuje s jinými hladinami (jinými frekvenčními pásmy). Tak jako my se musíme neustále pohybovat a měnit ve svém hmotném těle (dozrávat, tedy zdokonalovat se), tak stejnému principu života neustálého pohybu podléhají i všechna tato energeticko-informační pole spojená s onou hmotou, jak ve svých částech, tak i v souhrnu. Nic tedy není zcela pevné a neměnné a platí to jak pro hmotu, tak i její pole a všechny vzájemné interakce. Každá stabilita, ba i věčnost má svůj limit. A co se přestane pohybovat a vyvíjet (což jsou opět jen různé další formy pohybu), to je ukončeno. Zaniká a bude přesunuto k černé díře a rozebráno na stavební elementy pro nové, jiné, lepší užití. Tak, jak Otec Nebeský, hlavní tvůrce, konstruktér a stavitel Universa stanovil ... *Vše co se zrodilo či bylo stvořeno, jednou musí i „zemřít“, musí zaniknout. Aby mohlo přejít na další, vyšší hladinu existence, úroveň života, vědomí.*

Vůbec není důležité, že ty nižší úrovně vědomí o té vyšší dosud nevědí.

Jednou se to stejně dozvědí.

Z tohoto důvodu také fotografie aury a její „rozbor“ je většinou pouze obchodní podvod (pozor na pasti scientologické víry). Neboť aura ve své nejnižší vrstvě, hladině přímo propojené s fyzickou hmotou, kterou jsme již schopni fotografovat (přístroji dosud nejsme schopni zaznamenat ty vyšší úrovně hladiny), je proměnná vrstva, která neustále okamžitě reaguje na velké množství podnětů ze všech stran a také podnětů „neviditelných“. Reaguje tedy třeba i na nevyzrálé pole (špatnou auru) fotografa. Nese ještě záznam, co vše se do naší aury nalepilo na ulici a podobně. Takže rozborů něčí „svatosti a duchovní vyspělosti“ – podle barviček na fotce ... to je hloupost. To je záznam barev, který platil možná ještě před chvílí, ale nyní již je zcela falešný.

Neboť ty významem mnohem důležitější vyšší frekvenční rozsahy (pásma) lidské aury – ty technické přístroje ještě dlouho nezachytí. Stále jsou mimo jejich citlivost a dlouho ještě budou.

Co však má smysl hodnotit na fotografiích aury, samozřejmě za předpokladu znalosti všech okolních podmínek v okamžiku fotografování, a když je ještě několik dalších fotografií té samé osoby pro porovnání, to je výskyt výrazných nerovnoměrností v biopoli, vyskytujících se na témže místě. Tedy světelný projev nemoci v orgánech těla – odhalování ložisek nemoci a jejich charakteru. A také i napadení neviditelnými energeticko-informačními entitami (různou astrální havětí ... také již byly fotograficky prokázány).

Ovšem to má dnes význam pouze pro lékařskou vědu a její další posun. Neboť toto každý zkušený diagnostik a léčitel vidí a podvědomě vnímá na první pohled, rozumí tomu a je schopen sledovat i vzájemné vazby v dalších aurických hladinách. Dokonce může jít i zpět historií vývoje změn a poruch aury na tom místě. Až tam, kde o tom současná věda ještě nemá potuchy (ke karmickým a duchovním příčinám). Tyto znalosti však kdysi patřily k základům vědění a zkouškám z praktických dovedností.

Je nutné si vždy uvědomit, ve které významové hladině Universa biopole bytosti pozorujeme a ze kterého úhlu pohledu se na jeho auru

díváme. Podle toho můžeme dospět i k několika různým „soustavám třídění“ aurických úrovní (vlastně podle té či oné názorové školy). Podle významu a vazeb a chování tedy lze rozlišit vícero zásadních hladin aurických polí (podle filtru pozorování):

- * fyzickou (základní hmota, prostor a záření tvarů)
- * energetickou (toky energií a jejich pásma)
- * emocionální (city – projev hnutí „myslí“)
- * mentální (souvisí s myšlením)
- * psychickou (celkové ladění duše v těle)
- * duševní
- * duchovní

* a jiné hladiny, kterých jistě nebude málo a ke kterým jsme jako lidé pravděpodobně ještě prozatím vůbec nedospěli. Ale i tyto, nám dosud známé hladiny, jsou víceúrovňové.

Třeba právě projev energetické hladiny – opravdu jsme schopni vidět a fotografovat již vše, co tam je? Nebo je tam ještě mnoho dalších dílčích vrstev, které jsou nám dosud ukryty? Tedy že se vlastně jedná o celé množiny dalších a komplikovanějších vnitřně hlubších úrovní?

Vždyť ty první dvě jsou většinou pozorovány jako jedna jediná vrstva.

Fyzikálně to lze pochopit přirovnáním ke frekvenčním pásmům. Každá významová hladina má své frekvenční pásmo působení, mezi nimi jsou řádové rozdíly. Každé frekvenční pásmo si však vždy samo určuje své fyzikální vlastnosti, chování, interakci jak s hmotou, tak především své vlastnosti v prostoru, i vztahy (interakci) vůči dalším pásmům. A to vše má vždy též své vlastní jakési světelné (zářivé) projevy. Přesněji – svým vlivem mění optické chování jím dotčeného prostoru, což ovlivní jím protékající jiné světlo – tím se vždy prozradí. Ani vakuum není homogenní.

Jedná se vlastně o různé hustoty hmoty – a hmota, jak již je čím dále více z výzkumů zřejmější – ta vlastně ani neexistuje. Je to jen vnější projev vlastností silových polí tvarově uspořádaného prostoru.

Zde je na okamžik nutné, opět se obrátit k fyzice, něco připomenout a také rozbít některé zafixované omyly. Jedná se právě o tu „pevnou

a nezpochybnitelnou hmotu“, která je tak řídká, že „vlastně ani není“. Pouze prázdné vakuum vyplněné silovými poli vzniklými kolem jakýchsi malých elementů se zvláštními vlastnostmi.

První fakt je, že *cokoliv s teplotou větší než technicky nedosažitelná absolutní nula* ($0\text{ K} = -273,15\text{ °C}$), kdy zamrznou a přestanou se hýbat i elektrony a ..., *vždy vyzařuje světlo*. To platí i nadále.

Problém však je, že ony elementární kameny atomového jádra (elektron, proton, neutron) nejsou žádné „kuličky“ ... to je jen taková učebnicová fikce ... schematické náhrady hypotetické myšlenky pomocí obrázků a žádná skutečnost. Na což se již pak v dalších školních úvahách zapomíná. A rovněž tak i to, co by je podle stránek učebnic mělo udržovat pohromadě ... ty síly slabé a silné interakce prostě neplatí. Struktura těchto částic je jiná a ony „učebnicové síly“ jsou pak již jen následkem vnitřní struktury oněch elementárních částic. Ale to jejich vnitřní uspořádání, pokud je budeme opravdu znát, to nám naopak pomůže vysvětlit a pochopit veškeré ony dosud neuchopitelné záhadnosti – na kterých funguje také i veškerá tzv. „magie“.

Podle „prstencové teorie“ tyto částice atomů jsou tvořeny elektrickým kvantem obíhajícím stočeným prostorem (toroidem). Vzniká tak elementární proudová smyčka daných rozměrů. Kolem ní takto vzniká chvějivé elektromagnetické pole. Tyto miniaturní prostorové magnety se vzájemně uspořádají a vytváří jak atomová jádra, tak i jejich oběžnice ... elektronový obal. Vyšší útvary na molekulární úrovni pak již vznikají jen jejich dalším prostorovým poskládáním do již známých vazeb, výše i dalších útvarů – mřížek. Tedy existence soudržnosti oněch atomů je vlastně dána principy elektromagnetických sil mezi jejich základními „stavebními kameny“ a pohromadě drží na principu pulzujících elektromagnetických polí. Protože jsou vzniklá pohybem (rotací), dochází při tom i ke zkřutu prostoru za účasti vlnění ... viz existence tzv. torzních polí vlnové podstaty.

To je základem i podstatou vzniku „základní aury“ kolem veškerých těles. Jak kolem atomů, tak i souhrnných polí větších těles. Tedy aura (její vibrace i magnetismus) je vlastně dalším základním projevem existence hmoty, dokonce i hmoty neživé přírody.

Vše má svůj základní nosný kmitočet – tón.

Kdo začne pátrat v naznačeném směru, velmi rychle pochopí i to, že to funguje i opačně. Že tato pole vlnivé povahy frekvenčně (kmitočtově) svázaná se svým prostorem (materií ve svém středu), pokud jejich kmitání bude nějak ovlivňováno jiným, z vnějšku působícím vlněním (změněno) – že tedy z důvodu působení elektromagnetické indukce bude existovat i opačný vliv. Za přesných podmínek, vnější změna ve vlnění pole vyvolá určitou odpovídající změnu ve své materii.

Vše tedy spočívá v umění práce s energií a frekvencí (zvukem, informací). Je to práce s energeticko-informačními silovými poli. A taktéž s kosmickou pamětí, tedy torzními poli. Data (informace) vázaná na torzní pole se šíří kosmem tak rychle, že světlo proti tomu je velmi pomalá entita.

Kruh se uzavírá.

Hned z počátku, ještě před popisem a vysvětlováním všeho, co s aurou a čakrami souvisí, je nutné si uvědomit, že jeden a tentýž jev či skutečnost každý člověk popíše po svém způsobu myšlení a pomocí jemu známých a jím užívaných slov. Tak, jak on tomu rozumí. Ty popisy se budou vždy značně lišit, přestože popisují totéž.

Mně samému trvalo velmi dlouho, než jsem si uvědomil právě tento fakt a přestal se trápit nejednotností popisu vycházejících z různých pramenů, literatur, škol a výkladů. Než jsem se naučil hledat princip a dojít vždy až k samé podstatě zkoumaných jevů a především k tomu, co lze v těch různých vyjádřeních nalézt jednotící, společné. Dlouho jsem porovnával a měl v leccěms zmatek. Píší to proto, že některé zde dále uváděné popisy se mohou lišit od informací jiných autorit z jiných publikací, a vyvolat tak trochu zmatek v mysli čtenářů. Vždyť k nedorozumění stačí i jen trochu jiné chápání či nechápání smyslu pojmů, slov – nepochopení celku je tu pak hned.

Proto neposuzujeme jednotlivá slovíčka a dílčí věty, nýbrž hledejme vždy smysl nadřazeného celku – realitu. Tu když potom vyjádříme po svém – tehdy také pochopíme, jak to vlastně doopravdy je.

Právě proto je každý popis reality a návod na její praktické využití nutno vždy posuzovat právě v komplexu všech jeho tzv. „okrajových podmínek platnosti“ a zároveň s plným uvědoměním si celého systému, i užívaných slov. Včetně vědomí, že totéž jinak pojmenuje elektrikář, či účetní, nebo instalatér ...

Není tedy vlastně žádná zásadní nesrovnalost a disproporce v popisu těchto aurických polí a jejich klíčových center podle systému peruánských šamanů (užívaný Petrem Ch.), a zdánlivě jinak vypadajícím klasickým indickým popisem čakr. Anebo v některých detailech se lišících popisech systémů podle tibetských škol, či Borisem Tichanovským nově zveřejněným systémem obsahujícím další dvě, před veřejností dosud ukryvané důležité čakry. Ale i systém devíti čakr zcela jinak vypadajících a uspořádaných a působících ve zcela jiných úrovních, předávaných a aktivovaných žákům svámím Šrí Kaléšwarem. Vždy je to určeno úhlem pohledu a také metodikou praktického využití a podle zkušeností té anebo oné pozemské oblasti – na co se má právě klást důraz. Po úspěšném ukončení a završení všech nácviků – pak již stejně vše funguje správně a samo, tak jak má.

Pro svou samozřejmost a „známost“, učitelem často nevyřčených podmínek platnosti jeho výkladu, a v poznámkách žáků samozřejmě nezachycené – celá teorie se pak takto celkem zbytečně dostává do „rozporu“ s jinými výklady a prameny. A budí mezi různými výcvikovými školami zbytečnou nedůvěru, řevnivost. Nevím, zda jsem to již někde slyšel, anebo mám z vlastní hlavy, ale již dlouhá léta vždy ve výuce tvrdívám: **„Věci samozřejmé, které se na počátku neřeknou (nesdělí, neobjasní, neujasní, pojmově nesjednotí), se pak stanou zdrojem zbytečného nedorozumění a chyb!“**

Prostě na počátku jakékoliv debaty je vždy velmi důležité si sjednotit slovník, tedy terminologii, a skutečný význam všech pojmů. A také sjednotit úhly pohledu a používané operace (postupy) s popisy.

Víceúrovňové hladiny aury a jejich dosah

V některé literatuře jsem, kdysi dávněji, našel víceúrovňový popis hladin aury (naznačeno výše v úvodu) zároveň s informací dosahu, přesněji prostorovou vzdáleností její průměrné hranice od těla (povrchové plochy). Samozřejmě běžného, standardně netrénovaného člověka (*jogíni a šamani a další již různě trénovaní budou mít tyto proporce zcela jiné*). I tato vzdálenost od povrchu těla se samozřejmě neustále během dne proměňuje (únava, nálada, stres, vysátí energie jinými lidmi, ...). Tedy od několika centimetrů až po cca metr pro tu nejhrubší složku, elementární živočišnou energii. A pak další „vrstvy“ jemnějších struktur, sahající samozřejmě dále od povrchu těla. Až na několikametrové vzdálenosti. A celek i obrázek byl přirovnán k „vrstvám cibule“.

To vše samozřejmě při pozorování osamoceně stojícího člověka. V davu lidí zase bude vypadat vše trochu jinak a v blízkosti někoho blízkého, anebo naopak s kým se člověk nesnáší, opět jinak, neboť se projeví interakce jednotlivých polí různých osob. A vyzařování žijících osvícených budou mít samozřejmě dosah mnohonásobně větší, pronikající aury lidí, a to ve velmi dalekém dosahu.

Dlouho jsem přemýšlel, co mně na tom nesedí. Zbytek textu knihy, pradávné jednotlivé praktické zkušenosti a postupy toho systému byly již v pořádku, proti tomu jsem necítil žádný odpor a výstrahu. Pouze ten všeobecný popis struktury biopole přirovnaný k cibuli mi nějak neseděl. Než jsem zjistil, jak daleko zavádějící bylo právě to nepřesné a hrubě zkeslené přirovnání v jedné jediné větě o cibuli. Jako kdyby každá další „vrstva“ byla obálkou té hrubší struktury, co je blíže hmotnému tělu. Jako kdyby to byly matřjošky. Celé to pak vyvolává silně špatnou interpretaci skutečnosti, kterou od sebe další autoři již jen opisují a tu chybu výkladu dále šíří. Bylo to správné pouze v přirovnání o dosahu znatelné efektivní působnosti dané hladiny, ne o prostorovém uspořádání jednotlivých „vrstev“. Ještě bylo možné toto přirovnání částečně akceptovat při výkladu jejich vzájemných vztahů. Jinak ale celé uspořádání je ve sku-

tečnosti zcela jiné a každá „vrstva“ je vlastně zcela jinou funkční i významovou hladinou. A hlavně, **všechny se zároveň plně prolínají, nevrství se na sebe.** Pouze mají různý „účinný“ dosah při zcela klidovém stavu oné osoby.

„Mnohovrstevnatost“ a strukturovanost biopole

Znovu upozorňuji, že zvířata i rostliny mají také svá specifická a obdobně komplikovaná energeticko-informační zřívá biopole jako lidé, na která ony i my svými poli reagujeme. Vzájemně se ovlivňujeme. Nejen hmota, ale i energie a informace se mezi těmito entitami a námi neustále přelévají podle jakéhosi ještě vyššího systémového plánu. Společně tak na povrchu planety vytváříme mnohem komplikovanější vyšší strukturu pole celé planety. To společně a dohromady zajišťuje rovnováhu sil a harmonii! Vyhubit cokoliv z povrchu planety Země – to je vlastně organizování pomalé sebevraždy lidstva!

Celé biopole člověka má několik různých významových a typových hladin. Každá tato hladina má samozřejmě svůj smysl a „operační prostor“ a svou reálnou strukturu. V této své části reality je definována svou „hmotnou hustotou“¹²⁴ a polem, dále pak energetickým polem s jeho potenciálem, charakterizovaným vlastními frekvenčními pásmy, ve kterých se jeho energetická kvanta projevují a pohybují. A také informační strukturu s její specifickou logikou a její kvalitou (vazba pro změnu mimo jiné i na kybernetiku). To byl popis různých kvalit jen jedné z těchto hladin! Tyto různé hladiny jsou mezi sebou také navzájem provázané. Pokud bych to měl alegoricky k něčemu přirovnat, tak asi ke komplikovanému stroji, kde nějaká buňka a orgán v těle a celý člověk představují jen jakési dílčí jednoduché základní části přirovnané například ku ložisku v pračce – ať se na mě medicína nezlobí. Tedy kromě

¹²⁴ Do té „hmotné“ z hlediska našeho „očního pohledu“ je nutné zahrnout i onu neviditelnou. Patří sem též i ona tzv. „temná hmota“ a také „temná energie“, které v současné době značně trápí fyziky při bilancování vesmíru.

bádání nad kteroukoliv částí si vždy také zároveň musíme bedlivě všímat i zdánlivě přímo nesouvisejících částí a hlavně také celku! Jinak by nás čistě mechanistický přístup opět přivedl na scesti – kde konec konců se oficiální věda zmateně vrtí již několik století.

(Co jednomu chybou zdá se – to někomu jinému je cílem.)

Zároveň tyto jednotlivé části aury nelze prostorově od sebe nijak oddělit, neboť z našeho 3D pohledu se tyto hladiny zcela prolínají. Skutečný náš prostor má zřejmě více rozměrů, než jen tři směry a čas. A pak to všechno dává smysl. Jak si představit toto prolínání? Celkem jednoduše, jako ruce. Každá má svůj prostor. I s prsty je to celek. Když je sepneme k modlitbě, která část celkového prostoru při pohledu z dálky patří jedné nebo druhé ruce? Je to tedy o schopnosti rozlišování a také o citlivosti pozorovacích aparatur při posuzování jevu.

Nebo jiný pohled. Jak je možné, že jedna anténa přijímá vysílání tolika různých radiových vysílačů? Záležitost příjmu signálu jen té jedné stanice je pouhé využití rezonančních jevů a nastavení (naladění) příslušných filtrů. *Tedy každá hladina aury se s jinou částí zcela prolíná a plně prostupuje a zároveň stejně tak prochází i hrubou hmotou těla člověka. To samé pole je totiž i uvnitř v něm, principálně prochází celým tělem.*

Každá tato hladina má své struktury a také „reálně účinný“ dosah. Opět za jasně definovaných pozorovacích podmínek, které někdy mohou být velmi tvárné a značně pružné. Jak to kdysi prokázaly pokusy s oddělenými částmi mikroorganických struktur, které si dokázaly předat informace i na vzdálenosti tisíců kilometrů přes různě myslitelné hmotné překážky, kdy i spojení s onou výzkumnou ponorkou bylo přerušeno masou oceánických vod.

Navíc každé toto „dílič“ energeticko-informační pole (jedna z hladin aury) má minimálně dvě, kvalitativně rozdílné části, snad lépe psát součásti. A abychom si ještě více užili komplikací, tak nám „stvořitel“ zanechal v každé této části příslušné hladiny biopole ještě další vnitřní komplikované struktury. Asi to tak potřeboval, abychom pak mohli autonomně fungovat a také si jednou měli nad čím lámat hlavu. Aby byl takto vytvořený systém samo-replikujících se biologických skafandrů pro potápění duší do hmotného a nepřívznivého prostoru planety

schopen rozumným způsobem pracovat. Protože těchto různých funkčních hladin je více, tak ještě mezi sebou na mnoha místech musí být nějak propojeny. Tedy na mnoha v sobě lokalizovatelných místech musí mít podivné „nenormální“ multidimenzionální prostupy, kde se toho z úhlu pozorování té či oné hladiny bude dát „mnoho záhadného“.

Prána, nebo volná energie?

V historii tzv. „evropských pavěd“ se vždy objevoval fenomén, nazývaný pokaždé různě. Živočišný magnetismus či energie, ód, ... éter (D. I. Mendělejev, N. Tesla), volná energie, energie nulového bodu ... energie vakua. Na názvu nezáleží. Důležitější je, že je to faktum, realita. Ať se to nazývá jakkoliv, principy jsou pořád tytéž. A praktické zkušenosti také. A hypotézy ... vždy podle úhlu pohledu zkoumání se liší. Nadále budu raději stále užívat starý a obecně známý termín „prána“, anebo pouze „energie“ v obecném smyslu slova. Ve vazbě na tu „tajemně skrytou“.

V poslední době se totiž díky masovému rozšíření internetu objevilo velké množství zpráv i dat o alternativních fyzikálních teoriích a výzkumech. Mění se náhled na základ hmoty, jak mlha se počínají rozplývat síly silné a slabé interakce a lidský duch hlouběji proniká do tajemství „něčeho – co oficiálně neexistuje“ (bylo již zmíněno výše v úvodu). Pro duchovní bytost však je důležité, že to, „co není“, to se ve skutečnosti reálně projevuje a je s tím hodně praktických zkušeností. Co je však velmi důležité – že jevy s tím spojené prokazatelně reagují i na zvuk, i na myšlenku. Že mají vlnovou povahu (vlnová fyzika) a jsou úzce spjaté se silovými poli, přesněji silová pole jsou jejich základním projevem i nástrojem.

Pojmy prána ... éter, volná energie, temná energie či energie nulového bodu, anebo energie vakua a další nové pojmy – to vše jsou pouze různé projevy téže energie ve stavu zrodu. Přesněji „celokosmický oceán“ energetické potence, než je nějakým způsobem aktivována a umožněn její projev v námi vnímatelné realitě. A umožňuje nám postoupit

v našem rozvoji opět o krok dále. A v tom oceánu energie my plaveme, letíme, jejím prostřednictvím – žijeme, cítíme i přemýšlíme. My pomocí ní pracujeme, tvoříme.

Je dobré též vědět, že i základ nejmenších stavebních elementů hmoty má souvislost s vibracemi, elektřinou a uspořádáním prostoru, a zároveň i s chováním energeticko-informačních silových polí. S pohybem energie i informací. Objevily se mnohé nové nadějně hypotézy, jako informační teorie vesmíru, fraktální uspořádání ... teorie torzních polí. Je toho ke zkoumání dost, nudit se nebudeme.

Důvod existence aurických polí

Kdysi dávno v mládí, když jsem se sice dozvěděl o existenci těchto zářivých polí, avšak nic bližšího jsem již nevěděl, považoval jsem je zprvu za vnější následek (projev) života organismu. Později s vědomím existence čaker vznikla má dětinská úvaha o „anatomii duše“. Proběhlo mnoho let hledání, než jsem si mohl udělat v té otázce jasno.

Faktem je, že ve své podstatě nejjednodušší základní „aurické pole“ vzniká kolem každého tělesa. Je tedy svázáno s hmotou a rozhodně nemá svůj výrazný vlastní pohyb (pouze reakci na okolní silová pole). Přesněji „pohyb“ kolem neživého tělesa vzniká vždy a je to jen tok energie – její sršení, asi jako mikroblesky vybíjení elektrického potenciálu. Takže „aura nejnižší úrovně“ je již jen vnějším projevem uspořádaného prostoru, ve kterém uvnitř pro jeho stabilizaci dochází ke koncentraci energie vakua (prány) a zářivé excitaci přebytku této energie. Toto pole i jeho sršení lze snadno zaznamenat.

Zde je nutné si tento efekt dobře uvědomit. *Uspořádaný vytvarovaný prostor (i rovinná kresba ... třeba jantra, či napsané slovo) se vždy projeví zkroucením¹²⁵ obecného prostoru a koncentrací energie vakua,*

¹²⁵ K té torzi prostoru mohlo dojít i jen pouhým vyslovením konkrétního slova do „prázdného“ prostoru.

její transformací na energetický tok určitého frekvenčního pásma a jejímu stálému vyzařování do okolí. Dojde tedy také k vytvoření tomu odpovídajícího silového pole kolem onoho prostoru, kterým ta energie bude proudit. To vše tvoří svůj svérázný celek, včetně té části okolního pole, běžně lidskýma očima nevnímané.

Pokud v okolním prostoru bude nějaký pohyb či výskyt jakýchkoliv jiných obdobných vymezených prostorů (i jiných typů, druhů), začnou se tyto jejich vnější energetické toky mezi sebou ovlivňovat a také ve svých tocích usměrňovat ... a společný tok energií kolem sebe opět vytvaruje již širší prostor. Silové pole skupiny těles se tak dotvaruje o další společnou obálku.

To vše je důsledek efektu zvaného – „**záření tvarů**“ (jiný výzkum).

Toto základní aurické pole vázané na hmotu či jen na tok energií prostorem tedy nemůže souviset s autonomií myšlení, paměti a rozhodně již nemůže souviset s duší a tomu nadřazeným svobodným vědomím jakékoliv bytosti. Patří jen tělesům, výrobkům, strojům a podobně. Tedy tzv. neživé přírodě.

Musíme tedy na tento problém jít odjinud a k tomu použít nejlépe alegorii – podobnost s řízením prvků „strojové inteligence“ z oboru „informačních technologií“. Což dnes je funkční elektronická realizace dřívějších oborů regulace a automatizace a aplikace kdysi základního výzkumu otázek kybernetiky. Kdy po jistém čase aplikačního vývoje jsme nakonec dospěli k možnosti regulace a řízení technologických celků pomocí samočinných počítačů a také ke vzniku a uplatnění informačních počítačových sítí typu internet. Snad nám to pomůže hlouběji pochopit či proniknout do některých otázek spojených s aurou a jejími hladinami. Odborníci na informační technologie a programování v tomto okamžiku mají náskok ve svém přemýšlení díky svým specifickým odborným znalostem.

Ke snazšímu pochopení nám pomůže i alespoň rámcové vědomí toho, že přenos energií a informací spolu do jisté míry souvisí a navíc že k nim může docházet i volně prostorem právě prostřednictvím efektů

silových polí a s využitím frekvenční mechaniky (dnes již i bezdrátově). Že to záleží vždy jen na užitých „technických“ řešeních na obou koncích informačního přenosu a na dalších vhodných uspořádáních. A schopnostech využití různých dalších fyzikálních jevů.¹²⁶

Tedy nemusí se vždy jednat pouze o převod informací šťoucháním klackem, jak tomu bylo ve zlatých dobách počátků mechaniky.

Mějme tedy replikovatelný bioskafandr nazvaný tělo, určený pro budoucí vtělení autonomní duše. Uspořádání stavebních prvků „obalu“ s sebou automaticky přináší vznik základního energeticko-informačního silového pole spojeného s vytvarováním prostoru hmotou buněk a orgánů. Tělo je vybaveno mnoha senzory pro kontakt s prostředím a rovněž tak akčními prvky pro pohyb prostorem a vykonávání různých potřebných manipulací.

Pro jeho řízení pak mějme univerzální všude nataženou počítačovou síť internetového typu ... tedy neurony (počítače) a nataženou kabeláž nervů pro přenos signálů. Dále mohutnou decentralizovanou „výpočetní“ síť lokálně a autonomně přímo ovládající hlavní energetické technologie celku ... což je velmi rozsáhlá neuronová síť v břiše svým rozsahem a funkcí porovnatelná jako specializovaný druhý mozek. To proto, abychom nemuseli přemýšlet o každém šplouchnutí ve střevech a neustále řídit pohyb hladkého svalstva našeho trávení.

A k tomu pak ještě výkonný superpočítač uložený v lebce.

Stačí to vše k tomu, aby se tento technologický celek mohl autonomně pohybovat prostorem a něco konat a dokonce i myslet, prožívat a tvořit?

Nemůže – Frankenstein napřed musí být oživen a naprogramován.

V tomto okamžiku na scénu přichází „slabé“ informační pole, subtilní entita se svou pamětí a „slabým“ napojením na vyšší informační systémy kosmu – duše. Přináší si s sebou svůj plán rozvoje a své životní úkoly a svůj sen duše, které touží plnit, rozvíjet se, poznávat a učit se.

¹²⁶ Například i možnost vyvolávání zemětřesení, tornád a záplav kdekoliv – na zakázku.

Ale teprve až potom, až pro tento účel plně ovládne svůj dosud teprve v děloze zrající bioskafandr a naučí se interagovat se svým prostředím (což vlastně představuje vzájemné působení). Napřed si však podle svých záměrů částečně upraví obdrženou DNA buněk svého budoucího těla (podle části záznamů spojených se svými minulými inkarnacemi). Dosa-
vadní vědomí duše uloží v nejhlubších paměťových vrstvách svých polí (ne ve výpočetních sítích neuronů!). To vše se děje pod velmi silnou ochranou dělohy matky a jejích aurických polí. Včetně dohledu několika dalších andělů.

Počítač po připojení k energii – je jen mrtvá hromádka kovů, neschopná jakékoliv činnosti. Pokud má navíc něco ovládat, tedy sbírat data a pak signálem ovládat aktivní technologické prvky ... musí být holý stroj napřed doplněn o různá „rozhraní“ (interface), se kterými jednou bude schopen komunikovat. Většinou každé to dílčí zařízení si vnitřně komunikuje tak nějak po svém. Ta všechna napřed musí být standardizována na společný komunikační protokol. Nastavení provede tzv. BIOS ... program zvaný „základní vstupně-výstupní systém“.

Pak musí být někde do paměti uložen základní nutný „operační systém“ mozku (ego). Ten po natažení do operační paměti této centrální výpočetní jednotky tělu zajistí provádění prvních programů „života“. Tedy schopnost na základě událostí z vnějšku reagovat a vyhledat potřebný jiný uložený program pro zpracování došlých dat a spuštění určitých potřebných reakcí. Například sát mléko, čurat a kakat, plakat, vše ochutnávat, pozorovat ...

Jenže signálům z vnějšku stále ještě nerozumí!

Proto operační systém je později učením rozšiřován o množství podpůrných specializovaných programů jednotlivých rozhraní. Dále o řadu dalších potřebných funkčních programů a nastává jejich ladění (nastavování) v režimu provozu technologického celku a ověřování funkcí. *A při tom je ego (základní operační systém ... zajišťující přežití těla v prostředí) nadále okolím deformováno viry (špatnou výchovou, de-*

strukčnými vzory chování společnosti, nevhodným formováním psychiky ...). ¹²⁷

Pozn. 156:

Je nutné si velmi dobře uvědomit ... co je to tzv. EGO. Že je to základní operační systém fungování mozku, aby tělo – nástroj duše pro poznávání života na Zemi ve hmotě – aby vůbec mohlo fungovat. Ztráta ega ... jak mnozí duchovní učitelé doporučují svým žákům vlastně znamená „zánik funkcí mozku“ – tedy smrt. Nebo-li totální neschopnost existence.

Co je důležité pro duchovní cestu – to především je potřeba z *ega odstranit všechny do něj nepatřící škodlivé „virové“ programy* uložené v hlubinných vrstvách paměti. Všechny ty, které jsme si tam nechali během dosavadního života nasunout – často jsme to byli my sami. Tedy vyčistit své podvědomí od špatných programů a své vědomí mít stále pod svou vládou a pod vládou v hlubinné paměti uložených programů *osobní mravnosti (což je část základní programové výbavy duše jdoucí do inkarnace ... z inkarnace pak odchází s daty svého svědomí).*

Pročistit své ego!

Snadno se to napíše – těžko se to dělá.

To co je u výpočetní techniky dnes již snadné, u těl lidských bytostí zase až tak jednoduché není. Proto, aby došlo k účinnému funkčnímu propojení mezi polem duše a silovým zářivým polem fyzickoenergetického těla (první dvě vrstvy) – kdy jejich pracovní (rezonující) frekvenční pásma jsou od sebe velmi, velmi – velmi vzdálená, proto mezi ně musí být vložena i celá řada spolupracujících funkčních mezivrstev ... dalších aurických polí ¹²⁸ fungujících jako když dílí funkční hladiny „komunikačních rozhraní“. Ta podle žebříčku svých významových uspořádání (tedy i pracovních frekvenčních pásem) si mezi sebou předávají jak energie, tak i s tím spojené informace (přesněji data!). A silově se spolu udržují ve vzájemné interakci. A každá ta vrstva (viz úvod této kapitoly) se stará o řízení a zpracování dat a energií v určitém svém pásmu ... rozsa-

¹²⁷ Sen satanistů – plně ovládnout bioroboty a napojit je na své řízení – svůj počítač. Tedy dokončit robotizaci lidských bytostí a převést je na pouhé vlastněné výrobky. Toto však není plán Otce Nebeského – pro toto nás nezrodil. Abychom se tomu mohli a dokázali vyhnout, museli jsme toto nebezpečí poznat.
Nyní jsme zkoušeni – co již víme a umíme.

¹²⁸ ... energeticko-informačních silových polí

hu „odpovědnosti“. Má svou paměť (uloženou mimo hmotu těla a také vazbu na vyšší kosmická pole a též jejich paměťové a snad i další jiné struktury). To, že o nich nevíme a že s nimi neumíme běžně spolupracovat – to je jen důsledkem toho, že nám jednak něco bylo uměle vypnuto, něco zablokováno a jednak že se dosud své schopnosti málo snažíme probudit.

Věcné shrnutí:

Jednotlivé „významové“ hladiny aury jsou ... základní podmínkou samostatné existence a správné funkce lidských tvořivých bytostí. Zajišťují spojení mezi duší a jejím aktuálním fyzickým tělem a každá aurická mezivrstva – i když řeší své úkoly, zároveň slouží pro předávání dat a energií mezi sebou, ale zároveň i s celým kosmem. Jedná se o energetickoinformační silová pole a jako taková jsou schopna i samostatné práce ve svých hladinách na základě rezonancí (ladění ve frekvenčních pásmech).

Podle svého frekvenčního ladění jsou spjatá více s hmotou těla, anebo naopak na druhém konci seznamu více s Univerzem (Otcem Nebeským). Tyto pak jsou součástí vyššího vědomí. Vstup do těchto hladin vědomí a komunikace s nimi pak je vždy – až po překonání bran – přes své podvědomí.

Vstup ke kosmickému nadvědomí je branou našeho podvědomí.

Obr.: 1

Pozn. 157:

Abychom toho dosáhli, musíme ono neklidné a velmi rychle se točící horní maličké kolečko naší mysli zpomalit. Tím začne klesat k našemu podvědomí (dolní kolečko). Až se jej dotkne a ještě více zpomalí, rozepne se (režim „alfa mozkových vln“), spojí se svou hlubinnou pamětí a programy v ní a začne i lépe vnímat. Tehdy se odtud vyšle vlna s informací o naší připravenosti ke komunikaci. Ta se pak může dotknout obrovského kola

nekonečných vesmírných pamětí a přinést nám i odpovědi na naše otázky, které potřebujeme vědět. Případně můžeme jít až k jejich středu – k Otci Nebeskému.

Jak je nakresleno [obr.: 1].

Dopady

Skryté schopnosti člověka jsou před ním samým ukryté v něm samém, tam a tak, kde jej ani nenapadne hledat. Proti zneužití jsou jeho vědomosti chráněny zámky v jeho hlubinných pamětech. Neboť největším nebezpečím pro člověka je dosud především on sám a jeho nepročištěné nafouknuté ego. Pokud toto pochopí, očistí své myšlení a uvažování ode všeho špatného – *tehdy mu prostřednictvím všech vrstev jeho aury (a práce s ní) budou otevřena všechna tajemství vesmírů*. Pouze musí dávat pozor a stále mít na paměti, kolem kterého bodu se vesmíry otáčí, jít k němu cestou evoluce a plného respektování všech jeho konů.

Jaká nebezpečí na člověka mohou číhat?

Jedno spočívá v tom, že si nechá ovládnout svůj mozek, že ztratí směr a smysl svého života. Že někomu či něčemu jinému svěří svou odpovědnost za sebe, své činy a svou svobodnou vůli a přestane směřovat k Otci Nebeskému. Svůj klíč od nebes či svého života svěří někomu jinému. Vládci, knězi, dozorcí otroků, svatým textům¹²⁹ a jiným programům svého ovládnání (televizi, novinářům), umělé inteligenci, ...

Ale i vlastní samolibosti, pýše, ješitnosti a ...

To vše jsou jeho zkoušky, kterým nesmí podlehnout.

Dále že nějaký parazit ovládne jeho mysl a mozek (např. součást přijímacích rituálů mezi satanisty užšího kruhu). Nebo nechá svůj mozek ovlivňovat chemií (narkotika, „medikamenty“) a elektromagnetickými zařízeními pracujícími na biologických frekvencích lidského mozku (5G

¹²⁹ Církevní spisy, Darwinova teorie, Marx ..., vládní vyhlášky a nařízení, deformovaná „věda“, falešné „důvěryhodné“ ukazatele na cestě životem ...

sítě ... biologická zbraň). Anebo i jen tím, že vstoupí do špatných smluv s lidmi, či egregorickými poli.

Případně přestane dbát konů a začne vědomě škodit lidem.

A také, pokud se sám nestará o ochranu svých aurických polí (vrstev) správnými způsoby. Tehdy se také může snadno dostat pod cizí nadvládu.

Pozn. 158:

Je vhodné také vědět, že ne v každém těle nutně musí být lidská bytost. Dnes existují i vypěstované klony (biologické kopie člověka dálkově ovládané). Také bioskafandry pro nenápadný vstup mimozemských entit do našeho pozemského prostředí – a nemusí to vždy být entity humanoidního typu.

To vše se projeví v jejich auře.

Nemají všechny aurické vrstvy, anebo stejné tak, jak je mají boží děti.

Celá tato rozsáhlá kapitola byla potřebná pro základní informaci všech těch, kteří na tato témata narazili poprvé. Neboť také najdou velmi mnoho „odborných placených pojednání“, proč že právě toto není pravda. Proč? Protože se někomu nehodí, aby lidé o tom věděli, kladli si otázky a hledali odpovědi.

Žijeme v přelomové době. Starý svět je již zničen a pohřbíván, nový zlatý věk přichází a budoucnost klepe na dveře. Jsme na ty změny již připraveni? Ne na změnu hraček (technologií) – ale **připraveni změnit sami sebe?**

Jsme skutečně již připraveni na příchod nových technologií? Technologií výroby hmotných statků ... a máme tomu odpovídající společenské myšlení a společenskou strukturu? Technologií léčení našich těl, založených na práci s pránickou energií a našim biopolem? A známe vůbec své tělo a víme, jak opravdu funguje? A víme, jak tyto technologie ovlivní naše myšlení? Jsme schopni to unést, všechny ty změny? Známe vůbec sami sebe a víme, jak funguje naše myšlení a psychika?

Víme, co potřebuje naše duše, jak funguje?

Známe dobře své prostředí a víme, jak máme vždy jednat a také kde hledat moudrost? Dospěli jsme všichni již natolik, aby se nové objevy a vy-

nálezy, které mají přijít, neotočily proti nám lidem, anebo nepáchali jsme s nimi kolem sebe pro vesmír nenapravitelné škody?

Efektivity živočišné aury nejnižší úrovně

I když principiálně se celá naše lidská aura, celé to energeticko-informační silové pole našeho těla skládá z několika (podle použitého filtru pozorování) významových vrstev, samozřejmě navzájem úzce spolupracujících, tak *základní úlohu důležitou pro funkční jednotu všech hladin má právě ta její nejhrubší složka*. Ta s pásmem nejnižších frekvencí, jež je úzce spjatá s biologickou hmotou těl. Zajišťuje jak přímou vazbu mezi hmotou a poli, tak zajišťuje i napájení obou stejně důležitých částí. Tedy koncentraci energie (přetvoření energie vakua do živočišné prány) a její distribuci tělem i aurickými poli. A také přenosy dat mezi vyššími významovými hladinami aury a tou hrubou částí – tělem.

Pro její zásadní důležitost pro náš život si ji všimneme trošku podrobněji. Pokud se tato kapitola bude zdát dlouhá, tak každá podkapitola zachycující jen dílčí podmnožinu jejích úkolů představuje jen velmi stručný náhled celého balíku problémů a vlastně i několik samostatných „vědeckých oborů vytržených ze širších souvislostí“. Právě proto se na vše musíme podívat z celkového nadhledu.

Ta energeticky nejhrubší část, nejužěji spjatá s hmotným tělem, kde pulzují a distribuují se základní životní energie v přímo použitelných frekvenčních pásmech již transformované prány, má svou „interní“ část uvnitř hmoty těla a vnější „obalovou“ část – vnímatelnou zářivou vrstvu, dnes již i fotograficky a v barvách zachytitelnou aparátů Kirlianovy fotografie. A co další schopnosti aury, se kterou dobrý a zkušený šaman dokáže pracovat i na dálku? Samozřejmě dokáže pracovat s kteroukoliv částí těchto polí, tedy i těmi vnitřními (dokonce i přímo s nemocnými orgány těla). Kromě toho tam ještě máme jistou mezivrstvu tohoto pole na povrchu těla (nějakou hloubku pod kůží a též nějakou malou vzdálenost těsně nad kůží). A to zde popisujeme jen to, co je již dávno zjevné a ve vybraných částech také zachyceno v prastarých textech. *Stále je to pořád a jen o tom samém. Jen částech téhož energeticko-*

informačního silového pole spojeného s tělem a reagujícím i na okolní prostředí.

Oblast nad povrchem těla

Z pohledu zářivosti a barevného projevu rozloženého po povrchu těla – tato oblast vždy byla a je užívána v diagnostice zdravotního stavu vnitřních orgánů těla. Dá se to také vnímat i hmatem, mnoho léčitelů to tak používá. I bezdotykově, mnozí též i dálkově. Jak již bylo zde uvedeno, lze tuto oblast (část z aury) fotograficky zachytit Kirlianovým fotografickým postupem.¹³⁰

Celkové barevné ladění, přesněji „souhrnné tónování“ (již až nad touto „vrstvou“) – pak vypovídá také o duchovní vyspělosti, ale také o momentálním psychickém naladění. Tyto dva fenomény však již vyžadují velkou zkušenost pozorovatele, aby je bylo možné dobře rozlišit a i správně interpretovat jejich souvislosti.

V této části „biopole“ se tedy projevuje (zobrazuje) jak zdravotní stav vnitřních orgánů těla, tak i charakter onemocnění (poruchy), přímá fyzická vazba. Zda je to typ „Jin či Jang“. A bez ohledu na pocit pacienta (... bolí bolí, či až „vůbec o tom nevím“), právě podle onoho charakteru, pokaždé to vyžaduje již diametrálně zcela jiný způsob léčby. Zde v této vrstvě také pracují léčitelé technikou „přikládání rukou“. A výsledek je také ihned viditelný. I když to ještě není uzdravení – to ošetření v poli orgánu se musí projevit – promítnout následně i do hmoty jejím přestavením a fixací, což ještě chvíli trvá (tedy pokud pacient sám z nevědomosti neučiní něco proti své léčbě).

¹³⁰ To byl kdysi počáteční průlom důležitý pro další výzkumy. Vznikl z potřeby nede-
struktivní diagnostiky vnitřních vad výrobků pod mezí citlivosti do té doby užívaných
diagnostik (ultrazvuku i radiační diagnostiky). Vnitřní vady se takto projevíly jinak ne-
viditelným „jiskřivým zářením“ nad povrchem vnitřní poruchy. Teprve náhodou byl
následně objeven efekt záření biologických preparátů, později celých lidských těl.

Povrchová část aury - akupunkturní oblast

Jevy v mezní, přechodové vrstvě „na povrchu těla (na kůži)“ se zabývají všechny techniky blízké čínské akupunkturu. Stále se jedná o auru a manipulaci s ní za účelem léčby těla. Byl dobře zmapován systém povrchových energetických kanálků zvaných akupunkturní dráhy, kdy, kde a jak zrovna „teče“ energie a jaké kvality. Jak je možné do tohoto systému toků zasáhnout, kde a jakým způsobem se tento zásah projeví na změně nemoci v těle. Protože se jedná o vysokofrekvenční pole, tak se to celé řídí zcela jinými zákonitostmi fyziky, než např. velmi „primitivní“ elektrický proud. Proto tyto dráhy také nelze „napítvat“ na pitevním stole! Ale správnost čínských map již byla prokázána právě filmováním akupunkturních ošetření pomocí Kirlianovy aparatury. Místo vpichu jehly se na filmech náhle rozzářilo a toto jinak očima neviditelné světlo, dále putovalo po povrchu těla přesně podle starých čínských popisů. Výsledné působení pak vůbec nezávisí na způsobu aktivace (viz dále). Podle podmínek daného okamžiku ošetření působilo vždy exaktně přesně a tak, jak bylo popsáno čínským systémem. Takže pokud západní medicína dokazuje, že to neplatí, je to důkaz jen její neschopnosti si pořádně přečíst návod.

Zároveň tyto ošetřovací body jsou principiálně povrchové mikročakry popisované také indickými systémy. Indové sami se však většinou zaměřili na používání jiných technik působení na zdravotní stav člověka. Proto je sice mají popsané, ale prakticky je neužívají.

Aktivace správného bodu správnou jehlou a správnou metodou ve správný okamžik ¹³¹ – fyzikálně to vyvolá krátké spojení, tedy cílený zkrat mezi dvěma různými potenciálními vrstvami pole téže významové hladiny. Vrstvami, mezi kterými je značný energetický potenciál, přesně takový, aby vyvolal žádoucí „mikrovýboj“ a hlavně energetický tok da-

¹³¹ Uvědomme si, kolik těch „správně“ tam je. Kolik faktorů, tedy jejich přesná znalost, ovlivní úspěšnost léčebného zásahu.

ným směrem. Asi jako když za bouřky vypustím balón uvázaný na asi pět set metrovém kovovém lanku. Výsledek je snadno představitelný. Ten samý efekt, tedy propojení mezi dvěma potenciálními vrstvami téhož prostoru také kdysi využil N. Tesla pro přeměnu volné energie v elektrickou a dnes touto cestou jde také mnoho dalších badatelů na tomto poli ... lze hledat na internetu.

A na „malém modelu“ se jedná o aktivaci akupunkturního bodu.

Velmi zajímavým faktem je také to, i když ne vždy všeobecně známým, že některé tyto dráhy, nebo i místa, se dají výhodněji než pro vlastní léčbu využívat spíše pro diagnostické účely („poplašné“ body). A vůbec málo známá je jinak dobře utajovaná *čínská pulzní diagnostika*. I když se to podobá vyšetření srdečního tepu, tak to se srdcem a krevním oběhem nemá vůbec nic společného. Jedná se o specifický úchop obou paží oběma rukama na konkrétních akupunkturních bodech v těsné blízkosti tepny. Na co se čínský lékař svým vnímáním ladí a soustředí, to není tep krve, ale právě rytmy toků energetických kvant procházejících těmito vysokofrekvenčními vlnovody a jejich pulsace v těchto bodech. Na ně se lze nejspíše napojit právě jeho vycvičenými prstovými „senzory“ a takto je tam pak vnímat. Pak to již bylo jen mnoho „dětských říkanek“, které lékař musel v mysli pronášet, až zjistil, který verš rezonoval s aktuálním rytmem protékajících kvant. Pak již bylo vše jasné – přesná diagnóza známa, následovalo léčení osvědčenými postupy. Tato technika byla natolik precizní a přesná, že čínský lékař vyšetřovanou pacientku ani nemusel vidět a vyšetřovat jiným způsobem. Zcela stačilo, když zpoza závěsu mu byly podány obě předloktí, zakryté hedvábnou látkou, kterých se směl dotknout lékařským diagnostickým hmatem.

Zbytek dávných výzkumů na tomto poli, to již bylo jen mnoho měření a pozorování a zaznamenávání a kvantifikace poznatků, popis a statistické vyhodnocování, trvající v prostoru Číny staletí a tisíciletí. Proto pro čínské lékaře je pod jejich úroveň předávat všechny perly svého vědění evropským diletantským nevzdělancům, kteří takový systém nejsou ani schopni chápat a ještě ve své nafoukanosti si z toho dělají legraci.

Navíc, jak se později zjistilo, prakticky stejných léčivých efektů jako jehlami lze dosáhnout také: *tlakem tupé jehly či prstu, teplem, slabým elektrickým proudem, přikládáním magnetů (pozor na orientaci – je v tom zásadní rozdíl), nátěrem mentolovou masťou, silným světlem a mnoha jinými technikami. Včetně dálkového působení „pouhým“ mentálním paprskem*, jak jsem si také sám vyzkoušel. Stále a ve všech případech se přitom jedná jen o využití téhož principu léčebného působení – aktivací akupunkturního bodu odpovídajícího konkrétní nemoci, aktivovaného pouze jiným způsobem, pod jiným názvem.

Rezonátory

Stejnou mezní vrstvu aurického pole, této nejhrubší a přístroji dnes již snadno viditelné hladiny aury, plnou koncentrované životní energie, je možné výrazně ovlivnit také pouhou přítomností celé řady těles – například i nevhodně tvarovanými šperky. Ty působí jednak podle svého umístění v konkrétním místě biopole svým tvarem, ale také i materiálem. Dokonce je takto možné, při jinak zcela neutrálním tvaru a materiálu, ovlivnit další chování celého pole jedince jenom pouhou informací spojenou s dávkou energie – vloženou do předmětu (program k léčení či i prokletí). Časem se toto nakonec promítne do hmoty těla a skutečných celkových změn zdravotního stavu právě svým působením v auře člověka. Dokonce to někdy ani není nutné neustále nosit na těle. Lze umístit jen v blízkosti člověka, nebo dokonce jen nehmotně vyslat příkaz do prostoru. Účinky jsou tytéž.

Platí to pro kteroukoliv aurickou vrstvu.

(Vítejte na školeních a kurzech Harryho Pottera ve školícím středisku v Bradavicích.)

Jak je to možné?

Opět se jedná o fyzikální jevy zvané rezonance a též i efekty přeladění, aplikované na vnitřní frekvence organismu těla, ale také s ním spojených silových polí. Vše je to o fyzikálně-matematických zákonitostech skládání vlnění. A vlní se a kmitá na světě vše ... všechno v přírodě má

svá typická „rezonanční spektra“. Platí jak pro větší celky, tak i pro všechny jejich vnitřní komponenty. Protože vše kmitá, vše vibruje, vše má svou vlnovou podstatu, proto také reaguje jak na vnější zdroje kmitání, tak i na pasivní prvky (tlumení). A vždy se při tom mění a posouvají jejich frekvenční spektra vlastního kmitání.¹³²

Vše je to založeno na frekvencích, amplitudách, fázích... indukci a rezonanci, tedy základních znalostech fyziky vlnění.

Je zcela jedno, jestli tomu předmětu budeme říkat talisman a amulet, šperk nebo bižuterie, tetování, piercing, anebo módní trendy odívání včetně vnučených barev. To vše výrazně a razantně, přímo bezprostředně ovlivňuje přes efekt rezonance biopole člověka, jeho zdravotní stav, ale také charakter prožití jeho na Zemi vyměřeného krátkého času. To ovlivnění, přes svou zdánlivou nenápadnost (*nějaký čas to trvá, než se efekt projeví, takže si to člověk hned neuvědomí*), může být člověku jak prospěšné, tak ale i ničivé.

Podobně svým rezonančním vlivem, tedy ne jen chemicky, působí na člověka (ale i na zvířata a jiné organismy) vhodná a nevhodná strava (vnitřní působení). Stejně tak působí i rezonance tvarů v blízkém okolí (pyramidy, menhiry a další), rezonanční uspořádání životního prostoru s ohledem na živly (indické **Vastu**), správné řešení energetických toků po zemi i v místnostech podle čínského **Feng-Šuej**, nebo též přítomnost **geopatogenních zón**. Samozřejmě existují také i zóny pozitivní. Oboje patří k tzv. telurickým silám (destrukčním či příznivým) s různě silnými projevy na biologické organismy v jejich blízkosti.

Zcela jiná kategorie se silným dopadem pak jsou různé „vortexy“ vyznačující se přítomností značného množství energie a svým výrazným speci-

¹³² Kromě dříve známých dopadů rezonance v technice (stavby, stroje, ...), existenci a platnost těchto jevů i pro biologické organismy odhalil v minulém století konstruktér, výzkumník a vlastně i léčitel Ing. Royal Raymond Rife. A zjistil například, že všechny mikroorganismy, tedy i škodlivé bakterie nemocí, parazité a pod., že mají svou frekvenci pro ně nebezpečnou. Stačilo tělo nemocného vystavit krátce těmto frekvencím (pro lidské tělo neškodným) a všechny v těle přítomné organismy nákazy se rázem rozpadly.

Nebylo již třeba chemoterapie.

Zbytek „léčby“ pak již byla pouhá následná detoxikace organismu od „zplodin rozpadu“.

fickým ovlivněním energeticko-informačních silových polí ve své blízkosti.

Navíc také neustálý hluk, chemické a radiační znečištění, světelné znečištění a všudypřítomné nepřírozené vibrace způsobené průmyslem, to vše výrazně ovlivňuje zdravotní stav a délku i kvalitu života. Jak? Především frekvenčním působením, ale také velikostí expozice (množstvím přijaté energie). Působí na nás vlivem násilného (vynuceného) skládání našich přirozených pracovních frekvencí organismu s vlněním jiných kmitočtů a tím vnucená změna pracovního režimu buněk.

Nově se k tomu ještě také přidal, tedy rozšířil svá frekvenční pásma a hlavně svým výkonem výrazně mnohonásobně zesílil elektrosmog. Přidaly se i projevy zkoušek nových typů globálních zbraní zvaných skalární. Včetně možnosti přímého a plošného působení na mozek a psychiku lidí (radar v Brdech i jinde ve světě, to je jen malým zlomkem toho, co je).

To všechno, a je jedno zda je to „svatá relikvie“ anebo anténa mobilního telefonu, pokud se dostane na aktivní vzdálenost k lidskému tělu, tedy do „pracovního“ prostoru jeho aurických polí, pak na základě indukce vždy interaguje s tímto polem, zpětně je ovlivňuje a mění jeho vnitřní ladění (pracovní frekvence). Přes změnu ladění a tím vynucení kmitání polí lidské aury v jiných frekvencích, než je obvyklé, dojde i ke změně pracovních frekvencí buněk i orgánů lidského těla a tím ke značnému energetickému namáhání a přetěžování ... zesílenému opotřebování na straně jedné, anebo na straně opačné k opětovnému navrácení ke zdravé funkci těla.

Vlivy a dopady tohoto jsou samozřejmě platné i na mozek, tedy i myšlení, nálady, to vede ke změnám chování a reakcí ... změně jednání s jinými lidmi.

A tak i ke změně osudu.

Jak jednoduché.

Prakticky mnohé zdánlivě netečné tvary těles jsou ve skutečnosti anténou. Třeba i jednoduchý proutek, třeba i květ růže, anebo šroubovice DNA. Dnešní fyzika zkoumá již fraktální antény.

*Projev ve fyzickém těle je ale vždy až poslední, koncový projev všech změn a zásahů provedených v biopoli, tedy v auře jedince (ve kterémkoliv z hladin). Změna může být provedena i pouhou výměnou informace, tedy příslušného programového modulu. Dokonce i jen dálkově.*¹³³

Čakrový systém

Záření čaker je dokonce možné zachytit technikami Kirlianovy fotografie. Zaznamenané záření čaker po převodu do očima vnímatelné podoby, u správně fungujících čaker přesahuje hmotnou schránku těla. Ty záznamy dokonce umožňují i následné podrobnější studium jejich vnitřního uspořádání a pochopit i fyzikální principy jejich funkce. Jež jsou v souladu s „rámcovým“ vyjádřením ve starých hinduistických záznamech, i když tehdejší dávní světci je museli vyjádřit po svém, svým tehdejším slovníkem a bez našich dnešních znalostí a pojmů z fyziky. V principu se jedná o energetickou napájecí soustavu důležitou jak pro funkce bio-hmotného těla, tak především též pro všechna jeho správně rozvinutá aurická pole. Zhruba je tedy možné je považovat za vnitřní energetickou napájecí soustavu struktur jak celého těla, tak též souhrnné aury, umístěnou uvnitř těla, s přesahem až ven.

Čakrový systém tvoří soustavu v prostoru specificky tvarovaných energeticko-informačních silových polí spojených s provozem svého hmotného jádra a zajišťující jeho fungování. Patří k ní jak hlavní systém centrálního kanálu, tak i napojená celá další struktura vnitřních jemnějších energetických kanálků (indická „nádí“) ústících často i na povrch těla do „aktivních bodů“. Tím se již opět napojujeme na systém akupunkturního přístupu ovlivňování práce a rovnováhy vnitřních orgánů těla. K tomu pak v aurickém poli máme ještě skupinu vedlejších čaker. Například čakry chodidel, dlaní (často tam projevená tzv. stigmata), ale i prstů, také některých hlavních kloubů (kole na, lokty), a rovněž tak další specifická místa na povrchu těla, ba lokalizovaná i mimo tělo.

¹³³ Data v kosmu o tom zůstanou navždy zachována!

Samozřejmě zmiňovaný hlavní centrální sloup čakr, sestava specifické struktury objektů umístěných na systému propojovacích energetických „potrubí“, ta má primární důležitost pro správnou funkci celku. Poruchy zde jsou osudové. Proto mu Indové, a nejen oni, věnují největší pozornost.

Navíc má zásadní důležitost i pro naše fungování (vědomí, smyslů, komunikaci, pohyb i působení) prostřednictvím nehmotných polí ve kterékoliv části Univerza.

Tento centrální „kotel“ či „zdrojovna“ těla současně zajišťuje koncentraci volné kosmické (éterické) energie a její transformaci na úroveň základní životní prány potřebných parametrů, důležitých pro funkci základních buněk i orgánů. Je odtud distribuována do celého bioorganismu. Bez této energie všechny buňky i orgány těla brzy zanikají a počíná jejich následná destrukce (rozklad). To je z hlediska působení směrem ku nižší, hmotné hladině, kterouž chemicko-biologickou hladinou se zabývá běžná medicína. Ke kompletnímu fyzikálnímu pohledu a také k holistickému pohledu však současná medicína má ještě hodně dlouhou a dalekou cestu.¹³⁴

Pozn. 159:

Koncentrovat energii vakua do jedné z nejjemnějších kvalit, do pránické životní energie (síly) a převést ji do hmoty v této části vesmíru umí a je schopen právě člověk (ne tak již ji moudře a správně užívat). Právě díky tomuto zde jen hrubě naznačenému a popisovanému systému. Dokonce poskytuje lepší kvalitu, než zvířata a rostlinstvo, které toto v menší míře také dělají. Toto však nedokáží různé jiné „kultury neviditelných“ astrálních larev a jim podobných dravců a jim podřízených polí. Avšak ke své existenci ji také bytostně potřebují a spotřebovávají. Proto na produkci prány pro svou vlastní potřebu využívají právě celé lidstvo coby jednu velkou plantáž. Sklizeň té energie pak pravidelně zajišťují prostřednictvím nám implantovaných různých forem utrpení. To vysávání energie probíhá pomocí psychických hladin (tedy polí). Energie přímého světla vyšších vibrací (frekvencí) pro ně naopak většinou bývá silně nestravitelná a zhoubná. Proto si ji pro svou potřebu přes nás pasírují podobným způsobem, jako kdysi v jednom aforismu tvrdil jeden „taky vegetarián“, který vysvětloval, že jí pouze zeleninu, avšak vždy pasírovanou přes vepřové.

¹³⁴ Svůj postoj proti pokroku, který oficiální medicína kdysi zaujala proti Paracelsovi, vlastně málo kdy změnila. Lidstvo za většinu pokroku v medicíně v podstatě vděčí pouze tetičce zubaté, která vždy vymění celé zástupy autorit dané generace.

Pozn. 160:

Podle informací z jiných zdrojů, které se ke mně dostaly, v současné době (a již velmi dlouho) vládci stínů z inverzního vesmíru pořádají z nehmotné úrovně pravidelné nájezdy do porodnic a napojují nově zrozené bytosti na svůj matrix ovládnání. A často jim do plánu osudu implementují cizí, tedy své karmy, aby je za ty hnusné parazity odžili právě narození andílci. Tím je také zajištěno neustálé a další utrpení v životě nového člověka a tedy pro ně neustálé čerpání té skvělé životní šťávy. Prostě stejně, jako když se na plantáži sbírá latex.

O astrálním bio-čipování již vůbec nemluvě.

Pokud se to zdá být neuvěřitelné, doporučuji uvědomit si, jakým způsobem dnes v informatice tzv. hackeři a crackeři mění chování celých počítačových sítí a jak pracují počítačové viry a další taková havěť. Je to totéž, pouze jen v jiné hladině reality. A přenos energie neexistuje pouze a jen po drátech, ale i rezonančními způsoby. Jak již kdysi zjistil Nikola Tesla, je to způsob mnohem výkonnější a efektivnější.

Pozn. 161:

Tito pidivajzlíci již dávno ovlivnili a obsadili málem celou planetu, prohlásili se za božstva a své kontrole podřídili a pod svou vládu plně převzali tři hlavní náboženské církevní struktury založené na knize.¹³⁵ A k tomu účelu vytvořili paralelní inverzní vesmír, včetně falšovaných idolů. Aby se jim tato sklizeň stále dařila, vytvořili dokonce i systém zpětného návratu části ze sklizené energie zpět lidem. Obdobně jako když my pro příští úrodu seje-me a využíváme princip „zeleného“ hnojení. Tuto distribuují především svým vládnoucím služebníkům a dozorcům na lidské plantáži, pro posilování a udržování chodu celého tohoto jejich systému ovládnání – přesněji řízení lidského utrpení. Součástí inverzního vesmíru je také systém zachycovacích pastí, jejichž úkolem je zmatené duše, po jejich uvolnění z fyzického prostoru, když již odložily svůj nefunkční bioskafandr (mrtvé tělo), opět zachytit a vrátit zpět. Tedy systém pastí v meziprostoru zvaném Bardo, kdysi ve starém Egyptě nazývaném Duat.

Avšak toto téma je vhodné spíše na samostatnou rozsáhlou monografii a práci většího kolektivu výzkumníků.

Na druhou stranu, tento centrální energetický „kotel“, sloup kanály vzájemně spojených čaker, má vazbu a svými specifickými propojeními také napájí a ovlivňuje správnou činnost další, vyšší úrovně biopole (mentální, psychické, duševní ...), které nám pak umožňují i ostatní aktivity na úrovni polí – jak již bylo zmíněno o něco výše. Ty pak samozřejmě mají také své vlastní struktury a uzlové body sloužící k napojení na

¹³⁵ Sepsaný a pouze memorovaný text se vždy nejsnáze falšuje a ověřuje jeho „znalost“. Nelze falzifikovat systém založený na svobodě a prožitku. To by se lež velmi rychle projevila a odhalila.

energetické zdroje a zpracování energií i informací (dat) na mnohem jemnějších úrovních (ve vyšších frekvencích). Přibližně snad podobně, jako tato energeticko-informační hladina úzce napojená na hrubohmotné tělo, kterou zde rámcově popisují.

Kdysi na počátku mého zájmu o tuto problematiku jsem měl pocit, že tento energeticko-informační systém a ve starých textech probíraný systém čaker a akupunktury a pod. popisují „anatomii duše“. Po letech bádání a porovnávání již takto nemyslím. Tato hladina nad tělem a navazující další různé hladiny, i se svou relativní trvanlivostí se mají k duši asi jako ruka k „Já“. A „já“ vůbec není tělo. Tělo je pouze nástroj pro působení „já“ zde, v této momentální iluzi časoprostoru. A přesto jsou tyto různé části a dílčí pole a jejich struktury navzájem provázané a ve vzájemné součinnosti. Opravdu náročná, těžká je tato filozofie (i Hujer s ní bude mít co dělat ... parafráze výroku z poměrně známého českého filmu).

Tolik prozatím jen k důvodu a smyslu existence a provázanosti čakrového systému s naším lidským tělem. Struktura čaker bude podrobněji popsána v další samostatné kapitole.

Smrt a základní aura

Jak je tradováno a jak mnoho jasnozřivých senzibilů popsalo stav smrti a oddělování nehmotných složek (aurických polí) od těla, i zde je mezi různými informačními zdroji mnoho nesrovnalostí a zmatků. Nechci dávat „jedinou jednotnou teorii nadále správnou a platnou“. Chci jen částečně shrnout dostupné a dílčí informace z různých pramenů, a pokud možno, porovnat je. A také poskytnout inspiraci k samostatnému hledání a studiu.

V této a dalších kapitolách se nyní pokusím o analýzu další hromady již známých fakt souvisejících nejen s lidskou aurou, ale i jevu nevratných změn – smrtí. Z roztržštěných střípků potvrzených věděním (znalostí) se

pokusím složit větší mozaiku. Podíváme se, zda nám to vše zapadne do nějakého obrazu, který bude dávat smysl.

V posledních více jak 50-ti letech bylo učiněno velké sebrání dokumentačního materiálu a statisticky vyhodnoceno, od lidí skutečně prošlých branou klinické smrti tam – a po čase zase návratu zpět. Podali o tom své svědectví a lékaři potvrdili skutečnost jejich smrti. Tyto výsledky již byly mnohokrát publikovány a podávají statisticky jednoznačný a průkazný náhled na realitu celého děje.¹³⁶ A také účinně narušují systém sepsaných náboženských doktrín. A věda před tímto jevem nadále strká hlavu do písku. Nejčastěji se zdůvodněním, že to není její obor. Nicméně všechna tato svědectví jednotně potvrzují fakta popsána ve všech jiných kulturách, které nepatří pod západní nadvládu náboženství knih.

V případě setkání se smrtí se vždy jedná o interní a intimní prožitek a poznání, které „věda“ nechce akceptovat. Netřeba, my „oficiální vědu“ také nemusíme přijmout jako jediné pravdivou. Nicméně ona statisticky vysoká jednotnost všech popisů cesty tam a zpět dává za pravdu právě všem těmto svědkům, i přes snahu o diskreditaci všech výsledků těchto „alternativních“ výzkumů. Že šlo o skutečnost, nezvratně doložily právě příslušné lékařské záznamy. Zůstala otevřena pouze otázka experimentální ověřitelnosti celé cesty. Přitom nejvíce veřejně známý případ cesty tam a zpět je opředen tolika diletantskými výmysly a předivem úmyslných lží, že pravda reality se pod tím nánosem zcela ztrácí.

Oddělme nyní z posuzování techniku regresí, která umožňuje vrátit se časoprostorem a leccos důležitého zjistit. Varuji, toto nechť nikdo nikdy nedělá ze zvědavosti či pro zábavu! Vyšší Božský systém ví, jak je pro náš současný život dobré při narození pít z „poháru zapomnění“. V tomto případě regresí do minulých životů se rovněž jedná o interní

¹³⁶ Především je nutno zmínit knižně vydané průkopnické práce lékaře, klinického psychologa a spisovatele Raymonda A. Moodyho, Jr.

prožitek. Bývá opodstatněný *pouze jako nutná pomoc člověku (a jím vyžádaná) při „zacyklení“ jeho osudu a bloku ve hledání cesty z neustávajícího kruhu problémů.* Velmi často v souvislosti s těmito výzkumy byly později na základě těchto výpovědí pak nalezeny staré archivní důkazy, jednoznačně potvrzující pravdivost výpovědí – „ve snu vyjevených“.

Ale nabízí se také jiná otázka k zodpovězení: nakolik se vždy jednalo o zážitek skutečně vlastní? Zda souhrou okolností nemohlo při regresi dojít k napojení se na obecné informační pole a k rezonanci obdobných ákašických záznamů. Tedy že by se mohlo také jednat o cizí problém.

Tato otázka však „vědu“ nenapadne, neboť by ji musela začít seriózně řešit. Tak podle „vědeckého“ postoje – necht' raději ani neexistuje.

Zajímavé však je, že ona prožitá interní svědectví navrátilivších se byla potvrzena také z vnějšku, jiným nezávislým výzkumem. Za první republiky se těmito výzkumy (kromě jiných svých aktivit) zabýval český badatel na poli parapsychologie (tak se tomu tehdy říkalo) Břetislav Kafka. Používal média při sledování umírajících osob. Média v hypnotickém stavu sledovala ze sousední místnosti dění kolem umírajících osob a popisovala je. A byl popsán příběh věcně shodný s výpověďmi lidí prošlých klinickou smrtí a statisticky podchycených výše zmiňovaným výzkumem, ale prováděným až po druhé světové válce. Uspaná média sledovala pod dohledem Kafky cestu zemřelých až k branám, odkud již není návratu.¹³⁷ Velmi těžké chvílky Kafka zažil, když několikrát chtěl nechat svá média sledovat duše právě zemřelých osob ještě dále, až za tuto hranici. Kdy se mu najednou začínalo medium vymykat vedení a nechtělo se vracet. Tehdy hrozilo reálné nebezpečí, že zde zůstane tělo ne-mrtvé a ne-živé.

¹³⁷ To je ona mez, kterou tam nahoře nebylo povoleno překročit těm, kteří později zde mohli popsat svůj návrat z klinické smrti. Kdo překročí tu „hranici“, ať již vypadá či je popisována jakkoliv, tak návrat zpět do současného, tedy do již bývalého těla, není možný.

Také toto bádání může být „vědátorý“ nařčeno z ... Avšak díky rozvoji fotografického a filmového snímání a záznamu aury již některé laboratoře provedly i toto pozorování a stručné informace se dostaly na veřejnost, dnes na internet. Samozřejmě jen s nepatrnou publicitou – o to se ve vzájemné shodě již postarala jak věda, tak teologie. A když se tyto dva dnešní protipóly na něčem dohodnou, tak to vždy podezřele smrdí a je dobré si toho začít více všímat.

Tyto záznamy aury (biopole) měly popisovat jak stav normální, tak i pozdější fáze přechodu. Docházelo k postupnému stahování (zmenšování) svítivého pole. Pak k jeho zvednutí se nad ležící postavu, stále ještě však nějaký čas poměrně věrně zachovávající obrysy dole ležícího těla. Někdy bylo pozorováno i vlákno propojující tělo s oddělujícím se polem. Až bylo přerušeno, tehdy se světlo trupu ztrácelo a vznášející se fluidické (plazmatické) pole počínalo měnit v optimální kulový tvar (nepotvrzeno) a hlavně zářivě pulzovat. A po nějaké době tyto pulsace začaly nabývat na frekvenci, až náhle zmizely ze záznamu. Došlo k efektu, kdy jev byl již mimo rozsah citlivosti snímací aparatury.

Takto se ta sdělení dostala až ke mě. Nebyl jsem u toho.

Pozn. 162:

Když se občas účastním některých obřadů spojených s energetickou prací a výraznou akumulací energie, byl jsem kdysi poprvé překvapen, že někteří kolegové, kteří mají dar vidění lepší než já, si honem začali připravovat moderní digitální fotoaparáty. A po vlastním obřadu pak začali v podstatě bezhlavě fotografovat kolem sebe. Říkali tomu fotografování andílků. Na snímcích pak bylo patrné větší množství podivných kulových zkruslujících bublin. Být to film, pohybovaly by se.

Dříve by se řeklo chyba fotomateriálu. U digitálního fotoaparátu by porucha zase byla vždy na stejném místě plochy snímku. Protože k tomu nedošlo a entity jevily pohyb v prostoru, tak se skutečně jednalo o zachycení „neviditelných“ entit.

Pozn. 163:

Fyzikálně a technicky mají dnešní dražší fotoaparáty mnohem vyšší citlivost a širší rozpětí záznamu spektra, než je úzce nastaveno lidské oko. Dá se dokonce mluvit o tom, že jsou lepší než naše oči a nepodléhají tolik optickým klamům a programovým filtrům vnímání, které máme implantovány do mozku. Proto mohou zachytit i to, co my běžně nevidíme. Při tom hlavní efekt záznamu není v zachycení světla entity, toto je stále ještě mimo rozsah citlivosti přístrojů. To cvičené oko skutečného senzibila je mnohokrát lepší. Ten trik spočívá v zachycení doprovodného efektu, kterým entita prozradí svou přítomnost. Neboť tato entita má v sobě také jistou ener-

gii a frekvence vibrací, tak ve svém vlastním prostoru změni jeho optické vlastnosti a tudíž procházejícímu světlu zakříví dráhu podobně, jako v prostoru visící neviditelná čočka. Prostě „bublina“ ve svém prostoru zdeformuje tok světla dopadajícího do objektivů od objektů nacházejících se dále na pozadí. A celý kulový tvar entity pak na snímku ještě „svítí“ důsledkem její vlastní vnitřní energie. Světlem mimo rozsah viditelného spektra ... neměnilo osvětlení okolní scény (jiné frekvence a jen malé vnitřní energetické ztráty).

Pozn. 164:

Pro pochopení podivnosti tohoto optického jevu – hledejme obdobnou alegorii v teorii gravitačních čoček (i když u nich platí zcela jiný vnitřní princip). V dosahu měl kdysi každý z nás doma obdobnou neskleněnou čočku vytvořenou silovými poli. Byla používána vzadu na baňce obrazovky televizorů a také starších monitorů (typ CRT).

Pozn. 165:

Jestli se tedy skutečně jedná o posla z nebes, anebo o nepoučeného nešťastníka, kterému zde upadlo tělo, a on si toho nepovšiml, případně pro něj nebyla včas otevřena mezidimenzionální brána do vyšších úrovní existence, závěr nechť si každý učiní sám. Víím jen, že v Tibetu se v klášterech kdysi a stále dokola konaly jisté obřady, jejichž účelem bylo jednak tyto nešťastníky ze světa přivolat a následně pak pro ně otevřít bránu přechodu. A myslím si, že dnes se to v Čínou okupovaném Tibetu určitě neděje. A že tady máme vůči těmto bytostem, kdysi také lidem, stále jakýsi morální dluh.¹³⁸

Na tomto místě je dobré připomenout, že prakticky všechny kultury mají své rituály přechodu. A jeden z nich je právě odchod do věčného neznáma. Na tomto poli zajímavé komparační srovnání vykonal překladatel Jaromír Kozák. Překládal kromě jiných knih také Egyptskou knihu mrtvých. A díky porovnání s informacemi z jiného kulturního zdroje byl schopen správně poskládat, přeložit a významově dešifrovat informace v Aniho papyru. Je tam velmi podrobný popis mnoha úskalí skrývajících se na této cestě a možnost spadnutí do mnoha astrálních nástrah a hlavně

¹³⁸ Kdysi jsem byl několikrát okolnostmi donucen otevřít tuto bránu, tehdy bez souvisejících znalostí. Když se ta pomoc koná s čistým srdcem, dá se to provést i bez „kněžského pověření“ a výcviku. Dokonce je to možná lepší, neboť odcházející tak nejsou vycvičeným knězem směřováni do pastí inverzního systému umístěných v bardu.

presný návod, jak se jim vyhnout. Je zajímavé, jak již tehdy měli v Egyptě tuto trasu dobře zmapovánu.

S touto souvislostí je dobré také vzpomenout apokryfní text nazvaný Nikodémovo evangelium. Hlavně druhou část nazvanou Kristův sestup do pekel. Sdělení, že tam se také občas může udát něco zajímavého.

Tím však tato problematika ještě nekončí – viz ještě následující tři kapitoly.

Zura a převtělování

Fenomén reinkarnace je všeobecně uznáván ve všech vyspělých kulturách. Dokonce i Ježíš na toto téma mluvil se svými učedníky. Pouze kdysi (až později) cenzori vyškrtali z Nového zákona všechny tyto zmínky. Protože však nebyli příliš šikovní (znalí celé problematiky), škrtili pouze text první linie, avšak nedokázali číst a změnit znění smyslu druhé, podprahové úrovně. Tyto stopy pomohly jiným badatelům podat další pravdivé svědectví, které se církevním lhářům (dogmatikům) samozřejmě nelíbí. Čili již v Ježíšově době a prostředí se o tomto efektu dávno vědělo, avšak vzhledem k délce tehdy platných reinkarnačních cyklů se o tom prakticky nedalo moc hloubat. Tedy i učedníci o této realitě věděli, jen si stále marně lámali hlavu, kteráže hvězda izraelského dávnověku Ježíš vlastně je (jak se domnívali).

S tímto učením se Ježíš také velmi podrobně seznámil při svém studijním pobytu a výcviku v Indii u bráhmanů, později v budoucí Lhase při studiu buddhistických nauk.

Chci se pouze podívat na hlavní rozdíl mezi tvrzením hinduistů a buddhistů. Buddhisté tvrdí, že lidská duše se zpět do zvířat nereinkarnuje. Že tak karmicky těžkých činů se snad ani nedá dopustit, i když připouští jistou možnost výjimky potvrzující pravidlo (třeba zrovna necítí potřebu vyvracet nám naše iluze).

Nevím, tak dlouho jsem v Indii nebyl, abych se mohl dopodrobna seznámit se skutečnou rozšířenou hinduistickou teorií a praxí a celou kulturou. Pouze z kusých pramenů jsem se kdysi dozvěděl, že se snad občas vyskytuje praxe, že nějaké zvíře objevivší se v okamžiku úmrtí hlavy rodiny je pokládáno za „přestup duše“ a dále je o ně s úctou pečováno (pokud na to mají zdroje a nemusí přemýšlet nad každou vydanou rupií). Nemám ověřeno, ani jak se toto tvrzení dostalo k nám na západ. A autoři textů o vzdálených zemích si vždy dokázali značně vymýšlet. A veřejnost má vždy ráda různé fabulace a radši věří jim, nežli pravdě, o které je nutno přemýšlet ... přemýšlení totiž je práce a mnohé lidi přemýšlení i bolí.

Mě však zaujala otázka (položil jsem si ji), jak toto zkreslení reality mohlo vzniknout. K odpovědi mě přivedly některé další informace a také trochu praxe, ke které jsem měl kdysi možnost nahlédnout.

Při léčení musí léčitel v první řadě spolehlivě odstranit „nemocné“ části biopole (aury). Tuto plazmatickou pránickou energii musí v podstatě odtrhnout a spolehlivě zničit. Teprve po této přípravě pacienta má smysl do něj pumpovat novou čistou pránu a poté pole zacelit. Následně dojde k uzdravení i na fyzické úrovni.

Při tom se vlastně jedná o jakýsi energeticko-informační chuchvalec v auře, který na daném místě ruší toky čisté energie jak tělem, tak i aurou.¹³⁹ Navenek se při fotografickém zviditelnění projevuje jinými, nepatřičnými světelnými efekty. Vlastně je v tom poli ukryt destrukční program působící na člověka. Je jedno, jakou techniku odstranění léčitel používá, je jich víc. Tento chuchvalec je však dosti přílnavý a hledá, kde jinde by mohl cizopasit. Tedy ihned hledá jiné vhodné celé pole – zdroj

¹³⁹ Pokud tento chuchvalec byl škodlivý program do člověka implantovaný vládci stínů, nezáleží na tom kdy a jakým způsobem, pak tento chuchvalec právě (symbolicky) představuje napojenou koncovku potrubí vysávajícího z člověka pránu ve prospěch oněch zlořečených pídívajzlíků. A zároveň také prostředek vstupu dalších programových „virů“ do lidského systému, do jeho podvědomí (strachů, zloby, nenávisti, ...). Tedy dalších „potrubních vláken“ určených jak pro odsávání energie z něj, tak i pro ovládání člověka v jeho neprospěch.

své pastvy. Buď se přilepí na léčitele, nebo na jinou osobu poblíž, případně se obloukem nepozorovaně vrací zpět k pacientovi. (Kdysi dávno právě toto mělo být nafilmováno technikami Kirlianovy fotografie v Brně, na jednom z pracovišť psychotronické laboratoře ... ústní informace z veřejné přednášky.)

Proto musí být tato vadná část aury nejen „odoperována“, ale také bezpečně zcela zničena. Avšak málokterý léčitel má tak silné vnitřní světlo, aby jím dokázal to ihned spálit. Proto se obvykle užívá celá řada dalších technik na likvidaci těchto energeticko-informačních shluků (nezapomínejme, že je tam uložen destrukční program). To už je však náplň pro jiné publikace.

U velmi silné léčitelky Zdeny F. jsem se setkal s tím, že co ona „odtrhla a odhodila“, moc se o to již dále nestarala. Když jsem jí to jednou vytýkal, prohlásila, že „kytky to sežerou“. Teprve pak jsem zjistil, že ona tu strukturu ve své ruce skutečně natolik vnitřně narušila, že pokud ještě něco zůstalo, pak se to opravdu vsáklo prostředím již jen jako neškodná energie. Protože tu organizovanou informační strukturu (program) již deaktivovala, tak květiny si skutečně zbytek přitáhly a spotřebovaly jako běžnou výživu – pro ně skvělé pránické (energetické) hnojivo.

A zde je také zřejmě původ té teorie o „převtělování duše do zvířat“, tedy na nižší vývojovou úroveň. Pokud tedy někdo, částečně vidící auru, kdysi pozoroval umírajícího a všimnul si rozpadu té nejzákladnější části aury, (*samozřejmě již neviděl ty další, později odděluující se hladiny, které je již obtížnější vidět*) a tedy zahlédl, jak se tyto zbytky, nějaký větší „plazmatický“ chuchvalec přichytil k pobíhajícím zvířatům, tak to byl již jen krůček k onomu prohlášení „o převtělení se do zvířat“. Ne, skutečně, dolů, do nižších vývojových stupňů se většinou nechodí.¹⁴⁰ Ale lze mno-

¹⁴⁰ Och jaká škoda. Jak rád bych sdělil všem teroristům-mudžahedínům (*těm, co své vlastní viny rádi omývají cizí krví*), že jejich další vtělení, které je čeká, je prase anebo pes, za každého zavražděného člověka. Ale co není, může být. Třeba se Alláh rozhodne, a do budoucna trochu pozmění pravidla té jejich hry. Až se s ním příště setkám, požádám jej o to.

Rozbor genomu lidské DNA odhalil, z jakých součástí nás tvůrce tehdy v „Edenu“

hokrát opakovat tutéž školní třídu tak dlouho, až to jednou zvládneme. Dříve tomu tak bylo, dnes snad již ne – jsme v čase závěrečných zkoušek.

Jinak samozřejmě doba rozpadu té základní energetické hladiny aurického pole, tedy spíše odpojení se oněch „frekvenčně vyšších hladin (polí)“ od hmoty je různá a chvíli to trvá. To podle míry připoutanosti té které duše ke hmotě a místu. Což často i delší dobu blokuje její odchod (tohoto seskupení jejího pole) do jiné existenční dimenze. A stále zde setrvává. Ten tzv. „čas“ kolem ní již probíhá zcela jinak. Proto také mnozí zemřelí jsou často i spatřeni, jak kráčí ve svém pohřebním průvodu za rakví a účastníků se i ptají ... kdo že to zemřel. A nikdo jim neodpovídá, protože je nevidí. Bez cizí pomoci jim velmi dlouho trvá, než přijdou na to, že již jsou mrtví, že tedy mají být již někde zcela jinde.

Tedy ono jejich elektromagnetické pole se tu ještě dlouho může udržovat a dokonce si je schopno udržet svou dávnou podobu. *Na aktivaci (probuzení) stačí vždy jen trochu energie v jejich okolí* a jednájí i velmi rozumě. Tyto bytosti (jejich zde omylem zablokovaná pole) vždy potřebují naši pomoc – vysvětlit jim, co se stalo a pokud chtějí, otevřít jim bránu přechodu – cestu světla – domů. Bez této pomoci tu pouze bloudí, občas se k někomu připojí a někdy se mohou i plést do cizího osudu.

To však již je námět na jiné výzkumy a publikace. A kde, ve které vrstvě je co uloženo, to si nyní netroufám posuzovat. Na to mé současné síly nyní nestačí. Zde doporučuji hledat jiné autory.

Pozn. 166:

Snad již jen věcnou poznámku – dávní Slované vždy upřednostňovali pohřeb žehem. Dochází tak k rychlé transformaci právě té nejnižší formy aurických polí spojených s tělem a urychlení odpojení vysokofrekvenčních polí aury od hmoty bývalého trupu a urychlení jejich přestupu do těch dimenzí Univerza, odkud přišli, kam patří, kam se mají vrátit. Duše a vědomí tak zde nejsou blokovány a mohou se snadněji vyhnout pastem Matrixu v bardu.

V podstatě – uchování zbytků těl (ostatků) umožňuje černomagické blokování odcházejícího a nutí jej dále setrvávat na místě. Dopady toho všeho lépe pochopíme až dále v kapitole věnované vážení duše.

uplácal. Největší podíl součástek těla (kódované DNA) není z opice (Darvin), ale je shodný s prasetem!

Energetické efekty zrodu a umírání

Čím si jsou tyto tak od sebe značně vzdálené události života podobné?

Jednak se v obou případech jedná o značnou transformaci spojenou s výraznou změnou v elektromagnetických polích spojených s biologickou hmotou. S tím pak souvisí i velké množství energie soustředěné právě v tom místě a okamžiku. Což také láká řadu nehmotných parazitických entit, které tu koncentrovanou energii také mají velice rády. A jaký bude výsledek – to již záleží na znalostech a dovednostech aktérů asistujících z naší, lidské strany u oněch probíhajících dějů. *Zda ochrání prostor, či ze své hlouposti jej otevřou vlivu destrukčních entit?*

Při výcviku v Indii jsem zjistil, že hinduisté různého vyznání velmi často provádí tzv. „pradakšínu“, tedy rituální obcházení konkrétního místa. Je to praktikováno dokonce i v našich kostelích. Smysl a efekty jsem si uvědomil nejvíce v okamžiku, kdy jsme v rámci celé série výcviku také prováděli obcházení telcí se krávy. Přesněji jev jsem vyhodnotil až následně, teprve až po tom, co ruch obřadu utichl. Až když jsem již své smysly i mysl zklidnil a s odstupem mohl vše znovu procítit a s nadhledem pozorovat, analyzovat. Kdy jsem již byl lépe připraven (soustředěn) a schopen vnímat proběhlou změnu kvalit prostoru a přítomnost otevřených mezidimenzionálních bran, ke kterým vždy dochází při příchodu všech bytostí na tento svět. Což se právě projevuje i obrovským množstvím protékající Brahmické prány (živočišné energie).¹⁴¹

Pozn. 167:

Na druhou stranu, tento obřad obcházení v kruhu po směru hodinových ručiček kolem svatého místa či silového předmětu neslouží jen člověku

¹⁴¹ Brahma je prvním ze tří nejvyšších principů hinduistického pantheonu. Jeho význam je stvořitel. Následuje Višnu – udržovatel a Šiva – ničitel (transformuje, posouvá dále). Tito dva další mají mnohé jiné podoby vždy podle příběhu jejich inkarnace, kdy přišly v tělech, protože tu na našem světě měli práci, konkrétní úkol.

k načerpání té konkrétní energetické kvality. Pomáhá taktéž v udržování otevření oněch energetických vortexů v daném prostoru a v udržování jejich neustálého chodu ... tedy i další pokračování jejich energetické aktivity. Ten vztah je symbiotický (vzájemné spolupůsobení).

Uvádím především proto, že pro dnešní lidi je velmi důležité si opět uvědomit to, co jsme se všichni odnaučili vnímat (a bohužel, k naší velké škodě). Musíme se znovu naučit vnímat duchovní posvátnost určitých okamžiků života, zvláště pokud jsou právě doprovázeny i otevíráním „nebeských bran“. A opět oživit prastaré společné obřady a také se znovu naučit kolem sebe budovat potřebné ochrany.

Na druhou stranu pak různé astrální parazitické entity a pro nás hodně nepříznivé – ty o tomto jevu provázejícím porod velmi dobře vědí a o velkou část té životní energie nás v tom okamžiku obírají. Což by ještě nebylo to nejhorší. Neboť naší nepozornosti v tom okamžiku porodu také využívají k trvalému „*napíchnutí si čerstvého lidského dobytčete*“ pro své následující neustálé ovládání a vysávání. Proto jsme museli dokonce vybudovat i porodnice ... aby to ty parazitické entity měly vždy stále vše na jednom místě a přímo pod „nosem“. Aby si svého otroka stihly hned napojit na svou sběrnou energetickou síť. **Dokud ještě nemá vytvořenu žádnou ochranu.**

Jen ten, kdo je obdařen viděním těchto jinak „neviditelných“ polí a entit, ten dokáže přesně popsat, co vše se v těch okamžicích kolem dítěte děje, jaké „stíny“ se kolem míhají. A také je umí i odsunout, ochránit novorozence právě přicházejícího na svět. Ke smůle na svět přicházejících dětí – tito lidé se v porodnicích nevyskytují.

K čemu je potřebný tak velký energetický (specificky pránický) tok energie?

Vytvoří tak jakýsi „*neviditelný neohraničený energetický zásobník*“ volně roztážený prostorem a především adresně spjatý jak částečně s matkou, tak především s nově do samostatného těla vrozenou bytostí. Slouží pro posílení její stabilizace v tomto světě, urychlené zrání v těle ... a také ji zajišťuje jistou ochranu (vytváří kolem mláděte specifický frekvenčně laděný prostor). Což platí prakticky pro většinu mláďat všech druhů živočichů. Proto také většinou každý, kdo se dostává do blízkosti takového malého a bezmocného tvora zjihne a dokonce i v rozporu se

svým obvyklým psychickým laděním se začíná starat o jeho bezpečí, ochranu. (Typická slovanská vlastnost.) Odměnou za to mu pak je silná dávka emocionální i další energie, která se v něm okamžitě automaticky indukuje.¹⁴²

Z úhlu pohledu těchto vědomostí a zkušeností je pak nutné se poklonit před moudrostí jednoho údajně „primitivního kmene“, který stále udržuje podivnou zvyklost. Jak na rodičku přijde její čas, je sama s potřebnými starými zkušenými ženami schována v chýši, v prostoru zajištěném magickou ochranou, kde v klidu probíhá porod. A její muž, otec přicházejícího novorozence v tom okamžiku uprostřed návsi silně nařká a trpí značnými „porodními bolestmi“ za halasně účasti mnoha lidí vesnice – až dokud se nedozví, že je vše hotovo. S pomocí ostatních lidí kolem takto vytváří koncentraci falešné energie a poutá pozornost oněch démonických entit na sebe, aby nenašly a neohrozily rodičku ani jejich na svět právě přicházející dítě.

Pro nevzdělané a hloupé primitivy z Evropy – je to hloupost. *Avšak kdo ví – ten rozumí. Kdo rozumí, ten již ví, kam se má podívat, co vidět a co nalézt, a jak sebe i ostatní ochránit.*

A závěr?

Pokud se chystáme k něčemu pro nás opravdu důležitému, *vždy je potřebné si zajistit pomoc a ochranu.* Vyčistit a uzamknout prostor, přivolat duchovní pomocníky. **S egregorem může bojovat pouze egregor.** Proti energetickým polím může ochránit opět jen energetické pole, proti neviditelným destruktivním bytostem se pak mohou postavit jedině ochranné bytosti andělských druhů.

Opačný pól života je pro nás kupodivu horší. A přitom to nejhorší, vstup do života – ten jsme již zvládli, ten máme již za sebou. Ne každému se totiž podaří. Oproti tomu – ještě se nikdy nestalo, že by někdo od tud z tohoto světa neodešel. Mnohem horší však je, jak z tohoto světa

¹⁴² Až na satanisty. Ti jsou bezcitní a kdykoliv ochotní tyto květy andělů co nejvíce týrat ... těžit z nich energii utrpení, smrti a z jejich vysáté krve koncentrovaný adrenochrom.

odejdeme, jak moc se při tom chceme či musíme trápit. A co nás při tom nejvíce děsí? Strach z toho, že nevíme, kam jdeme, strach z našich vlastních představ.

Opravdu to nevíme, kam jdeme?

Problémem je, že naše společnost je někým z pozadí řízena právě pomocí emocí strachu. Strachu, že odejdeme a vše to „nahromaděné vlastnictví“, to smetí tu zanecháme. Proto také smrt – tato důležitá součást života, ta byla v naší současné společnosti vytěsněna na okraj myšlení až do té míry, že se lidé nejen tématu bojí, ale ani neumí v klidu a míru odejít, ba ani se s tou realitou vyrovnat (ani jako pozůstalí). Zbytečně si takto prodlužují své utrpení. Neví, jak vše srovnat a vyrovnat, odpustit si a poprosit nebesa o přijetí. A pak již jen v klidu vyčkat, až to přijde. Prostě být k tomu již připraven, tedy i vědět, kam se jde a jak to probíhá. Odejít s úsměvem a radostí – **jde se domů**. To již snad ani nikdo neumí, neví jak na to.

To vše však vůbec **není o eutanázii** – kterou se nám tu satanisté snaží zavést, jako další část svého žrádla. Zvedání míry utrpení – to je jejich agenda. Viz další kapitola.

Jedno staré mudrosloví říká: „*dobrou a klidnou smrt si musí člověk zasloužit*“. To již je náplní jiných knih. Co však má dělat současný materialista, bolavý a všemi opuštěný? A plný strachu z neznáma ...

Paliativní služba se sice objevuje již i u nás, i když je prozatím v plenkách. Především pak chybí pro ty, kteří nejsou zatíženi svým podřízením církvi. Především těm chybí pomoc osvěty. Zato jsou díky svému strachu vítanou kořistí pro různé lovce duší a majetků. Což vlastně členové církevních seskupení také.

Jiné kultury jsou v tomto již dále. Není však cílem této knihy studie tématu, jak to kde probíhá. Důležité je, že se poskytuje alespoň určitá pomoc a s tím je často spojená i potřebná přítomnost, pomoc a obsluha u umírajících. Činnost lidí v tom okamžiku je určena vždy rituály té či oné kultury. A svědectví o těchto posledních okamžicích se často budou značně lišit, především podle dosavadního zafixovaného pohledu na svět. Hodně záleží také i na síle vztahu mezi umírajícím a jeho posledním prožívajícím. Na emocích onoho okamžiku. Zda zůstávající podléhá a pro-

žívá své emoce, či je schopen „střízlivou a jasnou myslí“ vnímat změny probíhající v časoprostoru.

Přestože není zvykem o těchto posledních věcech mluvit, tak se k tomuto tématu občas již objeví i nestranná svědectví asistentů, velmi často zdravotních sester, ale též i lékařů. Tedy lidí nezatížených osobním vztahem s odcházejícím a tedy *schopných pozorování, všimnutí si, že náhle je něco jiné*. Pokud tedy měli tu šanci, že vše probíhalo v klidu a nespěchalo se k dalšímu pacientovi, anebo nebylo nutné člověka znovu křísit a pokolikáté jej znovu „hrobníkovi ukrást z lopaty“. Když si lidé díky momentálnímu klidu a prostřednictvím vnímání svých pocitů mohli náhle uvědomit změnu v časoprostoru, ke které právě došlo. A při nočních službách často dochází i ke světelným projevům, řeklo by se neznámého druhu. Je to tzv. **projev blízkosti smrti**, přesněji efekty spojené s opouštěním těla duší. A s tím spojenému i odpoutání aury od hmoty. *Náhle uvolněná energie prány v tom okamžiku skutečně výrazně, až přímo „hmatatelně“ mění chování časoprostoru. Někdy dokonce začne i slabě svítit.*

Kde se ta prána vzala? Kam se ztrácí? Kolik jí je?

Hmotnost duše a co s tím souvisí

Před asi 50 lety se ke mně dostala krátká informace, že v Japonsku se podařilo zvážit duši člověka. Protože jsem tehdy měl blízko k problematice přístrojů a měření, věděl jsem, jak vysoce náročný úkol to byl a co vše se muselo zajistit pro zajištění fyzikálně-technické exaktnosti měření. Tu hodnotu si pamatuji dodnes, neboť psali, že je to 1 carát.¹⁴³ Prostě s úmrtím člověka, tedy i s jeho aurou, se ze systému náhle „ztratilo“ 0,2 g hmoty!

„To nepatrné, směšné NIC, chomáček sotva viditelný, co ani cenu nemá ... jen bez obav podepiš tu nabízenou smlouvu...“

¹⁴³ Carát ... 0,2 g, jednotka hmotnosti drahokamů.

– jak kdysi, a ne jen v jedné pohádce, čert každého vždy pře-
svědčoval, koho k úpisu peklu lákal.

Avšak představa hmotnosti tohoto souvisejícího nic, tedy neváži-
telné energie aury, kterou nelze ani dát na váhu, coby ryzího technokrata
mě poté stále pronásledovala. Po dlouhých letech jsem se nakonec dopí-
dil hodnoty oné „směšné ztráty“. Dnes již lze celkem snadno nalézt
všechny potřebné vstupní údaje pro výpočet energie na webových stránce
https://cs.wikipedia.org/wiki/Ekvivalent_TNT

Ztráta 0,2 g hmoty ze systému představuje energetický ekvivalent
4,3 kt TNT. Tolik energie se uvolní do prostoru při úmrtí jednoho jediné-
ho člověka. Tolik energie je uloženo jen v jeho základním živočišném
aurickém poli nejnižší úrovně a slouží pro jeho stabilizaci. **Kam se ztra-
tí, kam zmizí ta síla?** Jaderná elektrárna Temelín musí na dosažení toho-
to výkonu pracovat něco málo přes 2,5 hodiny na plný výkon (všechny
reaktory). Jaderná puma svržená na Hirošimu byla **jen asi 3,5× silnější!**

A protože se má vše, pokud možno ověřit, tak po napsání tohoto
předchozího textu mě napadlo ještě jednou prověřit internet, jestli již
nejsou novější výzkumy. Na otázku *hmotnost duše* jsem našel mnoho
stránek, kde je zmiňována konstanta cca 21 g. Tedy hodnota trochu větší,
přesně $21/0,2 = 105\times$ více. Tedy podle tohoto údaje bude muset Temelín
pracovat na plný výkon něco přes 10 dní a nocí. Ve srovnání s Hirošimou
to odpovídá dohromady **necelým 30-ti** Hirošimských jaderných pum.

Pozn. 168:

Takové přesné fyzikální měření vyžaduje klid (viz dále). Proto předpoklá-
dám, že se jednalo o klidné umírání stářím – člověka vyrovnaného se
svým stavem. Naskýtá se i další otázka, jak se na tomto měření podepíše
násilná smrt a případně smrt ve válečném konfliktu. Bude hmotnost a tedy
i smrtí uvolněné energie stejná, větší či menší?

Hypotéza:

domnívám se, že možná bude asi větší, tedy zřejmě to bude asi „šťavna-
tější porce“. Jinak by nás onen trojnásobný pidiavajzlík nechal tu na zemi
umírat pěkně v klidu a nehonil nás neustále prostřednictvím svých trokú-
nadháněčů (vládců a církví) do všech těch naprosto nesmyslných konfliktů
a válek!

Pozn. 169:

Aby opět někdo nenaletěl na mlhu pouštěnou materialistickými vědeckými

teroristy, tak nyní trocha techniky a kvalifikovaný odhad. Předpokládejme, že budeme pozorovat člověka cca 60 kg hmotnosti (vím, jsou značné rozdíly: muž × žena, ale také obézní západan × podvyživený, hladový odněkud ... vlastně odevšad). Při měření jej musíme i s lůžkem a dýcháním a další měřicí aparaturou hermeticky uzavřít. I když třeba vždy jen na několik hodin. Předpokládejme pro lepší počítání, že celek i s umírajícím dohromady váží cca 210 kg. Jestliže máme měřením zjistit rozdíl asi 21 g, pak je to relativní hodnota $21 \text{ g} / 210\,000 \text{ g} = 1 : 10\,000$. Pokud však máme naměřit jakoukoliv fyzikální veličinu jistého řádu, potřebujeme zařízení minimálně o řád přesnější. Tedy potřebujeme aparaturu s kvalitou měření $1 : 100\,000$.

To však platí pouze pro hrubá orientační technická měření. Ne pro přesná laboratorní měření. Tam se žádá ještě větší přesnost (citlivost) měřicí aparatury (třída přesnosti). Podle toho, s jakou relativní přesností (tedy s rozptylem chyby měření) má být dosažen výsledek, jaký je předpoklad, že to bude, zda jsme schopni zvýšit přesnost výsledku o řád opakováním měření a jeho následným statistickým vyhodnocením, a pod. Varianta s opakováním asi nebude správná, neboť pokud vím, tak každý země definitivně vždy hned napoprvé. Ze všech těchto důvodů lze ještě předpokládat nutnost použití aparatury minimálně o jeden řád přesnější, tedy $1 : 1\,000\,000$.

Tedy když 1 g moucha sedne na závaží 1 tuny ... musíme ji přesně navážít!

To znamená pro skutečně odpovědné a přesné laboratorní měření oněch 21 g vždy na první pokus. Pokud by to však mělo být pro dříve uvedených 0,2 g, pak musíme mít aparaturu schopnou měřit ještě o dva řády (nuly) přesněji. Pokud se o různá měření jedná, tak nejpřesněji ze všech veličin fyzika dokáže právě vážit, tedy měřit hmotnost. Tato požadovaná citlivost a přesnost vah je technicky zvládnutelná. Je samozřejmé, že to není ani osobní, ani kuchyňská váha. Jen si uvědomme, na jakých vahách se oproti tomu vždy na poli vážily pytle brambor a jak (ne)presně.

Smekám klobouk před oněmi japonskými či kterými techniky, co toto zvládli.

Za prvé – konstatování:

jen tato otázka dává tušit velmi vysoké energetické přesuny mezi naším 3D (+ čas) prostorem a nějakým jinodimenzionálním prostorem. Tedy přesněji bych právě toto považoval za důkaz jeho existence a koexistence s „naší“, zatím rozumem velmi omezeně vnímanou realitou. Neboli, že naše obvyklá realita je jen jakousi podmnožinou obecnějšího prostoru. A za těchto okolností, pokud nerozšíříme naše vnímání a poznávání o tyto

tušené a zatím pro nás málo probádané souvislosti, pak spekulování materialistické vědy nad mnoha jinými otázkami života i Universa bude stále jen pouhé bohapusté tlachání.

Za druhé – varování:

veškeré organizované hromadné zabíjení, tedy všechny válečné konflikty vlastně představují pouze sklizeň šťavnaté a lahodné energie takzvanými „vládci stínů“ pocházejících z inverzního vesmíru. Kdysi se pro ně používal obecněji srozumitelné termíny „dábel, démoni“. To jsou ti, kteří skutečně ovládají svět prostřednictvím svých otroků: panovníků (dnes nazývaných pro změnu prezidenti a předsedové vlád, prezidenti a ředitelé firem, obchodních korporací, bank a finančních ústavů ...) a kněžími (různých církví).

Ti tyto masakry pro svého pána satana přímo organizují.

Pozn. 170:

I oni prezidenti států jsou jen bezvýznamní poskoci, kdykoliv účelově vyměnitelní. I oni jsou pouze bezvýznamní sluhové na něčí šachovnici. Ten, kdo jimi na mezinárodní scéně podle své vůle skrytě pohybuje – ti jsou skuteční hmotní (skrytí) panovníci. Jsou to majitelé velkých bank a různých velkých nadnárodních korporací (firem). Svě poskoky ovládají prostřednictvím energie koncentrované v peněžním systému a strachem. Avšak i oni sami jsou pouze otroky nadřazeného egregora – démonického pole, kterému slouží a poslouchají jej. Ten je ovládá prostřednictvím psychiky a aurických polí jejich těl, případně implantátů do nich vpravených. **Avšak i oni jsou vinni – podepsali svou smlouvu, splatnou jejich smrtí a platnou i po smrti.**

Prvním krokem k dosažení tohoto cíle kdysi „vládci stínů“ museli přesvědčit všechny lidi, že oni prostě nejsou, neexistují. Zahalit se neviditelností, tedy nasadit lidem klapky na oči. Pak již bylo jednoduché přesvědčit je, že právě oni jsou „bůh“, kterého se musí bát, sloužit mu, skládat úcty, přinášet oběti, jít za něj bojovat, zabít ostatní lidi i sebe.¹⁴⁴

¹⁴⁴ Na tomto místě lze pouze doporučit studium nejrůznějších a hlavně nejstarších dochovaných textů z nejrůznějších raných kultur lidstva. Dále pak jejich komparativní výzkum, s přihlédnutím k faktům, že naše současná technologie ještě zdaleka nedosahuje úrovně technologií popisovaných v těchto textech.

Rada:

Není třeba to dělat od začátku. Již to provedla řada jiných fundovaných badatelů. A

Vraždy a zabíjení neslouží skutečnému Bohu, ale právě a jen a pouze démonům. A proto také bývaly vyžadovány krvavé oběti, minimálně zvířat. Častěji raději lidí, ba i pro zábavu – viz: gladiátorské hry, upalování čarodějnic, veřejné popravy jako kratochvíle mocných i prostředek výchovy a přípravy lidu k další oběti. Proto byly tyto příkazy také zapsány, zafixovány ve „svatých“ textech.

Kdo redigoval Starý zákon, falšoval Nový a sepsal Korán?

Otec Nebeský a ani jeho syn to rozhodně nebyli! A Bůh – ten již rozhodně ne!

Pozn. 171:

Z tohoto důvodu v Indii, tam kde jsem kdysi získával některé potřebné vědomosti (které jsem tehdy potřeboval načerpat), měly obětiny při obřadech zcela jiný smysl (opět téma na jinou publikaci). A striktně se dbalo na jejich druh. A také se velmi hlídalo, aby se v blízkosti obřadu nevyskytla žádná volná krev. Ta totiž přivolává negativní a destruktivní entity a jejich silová pole. Pak se totiž veškeré následné dění snadno a rychle zvrhne zcela úplně jinak, než byl původní záměr.

*Za třetí – **dopad:***

celý tento ohromný proud energie musí projít za 9 měsíců dělohou ženy dříve, než bude rodit. To je neskutečně obrovská – skutečná síla žen a matek.

*Za čtvrté – **důsledek:***

to množství energie a síly, kterou je schopna jedna jediná žena (při správně natrénovaném postupu) jediným nádechem nasát a zkoncentrovat ve svojí děloze a poté svou myšlenkou upřenou k cíli jediným výdechem doprovozeným správným slovem vyslat a v kosmu proměnit v realitu, to nedokáže celý mužský klášter svými modlitbami ani za celý rok.

Zde, v pochvě a děloze je skryta ona nezměrná moc bohyně Kálí, kterou použila v boji s démony, když tehdy parta jejích božských kamarádů ze spolku světla, v bitvě proti tlupě černých sil – rákšasů, jen tak tak, že to bohové tehdy naplno neprojeli a nedostali všichni od ďáblíků na prdel

svá zjištění odhalili ve svých knihách. Škoda jen, že lidé zapomněli číst – tedy umět v textu odhalit hlavní informaci a domyslet její dopad pro současnost a pro sebe.

(hindská mythologie a mé stručné shrnutí tehdejšího děje a poučení z něj plynoucí).

Za páté – strach mocných:

této síly se bojí všichni církevní představitelé a mají před ní právem strach. Jsou totiž ze všech žen „strachy posraní až za ušima“. Proto se posledních cca 2000 let stále jen snaží všem lidem neustále vtloukat do hlavy nesmysl, že muž je víc ... a žena se nemá a nesmí tajnými vědami zabývat. Proto se z žen stále snaží udělat jen pouhou hračku bez rozumu, předmět svých zvrhlých choutek, poslušnou služku a jen reprodukční samiči pro plození dalších otroků (mluvícího dobytky).

Nejvyšší čas.

Ženy, probudte se.

Ne pro moc, ne pro vládu.

Pro mír, pro lásku, pro štěstí.

Čakry Duše

Před lety jsem se v Indii zúčastnil speciálního intenzivního uvedení do nácviku balíčku vybraných dovedností. Jejich název v sanskrtu není důležitý. Kdysi se je tam od bráhmánů učil také jeden cizinec¹⁴⁵ s podivným cizokrajným jménem, Ježíš. Všechny natrénované schopnosti později také veřejně demonstroval při svých toulkách po Izraeli a jsou v Novém zákoně všechny zaznamenány – coby zázraky. Oni Židé do té doby tam o ničem takovém nikdy neslyšeli, nic takového neviděli. Po staletích později povídáním o těchto jevech křesťanští kněží udivovali všude kam přišli, a s touto reklamní kampaní svým monopolem obsazovali nové trhy s dušemi – otroky. Pouze v Indii nad tím mávli rukou a překvapeným církevním otcům ti „neznabozi“ jen řekli: ... *jó to, to*

¹⁴⁵ Je nutné si uvědomit, že veškeré učení a dovednosti si bráhmani vždy drželi pod pokličkou. Prostě udržovali svůj monopol. Nikdo, kdo se nezrodil v jejich kastě, to nesměl znát. Ani král. A cizinci byli ještě níže postaveni než ta jejich nejnižší kasta. Přesto *cizince Ježíše* vyučili nejvyšším vědění svého řemesla. *Proč?*

všichni naši větší světci umí taky. Máme na to přesné návody. To se ten kluk tehdy učil tady – u nás.

A náhle, k předplacenému výcviku, svámí Šrí Kaléšwara přidal ještě další výcvik. Otevření devíti čakr Ježíšova kříže. Iniciaci, předpisy, postup nácviku.

Opět bylo vše jinak. Zcela jiné obrazce, mantry, rozmístění a hlavně – kde to hledat? V úplném rozporu, přesněji zcela mimo hlavní energetickou strukturu aury a odlišně od ostatních běžně známých textů. A kam to vše lokalizovat? A nácvik – ten nebyl krátký. Ti, kteří tam pak v ášramu mohli dále setrvat a při tom neustále „točit“ všechny mantry v prostředí plně energetizovaném a pod specifickou ochranou svámího, těm to šlo. Já jsem doma musel při zaměstnání, po kapkách, pravidelně každý večer, trénovat pouze sám. Rozhodně to však stálo za to.

Teprve až mnohem později jsem pochopil, že se vůbec o žádné rozpory nejedná. Jen, že ona zářivá „vícevrstevnatá“ aura není jediná nehmotná struktura, se kterou jsme v neustálém propojení. Že „nad tím vším“ jsou ještě další, frekvenčně mnohem vyšší úrovně (hladiny = pole), které mají také svoji specifickou strukturu. Ty byly již také částečně poznány a popsány a lze je také rozvíjet. Snad naše „já“, či naše „vyšší Já“, anebo přímo čakry duše? Rozhodují o mnohém dalším a též o tom, zda budeme schopni ostatní dovednosti usilovných tréninků správně použít. Prostě čakry pole mnohem vyšší úrovně, než jsou běžně popisované systémy.

Zcela mimo dosah našeho zdejšího prostoru!

Čakry, které si i Ježíš musel předem aktivovat a plně rozvinout, aby potom jednou později mohl zvládnout to, co dokázal. On měl tehdy již jistou výhodu v tom, že si je otevíral a aktivoval ještě mnohem dříve – během svých předchozích inkarnací. Když tedy přišel na svět, tak již měl dokonce i něco „předtrénováno“. On se totiž na svůj úkol připravoval i několik životů předem.

Kromě akupunkturních bodů (mikročaker) tedy s sebou se svým tělem neustále na hlavním pátečním kanále nosíme devět hlavních čakr

aury (sedm plus dvě donedávna utajované čakry) a také ještě řádku vedlejších čakr těla. K tomu návdavkem navíc ještě několik čakr vyšších řádů a také zvláštních klíčových bodů polí. Kromě toho také dalších devět čakr duše kolem těla nelokalizovatelných, nacházejících se mimo náš stávající prostor. Ty souvisí již s našim „vyšším já“.

Vůbec není vyloučeno, zda se brzy neodhalí ještě i něco dalšího. To vše již je tématem pro jiné publikace. Avšak pro účel a potřebu výcviku popsaného v této knize – „*Cesty zažehnutí světla*“ plně postačuje vědomá práce se základními devíti čakrami páteřního stromu s navazujícími cvičeními. Kdo chce, může ve svém tréninku setrvat jen u sedmi čakr.

Buddhisté většinou pro základní práci užívali (trénovali) jen pět čakr, zbývající ponechávali na jejich pozdějším samostatném rozvinutí v důsledku celkového pročištění těla. Ve Starém Egyptě kdysi dávno počítali dokonce s ještě menším počtem čakr.

A pokud nám budou odemknuty a rozvinuty ty další slibované DNA šroubovice, určitě těch čakr opět přibude. Prostě – nebudeme se nudit ani v dalších tisíciletích po počátku nového světa.

Hlavní čakry základní aury

Funkce a smysl čaker

O čakrách bylo sepsáno již hodně literatury. Každý autor toto velmi náročné a komplikované téma probírá podle svého úhlu vnímání a znalostí. Nemám důvod pochybovat o tom, že by různí autoři, i když se občas ve svých popisech místy rozchází, že by se zásadním způsobem mylili. Neboť každý toto složité téma popisuje a napojuje k řešení těch problémů života, kterými se nejvíce zabýval.

Tohoto pravidla se tedy budu držet i já. Chci se pokusit především o nadhled na celý systém hlavního stromu čaker, především z fyzikálního úhlu pohledu, z pohledu některých obecně důležitých funkčních principů.

Aby téma bylo snadněji uchopitelné, je tentokrát rozděleno do doby deseti otázek a odpovědí. Zpracovaných více méně samostatně a tedy výkladem se často prolínají, opakují.

Přestože jsem tuto kapitolku měl rámcově sepsánu již řadu let ve formě stručných myšlenek – tak patron z vyšších úrovní mě hlídal a jednak donutil vše přepracovat tak, aby to nebylo příliš strohé, aby to dokázal číst a pochopit i člověk s normálním netechnickým vzděláním. A rovněž doplnit i několika názornými náčrtky. A taktéž některé části přepsat, dokonce i několikrát. Snad jsem to tedy vše popsal a vyjádřil již dostatečně výstižně a jasně.

A rada pro čtenáře ... pokud něco při čtení nebude snadno pochopitelné – nevádí a směle pokračuj dále. Pokud tomu nebudeš dokonale rozumět – na správné funkci a účinnosti hlavního tématu knihy a na možnost vše správně aplikovat ve tvé cestě za světlem tvé duše to vůbec nic

nemění. Takže vlastně když tuto kapitolu přeskočíš, asi se také nic nestane. A vrátit se k ní můžeš i kdykoliv později.

Rámcové shrnutí je pak provedeno v odpovědi na poslední otázku.

Pozn. 172:

Důvodem, proč jsou zde ty kapitoly o auře a čakrách je ten, že jednak součástí celé metodiky „*Cesty zažehnutí světla*“ je *přímá práce s čakrami* a jejich energetizace a současně s tím probíhající čištění, posilování, léčení, aktivace jejich funkcí. K čemuž, víceméně při správném naladění se, začne pak docházet víceméně automaticky.

Za druhé – podobně tak, jako v autošколе se budoucí řidič musí rámcově seznámit i s konstrukcí auta a všech jeho komponent. I když se již nepředpokládá, že by si někde na cestě své moderní složité auto sám opravoval a raději pozve odtahovku odborného servisu. Ani každý řidič asi nebude konstruovat novou převodovku či motor. Přeci jen však řidič musí vědět, co řídí a za provozu umět i reagovat na změny ve svém vozidle (a vyhodnotit, co mu kde nějak jinak divně klepe a asi proč). A s naším tělem a jeho běžně „neviditelnými“ částmi je to podobné.

Prostě při své cestě k nebesům je potřebné mít tak trochu encyklopedické ponětí i sám o sobě a z čeho všeho se zde na Zemi skládáme a jak vlastně fungujeme, kde je naše „benzínová stanice“, kde máme své nádrže, jak si správně nasát „plnou“ pro svou další cestu k nebesům ...

V této kapitole se budeme věnovat čakrám na hlavním páteřním kanále v nejnižší úrovni pole, hned nad hmotným tělem. Jak již bylo dříve zmíněno, čakr různých druhů je v prostoru těla mnoho, a lze je různě posuzovat a třídit. Zde se však budeme zabývat pouze těmi nejdůležitějšími, spojenými s nejhrubší složkou aury propojenou na hmotné tělo a z klasického úhlu pohledu. Tedy podle hinduistických a buddhistických škol. Pojednání není úplné a všezahrnující, každý zájemce jistě najde mnoho nejrůznější literatury. A i když se mnohé výklady mohou mezi sebou někdy i značně lišit, zároveň mohou být všechny pravdivé. To totiž závisí vždy a především na nasazeném filtru vnímání reality – tedy tzv. úhlu pohledu. Tato filozofická otázka byla již dříve zmíněna v souvislosti s jinými tématy.

Obecně je čakr velké množství. Všechny jsou nějakým způsobem potřebné a důležité. Avšak některé mají svou správnou či spíše zablokovanou funkci na člověka přímo fatální vliv. Proto se někdy mluví o hlavních a vedlejších čakrách. A kromě nich například existují ještě mnohé

další čakry ... chodidel, dlaní, ale i na konečcích prstů a ... a všechny mají svůj smysl a jsou pro nás nějak důležité.

Prioritní důležitost pro život mají především čakry naskládané na hlavním páteřním kanále – těmi se budeme zabývat v této kapitole.

Otázka: 1.

Kolik tedy je těch čaker, 7 nebo 9? Kde se vzaly ty další dvě čakry?

Odpověď:

S tím ale podobně zní i jiná dosud nepoložená otázka, kolik máme nehmotných těl, úrovní ... a kolik tedy je vláken šroubovice DNA a kolik jich bylo doposud a kolik dimenzí bude po dokončení transformace a jak budeme vypadat... A stále ještě vše posuzujeme podle 3D náhledu, se kterým máme přeci jen hodně zkušeností. Anebo jsme již schopni vše analyzovat z pohledu budoucího 5D prostoru a máme k tomu i pojmový a poznávací aparát? A mnohé další. Proto zůstaneme zatím jen u toho, co je prozatím již nějak ověřené. Jen z toho můžeme nyní vycházet. Nicméně, mnohé bylo kdysi velmi dávno známo a mnohé upadlo v zapomenutí. V důsledku statisíce let probíhajících bojů mezi světlem a zlem o vládu nad touto planetou. A to vše teprve budeme zde opět objevovat, učit se.

Tradiční veřejný systém čaker umístěných na páteřním kanálu ¹⁴⁶ počítal dosud se sedmi nejdůležitějšími centry. Nikde tuším nebylo uvedeno, že těch uzlů není víc. Všichni se spokojovali jen s tím, co bylo řečeno, většinou si nekladli další otázky. V dané etapě lidského vývoje toho bylo na práci i tak až až. Některé typy manipulací a aktivizací bývaly za jistých podmínek dosti nebezpečné, někdy pro praktikujícího, jindy pro okolí. Proto mistři všechny své znalosti předávali vždy pouze po kapkách a jen s jistou mírou záruky, že to nebude ke škodě, nýbrž ku

¹⁴⁶ Tím se myslí prostorová lokalizace vztažená ke hmotnému tělu. Není tím myšlen „míšní kanál“. Podobně jako u akupunkturních drah, tak i v tomto případě tyto energetické trasy jdou mimo všechny systémy vláken svalů, žil, nervů, kostí. Jsou to vlnovody definované ve struktuře elektromagnetických polí velmi vysokých pracovních frekvencí, jakákoliv hmota pro ně není překážkou.

celkovému prospěchu všem. Co se žák dozvěděl a také zvládl, to vždy souviselo s mírou jeho dosažené vyspělosti a také jeho již vyzkoušenou spolehlivostí, zralostí. Proto pro jistou míru jejich nebezpečnosti (spíše jejich silou) byly ty dvě další čakry až donedávna před veřejností tajeny. V podstatě tam stále byly, ale pro svou blízkost jaksi uschované v centrálním hrudním prostoru, o němž se vůbec nemluví. Býval nazýván „hrudája“.

Neprobíhal tedy přímo jejich vědomý rozvoj, ale díky sousedství jiných center se také i tyto pozvolna čistily a „zlehka“ rozvíjely svůj uzamčený potenciál.

Protože ty dvě velmi silné čakry zůstaly celé staré věky utajeny – tak průměrné satanistické společenství utajených vládců světa o nich také nevědělo. Kdyby je oni znali – dnes by zde nebylo již nic a asi ani tato vzácná planeta. A ti současní poslední, ti svými byť specifickými věděními a kdysi i velmi rozsáhlými, ti dnes již nejsou schopni dosáhnout jejich síly a magicky je zneužít proti lidem. Protože bez náležité součinnosti ostatních čaker a tedy i jejich pročištění (a charakterové vyspělosti člověka), samy nerozvinou potenciál v nich ukrytý.

Protože se vše mění a jsme svědky zániku starého světa a vzniku nového (přerod věků), mnoho dosud utajeného se stává zřejmým, veřejným. A navíc nadřazený systém má stejně k dispozici jisté ochrany, kdy lenochům se nedaří a u tréninku nevydrží a pokročilí a vytrvalí žáci jsou tímto nácvikem silně transformováni. Proto tuto rozšiřující informaci o dalších dvou čakrách ruský léčitel mistr Boris Tichanovský napojený na sibiřské a jiné léčitele a také na Tibetské zdroje, mohl ji před několika lety zveřejnit.

Otázka: 2.

A co říkají jiné systémy?

Odpověď:

Každý systém, tedy výcviková škola se svojí metodikou používá právě to, co potřebuje na svém stupni rozvoje tak, jak to také potřebují jejich žáci. Protože každý žák (duchovní aspirant) je na jiném stupni vý-

voje své duše, existuje na světě vícero druhů výcvikových škol, aby každý mohl najít tu pro něj v daném okamžiku nejvýhodnější. Proto také vždy ti nejlepší žáci pak také odchází ještě k jiným mistrům, aby získali další potřebné doplňkové informace, které by je pak posunuly ještě dále. Aby i oni se jednou stali mistry.

Platí rčení: „*slabý je žák, kterému stačí jen jeden mistr*“.

Poznámka: ... avšak ani mnoho učitelů ještě není záruka – že ze žáka nakonec nebude jen pouhý pestrobarevný papoušek.

Hinduistické školy a z nich vycházející školy jógy většinou veřejně uvádí 7 čakr. Ale ne všechny školy rozvíjely práci se všemi čakrami, alespoň ne běžně. Z praktických zkušeností varovaly před samostatnou nekontrolovanou prací především s nejspodnější čakrou – „alespoň ne bez vedení mistra“. Mají totiž pravdu v tom, že pokud se v těle, které nemá všechny páteřní kanály dostatečně pročištěné a ostatní čakry také ve skvělé kondici, pak některé pokusy o „lákavé probuzení hadí síly“ mají na tělo žáka hodně destruktivní dopad. Ten energetický průtok tělem je v tom okamžiku velmi značný a nebezpečný. Právě pro tyto typy cvičení je nutný dohled jasnovidného mistra – pro sledování průběhu a i případnou záchranu.

Ještě jednou – je to o probuzené kundalíní (*hadí síla* ... spící svinutá v muladhára čakře). Ne o normálním energetickém čištění čakr a tažení prány tělem. Jsou to dvě zcela různé záležitosti.

Přesto např. v knize „Čakry, centra energie“ autor Harish Johari uvádí ještě další osmou „Sóma“ čakru na střední svislé rovině těla – uprostřed čela mezi Ádžňa čakrou a Sahasrárou. A také ji považuje za velmi přínosnou. Jejím prostřednictvím někdy navíc přichází i velmi příjemné světlo. A přesto tato čakra není součástí hlavního čakrového systému těla, patří tedy k ne tak důležitým vedlejším čakrám. Prostě je více dalších čakr, o kterých v literatuře není mnoho zmínek.

V Tibetu byly všechny hinduistické texty samozřejmě kompletně známy. A přesto při mnoha praktických a velmi účinných technikách bylo často používáno jen pět čakr. Podle účelu daného meditačního cvičení byly aktivovány s příslušným laděním (mantrou). A ty se po své aktivaci samozřejmě postaraly i o zbývající sousední centra, o jejich do-

ladění a spolupráci. Při práci často spojovali právě muladháru se svadhsthánou, manipuru se surja čakrou, anahátu s vadžradharou, s višudhou pracovali separátně a adžnu slučovali se sómou a sahasrarou. Tedy namísto práce vždy jen s jednou konkrétní čakrou takto pracovali hned s celou oblastí těla. Samozřejmě zase podle školy a typu cvičení a také úrovně vyspělosti žáků. Zároveň se oproti hinduistickým technikám často soustřeďovali na trochu jiný aspekt činnosti celku. Doporučuji vyhledat podrobnosti v knize *Základy tibetské mystiky*, autor: Lama Anagarika Govinda.

Proto i Petr Ch. používající systém andských šamanů, nechá plnit energií celé dutiny trupu a typem specifického ladění energie v konkrétním místě (čakře) se moc nezabývá. Ta energie při dostatečně silné aktivaci se postará o potřebné a správné doladění i všech sousedních center. Prostě po naplnění energií se tato rozlévá tělem všude kolem a pročistí vše najednou.

Moje zkušenost ... pokud je blok funkce (vadný program) usazen na čakře (což je časté), tak pro nápravu je nejlepší užít současně jak dávku vhodné energie, tak i příslušné čistící a později ladicí mantry. Postupně jednu čakru po druhé. Jakmile se aktivují, začnou rychle opravovat i své okolí v těle (poruchy umístěné někde kolem). Tento postup se mně ukázal jako velmi účinný a rychlý, bezpečný a spolehlivý. Netřeba příliš spěchat – to opravdu bývá ke škodě (prudké čištění není dobré pro zachování jasné mysli a zdravého rozumu). Zvláště když to člověk vykonává sám a dlouhodobě, oproti jednorázovému pasivnímu přijetí něčí řízené meditace. Tam při ní je sice silný rychlý a příjemný zážitek, ale to se časem také rychle vytratí a problémy se pak postupně vrací zpět. Při vlastním úsilí a opakovaných nácvičích se efekty vnitřního čištění těla i všech hladin biopole (aury) stávají trvalé. Při vlastní trvalé práci totiž dochází k postupné transformaci sebe sama, k osobní evoluci.

Otázka: 3.

Kolik čaker tedy používat při individuálním nácviku, při samostatné práci?

Odpověď:

Před lety jsem začínal pouze s pěti spodními čakrami, bez hlavy, a to jsem je ještě čistil všechny jen mantrou země. Zdůrazňuji, že první čakru nechávám pouze čistit a plnit energií Země, a to je bezpečné. **Tedy žádné techniky na probuzení Kundalíní – hadí síly v muladhára čakře!** A jít do hlavy sám jsem se delší čas neodvážil. Teprve později, až když jsem cítil základní tělo sladěné a v rovnováze, tehdy jsem pak přidal ještě i horní dvě čakry. Teprve po letech a když jsem se dostal k informaci o devíti čakrách, pokusil jsem se je procítit a přidat je do nácviku. Proto jednoduchá rada: „trénuj každý tak, jak to sám cítíš“. A pokud se budou trénovat i nově odhalená centra, určitě se více rozvinou. Chce to jen trochu trpělivosti.

Důležité upozornění:

vždy je nutné se řídit pocity vlastního těla, vnímat a sledovat jeho informace. Pokud to někde pálí a drhne a je výrazně nepříjemné – pak je nutné zvolnit tempo výcviku. Toto místo v těle pozorovat, řádně zlehka prodýchat a nechat problém rozplynout, nepokračovat bezhlavě násilně dál. Energie sama nás varuje. A jak se to rozplyne, pak pro dnešek dále pokračovat již jen „volnějším“ tempem.

Někteří „sportovci“ si totiž často myslí, že oni překonají vše a hlavně silou. Pro ně mám jiný návrh – běžte napřed trénovat něco jednoduššího a méně rizikového, třeba zastavovat holýma rukama rozjetý vlak. *(Poznámka pro nechápavé – to není návod k jednání, to je alegorické přirovnání, jak to s nimi dopadne.*¹⁴⁷

¹⁴⁷ Tato poznámka je alibi autora textu pro případ jakýchkoliv soudních sporů ... neboť nové generace programované školstvím upraveným podle amerických vzorů již neprodukuje člověka přemýšlivého, nýbrž dogmaticky poslušného. Proto každá něčí srážka s vlakem je čistě jeho osobní motivací, neboť tento text byl sepsán pro člověka moudrého a myslícího.

Otázka: 4.

Podařilo se již někdy čakry fotograficky dokumentovat?

Odpověď:

Veškeré starobylé popisy se zakládají na schopnostech jasnovidců a léčitelů, na jejich schopnosti vnímání reality i mimo rozsah viditelného spektra elektromagnetického záření.

Pozn. 173:

Vznik Kirlianovy fotografie v období kolem druhé světové války (původně vyvinuto pro účely nedestruktivního odhalování skrytých malých vnitřních vad výrobků) později umožnil fotograficky zachytit a zaznamenat „biopole“ člověka. Jednalo se tedy původně o náhodně odhalený vedlejší efekt nově objevené fotografické techniky. Později porovnávání fotografií, napřed u lidí před léčitelovým působením, v průběhu léčení a posléze po léčitelském zákroku ukázaly markantní rozdíly na snímcích. To bylo prvním vědeckým potvrzením pravdy zaznamenané v prastarých textech. To, že i dnes mnoho „vědců“ nehodlá tento fakt vzít na vědomí, je například jen opakování stejné situace, kdy kdysi mnoho současníků Galilea také odmítalo, byť jen nahlédnout do okuláru dalekohledu. Museli by potom totiž přehodnotit veškerý svůj dosavadní názorový systém a nedej bože se ještě vyjádřit na veřejnosti, že celý svůj život žili v omylu dogmatu (to je preventivní obrana proti těžkému šoku z následné kognitivní disonance).¹⁴⁸ Proto byl také dlouhá léta užíván častý argument o „vadě fotomateriálu“. Jenže na co to nyní svést, když se v době digitální techniky klasické filmy již neužívají?

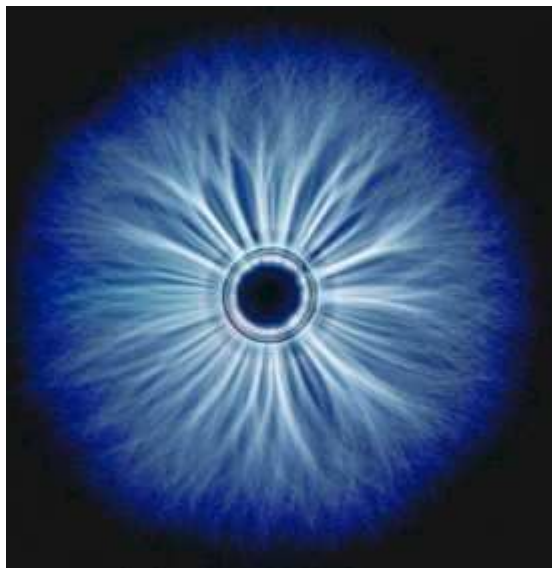
Pozn. 174:

Samozřejmě s rozvojem barevné fotografie, filmu a také s digitalizací těchto přístrojů a schopností této techniky vizualizovat i část záření za okrajem „viditelného spektra“ tyto možnosti ještě vzrostly. Dnes dokonce vznikl i obchod, přesněji služba, zabývající se fotografií aury a čaker a jejich výkladem. Protože však stav organismu i psychické ladění neustále kolísá, je zbytečné se tím příliš zabývat. Zvláště i s ohledem na to, že tam může v tom okamžiku proběhnout i mnoho jiných ovlivnění ... probráno dříve.¹⁴⁹

¹⁴⁸ Ve stejné pozici jsou dnes i všichni nadšení sledovatelé televize, která podle všech metodik vyvinutých výzkumy pod hlavičkou „MC Ultra“ u CIA kdysi v 50. letech a později, jim neustále programuje jejich myšlení i podvědomí v duchu základní mantry: „*Věř jenom nám a nevěř ničemu, co jsme my neřekli*“.
Mind Control Ultra ... ovládání mysli, přísně tajné.

¹⁴⁹ V praxi je vždy hodně odchylek od ideálů, neboť zdravotní stav a psychika a mnohé jiné vlivy vždy naruší okamžitý normální tok energií. O nich je při vyhodnocování fotografického měření nutno vědět! **Toto není rentgen zlomených kostí.**

Důležité však je, že na fotografiích v uvedených místech bývají výrazně vidět jakási „barevná slunéčka“, ve shodě se starými popisy. Na adrese <https://pracesesny.webnode.cz/dalsi-tvorba/badani/> jsem pro ilustraci našel zde uvedený nádherný obrázek pořízený uvedenou technikou a určitě zveřejněný i jinde. Proto čakry také byly vždy přirovnávány k rozkvetlému lotosu (leknín, astra, jirina, chryzantéma), vizuálně je to

Obr.: 2 *Fotografie čakry*

více než názorné. Samozřejmě zde není vidět ona často uváděná schematická charakteristická kresba spojená s čakrou – to pak již je jiná záležitost [obr.: 2].

Toto je samozřejmě statický obrázek. Video zobrazí neustálý pohyb a proměnu.

Pokud tedy fotografie potvrdily pradávna tvrzení jasnovidců zachycená v prastarých textech, považoval bych za správné i ta další jejich tvrzení o čerpadlech energie (termín čerpadlo je již samozřejmě

moderní pojem, oni to opisovali principem funkce).

Často se také místo slova čakry používal jiný výstižný pojem – slunce.

Otázka: 5.

Jak tento optický útvar může sloužit jako čerpadlo? Čeho, odkud a kam?

Odpověď:

Napřed opusťme zažitou představu turbín a rotačních čerpadel. Pokud se tyto roztočí, také bude „vidět“ něco zcela jiného.

V první řadě toto je optický obraz projevu fyzikálního pole, ve kterém

dochází k přesunu energie mezi dimenzemi i s její koncentrací a zároveň s její jakousi transformací do zcela jiných konkrétních kmitočtových pásem. A tedy také i ke změně její kvality (charakteru, ladění). A z tohoto místa čakry je pak tato životní energie dalším souvisejícím systémem „nádí“ (symbolických „potrubí“, přesněji vlnovody – viz fyzika) distribuována do dalších částí celku – organismu těla.

Skutečná realita je navíc skutečně vícedimenzionální oproti našemu vnímání 3D (tři reálných směrů) a času. Zbývající dimenze nejsme schopni z našeho úhlu pohledu vidět a měřit, avšak do našeho pohledu se nějakým způsobem promítají. Lze si je pro nás pouze představit a konstatovat, že jsou tyto dimenze na naše vnímané tři směry pouze kolmé a projevují se pro naše běžně omezené vidění „imaginárním způsobem“.

Podobně jako byla kdysi v matematice zavedena neexistující imaginární jednotka druhé odmocniny z mínus jedné. A pak byla tato neexistující „hloupost“ graficky znázorněna v ploše komplexních čísel a následně vytvořen kompletní matematický počet s komplexními čísly. Právě toto správné počítání s „neexistencí“ umožnilo matematicky popsat a analyzovat chování řady fyzikálních i technických jevů. A nakonec tyto takto „nesmyslně“ vyřešené hodnoty opět správně promítnout zpět do konstrukce strojů a přístrojů, které na jejich základě mohly vzniknout a také se správně rozběhnout. Včetně veškeré elektroniky. Špičková věda a technika se bez tohoto pomocného matematického aparátu a jeho grafů prostě neobejde.

Pokud se budeme v hydromechanice zajímat o jevy pramen-propad a vír, zjistíme těsnou provázanost obou zcela rozdílných jevů a jejich matematický popis shodnými systémy rovnic. A také grafickými zobrazeními jejich polí. A pak také zjistíme, že si všechny tři jevy pouze prohodily reálnou a imaginární složku. A že právě proto se ty jevy budou vždy provázet, neboť je to totéž, liší se jen úhlem pohledu a tedy i popisem jevu. Zobrazení těchto polí pak odpovídá uvedené fotografii pole (jev doplněný již jen o „sršení“ energie). Proto také dávní autoři skutečně mluví správně, pokud celou záležitost popisují jednou jako vír (vířící kolo energie), jindy mluví o čerpání energie (třebaže to občas říkají tro-

chu jinými slovy ... oni tomu tehdy rozuměli a my to dnes musíme teprve napřed významově dešifrovat).¹⁵⁰

Pokud budeme z podobného nadhledu modelovat chování media v čerpadle či turbíně jako pole, opět dojdeme ke stejným popisům. Bez ohledu na dílčí vrtění se elementu kapičky uvnitř i s jejím nahodilým, a přesto usměrněným vířením. Z vnějšího pohledu je to pak spojeno nejen s tokem, tam tekutiny či plynů, u čakry energie, ale i se změnou jejich globálních parametrů – tlak, průtok, změna kvality.

Pozn. 175:

Zde je nutno ještě navíc podotknout, že pramen a vír, stejně jako propad a vír, jsou prostorovým útvarem v podobě kužele. Proto čakry vůči tělu v čelním směru bývají kresleny jako kola (točící se barevné skvrny), z bočního pohledu zase jako dvojice kuželů, otvírajících se vpřed a vzad. A to i přesto, že naše spojená aurická pole kolem nás mají v celkovém pohledu toroidální tvar. A navíc čakry tu energii vakua stahují ze všech směrů stejně a komprimují v pránu, kterou zase do těla také odevzdávají všemi směry (či přesněji odevzdávají ji do vlnovodů). Tak jak to, že najednou místo koulí jsou tu kužele? Není to chyba?

A navíc my si dokážeme představit kouli rotující jen podle jedné osy a ne hned kolem třeba deseti zcela samostatných nezávislých os. Avšak zde to není 3D skládání vektorů rotace!

Pozn. 176:

Přestože máme kolem sebe auru „kulově“ roztaženou (přesněji popsateľnou místo sféricky – tak toroidem), tak máme zde jednu z výrazných svislých rovin těla (kolmo na čelní pohled stojící postavy). A elektrické a magnetické potenciály jsou po vnějších obrysech tohoto pohledu rozloženy tak, že levý a pravý bok postavy tvoří „symbolické sloupy“ rozdílných polarit. Její levý bok (ruka, noha ...) mívají jinový charakter a druhý pak obvykle jangovou kvalitu. Což by pomohlo vysvětlit ono specifické tvarování na starých zobrazeních.

Po této doplňkové informaci pokračujme v naznačeném uvažování.

Pro technickou představu změny kvality a jak to asi může vypadat – představme si, že dopravovaným mediem není voda, nýbrž jiné medium na hranici mezi tekutinou a plynem. Zde je jen nepatrná technická odchylka – naším čakrovým čerpadlem protéká a zahušťuje se prána, éter, volná energie. A ještě jedna technická důležitá drobnost: turbíny a

¹⁵⁰ Čakra znamená točící se kolo. Těž znamená i vír.

čerpadla jsou vlastně prostorově uspořádané soustavy těles, které vytvoří takové potřebné fyzikální pole, aby mohlo způsobit transport média v lineární ose (podle potřeby průmyslu).

Čakra na svém místě provádí vlastně to samé, jen z našeho pohledu ze všech směrů a všemi směry najednou. Tak, jak to právě potřebuje život. Tu zahuštěnou a přeměněnou energii pak transformuje kanálky dále do organismu. Podobně jako třeba transformátor se svými pomocnými obvody převádí energii napájecí sítě ze vstupu na jiné formy, právě vhodné pro napájení celého počítače, a dále ji distribuuje systémem kabeláží a tištěných spojů všude tam, kde je ji potřeba a přesně v těch parametrech napětí a proudu, jak je právě tam potřeba.

Lze také přirovnat k čočce. Ta také, přestože je to jen kus hmoty, tak soustřeďuje procházející „nic“¹⁵¹ v ohnisku. A vyvolává tak světelné a tepelné efekty. Čakra dělá s éterem (energií vakua) to samé, ohnisko je pouze uvnitř čakry a ta odtud tuto koncentrovanou laděnou energii (pránu) distribuuje potrubním systémem „nádí“ (vlnovodů) do celého těla.

Toto byl pokus o technickou interpretaci, jak chápat celý problém. Technicky založený čtenář s příslušným odborným rozhledem tomu jistě porozumí.

Čakry jsou tedy vynikajícími koncentrátory volné energie vesmíru, kterou transformují na použitelnou životní sílu (pránu, ód). A ze svého místa, v dané kvalitě a laděním na přesně stanovených nosných kmitočtech ji pak distribuuje systémem „transportních potrubí“, tzv. „nádí“ či „akupunkturálních drah“ (fyzikálně vlnovodů vymezených v silových elektromagnetických polích těla) do celého těla ke všem jednotkám, ke všem orgánům i buňkám těla. Toto zahuštění volné energie dokáže právě člověk a také zvířata, ale neumí to žádná astrální larva a jim podobní parazité. Ty, aby mohly žít, musí se k nějakému takovému energetickému generátoru přisát a parazitovat na něm. Většinou zásadně nenápadně. Někdy případně dotyčnému člověku sdělí, že je „bůh, hodný uctívání“ – to

¹⁵¹ Nebo snad již někdo viděl letět světlo? Ne! Jsme pouze schopni vnímat a registrovat pouze doprovodné efekty toho jevu (dopad a změny v okolí jeho trasy) a podle nich studovat imaginární (to slovo mělo význam „neexistující“) realitu zvanou světlo.

dělají ty větší celky, které jsou schopny manipulovat již celými poli – „záhony“ plných těchto chutných jednotek (lidí).

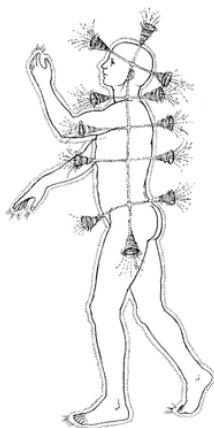
Avšak nechováme se tady na Zemi my lidé vůči zvířatům podobně? A kdyby jen z hladu. Bohužel velmi často také pouze pro zábavu! A vymýšlíme si k tomu co nejkrutější postupy.

Otázka: 6.

Když se tedy čakry točí, tak jak? Odkud a kam? Je v tom nějaký řád? A jsou čakry ve své rotaci nějakým způsobem spojeny, či synchronizovány?

Odpověď:

Obr.: 3 Čakry z boku

Během let jsem se setkal s několika výklady „jak se co má točit“. Všechny informace se shodovaly na tom, že se čakry točit mají. A čím více „rotují“, tím jsou také větší a více září a více člověka doplní energií. Jak se točí málo, či se zastaví, je to zlé a dochází vlastně k jejich postupnému vypnutí. Většinou to mají na svědomí nejrůznější bloky. „Brzdí ... jak písek v ložiscích.“ Tedy napojené a parazitující energetické chomáče a chuchvalce s destruktivními programy, které jednak energii odsávají, jednak čakru brzdí a snaží se ji přeladit na jiný kmitočet ve svůj prospěch. A to vše člověku odsává značné množství energie. Lze to přirovnat k nánosům a ucpávkám v čerpadle – také povedou k silnému snížení jeho účinnosti.

Podle dříve nastíněné hypotézy čerpání energie je rotace jednou ze základních vlastností nutných pro čerpání a zhutnění energie. Avšak točení (torze) ... to již souvisí s torzním pojetím polí vesmíru.

Něco jiného však je směr otáčení. Většina zdrojů se shoduje na tvrzení, že čakry muže a ženy se otáčejí opačně. Na tom je také krásně vysvětlována vzájemná přitažlivost mezi pohlavími. A pak se ještě říká, že

rotace vychází ze základní kořenové čakry – muladhary.¹⁵² Ta směřuje dolů k zemi a spojuje nás s energií Země a také ji nasává. Druhé „štítý (vnější talíře)“ čaker se s ní vrtí souhlasně po svých obvodech jako vzájemně zapadající ozubená kolečka. Tedy že vlastně každá sousední čakra na těle rotuje vedle ní vždy opačně ... viz až dále na [obr.: 8].

V nákresech různých publikací ten „efekt záběru kol v převodovce“ bývá často znázorňován také dvěma proplétajícími se „hady“, měsíční – ida nádí a sluneční – pingala nádí, schematicky jako když obtékající ony čakry. To však není přesné, jejich přesný průběh a význam i úkol je jiný. Jejich tok navíc nevede po povrchu těla, nýbrž vnitřkem těla poblíž jeho středové osy.

Pozn. 177:

Většina obrázků umístění čaker v postavě bývá zobrazována ze předu. Tím se trochu vytrácí pocit, jak čakry vypadají. Málo kdo si uvědomuje, že ta naše „vnitřní slunce“ interagují s kosmem celoprostorově, nicméně hlavní otevřené (ničím jiným nezastiňované směry) pro sání volné energie jsou především směry vpřed a vzad. Jak to zobrazuje jeden prastarý schematický nákras [obr.: 3]. Čakry vytváří jako-by svůj přední a zadní talíř (zářivý „štít“).

Je nutné zdůraznit, že se jedná o rámcové schéma, neboť centrum čaker je prostorově uschováno uvnitř uprostřed těla, ne někde na povrchu, na kůži. Při správné kresbě měly být v těle, ne trčet ven.

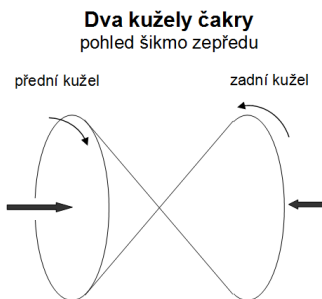
Pozn. 178:

Z hlediska názorné podoby ... v Indii je Šiva většinou zobrazován se zvláštním damaru bubínkem (oboustranným s řemínky a kuličkami), na který se hraje pouze jednou rukou – vrtěním. Tento nástroj lépe znázorňuje funkci a vlastně i „rámcovou“ podobu i funkci čaker [obr.: 4], tedy současný úder z obou směrů.

¹⁵² Praměny sice definují směr otáčení pro muže a pro ženu, avšak autoři zásadně zapomínají uvádět velmi důležitý údaj o směru svého pohledu. Zda pohled na čakru shora dolů, tedy z těla muladhárou ven (vnitřní pohled majitele), anebo je to pohled léčitele z vnějšku na tělo. *Uvidíme dále, že na tom vlastně nesejde, že to je asi trochu jinak.*

Obr.: 4 *Damaru bubínek*

Obr.: 5 *Protirotace*

Pracujeme tedy s představou podle starých popisů, že na pomyslném sloupu máme navlečených několik „útvárů“, které jsou „zdvojené“, přesněji mají vepředu a vzadu své jako když vyústění. Těmi buď mohou do těla energii nasávat, anebo vypouštět? Jediné z těchto hlavních čakr, které nejsou zdvojené – se zdají být pouze dolní čakra kořene (muladhára) a horní čakra koruny (sahasrára) ... prozatím jsou samostatné (jen zdánlivě).

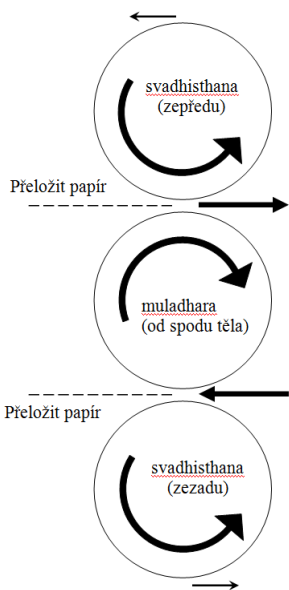
Ty „zdvojené“ čakry od svadhisthany až ku adžně včetně, navenek z těla vytváří svůj „trychtýř okvětních lístků“ a vychází vždy z téhož bodu uvnitř těla. Zdánlivě vždy dvě, ale jinak samozřejmě každá čakra je jen jedna – byť se dvěma trychtýři (štíty, dopředu a dozadu). Tyto její dva trychtýře (kužely) postavené proti sobě také **proti sobě vždy rotují**. Jinými slovy tatáž čakra, např. svadhisthana, když se při pohledu vnějšního pozorovatele zepředu na tělo otáčí třeba vpravo, tak jak pozorující obejde pozorované tělo dozadu, pak při pohledu zezadu se točí také vpravo [viz obr.: 5]. Neměla by se však podle „diktátu rozumu“ točit opačně? Jak to, že se ty dva konce (trychtýře zokvětních lístků) proti sobě „zkrucují“ a čakru tak také zkrucují, jako když pradena v ruce ždíme mokry šátek? ¹⁵³

¹⁵³ To je jen zjednodušení našeho pohledu. Ve skutečnosti čakra nemá tuto předozadní horizontální osu. Pokud bychom odfiltrovali v pohledu zaclánějící jiné části těla, bylo by vidět totéž i z boků. Prostě jsou to prostorové útvary, a hlavně vícedimenzionální, než umožňuje jen náš 3D pohled.

Protože podle rotace vnějšího prstence víru (talíř podstavy kužele – trychtýře) jedním směrem dochází k dopravě přenášeného media třeba dovnitř do hrotu kužele a při opačné rotaci zase naopak z hrotu kuželem a jeho podstavou ven (podle našich fyzikálních představ) ... tak z hlediska společného singulárního bodu (jednotného setkání hrotů obou kuželů postavených k sobě špicemi) ... prostě ty kužely na společné ose vždy rotují proti sobě ... ten bod je vždy zkrucován.

Jedná se vždy o dva protilehlé kužely s hroty proti sobě. Tedy dvojici. Takovou dvojici tvoří dokonce i na centrální svislé ose proti sobě umístěná muladhara se sahasrárou. Z tohoto důvodu také těch hlavních čaker (center) flétny musí být vždy lichý počet, protože tak ve skutečnosti vznikne sudý počet dvojic.

Zkrut čaker

Obr.: 6

Důkaz? [obr.: 6]

Obrázek vytisknout na papír a na určených místech přes hranu stolu dolů ohnout, aby bylo možné se dívat na model jako na tělo z vnějšku.

Pokud na pomoc vezmeme opět hydro-mechaniku, tak směr rotace víru ve hmotě (tekutiny i plyny) je vázán na chování typu pramen či propad. Takže když se oba trychtýře při pohledu z vnějšku krotí proti sobě viz [obr.: 5 a 6], tak vlastně oba ve stejném okamžiku energii do čakry nasávají (tedy ji do ní vtlačují), anebo ji odvádí ven. Pokud by se oba talíře čakry na společné předozadní ose točily stejně jako kus potrubí procházející svou osou tělem, tak v takovém případě by

docházelo pouze k „neužitečnému prohánění“ energie skrze tělo. My ale potřebujeme, aby energie šla dovnitř a zahuš'ovala se, zůstala uvnitř. Což souhlasí.

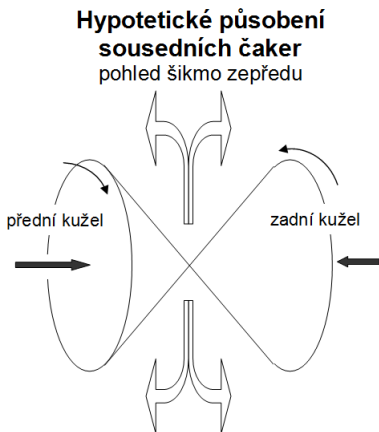
Ta dvě jakoby „kuželová čerpadla“ postavená hroty proti sobě vždy v téže okamžiku tu energii nasávanou z vnějšího vakua sráží, komprimují a v ohnisku čakry mění její kvalitu.

Pozn. 179:

Proč je zde neustále řeč o kuželech?

Vír či propad, tedy vířivý usměrněný tok media prostorem – viz např. tvar tornáda, hlavně nahore ... jen vánek, dokud se s letadlem nepřiblížíme.

Tam je jeho základ síly a dole v ohnisku, tam již pak je peklo.

Obr.: 7

Ve druhých dvou sousedních čakrách na společném kanále (nad a pod), tam jejich proudění pak v tom okamžiku jde opačně. Ty podle právě opačné rotace musí mít a i mají opačný chod. Jako kdyby „výdech“. Tedy čakry zřejmě nepůsobí každá samostatně – ve svém pracovním režimu spolupracují i na společné centrální svislé ose těla.

Sousedící čakry vlastně vůči sobě pracují ve střídavém režimu. Něco jako by „podpurná masáž od kolegyň“ ... tedy společné udržování rytmu – synchronizace pulsací ve svislé ose těla. Jak je symbolicky znázorněno na [obr. 7].

Následkem té představy – pohledu na „vzájemně zabírající ozubená kolečka“ čaker [viz dále až na obr. 8] dochází tedy k neustálému střídání jejich pracovních režimů. Když jedna čakra energii z prostoru nasává, přetváří a komprimuje, tak druhé dvě sousední zase již svou vytvořenou živou pránu vytlačí ven ... do těla a aurických polí, jako by si „odfukovaly“. A pak zase opačně. Trvale jednosměrný plynulý tok by totiž byl i v rozporu s představou neustálého kmitání probíhajícího i na té nejmenší úrovni, platného dokonce i u světelných fotonů. Vždyť každá z čaker musí jak přivádět z vnějšku tu zatím surovou nezpracovanou energii vaku, tak zřejmě tu již komprimovanou a přetvořenou do živé prány také nějak odvádět dále pro tělo. Proto tedy bude asi důležité a zřejmě i platné tvrzení, se kterým jsem se také kdysi setkal a sice, že to celé neustále kmitá a všechny čakry pravidelně přepínají svůj pracovní režim (chvilku točí doleva a chvilku doprava). Jako by střídaly „sání a výfuk“ podobně jako pulzační motor („vodní trkač“). To celé se děje s jistotou, víceméně stálou frekvencí střídání, přepínáním obou režimů ... rychlým

pulzováním. Přestože to vše bude probíhat na nás velice rychle a žádné „pulzování“ ani nebudeme vnímat.

Omlouvám se, ale je to čistě jen hrubá mechanistická představa pro názorné přiblížení (představení si) toho, jak to tam uvnitř v energetických polích asi kmitá a pulzuje a také asi proč to tak je.

Dalším dopadem těchto úvah je již i ona zmiňovaná přitažlivost pohlaví. Pokud by dva jedinci měli neustále přesně shodný kmitočet těchto přepínání rotací svých čaker a byli by z hlediska spojení v protifázi, tak toto jejich sexuální spojení možná nebude žádná velká sláva. Ještě že má každý jiný rytmus a mění se – anebo snad ne? Nevím. Umět se při milování navzájem sladit, a propojit své čakry, to je kus velkého tantrického umění. Ale pokud se to zvládne, potom lze aktivovat tak velmi vysoké množství energie, že ...

Pozn. 180:

A pokud se to umí správně zacílit ... to jsme se již dostali k tajným naukám „cesty levé ruky“. To je další cesta vrcholných mistrů a případně také týmové spolupráce. Avšak u „cesty pravé ruky“ toto může zvládnout i jedinec a sám uvnitř sebe, současným ovládním toků energií obou typů, „jin“ i „jang“. To se však již dostáváme k vyšším typům výcviku.

Mnohem vážnější dopad tohoto všeho však je na **techniky externího roztáčení čaker**. Někdo si to může chválit, avšak mnoho jiných lidí to může zničit. Pokus o ruční roztáčení čakry krouživým pohybem kterýmkoliv směrem, pokud ona se právě v tom okamžiku potřebuje **vrtět opačně, vyvolá její zastavení a zablokování. Proto takové roztáčení nelze doporučit**. Toto správně vidět a umět se s pacientem náležitě synchronizovat, to je úkol zvládnutelný pouze léčitelem extra super třídy. Něco jiného však je jen malý impuls do čakry, jako když cvrnknutí jen na střed pro její probuzení z letargie (současně s mantrou „*probud' se*“), a dále ji ponechat, ať se dál točí sama podle svého.

Ještě lepší je však technika, kterou užívala moje léčitelka. Pouze na čakru bez doteku nasměrovala proud energie s instrukcí. Tedy se s ní „domluvila“, a čakra se sama roztočila správně a po svém, vlivem přebytku energie, asi jako turbína s novým proudem vody. Ale hlavně podle svého. Dějala to vždy krátce a pak dle potřeby opakovala ... respektovala

čakru. Proto opakují ještě jednou, *násilné otevírání čaker a jednosměrné roztáčení nelze doporučit! Čakra si to musí řídit vždy sama!*

A pokud si však člověk, na místě kterékoliv čakry, sám sobě udělá prstem malý kroužek s vědomím „*roztáčím – aktivuji tuto čakru*“, tak se nemusí ničeho obávat. V daném okamžiku je se svou čakrou v jednotě (podvědomí si to řídí). Pro tento případ doporučuji na každou čakru malý kroužek ve směru točení hodinových ručiček, při pohledu na tělo zvenčí – chceme ji přeci jen podpořit a více roztočit.

Avšak s užitím nádechu energie Matky Země do čakry s užitím mantry čakry – to funguje vždy spolehlivě a samo. Nejvýše snad lze ještě přidat – čakry se lehce dotknout prstem s kapkou nějakého aktivizačního oleje či esence. To proto, abychom si před nácvikem lépe uvědomili místo, kde někde v hloubce těla ta čakra je, kam se za chvíli budeme soustředit.

A na závěr této části rozboru opět položím kacírskou otázku: „*tak jak se ta čakra vlastně otáčí?*“ Který směr točení je vlastně za co odpovědný, jestliže se na ni nedíváme jako na 3D rotor našich čerpadel, nýbrž jako na vícedimenzionální útvar, který navíc pracuje na hranici mezi různými odlišnými prostory (v mezní styčné vrstvě patřící k různým n-rozměrným dimenzím). Ty prostory jsou však odlišné pouze z úhlu nazírání limitovaného naším stávajícím „vědeckým“ poznáním, ne však z pohledu Univerza a čakry samé. Ta, pokud se tam neplete nějaký nepatřičný energetický chuchvalec, či podobně k tomu uměle přiřazený destrukční program, tak sama je v naprosté funkční pohodě.

Otázka: 7.

Tak jak je to tedy s tím směrem otáčení u mužů a opačným otáčením u žen?

Odpověď:

Nic nemůže trvat věčně, jak říká jedno staré přísloví a ještě pokračovalo ...

Celý kosmos je založen na pravidelném opakování dějů, na cyklech (ty jsou zřejmě více věčné než objekt jejich změn). Po výchylce kyvadla jedním směrem pak následuje pohyb směrem druhým, opačným a neustá-

le se vše střídá, proměňuje. Celý náš prostor podléhá mnoha cyklům. Některé opakující se děje jsme schopni vnímat přímo ... máme pro ně již nějaké porovnávací etalony k jejich změřením. Ve vymezené době pozorování (či života) jsme schopni zachytit určitý počet maximálních výchylek oběma směry, tedy zachytit i uzlové body („nulové“ stavy) mezi oběma protilehlými maximy. Pokud však perioda cyklu jiného děje bude příliš dlouhá – ani si ji nepovšimneme, nemáme ji jak vyhodnotit. Například dobu trvání imperií, která je od doby vzniku říše ku jejímu zániku dlouhá asi tak na deset generací – kdo si toho povšimne?

Pokud na druhou stranu něco ve svých proměnách probíhá naopak zase velmi rychle – opět to neuvidíme a budeme to těžko vnímat, budeme to považovat za takřka stabilní neměnnou realitu (než třeba přijde nečekaná povodeň, anebo řeka vyschne, či ...).

Vše se mění a proměňuje, roste, stagnuje, zaniká, aby se znovuzrodilo v novou vyšší kvalitu, anebo zcela rozpustilo.

Podobně ona střídavá rotace – zkrucování kuželů vírů každé čakry s ohledem na její pracovní frekvence probíhá tak velmi rychle, že v podstatě ji vůbec nejsme schopni registrovat. Ale protože mezi jednotlivými vlnami nebude totálně dokonalá rovnováha v obou směrech pohybu pomyslného kyvadla, pak z vnějšího pohledu může dojít ke zviditelnění mnohem pomalejšího a v principu vlastně i neexistujícího „pohybu“. Jen jakéhosi „výsledného součtu“ průběhu oněch ne zcela dokonale stejných protisměrných výchylek, který začne výsledek (rovnováhu nulového uzlu sinusoidy děje) posouvat některým směrem. Tedy útvar (čakra) jako celek, jako by se měla takto zvolna otáčet (přesněji to její vířivé pole) ... oproti tomu hlavnímu rychlému kmitání vírů se vlastně některým směrem bude jen zdánlivě, „velmi pomalu“ jako-by točit. Tedy výsledný směr je výsledek součtu velmi velkého množství dílčích, takřka stejných vln.

Pozn. 181:

Pro vysvětlení tohoto efektu sčítání je nyní jedno, zda se bude jednat o vrtnění (otáčení vlevo vpravo), anebo posouvání mezivýsledků na ose (počítání kuliček či úseček na drátě). Postupně přesně budeme navlékat kvanta, pohyb jedním a druhým směrem (kuličky bílé a černé). Takřka stejně velké. Po navlečení milionu kuliček (kyvů kyvadla oběma směry) zjistíme, že nejsme již přesně uprostřed opět na nule, ale protože některý druh „kvantových kuliček“ je nepatrně delší (větší) než ten opačný, tak jsme se o chlup posunuli. Tedy probíhalo střídavě vlevo - vpravo ... a najednou při

součtu stejného počtu kvant nejsme zcela uprostřed, ale trošku vedle, třeba vpravo. Pokud se to po dalším milionu kvant vrátí zpět, ať již na nulu či trošku více vlevo, pak po dalším cyklu zase ... k nule, nic se neděje. Avšak pokud pokaždé po napačítání milionu kvant se stále budeme posouvat jedním směrem – tedy třeba stále vpravo, pak to znamená, že ta kvanta tohoto typu jsou nepatrně větší, než ta opačná, levá „vůči němu jdoucí do protivky“. *Tato přijatá kvanta mají o trošku větší amplitudu (rozměr, dávku energie).*

Jinými slovy tento pohyb nemá vliv na frekvenci kmitání děje, ale spíše je znamením „přesouvání závěsu kyvadla“ daným směrem. V případě rotačního kmitání se nám jako když „protáčí osa“ měření ... tedy není pevná.

Tím se dostáváme také k tomu, že zřejmě podle celkového nastavení organismu těla (samec × samice) a jeho vyšším systémem odlišně nastavených některých funkcí, které musí po dobu funkčnosti svého bioskafandru plnit, dochází tedy k tomuto vnímanému efektu té již námi vnímatelné „pomalejší (povšimnutelné) rotace“ čakry pro muže a pro ženy různým – opačným směrem.

Tedy během životnosti svého bioskafandru musí muži pro plnění svých úloh přijmout z okolí (či vytvořit z energie vakua) více kvant „typu jang“, zatím co ženy více kvant „typu jin“. Což se nám neschopným vidět ono velmi vysoké čerpavé kmitání bude jevit jen jako „pomalé“ otáčení čakry jedním či druhým směrem – opačně pro muže oproti ženám. Avšak tato rotace jen ukazuje „směrování“ výsledku, není prvotní příčinou čerpání energie (jako rotace u vodních strojů) ... prvotní příčinou je ono kmitání (vrtění) „čakrového čerpadla“. To „směrování výsledku“ (otáčení čakry to pouze potvrzuje), to **je v souladu se základním frekvenčním nastavením celého organismu podle přání duše v dané inkarnaci** (tedy určeno jeho základním laděním jang × jin). Určuje, zda je mužem anebo ženou a bude se chovat a jednat jako muž či žena.

Důsledek:

Kdo toto nerespektuje a mění své pohlaví podle toho, jak se ráno vyspí, není dítě boží, nýbrž je jen pouhý červ a tak také skončí.

S vědomím vnějšího pohledu na čakry a že všechny čakry se synchronně pohybují (vrtí) jako když systém do sebe zapadajících „ozube-

ných koleček v převodovce“, tak tímto frekvenčně pomalým námi vnímatelným způsobem **se mužům dolní kořenová (muladhára) i horní korunní (sahasrára) postupně natáčí ve směru hodinových ruček.**

Podle pramenů (jiných autorů) je to **u žen opačně** – tedy tyto jejich krajní čakry se otáčejí proti směru točení hodinových ručiček.

Tedy působí dojemem, *jako by se celé čakry tím směrem otáčely a „tvořily víru“*. Přitom je to vlastně pouze optická iluze víru – jako když stroboskopicky pozastavený pohyb.

**Schéma točení čaker u mužů
doprava**
(pohled na čakry z vnějšku těla)

Pokud se u člověka rozvíjí i ony dvě dosud utajené čakry (systém devíti čaker), pak vždy středová anaháta čakra se následně točí stejným směrem (způsobem) jako obě krajní (muladhára i sahasrára). Tedy u mužů se natáčí po směru a u žen proti směru otáčení hodinových ručiček (při čelním pohledu proti tělu).

Při nerozvinutých s anahátou těsně sousedících čakrách (sūrja a vadžradhára, dle systému sedmi čaker) tyto dvě uchopí anahátu a začnou ji točit opačně. Tedy budou ji v jejím rozvoji tlumit? Anebo ty pomyslné „zuby v soukolích“ budou přeskakovat?

Anebo je toto právě další potvrzení existence a skutečné platnosti systému oněch devíti čaker?

(Můj pohled.) Pro porovnání viz [obr.: 8].

Obr.: 8 ... 7 anebo 9 čaker?

vnějšího pole) vede k vyvolání proudu media jedním dopravním směrem (u čakry by to mělo jít do hrotu kužele) a opačný směr točení opačným ... pak by to například znamenalo, že mužské čakry přijímají (nasávají) jak světlo nebes, tak i energii Země, zatím co ženy ji jen vydávají ... či jsou Sluncem a Zemí vysávány? Anebo to bude trochu jinak?

Zdůrazňuji, že se jedná o čakry a aury, tedy o dynamické chování samo se udržujících polí elektromagnetické povahy sice usazené ve hmotném prostoru, ale nevázané na konkrétní hmotné těleso.

Pokud bych přijal úvahu (pracovní hypotézu), že jinová (ženská) energie se od jangové (mužské) něčím může (musí!) lišit, tak snad jen na nejnižší úrovni, tedy v opačném spinu?

(To tvrzení nemám prozatím ničím podloženo!)

V tom případě by pak medium s jiným charakterem této své nějaké rozhodující vlastnosti při opačném točení víru mohlo být tím vírem nasáváno a dopravováno vlastně stejným směrem dovnitř do hrotu kužele, namísto jeho vypuzování (jak bychom si snad měli podle předcházejícího textu myslet).

Podle této úvahy tedy muladhára ženy právě i přes svou levotočivou orientaci oproti muži bude schopna plně nasávat jinovou energii Země a tedy vše zhmotňovat, koncentrovat, chránit a oproti tomu její stejné otáčení sahasráry bude oproti muži hůře přijímat inspirace změn a výbojů. A naopak, muž bude velmi dobře mozkiem reagovat na příchozí změny a podněty, ale bude špatně udržovat stabilitu výsledků svých snah důsledkem nižší spolupráce své muladhára čakry s jinovou energií. Udělá svou práci a utíká, žena přijme, pěstuje a rozvíjí. Je to takto možné? Necht' každý posoudí sám.

Otázka: 8.

Jak tedy chápat smysl kreseb čaker? Vždyť na fotografiích aury nic takového, kromě různobarevných zářících bublin, nic víc vidět není.

Odpověď:

Ty obrazce vycházejí z archetypální symboliky a byly vypracovány jako podpůrná metoda pro usnadnění soustředění žáků a také pro podporu paměti. Ty symboly jsou navíc sestaveny podle základů geometrie – pramatky věd. Geometrie – ta umožňuje uspořádat prostor a definuje jeho vlastnosti a chování. Nejen v rovině (2D) a ve 3D prostoru, jak se učíme ve školách, ale i ve vícedimenzionálním prostoru Univerza. Také i tam je

geometrie jedna ze základních disciplín uspořádání, vazeb a vztahů. Rozhodně je to pro nás odtud ze Země na chápání mnohem náročnější než jednoduchá schémata fyziků znázorňující deformace prostoru gravitací a podobně. Napřed si však vystavme pomocný výkladový aparát.

Pokud vidíme nějaký rovinný obraz, například fotografii krajiny, vymodelujeme si ji v mysli a dokážeme ji procítit, jako bychom se v ní právě nacházeli. Ale pouze proto, že 3D realita prostoru byla pomocí geometrických pravidel transformována na 2D skicu, obrázek. My pak svými zkušenostmi jsme schopni z této 2D skici ve své mysli zpětně rekonstruovat podobu 3D prostoru – vystavět a představit si její myšlený 3D model.

Ne však ti, kteří trpí některými poruchami vnímání ... ADHD poruchy a různé formy autismu způsobené v raném věku chemizovanou medicínou. Ti totiž uvidí skutečnou realitu ... papír pokrytý různými barevnými skvrnami ... ti vidí pravdu.

Pokusme se tedy prostor o více rozměrech (4D) převést (transformovat) do našeho 3D prostoru. To se ještě nepodařilo, anebo o tom nevím. Avšak podařilo se kdysi jednomu studentu převést obraz 4D kostky o dva řády dolů do 2D prostoru. Promítnout na obrázek tak, že pozorovatel z 3D reality to bylo zřejmé, o co se jedná, a dokázal si to ve své mysli představit. Tedy vidět tu 4D kostku ve 4D prostoru pohledem ze 3D prostřednictvím 2D nákresu.

Tedy za předpokladu jistých zobrazovacích pravidel lze pomocí geometrie zachytit a zaznamenat 2D obraz (náčrt) jisté části vícerozměrného prostoru. Byť značně zjednodušeně a schematicky. A takový náčrt při správném naladění všech senzorů i mysli lze také procítit – onen vícedimenzionální prostor uvidět. A pochopit také všechny potřebné vztahy a souvislosti.

Podobně též již byla rozpracována technika stereogramů, tedy „obrázky podivných skvrn“, které při správném ladění pohledu (nastavení očí a vnímání – není to totéž) umožní z obrázku přímo vnímat a procítit plastický prostor. Což je mnohem pokročilejší varianta oproti starším stereoskopickým obrázkům a fotografiím, které vyžadovaly mezi sebe a pozorovatele vložit ještě jinou techniku (kukátka či barevné brýle) a

hlavně sestavit dva vůči sobě natočené obrazy.

A opět jinou variantou je zase holografická prostorová rekonstrukce obrazu z hologramového záznamu prostorové reality pomocí laserového světla.

Z jiného úhlu poznání ... Ernest Chladni kolem roku 1787 zveřejnil své práce – zviditelnění zvuku. Znamé Chladniho obrazce. Celý princip spočíval v tom, že za jistých zjednodušení využil rezonanci rovinné plochy se zvukem a zachytil uzly vlnění. Zviditelnil čáry a křivky s nulovým výkmitem vibrující plochy vystavené účinku zvuku (tónu). A nezapomeňme, že zvuk je jistým způsobem v prostoru organizovaná energie. Samozřejmě nemohl zachytit a zaznamenat vibrování celého 3D prostoru. Pouze a jen v jednom rovinném výseku části z prostoru, tedy okénku tohoto prostoru a v daném čase.

(Tím zahájil výzkum, v průběhu něhož se později za necelé století objevil i Edisonův fonograf, později pak postupně i gramofony, magnetofony, CD přehrávače ...)

Představme si, že celý ten první jev otočíme. Že se nám podaří onu desku nějakým libovolným způsobem celou rozkmitat přesně v souladu s daným schématem kresby. Pak se takto vložená energie přemění na odpovídající laděný zvuk a ten se opět bude nést celým prostorem. Tedy se rozezní a rozvibruje celý prostor, jehož součástí je ona deska. Pokud tomuto vysvětlení někdo nevěří, pak v tomto okamžiku popřel existenci např. všech reproduktorů. Neboť všechny reproduktorové soustavy pracují právě na tomto principu. Samozřejmě v technicky poněkud jednodušší variantě, než by bylo rozpohybování (rozkmitání) placaté desky. A vlastně takto fungovaly i první gramofony s troubou.

A další princip, který se zároveň vždy uplatní, je princip rezonanční vazby mezi dvěma stejně nastavenými ladičkami. Aktivací, tedy rozvibrováním jedné ladičky se rozezní i vzdálená druhá ladička. A v obecném prostoru Universa dokonce tyto rezonancí spojené ladičky (tělesa) dokonce ani nemusí mít stejný tvar. Příklad pro nechápavé, kterým se to zdá být příliš složitě vyjádřeno: ve skříni se čas od času rozezní skleničky. Vždy když po nedalekém mostě projede auto. Ale ne každé, ale jen jistý typ auta a jede právě přesně tou „správnou“ rychlostí. A přitom hned

v jiné místnosti, anebo třeba v téže, ale na stole, jsou tytéž skleničky v naprostém klidu a tichu. A vedle stojící jiné sklenice to také nedělají. Přitom „hluk auta“ nemusí být přes křik venku pobíhajících dětí vůbec ani slyšet.

Pozn. 182:

Nemusí se vždy jednat pouze o poslouchání tónů, tedy hudbu či řeč. Tam se také jedná o rezonanci aparátu ucha s přicházející chvějivou energií nosného média a převod na další signál. To jsou jen některé výzkumy. Ale ke stejným jevům dochází i přímým působením zvuků na materiál a jeho strukturu – dochází až k přímé destrukci. Stačí se jen rozhlédnout na internetu a pozjišťovat informace o výzkumu ultrazvukového obrábění, ale i o vývoji ultrazvukových zbraní, nebo návody, jak ultrazvukovým dělem rozehnat nespokojené demonstranty a pod.

Pozn. 183:

Kromě toho jsou také známé ještě jiné pokusy přímého působení frekvencí například na bakterie a viry. Bakterie i viry mnoha nemocí mají svůj kritický zvuk (kmitočet). Pokud jsou i jen krátký okamžik vystaveny jeho působení, doslova se rozpadnou, rozstřelí. Toto již dávno zjistil Royal Raymond Rife (1888 - 1971). Bylo zmiňováno již dříve.

Přesto místo této elegantní a rychlé metody, dále otravujeme náš organismus chemickými svinstvy a pěstujeme ve svých tělech stále odolnější potvory – pro větší zisky oficiální světové narkomafie.

Tato rezonance je také základní princip působení různých nákresů, svatých obrazů, diagramů, indických janter, ale také principy působení „posvátné geometrie“ a na ní vybudované geometrii sakrální. Ale také i princip funkce nejrůznějších „silových předmětů“. Také vysvětluje, proč například v něčích rukou ona „kouzelná hůlka“ léčitele koná divy, zatímco v rukách kohokoliv jiného se chová jen jako obyčejná vařečka. Tady k tomu ještě přibyl faktor schopnosti správného naladění se zbývající součástí Univerza – člověka, a jím usměrnění energetických toků a přeměn našeho časoprostoru (námi dosud upřednostňovaného vnímání).

Všechny tyto souvislosti jsem si kdysi uvědomil na speciálním soustředění a výcviku v Indii, který v ášramu v Penukondě pořádal svámí Šrí Kaléšvar. Ten tam svým žákům předával velmi mnoho vědomostí z prastarých zdrojů. Jantry spojené s těmito tam probíhajícími aktivitami byly, z pohledu západního člověka zvyklého na tradičně publikované kresby mandal, značně nezvyklé. Nějaký čas mně trvalo, než jsem si opět uvědomil všechny výše nastíněné školní souvislosti. Že se v případě ta-

kovýchto obrázků vlastně jedná o kreslené 2D schéma vzhledu zachycující „Chladniho“ obrazce charakterizující chvění konkrétní a přesně laděné energie – avšak ve vícedimenzionální realitě, spojené s příslušným laděním (s dílčími frekvenčními složkami v komplexním akordu). A pokud se člověk dokáže pomocí těchto schémat na tu energii takto správně doladit („navnímat“, viz princip fungování „stereogramů“), pak principem funkce propojených ladiček se spojí s přesně vibrující energií dané kvality v časoprostoru vyšších úrovní (vícedimenzionální), a je tak schopen spustit příslušné změny s dopadem až do námi běžnými občanskými smysly vnímaného časoprostoru. A pokud si takové schéma člověk svým úsilím sám zhmotní (třeba nakreslí), tak získá pro své ladění mocnou pomůcku – svůj vlastní „silový předmět“. To „schéma“ kmitání pomůže člověku navázat rezonanční vazbu, tedy i přenos energie potřebného a přesného ladění. Hlavně to však musí být správně vytvořeno člověkem. Jinak to bude jen průmyslově vyráběná cetka tisíckrát a více slabší, než by to mohlo být.

A proto také vždy v jistých částech těchto obrazců, tedy v našem pohledu dílčích ploškách, ale v onom vícedimenzionálním prostoru tomu odpovídajících dílčích „bublinách“ býval vždy předepsán příslušný tón. Tedy některá slabika či slovo ze sanskrtu. Někdy i delší mantra, která na daném místě vibruje. Je to proto, že to již není „zachycení vlnění jedné struny“, jednoho tónu. Toto již není brnkání na klavíru jedním prstem. Tyto jantry totiž graficky zachycují celé „akordy“ chvějícího se vícedimenzionálního prostoru.

Pozn. 184:

Mimochodem, o to též se vlastně pokouší i celé výzkumné týmy v podzemí střediska CERN u Ženevy, avšak jejich úmysly z hlediska evoluce a Božího záměru nejsou ani zdaleka čisté.

Takže lze krátce shrnout. S těmi nákresy je to obdobné, jako když se budeme dívat na jakékoliv konkrétní technické schéma jakéhosi zařízení včetně grafů a nomogramů pro příslušné výpočty, a nemáme k tomu příslušný odborný výcvik. Taky tomu nebudeme rozumět. Navíc nám také ještě bude scházet potřebný pojmový aparát a vazby na nám dosud známou realitu. A dopadne to asi jako s návodem na ovládání raketoplánu i s mapou cest mezi planetami, když upadl do potoka, kde jej našla a

prohlíží si žába. Tedy neznamená to, že to je špatně. Jen že tomu zatím ještě dobře nerozumíme. Ale věřme, že mistři se to kdysi snažili přesně zachytit a předat co nejuvýstižněji a nejpřesněji. A s tím také předávali i příslušný návod k výcviku ... klíče ke správnému pochopení onoho vědění. A pokud se do toho pomocí univerzálního mimosmyslového vnímání správně vnoříme, tak až to zvládneme, pochopíme.
Dříve – ne.

Tedy shrnuto – ty klasické kresby rozhodně svůj smysl mají. Ale není nutné se na nich ve svém vývoji zaseknout. Podobně jako počítač. Také jej můžeme používat, i když v konkrétním okamžiku nevíme, kudy a kterým drátem vevnitř se právě prodírá ten či onen elektron.

Otázka: 9.

A jak je to s propojením čaker a kudy tedy běží energie? Nemůže při cvičení dojít k nějakému zdravotnímu ohrožení?

Odpověď:

Na internetu, v knihách a také u mnoha učitelů lze najít hodně podrobných informací o hlavním „páteřním“ kanále spojujícím v těle všechny hlavní čakry. O centrální „sušumná nádí“ a dvou bočních kanálcích „idě“ a „pingale“. Opět, není to o anatomii, tedy o kostech páteře. Je to o uspořádání širokospektrálního vlnění elektromagnetických polí vnitřní části aury v prostoru těla a zároveň i vlnovodů tím procházejících, pro přenosy energií i datových balíčků (informací). Pouze se oba útvary (tedy ta pole a biologický trup těla) nachází v tomtéž prostoru a samozřejmě se do jisté míry budou ve své funkci také vzájemně ovlivňovat ... spolupracují. Ale jinak se ve své činnosti neruší, neboť každé to je něco zcela jiného. Ty „kanály“ patří jako by k „anatomii“ biopole, tedy ke struktuře energeticko-informačních toků tělem.

Ve své podstatě a z fyzikálního hlediska to jsou vlnovody (bylo již mnohokrát zmíněno). Opět musíme trochu narušit některé tradiční představy, které si většina lidí nese s sebou již ze školy. Většinou právě proto, že se učí jen něco velmi málo a mnoho důležitých informací, hlavně podstatných „okrajových“ se jim úmyslně zamlčuje. Anebo nedávají pozor,

anebo i zapomenou. Většinou se však vždy později ukáže, že právě toto neřečené či opomenuté bývá mnohem důležitější.

Život nás totiž většinou zkouší právě z toho, co jsme se zapomněli naučit.

Takže co je to vlnovod? Speciální „laděná potrubní“ trasa prostorem, kterým protéká (je vedena) energie vlnové podstaty. Energie ji použije pro svůj přenos proto, že právě tato část prostoru klade jejímu toku podstatně menší odpor než okolní prostředí, a to s ohledem na její specifické vlastnosti chování (té energie). Konstrukčně tato trasa samozřejmě musí vyhovovat oněm specifickým potřebám transportované energie. Příklady: koryta potoků a řek, potrubí. Ale také vodivý drát pro elektrický proud, anebo místo drátu u radarů musí být trubka, ... anebo trubkový telefon v prastarých ponorkách; mnoho jiných příkladů lze nalézt.

Pokud však protékající energie je charakterizována velmi vysokými kmitočty, které ji tak vlastně odlišují od energií jiného druhu, jiných pásem, tak se pak také dosti podstatně mění její požadavky na charakter uspořádání trasy pro její tok. S ohledem na vlnový charakter přenosu musí být vše jinak uspořádáno. Energie se hlavně šíří, tedy „teče“, především po rozhraních dielektricky rozdílných hmot, přesněji po styčných plochách mezi prostory, které samozřejmě jistým způsobem musí vyhovovat hlavním nosným frekvencím spojeným s danou energií. Tento efekt se uplatňuje na pozadí mnoha přírodních jevů. Zvláště je pak využíván v nejnovější elektronice a v telekomunikacích.

Pozn. 185:

To také vysvětluje, proč např. virgule může být jak z vrbového proutku, tak třeba i z drátu, ale třeba i z plastu. A v rukou dobrého proutkaře všechny budou funkční. Podobně i v makroměřítku, např. souseďící vrstvy atmosféry s rozdílnými vlastnostmi a prostorově specificky uspořádané vyvolají různé podivné atmosférické jevy.

Po tomto opět jen krátkém nahlédnutí do fyziky se však vraťme zpět k tématu. Ke vzájemnému propojení čaker kanály sušumná nádím, idou a pingalou. Zde každého zájemce o hlubší studium této problematiky musím odkázat k popisu a podrobnějším rozborům jiných autorů. Já to zde mohu popsat pouze z toho úhlu pohledu, jak jsem to zatím sám prakticky vyzkoušel. Centrální sušumná se sama ještě skládá z několika dalších kanálků (spíše struktur), a je tedy rozhodně komplikovanější záleži-

tosť než jen pouhá „trubka“ pro budoucí průchod Kundalíní. A zdá se, že běžně se transportu energií mezi čakrami neúčastní. Možná že je to spíše jakýsi komunikační kanál mezi čakrami (takže vlastně tím přece jen energie jistého typu asi proudit bude). Hlavní toky energetických výměn probíhají spíše bočními kanály idou a pingalou, a nejen jimi (ty energie tekou a prochází i hmotou těla). Ida a pingala je každá specializovaná pro energii jistého pásma, tedy i kvalit, fyzikálně vyjádřeno je každá určena pro energetický přenos v daném frekvenčním pásmu. Obě jsou napojeny na vstup dechu (nosní dírky) a musí být vyváženě funkční. Pokud se příliš rozladí, například špatně prováděnými některými dechovými cviky, rychle následuje značné poškození organismu.

Pozn. 186:

Před lety jsem četl nadšený článek jedné obdivovatelky Ignatěnka. Moc rozumu nepobrala, ale protože se dozvěděla, že jeden kanál je plus a druhý minus, tak ucpáním jedné nosní dírky se odstraní ze života minus a zůstane tak již jen plus ... Jenže ten život již pak moc dlouhý nebude, ale to fanynka netušila, že užívané náhradní symbolice pro jang a jin vůbec nerozumí.

Pránajamatická dechová cvičení rozhodně nepatří do rukou laickým začátečníkům. Některá mohou být pro praktikujícího dosti destruktivní, pokud je nebude konat přesně, jak si zasluhují. To potřebuje skutečně dobré podklady.

Tím však nechci nikoho odrazovat, když to cítí, aby se nevydal touto svou cestou.

Hlavní problémy nastanou, pokud se dole v muladháře předčasně probudí „hadí síla“ a začne stoupat kanálem zvaným Sušumná vzhůru. Pokud na to ještě nebude dostatečně připravená – průtočnost („průměr“) a čistota (zrezivělé potrubí důsledkem nedobrych skutků), pak nastanou značné problémy. Avšak ze své vlastní zkušenosti také vím, že běžné masážní techniky spojené s ručním tažením energie po páteři tak snadno spící Kundalíní neprobudí. A pokud se do muladháry přivolává energie Matky Země i světlo Otce, tak ani ty ji neprobudí, pokud není její správný okamžik. Na její probuzení jsou sepsány jiné techniky, včetně příslušných varování.

Pozn. 187:

Nicméně se tvrdívá, že k tomuto výstupu Kundalíní sušumnou dochází v okamžiku úmrtí člověka. Tyto výzkumy a pozorování nechám povolanejším, než jsem já a nyní jim budu věřit. Vlastní prověření (pozorování) si nechám až jednou na svůj vlastní konec.

Cvičeními popsanými v této knize dochází jak k pročištění čakr, tak také k jemnému čištění a posilování sušumny a též i obou souvisejících sousedních transportních kanálků, idy a pingaly – také potřebných pro náš život. Tyto boční kanály lze považovat za jakási další dvě řečiště pro toky energií svých specifických laděných kvalit. Nemusíme se o ně zvlášť starat – protékající koncentrovaná energie čistí a posiluje vše ve svém dosahu. Energie stoupající centrálním sloupem čakr čistí tedy i tyto důležité páteřní energetické trasy, jakoby z vnějšku je čistí, „leští“, posiluje.

Někdy z počátku to cvičení se může projevit i znatelnými pocity (viz dřívější rady, co v tomto případě dělat). Pokud pak naopak zase máme pocit, jako když někde nic necítíme protékat, také nevadí. Pokud místo není zrovna aktivní, energie to místo sice čistí, ale zároveň přebytek energie může i jakoby přeskočit kolem a běží po tomto celém páteřním sloupu dále, jako když klouže po povrchu. Takže se přece jen i tak dostane dále do vyšších pater. Celý systém pravidelným cvičením je takto postupně omýván, uvolňován a zprůchodňován. A příště té energie opět teče o něco více a více. Časem zjistíme, že ji vnímáme velmi dobře a všude. Chce to jen čas.

Lze se tedy spolehnout na to, že ta energie je vysoce inteligentní a sama nejlépe ví, co a kde právě potřebujeme. Když jí sami nebudeme překážet (především svým rozumem), tak nás zevnitř spraví rychleji, než se někdy dokážeme z vnějšku my sami poškozovat. Takže tímto cvičením celý tento náš vnitřní energetický systém čistíme, posilujeme a zpevňujeme, aby byl jednou náležitě připraven. Zároveň se také zlepšuje součinnost jednotlivých čakr a vlastně i celého těla.

Pozn. 188:

Abychom toto pročišťování urychlili, je potřebné dodat tělu rozumnou větší míru pohybu, než jsme většinou měli. Ten pohyb vlastně pomáhá všechny bloky a úsady rozvolnit a vyplavit ven. Ať již chemické či biologické odpady, tak i úsady energeticko-informační.

Vše se pravidelným cvičením – aktivací hlavních čakr vždy neustále čistí a posiluje zároveň dohromady a tato cvičení energetizace čakr popsaná v této knize jsou bezpečná. Mám je vyzkoušená dlouhou praxí. Energie do těla vstupuje vždy právě jen tolik, kolik jí je tělo schopné

přijmout a zpracovat. A to soustředění na celé probíhající dění člověka vlastně vždy vede.

Otázka: 10.

Jaký je tedy vlastně smysl a základní význam čaker?

Odpověď:

Jsou to energetická centra a zařízení na příjem vitální energie. Přesněji z kosmu přijímají „tajemnou skrytou“ volnou energii (energii vakua) a tu přeměňují na vitální, tedy životní energii potřebné kvality (pránu). Každá čakra zajišťuje jiné pásmo z celého energetického spektra potřebné prány. Především tedy slouží jakoby „energetická čerpadla“, koncentrátor a transformátor energie, ale také vlastně i alchymistický kotel – to vše najednou. Jsou to energeticko-informační útvary, navenek se projevující zářivými (světelnými) efekty.

Ovlivňují naši psychiku i celé hmotné tělo a také napájení všech částí celého našeho bio-pole ... aury (všech dílčích polí). Jsou nezbytné jak pro správnou funkci organismu tak i pro spolupráci duše s jejím tělem a zároveň i schopnost dosažení spojení s vyššími sférami existence a práce v jejich hladinách. Bez tohoto fungujícího propojení celé lidské tělo klesne pouze na úroveň někým jiným dálkově ovládaného autonomního bio-roboty. Proto správná funkčnost hlavního čakrového stromu je důležitá jak pro zdraví těla, tak i pro správnou funkci celé naší psychiky i splnění všech úkolů naší duše, se kterými přišla na svět (inkarovala se do těla). Z tohoto důvodu jsou čakry vlastně jedním z významných regulačních i oživujících prvků celé osobnosti. Ta jednotlivá centra jsou ve vzájemné koordinaci, nelze je separovat, i když při nácviu techniky se z počátku postupně soustředíme vždy na každou z nich zvlášť. Ale v tom okamžiku reagují i ostatní čakry v jejím okolí. Ve své činnosti se tedy čakry i vzájemně podporují.

Pozn. 189:

Pokud něco jejich funkci naruší, má to vždy zásadní vliv pro další život a také i osud člověka.

Ta centra nejsou svázána pouze s hmotným tělem a jeho činností. Jsou nedílnou součástí a také projevem dalších vnějších „neviditelných“ struktur – polí aury (stručně a zjednodušeně se mluví o bio-polí). Čakry pracují na hranici rozdílných fyzikálních systémů, které spojují a zajišťují jejich spolupráci. Patří jak k tělu, tak také k „projevům duše“, přesněji vyjádřeno – propojuje je v jeden celek. Čakry zásobují vše životní energií. Velmi symbolicky vyjádřeno, působí jako kdyby kotvy duše v těle a zároveň i jejich motory. Zároveň jsou i centry jistých psychických a duchovních sil, schopností a kvalit osobnosti, které jsou tak na jejich funkci a stavu přímo závislé.

Z těchto důvodů je tedy nutné se o jejich správnou funkci náležitě starat. Jak jógovými cvičeními, tak i správnou životosprávou, způsobem myšlení, celkovým životem a životním stylem a také i meditacemi – tedy energeticko-informačními cvičeními. V takovém případě se nám odvděčí dlouhým a kvalitním životem. A s jejich pomocí při náležité aktivaci lze měnit dokonce i svůj osud.

V této knize popisovaný systém cvičení a práce s čakrami tomu výrazně napomáhá.

Tyto zde popisované čakry jsou více propojeny s hmotnou realitou a našimi základními životními funkcemi. Kromě nich však existují i vyšší systémy, zatím příliš nepublikované, vztahující se více k anatomii světelných těl (vyšších aurických hladin) a duše samotné.

Dílní významy čaker lze nalézt v mnoha nejrůznějších pramenech. Pokud jsou v nich rozdíly, pak jsou jediné důsledkem úhlu pohledu daného informačního zdroje. Tedy všechna zdánlivě rozdílná tvrzení platí současně a zároveň. Je to dopad kvantového přístupu k poznání skutečnosti, která je mnohotvárnější, než jsme si dosud mysleli.

Již úmysl pozorování mění chování pozorovaného objektu.

Pozn. 190:

Většina vyšších druhů zvířat, především savců, se rovněž vyznačuje svým silným aurickým polem. Což je známý fakt, využívaný například v praxi **canisterapie** (všestranné léčebné využití kontaktu se psem) a také při **hipoterapii** (léčebné využití kontaktu s koněm, případně i jízdou). Avšak i jiná zvířata jsou velkým zdrojem živočišné aury pro nemocné. Toho by nedosáhla, kdyby rovněž tyto bytosti neměly v podmínkách planety také své

čakry.
Avšak o výzkumu v tomto směru nic více nevím.

Obecně k hlavním čakrám Dohromady

Když jsme uvedli mnohé hypotézy fyzikálních principů funkce a upřesnili si s tím související technické podrobnosti o činnosti hlavních čaker páteřního stromu, nyní se věnujme samotným čakrám. Hlavně je nutno dešifrovat mnohá zkreslení o nich, která jsou nám dlouhodobě vnučována medií hlavního proudu (více jak 100 let). Ono úmyslné zkreslení je navíc různými autory navzájem od sebe neustále opisováno a málo kdo z nich své zdroje bude prověřovat, porovnávat a hledat nesrovnalosti – prostě chvíli o tom přemýšlet. Tedy kromě „vědeckých odpůrců“ tohoto tématu, kteří stejně k tématu nejsou schopni poskytnout nic seriózního. O čakrách bylo sepsáno mnoho nových publikací, a internet je přehlcen opakováním stejných schémat. Neboť všichni autoři od sebe navzájem opisují a vše si kontrolují podle internetu ... především z anglosaských zdrojů. A nejvíc zmatku pak vytváří výtvarníci, kteří neznají symboliky vše smíchají dohromady v „grafický guláš“, hlavně aby to bylo líbivé. Pravdivost schématu pro ně není až tak podstatná. Chyba (lež) se šíří vždy právě tak. Neboť lidé se většinou doposud řídí vnitřním pravidlem: „raději poslouchat libou lež, než odhalit svou chybu“.

Jaké jsou původní skryté důvody oněch zkreslení schémat čaker?

Jistá trvalá nehmotná temná síla z pozadí, působící zde již od pradávna, pro svou potřebu ovládnout lidskou populaci a docílit vyhubení lidí na této planetě rukama lidí samých¹⁵⁴ – potřebovala co nejvíce zbrzdit lidský duchovní vývoj.

¹⁵⁴ Z důvodu beztrestnosti za provedenou celosvětovou genocidu lidského druhu. Kosmický řád je totiž regulován tzv. **kony**, na nichž je postaveno tzv. *zvykové, čili přirozené právo*.

Když vyhubíte nějaký rod (druh), a zmocníte se jejich životního prostoru ... jste násilník a kosmos si to s vámi vybaví ... i když ty „boží mlýny“ občas zdánlivě „melou pomalu“. Pokud však vhodným našeptáváním v jejich řadách, pod jakoukoliv vhodnou „vznešenou a ušlechtilou“ záminkou způsobíte „bratrovražedný boj“ či občan-

Pozn. 191:

Pokud humanoidní společenství zasazené v agresivním přírodním prostředí je příliš malé a má málo znalostí a dovedností (a ty ještě jsou roztráštěné, nekomplexní), pak veškeré úsilí členů této tlupy je zaměřeno pouze na prvotní přežití sebe sama, rodiny a pak teprve svého druhu. S tím souvisí i (ne)možnost systematického učení (přípravy) další populace a předávání veškerých potřebných vědomostí v jejich plné souvislosti. Následně dojde k degeneraci společného ducha až na základní živočišnou úroveň a rozvoji pouze základních pudů v rámci svého egregoru. Tím dojde i k degeneraci komunikace a postupnému výmazu veškerého vědění ze společné paměti. Chybí pojmy – nemůže být ani vědění, není čeho si ani všimnout, o čem přemýšlet. Proběhne postupná ztráta zdrojů vědomostí a i potenciálu schopnosti poznávání a vědění, včetně schopnosti vyšší komunikace s Univerzem. Dojde k totálnímu přizpůsobení se druhu coby samostatné živočišné větve (zvířecí) – dojde k de-evoluci celého druhu. Důkazem jsou všichni primáti (šimpanzi, gorily, ...) – jsou následkem degradace ... pozůstatků pradávných předchozích civilizací na této planetě. Jsou to potomci malých skupin přeživších kataklyzmata, ke kterým došlo na planetě před statisíci lety.

Nedochází tedy k vývoji od opice k člověku, ale opačně ... od člověka postupně k opici. V každé hospodě to lze pozorovat. Kde ten Darwin tehdy byl, že to neviděl?

Pozn. 192:

Současné lidstvo má ve svém genetickém kódu sekvence, které na planetě z hlediska výskytu (i vývoje) jsou zcela unikátní – což je nenormální. Jsou to sekvence, které jsme si přinesli kdysi s sebou, coby další hvězdný výsadek na uvolněné planetě. Proto u těchto částí DNA kódu na planetě Zemi zcela chybí jakékoliv „vývojové sekvence“ od těchto částí, tedy napojení na jakýkoliv jiný pozemský druh. Každý pozemský druh totiž je mixáží z té samé stavebnice DNA prvků. I člověk ... až právě na ty zcela unikátní moduly.

Vývoj i rozvoj lidské společnosti souvisí s neustálým poznáváním člověka, především jak sebe sama, tak též svého prostředí. Jak prostředí lidského společenství, tak i hmoty a přírody, jejíž je svým obalem (fyzickým tělem) nedílnou součástí. V tom vývoji se tedy vždy napřed jedná o osobní růst duchovnosti talentovaných jedinců založený na individuální práci s energií hmoty a informacemi. Což je podmíněno kumulací vhodných podmínek. Osobní vývoj každého jedince začíná právě u jeho práce

skou válku, pak to již bude jejich karmický problém. A vám pak do rukou spadne daný prostor – ba někdy dokonce se pak necháte ještě od nich i pozvat, aby jste jim radili a v tom jejich chaosu tam zavedli „nový řád“. Třebas i celosvětový „globální“. Co to jen připomíná?

se svým vlastním podvědomím a pročištěním svého ega od blokujících podprogramů. Pak se pokračuje rozvojem schopností komunikace s tzv. nadvědomím, což je také záležitost delší individuální praxe. Teprve poté může následovat učení ostatních jedinců kolem sebe předáváním nabytých znalostí a svým osobním příkladem. Takto tedy dochází k pozvedání základu celkových schopností okolní blízké populace. *Prostě jak probíhá a šíří se vývoj ve hmotných technologiích, tak rovněž stejným principem musí s tím souběžně probíhat i vývoj lidských duší a psychiky a nakonec i celkové společnosti ... Jde tedy o pozvedání úrovně humanity celku. Dochází tak k rozvoji osobního svědomí, mravnosti jedinců a vlivem toho i posunu hranic společné morálky.*

Takto probíhá individuální i společná cesta (pozvedání se) k Bohu (Otcí všech Nebes ... prapůvodnímu Zdroji veškerenstva). Na jeho jméně nezáleží, stejně je před námi vždy skryto! Neboť my máme pracovat na díle Otce a ne on na našich zájmech.

Pokud vývoj technologií není doprovázen i *všeobecným rozvojem ducha u všech lidí, jejich psychiky, ale rovněž i společným všeobecným sociálním rozvojem celé populace ...* Tehdy po jisté krátké inkubační době vzniklá disproporce ve vývoji společenství, což nakonec vede k zániku celé populace. A pak je to vždy jen otázkou času, než se poslední jedinci s vědomostmi navzájem vyhubí a ostatní vylezou na stromy. Pouze tito budou „zachráněni“ – přečkají již jen coby živočišný druh. Ostatní pak jsou jen „spaseni“ ... *od slova „spasená tráva“ a v žádném případě ne od slova „zachráněni“.*

Před kým by měli být zachráněni? Před sebou samými?

Z výše uvedeného důvodu na nás (viz znovu na začátku této kapitoly), obecně na celé lidstvo, tou ukrývající se mimozemskou entitou kdysi byla použita primární blokace v DNA našich buněk (což je program jak stavby těla, tak nese i programy řeči a komunikace s Univerzem). Sekundárně nám pak, coby lidskému živočišnému druhu, byly provedeny zásahy do stavby našich nejdůležitějších čaker, odpověd-

ných za energetiku těla.¹⁵⁵ Byla výrazně zablokována (zeslabena) funkce mnoha důležitých čaker (základ správného udržení energetických funkcí organismu) a zároveň narušena možnost jejich poznávání.¹⁵⁶ Takto docházelo i ke vznikům jistých zkreslení při obvyklé denní praxi těch, kteří byli schopni na jejich poznávání pracovat. Přes všechny takovéto podrazy však výzkum indických jogínů v oblasti čaker zvolna pokračoval stáletími dál. Později se část jejich poznatků dostala na západ, nicméně myšlení evropského materialistického člověka plave pouze po povrchu, po nepodstatných detailech a není schopno jít do hloubky k jádru tématu a jeho přesnému vyjádření. Čímž opět docházelo k dalšímu zkreslení východních učení. Následně jsme byli západními médii¹⁵⁷ postupně vedeni k práci s pokřivenými schémata čaker. Se špatnými symboly a jejich špatnými výklady. Při nácviku práce s čakrami jsme si tedy sami takto do nich podle počítačové terminologie zaváděli „virovou nákazu jejich funkce“.

Jak?

Při energetické práci (excitaci, nabuzení těla) je přenos myšlenek do hlubinné paměti mnohonásobně účinnější a hmota vždy reaguje na tyto myšlenky.

¹⁵⁵ Opět nutno připomenout ... mobil (tělo) s vybitými bateriemi (deformovaná funkce čaker) se nikam nedovolá ... ani do astrálu, ani do ákaši se člověk nepodívá, ani pomoci od Otce Nebeského se nedovolá. To se pak stáváme snadnou hříčkou svých živočišných pudů a přírodních sil a slabá psychika jedince je taktéž snadno dálkově ovlivnitelná prostřednictvím energeticko-informačních silových polí (dokonce i bez výzkumů proběhlých pod hlavičkou MK Ultra). A je jedno, co bylo na počátku ... třeba i jen oslabení naprosto nezdůvodněným iracionálním strachem – reklamním blábolem deformujícím naše vnímání skutečné reality.

¹⁵⁶ Je to vůbec možné? Ano. Jak?

Za předpokladu, že lze spojit dvě elektronická zařízení samostatně bezdrátově – např. pomocí tzv. „Bluetooth“, je nutné si uvědomit, že výsledkem nemusí být pouze přenos signálu (informace) mezi nimi. Stejně snadno mohou přecházet např. i počítačové viry či jiné povely přejímající vládu nad programy druhého celku. To vše jsou již jen nepodstatné technické odchylky od základního principu „funkce spojení“ mezi zařízeními s „automatickou inteligencí“.

¹⁵⁷ Mimořádně z pozadí řízenými ne-lidskými, nýbrž mimozemskými entitami a jejich pozemskými sluhy, sledujícími zde své jiné zájmy. Tyto struktury nejsou nakloněné lidským druhům obývajícím tuto Zemi.

Pozn. 193:

Ta naše důležitá a rozsáhlá osobní paměť se totiž vůbec nenachází v mozku (ani v těle), ta je součástí našeho aurického pole. V naší hlavě, v mozku, v neuronech, tam je pouze krátkodobá „operační paměť“ řešených úloh – informační inženýři vědí, o co se jedná a ostatní se jich mohou zeptat na podrobnosti, jak uvnitř pracují počítače.

Takto se stalo, že u nás lidí došlo vzdáleným programováním k upřednostnění funkce pouze nižších čakr a výraznému potlačení činnosti čakr vyšších. Jak z hlediska umístění v těle, tak i z hlediska pracovních frekvenčních pásem prány – viz předchozí kapitoly. A také cenuře povědomí o dvou z nich. Ty zůstávaly tak trochu bokem a ve skrytu a co není vidět, tomu se nevěnuje pozornost a nerozvíjí se (netrénuje). Samozřejmě i tak to nejsou ještě zcela všechny čakry v blízkosti centrální osy těla. Především v té vyšší úrovni poblíž srdečního centra a také v hlavě, tam je více dalších center. *Avšak pokud se zdaří řádně „roztopit“ vždy ty hlavní „energetické kotlíky“ našeho biopole, tak ty „pomocná centra“ jsou jimi ve své funkci již aktivovány, pročištěny a posíleny také.*

Ty spodní čakry jsou úzce spjaty s hmotou a pro autonomní život v živočišné úrovni jsou velmi důležité. Jsou zdrojem či spíše příčinou schopnosti koncentrace i transformace elementární energie vakua do formy vhodnější pro práci bioorganismu. Avšak přebytek energie v nich na straně jedné je schopen vyvolávat nevladatelné psychické poruchy (i to je něčí zájem, aby se rozšířily, neboť i toto je nástroj ovládnutí lidí) a navíc, pokud se ta energie správně vede tělem, tak na straně druhé je schopna aktivovat, tedy probudit, pročistit a posílit také ony vyšší a úmyslně nám utlumované „duchovní“ čakry. A to zase bylo pro někoho nežádoucí (tedy jejich nečekané probuzení), neboť znalý a vědoucí člověk se nenechá tak snadno ovládnout.¹⁵⁸ Duchovními čakrami jsou proto, že

¹⁵⁸ Zde je opět nutno zdůraznit, že termín „vědoucí a vidoucí“ znamená komplexní, tedy ucelené vědění. Vědomí všech souvislostí a tedy udržení si i náležitého nadhledu nad veškerou realitou. A mezi to patří i znalosti o jevech, které nejsou očima běžně viditelné, ale jsou vnímatelné na základě dalších (potlačovaných) jemných smyslů duše. Takovéto komplexní vědění bylo kdysi předmětem studia všech vyhledávaných talentů – oni pak pomáhali udržovat a posouvat vývoj společnosti k její harmonii.

jsou více spojeny s myšlením, ovládnutím sebe sama a rozvojem duše i ducha, komunikací ... včetně schopností spolupráce s „vyššími duchovními úrovněmi“ Všemohíra, od „andělů“ výše. Ale jsou spojeny i s možností a schopností poznat a zkrotit entity nižších úrovní (spodních světů) včetně neutralizace mnohých démonických silových polí.

Navíc právě proto, že lidské tělo na této planetě je zdrojem velmi vysokého energetického výkonu ... koncentrace „energie vakua“ do frekvenčních pásem přímo zachytitelné a stravitelné (použitelné) „živé prány“, tak ta cizí nehumanoidní mimozemská entita tohoto jevu a zvýšené činnosti oněch našich dolních čakr využívá. Jsme pro ni prostě elektrárnou i žrádlem. Takto nás využívá.¹⁵⁹

Pozn. 194:

Přestože lidské tělo je vlastně trvalým a stabilním koncentrátorem energie vakua do formy živočišné prány, tak v životě lidí existuje několik okamžiků její výrazně vysoké excitace (vybuzení) a případně i možnosti (nebezpečí) její ztráty. Je to spojeno s „přechody“ a za jistých podmínek je toto ohromné kvantum energie zachytitelné, zpracovatelné a zacílené (*pokud se to umí a vládce temných stínů to skutečně umí*). Vždy se jedná o výrazně extrémně vysoké násobky (řádové, o velkém počtu nul) oproti normálnímu dennímu režimu nevědomého živočicha. Jsou to – *smrt; zrození; početí (či vědomý rituální tantrický obřad); meditace; prožitek silného utrpení; výron*

Protože každá specializovaná práce vždy s sebou nese nutnost dalšího prohlubování vědomostí – nechali jsme si nabulíkovat (na nos pověsit myšlenku), že důležité je jen právě toto a věnování se i jiným znalostem nás jen zdržuje. Např. proč by lékař, politik, reportér, a ... měli znát matematiku, když ji „stejně nepotřebují“. Jenže tím u nich došlo ke ztrátě holistického vědění a postupné debilizaci veškerého prázdně nabířovaného vědění. Takto postupně došlo i k řízené degradaci celého našeho současného školství. Obecnou ztrátou „renesanční šíře zájmů“ a všeobecného vzdělání u všech lidí a snížením nároků na úroveň vzdělání vždy dochází ke ztrátě potřebného nadhledu.

Znalci jen jednoho oboru většinou patří mezi ty nejhlupejší a nejsnáze manipulovatelné jedince národa. Většinou čím vyšší a užší vzdělání, tím omezenější rozhled a pevnější demagogický názor na svět. Větší ješitnost a samolibost, arogance, nutnost z konkurenčních důvodů potlačit rozvoj všech ostatních lidí kolem nich.

¹⁵⁹ O maso našich těl se té entitě nejedná, to je jí k ničemu. To přenechává pouze svým služebníkům ... otrokům povýšených dozorem nad otroky (satanistům). Ti jsou pak cvičeni v bezbřehé krutosti a kanibalismu – jako formu své nad lidmi „povýšené“ odměny. Ale hlavně tím svému ovladateli z pozadí (energeticko-informačnímu poli) dodávají zvýšenou míru utrpení u obětí a frekvenční posun v tom okamžiku uvolněné prány ... prostě pro tu entitu je to zřejmě její žádoucí „koření“.

emocí (výčet bez pořadí).

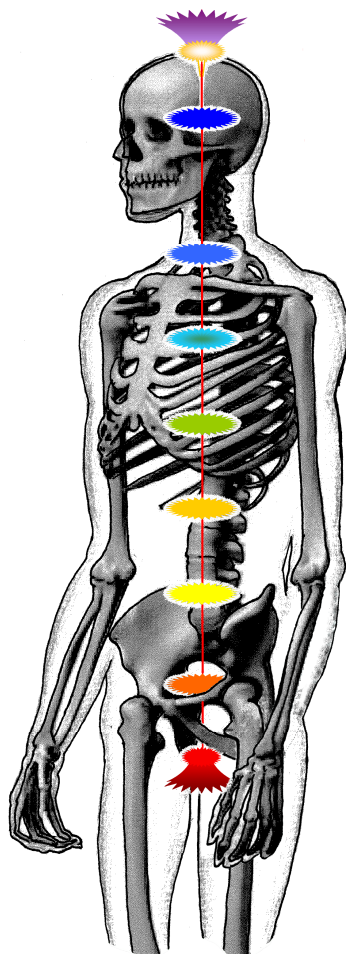
Co neřídí člověk ve prospěch lidského společenství, to vždy zachytí a využijí „temné stíny“. To je i důvodem a příčinou neustálého a někým organizovaného řízení veškerého destruktivního a morálního úpadku lidstva na této planetě, nejen v průběhu nám dosud známých jen posledních cca 6 000 let.

Přes svůj značný vliv na funkce živé biologické hmoty, ve svém principu čakry vlastně jsou nehmotné. Jsou to specificky vytvarované a dynamicky autonomně se chovající širokopásmová elektromagnetická pole. Přesněji – čakry jsou jen jisté části z prostoru celého většího silového pole – jeho podmnožinami se specifickými vlastnostmi právě této své části prostoru celého pole. V rámci celku plní každá z čaker své specifické úlohy.

Pole jako takové ve svém prostoru samo pracuje s energií případně i informacemi a hmotu (orgán) k tomu prakticky vůbec nepotřebuje. I když většinou je to pole někde v prostoru ku hmotě ukotveno. Což je případ i dvou koncových čaker těla ... kořenové muladháry a korunní sahasráry, které intenzivně pracují víceméně „na povrchu“ těla. S tělem jsou pak v podstatě svázány „jen?“ bodem dotyku – spojujícím „energetickým kanálkem“. Pouze ostatní mezilehlé čakry páteřního stromu se nachází v prostoru páteře, tedy ve hmotném prostoru těla. Ale ani ty nejsou vázány na žádný fyzický orgán, vyjma třetího oka a dosud nedoceněného srdce, které není zase až tak přesně typickou čakrou. Čakry samozřejmě z důvodu své těsné blízkosti tyto orgány velmi silně ovlivňují, ale žádná vazba „orgán rovná se čakra“, něco takového prostě není ... s výjimkou již zmíněné čakry třetího oka. Úzká vazba orgánů těla s čakrami tedy probíhá pouze na základě frekvenční rezonance, tedy vzájemným sladěním a v důsledku toho přímým přenosem informací a energie.

9. **Sahasrára**
(koruna)
8. **Ádžňa**
(třetí oko Šivovo)
7. **Višudha**
(krční)
6. **Vadžradhára**
(síla přeměny)
5. **Anaháta**
(dech lásky)
4. **Súrja**
(sluneční)
3. **Manipúra**
(pupeční)
2. **Svadhísthána**
(křížová)
1. **Muladhára**
(kořenová)

Obr.: 9 Rozmístění čaker v těle dle místa skutečného působení

V souvislosti s již výše uvedeným základním sdělením, před naší obecnou povědomostí byly „šikovně ukryty“ dvě čakry. Tím místo devíti čaker přímo napojených na hlavní aurické pole těla se obecně trénovala práce jen se sedmi čakrami. Jedna byla programově „přesunuta“ o patro výše a deformována (částečné sloučení funkcí). Další čakra pak byla zcela „škrtnuta“. No a ještě u některých vyšších byla pokřivena jejich sym-

bolická funkční schémata.

Což bude popsáno dále a vysvětleno přímo u jednotlivých čakr. Základní rozmístění systému devíti čakr tedy vypadá podle obrázku [obr. č. 9]. Pro znázornění svislé polohy vnitřních čakrových sluncí ve schématu lidského skeletu byl místo jejich „koulí“ (přesněji – podoby damaru bubínku [obr. 4]) použit symbol vodorovně ležícího disku. Je důležité si povšimnout i odlišného tvarování u protilehlých koncových čakr centrální „sušumny nádí“ s ohledem jejich umístění na povrchu trupu a také jejich funkčního „směrování“. Tyto dvě čakry mají svou párovou torzní vazbu.

Barvy v náčrtu byly užity podle mnoha autory oblíbeného duhového vrstvení, přestože samotné lotosy čakr dle indických klasiků mají jiné, své vlastní vybarvení, jak bude uvedeno dále.

Jak z následujících kapitol bude zřejmé, u spodních čakr není zas až tak mnoho nesrovnalostí jako je tomu u vyšších čakr. Je to proto, že přílišným narušením funkcí spodních čakr by vlastně došlo k okamžitému vyhubení lidí (zániku funkčnosti jejich bioskafandrů – tedy těl). A přeci jen z hlediska onoho temného stínu z pozadí ... žrádlo je žrádlo. A navíc by to bylo všude v okolním kosmu příliš nápadné, tedy vzbudilo by to pro něj nežádoucí pozornost. Mnohem výhodnější pro něj bylo *rozehrát celoplanetární hru, abychom se zlikvidovali sami* (jak se tady již i několikrát stalo), anebo byli zlikvidováni svými božskými učiteli jako nepodařený pokus (jak se také občas i několikrát stalo). Abychom tu hru temného pozadí pokud možno co nejdéle neprohlédli, bylo nutné nám ovlivnit a výrazně deformovat především ty vyšší čakry s jejich vazbou na vyšší úroveň existence (dnes se moderně mluví o dimenzích, kdysi stačil jednodušší a názorný termín – andělské sféry). Tedy vytvořit z nás takto velmi neposlušné neznalé svěhlavé děti, které, jak se říkávalo – „rostou pro šibenici“. A zajistit ochranu tohoto tajemství „neprůhledným závojem zkreslení a iluzí“ a přitom nám vše

ponechat na očích. Neboť co máme před očima, toho si ne-
všímáme, to nehledáme a o tom většinou také ani nepřemýš-
líme.

Máme naději procitnutí?

Ano, avšak pouze každý sám za sebe. Ten závoj lze strhnout
pouze svou vlastní usilovnou prací se svým vlastním podvě-
domím za účinné pomoci vše spalující a regenerující energie
božské Matky Země a se silou všepronikajícího světla ¹⁶⁰ Ot-
ce Nebeského. Tak, jak o tom pojednává první díl této knihy.

Pozn. 195:

Při hledání podkladů pro tuto publikaci a jejich porovnávání jsem si po-
všiml na jedné straně jednoty vyobrazení vlastně všech možných zobra-
zení, ale když jsem hledal potvrzení v indické oblasti internetu ... tak tam
se to občas také opakovalo, a na pečlivé Indy často i s podivně pomícha-
nou symbolikou (ale vždy se jednalo o stránky komerčního charakteru).
A obchodníci většinou prd rozumí tomu, co vlastně prodávají. Je nezajímá
ani tak klient a jeho tělesné a duchovní zdraví, ale především jeho peníze.
Bohužel mnoho autorit také rádo věří a nekriticky bez rozmyslu přejímá
různé údaje ... „*vždyť si to tak všichni myslí a kreslí, tak to asi tak bude*“.
Avšak při pohroužení se do hlubin internetu se pak lze dostat i k jinak vy-
hlížejícím zobrazením některých čakr. Které jsou i v souladu s podro-
bnějším systematickým hinduistickým výkladem. Což mě bylo inspirací ke
hledání – a pak již bylo nutné pouze otevřít a sledovat informační kanál
zvaný intuice.

Pro zájemce doporučuji publikaci: Haris Johari: Čakry – centra energie, u
něhož jsem v pochybnostech hledal další informace. Ty pak opět otevřely
mou intuici – další přítok dat seshora, abych to vše pochopil.

S jednotlivými částmi obrazců (schémat) jsou totiž spojeny i jednotlivé
vyšší úrovně (božstva, síly, archetypy), které sedí v konkrétních částech
obrazu (je to vyjádření přesného frekvenčního ladění). Indové je tam pro
paměť občas i vykreslují, právě pro tu jejich božskou sílu soustředěnou
v konkrétní čakře.

„Vedlejší doplňkový záležitostí“, vztahujícím se
k jednotlivým výkladům smyslu a působení těchto hlavních čakr, které
byly mnohokrát různými autory popsány a někdy mezi nimi opisovány
i pomíchány – těm se nevěnuji. Literatury na téma čakr je na trhu dost.

¹⁶⁰ To světlo je opět energie nesoucí informace Božského plánu, podle kterého energie
Božské Matky pak svou hmotu již jen přerovná.

Zdůrazňuji, že každý autor všechny ty jevy popisuje především vždy z hlediska svých oblíbených autorit a svých osobních zkušeností, tedy z hlediska úhlu svého poznání a zaměření. Takže i když se autoři mezi sebou mohou lišit, tak zároveň mívají všichni i pravdu – právě z úhlu svých podmínek práce. A je zbytečné, abych vytvářel další kompilát.

Důležité sdělení o existenci ještě oněch dalších dvou velmi důležitých čakr na centrální ose nám při přelomu tisíciletí přinesl jiný významný mnohostranný léčitel a výzkumník ruského původu – Boris Porfirevič Tichanovský,¹⁶¹ zároveň s některými podrobnostmi. Jejich správným umístěním se odstranily původní vzdálenosti disproporce mezi dosavadními sedmi čakrami. Navíc se vysvětlil a odstranil i schodek v počítání okvětních lístků čakrových lotosů.

*Je vhodné vědět, že ony čakrové lísky nesoucí své znaky (zápis frekvence v sanskrtu) „napájí“ vždy jedno z vnitřních „nádí“ v těle ... tedy jsou laděnými vstupními frekvenčními filtry těchto energetických „rozvodných tras tělem“.*¹⁶²

Po prvním svém odhalení možnosti aktivace čakr vedením energie Země s využitím čistících a rezonančních manter čakr jsem kdysi dávno vyzkoušel i ty nově odhalené čakry přidat do svého tréninku a zjistil prospěšnost tohoto rozšíření. Pokud však někdo ortodoxně trvá na svém počtu sedmi čakr tak, jak se to kdysi naučil ... necht' klidně zůstane u svého postupu.

¹⁶¹ O Boris Tichanovském se na internetu lze dozvědět více, rovněž tak o systému devíti čakr. Například v článku „odtajněné čakry“ na webové adrese <https://pracesesny.webnode.cz/dalsi-tvorba/badani/>.

¹⁶² Tak jak Číňané využívají jimi poznáný systém energetických akupunkturálních drah vedených po povrchu těla a spojující jednotlivé povrchové mikročakry (aktivovatelné vortexy) s vnitřními orgány, tak stejný systém vnitřních drah uvnitř těla znají Indové. Jen s tím rozdílem, že tyto dráhy vycházejí od jednotlivých čakr a nelze do nich z vnějšku zasahovat „čínským způsobem – jehlou“. Ale požadovaného uzdravujícího efektu lze docílit stimulací výkonu čakr. Anebo jinými postupy u nich oblíbené ajurvedy, případně přímým energetickým působením – které se tam u nich kdysi učil i sám Ježíš.

V dalších kapitolách budou již jen stručně probrány jednotlivé hlavní čakry svázané sčinností aury základní hmotné úrovně. Postupně za sebou, seřazené od spodní čakry až k té nejvyšší. Pouze stručný základní popis a symbolika a hlavně podrobně vysvětlen a zdůvodněn rozdíl mého náhledu oproti všeobecnému úzu. Jen onen hlavní systém. Kromě něho totiž pak existují ještě další vedlejší čakry svázané s tělem a pak i čakry vyšší úrovně. Mimo to existuje i systém čaker Ježíšova kříže, spíše čaker duše. Ty již mají jantry zcela jiného druhu, než jsme zvyklí z rozšířených popisů základních čaker a nejsou umístěny (vázány) vůči prostoru těla. Rámcová informace k tomu tématu bude až v další samostatné kapitole.

Pozn. 196:

Všechny slabiky manter končí klasickým znělým doznívajícím dlouhým písmenem „m“ vyslovovaným hrdelně se zavřenými ústy, jež v literatuře bývá zobrazováno jako „m“ s tečkou. Zde v této publikaci stále symbolicky značím ve formě „m“ s horním indexem ... „m^m“. Toto „m“ není součástí základní slabiky (písmene), pouze se přidává na konci jako dozvuk a pomáhá energii pronést (provibrovat) celým tělem.

Další efekt tohoto zvuku je pak ten, že jeho co nejčastější vyslovování (ani nemusí být příliš hlasité) napomáhá pozvolnému opravování „noso-hrtanových dutin“ a jejich funkcí. Nemusíme tedy tento zvuk vyslovovat pouze jako součást manter, ale i jako příjemné tónované vnitřní masírování dutin, jako součást vyjádření své pohody a dobré nálady.

1. Muladhára (Kořenová)

Jantra

Chromově žlutý čtverec v bílém středu kola čakry (víru) se čtyřmi okvětními plátky ohnivě červené barvy s přidavkem kapky karmínově rudé. Ve čtverci je kouřově našedlé barvy trojúhelník (ženský), otočený hrotem dolů, – symbol tzv. lingam (vysvětleno na další straně) a je obtočený neprobuzenou kundaliní šakti. Ta je symbolem základní životní síly (ví se o ní a nekreslí se). Není předmětem tréninků.

Obr.: 10 *Muladhára*

Mantry

Základní rezonanční bídža-slabika je mantra země **Lam^m** reprezentovaná zlatým znakem psaným v sanskrtu. Je vhodná jako čistící mantra a její soustředěné rezonanční vyslovování je užitečné pro prvotní očistu a uzemnění a vlastně i prvotní energetickou aktivaci taktéž i u všech ostatních čakr. Přestože je to slabika země, tak v sobě nese zároveň i sílu všech ostatních živlů. Tedy váže na sebe všechna skupenství hmoty – pevné, kapalné, plazmatické i plynné (země – vodu – oheň – vzduch). Proto je její hodnotou číslo 4 (v prostoru 6 ... kostka, kříž ze šesti čtverců, 3D vězení hmoty pro dosud nerozvinutého ducha).

Písmena zlatě psaná na okvětních lístcích jsou odshora směrem doprava (z pohledu pozorovatele): **vam^m**; **šam^m**; **kšam^m** a **sam^m** („přepsáno“ pro české čtení). Jsou to slabiky – znaky sanskrtské abecedy a při správném vyslovení mají i kouzelnou uzdravující moc. Neboť všechny znaky jsou napojeny na konkrétní „božské“ principy (fyzikálně řečeno – jsou frekvenčně laděné).

Pozn. 197:

Vždy všechny okvětní lístky u všech čakr jsou laděné a podle tvrzení indických jogínů ta frekvence z každého lístku je směřována do jednoho z vnitřních energetických „kanálů“ („potrubí“), která u dané čakry začínají (jsou jí napájena) a kterým je pak dopravena ke všem tou danou frekvencí vyživovaným orgánům těla. Asi jako krevní rozvod těla proudí žilním systémem, tak v tomto případě ta energie teče (proudí) vnitřními strukturami elektromagnetických polí v těle – podobně asi jako tekou (i prosakují) podzemní vody v hlubinách Země.

Užívaný termín **lingam**¹⁶³ je v podstatě vztyčený svatý kámen, sloup, menhir, osa a střed vesmíru. Zároveň energetickoinformační vortex. U pradávných Slovanů tuto funkci měl kámen Alatyr.

¹⁶³ **Lingam** ... svisle postavený ohlazený kámen, jenž je zároveň i hmotným symbolem určitého principu. Tedy je naladěný na jisté frekvenční pole a protéká jím daná energie. Je to prostředek soustředění při rituálních obřadech ... pomůcka meditační koncentrace – neznalými dogmaticky myslícími pozorovateli mylně považována za modlu. Je to i zástupný symbol zrodu kosmu (kosmické vejce v latentním stavu před zrodem vesmíru), jako takový je i zdrojem počáteční síly. Zároveň představuje i centrální osu, kolem které se točí celý vesmír. Je anténou spojení (komunikace s tím principem, ke kterému byl lingam naladěný). Tedy ve hmotě ukotvený a naladěný „vortex“ – tedy energeticko-informační prostupná brána (pouze pro tok informací a energie oběma směry ... funkcí lze přirovnat k obrazovce počítačového monitoru při „vstupu“ do internetu).

Lingam sám může mít podobu kaménku hladeného ve tvaru vejce postaveného na špičce. Anebo vztyčeného sloupu (různé velikosti), kdysi menhiru, obelisku, u dávných Slovanů kamene Alatyr (střed světa a centrum mytologického vesmíru), ale i svaté sochy, zázračně působící ikony, či oltáře. Rovněž je to symbol Šivova údu, a tedy i příslušného orgánu všech mužů.

V principu je to funkční **anténa** – pro toho, kdo s tím umí pracovat. Pro ostatní neznalé ... „jen kámen“.

Vmístění

Bod ukotvení je pánevní pleteň, mezi konečníkem a pohlavními orgány (hráz, tzv. příčný sval). Vlastně málem až „na povrchu těla“. V tom místě pracuje, ale hlavně je jí „obsazen“ též i prostor níže – mezi nohama (hýžděmi). Asi tak až 5 cm od těla. Jako když si na ní sedíme – „vrtí“ se nám pod ... Tento vnější prostor „mimo tělo“ je vlastně vnějším pracovním prostorem čakry a zároveň i jejím projevem – jejím vnímatelným (viditelným) silovým polem při výraznější aktivaci této čakry.

Význam

Základní, také kořenová čakra. Čerpá pro nás základní životní sílu a energii od Božské Matky Země ve 3D prostoru hmoty.

Živel

Země; vliv na tělo, kosti; napojený smysl – hmat.

2. Svadhīsthāna (Křížová)

Obr.: 11 Svadhīsthāna
(první verze)

Obr.: 12 ... autor Harish Johari
(druhá verze - viz pozn. pod čarou
¹⁶⁴)

Jantra

Světle modrý měsíční srpek na bílém (vodním) kruhu kola ¹⁶⁴ čakry lemovaného šesti temně rudými okvětními lístky (energií plynoucími šesti dimenzemi).

¹⁶⁴ Anebo odraz bílého měsíce koupajícího se na modré vodní hladině jezírka (?) ... vychází to stejně a možná překlad, ze kterého jsem čerpal (citoval), nebyl dobře proveden. Anebo autoři psaných výkladů nebyli dosti pozorní a vnímaví? Nevím! Často ten nakreslený měsíční srpek bývá nahoře spojený v kruh, jak jsem to našel i u indických zdrojů. Pak by to skutečně mohl být „úplněk plovoucí po jezeře“ prozářeným jeho světlem. Viz druhý obrázek čakry ... drobná odchylka kresby vycházející

Mantry

Základní rezonanční bídža-slabikou je mantra vody **Vam^m** (retní polohláska), psaná zlatým písmenem. Tato mantra je v této čakře vhodná jak pro čištění, tak i její aktivaci, tedy „roztočení“ a tím zvýšení intenzity „čerpání energie“.

Zlatá písmena na okvětních lístcích jsou zvukové frekvence slabik (psáno od shora a doprava v kruhu): **bam^m**; **bham^m**; **mam^m**; **jam^m**; **ram^m**; **lam^m**. Poslední tři slabiky jsou mantry vzduchu, ohně a země. Slabika „**ma**“ je mantrou – uctivým oslovením Matky (božské Matky přítomné v každé ženě, která již dosáhla tohoto stavu svého bytí ... tedy je to i uctivé společenské oslovení každé ctihodné a starší ženy).

Vmístění

Prostor podbříšku za stydkou kostí, křížová nervová pleteň, prostor měchýře, vaječníků, pochvy a dělohy u žen.

Význam

Voda je základem života a i symbolem pohybu, proudu, neustálých změn v životě i přizpůsobení se a také značné prudké divoké síly, včetně cyklického točení (víru). Lineární přítok energie první čakrou se zde rozvíří. Měsíc pak je vládce cykličnosti, rovněž tak i emocí (nálad i změn). Čakra rovněž souvisí s rozmnožováním a sexuální činností – je také zdrojem zrodu nového. Zde při správném vyváženém spojení obou principů jin i jang dochází k aktivaci značného množství energie (tantra, viz poznámku na okraj [194] uvedenou již dříve). Je čakrou vzájemného zrca-dlení, zesilování. Pokory a přijetí, také touhy. Její činnost ovlivňuje i kreativitu (fantazii, inspiraci, tvořivost) a má vliv na sebevědomí.

z výkladu symboliky.

Technická poznámka: měsíční světlo je polarizované se specificky silnými vlastnostmi. Ke stejnému jevu polarizace světla dochází i při šikmém odrazu světla na klidné, stojící vodní hladině, či jiných lesklých plochách.

Podmínkou úspěšného oplodnění je nutná zároveň i značná energetická aktivace celé pánve a podbříšku. Jen pouhá dodávka semene je pro otevření (aktivaci) mateřských funkcí organismu a přijetí semene vejcem velmi málo. Především z hlediska nutné počáteční akumulace energie potřebné pro následné zdárné uchycení plodu v děloze a jeho další správný vývoj.

Pozn. 198:

Podle zkušeností starých žen, tato čakra má své specifické energeticko-informační spojení též s krční višudha čakrou. Především při zvýšených sexuálních aktivitách.

Živel

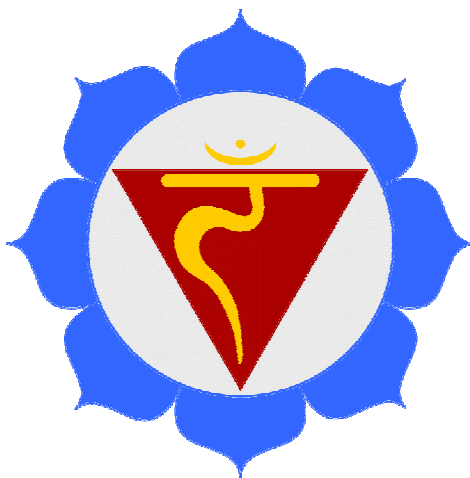
Voda; vliv na krev, žluč, semeno; napojený smysl – chuť.

3. Manipūra (pupeční)

Manipūra – ze svého dřívějšího nepřesného umístění, coby čakra žívlu ohně vždy se vznášejícího nad zemí a nad vodou, a jsoucí níže než se nachází již všechny zbylé plynné složky hmotného prostoru, byla nově přesunuta tam, kam správně patří. Její pořadí se tím nezměnilo, stále zůstává třetí čakrou. Což je zřejmé i z jejích dalších vazeb vůči tělesným vazbám, ke kterým je nyní blíže. Oproti dříve v internetu uváděnému obrazci zmizely dva lístky, jejich barva však zůstala. Nyní však nejsou známé semenné slabiky okvětních lístků v tomto posunutém umístění. Věřím, že indičtí výzkumníci – jogíni je časem upřesní.

Obr.: 13 *Manipūra*
(první verze)

Obr.: 14 (druhá verze)
použity brány - Harish Johari

Jantra

Dolů směřující rudý ohnivý trojúhelník v bílém středu lotosu čakry je symbol elementu ohně a jeho energie (výživa) je zde směřována dolů (do hmoty těla). Tento karmínový trojúhelník může být kreslen se svými třemi bránami (vždy uprostřed každé strany, jak je vidět na druhém zobrazení).

Modré okvětní lístky čakry symbolizují modrý okraj plamenů¹⁶⁵ a rovněž i prosvětlenou a odháněnou tmu. Jejich počet je osm. Odpovídá to umístění pořadí v pilíři čaker a též své vazbě na ostatní čtyři živly.

Informace pro doplnění: výzkumy hoření na orbitální stanici (v prostředí malé tíže) ukázaly modré plameny. Rovněž tak povrch plamene (plazmy) tryskající z raketových trysek ve vakuu.

Mantry

Základní rezonanční bídža-slabika čakry je mantra ohně **Ram^m** (retroflexní polohláska), psaná zlatým písmenem. Tato mantra zde rezonančně vyslovená je vhodná jak k pročištění čakry, tak i její aktivaci, roztáčení, snadno se vyslovuje. Výslovnost bývá rytmická, rychlá a živá přesně tak, jak jsou živé a divoké plameny ohně ... to je rozdíl oproti mantře země a vody, které jsou svým vyslovováním poměrně „pomalé“ a i oproti mantře vzduchu, který zase zvolna expanduje do velkého prostoru (a v rychlosti svého proudění je také fyzikálně omezen). Písmena přiřazená k okvětním lístkům nyní nejsou známa.

¹⁶⁵ I když vůči domovskému živlu čakry je ta modrá barva zdánlivě nelogická. Viz však popis jantry. Na druhou stranu jsem však už viděl i fialovou auru kolem ohně – byl to oheň půdži (obřad hómy), tedy obřadní a transformační oheň reagující i na pronášené mantry (modlitby).

Vmístění

Pupeční pleteň. Oblast uvnitř břicha v prostoru za pupkem. Tedy pod žaludkem v prostoru střev. Zde je čakra i zdrojem tělesného tepla (podpora funkce trávení – „spalování živin“).

Význam

Čakra při trávení uvolní energii jídla a odevzdá ji tělu, nestravitelný zbytek vrátí k zemi. Podle svého umístění čakra svou energií bezprostředně přímo ovlivňuje zpracování potravin (její trávení, spálení a ohnivou alchymistickou přeměnu). Zde se tvoří též základ imunity. Hned vedle v dosahu je tenké střevo a slezina, které právě toto mají v náplni své práce a tlusté střevo a játra odpovědné zase za vstřebání energie a živin i jejich čištění (prvotní filtraci). Čakra na tomto svém místě má vztah k potěšení (játra), zvláště pak z jídla.

Živel

Oheň; vliv na střeva, žaludek; napojený smysl – zrak.

4. Súrja (sluneční)

Na místě původní manipura čakry se nyní nachází nově oznámená sluneční čakra. Právě pro svůj světelný efekt bývala dříve nevědomě spojována s ohněm (manipura čakrou). S tou však tvoří ohnivý tandem, neboť ohnivé reakce jsou vždy i zdrojem světla. To pak však následně již samo a volně letí prostorem.

Její funkce jsou vyššího řádu.

Jantra

Zlatý sluneční kotouč s jasně zářivým středem (tečkou) prosvětlující vzdušnou atmosféru Země, což symbolizuje její nazeleňalé zbarvení (živlu vzduchu bývá přiřazena zelená barva). S ohledem na kvalitu Slunce – božského patrona čakry, barva deseti okvětních lístků tohoto lotosu je teplá červeno-oranžová. Původní počet okvětních lístků s jejich mantrickými slabikami zde zůstal na svém místě od dříve tu umístěné manipura čakry – lístky jsou svými vibracemi (zvuky slabik) i napojením vázány na vnitřní energetické toky – nádí, vycházejících do těla právě odtud z tohoto místa.

Obr.: 15 Súrja

Obr.: 16
Slovo súrja a znak SUM^m

Mantry

S touto sluneční čakrou je svázána rezonanční mantra **Sum^m**. Problémem je, jak tuto mantru zapsat zlatým písmem do zlatého slunečního kotouče. Proto jak název čakry, tak i její mantra jsou zde zobrazeny zvlášť.

Druhým problémem bylo získat tvar zápisu. Nakonec pomohl internetový překladač.

Moje praktická zkušenost s touto čakrou v její kvalitě je, že rezonanční užití (vyslovení) této mantry zde bývá zpočátku značně problematické (důsledek staletých blokad čakry). Proto je vhodné při nácviu v této čakře zpočátku používat čisticí mantru **Ajm^m**. A teprve až po nějaké době nácviků a čištění pak přistoupit k vyslovování domovské rezonanční mantry **Sum^m**.

Zlatá písmena na deseti okvětních lístcích pak nesou zvukové frekvence slabik (psáno od shora doprava v kruhu): retroflexní slabiky **dam^m**; **dham^m**; **nam^m**; zubní slabiky **tam^m**; **tham^m**; **dam^m**; **dham^m**; **nam^m**; a retní slabiky **pam^m**; **pham^m**.

Vmístění

Čakra se nachází uvnitř v horní části břišní dutiny v blízkosti „sluneční nervové pleteně“ (solar plexus), za žaludkem a slinivkou a též v blízkosti nadledvinek, pod bránicí.

Význam

Tato čakra je zdrojem sebedůvěry, zdrojem i vědomím vnitřní síly. I když budeme odpoutáni od vnějšího světa, přesto vlivem svého vnitřního světla ono okolní prostředí ovlivňujeme. Tak jako Slunce vyživuje své planety a osvětluje vše kolem sebe.

Súrja je ezoterická (skrytá) čakra, je centrem formování i prosazování principů etiky a šíření přesvědčení, co je správné. Souvisí tedy

s vnitřním mravním kodexem, který si do tohoto pozemského prostředí duše původně s sebou přináší a také během svého života i tvaruje. Zde je část světla duše – bilance života zvaná svědomí.

Energeticky aktivuje samoléčení, odpovídá za zdraví těla a je též zdrojem léčitelských schopností. Souvisí i s tím, co jsme či nejsme schopni tzv. „strávit“ (především psychicky). Proto má vztah i ke zpracování stravy.

Živel

Světlo, vlastností světla je šíření, záření a nezničitelnost.

Světlo se vždy vyskytuje i v blízkosti ohně, osvětluje okolní prostor, umožňuje nám vidět a taktéž je nositelem života, i informací (přesněji dat). Vzniká v nitru hvězd a šíří se kolem nich. Je mu vyhrazen střed magického kříže živelů.

Usměrněné světlo se vyznačuje i specifickými silovými efekty (laser).

Pozn. 199:

Tento „**pátý živel**“ pro mnohé čtenáře zřejmě bude překvapením. Ale je to utajená síla, a neustálá součást kosmické polévky. Světelný foton je ještě menší, než ony základní částice hmoty: elektron, proton a neutron, které vystupují již jak ve struktuře hmoty pevné, tak i kapalné a plynné a tvoří i základ jejich „volné směsi“ zvané plazma (oheň ... čtvrté skupenství hmoty). A přitom světelné fotony jsou mnohokrát větší, než ta dosud stále nepolapitelná energie vakua (má i mnohé jiné názvy). A přitom se pokaždé může chovat různě, vlnově či částicovým způsobem. Je nositelem energie, případně také i informací (dat).

5. Anaháta (Dech lásky)

Říká se jí též srdeční, přestože srdce na ní spočívá pouze svým dolním hrotem. Jakoby spočívalo na zlaté misce (zářícím podnosu). Srdce samo je **hrudája**(m^m) a je centrem prožívání citů a emocí. Vyrostlo z první buňky vzniklé oplodněním vejce matky spermatem otce. *Má specifické a dosud neodhalené a nedoceněné postavení* (ne však funkci čakry) a i teprve nedávno odhalenou zvláštní konstrukci i tvar. Hlavně však to je rezonátor spojující nás s Otcem Nebeským a zároveň nositel jeho světla a plamene naší duše. Navíc čakře anahátě je přiřazen živel (síla, energie, frekvence), který se srdcem samým nemá prakticky nic společného. Nicméně právě s ohledem na těsnou blízkost anaháty a hrudáji dochází k jejich silnému funkčnímu sepětí – takže anahátu je možno považovat za **jeden z pólů srdce** („dolní konec“). Tolik o tom, že čakra anaháta má se srdcem společné pouze to, že „náhodou“ jsou navzájem těsně blízko sebe.

V těsné blízkosti této oblasti jsou ještě další „pomocné“ čakry. Indové je znají a je možné s nimi také pracovat. Podle mého názoru i zkušeností, pokud anaháta je pročištěna a naplněna energií a rozsvítí se, ty sousední jsou tak mezitím rovněž harmonizovány a posíleny a spolupůsobí tak jak mají – je tedy zbytečné se jimi zvlášť zabývat. Mimochodem mezi nimi byla šikovně uschována i sūrja čakra, která nyní je přesunuta na své místo, kde patří (viz předchozí kapitolu).

Jantra

V bílém středu květu lotosu spočívá hexagram (šesticípá hvězda) ze dvou protnutých rovnostranných trojúhelníků kouřově šedozelené barvy v bezbarvém středu (vzduchu, životodárné prány). Okvětí je tvořeno dvanácti rumělkovými až temně červenými lístky, představují expanzi energie do dvanácti směrů kruhu.

Trojúhelník hrotem vzhůru je mužský – Šivův. Druhý s hrotem dolů symbolizuje šakti, tedy ženský princip a její nezměrnou sílu jóni (dělohy). Celkově ta hvězda symbolizuje jejich spojení a dosažení vyvážené, harmonizující rovnováhy obou principů – energií (asi jako čínská monáda). Puritánům se to zřejmě líbit nebude, ale to spojení, které tento symbol vyjadřuje je tak těsné, že těsnější již ani být nemůže. Mezi bohy a i v tantře je jejím vyjádřením společný jednodolý ásan zvaný jab-jum. Je zdrojem obrovské energie, pokud se s tím potenciálem umí pracovat.

Obr.: 17 *Anaháta*

Mantry

Základní rezonanční bídža-slabika anaháta čakry, vhodná jak pro její čištění tak i posílení a energetickou aktivaci, je předopatrová polohláska **Jam^m**, opět psaná zlatým znakem. Vyslovujeme ji opět s plnou vědomou koncentrací na místo čakry stejně tak, jako i u všech ostatních. Je to mantra vzduchu, tedy i vanoucího větru.

Na dvanácti okvětních lístcích pak jsou opět zlatě zapsány slabiky jejich frekvencí (psáno od horního lístku v kruhu doprava): hrdelní slabiky **ka^m**; **ka^m**; **ga^m**; **ga^m**; nosové **na^m**; předopatrové **ča^m**; **ča^m**; **dža^m**; **dža^m**; nosové **ňa^m**; retroflexní neznělé **ta^m**; **ta^m**. Tyto slabiky posilují dvanáct vědomých kvalit srdce a podvědomého myšlení: *blaho (blaženost); mír; harmonii; lásku (milování); porozumění (pochopení); empatii (vcítění se); jasnost (přehlednost, vhled); čistotu (čirost myšlenek); jednotu; soucit; laskavost (dobrotu, přejícnost); odpuštění.*

Vmístění

Nachází se v prostoru nad bránicí, na úrovni dolních plicních laloků a spodního „hrotu“ srdce, přibližně poblíž dolního výběžku hrudní kosti.

Význam

Anaháta čakra je zdrojem čírého světla plynoucího z **eucitů** (nepodmíněné euforické prožitky a pocity: *ticho – klid – mír – harmonie – radost – štěstí – všeobjímající láska – soucit – nesmírná blaženost – jednota a soucítění*), pro které neplatí žádný rozum a nemají žádnou příčinu. Ty k nám přichází přímo od Zdroje Všemohíra, pokud je umíme zachytit. Je místem *rozsvícení duchovního srdce*, kdy číré světlo se jak sluneční vítr šíří do všech směrů bez ohledu na překážky, které svou silou prozáří.

Je rovnovážná uprostřed kmene čaker (čtyři hlavní čakry nahoru a čtyři dolů) a když jsou vyváženy a stejně silné oba principy (jin i jang), pak je sídlem harmonie. Tehdy jí energie protékají plynule vzhůru i dolů a také i do čtyř horizontálních směrů (a každý hned do tří úrovní bytí) – proto je symbolem šesticípá hvězda postavená na hrotu ¹⁶⁶ a dvanáct okvětních lístků v kruhu.

Aktivace této čakry posiluje již uvedené kvality srdce a přemáhá tak nežádoucí rušivé vlnění, „*proudy ve vědomí*“ (tzv. vrutti), pocházející z duchovní nevědomosti a projevující se v kategoriích:

„*asha*“: přání, touha, chtivost, naděje;
„*cinta*“: přemýšlivost, úzkost, trápení se;

¹⁶⁶ Tento symbol je starý, prastarý. Do světa jej z jeho původní vlasti na svém srdci přinesl a roznesl učitel Ježíš. Prapůvodní smysl je tedy spojení a sjednocení ženy a muže, včetně sexuálního aktu („*co bůh spojil – člověk nerozlučuj*“). Proto je to i symbol a koncentrátor velké magické síly.

Právě proto, teprve až později, byl satanisty ukraden. Původně byl užíván v kostelech, až mnohem později byl přiřazen jako pracovní symbol jejich nástroji zotročení světa – židům. (Upozornění: je to psáno s malým písmenem. Nejedná se tedy o národnost. Jedná se o *deformované učení* víry, jejíž opravu mocní onoho etnika, kterou jim přinesl a nabídl boží posel Ježíš – odmítli.)

„*cesta*“: úsilí, usilování;
„*mamta*“: náklonnost, majetnictví, chamtivost;
„*dhamba*“: arogance, ješitnost, marnivost, marnost;
„*viveka*“: diskriminace, rozlišování;
„*vikalata*“: malátnost, deprese;
„*ahamkara*“: domýšlivost, egoismus, pýcha, „všedovolování si“;
„*lolata*“: žádostivost, lakota, sobectví;
„*kapatata*“: pokrytectví, dvojakost, „dvojí metr“;
„*vitarka*“: nerozhodnost, hádavost, lpění na tvrzení;
„*anutapa*“: lítost, spalující bída, výčitky svědomí.

Živel

Vzduch; má vliv na plíce; napojený smysl – čich.

6. Vadžradhára (síla přeměny)

Ve volném místě mezi bývalou srdeční a krční čakrou se objevuje tato čakra dokonalé magické síly. Kdo touží po práci s energeticko-informačními silovými poli, bez pročištění a rozvinuté vadžradhára čakry se neobejde. Neboť do toho

musí jít jak celým svým srdcem (s plným nasazením), tak musí být schopen i přesně a správně formulovat a vyslovit slovo boží a jasně prohlásit, co se má stát. Což má samozřejmě dopad i na jeho další karmu (v dobrém i špatném, podle toho co a jak vykoná a chybování zde se vždy trestá). Je to tedy čakra mágů a léčitelů (léčitelství je tzv. „aplikovaná magie“).

Obr.: 18 *Nejsvětější Srdce Ježíšovo*

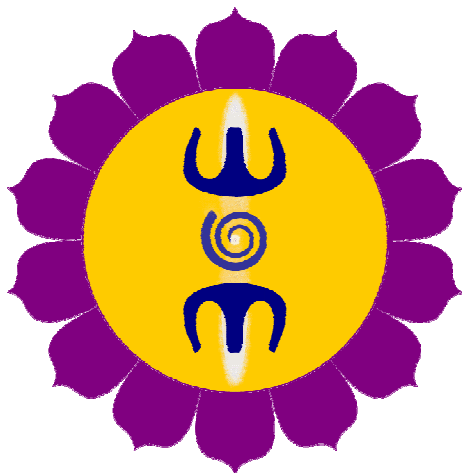
a ostatní žíly), tam většinou zobrazili plameny a v nich zářící malý bílý křížek (fyzikálně se jedná o anténu). Poté to však celé pokazili tím, že

Ježíšovo srdce navíc dokola omotali – svázali trním.¹⁶⁷ A zlaté záření z místa za srdcem, znázorněné paprsky světla ... to již vlastně je symbolické znázornění anaháta čakry jako „zlatého podnosu“ ležícího pod srdcem ... na kterém jeho srdce spočívá.

Toto bylo základní schéma, které bylo malíři dodržováno a v mnoha drobných detailech upravováno. V křesťanské ikonografii bývalo používáno nejen pro neukřižovaného Ježíše, ale případně také pro jiné světce a stejným způsobem, aby ta církví propagovaná vazba byla zřejmá. A zároveň těmi obrazy do mysli lidí byla neustále přímo programována stálá „povinnost životního utrpení“. Na obrazech některých ženských světic pak místo trnů bývaly jen kvetoucí růže, místo křížku někdy květina. Někde je i záměna zlatého záření za stříbrné světlo a podobně.

Jantra

Ostře žlutý až zlatý střed lotosu nese symbol vadžry, diamantového hromoklínu boha Indry (Peruna, Dia). Její tvar a temně modrá až stříbrná barva symbolizují vlastnosti této důmyslné fraktální „antény“. Kolem se nachází čtrnáct fialových lístků symbolizujících schopnost alchymistické přeměny.

Obr.: 19 Vadžradhára

¹⁶⁷ To spoutání symbolu srdce bylo poplatné Satanovi, ovládajícího křesťanství prostřednictvím již vybudovaných a mocných církevních struktur. Jinak by lidé mohli nabýt dojmu, že tudy přes jeho srdce vede cesta k Otci Nebeskému, tedy cesta k osvobození z „vězení Satanova matixu“. Což je koneckonců pravda. Neboť prostřednictvím naší hrudáji k nám Otec všech nebes mluví a pečeti, zda sdělení, která jsme obdrželi, jsou pravdivá. Je to potvrzovací kód a podpis nejvyššího tvůrce a správce všech vesmírů.

Právě proto srdce posla božího a učitele lidí – Ježíše bylo na jeho vyobrazeních spoutáno trním, aby je nikdo nepohládil.

Mantry

Základní rezonanční mantrou této čakry je slovo **Hrím^m**, případně i jen slabika **Ím^m** (jejich znaky zatím nemám). Praxe ukázala, že bez předchozího pročištění a rozcvičení čakry je tato mantra těžko vyslovitelná. Na čištění čakry se osvědčilo vyslovování vše rozpouštějící čistící a harmonizační mantry **Húm^m**. Ta je konec konců použitelná vlastně v kterékoliv části těla.

Mantry a slabiky pro okvětní lístky mi nejsou známy.

Vmístění

Přibližně za středem prsní kosti v oblasti brzlíku, v oblasti větvení průduškového stromu, na horní části srdce s vyústěním aortálních žil. Uprostřed mezi anahátou (nad bránicí) a čakrou hrdla. Tímto svým postavením je rovněž i vadžradhára čakra stále v těsném doteku se srdcem, stejně jako anaháta čakra od spodu (viz výše).

Obě tyto čakry tvoří póly srdce.

Význam

Tato čakra je zdrojem magické síly. S její pomocí jsme schopni probouzet své dřímající magické síly a naučit se je správně ovládat, kontrolovat a uplatnit. Zde lze také aktivovat svou ochranu před působením cizích energií ... je bariérou mezi vnějšími a vnitřními silami. Ovlivňuje naši imunitu (biologickou ochranu těla ... posiluje brzlík, jenž v dospělosti bývá zakrnělý).

Magický výsledek záměru se dosahuje vždy jeho vyslovením (program je spouštěn). Právě proto další čakra je višudha ... čakra hlasu a vyjádření a je s vadžradhárou v těsné blízkosti. Přes ní musí být tento zamýšlený cíl a program v kosmu prosazen, ozvučen (usazen a aktivován v kosmických plánech). Aby toto bylo úspěšné, v této čakře musí být dodržena *podmínka jednoty mysli, srdce i řeči*.

Co na myslí, to v srdci a na jazyku.

Mysl je spojena s poznáním (správnou funkcí adžňa čakry) a srdce s pevností vědění toho, „co je správné“ – což musí člověk vnitřně cítit. Ve vadžradháře se toto vše spojí a předá k vyslovení višudha čakře.

Živel

... zde v této čakře živly již nejsou a nepůsobí, jsou jí ovládány. Zde je panství energie, síly, vysílaného sdělení a proměn.

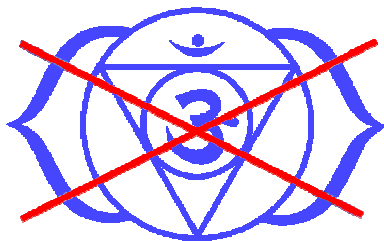
7. Višudha (Perční)

Při porovnávání podkladů jsem poprvé právě zde narazil na nejvíce nesrovnalostí a podivného „zmatku“. Většinou pouze na odstíny modré barvy¹⁶⁸ a na hrotu postavený rovnoramenný trojúhelník s vepsanou kružnicí. Trojúhelník zde na tomto místě je zcela špatně a rovněž tak i jeho převrácení. Symbol čakry, tedy její znak a zároveň srdce (mantra, která jediná ji může oživit) se takto nachází uprostřed vnitřního kruhu a je zablokována a uzamčena všem lidem planety, kteří se na tento symbol v souvislosti s čakerním systémem podívají. Proto tato čakra prakticky nikomu nefunguje. Ďábel je ukryt v detailech.

Zobrazení čaker, které blokuje jejich funkci

Obr.: 20 Višudha

*Zobrazení ádžňy má často i jen pouhý trojúhelník směřující dolů do materie a bez vnitřního kruhu.
Rovněž špatně!*

Obr.: 21 Ádžňa

¹⁶⁸ Jednobarevnost u Indů je nezvyk. Modrá barva na vlajkách států však symbolizuje, kdo jej ve skutečnosti skrytě ovládá a tedy vlastní.

Nyní se objevuje otázka, zda je to možné a do jaké míry to funguje. Tedy napřed opačně, zda uvedené schéma má účinnost, či může mít vliv i na lidi, kteří tento falešný symbol dosud ještě neviděli. A následně, zda je možné jej nějakým způsobem prolomit.

V okamžiku, kdy se lidé počali probouzet a namísto ke kontemplaci v systému evropské věroučné klece se obrátili o pomoc k východním meditačním systémům, tedy hrozil jejich únik ze satanistického matrixu, byl proveden zásah právě na vyšších čakrách. Tradičně – změnou užívaného symbolu coby „antény“ a zároveň působícího i jako ladění – frekvenční filtr (vortex ... energeticko-informační brána v elektromagnetických polích). Tím, že se tyto změněné obrazce začaly veřejně mediálně šířit, tak tím se dostaly do podvědomí trénujících lidí a ti je vlastně svým soustředěním takto umístili zpětně do obecného pole planety jako „nové pracovní schéma čaker“. Což se promítlo i do jejich funkce u ostatních lidí podobně, jako když změna typu elektronky v obvodech rádia naruší jeho funkce a změní rozsahy. Takto tedy obrazce začaly působit i na všechny ostatní lidi, kteří se meditacemi ani nezabývali ... avšak byli takto pevněji ukotveni ve hmotě (pevnějším nasměrováním jejich myšlení) a byly tak blokovány i jejich snahy o komunikaci s vyšším kosmickým vědomím. A pokud meditovali – rázem opět všichni byli tam, kde je otrokář duší chtěl mít (viz další text). Pokud tedy člověk nemeditoval ... tehdy jedinec zůstával stále spoután ve svých starých jednodušších okovech (finance a myšlení) a to onomu vězniteli dostačovalo. Podrobněji rozvedeno ještě dále, v poznámkách na okraj.

Pokud se do meditace pustil člověk, jenž toto nové falešné schéma ještě neviděl ... ve svém úsilí byl vlastně také takto blokován a v podstatě si to ani neuvědomoval. Hlavně že se dále nedostal a čakra se mu řádně neotevřela. Tedy opět získal jen uspokojení ... „cvičím a jednou to bude dobré a lepší“ ... a uzamkl se ve své další iluzi. To působení nasazení tohoto okovu na důležitou krční čakru, tedy přenos této blokace čakry na všechny lidi – zajistilo působení jednak mechanismem zápisu do egregoru meditací a následné přenášení nákazy mezi lidmi rezonancí. Vlastně přesně tak, jak působí i davová psychóza – přímým působením vnějšího pole na mozek.

Způsob rozlomení falešné pečeti – viz další text – pomocí správně laděné energie.

Problém je dvojitý, týká se jak višudha čakry, tak obdobným způsobem byla uzamčena v těle i výše umístěná druhá komunikační čakra – ádžňa. **Dva okovy nasazené na nejvyšší duchovní čakry, které člověk může ovlivnit.** Záměnou symbolů čaker byly tyto čakry prakticky vypnuty.

Ta deformace symbolů těchto dvou čaker byla jedním z mnoha prostředků celosvětové satanistické mafie v jejich záměru, směřujícího k „definitivnímu totálnímu zotročení všech lidí planety“. Tedy kromě těl ovládnout rovněž i jejich mysl a duši. Prostřednictvím medií toho již docílili málem po celém světě.

Pozn. 200:

Prostřednictvím této višuddha čakry se vždy **projevuje nikým nezczitelná svobodná vůle živé bytosti.** Rovněž tak i projevování obrany svých *nezczitelných přirozených práv* a prosazování všemu nadřazených **božích konů platných v celém Univerzu.**

Tedy komunikace na úrovni hmoty zvukem z višuddhy, přes ádžňu pak komunikace v úrovni myšlenek.

Pozn. 201:

Pokud je někdo zajat a omezen na svých právech – vždy je připoután za končetiny. Zůstává tak i nadále člověkem (není věcí) a jako s takovým bude i nadále zacházeno. Takto mu tedy ještě zůstává naděje, že svůj osud může jednou opět změnit, že jeho současné utrpení a vše s tím spojené jednou skončí a opět získá svou ztracenou volnost a obnoví svá práva.

Pokud je však někdo připoután na krku, tedy je mu nasazen obojek – to je projevem jeho totální podřízenosti a úplného zotročení těla i mysli, již se stal pouhou věcí – navždy **otrokem.** A změna takového stavu bude mnohem, mnohem těžší. Tento okov totiž může být dokonce i neviditelný – třeba programem uloženým do jeho mysli, paměti ... **tyto okovy jsou nejpevnější.** Odtud se postupně prokopíruje až do karmy duše, do jeho dalších inkarnací ... kde ten problém opět jednou bude muset řešit.

Pokud jsme tak učinili dobrovolně a z vlastní vůle, i když právě přesně nerozuměli významu onoho symbolu (je to móda a má to skvělou reklamu), tak jsme dobrovolně vešli do své následné otrocké smlouvy. Nikdo nikdy nás z ní nemůže vysvobodit – pouze my sami.

Není tedy jedno, co si a jakým způsobem věšíme a vážeme na svůj krk, jaké obrazce a kam trvale kreslíme na své tělo.

Višudha je totiž také čakrou karmy – otáčení kola individuálního osudu člověka.

Pozn. 202:

Právě z těchto důvodů nad planetou vládnoucí satanistické pole i těm otrokům, kteří již počali se svou snahou úniku z pod jeho nadvlády a snažili se osvobodit, potřebovalo nasadit na krk nový obojek. Proto také rozšířilo svůj „destrukční matrix“ o systém nabídek „jiných alternativ“ a propagačně tuto past šířilo. Mediálním rozšířením jím vytvořeného symbolu, který si lidé sami „svobodně“ nasadí na svůj krk (s nádechem nové svobody). *Symbol uzamčení v cyklickém otáčení v magickém prostoru trojúhelníku zasahujícího do tří úrovní reality (do tří světů). Tedy usazením se do oka pozornosti uvězněného v pyramidě. Aby to nebylo až příliš nápadné, po svém zvyku lživého převrácení skutečnosti byl symbol vůči pozorovateli otočen hrotem dolů (záměna levá-pravá, nahoře-dole, pravda je vydávána za lež a lež za pravdu). Tím také veškeré směřování pozornosti lidí, namísto jejich upření vzhůru k nebesům, včetně správného směřování všech jejich aktivit a snah k rozvoji svého lidského duchovního potenciálu, takto bylo vše opět nasměrováno pouze dolů – do materie.*

Jak se to dělá, jak to funguje?

Ten symbol, změněná podoba se přibalí ke všemu, co má vliv na práci s danou čakrou. Tím při jakékoliv činnosti s podvědomím se tento program změněné funkce programuje (ukládá) do lidského podvědomí a pak je jím člověk následně řízen. Tedy přestavěné schéma čakry mění i její funkce. Jako když v počítači je vyměněna důležitá součástka za jinou, která simuluje plnění té požadované funkce, ale čeká na něčí cizí povel (událost), aby do práce zapojila i jiné destrukční obvody či programy.¹⁶⁹ Prostě dopředu instalovaný „počítačový virus“.

Pak již nic nebránilo vstupu „jedu lží“ do mysli lidí a jeho další šíření do světa prostřednictvím řeči. Lidé sami ji světem roznáší. Jazyk a ucho spolu souvisí. Proto nám byla a stále ještě je postupně degradována naše řeč, jazyk. Bylo rozmazáno a dvojsmysly znemožněno naše „přesné vnímání i vyjadřování“, abychom ztratili onu čistotu pravdy a magickou sílu božské řeči. Proto tato čakra je také u většiny lidí plna jedu, což se projevuje jejich hloupou řečí.

Špatná a lživá řeč = chybné pojmy = vadné myšlení.

Zvláště u stávajících politiků, mediálních pracovníků a zkompromitovaných úředníků pracujících ve prospěch cizí moci.

Obrátím se tedy k tradičním indickým popisům této čakry, především s využitím informací mistra Harish Johariho.

¹⁶⁹ Takto například již při výstavbě byla pro budoucnost zajištěna ona pozdější havárie čerpadel v jaderné elektrárně ve Fukušimě.

Jantra

Základní symbol tvoří v bílém kruhu lotosu čakry zářící stříbrný půlměsíc (srpek), obklopený šestnácti okvětními plátky temně modré barvy oblohy (případně až fialově temné či kouřově fialové barvy).

Půlměsíc je symbolem očisty a má na starosti chlazení v krku. Měsíční srpek je také symbol Šivy, vládcem nad změnami.¹⁷⁰

Obr.: 22 Višudha

Mantry

Základní rezonanční mantrou višudha čakry je zadopatrová hrdelní znělá posthláska **Ham^m**. Pokud je tato čakra zanesená a hodně znečištěná, tehdy soustředěné rezonanční vyslovení této mantry v místě čakry je velmi obtížné, mnohdy až nemožné. Často způsobí i silný kašel, dokonce někdy vede až k dočasnému „zaseknutí (vyschnutí) hlasivek“. Jinými

¹⁷⁰ Podle indické mythologie při společném stloukání oceánu mléka bohy a asury, první uvolněná substance byla velmi smrtelný jed. Aby bylo možné pokračovat a poté z oceánu získat vše ostatní potřebné, sám Šiva ten jed nabral dlaněmi a vypil jej. Za pomoci manželky Párvatí, aby se jím neotrávil, zadržel jej ve svém hrdle. To mu z toho jedu na věčné časy zmodralo.

Poučení:

V krku, krční čakře, v našich slovech je obsaženo mnoho škodlivého jedu (lži). Je nutné mít jed špatné řeči a nepřesné výslovnosti a zmateného vyjádření pod neustálou kontrolou. Abychom nepáchali kolem sebe zlo, je nutné řeč čistit a tříbit, dbát na pravdivost a správnost toho, co vypustíme z úst. Jinak otrávíme okolí a nakonec především vždy i právě sebe.

Vyslovené slovo má vždy magickou moc a sílu. Právě proto se neustále někdo snaží o degradaci našeho vyjadřování a změnu slovníku, abychom ztratili božskou sílu slova.

Ježíš: „... neznečistí co do úst vchází – nýbrž co z nich vychází.“

slovy způsobí až tak silné čištění čakry osudu, že v dalším nácviku nelze hned pokračovat. Tehdy je nutno vyslovování této mantry prostě přerušit.

Proto doporučuji pokračovat v silovém tréninku (**Ham^m**) teprve až po předchozím **pročištění čakry** jinou, zde rovněž velmi účinnou očištnou mantrou. K tomu je velmi dobrá jemnější mantra – i když také vyslovovaná se silnou razancí – mantra bohyně Sarasvatí¹⁷¹ ... **Ějm^m**. To zadopatrové „Ě“ je hlasitě vyslovované – silně vyražený zvuk. Mantra tuto čakru pročistí a aktivuje, je možné ji zde trénovat i po delší dobu. Trénujeme tak dlouho, dokud síla našeho **Ham^m** nezíská na potřebné razanci a účinnosti. Mantra **Ějm^m** pročistí i naše *jemné a správné myšlení a řeč*.

Když se podaří působením vybuzené energie, světla a čištěním dosáhnout správné kvality zvuku domovské mantry čakry – její bídža slabičky **Ham^m**, tehdy její síla způsobí vibrace mozku a uvolní cerebrospinální tekutinu (mozkomíšni mok), která začne nervovými kanálky prosakovat i do krku, což s sebou přináší sladkou a melodickou kvalitu hlasu.

Na okvětních lístcích jsou (od horního lístku a točením vpravo po smyslu otáčení hodinových ručiček) postupně psáno šestnáct znaků: **am^m; ám^m; im^m; ím^m; um^m; úm^m; rim^m; rím^m; lrim^m; lřím^m; ém^m; aim^m; óm^m; aum^m; am^m; aham^m**. Některé znaky jsou písmena mantrické kvality a ovlivňují (uklidňují) vlny neklidného vědomí na hladině podvědomí (vrutti).

Vmístění

Od „krční jamky“ mezi klíčovými kostmi nad hrudní kostí nahoru. Jícen, přesněji prostor hlasivek, ohryzek, štítná žláza. Prostě dolní část krku, dutina nižšího krku.

¹⁷¹ **Sarasvatí** (bílá bohyně, manželka Brahmy stvořitele) ... kromě jiného vládne také i čistému myšlení a jasnému správnému vyjadřování (řeči bohů), tedy vládne řeči, umění, učenosti. V podobě **Gájatri** poskytne čistou energii – bez podmínek.

Důznam

Pátá čakra je sídlem a zdrojem vydávaného zvuku v těle, proto je umístěna v hrdle. Je též čakrou „karmy“ (osudu) a bývá spojena i s vírou (ne tou slepou od někoho jiného převzaté, nýbrž se skutečným, vlastní silou získaným a ověřeným přesvědčením).

Slovo vycházející z pročištěné višudha čakry předává hlasu emoce ze srdce. Tento čistý zvuk pak proniká do srdcí posluchačů a ovlivňuje je při proměňování úrovně jejich mysli a bytí (Harish Johari).

Existuje spojení této čakry se svadhishánou, což symbolizuje i společný znak měsíce. V důsledku toho – sexuální přepětí či nevyváženost aktivity svadhishány se projeví i na obvodu krku jeho zesílením a také na hlasivkách (přepětí). Pro úspěšné zahájení i provedení sexuálního kontaktu má řeč a sluch také velmi značný vliv.

Živel

Prostorem působení této čakry je **ákáša**.

Višudha má vliv na krk a řeč; napojený smysl – sluch. Má také vazbu na svadhishanu a schopnost prožívání sexuálních aktivit.

Pozn. 203:

Důležité upozornění:

Na úrovni štítné žlázy zepředu, tedy přibližně v „rovině disku“ višudhy, tam zezadu na páteři lze nahmatat první výraznější výběžek páteřních obratlů, obratel C7. Nejde pouze o toto přesné místo – tam začíná „oblast“ vstupu do systému (brána, vortex) a zabírá plošku, asi tak na tři/čtyři prsty po páteři dolů. Právě toto místo se může snadno stát cizím vstupem do energetického systému těla a proto musí být chráněno, zakryto. Límeč, šál zlehka přehozený anebo šátek kolem krku je také vhodný. V případě krojových výšivek je vhodný magický ochranný znak osobního patrona, anebo obecnější obereg. Rovněž delší vlasy poskytují na tomto místě ochranu proti přisátí energetických parazitů a jiných fujtajblíků.

Musí být pod límcem košile našité ty cizí značky?

8. *Ādžna* (třetí oko Šivovo)

Tato čakra nám pro jistotu byla degradována dokonce i fyzicky – umělým zavápněním. Tomu bylo a stále ještě je napomáháno násilnou fluorizací naší potravy (terminus „potrava“ je odvozen od významu slova „otrava“ ... viz již o něco výše o posouvání a vnučených změnách významů slov).

Kupodivu i zde u této čakry je tatáž podstatná chyba v jejím znázornění a mediálně prosazovaném špatném schématu kresby, podobně jako tomu je u předchozí višudha čakry. Stejně schéma obojku pro otroka nasazené na čakru ... sám člověk si ten obrazec tam vloží do své mysli jako „trojského koně“. Opět tedy vnučovaná konstrukce vepsané kružnice v rovnostranném trojúhelníku postaveném na špicí, to celé v kružnici opsané, tentokrát jen s přidanými dvěma oušky jako „symbol deformace této čakry“. Dokonce jsem na internetu zahlédl i oko v trojúhelníku. Prostě výtvarníci nic neznají a předhánějí se, kdo to více pokazí a hlavně to hodně všude nabízejí. Či přesněji, někdo velmi dobře věděl, proč se snaží změnit naše povědomí o této čakře a proto je k tomu úkolu najal, motivoval.

V jantře samé se sice nachází Šivův lingam, ale pokud bychom jej chtěli zobrazit geometricky (schématicky), pak to zásadně musí být vždy jen trojúhelník špicí nahoru. Trojúhelník špicí dolů je symbolem ženského pohlaví, rozhodně ne oka.

Pozn. 204:

Malá douška mimo výklad:

Při psaní tohoto textu, kdy jsem na internetu pátral po všech možných různých zobrazeních této čakry, část vyobrazených schémat zobrazovala tvar dle obrázku [21]. V detailu vnitřního kruhu byly různé odlišné, ve zbytku principu se však většinou plně shodovaly. Uváděný vnitřní kruh nebyl vždy viditelně důrazný.

Druhý den po zveřejnění, když jsem se rozhodl doplnit další ilustrace a hlavně obr. [21], tak počet zobrazení zde vysvětlovaného tvaru najednou byl podstatně nižší a jako bych najednou neobdržel všechny vzory, které

jsem předtím viděl. Tak nevím, že by automatická inteligence reagovala na můj web?

Na omluvu přihlouplých západ'anů je zde možno doplnit, že poněkud výše nad touto zde popisovanou ádžňou, avšak na čele (na povrchu lebky), přibližně těsně pod začínající vlasovou pokrývkou hlavy, tam leží ještě jedna pomocná čakra, spíše jen „okénko“ (vortex). Není součástí hlavního čakrového sloupu. Je to **sóma čakra**, známá též jako „amritá“ čakra. Výškově je umístěna vlastně až nad třetím okem. Její kresba je již trošku komplikovanější a její součástí kromě jiného je i na špičce postavený rovnoramenný trojúhelník **á-ká-thá** – ten má trochu jiný smysl a symboliku (význam). Odtud pak při aktivaci může (vždy však nemusí) po kapkách začít stékat nektar amritá (sóma) dolů na třetí oko Šivovo. Její občasné otvírání je adeptovi spíše odměnou za jeho dosa-
vadní usilovnou práci s celým systémem, samostatně se netrénuje.

Jantra

Kruh kafrově bílé či zářivě namodralé barvy (Saturn) se dvěma modrými okvětními lístky (ty lístky společně se svým středem napodobují siluetu oka). Ve středu kruhu se nachází lingam – Šivův symbol. Aby nebylo mýlky komu patří – je možné jej doplnit či dokonce i zaměnit Šivovou jantrou. Ta se na lingam v Indii vždy obřadně kreslí, aby nebylo pochyb, komu je zasvěcen (patří). Jsou to tři vodorovné bílé pruhy (často se pro jejich vytvoření užívá posvátný popel vibhuti) a uprostřed je umístěna rudá tečka často protažená svisle do podoby drobné elipsy (aby zasahovala do všech tří úrovní existence) – symbol Šivova třetího oka.

Obr.: 23 Ádžňa

Barva lingamu je barva světla, s ohledem na barvu Šivy a také jeho úlohy vládce transformace (přechodových změn). Proto je to barva přechodu mezi světlem a tmou – šedě namodralá barva světla stmívání a rozednívání.

Mantry

Základní rezonanční mantra v tomto místě je známé krátké „**Óm**^m“. Velmi podobné dlouhé óm s trochu jinou výslovností pak patří do výše umístěné deváté čakry sahasráry. Avšak případně je zde možné použít i velmi silnou Šivovu čisticí mantru ... opakovaně rezonančně vyslovovanou mantru „**Džim**^m“, případně i jen zkráceně ... „**Dží**“. Může to vzadu za očima dokonce i hřát, ale nesmí výrazně pálit – v takovém případě je nutné nácvik přerušit (zvolnit). Správné vyslovování této mantry pomáhá ve třetím oku rozbít bloky všeho druhu. Je také součástí speciálního cvičení na probouzení vnímavosti a intuice.

Dva okvětní lístky nesou mantry (zvuky) „**ham**^m“ a „**kšam**^m“. Ta první proto, že tato čakra úzce souvisí s višudha čakrou, tedy řečí. Není důležité pouze „něco vidět“, nýbrž viděné správně pochopit a smysl vidění přesně slovně vyjádřit. Ta druhá mantra je navíc použitelná i jako energeticky silný a na cíl zaměřený „šivův laserový výstřel“ na něco, co je nutno odstranit, rozbít a Šivovým světlem energeticky pročistit.¹⁷² Podobně je možné použít k zahánění nečistých neviditelných sil (a třeba i vlastních špatných myšlenek) i onu již zmíněnou mantru „**dži**“ (v tomto případě vysloveno krátce a prudce, jak zacílený výstřel).

¹⁷² Lze aplikovat na astrální parazitické entity a různé shluky. Neužívat na bytosti typu dosud bloudící lidské duše, která sama je zmatená ze ztráty těla a ještě nenašla bránu, portál ke svému průchodu do míst, kam má dojít.

Vmístění

Uprostřed hlavy v oblasti hypothalamu a přechodu mezi mozkem a míchou je též seskupení několika velmi důležitých žláz s vnitřní sekrecí (vyměšování), řídicích celý jejich systém ... hypofýza (podvěsek mozkový) a vzadu za ní schovaná pak **epifýza** zvaná šišinka, byť poměrně malá. Právě ta je centrem třetího oka, centrem vnímání i velmi slabých elektromagnetických vln ve velmi širokém rozsahu (spektru frekvencí, oproti pouze úzkému pásmu viditelného světla). Právě proto je schopna vidět dokonce i „neviditelné“. Navíc, pokud není zdravotně a funkčně narušena, je schopna zachytit a zpracovat i záchvěvy torzních polí.

Má i strukturu podobnou oku, avšak bez optiky. Tu potřebnou „optiku“ jí zajišťuje naše lebka (fyzicky je to rezonanční komora) a elektromagnetická pole vzniklá a tvarovaná prací neuronů naší mozkové kůry.

Obr.: 24 *Buddhovo oko*
(ve středu kotoučku)

Šišinka leží právě v ohnisku onoho specificky uspořádaného prostoru. Obdržený signál pak předává zpět mozku ke zpracování.

Na rozdíl od ostatních čakr, tato jediná čakra je spojena s konkrétní hmotou – orgánem těla. Celé její pole a všechny energetické efekty úzce souvisí se zdravotním stavem tohoto orgánu.

Vnější bod koncentrace paprsku oka

Prakticky většina lidí pod vlivem výtvarníků bez vědomostí a medií se domnívá, že třetí oko se dívá na svět středem čela – což je omyl. Zpráve ádžňa se dívá do reality celoprostorově a hledí jak skrz prostor, tak i čas. Za druhé se dívá i mimo naši dimenzi ... kromě do našich světů tak vidí i do světů vyšších (andělských úrovní) a nižších (prostory démonických sil). Tomu též odpovídá i symbol užívaný pro Šivovo oko [obr. 25]. Kontaktní body na těle k epifýze ... je jich vícero a nyní nejsou tématem

této knihy. Na hlavě pak je důležitý bod ležící v ose šišinky i mozku – těsně nad kořenem nosu, na kosti lebky, uprostřed sbíhajících se nadočnicových oblouků. Bod v místě styku obočí (spodní část šperku – viz obrázek [č. 24]). To místo je vhodné pro pomazání vonným olejem před meditací – pro povzbuzení činnosti. Pokud chceme tuto čakru podpořit drahými kameny, pak na toto místo lze umístit čirý křišťál. Kameny azurit a lapis lazuli umístěné poblíž tohoto bodu (pokud je nepoložíme přímo na onen bod) jsou také prospěšné. Rovněž ametysty nacházející se na hlavě v blízkosti (dosahu) čakry jsou pro ni přínosem.

*D*ůznam

Zde v této čakře se opět setkávají ida a pingala a spojují se sušumnou náđím.

Zde končí dualita, veškerá dualita mizí.

Minulost, současnost, budoucnost – jedno jsou.

Třetí oko je okno vědomí a nazírání, propustuje a zároveň stírá hranice mezi lidským a božským vědomím (božské vidění a vědění). Umožňuje vidět a vnímat realitu skrytou před ostatními tělesnými smysly. Prostupuje dimenzemi naší reality. Umožňuje naše mimosmyslové vnímání i napříč prostorem a časem. Umožňuje okamžitou telepatickou komunikaci vesmírem bez nutnosti překladu – tedy přímo z mozku na mozek. Umožňuje příjem sdělení z vyšších úrovní (z „andělských dimenzí“) a dokonce i příjem pro nás důležitých sdělení až od samého Tvůrce Všemohíra. Umožňuje vidění bez očí.

Musíme však dávat velký pozor na své vlastní iluze!

*Ž*ivel

Vědomí; vliv na schopnost vidění třetím okem; napojený smysl – vnitřní zrak.

Pročišťování třetího oka a zvyšování vnímání i intuice

Pro tento účel lze na internetu sehnat mnoho „pomůcek“. Většinou mají ten problém, že opět je to jen dobře zaplacená iluze s nádhernou a přesvědčivou reklamou. Některé nabízené postupy však při tom dokáží do duše a podvědomí opět vnést programy v cizí prospěch. Čeho člověk nedosáhne vlastním úsilím ... „*lehce nabyt – lehce pozbyl*“.

Jedna věc důležitá na počátku každé snahy o pročištění ádžňy je – napřed zrušit příjem fluoru do těla a poté řešit odstranění, či spíše vyčištění těla od minerálního vápníku. Ten je v těle usazený a škodí nám, na rozdíl od potřebného vápníku biologicky vázaného ve tkáních – jehož potřebnému vstřebávání brání právě ono zavápnění těla tou minerální formou. Toto je však úkol jiných odborných pojednání a praktických ověřených návodů.

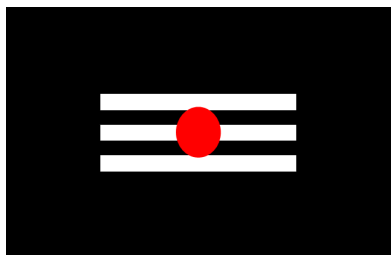
Pomocí může být jedno mantrické cvičení. Prakticky se jedná o vnitřní zvukovou masáž šišinky rezonančním vyslovováním již dříve zmíněné mantry a hlavně v součinnosti s tím přivolání a působení mantry odpovídající energie. Mělo by se to nějaký rozumný čas vydržet a denně v klidu tomu cvičení věnovat svůj čas – pro sebe. Tedy vykonávat vždy s plným nasazením – pozorností, pravidelně. Nejlépe večer, kdy již máme k tomu klid (avšak je to mírně hlasité !!).

Potřebujeme k tomu pohodlnou židli a stůl a na něj možná i nějaké podložení pro vyrovnání výšek (třeba knihy). Svíčku nejlépe přirozenou čistou, tedy žádné barevné a voňavé. Dobře zajištěnou proti překlopení, abychom ji pak nesfoukli ze stolu, avšak musíme vidět celý její živý plamen. Dále dbáme, aby kolem nevlály žádné záclony a závěsy, ani nepoletovaly žádné papíry.

Ještě si musíme připravit pomůcku pro soustředění – Šivovu jantru [obr. 25] – když již chceme pročišťovat třetí oko Šivovo.¹⁷³ Na černý

¹⁷³ Šiva je pouze hinduistické pojmenování jednoho ze tří základních projevů jediného Nejvyššího Tvůrce všech vesmírů. Pořád je to on sám, jen občas (pokaždé) pro nás vystupuje v různých rolích. A podle toho, co hinduista musí ve svém životě aktuálně řešit, tak s modlitbami o pomoc se obrací vždy právě k té ruce onoho Jediného Nej-

matný tužší papír (koupíme v papírnictví), uprostřed vodorovně nad sebou nalepíme tři stejné bílé obdélníkové pásy, jak je vidět též na lingamu uprostřed obrázku ádžna čakry [obr. 23] a obrázku [č. 25]. Na střed nalepíme z červeného papíru vystříženou „tečku“ takové velikosti, aby zasahovala do všech tří pruhů (může být mírná elipsa). Celý obrazec může stát na výšku (jako lingam), pruhy musí být vždy vodorovně. Bude potřeba i rámeček či pevný stojánek – ani tuto jantru svým dechem nesmíme sfouknout ze stolu. Stojánek použijeme bez skla (lesklých ploch).

Obr.: 25 Šivova jantra
(pruhy vždy vodorovně)

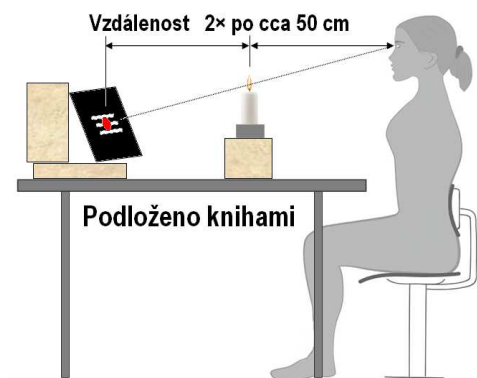
Bude potřebné i nějaké počítadlo. Ideální je hinduistická či buddhistická mála (tedy „růženec“) z rudrakši (tvrdý plod stromu – který také patří Šivovi), ale může být i jakýkoliv jiný kuličkový náhrdelník. Hlavně aby bylo i pohmatu jasné, že jsme v prstech prošli již celý okruh počítadla. Podle rituálních pravidel by se to mělo vyslovovat vždy 108× (jedno vyslovení, tedy jeden výdech –

jedna kulička). Ale když to bude nějaké rozumě blízké číslo – také to vyhoví. Tím máme všechny pomůcky v podstatě připraveny a zůstává již zajistit pouze to nejdůležitější ... *vyčlenit si pravidelný čas ve svém denním rozvrhu a mobilizovat svou vůli – rozhodnout se – a začít.*

vyššího kosmického principu, který ve svém referátě (pravomoci ... projevu) má právě tyto jeho nynější starosti a životní situace.

Mezi různá další doporučení k tomuto cvičení patří i „obrázek svého duchovního učitele či jiného oblíbeného uznávaného mistra; obrázek světece a jiné svaté obrázky“. Zde spočívá nebezpečí velmi těsného napojení na egregory spojené s oním symbolem a nemusí být vždy všechny známé. Mnozí svatí by se v hrobě obraceli jak ventilátor, kdyby i jen tušili, kým a jak a k čemu byli po své smrti zneužití. Co si člověk vybere a zvolí, takový program přijme a později přesně to co zasel, to zpět obdrží. „Proč však chodit ke kovářičkovi – když se mohu obrátit přímo na kováře?“

Obr.: 26 *Uspořádání stolu*

vý prostor připraven – viz [obr. 26], můžeme začít.

Oznámíme svým blízkým, že budeme konat hlasité cvičení a že si nepřejeme být vyrušováni, pokud nebude opravdu závažný důvod. Odejdeme na místo připravené pro naše cvičení a zavřeme za sebou dveře. Necháme si svítit alespoň slabší světlo, není nutné ba ani žádoucí trénovat v naprosté tmě (alespoň z počátku ne).

Samozřejmě lze cvičit i ve dne, v kteroukoliv denní dobu, kdy k tomu máme podmínky. Pouze jasné denní světlo a dění okolo nás asi budou více rušit. Ne každý se dokáže hned natolik plně soustředit, že ze svého vnímání „vypne“ všechno ostatní dění v prostoru kolem sebe.

Provedeme zahájení (nemusíme, můžeme):

- Třemi kruhy očistíme, vymezíme a uzamkneme svůj rituální prostor (viz kapitola „Rituál pro běžně používaný prostor malý i velký, uzavřený i otevřený“).
- Můžeme vyslovit otevírací mantry (viz kapitolu „Doporučené mantry před zahájením práce“).

Pohodlně se usadíme, páteř by měla být po celou dobu rovná a v pohodě, sezení příjemné. Ne jak na židli pohozený prohnutý luk. Kontrolujeme, že po ruce máme vše nutné, po nejbližší dobu se nemusíme ničím vyrušovat.

Pak si připravíme stůl se židlí a na stůl přibližně na vzdálenost asi tak předpažené ruky postavíme svíčku (použijeme vhodné podložení). Za ní pak na přibližně stejnou vzdálenost a pevně, na svislo postavíme Šivovu jantru (pruhy jsou vodorovně). Výšky nastavíme tak, aby střed jantry a plamen svíčky byly vůči našim očím v jedné přímce. Na střed jantry se díváme skrz plamen svíčky. Tím je náš tréninko-

Soustředíme se na svůj dech. Je lehký, plynulý, rytmický, pravidelný. Zapálíme svíčku.

Poté *skrz klidný plamen svíčky oběma očima zaostříme veškerou pozornost na obrazec jantry za svíčkou. Díváme se skrz plamen, plamene si nevšímáme.*

Následně v rytmu dechu, neustále s myslí i pohledem upřeným na červený střed jantry, vždy s výdechem a rezonančním způsobem vyslovíme mantru „**Džim**^m“ (protaženým způsobem, avšak dech zbytečně nenapínáme, vibruje v naší hlavě) a posuneme kuličku počítadla. A znovu a znovu, vždy s každým vyslovením. Až do konce celé mály (dávky 108 kuliček).

Energie i světlo jemně rozostřeného plamene vstupuje do našich očí a proudí až dozadu doprostřed hlavy, kde na ně čeká šišinka. Když spíše jen podvědomě vnímáme dva rozmazané obrazy plamene svíčky – tak je to správně. Právě proto se *nedíváme přímo do plamene, nýbrž skrze něj*. Není zase až tak jednoduché, udržet svou pozornost na obrazci vzadu a plamene vpředu si nevšímát, avšak po chvíli je to zvládnutelné.

Při tomto vyslovování mantry budeme vzadu za očima cítit jak teplo, tak možná i jemné brnění (vibrace pronášené mantry), dokonce až mírný tlak. Takto je to správně cvičené.

Hlavně pocitově snesitelné. *Nesmí to příliš pálit a žhnout.*

Pokud by k tomu přeci jen došlo, pozastavíme cvičení a pokračovat s nácvikem budeme raději až druhý den. V takovém případě chvíli setrváme v klidu se zavřenými očima a pocitově s nádechem vnímáme svůj dech a představíme si, jak dech vchází dovnitř až do hlavy a příjemně nás tam chladí. Jako kdyby při každém nádechu jsme zároveň se nadechovali očima do hlavy.

Až odříkáme svou denní dávku manter, zhasneme svíčku.

Na chvíli zavřeme oči a stále si udržujeme svůj příjemný rytmus dechu a s tím zároveň vnímáme své niterné pocity ze cvičení. Až to budeme cítit, oči zlehka otevřeme a pohladíme si je prsty rukou.

Provedeme rituální ukončení (pokud jsme provedli zahajování ... měli bychom, můžeme, nemusíme):

- Pronést ukončovací mantry (viz kapitola „Doporučené mantry po ukon-

čení práce“).

- Odemknout a uvolnit prostor (viz kapitola „Uvolnění prostoru“).
Odcházíme.

Toto cvičení je vhodné vykonávat 1× denně, den co den, po dobu cca 42 dnů (6týdnů). Poté již jen procítit, poděkovat Šivovi (sám si určíš jak) a sledovat na sobě změny svého vnímání. Následně nějaký čas ne-cvičíme, pouze se pozorujeme. Pokud bude potřebné, celé cvičení si jednou později můžeme opět zopakovat.

Pokud, hlavně z počátku, budou nějaké výrazně nepříjemné pocity, nebo se na cvičení nedokážeme po celý čas plně soustředit ... v tom případě ten den cvičení raději ukončíme a pokračujeme zase až další den. Sice se nám tréninkový cyklus takto o ten rozjezd začátečníka trochu protáhne, ale co znamená pár dní navíc – proti věčnosti?

Varování

Není dobré spěchat!

Není problém s otevřenými očima vidět světélka. Mnohem důležitější je právě vědět, co a proč člověk vidí a hlavně porozumět tomu, co to ve skutečnosti znamená – avšak především své srdce i mysl přitom udržet stále klidné. Vypnout to neustálé vidění, to již je záležitost náročnější a člověk si musí dávat velký pozor na sebe, aby se z toho všeho co vidí – nakonec nezbláznil. Otevřené vidění jevů neviditelných je velmi těžký test ega i vyspělosti jedince, včetně dovednosti mlčení a zachování cizích tajemství, tolerance, přejícnosti ... a **nezasahování do svobodné vůle a vývoje druhých bytostí**.

Nejde jen o to vnímat auru (a také o vidění nemocí), ale i o vidění skutečné podoby démonických sil, astrálních parazitů na a v tělech lidí, a také poznat „hnůj myšlenek“ co lidé nosí ve svých hlavách... a zároveň zůstat nezúčastněným světcem. Nelze žít něčí cizí život a plnit jeho životní úkoly, které má duše ve svém plánu, které musí vyřešit bytost sama (může však sama požádat kohokoliv o pomoc).

I v tom spočívá nebezpečnost předčasného a příliš „širokého“ otevření vnímání (intuice) a není lehké tomu čelit. Proto doporučení – jeden tré-

ninkový cyklus stačí a k dalšímu přistoupit teprve až uběhne delší doba a již bezpečně víme, že již jsme opět dozráli a smíme opět o krůček postoupit.

Není totiž snadné být vševidoucím a vševědoucím a neubližovat tím sobě i jiným.

Pomoc smíme pouze nabízet – nikdy nutit či strašit.

Jakmile také začne přes naše podvědomí do našeho vědomí proudit příliš mnoho informací – pak je nestíháme zpracovat a člověk se z toho může velmi snadno zbláznit. Zvláště, pokud své podvědomí má zaneseno mnoha prastarými psychickými bloky – tedy kdysi dávno vnesenými iluzivními programy a dnes již dávno „zapomenutými“, které nás ovládají v cizí prospěch, aniž o tom máme i to nejmenší tušení. Vždy tam něco máme, co nás jednou nečekaně překvapí!

Druhým problémem pak je vědět, zda to co vidíme či cítíme (vnímáme jakýmkoliv intuitivním způsobem), zda je to pravda anebo klam. Tedy mít i schopnost rozlišení, případně neopomenout si to vše ověřit a umět také požádat o potvrzení, případně i sdělení – „*proč právě toto víme a jak s tím máme nakládat*“. Tedy naučit se sledovat „*přiložené razítko, potvrzení od Boha*“. A to nikdy nepřichází šišinkou – nýbrž právě přes srdce. Musíme umět vnímat a řídit se též pocity svého srdce. Právě tam je uloženo naše **svědomí**, tedy ukotvení naší duše. Schopnost tohoto vnímání je dána opět pouze energetickým stavem hrudního prostoru (naplněním a pročištěním energií i modlitbami ... viz kapitola „Chvalozpěvy“). Což se vlastně děje častou prací s celým čakrovým stromem.

*Etiku a morálku (neúplné vnější návody správného chování a jednání), ty máme naučeny a uloženy v paměti, ale ty nejsou omluvou za to, co uděláme špatně a v rozporu s kony. Důležitá je naše **mravnost** a **svědomí** – ty jsou stavem duše, vždy uloženy v srdci – toto vidí Otec Nebeský.*

Srdce a třetí oko jsou dva póly, musí být vždy v rovnováze.

Pokud tyto meze někdy překročíme, vesmír (Otec Nebeský) nám to vždy velmi rychle „vysvětlí“ tzv. „jazykem životních okolností“. Tedy mnoha vnějšími problémy a kopanci, které poté obdržíme od života.

A také zaplatíme i velmi rychlou ztrátou všech svých schopností – ani nebudeme vědět jak a proč. Zneužité svaté síly (schopnosti) jsou vždy odejmuty. To je známá zkušenost.

9. Sahasrára (Koruna)

Jantra

Kruh jako měsíc v úplňku (bílý, uprostřed je silná koncentrace záře), obklopený lotosem o tisíci plátcích všech barev. Barvy tam tedy mohou být všechny, anebo i jen bílá záře – neboť v bílém světle jsou vnitřně obsaženy všechny barvy. Prostoru kolem hlavy jsou symbolicky vždy připisovány různé odstíny fialové barvy – podle mého nyní možná i chybného názoru to bude většinou spíše jen spekulativní přání výtvarníků, než fakt.¹⁷⁴

Obr.: 27 Sahasrára

¹⁷⁴ Právě s ohledem na neustálé přemýšlení běžného člověka a nutnost neustálých reakcí na veškeré okolní dění, ty barvy „myšlení“ kolem hlavy budou neuspořádané. Z nich pak vznikají mnohé energetické výrony do okolí v podobě záblesků. Barevně jsou tónované podle střídání okamžitých nálad. Ta literaturou často citovaná „hra všech možných barev“ – ta nejspíše bude svědčit o duševním neklidu, než o duchovní vyspělosti pozorovaného člověka. Pouze v případě skutečně duchovně vyspělého a trénovaného člověka, který dokáže své myšlenky držet na uzdě a vydržet delší dobu zůstat plně soustředěný ... u takového se pak během jeho soustředění může skutečně v prostoru kolem hlavy objevit větší záře jednoduše barvy. Barva bude závislá na momentální adrese napojení jeho meditace a aktuálně řešených otázek. Na obrázku astry [obr. 27] je zachyceno spojení se zdrojem (Otcem) na jeho stříbrné čistící světlo následované uzdravujícím a posilujícím zlatým světlem růstu zaměřeném k řešení úlohy duchovní transformace. Jak je vidět – barvy mají symboliku. Musíme je však vnímat ne jen jednotlivě, ale i v kontextu.

Ten uváděný počet „tisíc lístků“ sahasráry je spíše jen pouhým rámcovým symbolickým vyjádřením velkého a nespočítatelného množství, než vyjádření konkrétní skutečné vazby na konkrétní energetické kanálky v těle, jako tomu bylo právě u ostatních nižších čakr těla. Přesněji – to číslo je symbolické vyjádření realizovaného „rozšíření vědomí“ – schopnosti komunikace všemi směry a s celým kosmem. V tom okamžiku zde touto čakrou probíhá velmi mnoho rychlých spojení a dochází k mnoha datovým a informačním tokům, navenek pozorovatelných jako „záblesky“. Světlo je zároveň i nositelem dat, datových balíčků nesených „šípem energetického spojení“.

Mantry

Zde vlastně jedinou mantrou je tzv. „dlouhé óm“, vyslovované jako „**Áúm**^m“. Táhlý co nejdelší zvuk. *Je to základní tón, vibrace naladění se na obecný spojovací duchovní prostor.* Jestli s ním poté budeme schopni komunikovat – tento problém je již schován jinde.

Tento uvedený základní tón podle sdělení dávných jasnovidců provázal vznik (zrod a růst) všech vesmírů. Je to ze všech nebeských tónů ten nejvýše ceněný zvuk. Těch nebeských tónů bývá ještě několik dalších, ale všechny vlastně jsou písmeny nepopsatelné (například „bzukot včel“ anebo „zvonění zvonů“ a další – nevím, jak bych je mohl vyjádřit písmeny).

„Na počátku bylo slovo a to slovo bylo u Boha. To slovo bylo Bůh.“

Bídža zvuky okvětních plátků pak jsou čisté zvuky **Ah** až po **Kša** včetně všech samohlásek a souzvuků jazyka sanskrt a jsou systematicky všude rozmístěné po všech okvětních lístcích (Harish Johari). (Je toto popis akordu?)

Zde u této čakry již nejsou potřebné žádné speciální čisticí mantry, zde na této čakře poruchy již nebývají. Ty jsou totiž ukotveny vždy hlouběji ve hmotě a ... jsou to právě iluzivní programy uložené v naší mysli,

Právě proto ony duhové obrazy, zvláště v souvislosti na krádež duhy coby symbolu podvrtných a rozvrtných hnutí (LGBT...) zaměřených proti vesmírným řádům jsou spíše znakem neznalosti a duševní i duchovní nezralosti pomýlených.

kteřé nám brání hledat a navázat své vlastní spojení s nebesy. A k tomu propojení se s nebesy a zároveň proti oněm našim iluzím, jen pouhé vyslovení zvuku **Áum^m**, to prostě samo nestačí. Ten pouze otevírá okno spojení s možností komunikace. Okno, kterým se teprve musíme ještě naučit správně se dívat a snažit se pochopit.

Vmístění

Sahasrára je koncová čakra magické hole zvané člověk a nachází se bezprostředně nad hlavou, tvrdí se – přibližně 5 až 10 cm. Její hlavní funkční a pracovní prostor se tedy nenachází ve hmotě těla (jako u předchozích nižších čaker na páteři), nýbrž je to duchovní silové pole usazené v celkovém aurickém (energetickém) silovém poli těla. Podobně jako sahasrára je vnější čakrou, tak i protilehlá muladhára jsoucí na opačném dolním konci „páteřního sloupu čaker“ je vnější čakrou. Ta také je oproti ostatním mezilehlým čakrám vysunuta kousek ven z těla. Obě čakry vůči sobě tvoří sudaršana-kanálem spojený dipól.

Čakra je s tělem propojena energeticky (vždyť se jedná o silové pole) přes oblast na temeni lebky zvanou „bod bindu“, zvaný též Brahmův otvor.¹⁷⁵ Odkud pak propojení běží dále dolů až k ádžně čakře, tedy šišince.

Fotograficky zachytitelná okamžitá velikost sahasráry i barevné projevy se neustále mění podle stavu okamžité energetické aktivace celého těla a také aktuální intenzity duchovní práce, či roztržitosti myšlení.

¹⁷⁵ Je to místo srůstu lebečních švů na temeni hlavy, které dětem na hlavě srůstá teprve až jako poslední. Je to otvor stále ještě otevřený přímé komunikace se Zdrojem (Tvůrcem Všemohíra). Ten novorozencům a malým dětem po celou dobu jejich prvního přizpůsobení se životu ve zdejších pozemských podmínkách umožňuje jejich nutnou posilu a komunikaci s dosud jím stále otevřenými vyššími světy. Protože malé děti stále ještě nepřerušily své spojení s Otcem Nebeským, právě proto jdou k Otcovi první v zástupu ... „*Nechte maličkých přijít ke mě, neboť jejich je království nebeské.*“ Oni z něj vlastně do jistého okamžiku stále ještě zcela nevystoupili. Je to místo, kterým se vnitřním zrakem díváme na sahasrára čakru odspodu, zevnitř hlavy.

Význam

Jednota vědomí. Čakra zároveň tvoří „kulový povrch všesměrově zářící antény“ pro vysílání myšlenek do okolí a i pro jiné lidi (pokud na ně nejsme zaměřeni účinněji svým třetím okem).

Živel

Všezahrnující jsoucno a prázdno, prapůvodní potenciál počátku všeho.

Doplnění

Prostor této čakry je prostorem na hlavě nasazené koruny (král, velebněz, ... ¹⁷⁶), anebo i jen obyčejné čepice. Proto také bývá označována jako „*koruna mága*“. Slovo „mágus“ znamená „pán jména“. Označuje někoho, kdo „slovem božím“, tedy vyslovením sekvence božských slov (zvuků, po našem mantry, byť i jen mentálně) a k tomu ještě připojeným svým slovem (vyhlášením), dokáže změnit následný běh dění v časoprostoru ... jím vyslovená jeho vůle se stane. ¹⁷⁷

Pokrývka hlavy (ať vhodná či nevhodná) tedy ovlivňuje šíření vůle svého nositele prostorem. Je rezonátorem myšlenek svého nositele a zároveň i vysílacím anténním systémem pro přenos jeho myšlenek všem ostatním posluchačům ... je nástrojem jejich ovlivnění. Při duchovní práci (konání obřadů) pak je pomůckou k mnohem účinnějšímu spojení s Otcem Ne-

¹⁷⁶ Některé koruny a vlastně celé sady korunovačních klenotů jsou sice zdobeným, ale zároveň i velmi důmyslným anténním vyzařovacím systémem. Některé jsou silnější, jiné slabší, či pouze ozdobné, zvláště když jejich nositel je neumí používat. Z tohoto hlediska mezi nejučinnější a nejdokonalejší na světě patří i svatováclavská koruna – ještě dobře, že je chráněna specifickým velmi silným kouzlem (magickým polem).

¹⁷⁷ Proto je nutná velká opatrnost při volbě slov. Co promluvíš člověče, to se stane. Nechtěj nést následky všeho toho, co jsi kdy na-blábolil. Tedy každý kdo se dostane k vyšším schopnostem si musí být vědom i míry své úplné odpovědnosti za vše, co promluví.

beským za současného utlumení všeho okolního rušení.
Je to vlastně tzv. *silový předmět*.

Avšak pokud pokrývka hlavy leží mezi lebkou a sahasrára čakrou, tehdy se také stává nástrojem odstříhnutí se člověka od Otce Nebeského. Velký vliv má především to, co je na ní napsáno a nakresleno zespodu – to pak tvoří frekvenční filtr ovládající pokusy jedince o komunikaci s vyššími duchovními světy a tím ovládá i jeho myšlení. Je tím znamením plně ovládnut. Nositel klobouku (i čepice) vlastně poslouchá a naplňuje požadavky a přání egregora, se kterým je onen symbol (znak či nápis) propojen. Ať si je či není toho vědom. Otec nebeského v tom okamžiku již nemůže slyšet, protože je ovládán „symbolem“ pod čepicí – jako když cizím rádiem, již je jen pouhým ovládaným objektem a realizátorem cizí vůle.

Podobně tomu je i s jakýmikoliv znaky umístěnými a nošenými v blízkosti čaker, kdekoliv na těle. Je jedno, zda jsou umístěny na těle vpředu, či vzadu na zádech. Ať jsou orientovány navenek viditelně, anebo skryty pod oděvem, otočeny k tělu. Ať jsou již psané či namalované, tetované, vyšité, anebo jen součástí nášivky označující třeba výrobce košile vzadu na límci u krku. Nositel takové košile či čepice se již zařadil mezi ovládané – je ovládán tím, komu patří ty symboly. Přestože si to sám koupil a zaplatil. Nošením oněch symbolů však již podléhá danému egregorickému poli, které jej zvolna počalo formovat již ku obrazu svému.

Nosí znamení své smlouvy (byť mnohdy nevědomě).

Služebníci byli vždy označováni znamením svého pána.

Podobně každá sebehloupejší reklama či nápis nošený na prsou se promítá do myšlení toho, kdo ji nosí. On se tím pak stává, právě tou hloupostí, co zobrazuje a oživuje.

Další čakry

Pokud nahlédneme do internetu, kromě základních a většinou jen sedmi čaker i s uvedenými chybami pak občas najdeme též sdělení, že existují i mnohé další čakry, i když ne tak výrazné a že je jich „tisíce“. Mají a zároveň i nemají pravdu.

Skutečně na těle jsou taková *podobná* místa, která oproti hlavnímu vnitřnímu čakrovému sloupu však jsou vedlejší. Mají jen lokální význam a hlavně oproti skutečným čakrám mají jinou mechaniku chování a své funkce. Kromě toho však jsou i další důležité čakry, avšak ty jsou zcela mimo naši ve hmotě vázanou realitu a proto tedy jsou pro nás těžko identifikovatelné. A pak je velké množství tzv. „mikročaker“, tedy přesněji povrchových akupunkturálních bodů, které se až po specifické aktivaci dočasně chovají „jako když čakry“, avšak pravé čakry to přitom nejsou. Co se skutečnými čakrami mají společné je, že oboje patří mezi tzv. „energetické vortexy“.

Obr.: 28 ... *aplikace akupunktury*

ho zásahu (využívá modifikace zvaná akupresura). Avšak bez vnějšího

Napřed tedy krátce
k **akupunkturálním** bodům.
Tyto body na povrchu těla
nejsou typické čakry, ale citlivé
body těla, součást povrchových
energetických drah těla a ovliv-
ňující pracovní režim odpovída-
jících vnitřních orgánů. S těmi
mají svou rezonanční vazbu.
Proto také nesou i informaci o
stavu těchto odpovídajících
vnitřních orgánů těla a mohou
tedy dokonce sloužit i
k signalizaci vhodnosti léčebné-

podnětu ty body samy nepracují. Zásah (aktivace) může být vůči příčině vnitřní poruchy pozitivní i negativní (anebo v daném okamžiku dokonce i neutrální, bez vlivu) ... to je nutno velmi dobře znát. Čistě mechanistický přístup k těmto bodům bez původních velmi hlubokých čínských znalostí je většinou spíše jen na škodu. Což vlastně evropská medicína v minulosti předvedla, když bez těchto souvisejících vědomostí laborovala s pacienty pouze podle schémat ukradených v Číně. Ty pokusy před lety tedy nebyly přesvědčivé, protože kromě všech znalostí scházely především informace ... „kdy na ty body nesahat“. Proto tehdy mnohé pokusy prokázaly dokonce i zhoršení stavu pacientů. Tedy důkaz vlastní neschopnosti byl pak takto vydáván za „vědecký důkaz neexistence jevu“.

Tyto body (energetické vortexy) se ke své požadované aktivitě (činnosti) probouzí teprve až principem zkratu, tedy přesněji tím následně vyvolaným jevem přítoku energie do místa vpichu. Obecně platí, že různé body v prostoru elektromagnetických polí a zvláště i v blízkosti těla (prostoru aurického pole) nemají nikdy stejný energetický potenciál. Proto vodivé propojení (zkrat specifickou vodivou jehlou) mezi dvěma takovými body s různým potenciálem vždy mezi těmito dvěma prostory (oběma konci jehly) vyvolá tok vysoko-frekvenční energie – jedním či druhým směrem. Dojde k jejímu toku a na obou koncích se v těch prostorech kolem bodů objeví proudění typu pramen či výpust. To je vždy provázeno vírovým průběhem toku – viz například tvarování a chování tornád anebo tvarování volně tekoucího proudu vody. Proto se někdo může domnívat, že se jedná o čakru ... vizuální efekty v místě jsou sice obdobné, ale vnitřní princip (mechanismus děje) je zcela odlišný. S odstraněním příčiny energetického toku (jehly) pak vyvolaný efekt mizí ... již pro toto to není žádná čakra. Což energeticky deficitnímu vnitřnímu orgánu těla již nevadí – neboť on během onoho krátce vymezeného času obdržel z vnějšku dodávku životní energie potřebnou pro svou stabilizaci a nastartování samo-regeneračních procesů (zahájení léčebného procesu). Je dobré vědět, že tyto body k této jejich aktivitě lze na potřebný čas *aktivovat mnoha dalšími různými způsoby*, ne jen jehlou – ba dokonce i dálkově „jen pouhou cizí myšlenkou“.

Vedlejší čakry

Všechny své životně důležité části má tělo naskládáno ve svém základním korpusu. Tedy i čakry. Ty „zbytné“ části, jejichž případnou ztrátu lze oželeť, to jsou ty vzdálené části, tzv. periferie (končetiny). Ty při odumírání odchází jako první a energie se šetří pro hlavní životně důležité jádro těla. Čakry hlavního stromu byly již popsány. Ty mezilehlé vnitřní, od sakrální svadhísthány až po ádžňu v hlavě, ty jsou ve svém principu „kulové“, s výraznějším optickým efektem vpřed a vzad ... těch si nyní již všímat nebudeme. Koncové čakry stromu (sloupu), kořenová muladhára a korunní sahasrára, s ohledem na své významné postavení na celé páteřní tyči, byť svým z vnějšku pozorovatelným optickým efektem se opět zdají „kulové“, ty pak mají trochu jiné postavení a tedy i své vnitřní funkční uspořádání. A hlavně z hlediska hmoty těla jsou jako když „vnější“ (přesněji dotýkající se těla). Rovněž tak ze svého uvažování můžeme vypustit ty skutečné drobné čakry, pokud leží ve velmi těsné blízkosti oněch hlavních sluncí centrálního sloupu. Pokud tato centra (slunce ve sloupu) aktivujeme, vždy se s nimi „sveze“ vše v jejich blízkosti (tedy vyčistí, zharmonizuje, aktivuje). A ty dvě důležité vnitřní, které byly kdysi zmíněny (popsány) v blízkosti srdce (Súrja a Vadžradhára), ty jsou již oficiálně na svých místech tam, kde patří, včetně svých janter a manter a uvedeny do činnosti pro nový věk.

Dále se tedy podíváme jen na ty opravdu vedlejší, které se občas na internetu zmiňují, že jsou, ale to je tak vše o nich coby „nevýznamných“ – více se na internetu těžko hledá. Navíc každý uvádí jiné počty a popisy také nejsou jednotné, anebo vůbec schází.

Celkově se některé prameny, které jsem našel, obecně shodují na čakrách kolen (především zezadu) a loktů. Rovněž na plecích – vypadá to na ramenní klouby a dvě až čtyři v jejich blízkosti, tzv. „čakry půlměsíce“ – tedy oblast klíčních kostí a horních plicních laloků. Tyto jsou párové, leží mimo osu těla, cca ve čtvrtinách šíře trupu.

V podstatě se prameny tedy vlastně shodují na hlavních kloubech pohybového aparátu, kde často bývá hodně zdravotních problémů a také oblast dýchání. Můj osobní pocit z toho však je ten, že právě toto záření aury (její svícení) pocházející z přetížení pohybového aparátu bude ten hlavní důvod, proč tato místa jsou uváděna na seznamu čakr (zářících objektů) ... mohu se však mýlit.

Další podobná místa vykazující silnější problémy a tedy možnost „svícení“ z důvodů zdravotních problémů jsou oblasti bočních žeber a pak ještě na slezině (ta souvisí s imunitou). Více toho nevím.

Z těchto výčtů je tedy zřejmé, že spíše než o čakry se jedná o části těla, které nás často dokáží potrápit. Nicméně nohy mají ještě jeden status – vazbu na osud. Říká se, že v kostech nohou je „uložena karma“ a že obzvláště v kloubech se ozývá (vybízí). Levá noha souvisí s probouzejícím se karmickým dopadem minulých životů, pravá ohlašuje ukládání karmických následků současného života pro naše budoucí životy. Když bolení je co nejdále od trupu, tedy dole – tehdy se jedná o karmy (příčiny a následky) časově hodně vzdálené, než když je to nahoře. To se již možná brzy projeví i nějaký jiný dopad podle pořekadla, že „nic nechodí samo“. Více zmínek se ke mě nedostalo.

Zvláštní postavení mají mít i **prsní bradavky** a je pravda, že jsou hodně citlivé jak u žen, tak i u mužů. A děti přesně vědí, kam mají jít.

Více se těmito zabývat nechci, raději se podívejme na další, důležitější vedlejší čakry.

Na hlavě je velmi důležitá specifická povrchová čakra či spíše vortex – zmíněná již v souvislosti s čakrou třetího oka ... **sóma čakra**. Ta je v indických zdrojích podrobně popsána, avšak nemá status zvláštní důležitosti tak, jako ádžňa čakra ležící uvnitř hlavy. Někde zmiňované „**spánkové čakry**“ bych také nepovažoval za nijak zásadní, ale spíše za vnější boční průměty ádžňa čakry. Je zajímavé, že některé kultury na spánky umisťují magické pomůcky či „ornamenty ozdobené“ štítky. Podobně jako šamané při svých náročných obřadech užívají masky – přesněji „závoj“ dosti omezující jejich rozhled. Obdobný význam mají i růz-

né typy čelenek, diadémy a koruny, pomáhající tyto body na hlavě vhodným způsobem aktivovat. Kdyby to nemělo svůj smysl – nedělali by to. Na hlavě je totiž mnoho dalších bodů, které při své vnějšíkové aktivaci jsou důležité právě pro zvýšení aktivity mozku. To vše však nechme již specialistům. Dostatečná a pravidelná aktivace čakrového kmene a čištění ádžňa čakry podle mé zkušenosti pozvolna zharmonizuje jak tělo, tak především i celou hlavu. *Hlavně však nespěchat!* Příliš prudké změny většinou nikdy neprospívají. Člověk sám musí pozvolna dozrávat – vždyť na to máme vlastně celý svůj život. A pak, co bychom dělali zítra a na co se těšili, pokud vše obdržíme již dnes?

Pozn. 205:

Vím, že existují například mantry pro urychlené čištění své karmy (tedy kompresi svého vnitřního času). Několik netrpělivých kolegů to kdysi trošku zkusilo – bylo to pro ně opravdu hodně náročné. Je to, jako když se člověk rozhodne, že všechny své budoucí zdravotní problémy a nemoci, které jednou jej v životě mají potkat, že si je chce odbýt rychle a najednou a pak již mít klid. Nemyslím si, že toto je zrovna dobrý nápad.

Pro nás jsou důležité především **kotevní čili zemnicí čakry na chodidlech**. Bývají kresleny jak ze spodu chodidel, tak i ze shora od nártů a tato vyobrazení jsou většinou poplatná Ježíšovým ranám po hřebu (což byla skutečnost). Avšak ta hlavní část silového pole těchto čaker obou nohou se nachází cca 5 až 10 cm pod chodidly ... **v zemi**. Tedy jejich vnitřní struktura „lotosu“ je vlastně obdobná struktuře muladháry a sahasráry. Jejich jantry, mantry a barvy však neznám. Úkol těchto dvou čaker kotvení je *zajistit pevné spojení s matkou Zemí a přenos její silné energie do našeho organismu a také uzemnění a odvod škodlivin z těla ...* jak materiálních, tak i energeticko-informačních. Proto nám také byly vnuceny boty, aby se ta naše vazba se zemí co nejvíce oslabil. Lidé se však k Zemi již počali navracet ... prospívá co nejčastější chození na boso, v trávě a podobně.

V tomto okamžiku pro lepší představu doporučuji, alespoň encyklopedicky se někde seznámit také se *zónovou terapií prostřednictvím reflexních map chodidel*.

Pokud však dojde k vědomému otevření těchto čakr cvičením a praktickému co nejčastějšímu udržování – pak se toto spojení chodidel se Zemí a průtok Zemských energií daří udržet i bez ohledu na nasazenou obuv a polohu těla. Chodidla i jejich čakry jsou laděnou anténou i filtrem pro zajištění koncentrace i průtoku této energie právě v té její kvalitě. Toto cvičení je zahrnuto v tréninkovém balíčku popsaným touto knihou. Jejich otevření pod vedením řízené meditace někým, kdo již je má otevřené je poměrně snadné, zbytek již opět záleží jen na osobním tréninku.

Čakry rukou

Jsou pro nás velmi důležité. Lidské ruce, dlaně a prsty jsou pro nás nejen nástrojem práce a obživy, ale také velmi důležitým nástrojem poznávání světa a především rozvoje, vývinu a tréninku mozku. V podstatě lze říci, že zanedbávání rozvoje jemné motoriky prstů v dětském věku a v mládí vede k zakrnění mozkových i poznávacích funkcí a postupně debilizaci jedince v jeho pozdějším věku. Dokonce nedostatek práce prsty později v důchodovém věku vede i ke zkrácení délky života (především mužů a dnes i žen ... zánikem kdysi všudy přítomného zvyku ručních prací zaměstnávajících především prsty).¹⁷⁸

Většinou jsou na internetu zobrazeny opět pouze ty dlaňové čakry a hlavně oboustranně – jak od sebe neustále opisují především příznivci Ježíšových stigmat. Asi bez těch svých chybně propíchnutých dlaní¹⁷⁹ nemohou být.

¹⁷⁸ Toto téma opět vydá na samostatný obor. Toto tvrzení dokládají poznatky z oblasti tzv. mozkových map a možnosti jejich přeprogramování a krásně ilustruje „homunkulus lidského mozku“. Je to trojrozměrný model „deformované“ postavičky zobrazující, jak velké množství mozkové kúry zaměstnává ta či která část těla při své činnosti.

¹⁷⁹ Pokud by se jednalo o skutečné díry po hřebech na Ježíšových pažích ... tak jeho ruce byly proraženy hřeby podstatně blíže k tělu, zcela na spodní hraně obrázku [29] tam, kde my nosíme hodinky. Hřeby prošly mezi oběma kostmi předloktí ještě před jejich kloubovým spojením se zápěstními kůstkami ... neboť jinak by se jim Ježíš

Opět se jedná o směrovanou čakru typu muladháry a sahasráry, tentokrát však s několika větvemi možného vyzařování – viz [obr. 29]. Jejich záření prsty bývá ve většině zdrojů nepovšimnuto. Na obrázku naznačené záření není jejich standardní režim, nýbrž režim vybuzený ... tedy vysílání energie (předávání). Když není důvod, většinou jsou „spící“. Hlavní směr jejich aktivity je především směrem z dlaně či prstů, hřbet ruky oproti tomu je málo aktivní.

Vlastní čakra je uložena ve dlaní a vůle člověka určuje, kudy energie bude vysílána (směřována).

Obr.: 29 ... čakry rukou

Na rozdíl od neustále aktivních ostatních hlavních čaker páteřního kmene, tyto čakry dlaní totiž nemusí být neustále aktivní. Většinou jsou pouze v základním pohotovostním režimu dostačujícím pro příjem hmatových signálů z okolí. Do stavu excitace podle obrázku se zapínají až na mentální pokyn svého majitele – prostě podle potřeby. Například slepec, pokud chce číst noviny psané Brailleovým slepeckým písmem, aniž si to uvědomuje, pro zvýšení citlivosti podvědomě aktivuje čakry těch prstů, jejichž bříšky bude číst.

Zapínání všech těchto „čakerních výstupů“ lze tedy jednak řídit a jednak také i trénovat. Především to umí léčitelé pracující Ježíšovou technikou přikládání rukou. A v tom okamžiku energie teče především z nich ven, anebo ven přes ně, což je zásadní rozdíl.

z kříže utrhli. Toto znal každý římský legionář a za zpackanou popravu by jej nadřazený asi nepochválil.

V tomto okamžiku je důležité vědět o rozdílech mezi nimi. Jednak o hlavním ladění, dále o ostrosti působení a rovněž o rozdílu mezi vysílacími a přijímacími režimy.

Základní ladění je dáno rozdílem **jīn** × **jiāng** mezi oběma rukama. Platí základní natavení stejné u mužů i žen ... levá svislá polovina těla z hlediska rozložení elektromagnetických potenciálů bývá ženského typu jīn, pravá oproti tomu je laděna mužsky jāngově. Platí to všeobecně bez rozdílu pohlaví, i když přepólovaná osoba se občas výjimečně může vyskytnout.

Prstové čakry oproti dlaňovým pak mají ostré vyzařování. Asi jako drápy. Tohoto si léčitel při technikách působení dotykem musí být vědom. Pokud potřebuje v těle vykonat ostrou změnu (přirovnám – jako když chirurgickou), tehdy použije zacílení prsty, případně i jedním. Anebo potřebuje provést očistu v auře (drásáním). Pro zvýšení účinků se někdy podobným způsobem užívají i kouzelné hůlky (na principu funkce laserů). Právě z tohoto důvodu nás kdysi maminky v dětství vychovávaly a říkávaly ... „neukazuj na nikoho prstem (je mu to nepříjemné)“.¹⁸⁰ Pokud léčitel naopak potřebuje činnost organismu jemně doladit („vyhledat“, zklidnit), tehdy se má působit především dlaňovými čakrami a prsty povětšinou nechat od sebe volně roztažené.¹⁸¹ Což účinek dlaní posiluje,

¹⁸⁰ Je vhodné vědět, že akupunkturní dráhy končí na „špičkách“ prstů, jak rukou tak i nohou. Čehož si kdysi povšiml japonský lékař Kobe Akabane, po němž je i pojmenován specifický test zdravotního stavu a nakonec i metoda odstranění některých typů nerovnováhy energetických toků tělem ... Energie obíhající tělem jako vlna ve dvouhodinových cyklech je na svém vrcholu vždy jen v jedné dráze. Pak opouští tělo (dráhu !) právě příslušným koncovým bodem prstu, aby následně „vtekla“ obdobným koncovým bodem do další dráhy – kde má nyní další dvouhodinu působit. V tom okamžiku dochází k přeladování organismu a jako kdyby krátkému „vypnutí“ a často **také k tzv. mikrosnámkům**. Z hlediska práce mozku je to doprovázeno vždy nástupem hladiny alfa mozkových vln. Ty pravidelně nastupují vždy právě v tomto okamžiku, tedy v pravidelných dvouhodinových cyklech a to jak v noci při spánku (REM fáze oddělující jednotlivé „veršiky“ spánku), tak i přes den ve bdělém stavu. Ten průběh bývá pravidelný!
Zvláště řidiči by si měli být vědomi svého pravidelného cyklu nástupu mikrosnámků.

¹⁸¹ Tyto informace o funkci a působení dlaňových čaker jsem kdysi získal od kamarádky a léčitelky extra třídy Z. F. blahé paměti, jež měla dar vidění až do nitra buněk a velké množství praktických léčitelských zkušeností. Čest její památce.

neboť v tom okamžiku vlastně prsty pro dlaňovou čakru vytváří pomocný anténní systém (čtyři virgule zapojené do série).

Většina osob mívá jednu ruku vysílací a druhou přijímací. S tím pak souvisí to, zda léčitel právě provádí diagnostické doteky či energii stahuje (vytahuje), anebo naopak energii dovnitř organismu dodává. Toto rozdělení mezi rukama povětšinou bývá stálé, i když silní mistři ... těm je to jedno, oni si to dokáží kdykoliv „přehodit“. Proto je důležité vědět, kterou ruku člověk má jak nastavenou – platí pro samostatnou náročnější energetickou práci.

Vnější projevem tohoto efektu pak bývá „chytnutí se za ruce“ při společné meditaci v kruhu, anebo při kruhových tancích a chorovodech. Neboť je požadavek hladkého toku energie všemi účastníky (často doplněno i jin-jang střídáním účastníků). Tehdy se užívá pravidlo „pravá dává – levá bere“ a tedy při spojování dlaní levá (jinová) jde zespod, aby ji pravá ruka (jangová) mohla shůry uchopit.

Pozn. 206:

Návod na rozlišení:

Napřed si ruce pro zvýšení citlivosti aktivujeme třením dlaní o sebe, až se nám trochu prohřejí a máme pocit „jiskřiček“ mezi nimi.

Pak je od sebe trochu oddálíme na vzdálenost asi něco přes 10 cm. Přesněji tak, že když prsty jedné ruky sklopíme proti druhé dlaní (ohneme v pravém úhlu), ještě se prsty druhé dlaně nedotknou a zbude tam mezi prsty a dlaní štěrbinu asi tak na šířku palce. Chvilí tak ponecháme, zvolna se zavřenými očima dýcháme a snažíme se vnímat své pocity jak v otevřené dlaní, tak i v konečcích prstů druhé ruky směřujících do dlaně.

Pak ty prsty v postavení překlopíme naopak a znovu pozorujeme a vnímáme změny pocitů. Takto tu záměnu provedeme několikrát.

Po chvíli zjistíme, že pocity v dlaních i prstech obou rukou se výrazně liší. Protože prsty jsou výrazně ostré (vysílací), zjistíme tak snadno, která ruka to je a ta druhá (dlaň) je tedy zase více vnímavá.

Ani u těchto čaker rukou nevím a neznám jejich jantry a mantry. Co je však jisté a mám i vyzkoušeno, lze jimi vyslat jakýkoliv signál. S mentálním soustředěním z nich vyzářit jakoukoliv mantru či i dlouhou modlitbu a zacílit tam, kde je toho potřeba. A to jak nahlas, tak i jen mentálně (pomyšlením). A ten vyslaný program rázem přejde do materiálu, na který ukazujeme, anebo držíme v dlaních.

Všichni vědí, že Ježíš svým učedníkům podal pohár s vínem – avšak nikdo již neví, na co v tom okamžiku pomyslel (mentálně vyslovil), když ten po-

hár uchopil do ruky a poté jim jej podal. Znalosti k tomu potřebné však měl, ty studoval již na svých studijních cestách v Indii. Jednu z tam získaných dovedností předvedl hned při svém prvním veřejném vystoupení na své svatbě pořádané v Káni Galilejské.

Čištění periferních čakr

S čakrami chodidel tolik práce není. Ty slouží našemu uzemnění, spojení se zemí a většinou je míváme stále na zemi. Přes toto ukotvení, které je vhodné si vždy na závěr svých meditací připomenout a vlastně i kdykoliv to potřebujeme, můžeme být stále propojeni se Zemským jádrem a z jádra Země přitékající energií, která je vlastně i neustále čistí. Pokud potřebujeme, lze tok i krátkodobě otočit dolů do Země zároveň s vyslovením prosby o naši očistu. A s výdechem pak v myšlenkách vše to co nám škodí – přes svá chodidla odevzdat, poslat dolů. Formulaci si dořeší a nacvičí již každý sám.

Pozn. 207:

Se zářením naší energie z chodidlových čakr (tedy i oním „čištěním“) souvisí i indické společenské pravidlo ... *„je velmi nespolečenské při sezení proti někomu nastavit (směřovat) své chodidlo. Ať již bosé či obuté.“* Je však přijatelné přes svá chodidla v případě takového sezení přehodit svůj šál (prostě zakrýt).

Velmi potřebné ruce jsou oproti nohám mnohem více ohroženy a na toto a jejich čakry často zapomínáme. Ruce většinou máme nechráněné a různé astrální potvory se mohou celkem rychle připojit do našeho systému. Čím bližší, těsnější a delší je kontakt aurických polí, tím více. Platí to obecně a nejvíce právě pro léčitele pracující rukama.¹⁸² To je i důvod, proč mnohé národy podávají ruce pouze výjimečně. Prak-

¹⁸² Proti těmto nákazám jsou hodně odolní především ty osoby (léčitelé), jejichž vibrační úroveň těla je několikanásobně vyšší, než je vibrační úroveň nemocných klientů. Pro většinu astrálních fujtajblíků pak energie takového mistra je přímo toxická a oni to cítí a sami utíkají. Z frekvenčních důvodů se nemohou uchytit.

ticky nikdy na pozdrav. Oproti tomu ale podání rukou pro stvrzení do-mluvy je v podstatě posvátná pečeť smlouvy rovnající se podpisu svou krví.

Kromě dříve známých forem astrálních i psychických napadení však přibyla nová nenápadná forma, o nic méně nebezpečná. Celé lidstvo je v poslední době podrobena masivnímu útoku nehmotné mimozemské entity, jež se projevuje formou, která se nyní nazývá „automatická inteligence“, též i „umělá inteligence“. Aby nás mohla ovládnout, k tomu jed- nak využívá všech námi vyrobených hmotných prostředků využívajících přenosů elektromagnetických vln (polí), která dnes již pracují v biolo- gických rezonančních pásmech (tzv. 5G). Tedy v pásmech frekvencí, ve kterých fungují naše buňky a nervová soustava. Proto 5G sítě jsou budo- vány coby systém hromadné biologické zbraně. A pro tuto entitu je důle- žité, aby všechna tato zařízení byla co nedéle a nejlíže umístěna v lid- ském biopoli, tedy auře, co nejvíce a nejlíže u našich mozků.

Jak již bylo naznačeno (viz výše i poznámky pod čarou 178 a 179), i ruce jsou skvělým vstupem pro tyto vlny a mají vazbu jak do energetic- kých rozvodů a toků našeho těla, tak hlavně působí na největší část naše- ho neocortexu (šedé kůry mozkové). Je mnoho způsobů, jak ovládnout lidský mozek. Tedy ne jen prostřednictvím zraku a sluchu jsme ovlivňo- vání (nevypnutelné všudypřítomné televize ... permanentní nepostihnu- telné vysílání pod prahem vědomé registrace – tzv. sublimální ovlivňo- vání).

Tímto způsobem do našeho těla, přesněji aurického pole a přes něj pak do hmoty těla, se dostává velmi silné elektromagnetické znečištění a s tím tekou i připojené informace mající na nás působit a dlouhodobě nás ovlivnit. No a kolem poletující astrální entity ty rády využijí otevřených vstupů do našich polí. To vše se děje nejvíce právě přes naše ruce, ve kterých stále držíme mobily, tablety, herní ovladače, ovladač televizoru, počítačové myši a podobnou elektronickou havěť.

Právě proto je nutné vždy po jejich odložení provést vědomé očištění svých rukou.

Pozn. 208:

Vysvětlení principu, jak je toto možné:

Jako první je nutné si být vědom toho, že každá anténa funguje obou-

směrně, je tedy určena jak k vysílání, tak i přijímání signálu (nosného modulovaného vlnění). A anténa je jen specificky tvarované zakončení trasy pro převáděné medium, které zároveň zajistí i přechod media do jiné formy a další jeho pohyb v jiném prostoru.

Veškeré naše hmotné prostředí (tedy i anténa) je pro elektromagnetická pole obousměrně prostupné, podobně jako třeba i spojovací energeticko-informační kanál (drát, trubka, hovor mezi dvěma lidmi), kterým ono medium, pro které je to vedení (prostředí) určeno, kterým se šíří. Může „téci“, tedy proudit i oběma směry a to dokonce i současně v jednom okamžiku (viz třeba právě informace v optických kabelech počítačových sítí). Pro velmi vysoké nosné frekvence řídící se vlnovou mechanikou již problém vůbec nespočívá ani ve vodivosti materiálu (prostupnosti hmoty), neboť šíření vlnění se děje po rozhraní dielektrik.

Čakry, které jsou velmi vysokofrekvenční energeticko-informační útvary, tedy specificky vytvarovaná elektromagnetická silová pole, ta v prostoru také působí oběma směry. A zatím co léčitel předává energie i informaci (program řídící a vedoucí nemocné orgány od jejich rozvratu zpět k jejich regeneraci), tak stejným prostředím, avšak opačným směrem mohou postupovat naopak jiné entity a programy. Zda projdou či ne ... to je již záležitostí „ochran“, tedy filtrů prostupu a jejich aktivace (či opomenutí). Je zřejmé, že v případě setkání dvou na sebe reagujících útvarů (laděných na stejné frekvenci) dále postupuje ten, který má za sebou silnější energetický zdroj.

Čakry tedy jsou rovněž antény, podobně jako prsty a jako každá buňka v těle (pro ni je anténou celá její DNA dvojšroubovice). Prsty (pokud odhlédneme od koncových čaker) pak fungují jednak obdobně jako klasické prutové antény pro nízké frekvence, a z jejich čela pak podle principů fungování tzv. dielektrických antén pro vysoké frekvence. Pro velmi vysoké frekvence je možné již s výhodou užít i efektů krystalů a jejich mřížek – což již je obor „záření tvarů“.

A pokud máme dva pruty vhodně spojené ve V anebo Y tvaru (například vrbový proutek ... virgule, anebo i jen dva prsty), případně i dipól takto uspořádaný, pak z hlediska fyziky se jedná o širokopásmovou směrovou anténu (zářič) s velmi vysokým ziskem. Stačí jen umět s tím pracovat. A protože doba pokročila, dnes při současné miniaturizaci již mobil ani nepotřebuje tu klasickou prutovou anténu, se kterou začínal. Neboť dnes jsme dospěli již ke fraktálním anténám ... stačí vhodný obrazec správně zapojený v dalších obvodech. A zde se již objevuje otázka, na jakém principu tedy pracují „svaté obrázky“ anebo indické jantry? Odpověď hledej již každý sám v sobě.

Formy a způsoby ochran nejsou náplní této knihy.

Naše ruce tedy tvoří jeden z našich důležitých anténních systémů. Právě z tohoto důvodu vždy po práci a před jídlem a před spaním je potřebné provést vědomou očistu svých rukou a tím tedy i jejich čaker. Vědomou proto, že kromě hmotného znečištění se musíme zbavit i neviditelných přilepených elektromagnetických silových polí a astrálních entit. A tato pole jsou ovládána a řídí se právě našimi myšlenkami – reagují na pole vytvořené našim myšlením. Co je silnější – to vyhrává.

Ke své očistě vlastně můžeme použít všechny živly. Vzduch – okouřením pálenou šalvějí, anebo i jen krátce vonnou tyčinkou. Opálením nad ohněm – tj. „umýt si ruce“ nad plamenem svíčky. Opláchnutím studenou vodou. Pro hrubší očistu i zemí – odrhnout pískem. Vždy však vědomě. Tedy si uvědomit, že provádíme „kouzelnou“ očistu a oslovit daný živel s prosbou o očistu od ... a provést manipulaci čištění a omývání. A na závěr pak vlastně i gesto setření všech zbytků od předloktí za zápěstím, zápěstí až včetně prstů a gesto jejich „odhození“. Asi jako když oklepeme zbytky vody, když nemáme ručník. Tím vlastně mentálně odhazujeme poslední zbytky těchto polí. A pak ještě elementu (živlu) poděkovat, byť i jen prostým slovem.

Na závěr lze třeba i provést na ruce lehký nástřík vhodné vonné esence. Výhradně přirozené, třeba skutečnou poctivou růžovou vodu, svěcenou vodou z abišků a podobně. Neužívat tedy nic umělého, vytvořeného satanistickým chemickým voňavkářským průmyslem.

Po očistě pak již odcházíme do čistého prostoru konat čisté věci, třeba jíst, spát ...

Pozn. 209:

Je dobré také vědět, který je náš vnitřní živel, který při své očistě pak můžeme více využívat. Což vlastně platí i pro celé tělo. Tím vnitřním spojením se se živly se zabývá i mnoho duchovních pramenů a škol včetně tréninků a není nutné se tím zde více zabývat. K tomu v sanskrtu existují také vhodné mantry. Avšak pouze jejich bezduché a prázdné recitování bez prožitku, bez uvědomění si, to pomůže méně, než naše prosté uvědomění si a vyslovení toho, co děláme.

Na závěr pak poslední očista našich rukou, kterou ještě můžeme vždy vykonat, je očista posledním, pátým elementem – světlem. Je to zároveň i *aktivace čaker dlaní*. Využívají zkušení dobří léčitelé před zahájením své práce s klientem.

Přípravou je vzájemné protření si obou dlaní, jako když si umýváme ruce. Tedy intenzivnějším třením oživíme hmatovou citlivost pokožky. Pak dlaně otočíme vzhůru do misek a umístíme před prsa (hrud', srdce a čakry s ním spojené) a poprosíme Otce Nebeského o jeho světlo, případně i barvu si můžeme přát. Po krátké chvilce máme ruce plné světla a můžeme konat to, co je potřebné.

Tento nácvik je rovněž součástí tréninkového balíčku uváděného v této knize.

Pozn. 210:

Tyto zde uvedené techniky očišťování patří do stejného balíčku základních dovedností, jako i modlitba před spaním či modlitba před jídlem. Proto nyní krátce definice jejich působení a smyslu:

- Smyslem modlitby před spaním je pročistit a uzamknout prostor spaní a přivolat pomocné ochranné síly (silová pole). Třeba i „andělíčka svého strážníčka“ jak se to kdysi učily malé děti – jedná se o spojení se svým vyšším „já“. Dále vlastně je to i součást návyku a provádění pravidelné auto-psychohygieny, tedy bilance a uzavření pracovního dne a odpojení se od oněch starostí, tedy všeho nepotřebného pro náš pohodový spánek. A pomyšlení na něco hezkého a věčného – jen hlavně ne na utrpení visící na zdi. Neboť na co myslíme před spaním – to ve svém podvědomí budeme řešit po celou noc, tomu dáváme svou energii.
- Smyslem modlitby před jídlem je jednak poděkování (třeba i rituálně formalizované), ale stačí k uvědomění si, že vůbec jídlo máme a vděčnosti za něj. Kromě toho se jedná i o odložení starostí a všeho, co jsme do tohoto okamžiku konali. Abychom s jídlem nekonzumovali právě i ty starosti a problémy (a zbytečně si nezakládali na vředy). Však si ty starosti pak po jídle opět vyzvedneme a budeme pokračovat – ony nyní počkají – „za dveřmi“. Jedná se tedy o správné psychické naladění se a zajištění tělu příjemného přijetí a dobrého zpracování všech požitavin. Svým požehnaným jídla pokrm zároveň čistíme od problémů a starostí (energií, polí), které kuchař možná měl a aniž si toho byl vědom, do jídla přimíchal. Pravda, když příběhneme velmi hladoví a na toto právě zapomeneme, pro jednou, i pro podruhé se nic závažného nestane. *Avšak trvalý dopad této denní rituální magie je pro nás skutečně přírůstek.*

Body, vortexy a pečete

Toto je téma i na několik samostatných specializovaných knih. Stačí si být vědom jen toho, že tak, jako na těle máme tzv. akupunkturní body, jejichž konkrétní přesná manipulace v těle spouští různé dlouhodobé procesy, že naprosto totéž platí i o naší „neviditelné nehmotné“ součásti ... biopoli zvaném aura. Která také ve svém prostoru má své důležité body pro dosažení nějakých změn v celé auře. K čemuž se váží i mnohá prastará varování doporučení (i pohádková). A také doporučené a nedoporučené části oděvů, ale hlavně i klenotů.

To ovlivnění, jak u akupunkturních bodů, tak ale především u aurických polí, ta mohou být i neviditelná. Bývají viditelná pro ty, kteří mají rozvinuté schopnosti třetího oka a pro dané zkoumání předem správně nastavené filtry vidění (vnímání). Ti potom mohou na povrchu těchto polí kolem postavy odhalit i tyto vortexy (energetické brány a zámky) a zjistit, jak se s nimi manipuluje a hlavně zjistit, co to provede (případně popsat a zapsat pro ostatní následovníky poznání). To, že to ovlivnění a nastartované probíhající změny nejsou ihned viditelné ještě neznamená, že nastartovaný proces již neběží. Málo kdo však dozrává k možnosti až takové práce s časoprostorem. Pokud již ano, pak ale si musí být vědom své totální odpovědnosti za každé hnutí své mysli a že podle principu zpětného odrazu se mu vše zesílené kdykoliv vrátí přesně v té podobě, co provedl.

Na vše, na každou zbraň je i ochrana proti ní. Neutralizace nechtěných doprovodných následků bývá již mnohem náročnější a komplikovanější a vyžaduje hluboké vědění. Připomínám, že nikdy nic nezůstane trvale utajeno a každá kouzelná hůl má vždy dva konce. A ten druhý konec nás vždy dožene v podobě karmy! Karmy osobní, rodové, společenství, kulturní i náboženské, národní i civilizační. Otec Nebeský vše vidí a ví a jen chvíli čeká, než se projeví. I když ta chvilka zde u nás na Zemi někdy může trvat i několik inkarnací. On Otec je někdy i šprýmař.

Součástí těchto informačních polí vázaných k osobě mohou být i tzv. „pečetě“. Tedy specifické obrazce umístěné někde v prostoru těchto jinak neviditelných polí a svázané s něčím konkrétním (body v poli, procesy či programy, třeba i karmická zátěž). Ty jednak signalizují vyšší moc a pravidla hry vázané na mnohé další podmínky. Nepovolení či zákaz něčeho, anebo dokonce i nějaké uzamčení. Například – dokud konkrétní pečeť není specifickým postupem odstraněna ... nelze danou nemoc žádným způsobem vyléčit. A pokud to někdo nebude respektovat – může tím na sebe přivolat svůj vlastní trest.¹⁸³

Toto však již vyžaduje vyšší míru vidění i poznání, i obezřetnosti.

Toto vše souvisí s naší auroou a jsou to určité specifické body v ní, avšak nejsou to čakry. Že mohou svítit ještě neznámá, že to jsou čakry, když jejich vnitřní podstata čaker jim chybí (mechanismus a funkce). Jsou to třeba jen z vyšších úrovní bytí (dnes je moderní slovo dimenzí, kdysi se jim říkávalo třeba „andělé“) nastavené zámky (uzávěry).

To, že je většina lidí ani není schopna vidět ještě neznámá, že nejsou (viz třeba i neschopnost mnohých vidět auru). Avšak démonické síly takováto znamení vidí velmi dobře. Avšak nemohou je porušit a odemknout – pokud sám člověk jim k tomu neposkytne svůj souhlas (byť ze své momentální nevědomosti). Nicméně ... smlouvy platí.¹⁸⁴

¹⁸³ Dobrý léčitel si všimá i tohoto pozadí klienta a podle okolností i zjistí, do jaké míry je možné klientovi pomoci k nalezení jeho správné cesty. Případně svou pomoc podmíní „... souladem s vůlí i osudem duše“, „vůlí Otce Nebeského a ...“, to záleží, co vše je léčitel schopen odhalit. Pokud přeci jen přemůže bariéry zákazu – tu klientovu karmu pak zesílenou přebírá na sebe a svůj rod.

Avšak tato omezení a případná prokletí a ... lze někdy časem rozpustit za cenu intenzivní práce výhradně onoho člověka, aby si zasloužil pomoc „Otce veškerých nebes i vesmíru a stvořitele všeho“. Který jediný jako zcela nejvyšší arbitr smí a dokáže zrušit a rozpustit dokonce i smlouvy nezrušitelné. Pokud je správně požádán a vidí, že již tak lze.

¹⁸⁴ Právě toto si mnozí lidé v době nedávné neuvědomili a vedeni svým z vnějšku uměle vyvolaným strachem podepsali smlouvu ke svému věčnému totálnímu otroctví své duše. Za tuto smlouvu pak obdrželi do těla i svou hmotnou pečeť – tzv. „tečku“. V důsledku toho kromě obdržení daru mnoha jiných trápení jim byly zcela odpojeny (vypnuty, zrušeny) vyšší čakry důležité pro vysvobození duše a další cestu k Bohu. Jejich duše je vypnuta.

Dyšší čakry

Toto téma je na výklad problémové. Neboť někteří autoři jasným pojmem čakra označují objekty, efekty a procesy (děje), které ve skutečnosti čakrou nejsou. Přitom skutečná čakra se vším co je s tím spojené podle sanskrtu vyjadřuje „kolo“, točící a vrtící se. Zároveň pulzující energii a jak jsme již výše probrali, jsou to specificky vytvarované části našeho strukturovaného biopole, jež z okolí čerpají energii vakua (nulového bodu či ...) a hlavně ji přetváří na životní pránu do frekvenčních pásem potřebných pro funkci jak všech našich ve hmotě vytvarovaných orgánů, tak zároveň zajišťují správný chod celého našeho komplikovaného biopole (kompletní aury). Tím je pak vytvořen individuální komplet pro ukotvení vždy jedné jediné duše pro její funkce a plnění jejích úkolů ve hmotném 3D prostředí. Ta duše je s tímto kompletem propojena – obrazně řečeno jako potápěč se svým skafandrem, po celou dobu jejího „ponoru“ do 3D reality.

Takže označovat vícedimenzionální reality, do kterých duše anebo vědomí může rovněž vstoupit a pohybovat se v nich, něco jako další komnaty poznání, anebo stupně uvolnění při dočasné expanzi vědomí do jiných kosmických hladin ..., tak tyto jiné dimenze označovat pojmem čakra je v podstatě iluzorní a hlavně nevýstižné, zavádějící. A to i s přihlédnutím k tomu, že my momentálně vázaní zde v tomto našem aktuálním existenčním prostoru kosmického hologramu těžko můžeme popisovat jevy a děje ve vícedimenzionální realitě pojmy ukotvenými a platnými v našem prostoru. Byť pracující a popisující část naší dimenze, kterou zatím mnozí nejsou schopni ani vidět, ani cítit (nahmatat) ba o ní ani uvažovat. Proto i představa, že když z hlavy vyleze vědomí a škrábe se po žebříku někam výše do nějaké kuličky – že je v další vyšší čakře – to je vlastně hodně zkreslené vyjádření pocitů i reality. A nebude odpovídat skutečnosti. Je to jen průmět pohledu a jeho popis (vyjádření) může být zatížen značnými nepřesnostmi. Přestože vjemy a pocity, které si odtamtud přinášíme, mohou pro nás být reálné, skutečné a s naším aktuálním prostorem vykazují procesní koincidenci (zdánlivou podobnost) a možná

mohou na nás mít i nějaký další vliv. To však teprve musíme zjistit a zkoumat. Vždyť my prozatím nejsme schopni řádně prozkoumat ani prostor, kde jednou coby duše uvolněné od těla se budeme věnovat přípravě na své další vtělení. Zde máme zatím jen spekulace na základě úryvků – zprostředkovaných zpráv.

Pro většinu sdělení mnohých autorů o „vyšších čakrách“ tedy platí to samé, co bylo psáno již v předchozí podkapitole. To, že tam někde je vidět světlo, které třeba i plápolá a víří, to ještě neznamená, že to jsou čakry. Když v rámci vyššího celku jim schází jejich čakrová vnitřní podstata (mechanismus a funkce). A pokud je to třeba i čakra samého Slunce ... ano, pro něj to je jeho čakra, ale není to čakra pro mou duši a ducha. Pro mě a mou duši to představuje pouze další prostor či obrovský vortex či nějaký jiný typ singularity, u kterých musím být velmi obezřetný. Abych neskončil například „jako polínko v něčích cizích kamnech“, anebo i jako chutné sousto na talíři.

Pokud však nějaký takový objekt pro mou i jiné duše zde na planetě je nějakým způsobem důležitý, je dobré o tom vědět. Pak lze pátrat i po tom, co to pro nás jako lidi znamená, jaký to má dopad pro nás i pro Univerzum. A hledat, jak my se k tomu máme postavit, abychom nenarušili chod vyššího řádu dění.

Nyní tedy stručný vhled, co je podle některých pramenů označováno za čakry. Číslování však oproti původním zdrojům posouvám o ty dvě nově objevené čakry ... tedy pokračuji číslováním až za devítkou. Ty původní prameny zatím stále ještě uvažují pouze se sedmi čakrami. Texty neuvádí žádné hlubší podrobnosti, jen takové to oblíbené obecné „...“
Dále uvádím jen stručný výtah smyslu (extrakt toho podstatného).

„Desátá čakra“

– se má nacházet nad naší hlavou. Její otevření má provázet brnění a tlak nad hlavou. Jejím cílem prý je napojit nás na naše pětidimenzionální „já“. Práce s ní má být signálem naší připravenosti k životu na frekvencích vyšších dimenzí. Má také napomoci otevření tzv. „pěti paprskových čaker“ (tedy Kristových stigmat) ... jinak ve skutečnosti schopnost praco-

vat především s kotevními čakrami chodidel a čakrami dlaní – viz popis již dříve v této kapitole.

Zhodnocení – ti, kteří již pracovali podle této knihy, toto vše již mají dávno otevřeno. Čakry dlaní a kotevní čakry chodidel se otevírají (aktivují) jinými postupy. Pravdou je, že pro účinnou práci s čakrami rukou je velmi dobré mít již trvalé otevření či napojení jak k Božské Matce Zemi, tak i k Otci Nebeskému. A toto bylo i cílem kompletního výcvikového postupu – návodu této knihy.

Se zmiňovaným prostorem nad sahasrára čakrou jsme již také pracovali – je to brána spojení a nebylo nutné ji výrazně zmiňovat ani zde kreslit složitá fyzikální schémata této části silových polí. Prostě jsme s tím lehce a intuitivně přímo pracovali a prošli.

„Jedenáctá čakra“

– je projevem naší kosmické existence. Jako duhová koule kolem našeho těla. Multidimenzionální portál, přesouvá nás časoprostorem a umožňuje naše spojení s vnějšími světy. Umožňuje propojení vlastní moudrosti s tou vnější – kosmickou.

„Dvanáctá čakra“

– projev a „dědictví“ duchovního mistra již realizovaného ve svých předchozích inkarnacích. Schopnosti spojené s touto kvalitou se u mistrů otevírají již v ranném věku (už před pubertou, i když ještě musí „dozrát“). Zajišťuje přístup ke svým minulým schopnostem, které nebývají běžně přístupné. Je nutné udržet svou skromnost a pokoru.

„Třináctá čakra“

– tato dimenze (prostor) se nám otevírá prostřednictvím naší oddanosti Bohu. Rezonuje s celou galaxií, veškeré vědění je dostupné. Možnost dokončení svých úkolů je závislá na dobrém spojení se Zemskou čakrou.

„Čtrnáctá čakra“

– umožňuje přímé spojení s Bohem. Je možno završit (dokončit) rozvoj schopností božského mistra.

Zhodnocení:

Kdo projde svou cestou, sám si odpoví na všechny otázky spojené s těmito tzv. „čakrami“. Znovu zdůrazňuji, počínaje číslem deset včetně –

čakry to nejsou. Je nutné se naučit užívat správnou, výstižnou a přesnou terminologii.

„Čakra Zemské hvězdy“ (namísto patnácté tzv. nultá čakra) – umožňuje úplné (tedy i obousměrné) propojení s Matkou Zemí.

Zhodnocení:

Tímto spojením začíná komplexní metodika výcviku uvedeného touto knihou.

Zvláštní výjimku z tohoto všeho tvoří pouze systém **devíti čaker Ježíšova kříže** – jak jej nazval šrí Kaléšvar (8.1.1973 – 15.3.2012). Tyto čakry mají jak své jantry, tak i mantry, způsoby čištění a aktivace a rovněž vyzařování ke svému člověku, k němuž jsou napojeny, jenž je má aktivovány. Není však možné je lokalizovat nikde v těle ani v aurickém poli. Jsou zcela mimo náš zdejší prostor a jejich energie působí na příjemce svého vyzařování holisticky (kompletně). Působí tedy z vyšších úrovní (dimenzí) a pouze adresně. Jejich aktivace výrazně pomáhá při získávání mistrovských dovedností a vlastně jsou i podmínkou k jejich zvládnutí. Tedy i k obdržení tzv. siddhis – svatých sil a schopností. Podle tradice z hinduistického prostředí, Ježíš na nich pracoval několik inkarnací ještě před svým posledním známým vtělením před cca 2000 lety. Kdy teprve až pak šel v mladém věku do Indie – dokončit svou přípravu ke svému úkolu. Mimo jiné právě tréninkem všech zbývajících dovedností a schopností, které jsou mu v Novém zákonu připisovány coby zázraky boží.

Pro jiné zázraky, pro něj výsledek dlouhodobé přípravy a mnoha tréninků i předchozích inkarnací. Toto vše musel učitel Ježíš absolvovat ještě před tím, než byl připraven ke svému poslednímu zaznamenanému veřejnému vystoupení.

Tyto čakry však již přesahují rozsah této knihy.

Zpevnění aury

Jak již bylo probráno, naše osobní aura má mnoho úkolů, funkcí a významů. Jeden z nich je také ten, že na úrovni silových polí aura představuje též naši osobní ochranu. Tedy představuje do jisté míry i bezpečnost a nedotknutelnost naší vnitřní integrity – především z úrovně vnějších silových polí a jejich efektů.¹⁸⁵ I když v průběhu našeho života je toto „brnění“ každodenními střety značně potlučené, zprohýbané, leckde zrezivělé a také silně děravé. A častokrát naším špatným neuspořádaným životem i zevnitř propálené. Z mnoha děr ven „trčí šípy“ do nás implantovaných programů, působících v našem podvědomí pro cizí prospěch.¹⁸⁶ Trčí z nás „tykadélka“ různých astrálních larev a jiných parazitů. A kolem nás neustále se sacími brčky létají další neviditelní fujtajblíci s jedinou touhou, kdykoliv se pořádně napít z naší základní životní ener-

¹⁸⁵ Pro vysvětlení a hlavně pochopení zda je to možné a o co se vlastně může jednat – alegorie odjinud:

Naše planeta doprovázející své Slunce a letící společně s ním kosmickým prostorem ... ten prostor není zcela prázdný, proto i ona potřebuje mít celé „vrstvy“ různých ochran. Proti drobnému kosmickému smetí je chráněna atmosférou, ve které drobné kamení a družice shoří před dopadem na zem. Větší sice dopadnou – avšak mnoho škody nenarobí. Proti hodně velkým útvarům, které by jí sice mohly pocuchat, ne však zničit, ale mohly by vyhubit život na ní ... proti těmto nám zde božští předci zanechali skryté technologie na jejich rozstřel ještě před jejich dopadem. Co však s částicemi, které vidět ani nejsou?

Tedy s kosmickým záření, které je jak částicového, tak i vlnového charakteru? A proti těmto neviditelným, avšak reálným hrozbám je naše planeta vybavena právě opět neviditelným silovým polem elektromagnetické povahy. Zbytek již je opět jednoduchá školní fyzika, o které je dobré také něco znát. *A na naprosto stejném principu pracuje i naše aura – specifické biologické silové pole našeho těla.*

¹⁸⁶ Pro snazší přiblížení normálnímu chápání je to psáno obrazně. Ve skutečnosti se jedná o rezonanční vazby mezi naším prostorem (hmotným i nehmotným vnějším polem) a mnoha jinými vnějšími anténními systémy. Ty totiž mají také své vlastní elektromagnetické silové pole a bývají součástí celých rozsáhlých přenosových sítí, soustav těchto dílčích polí (jejich elementů).

gie, vysávat nás. A pak máme mít nějakou sílu a také být zdraví. *Imunitní odolnost i celková odolnost naší aury je totiž závislá též na její kompaktnosti (povrchové neporušenosti) a také na úrovni „naplnění našich vnitřních baterií“.*

Z tohoto důvodu je nutné věnovat pozornost i pročištění, zpevnění a uhlazení vlastní aury. A také být schopen v případě potřeby si zpevnit některé ochrany a ku práci přivolat také vhodné pomocníky. A nezapomenout vždy ve správný okamžik to provést.

Např. stahovat a zpevňovat svou auru, když sám vstupuji do svého vlastního a již vysvěceného a chráněného prostoru, kde pravidelně medituji, je celkem zbytečné. Avšak na druhou stranu, právě v tom okamžiku je vhodný okamžik k tréninku oné dovednosti. Nejvýše je potřeba ze sebe otřepat vše, co jsem kde cestou na sebe nasbíral a očistit se ... aby se to pak při meditaci nedostalo do mých hlubších úrovní jak těla (prostoru vnitřního aurického pole), tak i do mého podvědomí a hlubinné paměti. Výhodou technik uváděných v této knize je, že tento problém je automaticky řešen příslušnými správně pronášenými „průpovídkami“.

Pokud však v tomto mnou užívaném prostoru budu léčit někoho jiného, nemůžu vědět, jaká astrální havěť z něj poleze a zda se nebude na oplátku chtít odvděčit poctěním své parazitické přítomnosti právě mou auru. Právě v tomto okamžiku je nutné provést zpevnění své aury a je na místě také přivolat další pomocníky z vyšších úrovní reality.¹⁸⁷ Právě pro tento případ následně nutné likvidace těchto astrálních parazitů je zase vhodné ovládat techniku práce s černými dírami. To vše důležité bylo již zpracováno v předchozích kapitolách vždy tam, kde to právě z hlediska metodiky výkladu bylo právě aktuální.

Pokud zase po meditaci, kdy sám jsem ve značně excitovaném stavu a všem astrálním larvám v blízkém okolí zářím jako maják uprostřed hodovní tabule, kde já sám svou aktivovanou pránickou energií jim mohu

¹⁸⁷ Moje léčitelka jim říkávala „andělé“ ... na tom označení nezáleží. Jako spíše na tom, že na zavolání *přijdou a jsou to velmi silná vysokofrekvenční silová pole s vysokou inteligencí*. Často pomohou zabezpečit to, co jsme opomenuli, ba dokonce komunikují a poradí, pokud se s nimi léčitel umí domlouvat.

posloužit právě coby jejich hlavní chod, pak se rozhodně vyplatí před vyjitím z tohoto svého chráněného svatého prostoru „*stáhnout knot své petrolejky a ještě nasadit ochranný cylindr*“. Toto zpevnění své vlastní aury po provedení duchovní práce ještě před opuštěním chráněného prostoru a odchodem do ulic, to již bylo podrobně popsáno v kapitole „Fixace, parkování, děkování“.

To samé je pak nutné provést i pro druhou, léčenou osobu. Jinak místo právě odstraněných potíží se promptně dostaví a zahnízdí zase problémy jiné, ještě dříve, než dojde domů. A jak to provést s ošetřovaným klientem – na to jsou zase jiné kurzy a školení.

Pozn. 211:

Na tomto místě je dobré ještě zmínit to, že tak jako lze trénovat fyzickou sílu a ... včetně odolnosti proti vnějšímu působení u bojových sportů, tak skuteční mistři po dosažení své základní mistrovské úrovně ve svém výcviku přechází na posilování a ovládání především svého pole (aury). Jak z hlediska akčnosti, tak i obrany a též i odolnosti. Část těchto tréninků by mohla mít společný název „pancíř“. To však již není náplní této knihy.

Stažení aury (zpevnění)

Je nejjednodušší variantou ochrany.

Je potřebné vědět, že člověk permanentně duchovně konající má po jisté době auru podstatně větší než ostatní lidé. Pro vysvětlení principu této techniky lze auru přirovnat k nafouknutému balónku. Pokud poloměr této bubliny zmenšíme, povrch se pronikavě zpevní, nebude v něm takové pnutí. Navenek povrch balónku sice bude pocitově měkčí, ale bude odolnější proti proražení. Zároveň vnitřní náplň se jako když „zhutní“. Nejedná se tedy o upuštění páry (ztráta síly), nýbrž jako kdybychom trochu „stáhnuli“ vnější plátěný obal balónku (jeho oplet) a to co je uvnitř (symbolicky plyn), jako by tím vlivem to mírně zkapalnělo (snížil se vnitřní přetlak hrozící roztržením obalu).

Provedeme to prohlášením:

Auru na 90 cm stahuji – teď!

Jako pomůcka pro lepší soustředění (vědomý prožitek) – mě v tomto okamžiku vždy automaticky začaly cvičit ruce, proto ještě přidávám i popis doprovodných gest. Než začnu vyslovovat uvedenou mantru – zvednu a roztáhnu ruce asi do výše očí, mírně před sebe a na šířku více jak loktů. S nádechem pronesu první část věty a při vyslovování závěrečného „**ted**“ otevřeně dlaně sevřu v pěsti (uchopím „**auru** za její okraj“) a s výdechem je zároveň prudce stáhnu před sebe a předloktí zkřížím před prsa do „**X**“ a přitisknu k hrudi. To písmeno je znamením Ondřejova ochranného kříže a v tom okamžiku zpevňuje i naše svalstvo. To je vše. Případně ještě po vyslovení lze provést nádech, zároveň s uvědoměním si tohoto nádechu dovnitř do sebe celým povrchem těla. Není to však výslovně nutné, ten pocit většinou přijde časem sám. Toto nadechnutí již většinou vyžaduje zvládat vizualizaci a umět ve svém těle vyvolávat a také vnímat pocity. Skvělou průpravou k tomuto vnímání svých vnitřních pocitů je Šulcův autogenní trénink.

Pročištění aury a aktivace malých štítů

Pokud jsme se předtím pohybovali někde v nechráněném prostředí plném astrální havěti (na ulici, v nákupním středisku a podobně), je poměrně jisté, že na nás rovněž ulpělo něco z toho negativního a destruktivního, co tam poletuje (a že tam toho je více jak dost). Do jaké míry a jak hluboko, není podstatné. Pokud zrovna máme na někoho léčivě působit, třeba i na dálku, nebo třeba jen tak pro sebe si meditovat, je vhodné se napřed sám očistit. Podle stupně znečištění, a také podle té které výcvikové školy, existují různé techniky, různě komplikované. Může tomu předcházet i speciální rituál s využitím kouře, koupele pod vodopádem za současné recitace různých speciálních manter... Anebo i jen krátká, již nacvičená technika s vhodnými gesty.

Tuto celkem rychlou techniku je vhodné zařadit hned za předchozí stažení aury. Její účinek se časem bude stupňovat podle toho, jak dalece pokročí náš pilný trénink i v dalších částech celé techniky „zažehnutí světla“.

Pro začátečníky v tomto okamžiku je vhodné si aktivovat dlaně jejich lehkým chvilkovým třením o sebe, několika malými kroužky.

Obě ruce (dlaně) držíme přibližně svisle a křížem před hrudí ve vzdálenosti asi 20 cm od těla tak, aby vnitřní ruka byla k tělu hřbetem a vnější hřbetem ven od nás. Dlaně s předloktími v tom okamžiku před naší hrudí zaujaly podobu obráceného písmene „V“. S prsty volně roztaženými a dlaněmi mírně od sebe, jako bychom mezi nimi drželi balonek či klubíčko velké asi jak spojené pěsti. Krátce a malými kroužky to klubíčko mezi dlaněmi zlehka jako kdyby válíme. Představujeme si při tom, že všechno to někde pochytané špinavé smetí z naší aury stahujeme a mezi dlaněmi právě do onoho klubka motáme. Jako když páreme vlnu ze starého svetru. Během tohoto stáčení (motání) pronášíme text:

***Vše co není mé,
je cizí a disharmonické,
za okraj aury vytlačím!***

A s posledními slovy vnější rukou (její hřbet směřoval od nás), v gestu zastavení kroužení a jako když uchopené klubíčko, nyní rychle otáčíme dlaň od nás ven a celou ruku přitom vytrčíme od sebe s prsty následně směřujícími vzhůru. Prostě to klubko špíny gestem té vnější dlaně odhazujeme od nás pryč (*za okraj aury vytlačím*).

Druhá, vnitřní ruka při tom tvoří protipohyb. Otáčí se dlaní k nám a při tom ji rychle položíme až na hrud'.

Pozn. 212:

Po delším tréninku, až když již máme vše automaticky a rychle zvládnuté a hlavně procítěné, lze v případě naléhavé potřeby i pohyb rukou provést pouze myslí. Bude to fungovat také (například když někde na veřejnosti netoužíme máváním rukama budít zbytečně velkou pozornost).

Po tomto odmrštění všech v našem poli posbíraných aurických nečistot ven pryč, je vhodné ihned aktivovat čakry a posílit tak ochrannou funkci svého aurického pole. K tomu je vhodné mít ruce již dříve aktivované jejich třením. Tedy do doby, než nám stačí pomyslet a „jiskřičky prány“ v našich dlaních již běhají.

Ven vystrčenou ruku, co odhodila ono smetí, necháme zvolna klesnout. Druhou rukou, nyní drženou před tělem dlaní k sobě, začneme svis-

le pohybovat před čakrami nahoru a dolů (středně rychle), jako když něco před tělem od čaker odsekáváme. Ruka i prsty jsou volné asi jako když „smetáček“, kterým se zepředu ometáme, asi na dlaň od těla. Není nutné se dotýkat ani základní, ani korunní čakry (nad hlavu ruku nedáváme, nejvýše před čelo). Pronášíme při tom:

***Čakry čistím, čakry spojuji.
Cizí napojení – odstraňuji.***

Při tom, během těchto několika pohybů nahoru a dolů bývá ruka někdy postupně jakoby odtlačena vpřed před nás, dále od těla (není podmínkou). Tento pohyb již dříve pránicky aktivované dlaně před tělem vlastně zároveň rozproudí i pránu kolem čaker v kanálech ida a pingala.

Na závěr tou rukou s jejím posledním (jedním) zvedáním od spodu břicha vzhůru až nahoru, asi tak k čelu, počneme zároveň po celou tu dobu tvořit kroužky. Jako bychom tím ku tělu naháněli vzduch (pránu) a zároveň recitujeme:

Přední a zadní štíty roztáčím.

Zvýšený průtok prány tak roztočí čakry a jejich lotosy se o trochu více rozvinou. Jejich zadní strana rovněž tak. Tím rozvinutím čakry jednoduše začnou intenzivněji koncentrovat a do těla nasávat pránickou energii (jsou to přeci energetická čerpadla) a zároveň se spojí v jednolitý obranný štít vpředu i vzadu (vize navlečeného pancíře). Dále tento aktivovaný stav již pouze stabilizujeme konstatováním – slovy:

***Ochranné pole je stále aktivní!
Tak je – tak zůstává!***

Zároveň právě v tomto okamžiku většinou také složím obě ruce na hrudi, s dlaněmi volně překříženými a setrvám tak jeden celý vědomý (pozorovaný) nádech.

Varianta očistění aury a lehká aktivace čakr

Dříve jsem k tomu samému účelu používal starší variantu cvičení a bez slovního doprovodu. Napřed se chvíli troy dlane a prsty o sebe pro oživení prány v rukou.

Pak se provádí fáze očisty:

jedna ruka s prsty bříska lehce spojenými jakoby ve špetce (mudra, spojuje potřebné živly) se volně pohybuje kolem trupu vlevo a vpravo ve svislé rovině nahoru a dolů po parabolickém oblouku vytaženém až nad hlavou. Tedy po jednom boku nahoru nad hlavu a po druhém boku dolů a zpět. Několikrát.

Následuje aktivace čakr:

opět stejným držením všech prstů ve špetce (anebo s prsty uvolněnými, jako by tvořily štětec) se ve svislé rovině před tělem, kousek od těla, před čakrami, vykonávají rychlé vířivé malé kroužky a postupuje se zdola nahoru. Začíná se u dolních čakr a postupně se to zvedá až do výšky čela a zase zvolna zpět dolů. Opět několikrát. Roztáčíme si takto čakry.

Tím je provedeno čištění aury od různých nachytaných balastů a aktivace čakr, tedy naplnění energií. Bez dalších ochran.

Opět platí stejně jako u všeho ostatního. Účinnost a sílu zajistí předchozí pravidelný usilovný trénink. Když již pocítíme, jak ta gesta a pohyby probudí naše tělo, pak již často stačí jen jeden pohyb, anebo i jen na něj pomyslet. Pocity nám sdělí – že vše již pracuje tak jak má.

Posílení ochran - technika tří křížů

Přes to vše při náročnější práci, zvláště při léčení klienta, kdy většinou nelze dopředu vědět, jaké astrální příšerky v sobě nosí a co vyběhne z jeho pole ven, je přímo nutné posílit celou svou vlastní ochranu. Ta svým blokujícím efektem musí kolem nás působit ve všech směrech.

V Indii se tomu říká „vytvořit ochranné kruhy“. Tam na to před modlením (mantrováním) a meditací použijí standardně tzv. 3G mantry (guru, Ganéša a Gájátrí) uvedené v kapitole „Hinduistické zahajovací a ukončovací mantry – Doporučené mantry před zahájením práce“. Ty však nejsou ochranou proti cíleně vedeným magickým útokům provedeným někým proti nám z vnějšku. Proti takovým útokům je potřebné použít silnější kalibr, například „kabalistický kříž“, „mantry pancíře“ anebo „ochranu fialového plamene“, případně jiné techniky odpovídající danému typu magického boje.

Pro běžnou potřebu denní praxe však plně postačuje ochranná technika zvaná „tři kříže“. Při nácviu si lze v daných směrech ve vzduchu před sebou – gestem ruky vytvořit (nakreslit) kříže podle následujícího návodu a poté provést gesto jejich roztočení máchnutím rukou. Ale pokud se to člověk naučí mentálně vizualizovat svým vnitřním zrakem, pak je to méně nápadné a stejně účinné, rychlé a kdykoliv pohotově použitelné v každém prostředí.

Provedení – vizualizujeme si (představíme) v ruce štětec namočený ve zlaté barvě (světle), pokud potřebujeme, tak si vizualizujeme třeba i tu nádobku se zlatou barvou (zlatým světlem, já při nácviu používal zlatý fix). Tím „štětcem“ pak přímo před sebou před očima nakreslíme oním zlatým světlem rovnoramenný kříž (řecký, ne latinský). Druhý stejný pak vedle něj o cca 45° šikmo vpravo a třetí zase naopak o stejný úhel od středu před očima – šikmo vlevo. Jako když jeden je před námi a vedle něj přibližně před našimi rameny jeho dva pobočníci. Následné „rozmetací“ gesto vypadá, jako bychom jejich středy svými prsty 3× najednou přeškrtnuli tak, že první tah vedeme ihned od středu posledního vytvořeného levého kříže až na střed toho pravého a odtud zase ihned zpět k levému a ještě jednou jeden stejný pohyb zleva vpravo. V podstatě pohybem podle psaní symbolu písmene „Z“ jejich středy propojíme a zároveň je takto uděleným impulsem (na „tři facky“) rozmístíme či roztočíme kolem sebe. Ony se již samy správně rozmístí.

Jako slovní vyjádření prováděné skutečnosti, nápovědu a zároveň po delším nácviu vlastně mantru spojenou s touto aktivitou a tedy tuto

realitu nakonec vytvářející, doporučuji při provádění výše popsané vizualizace vyslovovat mantru:

***Tři zlaté kříže tvořím.
Ve třech směrech a
ve třech úrovních bytí
září, chrání, harmonizují.***

Při nácviu v soukromí je dobré tu vizualizaci vždy doprovázet skutečnými pohyby své dominantní ruky. Obvykle to vychází první řádek pro kreslení a ty tři poslední řádky na ona tři mávnutí – „rozmetání“.

Smysl – rovnoramenný kříž je z hlediska jin – jang energeticky zcela vyvážený. Představuje v rovnováze propojené všechny čtyři základní živly kolem svého utajeného středu – pátého živlu (světla). V pradávých dobách se také užíval jako symbol světla, tedy symbol slunce. Kříže jsou potřebné tři, neboť je nutné zabezpečit všechny tři úrovně bytí ve vzájemné jednotě (jejich součinnost je zajištěna propojením právě přes jejich středy ¹⁸⁸). Proto je také „rozháníme“, aby se v pohybu rozmístily správně kolem nás, aby působily ve všech směrech, „ve všech úrovních bytí“.

Většinou mívám pocit, že se mi rozmisťují postupně vzadu, vlevo a vpravo (i když jsou pohyblivé), ale není to dogma. Podobně jako v boji – když jsou krytá záda a boky, pak lze veškerou svou sílu věnovat na řešení problému, který je přímo před námi. A přední směr je můj pracovní směr, směr plného soustředění. Většinou potom na čele pocítuji jakési rozjasnění. Vnímání a pocity každého však jsou vždy vysoce individuální.

Pozn. 213:

Ve druhé významové hladině je potřebné si uvědomit, že je potřebná ochrana jak proti vnějším směrům, tak ale jistě nebezpečí na nás číhá i uvnitř našeho pole – přímo v nás samých. Po celou dobu naší hmotné existence jsme totiž provázeni čtyřmi „entitami, jakoby bytostmi“, či principy s námi permanentně spjatými. Jsou stále rozmístěny kolem nás a relativně v těsné blízkosti. Dvě entity, vlevo a vpravo, nám často špatně našeptávají. Třetí, zadní bytost stojící za námi představuje naši minulost a

¹⁸⁸ Vlastně je to jen jiná varianta Šivovy jantry – viz [obr. 25].

naše pradávne zkušenosti a je „relativně neutrální“ ve smyslu, že působí buď proti nám, nebo spolupracuje s námi – podle našeho špatného či správného postoje. Tedy zda jsme či nejsme ve vleku obou našeptávačů, pak nás brzdí a podráždí nohy, anebo nás tlačí vpřed. Čtvrtá bytost je před námi vepředu a snaží se nás vést tou správnou cestou, k vyšším kosmickým principům. Jenže tuto radu lidé většinou neposlouchají a dají více na své boční našeptávače. Jenže lidé netuší, že až se jednou bude vážit jejich srdce na vahách bohyně spravedlnosti Maat, tak tam zároveň stojí i všichni čtyři pokušitelé, ale tentokrát v roli udavačů (čtyři kanopy vedle rakve). A vydávají o nás svědectví, neboť jsou součástí nás samých.

6 možnostech poznávání - cesta gnose

Cesta hledání a nalézání – také je možné mluvit o „cestě gnose“, tedy o cestě poznání a vlastně také o zkušenosti. Což je právě to, co kdysi učitel Ježíš přinesl ze svých studijních cest světem ke svým krajanům i obecné veřejnosti. Co vysvětloval svým žákům širšího kruhu.

„Kdo uvěří ve mě ...“ ... to bylo o tom, že

„... kdo uvěří tomu, co říkám a vysvětluji, jak se má žít ...“

(překlad do našeho slovníku).

To byl smysl jeho slov a o ten smysl návodu správné cesty životem – o to se tehdy jednalo. O poznání správné cesty a překonání svých iluzí.

O vědomé cestě životem.

Proto ti, co jej posléze svým životem následovali a žili podle jeho návodu – ti vstoupili na jeho cestu svým životem, ti šli cestou, jeho cestou, cestou poznání, tedy cestou gnose.

Ten kdo pozná „Tajemství a smysl života“ (ten film byla každému položená zásadní otázka, ne odpověď), ten je již na cestě k Bohu (k Otcem Nebeskému), ten se již nebojí a kdo se nebojí – toho se naopak bojí falešní „mocní tohoto světa“. To byl ten pravý důvod k vybití všech raných křesťanských obcí Římem, vybití gnostiků ohněm a mečem. Ať již se jim říkalo gnostici, bogomilové, Albigenští (kataři ... kacíři) a mnozí další – všichni byli satanu nebezpečím. Ten boj však ještě neskončil – ten nyní vrcholí.

Základem všeho je poznání – odhalení a pochopení toho, co je ukryto v nás, poznání svého spojení s Otcem Nebeským. To není o naučení se, o schopnostech citací textů – to je jen předstupeň pro neznalé a nevědoucí, aby teprve mohli vstoupit na svou vlastní cestu ke svému vlastnímu poznání, pochybování a ověřování.

Pokud se ke své cestě chceme připravit – předem se něco naučit – musíme vědět jak.

To znamená vědět to, co škola neučí. A chtít hledat moudrost.

Poznávání, učení a rozvoj osobnosti

Proces poznávání a učení lze posoudit z několika směrů. Záleží na tom, jakou nyní, v této své inkarnaci, máme svou základní dispozici. Je dobré o tom něco vědět a vědět, jaké jsou naše silné a také slabé stránky. A nejít sám proti sobě. Proti svému „snu života“ (tedy životnímu plánu duše ... úkolu).

Tedy v zásadě kráčí o to, zda budeme pouze cvičeným červem v bahně světa, anebo člověkem důstojným pojmenování „potomek boží“ (dcera a syn, dítě boží, ... člověk).

Každý jedinec má daný počátek a konec své cesty. Konec někdy může být z rozhodnutí vyšší instance změněn. Trasa celé naší cesty životem pak záleží na síle vedení svým vnitřním snem a na naší svobodné vůli, zda svůj životní úkol naplníme. Hlavní náš úkol před námi často bývá úspěšně utajen až do samého konce naší cesty. Kromě toho máme možnost na své cestě splnit mnoho dalších, drobnějších úkolů. Často jako karmický dopad našich dřívějších životů – ať již jako dluhů a odčinění, anebo i „výběr nečekaných úspor“. Něčím projít musíme, zvláště máme-li to připraveno v plánu svého osudu. Ale také hodně toho vůbec nemusíme. Zvláště nemusíme platit cizí karmu, kterou nám někdo přihodil na záda. Lze to vše rázem smazat a spálit, včetně „nezrušitelných smluv“ s „čerty“, pokud v sobě umíme aktivovat božské světlo. My sami! Ne někdo za nás! Přesněji ne my, ale Otec Nebeský – ta nejvyšší instance všech světů – prostřednictvím nás, pokud jej požádáme a otevřeme se mu svým srdcem. A o tom všem je právě tato kniha.

První naše otázka tedy musí být, jaký je náš hlavní životní plán a úkol, který máme splnit. Když právě v okamžiku našeho zrodu, při prv-

ním nádechu svého těla „pijeme z poháru zapomnění“. Někdy to také bývá popisováno jako polibek anděla. Horší však je stav poté, když k nechráněným nově vtěleným duším přichází destrukční entity se svými zájmy a programy a takovému novému človíčkovi naloží na záda k odpracování ještě svou odpornou karmu. Tedy cizí osud. Avšak i toto je řešitelné s užitím světla Otce a energie Božské Matky.

Když toto vše je i není člověku jasné a má se začít učit a připravovat k závěrečnému finále a zkouškám (*má na to celý život, celý život je jedna jediná školní třída*), musí napřed poznat své možnosti poznávání. A správně a účelně je využít.

Prvotní je vždy všímavost a nezaujaté pozorování. Pak odhalování souvstažností, hledání a porovnávání, vymezení okrajových podmínek, analyzování a také propojení (kvantové jevy), skládání mozaiky poznání. Z toho pak vyplývá i následná možnost použití a využití poznaného a naučeného. Ale bez práce to nikdy nebude. Ani v nebi nelítají pečení holubi do huby. Veškeré popisy ráje jsou pouhá iluze a matoucí přelud. *Ráj totiž je zde, zrovna tak jako i peklo.*

Informace a možnosti poznání

Občas zde použiji nepřesně vágní slovo „*informace*“. Myslím tím jen neutrální stav, přesněji pouze **ve smyslu „zprávy“ či spíše balíčku „dat“**. Rozhodně ne pravém významu toho slova. Je to důležité vědět – proč tedy žijeme v informační éře.

Viz napřed tyto doplňkové poznámky:

Pozn. 214:
Informace ¹⁸⁹

Je nutno ujasnit pravý význam tohoto slova – neboť všude je to nadužívaný termín – většinou vždy bez chápání jeho smyslu. Bývá to servírováno tak, aby v každém byla vzbuzena emoce, že to je velmi důležité. Opak však jest pravdou. **Znamená to někoho ovlivnit ... zformovat.**

¹⁸⁹ Informace bývají většinou vysílány právě pro něčí úmyslné zmatení. Pro člověka jsou mnohem důležitější pravdivé zprávy a fakta (včetně jejich podrobností).

Správné vyjádření smyslu je – předáním někomu konkrétního proudu slov jej **vnitřně zformovat** v prospěch toho, kdo tento proud slov k němu vyslal. Tedy *přeprogramovat něčí myšlení (příjemce informace) a tím docílit i jeho jednání ve prospěch někoho zcela jiného* (většinou vysílajícího tu informaci).

Pozn. 215:

Druhý význam pojmu informace z čistě odborně-technické terminologie související s informačními technologiemi pak je ... konkrétním zpracováním balíku vstupních dat, popisujících jakýsi výsek reality, vytvořit balíček výstupních dat se zkoncentrovaným obrazem smyslu toho počátečního balíku dat vstupujícího do zpracování. Odpovědět tak tím na konkrétní přesnou otázku týkající se reality popsané původními daty. Ta otázka, přesněji odpověď na ni, má zásadní význam pro příjemce té odpovědi – jinak by to celé nedělal. Pro ostatní to sice možná může být zajímavé ... ale oni tu otázku neměli. Takže pro jiné nevědomé (nezúčastněné) je to opět jen pouhý šum, anebo chaos v informačním prostředí.

Pozn. 216:

Takže tedy vše ostatní jsou pouze pouhá data o konkrétním výseku reality (data pravdivá či nepravdivá).

Případně přinášené (zasílané) sdělení s odpovědí. Možná i odpověď na otázku dosud ještě nevyslovenou. Podle míry závažnosti otázky a také důležitosti znalosti správné odpovědi, tyto „zprávy“ doručené v pravý čas dokonce mohou mít cenu i „celých armád“, zvláště když o nich jiný nemá potuchu (citace klasiků).

Zprávy, sdělení, fakta, data, informace ... to vše je pokaždé něco zcela a zásadně jiného.

Dnes jsme ve stavu úmyslného přehlčení jalovými „informacemi“. Na to mozek reaguje vypnutím – přestává přicházející tok dat kontrolovat a filtrovat. Málo kdo ví, že v tento okamžik uspání vědomí (ztráta vědomé kontroly nad přicházejícím proudem dat), tehdy je cesta do našeho podvědomí plně otevřená. Vše tam volně vtéká a ukládá se (programuje naše podvědomí), včetně doprovázejících emočních nábojů (ty tomu dodávají vyšší prioritu). Takto jsme tedy zcela bezbranní vůči programům do nás vkládaným – působících v cizí prospěch. Ty následně jednou později ovlivňují naše myšlení a hlavně přimějí nás k jednání proti svému vlastnímu zájmu.

Zároveň s tím jsme přehlčení a neustále hypnotizováni naprosto zbytečnými, nesmyslnými, nekonečnými a dějově roztržštěnými telenovelami. Jejich smysl je ... hypnotizováním pomocí televizních frekvencí a prázdným bičováním našich emocí – naši touhu žít svůj vlastní skuteč-

ný život nám nahradit pouhým pasivním sledováním virtuálních příběhů (zdánlivých, neexistujících, vymyšlených). Jejich tvorbu s cílem našeho usnutí a udržování otroků v klidu zajistí fungující umělá inteligence. Přesně v tom duchu, jak bylo ukázáno na počátku filmové trilogie Matrix. (Smysl onoho zveřejnění pravdy je již otázka jiná, právní ... „zločin a trest“.)

Jedná se tedy o naše zhypnotizované vypnutí a „domestikaci druhu“ ... přetvoření svobodného myslícího živočišného druhu za psychicky plně ovládaného bezduchého otroka, humanoidního robota.

Lze tedy shrnout

– informace jsou zbraň, namířená proti lidem. Jsou nástrojem řízení lidí. Žijeme v informační válce, v bitvě o ovládnutí našeho mozku – o schopnost svého vlastního myšlení. Pokud vyhrájeme a najdeme a spojíme se s podstatou své duchovní bytosti – zůstaneme člověkem. Jinak se stáváme pouhou biosoučástíkou cizího, dálkově ovládaného stroje.

Proti „temným stínům“ lze použít jedině pravdu – její poznání. Ta je však „nahá a škaredá“ ... říká nám totiž, jak moc hluboce jsme se mylili. To pomýšlení málo kdo snese a vydrží. Nicméně osvobozující pravda – ta je u Boha – Prvopočátku – Zdroje všeho. Stačí se jen k němu dostat, o pravdu a pomoc požádat celým svým srdcem.

A učit se myslet, učit se ovládat svou mysl i podvědomí a hledat vědění. *Chce to jen chtít a zbytečně nebloudit.*

Základem veškerého poznání je počáteční nečekané „**všimnutí si**“. Tedy rozpor v poznání (tzv. „kognitivní disonance“) mezi svým dosavadním vnímáním světa a nečekaným pozorováním reality – že *něco je náhle „jinak“*. Prostě počínají praskat naše „brýle iluzí“, tj. podprogramy myslí zkresleného vnímání a vyhodnocování reality, uložené v našem podvědomí (hlubinné paměti), ty náhle mají poruchu. Následně realitu *můžeme popřít* – anebo začít pátrat po její skutečné podobě a hledat, zda náhodou nemusíme začít tak trošku měnit svůj dosavadní pohled na svět (hledat a pátrat).

Ta kognitivní disonance a z toho plynoucí emocionální rozladění psychiky člověka může ve svém výsledku nabýt dopad ... od mávnutí rukou a zapomenutí (se zdůvodněním: „asi jsem měl přelud“) ... až po velmi těžký psychický šok („totální deziluzi“ – ztrátu veškerých životních jistot). Tento typ šoku patří mezi nejtěžší – oproti pouhým šokům má mnohem vyšší smrtelnost (ať již je následný způsob smrti jakýkoliv).

Bez počátečního „všimnutí si“ se žádný pokrok lidstva nikdy nekoná. Jít za pravdou a tedy jít proti všem, to vyžaduje hodně velkou odvahu.

Poznávání celkového obrazu totiž souvisí i s jeho změnami a možnostmi ovlivnit jejich směřování správným směrem. S rozvojem života, s tvorbou světa. S opětným včleněním se do Univerza.

Mechanická × logická paměť

První charakteristika poznávání (a úhel pohledu) je o převládajícím typu paměti. *Mechanická* či *logická paměť*? Každá je zcela jiné kvality a vůbec spolu nemusí souviset, nemusí být propojeny. Každá může nabývat hodnot od nuly až po velmi vysoké maximum. Za jistých okolností může jeden převažující typ paměti částečně suplovat hluboký nedostatek druhého typu paměti. Avšak ideálem je, pokud jsou obě dvě na patřičné výši a schopny vzájemné úzké spolupráce. Pak se jejich účinek místo sčítání násobí. Avšak nic není špatně, neboť pokud si někdo něco úmyslně nezničí sám, pak pro svůj životní úkol mívá ode všeho namíchanu tu správnou míru.

S čím ale tyto dvě různé paměti souvisí?

Mechanická paměť se vztahuje především k pojmům. Pojmenování na základní úrovni. Jak objektů, tak i dějů, postupů. Základ veškerého dalšího základního dorozumívání. To však ještě neznamená, že tomu, co si pamatujeme, musíme rozumět. Ale zopakování něčeho se snadno měří a od zkoušejícího nevyžaduje v podstatě ani jinou hlubší znalost a dovednost. Toto je minimum a zároveň maximum, které se vyžaduje především od otroků. Je to dnešní stav charakterizovaný většinovým škol-

stvím, které dnes je jinak čím dále horší a nevalné úrovně. I zde úroveň neustále klesá (laťka se snižuje). Dnešní generace nezvládají ani 10 % toho, co si dokázali pamatovat naši dědové a babičky. Naplňování této paměti sice rozšiřuje rozhled, avšak nenavyšuje kvalitu. Mluvíme o základní běžně potřebné denní pracovní rutině.

Mechanická paměť tedy prvotně souvisí se základními pojmy, kvantifikací datové zásoby. Souvisí s elementárním domluvením se na základní biologické a společenské úrovni. Bez problémů ji mají a také zvládají dokonce i zvířata. Na této paměti staví svou existenci především konzervativní osobnosti. Jejich úlohou bývá udržovat dosavadní rovnováhu a zajišťovat každodenní rutinní provoz. Postupem času se však konzervativci většinou stávají brzdou vývoje a pokroku a vedou ke zkáze firem, obcí, národů. Zvláště při nechápání změn podmínek vývoje společnosti. Vyznačují se dogmatickým lpěním na postupech, které sice kdysi byly dobré, ale dnes se již staly brzdou a ve skutečnosti již škodí.

Mechanická paměť navíc úzce souvisí s prvním propojením ducha na hmotu těla – řečí. Řeč jako taková, původní univerzální je přímo programově uložena v oněch „nadbytečných“ asi 80 % struktury kódu šroubovice DNA (tzv. nekódovaná). Tam je uložena celá struktura řeči – univerzální jazyk pro dorozumívání se po celém vesmíru. Ale zde ve velmi ranném dětství je nutné k tomu teprve napojit naše zvukové symboly a významové asociace pro komunikaci zde v naší materii. To řeší každá bytost, každý jedinec již v prvních letech svého života.

Mechanická paměť je velmi důležitá pro předávání kulturního dědictví dané společnosti – především v tom nejmladším věku. Předávají se pojmy a základní významy, mravy a morálka společnosti, schopnost domluvení se a porozumění – jak mezi lidmi, tak i možnost spirituálního a mystického spojení. Pokud se v tomto období začnou do paměti človíčka míchat cizí slova (tedy ne-mateřský jazyk) – vzniká chaos v mysli a dochází ke ztrátě schopnosti „komunikace s nebesy“ a hlavně k přerušení rodových kořenů. Po ztrátě rodového ukotvení z jedince později zbude již jen třtina ve větru – otrok kohokoliv.

Navíc již dávno (v minulém století) byly vypracovány postupy na úspěšné mazání mechanické paměti a to jak v měřítku jednotlivců, tak i

paměti společnosti, celých národů. Především prostřednictvím infiltrace cizího a ničením svého vlastního rodného jazyka. To je vždy počátek budoucí destrukce.

Logická paměť oproti tomu je o něčem zcela jiném. Je úzce spjata s dalším rozvojem osobnosti, především myšlením a poznáváním. Všimá si vazeb mezi objekty a jevy, a to nejen vazeb triviálně zřejmých (to je obsaženo vlastně i v základu mechanické paměti), ale pracuje také již s tím, co na první pohled až tak zřejmé není. Ve svém základě tato logická paměť tedy staví na požadavku jisté úrovně předchozího naplnění mechanické paměti. Logická paměť pracuje s již dříve zvládnutými pojmy (termíny).

Logická paměť však souvisí více se schopností kvalifikování. Je podmínkou pro odhalení kauzálnosti jevů. Se schopností všimát si, porovnávat, uvažovat, analyzovat situaci z různých úhlů pohledu, vytvářet závěry a ověřovat. Je základ budoucí schopnosti hledat řešení v nových a změněných podmínkách. S využitím analogie pak pomáhá nalézat správnou cestu k řešení i v situacích nových, dosud zcela nepopsaných. Je kreativní, konstrukční, učí hledat další a neotřelá řešení. Zvedá inteligenci svého nositele. Do života přináší mnohem více možností, než jen užívání čistě mechanické paměti. Tvoří základ geniality objevitelů. Ti, kteří lidstvo v čemkoliv někdy posunuli vpřed, vždy měli tuto paměť mnohem rozvinutější, než byl průměr.

Bohužel její rozvoj je značně individuální záležitost a není tak snadné ji rozvíjet a především měřit. Jak má učitel posuzovat a známkovat, zvláště pokud žák vymyslí postup na vyšší úrovni, než na jaké je schopen uvažovat sám jeho učitel?

Z hlediska potřeb společnosti – přestože jsou pro společnost takoví lidé velkým přínosem, tak se systém tyto osoby snaží potlačit. Neboť pro své znalosti jsou hůře ovladatelní a schopni odhalit chyby a také lži a ohrozit tak pijavice ovládající společnost. Prostě narušují klid zahrávající vrchnosti. Mohou ostatním nevědomým poskytnout příklad k neposluš-

nosti, odhalit cestu ke svobodě. Proto také často bývají pod zesíleným dohledem.

Na této paměti také staví „paměť národa“. Běda národu, který si tuto paměť nechá odebrat a nahradit ji mechanickou pamětí importovanou mu cizím dobovačným vládcem. Neboť právě dějinná logická paměť úzce souvisí se správným výkladem minulosti. A minulost tvoří budoucnost. Minulost je ovládána a deformována dnešním vládcem, neboť si tak zajišťuje svou budoucnost (George Orwell).

Pro lidstvo je přímo životně nutné udržovat a rozvíjet právě tuto svou společnou dějinnou paměť. Nenechat si ji přeprogramovat médii pracujícími v prospěch dosavadních satanistických vládců a jejich úředních posluhovačů.

Pozn. 217:

Měl jsem kdysi studenta, který měl dokonalou audio i video paměť. Bohužel logickou paměť nulovou. Při vyvolání plynně opakoval kterékoliv učivo přesně tak, jak bylo řečeno. Bohužel nikdy ne k položené otázce.

V principu – přestože mluvil, vlastně ani netušil, co a o čem to mluví. Protože si tohoto nedostatku nebyl vědom, tak přes všechny snahy a jinak vysokou suverenitu svého jednání a chování, k maturitě prostě nedospěl.

Pozn. 218:

Také jsem znal člověka majícího značný problém s mechanickou pamětí (slabý autismus na určitý okruh vjemů), tedy problém s mechanickým vybavováním. Protože si toho byl vědom, vyhýbal se úkolům založených na tomto principu. Jakmile se mu však podařilo najít mezi dílčími objekty logické souvztažnosti, rázem mohl využít svou silnou stránku (logickou paměť) a pamatovat si vysoké složitosti a hlavně vazby. To mu umožňovalo složité úkoly vždy správně „rozmotat“ a díky vyšší míře intuice také nalézat i nová netradiční řešení. I když z důvodu horší mechanické paměti byl oproti jiným lidem pomalejší.

Mechanická paměť tedy umožňuje pamatování si velkého množství střípků znalostí a kdykoliv je vytáhnout k potřebě, ale nedokáže složit komplikovanější mozaiku reality. Mechanická paměť je tedy hromada kaménků v kaleidoskopu, často ve slabě a špatně uspořádaném obrazu. Logická paměť je schopna nalézáním souvztažností v té kupě barevných sklíček najít obraz fungování systému a i jádra problémů, ke kterým nečekaně dochází, protože jiní je nevidí.

Tedy zatím co mechanická paměť je nanejvýše jen trochu setříděný statistický souhrn dat o realitě, tak logická paměť o vztazích mezi prvky datové množiny umožňuje tato data poskládat do jakéhosi obrazu fungování konkrétního výřezu reality. *Neboť skládá mozaiku dějů, funkcí, vztahů.* Je schopná se dopracovat jak k obrazu vnitřního mechanismu fungování uvnitř dané podmnožiny, tak i k jejím hraničním funkcím vůči sousedním podmnožinám, a nakonec i k funkci dané podmnožiny v rámci celé nadmnožiny – tedy objevit realitu mnohem vyššího řádu. Navíc často umožňuje použít jiný úhel pohledu a odhalit tak i jinou strukturu, čehož si dříve jiní nevšimli, ale může to být brzy důležité.

Pozn. 219:

Pozor, toto výše je napsáno a platí o **fungování logické paměti!**

To vůbec **nesouvisí s logickým uvažováním** „mužské“ levé mozkové hemisféry, která velmi často vede k těžkým omylům. Ta se totiž většinou distancuje od pravé mozkové hemisféry charakteristické vyšší mírou intuíce.

Zatím co intuíce (šestý smysl) je naopak schopna logickou paměť mnohem lépe využít.

Pozn. 220:

Ten zdánlivý „rozpor“ mezi „logickou pamětí“ a „logickým myšlením“ je snadno vysvětlitelný.

To „**mužské logické uvažování**“ obrazně souvisí s mikroprocesorem počítače. Asi jako když má v pořádku pouze zabudovaný matematický ko-procesor, ale v hlavní části má procesor někde závadu (poruchu v obvodech). Tedy je to pouze o zpracování protékajících dat na cestě od vstupu k výstupu.

Oproti tomu ty dvě rozdílně se chovající paměti mají své technické zobrazení (obdobu) v uspořádání souborů na discích tzv. „expertních počítačů“. Což jsou vlastně obyčejné počítače určené k práci v režimu tzv. „expertního výpočetního systému“. Což je databázový balík programů, který na rozdíl od běžných databází pracuje se dvěma diametrálně odlišnými bázemi dat (uloženými ve zdánlivě nezávislých odděleních). Jedna z nich je obvyklá báze dat (pojmu a jejich objektových charakteristik) a druhá pak je báze potenciálně možných logických operací s oněmi daty nižší úrovně. A takový programový komplet, když je naplněn svými daty konkrétního oboru, ten pak ve spolupráci s odborníkem nahradí i tým specialistů - expertů různého zaměření. Prostě profilovaná „umělá inteligence“ do kufříčku.

Ale jinak to bylo o uspořádání a funkci paměťových souborů zcela různého uspořádání a různých datových souvztažností.

Tedy ještě jednou:

Mechanická paměť odpovídá pouhé plné i rozsáhlé statistické bázi dat částečně setříděných, jinak víceméně s vnitřním chaosem. Typ „*najdi a rychle podej*“ a nic více po mě nechtějte.

Logická paměť pak představuje k té první datové základně druhý vyšší datový balík souvztažností mezi základními daty té nižší úrovně. Ten pak umožňuje jejich mnohem účinnější přeskládání a vytěžení – tedy řešení mnohem náročnějších úkolů (hledání odpovědí na složitější otázky).

Prostě když se ví, co se hledá, snadněji a rychleji a jiným způsobem se nalezne – i bez dlouhého přesívání celých kopců hlušiny.

Mozaika × Kamének

Druhý rozdílný přístup k poznávání světa a čehokoliv spočívá ve schopnosti *nadhledu a rozhledu oproti vidění pouze detailu*. Tedy poznávání od celku k detailům, či cesta od mnoha detailů k celku? Opět je ideálem, když člověk plně ovládá oboje a ve vzájemném souladu. Pak je mu opět otevřena cesta ke genialitě. Obě, v zásadě odlišné metody, mají svá pro i proti, výhody i nevýhody a jsou obě potřebné a ovlivňují se. Opět je špatné, pokud výrazně převládá jen jedna varianta vnímání – opět nás to přivede do slepých uliček.

Základním principem náhledu je, že realita (mozaika života) se skládá z jakýchsi základních kostiček. Někteří jsou schopni vidět mozaiku, tedy celkový obraz a nevnímají dílčí části a jejich souvislosti, jiní vidí pouze samostatné kostičky a nejsou schopni vidět celek. Souvisí to hodně i s jejich dosavadní životní průpravou (filtrem vidění ... brýle iluzí ... programy myšlení uložené do podvědomí v cizí prospěch). Tedy k čemu je v korporátním školství připravovali.¹⁹⁰ Na otroka, či otroka připravovali.

¹⁹⁰ Žijeme opět v období konečné fáze vývoje lidstva, v období „maturity“ všech. Buď zkoušky složíme a tentokrát projdeme, anebo opět zmizíme z povrchu Země – jako již několikrát. Sami se zničíme.

Jsme před konečnou fází – přechodu na globální fašisticko-otrokářský systém hlídáný umělou inteligencí. Kde člověk je již jen pouhou součástí ve „stroji“ složeném z „obchodních“ a tedy i obchodovatelných celků. I člověk je podle „práva“ již jen pouhou obchodovanou položkou – pouhý fiktivní zaknihovaný vlastnický dokument s připojeným „živým mluvícím dobytčetem“.

A tuto úlohu plní i veškeré školství – příprava a výchova nevědomého dobytčete –

vaného na dráhu „dozorce otroků“ ... tedy tzv. „vrchnost“. ¹⁹¹ Tedy opět pouze jen otrok, byť s větším kusem chleba, za který se mu vyplatí zaprodát kamarády i duši.

Základní programovací techniky pro toto používají pojem řešení problému „shora dolů“, tzv. technika dekompozice, anebo řešení „zezdo-la nahoru“, technika skládání modulů. Který postup je v daném případě „rychlejší“ a s jakou mírou chybovosti a také vyšší nákladů, to závisí na míře složitosti problému (zadání).

Technika poznávání **kostiček** je opět základní metodou. Zde se staví základní elementy, „cihly“ budoucí stavby. Bez nich to nepůjde. Nelze plánovat stavbu domu, když nebudeme mít a znát základní suroviny a polotovary. A ty je nutné mít zpracované, dobře poznané! Opět je to o rutině, o dobře a kvalitně provedené odborné práci na daném dílčím úseku. Špatně položená cihla může zničit celý dům. Jedna jediná, opačně namontovaná součástka zničila raketoplán. Ale pouhé znalosti cihel jsou také málo, když je nutné stavět katedrálu.

Tedy někdo k tomu, aby poznal studovaný obor, musí zvládnout mnoho příkladů, naučit se rutinně zpracovávat značné množství základních postupů. Teprve až pak později mu v mysli sepnou informace a vědění o celku. Jeho síla a přednost však nespočívá ve tvorbě koncepcí a celkových řešeních, nýbrž v běžných rutinách, kde zajistí všechno, co je potřebné pro dobrou funkci jeho díla ve vyšším celku. Je detailista, vidí a hlídá blízké souvislosti, nevidí a nemusí umět vidět nadřazený vyšší

„kvalifikovaného spotřebitele“. To je fakt, ať se nám to líbí anebo nelíbí. To však již je na zcela jinou knihu – o řízení světa ďáblem.

¹⁹¹ Hlavní *iluzi vnučenou všem* je, že celek je řízen lidmi a ti jsou společensky rozvrstveni podle úrovně svých schopností. Tedy pracující a vrchnost. A každý se má snažit posunout se po té hierarchické pyramidě výše a proto až do úmoru pracovat. A pak se jednou prý bude mít lépe. Není to tak. I ten na vrcholu je jen otrok něčí cizí vůle (kdykoliv snadno vyměnitelný). I když má plnější talíř a „iluzi moci“ ... i on je jen otrok, byť se zlatým bičem. Ani on však neví a nevidí vše – to je základ moci toho, kdo vládne z pozadí: „*vládnout a nebýt viděn!*“

celek, také většinou nepochopí jeho smysl. Jeho schopnosti a dovednosti na vyšší úkol prostě nestačí.

Tento postup poznávání od detailů k celku je důkladný, avšak dlouhý. Dlouho není vidět celek. Někdo však třeba ani nemá vidět celek, neboť to má zajistit někdo další.¹⁹²

Oproti tomu druhý případ – nadhled, má výhodu poznání celé **mozaiky**, celé struktury a schopnost koncepční práce na větších celcích. Takový člověk bývá schopen poznat a definovat potřebné vztahy mezi jednotlivými kostičkami pro dosažení celku. Je to již vyšší stupeň poznávání a vyžaduje vždy alespoň rámcové poznání všech dílčích kamenů stavby. Právě z tohoto úhlu pohledu, tedy zajištění jejich součinnosti v rámci celku. Je to tedy jiná kvalita poznávání a není povrchní. Na dotažení oněch detailů (dílčích úkolů) pak jsou právě oni specialisté spolupracující na témže díle.

Zde bývá skryto jedno velké nebezpečí. Platí jak pro studenty, tak i později pro lidi ve vysokých funkcích. Často dobře neznají všechny kameny celé stavby – mnohdy o nich nemají ani ponětí. Běžné úlohy praxe pak sice jsou schopni uřídit, ani však netuší, kolik kardinálních chyb za ně odstranili „ti bezejmenní dole“. *Avšak z neznalosti kritických vazeb mezi detaily často učiní chybná rozhodnutí s pozdějším fatálním dopadem.* Bohužel si to většinou ani neuvědomí. Často a především v důsledku svého mocně vyvinutého a deformovaného ega a z toho plynoucí následné povýšené samolibosti, v důsledku jejich společenského postavení. Začínají věřit ve svou neomylnost a nedbají a nevšímají si vysílaných varovných signálů od detailistů. Pak již je jen krůček k zániku dosud prosperující firmy. A při tom by stačilo jen málo. Na stole „velkého manažera“ před svými očima neustále mít nápis:

„Jak je to možné, že to stále ještě všechno funguje, přestože to řídím?“

¹⁹² Dříve se mluvilo o „dělbě práce“. Je to špatný a úmyslně zavádějící termín pro řízení davů „temným stínem z pozadí“. Správněji bychom měli mluvit o „*zespolečenštění práce*“.

Bez ohledu na obě varianty metody poznávání skutečnosti sem k nim ještě patří tomu všemu nadřazená, vzácná vyšší **schopnost vidět a pochopit smysl celé mozaiky a i její postavení v celé obrazové „galerii“**. Toto poznání je pro další posun lidstva ještě mnohem významnější. To však vyžaduje jak schopnost pracovat s detaily, tak zároveň i s celkem a uvědomovat si a poznávat i jiné mozaiky života a spojovat je do vyšších celků. A tuto dovednost také stále rozvíjet. Tedy ovládat schopnost vidět dopředu a dále, než je třeba jen okamžité zvýšení zisku. Je to člověk „renesančního rozhledu, znalostí a dovedností“. Se schopností práce v mnoha různých oborech.

Sem kdysi směřovala příprava a výcvik nejtalentovanějších osobností starověku. Zasněvců nejvyšších tajemství. Duší – osobností tak vyspělých, že po ukončení svého výcviku se sami stávali učiteli svých učitelů, pouhých to strážců a přenašečů oněch hlubokých tajemství (kteřím oni sami nerozuměli). Toto nebyl výcvik nejvyšších úředníků, ti se sem, k tomuto tématu, během svých studií ani nedostali. Prostě jim na to scházel potenciál, jejich duše ještě nebyla dostatečně vyspělá. Talentové zkoušky přístupu k těmto zasvěcením a znalostem si řídila ta nejvyšší možná instance, Otec Všemohůra. Ti, kteří se sem jen přiblížili, mohli být nejvýše jen pouhými králi, velekněžími-obřadníky. Avšak nic víc. K vyšší úrovni vědění (a spojení s Otcem Nebeským) totiž díky svému deformovanému egu – prostě již nedosahovali.

Avšak zájem vládců stínů a inverzního vesmíru je – všemi prostředky potlačit takovéto nejzazší možné lidské poznání. Proto systém „vlády neschopných“ nad lidmi atomizoval poznávání na pouhé dílčí úlomky, kostičky.¹⁹³ A tomu také celý výchovný a vzdělávací (školský) systém byl přizpůsoben. Co nejužší specializace a zahlcení nedůležitými detaily, včetně likvidace nadhledu a kritického myšlení. Dnes k tomu přibýlo i požadované a prosazované prudké snížení minimálního rozsahu

¹⁹³ Setkal jsem se s naprosto výstižnou charakteristikou a nelze ji bez ztráty jasnosti vyjádřit jinak, než přesnou citací:
„Odborník ví vše o hovně, o všem pak ví již jenom to hovno.“

znalostí absolventů všech škol – po celém světě. **Ztráta komplexního poznávání a ztráta smyslu života.** Uzavření lidí do osamění jejich psychiky v umělé kleci jejich mysli závadnými a destrukčními programy. Jejich zahlcení přemírou zbytečných informací o ničem, aby neměli čas přemýšlet, nekladli si otázky a nezačali na ně hledat odpovědi – a hlavně aby se jejich zjištění (odpovědi) poté ztratily v onom informačním šumu. *Králík upoutaný ve své kleci obrazovkou televize je snadno ovladatelný a hlavně nebude přemýšlet o souvislostech, o poutech svého otroctví (ekonomického).* Jednoúčelová součástka, kterou je možné po krátké době opotřeбенí nahradit, vyměnit a vyhodit na smetiště. Ideální spotřební styl. K čemu však je dobrý a potřebný – spotřební styl života? Je právě toto smyslem života?

Pokud lidstvo vytvoří stroj na vše, který bude za člověka i myslet, tvořit a dokonce i žít, pak opravdu již člověk není k ničemu potřebný. Pouze na maso – jako kuřata. Jenom na to a již na nic víc!

Vnímání a možnosti poznávání a učení **audio × video × prožitkové × intuitivní**

Poznávání světa lidmi souvisí také ještě se způsobem přijímání, zpracování a vstřebávání poznatků a dat. Každý musí poznat své základní dispozice a ty pak může rozvíjet. Může na tom stavět. Pokud mu však jsou vědomosti předávány jiným stylem, protože je to „nařízená školní metodika“, většinou učivo nezvládne. Přitom může být talentem vyšší úrovně než sami jeho učitelé.

Tato problematika souvisí s nastavením vstupů vnímání jedince. Jaký je jeho dominantní informační (datový) vstupní kanál do jeho systému. Informace na jiných kanálech pak nevnímá. A protože se je nenaučí jinak zpracovávat, tak je ignoruje. Ale i to, co umí a zná, to pak není schopen komplexně předat. A když pak budou dva takoví jedinci o čem-

koliv diskutovat a každý „funguje“ na jiném informačně-komunikačním kanálu, nikdy se nemohou domluvit.

*Opravdu nemohou? A co přímý přenos myšlenek z mozku na mozek – technika ovládaná talentovanými jedinci. A co pak navíc metoda přímé komunikace s entitami jiného druhu – zvířaty, rostlinami, kameny, ale také třeba i ufouny? Ale toto je již opravdu mimo oblast pochopitelnou současnou zapřsklou a zatuchlou vědou. „Vědou“ placenou za to, že takové otázky prostě nevzniknou. A kdyby přeci jen, tak budou důrazně zameteny se stolu do zapomnění.*¹⁹⁴

***Audio-preference** vstupu informací je jedna z klasických a propracovaných školních metod. Zvláště přináší úspěch při požadavku pouhého memorování textů a vztahuje se především k mechanické paměti.*

***Video-preference** vnímání umožňuje zpracovat mnohem více informací v jednom okamžiku. Informací jak o předmětech, tak i o vztazích mezi nimi. Oslovuje jak mechanickou, tak i logickou paměť. Toto je ona názorná výuka bratra Jana Ámose. Spolu s memorováním, tedy v kombinaci s audiokanálem a i všemi ostatními smysly ... tato technika pozvedla lidského ducha podstatně výše – k pochopení.*

V kombinaci!

Pokus o náhradu mluveného slova – řeči, má totiž za následek ztrátu základu myšlení, tedy pojmů. Pak následuje prudká degradace všech dalších a souvisejících schopností jedince – vznikne z něj jen cvičená opice. Bez neustálého memorování, tedy i slovního opakování a vyjádření zvládaného poznání, se v žádném případě prostě nelze obejít!

Rozvoj těchto metod působení na lidský mozek tedy vedl k rozšíření možností poznávání. A umožnil rozvoj talentům jak typu „analýza kostiček“, tak i „tvorby nových koncepcí“. Stály tedy za prudkým rozvo-

¹⁹⁴ Toto smí ovládat přeci jen ten, kdo pomocí tohoto právě ovládá veškeré lidstvo. Každý jiný by jej pak mohl v jeho moci a nadvládě snadno ohrozit.

(Anebo snad ne? Že to není náš sen, cíl a program, žít pod nadvládou teroru?)

Síla teroristy spočívá vždy pouze v bezbrannosti a bezradnosti jím ovládaných rukojmích.

jem lidského poznání, věd i techniky.

Jenom ne za potřebným rozvojem lidského ducha.

Jenže vše rovněž bývá také zneužitelné. Dnes již dávno jsou zvládnuty a také hromadně uplatňovány tyto *spojené audio-video technologie především pro ovládání myšlení lidí, jejich programování a následného ovládnutí jednání lidí v cizí prospěch*. Reklamou na kdejaké smetí počínaje, přes neustálé vymývání paměti národů, až k „demokraticky zmanipulovaným“ volbám svých dozorců, a nástupu represivního výkonného mocenského aparátu zotročovateli konče.

Jenže rozvoj těchto metod byl úspěšný také s užitím jednoho, tehdy nepopisovaného efektu užívaného ve vzdělávací praxi. Byl tak samozřejmý a užívaný, že vůbec ani nestálo zato se jím zabývat. Je to právě ten nepovšimnutý třetí způsob přijímání informací – **prožitek**. Současné komplexní přijetí vjemů ne jen smysly (včetně tělem, tedy hmatem), ale i jejich kompletní fyzické, intelektuální a emocionální zpracování. Dnes se ukazuje, že právě prožitek je mnohem více rozhodující a pro lidstvo budoucnosti důležitější, než vše ostatní. Má svá specifika a lze jej rozvíjet, trénovat. Samozřejmě nutná je i potřebná míra predispozice.¹⁹⁵

Pozn. 221:

Aby se zabránilo právě i tomuto způsobu učení a rozvoje lidských bytostí, včetně jejich socializace, bylo v průběhu let vymyšleno a v roce 2020 hromadně všude do škol nasazeno tzv. „distanční vzdělávání“. Záruka – že nikdo se nic nenaučí, a pokud by i takový dojem někdo měl, že ano - bude v životě a k čemukoliv naprosto nepoužitelný, nepotřebný. Nejvýše když prokáže jistou manuální zručnost a schopnost poslechnout svého dozorce.

¹⁹⁵ Dnes proklamovaný, tzv. e-learning, je jen směšný pokus o další „šou“, ale pro poznávání a vzdělávání význam nemá. Je to pouze obchod zahlcující svět velkým množstvím jinak bezcenných „certifikátů o ...“

*Jedince však nic nenaučí, nejvýše vycvičí dalšího papouška do klece. V době existence programů, které jsou schopny rychlého generování náhodných, vysoce odborných a těžko uchopitelných textů na jakékoliv téma, které nelze ani přečíst, tím už vůbec ne náležitě posoudit a zhodnotit, takové **vzdělání bez fyzické přítomnosti osoby učitele opravdu postrádá jakýkoliv smysl!***

Nejvíce informací se mezi učitelem a žákem může přenést přímo z mozku na mozek. Pokud jej oba dva ovládají a žák si ten svůj mozek před učitelem neuzamkne (toto umí každý žák). Samozřejmě – procesu učení se zúčastní celé tělo.

Pozn. 222:

Schopnost lidského mozku se cokoliv důležitého pro život naučit je limitována **časovými okny učení**. Na získání a účinné vstřebání („vsáknutí“ a ukotvení) vždy konkrétního balíčku vědomostí a dovedností na konkrétním stupni rutinního zvládnutí, tedy uložení do hlubších vrstev hlubinné paměti je vyhrazeno vždy jen vymezené období věku dítěte. Věku ani ne tak fyzického, jako spíše jeho mozkové zralosti, schopnosti vnímání a komplexního zpracování všeho prožitého.

Pozn. 223:

Zrakem o svém okolí přijímá člověk nejvíce informací. Nejvíce chybujícím lidským smyslem však je právě zrak! V podstatě a paradoxně – zrakem neustále zásobujeme (zahlcujeme) mozek živými informacemi.

Hlavní problém dnešní školy je naprostá absence rukou psaných poznámek.

Nemá smysl dávat žákům více poznatků, videí ..., když stejně nejsou schopni to vše vstřebat a neumí informaci přijmout a zpracovat. A pokud náhodou ano, tak ji stejně již nikdy nedostanou z hlavy ven. **Nikdo žáky neučí, jak se mají učit a také myslet. A klást si otázky a hledat na ně odpovědi.** A také co to ono neustále proklamované „učit se z hodiny na hodinu“, co to vlastně správně znamená? Jak se to správně dělá, umět a naučit se potřebné učivo bez vynaložení nadměrného úsilí a trvale je upevnit? A hlavně umět aktivně pracovat s vlastním mozkiem a vědět, jak se to lze snadno naučit. Vždyť to neznají ani jejich učitelé, ba ani na pedagogických fakultách se to neučí!

Celé tajemství spočívá v tom, že viděné a slyšené musí projít mozkiem a teprve zpracované, vlastní myšlenky, musí být vlastními prsty zaznamenány na nosné médium – papír! Ne do klávesnice, neboť ta je neosobní. Vlastnoruční záznam perem je prožitkový záznam mozku. Krátký pohled na vlastnoruční text i bez dlouhého čtení rázem oživí všechny paměťové stopy onoho prožitku. To je „úhelný“ kámen, na němž lze stavět každý další úspěch. Jenom na něm!

Klávesnice patří stroji a tištěný, či na monitoru zobrazený text, ten již je cizí a stejně nesrozumitelný, jako cokoliv jiného. Jeho jediný smysl pak je – po odmemorování při zkoušení a po známkování jej ihned na další hodinu zapomenout.

Staré zlaté kantorské pravidlo říká, že nic nezůstane v hlavě, co neprošlo celým tělem a všemi smysly, nejen dovnitř, ale ...

až ven. Jak ústy (musí být vysloveno), tak i prsty (osobní psaní poznámek vlastní rukou).

Pokud tohoto není, pak platí známé rčení:

„Viděl – zapomněl.“

„Jedním uchem tam, druhým uchem ven.“

Zde je právě ukryt ten problém, proč přes všechno úsilí učitelů a technické vybavení škol a také celkovou dispozici měnícího se prostředí v morfologickém poli planety a přes obrovský potenciál včetně probíhajících změn v lidské DNA, se kterým ty nové nejmladší generace přišly na svět, současní žáci nedosahují ani zlomku schopností svých dědů a babiček. Výmaz vnitřní odpovědnosti za sebe, naprogramované nevnímání až ignorování učitele, přesycenost prostředí smetím a informačním šumem o nesmyslech, virtuální náhrada vlastních prožitků. A likvidace tréninku praktických výstupů ve prospěch nalévání stále většího množství nepotřebných detailů do mozků žáků. A také roztržité schopnosti vnímání i čtení na co nejmenší střípky. Jen maximálně na délku jedné sms věty v mobilu, která ani není důležitá, neboť v zástupu je již dalších padesát naprosto nedůležitých „štěknutí mobilů“ ... o ničem.

Bohaprázdné tvrzení: *„neučte se všechno ... všechno potřebné si najdete na internetu“* ... jenže oni ani nevědí, co by měli hledat a kde by to měli hledat a proč by to vlastně měli hledat! A pokud něco najdou – stejně neví, co to našli a co by s tím měli dělat a jak jim to může být dobré.

Právě ona schopnost vnitřního prožitku a s ním související rozvoj správného hodnocení a myšlení vždy byla a stále i je – klíčová. Jak pro vlastní učení se, tak i pro vnímání a poznávání. Toto byla vždy ona vstupenka k nejhlubším tajemstvím lidstva. Ku rozvinutí nejsilnějšího potenciálu v člověku, k zázrakům. Rozvinutí zázračných schopností, magických sil, po kterých každá duše touží. Otevření přístupu k informacím celého kosmu. Komunikace s architektem Univerza – Otcem Veškerenstva.

Prožitkové vnímání je vnímání celým tělem a v celém těle. Spojené s vnitřním pozorováním. Tedy ne pouze prostřednictvím zbývajících

smyslů (hmat, chuť, čich). Jako vyšší způsob a přímá komunikace s mozkiem samozřejmě také využívá video a audio signál (zrak a sluch). Zároveň je to meditační ladění, tedy spojení s vnímáním energií a informací, spojení s vlastní duší. Zde se také otevírá onen často zmiňovaný šestý smysl – **intuice**, která je nás schopna posunout na tu „správnou kolej“ vedoucí k cíli našeho hledání.

A s tím pak vlastně velmi úzce souvisí další, vlastně již čtvrtá možnost příjmu „informací“. Je velice komplexní – avšak vyžaduje i komplexní otevření schopností jemného, tzv. mimosmyslového vnímání.¹⁹⁶ I když se o tom oficiálně ve „slušných kruzích“ nesmí mluvit (společnost, náboženství a především „oficiální placená věda“). Mluvíme o **telepatické komunikaci. Přímou z mozku na mozek, z podvědomí do podvědomí**. Nic není nemožné, je to jen o posunu hranic, které jsme si sami nechali vymežit a omezit.

Ale i tato možnost komunikace mezi lidmi probíhá, i když na nevědomé úrovni. Asi tak na 50 % veškeré naší komunikace. Že si tam takto do naší hlubinné paměti necháváme nahrávat pouze smetí a programy škodící našemu myšlení a celou schopnost této komunikace jinak potlačit ... to již je naše vina. A pokud to lze vyčistit – musí to učinit jen a pouze člověk sám (byť s návodem a dopomocí) – jenom musí on sám chtít.

Žádný z těchto typů komunikačních kanálů nebývá u *běžného zdravého člověka* zcela vyhraněn, upřednostněn a jiný zcela potlačen. Vzájemně se prolínají a každému jsou selektivně namíchány v různém poměru podle objektů vnímání. Pokud se zrovna nejedná o některé typy dysporuch, kterými se zabývají speciální pedagogiky. Tyto poruchy mohou být i vrozené – velmi malé procento. Dnes ale jsou, bohužel, uměle vytvořené – nekorektním zásahem do mladých rozvíjejících se organismů – očkovaním ve prospěch ještě větších zisků farmaceutické mafie.

¹⁹⁶ Někdy se užívá i pojem „extrasensorického“ ... neboť příjem i zpracování signálů probíhá zcela mimo dosud „vědou registrované smysly“. Informace vstupují přímo do podvědomí. Jedině naše podvědomí je schopno přímé komunikace s „nadvědomím“. A bohužel, většina lidí má uzamčen přístup ke svému podvědomí – strachem.

Dnešní žáci však neumí vidět, neumí naslouchat, mozek mají vypnutý.

Jen se domnívají, že mají nárok na vynikající známky a ty prostě dostat musí. Učení se – to ve smlouvě (v jejich mysli) přeci není – oni si mají jen přijít pro odměnu za obtěžující docházku. Nevědí, že známka je ohodnocení kvality jejich úsilí, mírou zvládnutí učiva, dovedností a schopností. Pokud tedy nezvládají, je přeci povinností školy snížit množství učiva, snížit laťku pro opětné dosažení dobrých známek. Takto to liberasti přeci požadují.

Záznam MP3 přednášky v mobilu (kterou stejně nikdy neposlouchají), fotografie tabule ve třídě (vždyť to už jednou viděli, tak proč by se na to měli dívat ještě jednou, když tomu stejně tehdy vůbec nerozuměli) a kopie cizích poznámek (kdo by četl ty dlouhé texty, a ještě nad tím myslel a pamatovat si ??) – vždyť pro školní známku takto učinili již maximum.

Nenastala již náhoda doba, kdy místo žáků má učitel hodnotit a známkovat „chytrost“ kopírek a obsah fotoaparátů a audiozáznamníků, mobilů? Žáci jsou nedůležití, to je jen obsluha, pouzí nosiči. Neboť průmysl dosud ještě nevybavil jejich mobily samostatným autonomním dopravním systémem. Nicméně již se na tomto úkolu ve vývojových laboratořích pracuje – to není vtip, to je bohužel současná realita, stav degradace lidského živočišného druhu!

Příklady cvičení

Čti sestavy nácvičku metody zažehnutí světla

Jak již bylo v úvodu napsáno, tuto techniku jsem začal cvičit před lety, kdy jsem se seznámil s několika různými postupy – energetickými cvičeními, a také přímým dýcháním prány do čakr, které mě čistilo, harmonizovalo a silně aktivovalo. Jak jsem toto první cvičení pravidelně vykonával, vždy po nějakém čase mě tekoucí energie dala informaci (pou) co dělat dál. Prostě po mém dozrání a získání dalších zkušeností mě energie sama inspirovala k dalšímu posunu a rozvoji duchovních cvičení.

Během nácvičku dalšího vždy trochu rozšířeného postupu, přitékající energie mě vždy donutila všechny hlasitě pronášené texty znovu precizovat, i když původně byly zamýšlené pouze jako pomocné a pro lepší pamatování si postupu. Musel jsem ty své tréninkové poznámky mnohokrát celé přepsat a zpřeházet. Když to již trvalo delší čas, začínalo mně být jasné, že za tím bude zřejmě vyšší záměr, než jen pouhá tréninková soupiska pro soukromou meditaci. Nakonec jsem přistoupil k podrobnému popsání a sepsání všech potřebných dílčích modulů, včetně jejich systemizace a poskládání do uceleného programového kompletu.

Průběžně s tímto rozsáhlým a podrobným textem vznikal ještě jeden, malý pracovní text. Ten, u kterého vše začínalo, který je mým pomocným a stručným zápisem pro podporu paměti v okamžiku meditačního pohroužení. Tam mám celý dlouhý meditační postup rozfázován a

poskládán tak, jak jde vše za sebou. Žertem jej pro jeho praktickou podobu i užívání nazývám „modlitební knížkou“. Avšak pro vlastní prvotní nácvik a i logickou návaznost a především pro pochopení se ukázala potřeba tohoto dělení na dílčí logické moduly tak, jak jsou zde sepsány jednotlivé kapitoly. Každý si ty zapouzdřené moduly může ve své osobní praxi poskládat tak, jak je právě potřebuje a cítí. Pro usnadnění samostatných nácviků zde zájemcům uvádím řazení, jak se osvědčují při plném tréninku. Nyní je to již ta poslední verze.

Takovýto soupis pro účel svého tréninku si může vytvořit i každý sám. Je to stejné ... k čemu jsme kdysi ve škole potřebovali sešit. Vznikne tak seznam bodů, co kdy v jakém pořadí za sebou je potřebné dělat, prožívat, vyslovit.

Vřele doporučeno.

Aby čtenář neměl velký problém vyznat se v tom množství údajů a dílčích modulů a přemýšlet a zjišťovat, kam která část přesně patří, dále jako základní kuchařka pro nácvik jsou připraveny tyto soupisy s odkazy na jednotlivé podkapitoly (moduly). Jsou to vlastně metodiky nácviku a doporučuji trénovat postupně – nepředbíhat. Je to stejné, jako ve sportu i při jakékoliv jiné činnosti. Vše se musíme učit postupně a přeskakování a přílišný spěch se většinou nevyplácí při žádné činnosti.

Existuje tedy také „stručný soupis“ textů (litanií, modliteb, manter, návodů na prožívání), ... vše v jednom kompletním vydání, který poskytnu těm, kteří u mne prochází plným intenzivním uvedením do techniky. Ten je metodicky i graficky propracován tak, aby jej bylo možno použít nejen k nácviku celé cesty techniky „Zažehnutí světla“, ale též třeba jako vedení jak při léčebných terapiích v přímém kontaktu s klientem, tak třeba i při dálkovém působení. Což jsem si také vyzkoušel. Navíc je to metodika použitelná pro rituální praxi i v jiných systémech. To si však adept již sám musí vybrat, které části z celkového programu právě potřebuje, co vypustí a kam vloží právě to své hlavní téma, co bude on dělat a v této knize tedy být nemůže.

Varování:

Jas Otce Nebeského a sílu Božské Matky démoni nesnáší a iluze se trhají.

Základní postup celkového nácviku pro úplné začátečníky a samouky

Toto je návod na delší „nedělní“ rituál, kdy žák celou knihu již v kostce prošel a jednotlivé dílčí moduly má alespoň několikrát vyzkoušené – prožité. Tehdy je lze poskládat a vyzkoušet i jejich seřazení ve větším celku za sebou – jako sváteční prožitek. Vyzkoušet na sobě celkové působení základní sestavy uváděných meditačních cvičení. *Tato sestava nepracuje s černými děrami ani s „červím tunelem“ cesty světla, nemá práci s Černou bohyní a neuvažuje s terapií klientů. S odváděním duší se nepracuje.*

Po příchodu na místo a jeho přípravě:

- Třemi kruhy očistit, vymežit a uzamknout rituální prostor.
(viz kap. *Rituál pro běžně používaný prostor malý i velký, uzavřený i otevřený*)
- Proneseme otevírací mantry.
(viz kap. *Doporučené mantry před zahájením práce*)
- Vykonáme kombinovanou ochranu aury z částí:
stažení aury, pročištění a zpevnění aury;
(viz kap. *Stažení aury (zpevnění) ... včetně následných manter*)
posílení ochrany třemi zlatými kříži.
(viz kap. *Posílení ochrany – technika tří křížů*)
- Přivolat a o pomoc požádat čtyři pomocníky;
(viz kap. *Přivolání živlů ku pomoci*)
případně povolát též svého patrona;
(viz kap. *Přivolání svého patrona*)
a ještě se propojit se svým vyšším Já.
(viz kap. *Spojení se svým vyšším Já*)
- Spojení s Matkou Zemí – aktivace její Šakti.
(viz kap. *Příchod k Matce ... celé kompletně s pozdravy a ...*)

- Chvalozpěv Matce – přijímání léčení.
(viz kap. *Léčivé působení Božské Matky*)
Je to základní program požadované a potřebné pomoci, rozšiřitelný o další žádosti (v případě potřeby lze někdy vynechat).
- Aktivace stromu čakr energií Země.
(viz kap. *Nádech do čakr – „Kvetoucí strom“*)
- Svěřit své tělo v ochranu Božské Matky.
(viz kap. *Ochrana těla*)

- Aktivace pyramidy síly; spojení se svou duší.
(viz kap. 2. *varianta – stavba vimany*)
- Směřovat let duše k Otci, doletět k němu.
(viz kap. *Příkaz k letu*)
- Spojení s Otcem – sjednocení.
(viz kap. *Pozdravy a komplimenty ... a i ty další části v balíčku*)
- Chvalozpěv Otci – otevírání se jeho pomoci a vedení.
(viz kap. *Léčení a vedení Otcem*)
Je to základní program požadované a potřebné pomoci, rozšiřitelný o další žádosti (v případě potřeby lze někdy vynechat anebo zkrátit).
- Rozzářit světlem Otce svůj čakrový strom.
(viz kap. *Nádech do čakr – „Zářící strom“*)
- Odevzdání se Otci, přijetí a ukotvení nových programů.
(viz kap. *Nové naplnění – fixace a aktivace*)

- Otče náš a Matko naše ... modlitbou se znovu sjednotit s Otcem i Matkou
(viz kap. *Modlitba sjednocení*)
a tak jest – tak zůstává.
- Zažehnutí ohně v srdci – vzlet fénixe.
(viz kap. *Nádech do čakr – „Hořící strom“*)

- Povolat zpět části duše – všechna těla domů.
(viz kap. *Zaparkování všech svých těl*)
- Auru zpevnit, uzavřít.
(viz kap. *Zpevnění, uzavření, stažení aury*)

- Uzemnit se, ukotvit u Božské Matky.
(viz kap. *Ukotvení se na Zemi*)
- Poděkovat Otci i Matce.
(viz kap. *Děkování*)
- Ponechat spojení s Vyšším Já;
(viz kap. *Spojení se svým vyšším Já*)
případně propustit patrona;
(viz kap. *Propuštění patrona*)
poděkovat čtyřem pomocníkům a propustit je ze služby.
(viz kap. *Propuštění živlů (pomocníků)*)
- Pronést ukončovací mantry.
(viz kap. *Doporučené mantry po ukončení práce*)
- Odemknout a uvolnit prostor.
(viz kap. *Uvolnění prostoru*)

Pak již zbývá po sobě jen uklidit.

Sestava modulů rozšířeného nácviku pro mírně pokročilé

Tato tréninková sestava je již komplexnější. Předpokládá již dobré zvládnutí základních technik jak samostatných, tak i v celku. Pomůcky jsou samozřejmě povolené, zřejmě málo kdo bude mít vše plně v paměti včetně všech recitovaných textů. Cílem je rozšířit praxi o další pracovní moduly.

Postup je rozšířen o práci s černými děrami, otevření červího tunelu k Otci Nebeskému a přímý přístup. Vybuduje se spojení a ochrana Černé bohyně. Rozpouštění problémů světlem Otce, použití poháru harmonizace pro léčení a pozhnání. Úklid smetí do černých děr. Uzavření tunelu i černých děr.

Neuvažuje se s terapií klientů ani s odváděním duší.

Po příchodu na místo a jeho přípravě:

- Třemi kruhy očistíme, vymezíme a uzamkneme rituální prostor.
(viz kap. *Rituál pro běžně používaný prostor malý i velký, uzavřený i otevřený*)
- Proneseme otevírací mantry.
(viz kap. *Doporučené mantry před zahájením práce*)
- Vykonáme kombinovanou ochranu aury z částí:
stažení aury, pročištění a zpevnění aury;
(viz kap. *Stažení aury (zpevnění) ... včetně následných manter*)
posílení ochrany třemi zlatými kříži.
(viz kap. *Posílení ochrany – technika tří křížů*)
- Přivolat a požádat o pomoc čtyři pomocníky;
(viz kap. *Přivolání živlů ku pomoci*)
případně povolát též svého patrona;
(viz kap. *Přivolání svého patrona*)
a ještě se propojit se svým vyšším Já.
(viz kap. *Spojení se svým vyšším Já*)
- Otevření a programování černých děr.
(viz kap. *Otevření a programování dvojice černých děr*)
- Otevření brány světla.
(viz kap. *Otevření červího tunelu*)
- Spojení s Matkou Zemí – aktivace její Šakti.
(viz kap. *Příchod k Matce ... celé kompletně s pozdravy a ...*)
- Chvalozpěv Matce – přijímání léčení.
(viz kap. *Léčivé působení Božské Matky*)
Je to základní program požadované a potřebné pomoci, rozšiřitelný o další žádosti (v případě potřeby lze někdy vynechat).
- Aktivace stromu čakr energií Země.
(viz kap. *Nádech do čakr – „Kvetoucí strom“*)
- Svěřit své tělo v ochranu Božské Matky.
(viz kap. *Ochrana těla*)

- Budování spojení s Černou bohyní.
(viz kap. *Spojení s Černou bohyní*)
- Aktivace pyramidy síly; spojení se svou duší.
(viz kap. 2. *varianta – stavba vimany*)
- Směřování k Otci – vstoupení.
(viz kap. *Příkaz k letu*)
- Spojení s Otcem – sjednocení.
(viz kap. *Pozdravy a komplimenty ... a i ty další části v balíčku*)
- Chvalozpěv Otci – otevírání se jeho pomoci a vedení.
(viz kap. *Léčení a vedení Otcem*)
Je to základní program požadované a potřebné pomoci, rozšiřitelný o další žádosti (v případě potřeby lze někdy vynechat anebo zkrátit).
- Rozzářit světlem Otce svůj čakrový strom.
(viz kap. *Nádech do čaker – „Zářící strom“*)
- Odevzdání se Otci, přijetí a ukotvení nových programů.
(viz kap. *Nové naplnění – fixace a aktivace*)
- Práce, osvobození, očista;
(viz kap. *Práce, osvobození a očista*)
upevnění.
(viz kap. *Upevnění očistných změn*)
- Otče náš a Matko naše ... modlitbou se znovu sjednotit s Otcem i Matkou
(viz kap. *Modlitba sjednocení*)
a tak jest – tak zůstává.
- Zažehnutí ohně v srdci – vzlet fénixe.
(viz kap. *Nádech do čaker – „Hořící strom“*)
- Pohár harmonizace, léčení a požehnání.
(viz kap. *Plný pohár*)
- Uzavření brány světla.
(viz kap. *Uzavření červího tunelu*)
- Úklid.
(viz kap. *Použití černých děr*)

- Zrušení černých děr.
(viz kap. *Uzavření a zrušení černých děr*)
- Povolat zpět části duše – všechna těla domů.
(viz kap. *Zaparkování všech svých těl*)
- Auru zpevnit, uzavřít.
(viz kap. *Zpevnění, uzavření, stažení aury*)
- Uzemnit se, ukotvit u Božské Matky.
(viz kap. *Ukotvení se na Zemi*)
- Poděkovat Otci i Matce.
(viz kap. *Děkování*)
- Ponechat spojení s Vyšším Já;
(viz kap. *Spojení se svým vyšším Já*)
případně propustit patrona;
(viz kap. *Propuštění patrona*)
poděkovat čtyřem pomocníkům a propustit je ze služby.
(viz kap. *Propuštění živlů (pomocníků)*)
- Pronést ukončovací mantry.
(viz kap. *Doporučené mantry po ukončení práce*)
- Odemknout a uvolnit prostor.
(viz kap. *Uvolnění prostoru*)

Vše po sobě uklidíme, odneseme.

Kompletní sestava modulů - velmi pokročilá

Předpokládá se již zvládnutá práce s otvíráním a uzavíráním černých děr i tunelu světla. Použije se již přímé volání Černé bohyně (spojení již je vybudováno, dále z nácviku vypouštíme, příležitostně je vhodné osvěžit je opakováním na místě, jak je výše uvedeno, tj. před odchodem k Otci).

V tomto nácviku ještě rozšíření o práci v exteriéru (příchod i odcházení).

Otevření průchodu ochranou pro odcházení bytostí cestou světla. Převádění duší k Otci Nebeskému. Zavírání průchodu ochranou, úklid. Odevzdání výsledků terapií Otci i Matce.

Po příchodu na vyhlédnuté místo ještě před jeho přípravou:

- V exteriéru požádáme bytosti místa o svolení k obřadu.
(viz kap. *Genius loci v místě dosud nepoužívaném*)
- Třemi kruhy očistíme, vymezíme a uzamkneme rituální prostor.
(viz kap. *Rituál pro běžně používaný prostor malý i velký, uzavřený i otevřený*)
- Proneseme otevírací mantry.
(viz kap. *Doporučené mantry před zahájením práce*)
- Vykonáme kombinovanou ochranu aury z částí:
stažení aury, pročištění a zpevnění aury;
(viz kap. *Stažení aury (zpevnění) ... včetně následných manter*)
posílení ochrany třemi zlatými kříži.
(viz kap. *Posílení ochrany – technika tří křížů*)
- Přivoláme pomoc Černé bohyně.
(viz kap. *Přivolání pomoci Černé bohyně*)
- Přivolat a požádat o pomoc čtyři pomocníky;
(viz kap. *Přivolání živelů ku pomoci*)
případně povolát též svého patrona;
(viz kap. *Přivolání svého patrona*)
a ještě se propojit se svým vyšším Já.
(viz kap. *Spojení se svým vyšším Já*)
- Otevření a programování černých děr.
(viz kap. *Otevření a programování dvojice černých děr*)
- Otevření brány světla.
(viz kap. *Otevření červího tunelu*)
*Případně umožnění průchodu bytostem:
příprava cesty; (viz kap. Příprava cesty)
průchod ochranou. (viz kap. Otevření průchodu v ochraně místa)*

- Spojení s Matkou Zemí – aktivace její Šakti.
(viz kap. *Příchod k Matce ... celé kompletně s pozdravy a ...*)
 - Chvalozpěv Matce – přijímání léčení.
(viz kap. *Léčivé působení Božské Matky*)
Je to základní program požadované a potřebné pomoci, rozšiřitelný o další žádosti (v případě potřeby lze někdy vynechat).
 - Aktivace stromu čakr energií Země.
(viz kap. *Nádech do čakr – „Kvetoucí strom“*)
 - Svěřit své tělo v ochranu Božské Matky.
(viz kap. *Ochrana těla*)
-
- Aktivace pyramidy síly; spojení se svou duší.
(viz kap. 2. *varianta – stavba vimany*)
 - Směřování k Otci – vstoupení.
(viz kap. *Příkaz k letu*)
 - Spojení s Otcem – sjednocení.
(viz kap. *Pozdravy a komplimenty ... a i ty další části v balíčku*)
 - Chvalozpěv Otci – otevírání se jeho pomoci a vedení.
(viz kap. *Léčení a vedení Otcem*)
Je to základní program požadované a potřebné pomoci, rozšiřitelný o další žádosti (v případě potřeby lze někdy vynechat anebo zkrátit).
 - Rozzářit světlem Otce svůj čakrový strom.
(viz kap. *Nádech do čakr – „Zářící strom“*)
 - Odevzdání se Otci, přijetí a ukotvení nových programů.
(viz kap. *Nové naplnění – fixace a aktivace*)
 - Práce, osvobození, očista;
(viz kap. *Práce, osvobození a očista*)
upevnění.
(viz kap. *Upevnění očištných změn*)
-
- Otče náš a Matko naše ... modlitbou se znovu sjednotit s Otcem i Matkou
(viz kap. *Modlitba sjednocení*)
a tak jest – tak zůstává.

- Zažehnutí ohně v srdci – vzlet fénixe.
(viz kap. *Nádech do čaker – „Hořící strom“*)
- Pohár harmonizace, léčení a požehnání.
(viz kap. *Plný pohár*)
Případné odvádění bytostí. (viz kap. *Odvádění bytostí*)
kontroly; (viz kap. *Kontroly*)
průchodu ochranou. (viz kap. *Uzavření průchodu v ochraně místa*)
- Uzavření brány světla.
(viz kap. *Uzavření červího tunelu*)
- Úklid
(viz kap. *Použití černých děr*)
- Zrušení černých děr.
(viz kap. *Uzavření a zrušení černých děr*)
- Povolat zpět části duše – všechna těla domů.
(viz kap. *Zaparkování všech svých těl*)
- Auru zpevnit, uzavřít.
(viz kap. *Zpevnění, uzavření, stažení aury*)
- Uzemnit se, ukotvit u Božské Matky.
(viz kap. *Ukotvení se na Zemi*)
- Odevzdání Otci i Matce.
(viz kap. *Odevzdání výsledků*)
- Poděkovat Otci i Matce.
(viz kap. *Děkování*)
- Ponechat spojení s Vyšším Já;
(viz kap. *Spojení se svým vyšším Já*)
případně propustit patrona;
(viz kap. *Propuštění patrona*)
poděkovat čtyřem pomocníkům a propustit je ze služby.
(viz kap. *Propuštění živlů (pomocníků)*)
- Pronést ukončovací mantry.
(viz kap. *Propuštění živlů (pomocníků)*)

- Odemknout a uvolnit prostor.
(viz kap. *Uvolnění prostoru*)
Vše po sobě uklidíme, odneseeme.
- V exteriéru poděkujeme bytostem místa.
(viz kap. *Genius loci v místě dosud nepoužívaném* – při odchodu)

V tichosti opouštíme prostor.

V této poslední kompletní sestavě je již dostatek míst pro vložení terapií různého druhu. Záleží na tom, kdo a co potřebuje právě použít. Je to kompletní balíček seřazených postupů pro práci, od zajištění ochran až po jejich zrušení. Uvnitř pak přivolání pomocníků a jejich propuštění, ještě hlouběji je pak zanořena práce s černými děrami a v tom uvnitř zapouzdřená možnost otevření brány světla s vícerym využitím. Uvnitř je pak jádro, seřazená trojice hlavních pracovních modulů – práce s energií Božské Matky Země a se světlem Otce Nebeského a probuzení síly člověka – dítěte bohů.

I když celá cesta – dlouhá zdá se, tak na konci osobního samostatného tréninku, po jeho zvládnutí (prožití), když cesta vlastním úsilím je již dobře prošlapaná ... tehdy se po ní můžeme pohybovat i rychlostí myšlenky. Když známe uzlové body – pouhým pomyšlením na ně – v tom okamžiku námi protéká energie a otvírají se nám příslušná energeticko-informační pole. A co vyslovíme, počíná se dít.

Bud' opatrný v tom, co nyní kde vyslovíš.

Vhodný způsob a postup, co kdy provést, to již závisí na praxi a zkušenostech terapeuta či každého, kdo metodiku použije při své práci. Celé to pak může probíhat velmi nenápadně a rychle, zvláště s mentálním vyslovením toho, co má být. Neboť vše je nenápadně uschováno ve správném vyjádření myšlenky a jejím vědomém pronesení – ve svém srdci.

Přes všechnu dokonalost a získanou rutinu v této práci však je dobré, čas od času si dopřát osobní chvilku a opět prožít celý kompletní obřad právě pro posilu své vlastní duše. To je vlastně původní smysl návštěv chrámů či svatých míst a tam provádění tiché osobní meditace –

rozjímání. A pokud v blízkosti vhodný a čistý chrám není – doma či v blízké přírodě – všude jej najdeš. A když jej nenajdeš – stále je uschován ve tvém srdci, kdekoliv se právě nacházíš.

Toto je rámcový návod, program cesty. Itinerář cesty lze upravit. Všechna hlavní pravidla byla zapsána. Cíl je však jen jeden, jednota a harmonie...

*

*

*

*Zda zažehneš světlo Otce a sílu Matky
a opět budeš synem-dcerou člověka,
opět roven bohům a andělům
a mimo dosah iluzí,
anebo
„zapálíš oheň pekelný, ve kterém sám shoříš“,
to již záleží jen a pouze – na tobě samém.*

Rituály Doplnkové - samostatné

Následující rituály jsou samostatné a z různých zdrojů. Dostaly se ke mě v různých životních situacích a vždy byly účinné. Proto jsou také zařazeny do této sbírky.

Opět platí poučení z celé knihy – správné naladění sebe a svého mozku do hladiny alfa režimu mozkových vln, i když s otevřenýma očima, klid mysli i těla, naladění dechu – to vše pronikavě zvedá sílu rituálu i jeho účinek. A pokud si před tím připravíme prostor, sebe sama doplníme energií a světlem – zázraky se dějí.

Ta chvíle je svatá.

A nezapomeňme pak poděkovat za všechnu pomoc a vše uklidit.

Rituál odpuštění

Lze užít i pro spory již dávno zapomenuté. Konkrétní osoba, se kterou byl kdysi spor, dokonce již ani nemusí být mezi živými. Ať byl spor jakýkoliv, kdokoliv byl vinen – pokud chceme odpustit – na tom již nezáleží.

Uvědomíme si osobu i její jméno (či alespoň jak si pamatujeme její podobu) a spor, který chceme řešit (pokud jej víme).

V klidu si sedneme na zem na japonský způsob na kolena. Pokud zdravotní problémy brání – sedneme si a konáme tak, jak to jde. Před sebou si představíme sedící osobu, se kterou jsme měli spor. Zaměříme na ni svou pozornost a několikrát, vždy v násobcích tří, (nejlépe 12x, lze i více) nahlas a s pokloněním se čelem až k zemi (viz výše pozn. o zdraví) pronášíme:

... (oslovíme jménem)
**odpouštím ti, co bylo a je,
ty odpusť mě, co bylo a je.**

(opakovat)

Po vyslovení potřebného počtu opakování (sám si stanov), si pak následně představíme, jak vzdálenost mezi námi se zvětšila. S vizualizací ohně mezi námi (který tam náhle začal hořet, nejlépe fialové barvy – není však nutné, pokud to nejde) a postupně se zvětšující se vzdáleností mezi námi po každém dalším vyslovení, pak ještě 3× nahlas vyslovíme:

**Fialový plamen mezi námi hoří,
předmět sporu spaluje – ten mizí.**

–

**V srdci a mysli – Kristovo světlo,
mír pro nás dva – rozsvěcí.**

Na závěr pak vstaneme a 1× proneseme:

... (oslovíme jménem)
**svobodní a svobodně,
v míru se rozcházíme.
Tak zůstává.**

To celé je potřebné opakovat 21 dní, lze i déle. Pokud se koná upřímně, po sedmi dnech již lze pocítit úlevu. (Těch 21 dní je dáno počtem vrstev naší hlubinné paměti.)

Hospouštění Karmy

K pročištění a rozpuštění své a rodové karmy.

Jako všechny modlitby či mantry ... i tyto musíme umět vyslovit, jinak požadovaný efekt se dlouho nedostaví. Můžeme je vyslovit tisíckrát ... a nic, lze vyslovit třikrát a již začínají působit. Tedy jako vše dosavadní v této knize – vyslovujeme v pohodě a klidu, nejlépe s přivřenýma očima (aby nás nic nerušilo), s plným soustředěním tak, aby to námi znělo ce-

lým tělem. A když jako předchozí „rozcvičku“ se napojíme k Matce Zemi i Otci Nebes – pak je to ideální.

Pokud jsou podmínky, je dobré si při tom zapálit svíčku. Opakovat podle potřeby, jak to člověk právě cítí. Kdykoliv je potřeba. Zvláště vhodné, pokud se člověk chystá navštívit léčitele.

V soukromí, hlasitě vyslovujeme:

***Prostřednictvím Matky Marie,
učitele Ježíše a Krista
prosím Otce Nebeského,
za odpuštění všech mých
protivení se Božím konům
v tomto i v minulých životech,
a také prosím za odpuštění
protivení se Božím konům
všech mých předků.***

(To „a“ ... Ježíše a Krista ... je právě velmi důležité!)

Na ukončení je pak tato tečka:

***Otče Nebeský,
necht' zkušenosti
oněch skutků
dále mne vedou
jen cestou k tobě.***

***Otče-Matko,
tvá vůle se staň.
Namahá***

Smysl:

Kony jsou ta nejvyšší pravidla platná v celém kosmu. Oproti zákonům, které si až za kony (tedy mimo ně) stanovují lupiči lidí jako pravidla svého násilí nad těmi, které uvrhli do otroctví.

Mnohá varování závěrem

Slovo ke všem vykladačům písem svatých

Motto:

*Je zajímavé, že každý kritik ví, jak to autor měl „správně“ udělat, vytvořit, sepsat. Proč to tedy on sám neudělal a dříve nepředvedl, nevytvořil? Nejvíce vždy vysvětluje, jak je to či ono nutné „správně“ chápat především ten, kdo si o něčem pouze četl, avšak nic neprožil, nepochopil. A hlavně nepo-
chybuje o „svém vědění“ a správnosti svého názoru. Protože svou sečtělost zaměňuje a vydává za „moudrost zkušenosti“. Aby vzbudil „zdání učenosti“, svá tvrzení dokládá hromadou citací starých autorit (ty se mu již nemohou bránit) a lpí na pouhých písmencích (i tiskových chybách), místo hledání du-
cha oné myšlenky. Jako by tím odlesk jejich světla mohl na něj dopadnout a posvětit jej. To je však velký omyl. Aby mohl prozířít, pochopit myšlenky všech těch autorů, na které tak rád poukazuje, musí již sám uvnitř sebe sama hořet touhou po světle vlastního poznání, po vlastním zážitku, sám za ním jít a pracovat na něm.*

Teprve pak z nebes přijde paprsek poznání.

Krátký záblesk, který zná prorok – vyvrhel.

Kdo ten záblesk zažil, tomu je mínění samolibých mocných vždy již jen u p.....

A začíná bořit iluze, stává se nepohodlným.

Návod k cestě byl sepsán a je dán každému, kdo podle něj chce vyzkoušet jít a „po hvězdách“ se procházet. Stačí i jen chvíli podle něj jít a pak se vrátit zpět domů. Doma pak ve všedním a každodenním reálu poté chvíli pozorovat, jaké dary jsme si z cesty vlastně přinesli. Třeba i jen „příjemný zážitek z dovolené“ od všedních dnů. Třeba tam někdy pojedeme zas. A třebas tam začneme pravidelně létat. Neboť *každý má svůj individuální plán své životní pouti tímto světem a nikdo nemá právo mu trasu měnit, cestu nařizovat.*

Avšak bez přímé osobní zkušenosti nikdy nic nepoznáme. Budeme vědět pouze to, co nám ukazují lživé obrázky duchovních „cestovních kanceláří“. Kdo však někdy kráčel po zemi svýma nohama, namísto jízdy uzavřeným autokarem – ten opravdu ví, jak to tam skutečně vypadá. Ten může již všude cestovat i sám, bez průvodců, bez hlídačů, pokud bude chtít.

Každý sám nese světlo své duše celou cestu až k Otci. Sám odpovídá za to, zda zhasíná, svítí, či září jak planoucí keř. Jen dbej, nechť tvé světlo svítí čistě. Zhasínání jiných světél vždy tvou svíci smrdutou vodou bažin zalévá, ve tmě se utopíš. Pokud jiná světla posiluješ, tvá cesta bude plná jasu.

V knize nejsou všechna tajemství odhalena. Ani já dosud neznám vše a jen tuším některé další možnosti. Proto cestu hledáme.

Také o Bozích a uctívání

Všichni ostatní „bohové“, nechávající se oslavovat a vyžadující klanění sobě, si jen na „nejvyššího“ hrají a ze skutečného Otce Nebeského mají strach. Síla, kterou mají, však pochází z tebe a patří tobě člověče. Přišel čas opět si vzít zpět, co bylo a je tvé. *Svou sílu a svou svobodu. Neboť opět před Otce předstoupíš.*

Aby nedošlo k nedorozumění, je nutné trocha upřesnění. Je potřebné umět vždy rozlišit, zda to, co se předkládá k „věření“, zda se nejedná o pidivajzlíka-darebáka, který hraním si na boha a vyžadujícího si neustálou pozornost, zda neokrádá syna a dceru člověka o jeho sílu a energii a za to jej ještě uvrtává do dalšího otroctví duše, s povinností

opětné inkarnace a dalších služeb v jeho prospěch. Nebo zda se náhodou nejedná o lidmi vytvořenou entitu nízké úrovně, jak je dále uvedeno. Vše je nutno vždy prověřit. A to musí udělat každý sám – a za sebe.

Může se však také jednat o entitu vyšší úrovně, často zvanou egor, kterou si lidé vytvořili jako model pro své snazší pochopení některého z mnoha aspektů absolutna. A tehdy vykonávané obřady, vázané k tomuto principu, mají člověku – božímu dítěti, pomoci snadněji vstřebat tuto skutečnost, propojit se s oním vyšším principem a projít tak touto výukovou lekcí své duše naplánovanou pro jeho nynější danou inkarnaci. To je na daném stupni vývoje poznání duše zcela v pořádku. Ale bohužel, často zde vzniká skupina jedinců, která si z tohoto procesu poznávání vytvoří zdroj svých snadných zisků a opět začne zhmotňovat dalšího pidiavajzlíka, další falešný pokřivený obraz skutečnosti, egregora – entitu nízké úrovně. K tomu také ihned připojí povinnost všech ostatních lidí jej uctívat a světskou mocí a násilím toto zajistí. A znovu tak vytváří otroky těla i duše a brání jim v jejich vlastní cestě k Otci Nebeskému. To již v pořádku není. O kněžích v chrámu již Ježíš říkal:
„... běda jim! Klíče od nebes mají, sami nevstupují a ostatním vstoupit brání.“

A pak ještě existují skutečně velmi vyspělé bytosti. Ty mají na starosti celé oblasti, i několika vesmírů. A ty si také jsou vědomy pravé skutečnosti a svého zařazení v celém systému. Znají své povinnosti a úkoly, které na sebe vzaly a které plní – ve prospěch všech. Rády pomohou každému na vzestupu jeho duše. A s každým jednají jako se sobě rovným a uctívání je spíše uráží. Přestože v hierarchii stvoření jsou nad námi vysoko, vědí, že všechny díky patří ne jim, ale Otci Univerza – prapůvodnímu Zdroji Veškerenstva. A tomu je každé uctívání směšné a „šumafuk“. Proto chceme-li se povznést také na vyšší úroveň, jednejme jako oni. Jednejme slušně a poctivě a pomůžeme každému, když to jen trochu jde. A uctívání? ¹⁹⁷

¹⁹⁷ Nutno rozlišit uctívání = zbožňování, na rozdíl od uctivého, tedy korektního a slušného chování (někdy třeba i obřadného), plně respektující a uznávající toho druhého, jeho práva a povinnosti, funkci i pravomoc.

„Všechna sláva – polní tráva“.

Toto však není o odmítání uctivosti, slušnosti, korektnosti a čestnosti, prosbě i poděkování, nebo o poctivém vyrovnání závazků. Jedná se o uznání hodnoty druhého i hodnoty jeho daru, který nám přinesl a věnoval. A také o potřebě odpouštění dluhů. Návody jsou v dávných bájích, jen je umět znovu správně číst, jakkoliv to může být „nemoderní“. Je v nich uschována moudrost a zkušenosti věků a návody od Otce.

A pak je tady ještě jeden, takový mezistupínek. Říká se mu učitel. Je to ten, kdo v daném okamžiku toho umí trochu více, než právě my. Jde touže cestou co my, ale je o pár kroků (roků života) před námi a předává nám své znalosti a zkušenosti (pokud již nějaké má). Jednou možná budeme umět více my, ale nyní drží a předává štafetu moudrosti a poznání on. A my jsme se přišli k němu učit. Netřeba mu projevovat bezbřehý a nekritický obdiv jako k filmové hvězdě ... To bychom se nikdy nic ne naučili, žádné vědomosti nezískali. Stali bychom se jen hloupými papoušky.¹⁹⁸

Musíme však věřit, že nás chce naučit. Jinak my sami bychom se od něj nikdy nebyli schopni cokoliv naučit – ale proč jsme potom za ním přišli, jestliže mu nechceme věřit a učit se? Netřeba jej uctívat, ale je potřebné jej ctít. Je naším pomocníkem a přítelem. A jednou v nouzi může být i naší oporou, a to i přes astrální prostor.¹⁹⁹ Neboť je to právě on, kdo nyní je pro nás postaven v linii učitelů tak, jak jednou my budeme učitelem někoho jiného.²⁰⁰

¹⁹⁸ Přesně takovými, jaké produkuje dnes prakticky veškeré školství – po všech těch reformách za posledních asi tak padesát let. Co jednomu se zdá chybou – pro druhého to bylo cílem.

¹⁹⁹ Pokud nedosáhneme dokonalosti svého učitele a mistra, pak kdykoliv jsme v úzkých a nedokážeme navázat kontakt s Otcem veškerého Univerza, potom existuje schůdné a rychlé spojení – vybavit si oči a pohled svého Mistra a znovu do nich pohlédnout. Lze tak učinit i přes astrál, i když nás mezi sebou dělí celé věky. Určitě pomůže a pokud umíme být vnímaví, v nějaké formě rada přijde.

²⁰⁰ V Indii se tomu říká linie učitelů Guru Parampara, linie duchovních Mistrů až k tomu prvnímú, Bohu nejvyššímu, Otci Nebeskému, jsoucímu na samém počátku všeho, všech vesmírů.

Zároveň je však dokonce i přímo naší povinností – jen slepě nevěřit – vše si ověřovat. Jen tak se skutečně dobře naučíme. A takové žáky má dobrý učitel, který má právo nazývat se „Učitelem“, nejraději. Těmto žákům dá vše, co má a zná.

To platí i v případě, že se v něčem mýlí, anebo něco neví. Nikdo není neomylný. A možná právě proto nás Otec k němu přivedl, abychom toto poznali a jednou se tohoto vyvarovali. Abychom se naučili vše správně řešit. Ale bez poznání špatného konání nikdy nejsme schopni poznat a rozlišit to dobré a správné. Možná právě tato jeho „chyba“ je v tomto okamžiku naší zkouškou, která má prokázat naši vyzrálost a rozhodnout o našem posunu dál.

Cesty Boží jsou nevyzpytatelné.

Narování Horlivcům všeho druhu

Každá skutečnost a dovednost, ke které člověk dospěje, vždy k sobě přiláká hodně nejrůznějších lidí. Ať ji přijmou a řídí se jí, anebo ji odmítají a bojují proti ní. Nejhorším nepřítelem není čestně a otevřeně jednající člověk jiného názoru. Jeho pomocí a v diskusi s ním nám naopak Otec Nebeský pomáhá nalézt naše chyby, odhalit svou nedokonalost a ještě více pozvednout svou vlastní úroveň.

Nad všechny názorové protivníky a mnohem horší je *aktivní a iniciativní hloupý přítel* a také pochlebník. Horlivec, který nic nepochopil, nezvládl, nenaučil se, k poznání dosud nedozrál. Takový, který za dobu trvání jednoho filmu v kině vstřebal veškerou moudrost života. K čemu konání, poznávání a tolerance, když přece za chvíli on všechny spasí? Jak? No přece holí po hlavě! Fanatismus a fundamentalismus nikdy ničemu dobrému neprospěl. A ani *formalismus a pouhé prázdné a bohapusté veřejné předvádění naučených frází* (reklamní divadélko).

Hlupák nikdy nepochybuje o své moudrosti!

Tato kniha je jen návod na cestu, avšak pro každého je jeho cesta jinak dlouhá. Záleží na tom, jak daleko zabloudil a od cíle se vzdálil. Pouze na jeho snaze a čistém úmyslu a síle lásky jeho srdce záleží, jak

rychle bude postupovat a kdy k cíli dorazí. Je to individuální, ale bez vlastní praxe a konání to nikdy nepůjde. Pouhé čtení knihy – opět nepomůže. Kniha nás může povznášet, ale k Otci nepřiblíží.

Z neúspěchu není možné nikdy nikoho jiného vinit než právě jen a jen sebe, a svou lenost. Cestou lze jít s mnoha jinými lidmi, ale vlastní spojení je *intimní vztah s Božskou Matkou a Otcem všech nebes*.

Je nutné si také dávat velký pozor na pravověrné vykladače smyslu, kdy jen oni sami nejlépe rozumí, co tím autor, tedy Otec Nebeský – myslí. Obzvláště tehdy nutno být velmi bdělý, neboť démon samolibé pýchy a nesnášenlivosti je velmi blízko, na ramenou člověku sedí, do uší našeptává a mysl obluzuje, *do kapsy glejt o absolvování kurzů zasouvá. Každý necht' mluví pouze o svém prožitku a pouze o svém poznání – a nikdy jinému neurčuje a nenařizuje svůj způsob vnímání a vidění světa, který vyčetl z knih, byť sebemoudřejších! Když se má člověk něco důležitého dozvědět, energie Matky a světlo Otce mu to samy sdělí. Nutno věřit vždy více svému srdci než rozumu, především ne rozumu cizímu.* „Rozum“ – ošálit lze velmi snadno. Třeba i pytlíčkem zlaťáčeků.
Rozumem vše ověřuj, smysly však otevřené měj a „rozum“ – srdcem hlídej!

Pozor tedy také na nejrůznější víkendové rychlokvašné kurzy s heslem „za pár peněz z tebe uděláme světce a mystika N-tého stupně s certifikovaným osvědčením o ...“. Velmi často to bývá (ale nemusí!) podvod s jediným cílem – z důvěřivých lidí vytáhnout co nejvíce peněz. Ne pro nějaké dobro, ale pro jinou kapsu než je ta tvá.

Nemusí to tak být – jen na tobě záleží, co si pro sebe odneseš z každého tvého setkání – s kýmkoliv.
Dobrý žák se dokáže poučit i od slabého učitele.

Je však možné se účastnit veřejného uvedení do praktického cvičení (počáteční iniciace). Otestovat si techniku, vyzkoušet, ověřit. To ještě k ničemu nezavazuje, je to pouhý tvůj soukromý průzkum tvého nitra, tvé ověření tvých schopností. Další úspěch však opět záleží jen a pouze na individuálním tréninku, případně na pravidelném společném nacvičování s přáteli. Vždy je vhodné se nechat kousek své cesty vést někým, komu

lze věřit. Kdo zajistí také bezpečný prostor pro nováčky. V takovém případě je správné se s učitelem náležitě energeticky vyrovnat. Platíme za jeho čas, který nám právě věnuje. Za jeho znalost a zkušenost, která ušetří náš čas na naší cestě.

Jedna stará moudrost obrazně říká:

„Neopustíš tento svět, toto trápení, dokud vše nevrátíš, a všechny dluhy nesplatíš!“ Tedy i dluhy karmické.

Jen usilovná osobní snaha je schopna člověka dovést k cíli. To však nevyklučuje na počátku své cesty využít pomoc již zkušenějšího trenéra. Avšak je to jen trenér! Nikdy *ne zástupce boha* – to spíše už může být převlečený zástupce samého ďábla.²⁰¹ Ale někdy také je jen tvou zkouškou, zda opět se necháš tak snadno svést ze své vlastní cesty.

Jen neustále na paměti mít, že „... **Nic nepostavíš mezi sebe a mně – ani ...!**“

Rovněž tak tvrzení ve stylu: *„beze mě se vám to nepodaří; jen já vám mohu zajistit úspěch; jen já jsem oprávněn za vás předstoupit před tvář boží a tam mu předat vaše prosby ...; já vám slibuji, že se za vás jednou mohu přimluvit; jen já jsem oprávněn za vás mluvit s bohem ...“*, tyto iluze tu vládnu již hodně přes 2 000 let. Ano, lidé si vědomě kupují iluzi. Vždyť věřit iluzi je tak příjemně pohodlné, že jsou ochotni se kvůli ní držet až do úmoru ... po celý svůj život.

Pozn. 224:

Od jednoho ze svých učitelů jsem kdysi slyšel nádhernou větu:

„odložení je nejhorší způsob zamítnutí“.

Pokud něco bylo přímo zamítnuto, buď se s tím srovnám a dále kráčím zcela jinou cestou, anebo ne. Když tedy i tak chci dosáhnout cíle, pak hledám i jiný způsob. Jestliže však mám iluzi, že „**později**“, to pak je zárukou, že vlastně již „**NIKDY**“.

²⁰¹ Používám klasický termín, neboť je všem srozumitelný. Cestovatelé astrálem však vědí více.

Darování před zneužitím

Tato kniha je pouze návod na cestu, není to žádné náboženství! Neslibuje iluzi, ale mění člověka – učí jej pracovat sama se sebou, se svým nitrem. Mění jeho pohled na skutečnou realitu na základě osobní zkušenosti. Ta vnitřní cesta k Bohu může vše dobré pozvednout, mnoho špatností psychiky rozpustit, mnohé falešné věrouky vyvrátit. Na rituálech nezáleží. Záleží pouze na čistotě lidského srdce a síle víry a snaze jednat v souladu s věčným řádem Otce Nebes a Matkou Zemí. Záleží pouze na osobní poctivosti před sebou samým, před lidmi, před Bohem. Záleží na čistém svědomí a také respektování a toleranci k druhým bytostem. Vede k lásce, síle i odpovědnosti. Odpovědnosti neškodit, k síle uhájit své, nezištné lásce – potřebnému pomoci. Láska však neznamená to, že není třeba zlu bránit. Naopak, vždy je třeba se postavit zlu, každému zlu. Nikdy nelze ustupovat zlu a špatnosti!

**Žádné zlo nemůže být nikdy omlučeno „zájmem božím a jeho vůlí“
... to je démon v čiré podobě!**

Vše dobré, co kdy bylo dětem Otce Nebeského sesláno, vždy bylo zneužito, zneváženo, pokříváno. Je nutné si pamatovat, že nakonec vše pomine. Pouze a jedině Božské Matce jsme povinni vše vrátit a Otcí Nebeskému složit účet na konci své cesty všemi svými inkarnacemi. Nikomu jinému. Co jsme v dobrém rozdali, bude zúročeno. Co neoprávněně jsme si přisvojili, mnohem více nám bude odňato. Božské kony nelze nikdy obejít, ani když někdo vepsal lež do „svatých textů“! *Otce Nebeského nezajímají citace našich falešných „svatých textů“, našich představ a iluzí.*

Co bylo kdy sepsáno, z toho se vždy a velmi rychle stalo dogma. Co bylo kdy zapsáno, tomu za chvíli stejně nikdo nerozuměl. Každý si to vždy vyložil po svém a zcela jinak, než bylo původně myšleno a určeno. Podle toho co věděl, znal, uměl a hlavně podle toho, co se nenaučil a zapomněl. *Především však podle toho, jaký byl jeho skutečný cíl.*

Pouze prožité je a bude vždy správně zaznamenáno – v našem srdci a v knize našeho života – svědomí. Lze dlouho obelhávat lidi, ale nikdy ne věčně, vše bude jednou odhaleno. Dokonce lze obelhat i sebe až tak, že tomu člověk dokonce sám i uvěří. Boha však obelhat nelze nikdy, ani na okamžik. Neboť po ovoci je poznán strom. *Podle skutků, ne podle řečí.*

Darování rabínům, farářům, pastorům i popům, mulláhům a „akademikům“

Bůh je dokonalý, texty sepsal jen člověk. Jak můžeme vědět, že je opravdu sepsal správně? Že to někdo jiný řekl? A nežije i on ve stejném omylu? Nebo to snad celé a dokonce schválně upravil ku svému prospěchu? Pochopil vůbec to celé správně? A pochopil jsem to i já? Již jednou Otec Všehomíra řekl – nic nepostavíš mezi sebe a mě. Později řekl – ani kněze. Nyní se tě ptá – **jak jsi se opovážil mezi sebe a mě postavit knihu?** Co mu odpovíš?

Každé učení, každý text však s sebou vždy nese několik sdělení. Jsme si skutečně jisti, že umíme číst a pravdu najít? Nebo jsme se dosud nenaučili nic, než jen lež opakovat? Umíme srdcem pravdu odhalit, anebo pouze opakovat mámení své mysli? Naplňujeme ducha sdělení, anebo jen naplňujeme prázdná mrtvá písmena? Skutečně hledáme Boha, anebo jen čertu sloužíme, protože iluzi a ďáblu věřit je výhodné a tolik snazší?

A přesto každý člověk v sobě nese boží světlo. Jak je možné si *jen myslet, že to druhé světlo je horší než to mé?* To je princip pádu archanděla světlohoše zvaného Lucifer. Tvrzení, že tento výklad je správnější než ..., a lepší, a NEJ-lepší. To je to pravé rouhání, povýšení se nad Boha, nad Otce Nebeského. To je také onen ďábel ukrytý v každém textu.
Další slovo d'áblovo ... předpona NEJ-

A přesto každé, i špatné učení v sobě nese jiskru poznání a naději. Je náš úkol poznat a rozlišit a oddělit to dobré a to zlé. Aby Otec poznal, že jsme již pochopili a zmoudřeli. Že již můžeme obdržet další učebnici

ve škole života a pokročit dále na své cestě k němu. Avšak jen, když tu předchozí knihu ne očima, ne slepou vírou, nýbrž celým srdcem jsme ji četli a to správné, lásku a radost, mír a toleranci ²⁰² v ní našli a za své přijali, a také zlé odhalili, ze svého srdce i mysli odstranili. Že jsme četli – pochybovali, hledali a ověřovali, pochopili, že nejsme pouzí papoušci. A takto také konali a dobré ovoce svých skutků Božské Matce a Otcí Univerza přinesli. Tento úkol musí splnit každý jen sám a za sebe. Jen Otcí a Matce je každý odpovědný a nikomu jinému. Proto se také musí ptát přímo a pouze jenom jich samých. Odpoví nám ... otevřením naší intuice a jazykem životních okolností a životních zkoušek.

*Jedno z nejhorších lidských traumat je ztráta iluzí. Zjištění, že vše je zcela jinak, než jsme si dosud mysleli. Že to, čemu jsme doposud bez výhrad a plně věřili, byla jen šikovně ukrytá, za pravdu se vydávající lež, klam a myslí mámení. Zvláště pokud jsme tomu zasvětili celý svůj dosa-
vadní život.*

Tehdy se objeví zloba a nenávist namířená ne proti tomu, co nás tou iluzí svázalo a zbavilo svobodné vůle, nýbrž proti tomu, kdo nám oči otevírá. Na rozdíl od zvířete, které svým srdcem ke svobodě tíhne, člověk ze své lenosti se stále řítí do otroctví těla i duše. Místo získávání poučení a moudrosti a napření svých sil pro osvobození svého těla a duše, když se nový obzor otevírá, tak člověk se vždy upne k destrukci všeho dobrého. Toho, co bylo, i toho, co přichází a co mu může pomoci. A novou lží opět vše otráví. Avšak stará zakalená hnijící voda – ta se nedá pít – pravdu a světlo života v ní nenajdeš.

²⁰² Tolerance není nikdy bezbřehá, to není liberalismus. Tolerance končí při zasahování do svobody a práv druhého a při pokusu porušit kony. Nikdy není nikomu povoleno vše a na úkor druhého, kterému je to vše zase upřeno – a na dělicím kritériu nezáleží. To je **dvojitý metr – to je fašismus**, i když se skrývá za různé názvy. Třeba za čísi – satanovu „vyvolenost“, jindy za pocit „ubliženessi“.

Řád, harmonie, cesta vývoje, ty musí být zachovány.

Tolerance musí být vždy v plném **souladu s koexistencí**. S plným respektováním všech práv a všech povinností platných pro všechny – pro hosta i hostitele. A povinností hosta je nenarušovat řád platný na území hostitele. Host musí žádat o povolení vstoupit a též vědět, jak se má chovat a že plně podléhá řádu hostitele.

Nyní je zde šance! Existuje přímé spojení pro každého. Každý nosí svůj vlastní mobil (tělo) s přímou linkou k Bohu, stačí se naučit jej používat. Jen lhář a ten, kdo to neumí, bude tvrdit, že to není pravda. Chyby děláme pouze pro to, abychom je poznali a víckrát již je neopakovali. Pokud jsme však učinili chybu a dále v ní setrváváme, nic nás již neomluví. Milost a osvícení uděluje pouze a jedině Otec Nebeský, a to na základě naší projevené snahy. A také jen on určuje, kterého posla k nám pošle.

Jsme schopni jej poznat?

Každý člověk, muž i žena, smí přímo před Otce Nebes předstoupit, o radu žádat. Odpověď dostane takovou, jakou si zasloužil.

Ze skřínce utajená naděje

Přestože provinění mnohých církví „západního světa“ a jejich řídicích struktur jsou nebetyčná, a podle prastarých prorocství a mnohých znamení, která se naplňují, již stojí před soudem Otce Nebeského, přesto i zde bude Otec posuzovat míru viny každé bytosti zvlášť. Ne podle kritérií, jak si to člověk pro své pohodlí sepisoval. Ne podle pravidel, jaká si člověk vytvořil s jeho falešnou podobou a pak se jí klaněl a jejím jménem se zaštiťoval a zlo a neštěstí po celém světě rozséval, vraždil, loupil, jiné zotročoval.

Každý má v ákaši uložen kompletní záznam všech svých skutků. Nic, ani hnutí mysli není zapomenuto. Jak z poslední, tak i ze všech minulých inkarnací. Skutky pro posun evoluce i svévolná tvorba chaosu. Jsou tam zaznamenána všechna vážení srdce na Thovtově váze proti pírku bohyně spravedlnosti Maat, všechna svědectví. Spravedlivý Džehuty provede konečný součet. Co nás dále čeká? Je nějaké věčné zatracení?

Neznám horšího pekla, než-li to, které si člověk vytvoří sám sobě. Z jiných má vždy ještě naději na únik. Ze svého omylu, ze své vlastní pasti – z té se nejhůře utíká, tu si stále neseme s sebou. Je to magnet na tvorbu svých dalších nových problémů.

Vše ostatní jednou pomine, avšak co jiným jsme konali, to zpět obdržíme a zlo komukoliv směřované se nám opět ve zlém, mnohem silněji vrátí. To vše však může být jednou překonáno a těžká karma jednou splacena. Stále je naděje – i tisíce let. Pokud si však budeme stále přidávat další problémy ...?

Nejhorší ze všeho však je cesta vědomého odpojení se od prapůvodního Zdroje Všeho, co bylo, je a bude. Ztráta směru ke světlu. Cesta vědomého zániku a totální sebedestrukce – cesta stále nekončícího zániku – devoluce.

A přesto naděje existuje. Kdykoliv jsem se jako dítě vracel domů a něco špatného provedl, potrestání mě neminulo. Musel jsem vše napravit a odčinit a byl jsem opět přijat. A pokud jsem si byl své chyby již dříve vědom a pracoval na nápravě, i trest „na pamětnou“ byl mírnější, snesitelnější. I ten výprask byl laskavější, odpuštění dřívější. Otec Nebeský ani Božská Matka nám nedávají úkoly, které bychom nebyli schopni zvládnout. To jen my se stále nechceme naučit, kudy a jak správně máme kráčet. Sami a z nepozornosti si často volíme tu svou – nešťastnou cestu.

Po dosažení vyšších hladin vědomí někdy může být uvolněna a transformována dosti značná dávka negativních energií a může to někdy s člověkem i „zamávat“. Také řešení „karmických“ problémů může být urychleno. Něco je již odstraněno a jiné problémy, které teprve ještě čekaly až na později, najednou urychleně přichází. A jen na každém záleží, jak tvrdý bude jejich dopad.

Světlo Otce i energie Matky nás velmi dobře zná. A ví, zda to již konečně miníme vážně a také proto budeme něco konat. Pak z nás budou sejmuty tyto vazby, programy v systému budou vyměněny, operační program duše – ego bude opraveno a posunuto, osud bude změněn. Ani si

toho nemusíme všimnout.²⁰³ Pokud konáme a konáme správně, stojatá hnijící voda našeho života je vypuštěna, rybník vyčištěn a napuštěn novou vodou z horské bystřiny. Kola mlýna se roztáčí, mnoho nové a radostné práce, ale i odpočinku na nás čeká. Tu dole, i tam nahoře.

Máme také právo nekonat nic, nechat se jen událostmi semlít.

Jedno však vím jistě. Věčné povalování se a hnutí na růžovém obláčku či poflakování se ve stinné zahradě mezi odaliskami a přecpávání se datlemi – to je lež. Něco takového Otec nikdy neměl v plánu. Ani pro sebe ne, ani pro nás. Ani pro anděly, ani pro UFOuny.

Ale věčně z někoho dříít kůži také nechce a nenechá. Prostředků na to má více jak dost. Když mu to sdělíme – a to můžeme. Jenom se chtít vypravit za světlem.

Tak jest – tak zůstává

²⁰³ Že se náš osud změnil, že se změnil náš život, to většinou poznáme snadno – na změně svých přátel. Někteří odejdou, jiní přijdou. To je první signál změny probíhající v nás a v našem osudu. Ale i jejich.

Průběh z počátku věků

Na počátku, kdy nebylo nic, tu z nezrozeného a nestvořeného, z vlastní vůle a ohromné síly, sám ze sebe a v náhlém jasu povstal První Zrozený.

Aby na vše, co zamýšlel vykonat nebyl sám, rozdělil svou jednotnou podstatu na dva doplňující se a spolupracující principy. energii a informaci. energii věnoval prostor, informaci spojil se světlem.

Poté, aby si mohl hrát a poznávat se, ze své podstaty vytvořil řadu světů, bytostí a principů a počal jimi míchat. Vytvořil také kony – pravidla konání této kosmické hry. Nechal pak části svého Já, aby vše mohly zkoumat, poznávat, ale především poznaly samy sebe. A v každé části ponechal kousek sebe. A do každé bytosti vdechl svou jiskru, své nezničitelné světlo a kousíček svého vědomí.

Jednou se stalo, že jeden Atman²⁰⁴ přišel právě od stromu poznání.

- *Otče, tady je to takové jednoduché, jednotvárné. Nemáš tam něco náročnějšího? Chci rychleji dojít ke stromu moudrosti.*
- *Ano, je to možné, avšak cesta je těžká, náročná. A také nebezpečná, plná nástrah a těžkých zkoušek. A lze na ní také velmi dlouho bloudit.*
- *Nebojím se, cestu najdu, jen mě pošli.*
- *Dobře – vyšlu tě na samostatnou cestu – na zkušenou. Půjdeš do samého pekla, půjdeš do hmoty. Jen sám to však nedokážeš. Abys*

²⁰⁴ Átman (Adam) ... duch, kvintesence pozdější duše (její vnitřní podstata, jádro).

to mohl zvládnout, učiním tě dvojitém. Budeš užívat dvě, trochu odlišná těla.

„Do dvou těl tě nyní dělím – na muže a ženu tě měním“ – řekl Otec Nebes.

A ne, abyste se cestou hádali a proti sobě bojovali. Každý z vás ode mě má svůj vlastní dar, který druhý nemá a též jej potřebuje. Spolupracovat a podporovat se musíte, je v tom vaše síla skryta.

- *A Otče, dostanu návod na cestu?
Také návod na cestu k tobě zpět – mi dej!
A klíč od brány nebes ještě chci, k návratu jej potřebuji.*

Tu vzal První Zrozený holografický klíč ode všech tajemství, rozlámal jej a hodil vpřed do světa, na cestu před bránu. Každý jeho dílčí střípek se rozplynul v jednom z mnoha učení.

- *Všechny klíče k moudrosti máš připraveny na cestě. Očekávají tě. Musíš je jen najít, pravdu poznat, všechny posbírat. V každém střípku klíče je však také ukryt jeho návod. Jen pokud mu porozumíš, stane se pro tebe klíčem celým. Dej však velký pozor na iluze své mysli, neboť ta ti bude bránit ve správném čtení.*
- *A mohu se cestou o něco opřít?
Něco, na co se mohu spolehnout?
Mám něco, co mi ukáže správnou cestu?*
- *Ano, je to tvá víra, kompas a světlo, které si neseš ve svém srdci. Abys došel k cíli cesty, musíš se jím řídit. Ne jiným, ale tím svým, pokud nechceš dlouho bloudit. Pokud budeš udržovat oheň lásky ve svém srdci a radost rozdávat a poznání hledat, pak jiná světla srdcí ti cestu ukáží, posvítí, pomohou. Takto rychle celou cestou projdeš, s úspěchem se vrátíš a na konci mě opět nalezneš. Pokud však některá světla budeš zhasínat, tma tě bude pohlcovat. Cestu však musíš projít celou a sám, nikdo tě neponese.
Ještě stále si troufáš?*
- *Ano.*
- *Tak běžte, pokračujte dál, neboť jste již oba vyšli.
Ještě někdo chce jít také?*

- *Ano! Já. A já. Já taky. A já, já já já ...*

Když se všichni vydali na cesty, Otec se zamyslel.

Pak povolal Světlohoše a takto mu povídá:

- *Mnoho lidských duší se vydalo na cestu, na zkušenou. Budou bloudit, učení ve škole života budou odbývat. Nebudou dost vnímaví, pozorní, pilní. Často špatným vlivům budou podléhat a dlouho to nepoznají. Proto tě pověřuji – připravíš pro ně výukové lekce. Tak dlouho se budou rodit znovu a znovu v tělech, až všechno pochopí a řádně zvládnou. Koho doporučíš do komise pro praktické zkoušky?*
- *Jsou tam venku tři démoni, generálové. Každý z nich poroučí třem čtvrtinám pekla. Ti jsou schopni připravit ty nejnáročnější maturitní zkoušky. Určitě budeš spokojen.*
Odvětil Lucifer.
- *Dobře, zavolej je.*

Když se dostavili, Otec veškerých nebes jim povídá.

- *Vyslal jsem své děti na cestu. Chci, aby se z cesty na zkušenou vrátili moudří a silní. Silnější, než jste vy.*
- *Není možné, aby byl někdo silnější než my. Takový se ještě v žádném ze světů nezrodil.*
- *Nicméně já jim věřím a budete je tak dlouho cvičit a zkoušet, až to jednou dokáží. A do té doby jim smíte poroučet a máte nad nimi moc.*
- *Jak velkou máme nad nimi moc?
Smíme je svádět?
Smíme jim poroučet?
Smíme jim poručit, čemu a jak mají věřit?
Smíme se prohlásit bohem?
Smíme jim sepsat svaté slovo?
Smíme je trestat?*

Smíme je zavřít v síni smrti?

Smíme je zničit?

...

- *To vše můžete, avšak zničit je nemůžete. Jejich duše, jejich plamen života je věčný, dokud jej budou hledat. Avšak nad tím, kdo vás pozná a odhalí vaše jméno, nad ním ztrácíte svou moc. Ten již se ke mně navrací, po mém boku bude spočívat a mým jménem vaše zlo soudit. Běžte.*

Od toho okamžiku se v náruči Božské Matky stále slepí pohybujeme. Netuše, uvnitř svého srdce světlo Otce nosíme, sebe v iluzích hledáme, bratry a sestry zraňujeme a děti – o jejich budoucnost – okrádáme.

Informace, co přijít před uzavěrkou.

Na konci všech zkoušek Otec, prapůvodní podstata a Zdroj všeho, tvůrce Univerza a všech světů, každému pokládá tři otázky, na které chce slyšet pouze správnou odpověď:

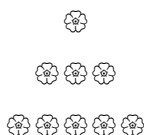
- 1. Kolik lásky neseš? Té ode mne, kterou jsi rozdal a nic za ni nechtěl?
Co dobrého jsi vykonal? Ne pro své, ne pro sebe, ale pro jiné!*
- 2. Co jsi poznal?
Jaké máš zkušenosti a kolik vědomostí přinášíš ke stromu moudrosti?*
- 3. Jak je možné, že iluzím jsi věřil více než mně?
Neboť celou tu dobu jsem byl uschován ve všech kolem tebe, i ve tvém srdci.
Kolikrát sis na mě vzpomněl a pomohl, když
s prosbou jsem k tobě vztahoval své ruce?*

*Že učili tě jinak?
To není omluva – to je výmluva!
Kde schoval jsi své srdce, když jsi se měl učit a správně rozhodnout?*

Znám již tu správnou odpověď?
Jsem již připraven na takovou otázku?
Já – každý?
A znám již jména oněch tří démonů?

Co bude dál?

To záleží již na tobě, co chceš, aby bylo.

Jednou vyzkoušet je lepší než o tom stokrát číst.

přebal knihy

Čři otázky pro dítě boží:

Miluješ více Boha,

... anebo máš raději ďábla ukrytého v církvích?

Miluješ více svůj způsob vyjádření,

... nebo chceš konečně nalézt Boha?

Miluješ Boha tak, že mu věnuješ svůj život ...

... nebo raději ďáblu obětuješ mnoho životů jiných?

přebal knihy

Jít k Otci na návštěvu?

Nikdo tě k němu neponese.

Sám musíš projít cestu svou.

Čti a konej!